MIT EINER VORREDE

VON

DIODORI

Diodorus, Siculus

BIBLIOTHECA HISTORICA

EDIDIT

LVDOVICVS DINDORFIVS.

VOL. IV.

LIPSIAE
LIBRARIA WEIDMANNIA
G. REIMER.

MDCCCXXVI.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΚ ΤΩΝ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΕΞ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

489 Πᾶσαν μὲν κακίαν φευκτέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσι, 1
μάλιστα δὲ τὴν πλεονεξίαν. αὕτη γὰρ διὰ τὴν ἐκ τοῦ συμφέροντος ἐλπίδα προκαλουμένη πολλοὺς πρὸς ἀδικίαν μεγίστων κακῶν αἰτία γίνεται τοῖς ἀνθρώποις. διὸ καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἀδικημάτων πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπεργάζεται συμφορὰς οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ τοῖς μεγίστοις τῶν βασιλέων.

Ὁ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Ἀσίας τέσσαρσι βασιλεῦσιν ὁμονοήσασι πολεμήσας, [οἵ] Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου Αἰγυπτίων ὄντι βασιλεῖ, Σελεύκῳ Βαβυλωνίων, Λυσιμάχῳ Θρᾳκῶν, Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου Μακεδονίας, καὶ μάχην συνάψας, πολλοῖς βέλεσι τρωθεὶς ἀνῃρέθη, καὶ θάπτεται βασιλικῇ τιμῇ· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Δημήτριος σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Στρατονίκῃ διατριβούσῃ περὶ Κιλικίαν σὺν τοῖς χρήμασι πᾶσιν ἔπλευσεν εἰς Σαλαμῖνα τῆς Κύπρου διὰ τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ Δημητρίου.

Ὅτι Κέρκυρα πολιορκουμένη πλοίοις καὶ πεζῇ 2
490 ὑπὸ Κασσάνδρου βασιλέως Μακεδόνων, καὶ ἑτοίμη οὖσα ἁλωθῆναι, ὑπὸ Ἀγαθοκλέους βασιλέως Σικελίας ἐῤῥύσθη, τῶν νεῶν τῶν Μακεδονικῶν ἁπασῶν ἐμπρησθεισῶν.

Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. ἄγνοια γὰρ καὶ ἀπάτη πολλάκις οὐκ ἔλαττον κατεργάζεται τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ἐνεργείας.

3 Ὅτι παραγενηθεὶς ἐπὶ τὸ καταλειφθὲν στρατόπεδον Ἀγαθοκλῆς μετὰ τὴν ἐκ Κερκύρας ὑποστροφήν, καὶ πυθόμενος τούς τε Λίγυας καὶ τοὺς Τυῤῥηνοὺς ἀπῃτηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρχάγαθον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐλάττους τῶν δισχιλίων. τῶν δὲ Βρεττίων ἀλλοτρίως διὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν διατεθέντων, ἐπεχείρησε πολιορκῆσαι πόλιν ὀνομαζομένην Ἤθας. τῶν δὲ βαρβάρων ἀθροισάντων μεγάλην δύναμιν, καὶ νυκτὸς ἀπροςδοκήτως ἐπιθεμένων αὐτῷ, ἀπέβαλε στρατιώτας τετρακισχιλίους, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς Συρακούσας.

4 Ὅτι Ἀγαθοκλῆς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ἀθροίσας διέπλευσεν εἰς Ἰταλίαν. διανοούμενος ἐπὶ Κρότωνος στρατεύειν, πρὸς Μενέδημον τὸν Κροτωνιάτην τύραννον, ἑαυτοῦ φίλον ὄντα, πέμψας ἀγγελιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι αὐτὸν ψευδῶς, θέλων αὐτὴν πολιορκῆσαι, Λάνασσαν τὴν θυγατέρα λέγει πέμπειν πρὸς τὴν Ἤπειρον ἐπὶ τὸν γάμον, στόλῳ κεκοσμημένην βασιλικῷ. καὶ οὕτως ἀπατήσας εὗρεν ἀνετοίμους. εἶτα πολιορκήσας ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιέβαλε τείχη, καὶ διὰ πετροβόλου καὶ διορυχῆς τὸν μέγιστον οἶκον καταῤῥάξας, ὡς εἶδον οἱ Κροτωνιᾶται, φόβῳ τὰς πύλας ἀνοίξαντες ἐδέξαντο τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ τὸ στράτευμα. εἰςπεσόντες δὲ εἴσω τῆς πόλεως, τὰς μὲν οἰκίας διήρπαζον, τοὺς δὲ ἄνδρας κατέσφαξαν. πρὸς δὲ τοὺς ὁμόρους βαρβάρους [καὶ] Ἰάπυγας καὶ Πευκετίους συμμαχίαν ἐποιήσατο, καὶ ναῦς λῃστρικὰς χορηγῶν αὐτοῖς τὰ μέρη τῶν λειῶν ἐλάμβανε. καὶ φρουρὰν ἀπολείπων εἰς Κρότωνα εἰς Συράκουσαν ἔπλευσεν.

5 Ὅτι Δίυλλος Ἀθηναῖος συγγραφεὺς τὰς κοινὰς πράξεις συντάξας ἔγραψε βιβλία εἴκοσιν ἕξ· Ψάων δὲ ὁ Πλαταιεὺς τὰς ἀπὸ τούτου διαδεξάμενος πράξεις ἔγραψε βιβλία τριάκοντα.

6 Ὅτι ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν Τυῤῥηνῶν καὶ Γαλα-

τῶν καὶ Σαμνιτῶν καὶ τῶν ἑτέρων συμμάχων ἀνηρέ-
θησαν ὑπὸ Ῥωμαίων Φαβίου ὑπατεύοντος δέκα μυ-
ριάδες, ὥς φησι Δοῦρις.

Ὅτι Ἀντίπατρος διὰ φθόνον τὴν ἰδίαν μητέρα 7
ἀνεῖλεν. ὅτι Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς Ἀντιπάτρου προςκα-
λεσάμενος Δημήτριον βασιλέα εἰς βοήθειαν δολοφο-
491 νεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ Ἀντίπατρον τὸν μητρα-
λοίαν, ἀδελφὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ αὐτὸν ἐδολο-
φόνησεν, οὐ βουλόμενος σύνεδρον ἔχειν τῇ βασιλείᾳ.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς συναθροίσας δυνάμεις εἰς Ἰτα- 8
λίαν διεπέρασεν ἔχων πεζοὺς τρισμυρίους, ἱππεῖς
τριςχιλίους. τὴν δὲ ναυτικὴν δύναμιν Στίλπωνι πα-
ραδοὺς λεηλατεῖν ἐπέταξε τὴν Βρεττίων χώραν. οὗ-
τος πορθῶν τὰς παραθαλασσίους κτήσεις χειμῶνι
περιπεσὼν τὰς πλείους τῶν νεῶν ἀπέβαλεν. ὁ δὲ Ἀγα-
θοκλῆς πολιορκήσας τῶν Ἱππωνιατῶν πόλιν, καὶ
διὰ μηχανῶν πετροβόλων τῆς πόλεως ἐκυρίευσε, καὶ
ταύτην εἷλε. τῶν δὲ Βρεττίων καταπλαγέντων, πρέ-
σβεις ἀπέστειλαν ὑπὲρ διαλύσεως. καὶ λαβὼν παρ'
αὐτῶν ἑξακοσίους ὁμήρους, καὶ φρουρὰν ἀπολιπών,
εἰς Συρακούσας ἐπανῆλθεν. οἱ δὲ Βρέττιοι τοῖς ὅρ-
κοις μὴ ἐμμείναντες, ἀλλὰ πανδημεὶ στρατεύσαντες
ἐπὶ τοὺς ἀπολειφθέντας στρατιώτας, τούτους κατέ-
κοψαν· τοὺς δὲ ὁμήρους ἀνασώσαντες ἀπελύθησαν
τῆς Ἀγαθοκλέους δυναστείας.

Συγγνώμη τιμωρίας αἱρετωτέρα.

Ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγόντων στρατόπεδα καθ' 9
οὓς ἂν καιροὺς ἐν ἀτυχήμασιν ὑπάρχωσι μεγάλοις,
ἀκολουθοῦσι ταῖς τῶν πολλῶν ὁρμαῖς, φοβούμενοι
τὰς ἐναντιώσεις αὐτῶν.

Ὅτι Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὸ δεύτερον ἀποστα- 10
τησάντων Θηβαίων πολιορκίᾳ τὰ τείχη καθελὼν τὴν
πόλιν κατὰ κράτος εἷλε, δέκα μόνους ἄνδρας ἀνελὼν
τοὺς τὴν ἀποστασίαν κατεργαζομένους.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἀπέστειλεν Ἀγαθοκλῆ τὸν υἱὸν 11
πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα φιλίαν συνθέσθαι καὶ
συμμαχίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀσμένως δεξάμενος τὸν
νεανίσκον, στολὴν περιτιθεὶς βασιλικὴν καὶ δῶρα

δοὺς μεγαλοπρεπῆ, συναπέστειλεν Ὀξύθεμιν τῶν φίλων ἕνα, τῷ μὲν δοκεῖν τὰ πιστὰ λαβεῖν τῆς συμμαχίας, τῷ δὲ ἔργῳ κατασκεψόμενον τὴν Σικελίαν.

12 Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς πολὺν χρόνον εἰρηνεύων πρὸς Καρχηδονίους μεγάλην ἐπεποίητο παρασκεύασιν ναυτικῶν δυνάμεων. διενοεῖτο γὰρ πάλιν εἰς τὴν Λιβύην διαβιβάζειν στρατόπεδα, καὶ ταῖς ναυσὶν εἴργειν τοὺς Φοίνικας τῶν ἀπὸ τῶν Σαρδῶν καὶ Σικελῶν σιτοπομπειῶν. καὶ ἐν τῷ προγεγονότι κατὰ τὴν Λιβύην πολέμῳ θαλαττοκρατοῦντες οἱ Καρχηδόνιοι διέσωσαν ἐκ τῶν κινδύνων τὴν πατρίδα. εἶχε δὲ ναῦς Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς ἐξηρτυμένας διακοσίας τετρήρεις καὶ ἑξήρεις· ὅμως εἰς πέρας τὴν προαίρεσιν οὐκ ἤνεγκε διὰ τοιαύτας αἰτίας. Μαίνων ἦν Ἐγεσταῖος τὸ γένος· ἐν δὲ τῇ καταλήψει τῆς πατρίδος ἡλωκὼς δοῦλος ἐγένετο διὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ σώματος τῷ βασιλεῖ. καὶ μέχρι μέν τινος εὐδοκεῖν προσεποιεῖτο, τῶν ἐρωμένων καὶ φίλων εἷς ἀριθμούμενος. διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος συμφορὰν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὕβριν ὑπούλως ἔχων πρὸς τὸν δυνάστην, 492
καιρὸν ἔλαβε τῆς κατὰ αὐτοῦ τιμωρίας. ὁ γὰρ βασιλεὺς ἤδη γεγηρακὼς τὰς ὑπαίθρους δυνάμεις Ἀρχαγάθῳ παραδεδώκει. οὗτος δὲ ἦν Ἀρχαγάθου μὲν υἱὸς τοῦ κατὰ Λιβύην σφαγέντος, υἱωνὸς δὲ τοῦ βασιλέως Ἀγαθοκλέους, ἀνδρείᾳ δὲ καὶ ψυχῆς εὐτολμίᾳ πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων. στρατοπεδεύοντος δ' αὐτοῦ περὶ τὴν Αἴτνην, ὁ μὲν βασιλεὺς βουλόμενος προάγειν ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς βασιλείας τὸν υἱὸν Ἀγαθοκλῆ, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς Συρακούσαις συνέστησε τὸν νεανίσκον, ἀποφαινόμενος διάδοχον ἀπολείψειν τῆς ἀρχῆς· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξέπεμψεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. γράψας δ' ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸν Ἀρχάγαθον προσέταξε τούτῳ παραδιδόναι τὰς πεζικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. δι' ἃς ὁ μὲν Ἀρχάγαθος ὁρῶν τὴν βασιλείαν εἰς ἕτερον καταντῶσαν, ἀμφοτέροις ἐπιβουλεῦσαι διέγνω. πρὸς Μαίνωνα τὸν Ἐγεσταῖον διαπεμψάμενος ἔπεισεν ἀνελεῖν τὸν βασιλέα διὰ φαρμάκου, αὐτὸς δὲ ἔν τινι νήσῳ θυσίαν

ἐπιτελέσας, καὶ καταπλεύσαντα τὸν νεώτερον Ἀγαθοκλέα παραλαβὼν πρὸς τὴν εὐωχίαν, νυκτὸς καταμεθύσας ἀπέσφαξε. τοῦ δὲ σώματος ῥιφθέντος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ἐκβρασθέντος, ἐπιγνόντες τινὲς ἀπεκόμισαν εἰς Συρακούσας. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰωθὼς μετὰ τὸ δεῖπνον ἀεὶ πτερῷ διακαθαίρεσθαι τοὺς ὀδόντας, ἀπολυθεὶς τοῦ πότου τὸν Μαίνωνα τὸ πτερὸν ᾔτησεν. εἶτα ὁ μὲν φαρμάκῳ σηπτικῷ χρίσας ἀπέδωκεν, ὁ δὲ χρησάμενος αὐτῷ φιλοτιμότερον διὰ τὴν ἄγνοιαν ἥψατο πανταχόθεν τῆς περὶ τοὺς ὀδόντας σαρκός. καὶ πρῶτον μὲν πόνοι συνεχεῖς ἐγένοντο καὶ καθ' ἡμέραν ἐπιτάσεις ἀλγηδόνων, ἔπειτα σηπεδόνες ἀνίατοι πάντη τοὺς ὀδόντας περιεῖχον. ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς γενόμενος ἐκκλησιάσας τὸν λαὸν κατηγόρησε τῆς ἀσεβείας Ἀρχαγάθου, καὶ τὰ μὲν πλήθη παρώξυνε πρὸς τὴν αὐτοῦ τιμωρίαν, τῷ δὲ δήμῳ τὴν δημοκρατίαν ἔφησεν ἀποδιδόναι. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν βασιλέα διακείμενον ἐσχάτως ἤδη κατέθηκεν ἐπὶ τῆς πυρᾶς Ὀξύθεμις ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, καὶ κατέκαυσεν ὄντα μὲν ἔμπνουν ἔτι, διὰ δὲ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν σηπεδόνα συμφορᾶς οὐ δυνάμενον φωνὴν προΐεσθαι. Ἀγαθοκλῆς μὲν πλείστους καὶ ποικιλωτάτους φόνους ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὴν δυναστείαν, καὶ τῇ κατὰ τῶν ὁμοφύλων ὠμότητι προςθεὶς καὶ τὴν εἰς θεοὺς ἀσέβειαν, πρέπουσαν παρέσχε τῇ παρανομίᾳ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν, δυναστεύσας μὲν ἔτη δύο τῶν τριάκοντα λείποντα, βιώσας δὲ δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, καθὼς Τίμαιος ὁ Συρακόσιος συγγράφει, καὶ Καλλίας καὶ αὐτὸς Συρακούσιος εἴκοσι δύο βίβλους συγγράψας, καὶ Ἄντανδρος ὁ ἀδελφὸς Ἀγαθοκλέους καὶ αὐτὸς συγγραφεύς. οἱ δὲ Συρακόσιοι τῆς δημοκρατίας τυχόντες τὴν Ἀγαθοκλέους οὐσίαν ἐδήμευσαν, τὰς δὲ εἰκόνας τὰς ἀνατεθείσας ὑπ' αὐτοῦ κατέσπασαν.
498 Μαίνων δὲ ὁ ἐπιβουλεύσας τῷ βασιλεῖ διέτριβεν ἐν τοῖς περὶ Ἀρχάγαθον, πεφευγὼς ἐκ τῶν Συρακουσῶν· πεφρονηματισμένος δὲ ἐπὶ τῷ δοκεῖν καταλελυ-

κέναι τὴν βασιλείαν, τὸν μὲν Ἀρχάγαθον ἐδολοφόνησε, τοῦ δὲ στρατοπέδου κυριεύσας, καὶ τὰ πλήθη λόγοις φιλανθρώποις ἰδιοποιησάμενος, διέγνω πολεμεῖν τοῖς Συρακοσίοις καὶ δυναστείας ἀντέχεσθαι.

13 Ὅτι Ἱκέταν στρατηγὸν ἀπέλυσαν Συρακόσιοι μετὰ δυνάμεως πρὸς Μαίνωνα πολεμῆσαι. καὶ μέχρι μέν τινος διεπολέμει, φυγομαχούντων τῶν ἐναντίων καὶ εἰς παράταξιν οὐδαμῶς καταβαινόντων. τῶν δὲ Καρχηδονίων συνεπιλαβομένων τοῖς περὶ Μαίνωνα, πολὺ ταῖς δυνάμεσιν ὑπερεχόντων, ἠναγκάσθησαν οἱ Συρακόσιοι δόντες ὁμήρους τοῖς Φοίνιξι τετρακοσίους διαλύσασθαι τὸν πόλεμον καὶ καταγαγεῖν τοὺς φυγάδας. τῶν δὲ μισθοφόρων ἀτιμαζομένων ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις συνέβη στάσεως πληρωθῆναι τὴν πόλιν. διαστάντων οὖν ἐν τοῖς ὅπλοις τῶν τε Συρακοσίων καὶ τῶν μισθοφόρων, οἱ πρεσβῦται διαπρεσβευσάμενοι, καὶ πολλὰ δεηθέντες ἀμφοτέρων, μόγις κατέπαυσαν τὴν ταραχὴν ἐπὶ τῷ τοὺς μισθοφόρους ἐν τακτῷ χρόνῳ τὰς ἑαυτῶν κτήσεις ἀποδομένους ἀπελθεῖν ἐκ Σικελίας. τούτων δὲ κυρωθέντων, οἱ μὲν ξένοι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας, καὶ παραγενηθέντες ἐπὶ τὸν πορθμόν, ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι. ὑπὸ γὰρ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ἀναληφθέντες εἰς τὰς οἰκίας νυκτὸς ἐφόνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους, καὶ τὰς τούτων γυναῖκας γήμαντες κατέσχον τὴν πόλιν. ἐκάλεσαν δὲ ταύτην Μαμερτίνην ἀπὸ τοῦ Ἄρεως διὰ τὸ τοῦτον κατὰ τὴν ἐκείνων διάλεκτον Μάμερτον καλεῖσθαι.

Οἷς γὰρ οὐ μέτεστι τῆς δημαρχίας, τούτους οὐδὲ τῆς ὑπὸ δημάρχου κυρουμένης ψήφου κοινωνεῖν.

14 Ὅτι δεῖ τοῖς μὲν πολεμίοις εἶναι φοβερώτατον, τοῖς δὲ φίλοις διαμένειν βέβαια προσηνέστατον.

15 Ἐπειδὴ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀγνοήσαντες τὸ συμφέρον τοῖς πρὸς χάριν λόγοις ἐπηκολουθήσατε, νῦν τοῖς ἔργοις ἑωρακότες τὰ κατὰ τὴν χώραν ἀτυχήματα μεταδιδάχθητε.

Τὸ μὲν γὰρ ἀγνοῆσαί ποτε κατὰ τὸν βίον ἐστὶν

ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πράγμασι πλεονάκις ἁμαρτάνειν τέλεον ἐξεστηκότος τοῖς λογισμοῖς. ὅσῳ γὰρ πλείοσιν ἐλαττώμασι περιπεπτώκαμεν, τοσούτῳ μείζονος τιμωρίας ἄξιοι τυχεῖν ὑπάρχομεν.

Ἐπὶ τοσοῦτον γάρ τινες τῶν πολιτῶν προεληλύθασι πλεονεξίας ὥστε βούλεσθαι τοὺς ἰδίους οἴκους λαμπροὺς κατασκευάζειν ἐκ τῶν τῆς πατρίδος ἀτυχημάτων.

Οἱ δὲ περὶ τοὺς βοηθοῦντας τοῖς ἄλλοις ἀγνομήσαντες πῶς ἂν χρήσαιντο περὶ αὐτῶν;

494 Ὅτι δεῖ τοῖς μὲν ἡμαρτημένοις δοῦναι συγγνώμην, εἰς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἔχειν εἰρήνην. 16

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτήσαντας ἐκ παντὸς τρόπου κολάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μὴ μεταδιδασκομένους. 17

Ὅτι προτερεῖ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ μὲν ἐπιείκεια τῆς ὀργῆς, ἡ δὲ εὐεργεσία τῆς τιμωρίας. 18

Ὅτι καλὸν καὶ εὔθετόν ἐστι λύειν μὲν τὴν ἔχθραν, ἀντεισάγειν δὲ φιλίαν. ὅταν γὰρ εἰς ἀπορίαν ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ πρώτην τὴν τῶν φίλων ἁρπαγὴν ὁρμᾶν εἴωθεν. 19

Ὅτι ἔμφυτος οὖσα τοῖς ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλείονας ἐπιθυμία τῆς τοιαύτης ὁρμῆς οὐδ᾽ ὅλως ἀφέξεται. 20

Δεῖ γὰρ τὸ τῆς ὑπερηφανίας μέγεθος καὶ τὸ τῆς ἐσθῆτος τυραννικὸν οἴκοι φυλάττειν, εἰς δὲ πόλιν ἐλευθέραν εἰσιόντα τοῖς ἐνθάδε νόμοις πείθεσθαι.

Οὐ γάρ τις τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν κεκληρονόμηκε, τούτου θελήσει καὶ τῆς εὐδοξίας γενέσθαι διάδοχος· αἰσχρὸν γάρ ἐστι, τὸ μὲν ὄνομα φέρειν Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως, ταῖς δὲ πράξεσι φαίνεσθαι Θερσίτην.

Ὅσῳ γάρ τις πλείονος κυριεύει δόξης, τοσούτῳ μείζονα χάριν ἔξει τοῖς αἰτίοις τῶν εὐτυχημάτων. ὥστε ὧν δύναταί τις τυγχάνειν μετὰ δόξης καὶ χάριτος, τούτων οὐκ ἂν ἐπιθυμήσαι μετὰ ἀδικίας καὶ ὀνείδους κυριεῦσαι.

Καλὸν οὖν ἐστιν, ὦ ἄνθρωποι, ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις

ἁμαρτήμασι περὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας λαμβάνειν τὴν πεῖραν.

21 Ὅτι οὐ δεῖ προκρίνειν τινὰ τῆς μὲν συγγενείας τὴν ἀλλοτριότητα, τῆς δὲ τῶν συμμάχων εὐνοίας τὸ τῶν πολεμίων μῖσος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΒ.

1 Ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς Ἠπειρώταις μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ συμμάχων κινδυνεύειν.

2 Ὅτι Δέκιος ὁ Ῥωμαῖος χιλίαρχος φύλαξ γενόμενος Ῥηγίου διὰ Πύῤῥον τὸν βασιλέα κατέσφαξεν αὐτοὺς, καὶ τὰς κτήσεις καὶ τὰς γυναῖκας ἰδιοποιήσατο. Καμπανοὶ δὲ οὗτοι ἦσαν, καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον Μαμερτίνοις, ὥςπερ ἐκεῖνοι Μεσσηνίους σφάξαντες. εἶτα τὴν διαίρεσιν τῆς κτήσεως τῶν ἠτυχηκότων ἄδικον ποιησάμενος ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Ῥηγίου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων Καμπανῶν. συνήργησαν δὲ καὶ Μαμερτῖνοι, μετὰ τῶν λειφθέντων χρημάτων στρατηγὸν ἐποίησαν. καὶ δὴ ὀφθαλμίας νόσου αὐτὸν περιεχούσης, τῶν ἰατρῶν τὸν δόκιμον μεταστειλαμένου αὐτοῦ, [οὗτος] τὴν ὕβριν τῆς 495 πατρίδος ἐκδικῶν κανθαρίσιν ὑπήλειψε τὸν Δέκιον, καὶ τῆς ὁράσεως αὐτὸν ἀπεστέρησε, καὶ φεύγει ἐκ Μεσσήνης.

Κατὰ δὲ Σικελίαν ἦσαν τύραννοι Ἱκέτας ἐν Συρακούσῃ, Φιντίας εἰς Ἀκράγαντα, Τυνδαρίων ἐν Ταυρομενίῳ, καὶ ἕτεροι τῶν ἐλαττόνων πόλεων. Φιντίας δὲ καὶ Ἱκέτας πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐνστησάμενοι παρετάξαντο περὶ τὸν Ὕβλαιον, καὶ τὴν νίκην Ἱκέτας ἀπηνέγκατο. καταδρομὰς δὲ πρὸς ἀλλήλους ποιούμενοι τὰς κτήσεις διήρπασαν, τὴν δὲ χώραν ἀγεώργητον ἐποίησαν. Ἱκέτας δὲ τῇ νίκῃ ἐπαιρόμενος παρετάξατο πρὸς Καρχηδονίους, καὶ λειφθεὶς πολλοὺς στρατιώτας ἀπέβαλε περὶ τὸν Τηρίαν ποταμόν. κτίζει δὲ Φιντίας πόλιν, ὀνομάσας αὐτὴν Φιντιάδα, Γελῴους ἀναστάτους ὄντας οἰκίσας ἐν αὐτῇ.

ἐστὶ δὲ αὕτη παραθαλάσσιος. καθαιρῶν τὰ τείχη καὶ τὰς οἰκίας τοὺς λαοὺς τῆς Γέλας εἰς τὴν Φιντιάδα μετήνεγκε, κτίσας τεῖχος καὶ ἀγορὰν ἀξιόλογον καὶ ναοὺς θεῶν.

Ὅθεν μιαιφόνου γεγονότος, ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων ἐμισήθη τῶν οὐσῶν ὑπ᾽ αὐτῷ, καὶ τοὺς πρὸς φρουρὰν ὄντας ἐδίωξαν, ἐν οἷς πρῶτον ἀπέστησαν Ἀγυριναῖοι.

Ὅτι ὑπὸ Γαλατῶν Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐσφάγη καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη καὶ διεφθάρη. 3

Ὅτι ἡ Καδμεία νίκη παροιμία ἐστίν. ἔστι δὲ οὕτω· τὰ τοὺς νικήσαντας συμφορὰν ἔχειν, τοὺς δὲ ἡττημένους μηδὲν κινδυνεύειν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας. 4

Ὅτι Φιντίας ὁ Φιντιάδος κτίστωρ, Ἀκράγαντος τύραννος, εἶδεν ὄναρ δηλοῦν τὴν τοῦ βίου καταστροφήν, ὗν ἄγριον κυνηγοῦντος ὁρμῆσαι κατ᾽ αὐτοῦ τὴν ὗν καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ τοῖς ὀδοῦσι πατάξαι καὶ διελάσαντα τὴν πληγὴν κτεῖναι. 5

Ὅτι Ἱκέτας ἐννέα ἔτη δυναστεύσας Συρακούσης, ὑπὸ Θυνίωνος τοῦ Μαμέως ἐκβάλλεται τῆς τυραννίδος. 6

Ὅτι Θυνίων καὶ Σώστρατος διαδεξάμενοι Ἱκέταν οὕτω πάλιν προκαλοῦνται Πύῤῥον τὸν βασιλέα εἰς Σικελίαν. 7

Ὅτι Μαμερτῖνοι οἱ Μεσσηνίους δολοφονήσαντες συμμαχίαν μετὰ Καρχηδονίων ποιήσαντες ἔκριναν κοινῇ διακωλύειν Πύῤῥου τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν· Τυνδαρίων δὲ ὁ Ταυρομενίας τύραννος ἔκλινε πρὸς αὐτόν, καὶ ἕτοιμος ἦν δέξασθαι τῇ πόλει τὰς μετ᾽ αὐτοῦ δυνάμεις. 8

Ὅτι Καρχηδόνιοι συμμαχίαν ποιήσαντες μετὰ Ῥωμαίων πεντακοσίους ἄνδρας ἔλαβον εἰς τὰς ἰδίας 9
496 ναῦς· καὶ εἰς τὸ Ῥήγιον διαβάντες προςβολὰς μὲν ποιούμενοι τῆς πολιορκίας ἀπέστησαν, τὴν δὲ παρεσκευασμένην ὕλην εἰς ναυπηγίαν ἐνέπρησαν, καὶ διε-

μειναι φυλάττοντες τὸν πορθμόν, παρατηροῦντες τὴν διάβασιν Πύῤῥου.

10 Ὅτι Θυνίωνος τῆς Νήσου κυριεύοντος, καὶ Σωστράτου τῆς Συρακούσης τυραννοῦντος, ἔχοντες στρατιώτας μυρίους διεπολέμουν ἀλλήλοις· ἀμφότεροι δὲ κάμνοντες ἐν τῷ πολέμῳ διεπρεσβεύοντο πρὸς Πύῤῥον.

11 Ὅτι Πύῤῥος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέτταρας. ὅτι τούτου παρασκευαζομένου πρὸς τὸν ἔκπλουν, τὰς Συρακούσας Καρχηδόνιοι ἐπολιόρκουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἑκατὸν ναυσὶν ἐφορμοῦντες τῷ μεγάλῳ λιμένι· πεζῇ δὲ πέντε μυριάσι πλησίον τῶν τειχῶν στρατεύοντες τειχήρεις συνεῖχον τοὺς Συρακοσίους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν κατατρέχοντες ἔρημον κατεσκεύασαν. διὸ τῷ πολέμῳ κάμνοντες οἱ Συρακόσιοι τὰς ἐλπίδας εἶχον ἐν τῷ Πύῤῥῳ διὰ Λάνασσαν τὴν γυναῖκα, τὴν θυγατέρα Ἀγαθοκλέους, ἐξ ἧς ἐγέννησεν Ἀλέξανδρον υἱόν, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ἡμέραν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις πρέσβεις ἔστελλον πρὸς αὐτόν. ἐμβιβάσας δὲ τὸν λαὸν εἰς τὰς ναῦς καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Τάραντος, καὶ δεκαταῖος εἰς Λοκροὺς κατῆρεν. ἐντεῦθεν καταπλεύσας τὸν πορθμόν, καὶ διάρας Σικελίαν, κατῆρεν εἰς τὴν Ταυρομένιον. ἐκεῖθεν προσλαβόμενος εἰς συμμαχίαν Τυνδαρίωνα τὸν δυνάστην Ταυρομενίας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κατάνην. καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μεγάλως, καὶ χρυσοῖς στεφάνοις στεφθείς, ἀπεβίβασε τὴν πεζὴν δύναμιν. ταύτης δὲ πορευομένης εἰς Συρακούσας καὶ ὁ στόλος συμπαρέπλει κεκοσμημένος πρὸς ναυμαχίαν. ὡς δὲ πλησίον ἐγένοντο Συρακούσης, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι προαπεσταλκότες τριάκοντα ναῦς διά τινας χρείας ἀναγκαίας ταῖς καταλελειμμέναις οὐκ ἐτόλμησαν πολεμῆσαι. διόπερ Πύῤῥος ἀκινδύνως διέπλευσεν εἰς Συρακούσας, καὶ παραλαβὼν τὴν Νῆσον παρὰ Θυνίωνος, τὴν δὲ ἄλλην πόλιν παρὰ Συρακοσίων καὶ Σωσιστράτου. οὗτος δὲ ἐκυρίευσεν Ἀκρά-

γαντος καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων, ἔχων στρατιώτας, ὑπὲρ τοὺς μυρίους. καὶ τὸν μὲν Θυγίωνα καὶ Σωσίστρατον καὶ τοὺς Συρακοσίους κατήλλαξε καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤγαγεν, ὡς μεγάλης ἀποδοχῆς διὰ τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ βασιλεὺς παραλαβὼν τά τε βέλη καὶ τὰς μηχανὰς καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει παρασκευάς. αἱ δὲ ναῦς ἃς παρέλαβεν ἐν ταῖς Συρακούσαις κατάφρακτοι ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἄφρακτοι εἴκοσι· ἡ μὲν βασιλικὴ ἐννήρης· ὁ δὲ σύμπας στόλος σὺν ταῖς μετ' αὐτοῦ κομισθείσαις πλείους διακοσίων. ἐν τούτῳ δὲ ὄντος αὐτοῦ ἧκον πρέσβεις ἐκ Λεοντίνων ὑπὸ Ἡρα-
497 κλείδου τοῦ δυνάστου, λέγοντας παραδώσειν τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν καὶ τὰ φρούρια καὶ στρατιώτας πεζοὺς τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντακοσίους. ἧκον δὲ καὶ ἕτεροι πλεῖστοι εἰς Συράκουσαν, λέγοντες τὰς πόλεις παραδώσειν καὶ συνεργήσειν τῷ Πύῤῥῳ. ὁ δὲ πάντας φιλανθρώπως ἀποδεξάμενος ἀπέλυσεν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας, ἐλπίζων καὶ Λιβύης τυχεῖν.

Ὅτι ὁ λιμὴν ὁ Κορινθιακὸς Λέχαιος καλεῖται. 12

Ὅτι Βρέννος ὁ βασιλεὺς Γαλατῶν, μετὰ πεντε- 13
καίδεκα μυριάδων θυρεοφόρων καὶ ἱππέων μυρίων καὶ ἑτέρου ἀγοραίου ὄχλου καὶ ἐμπόρων πλείστων καὶ ἁμαξῶν δισχιλίων εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν πόλεμον ἐποίησεν, ἐν ᾧ πολλοὺς στρατιώτας ἀποβαλὼν, ὡς μὴ ἰσχύσας, ὕστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν καὶ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, θέλων ἀποσυλῆσαι αὐτό. καὶ πολλοῦ πολέμου γεγονότος μυριάδας ἐκεῖσε στρατιωτῶν ἀποβαλὼν ἐπλήγη καὶ αὐτὸς Βρέννος τρισὶ πληγαῖς. βαρυνόμενος δὲ καὶ πρὸς θάνατον, συναγαγὼν τὸν λαὸν αὐτοῦ διελάλησε τοῖς Γαλάταις, συμβουλεύσας αὐτοῖς ἑαυτὸν καὶ τοὺς τραυματίας ἅπαντας ἀποκτεῖναι, καὶ τὰς ἁμάξας καύσαντας εὐζώνους εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπανελθεῖν· βασιλέα δὲ καταστῆσαι Κιχώριον. Βρέννος δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορησάμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Κιχώριος δὲ τοῦτον θάψας, τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀπὸ χειμῶνος καὶ πείνης ταλαιπωρήσαντας ἀνεῖλεν, ὄντας περὶ δισμυρίους· καὶ οὕτως τοῖς λοιποῖς διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ

πρὸς οἶκον τὴν πορείαν ἐποιεῖτο. κατὰ δὲ τὰς δυςχωρίας οἱ Ἕλληνες ἐπιτιθέμενοι τὰς οὐραγίας ἀπέκοπτον, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἦραν ἅπασαν. πορευόμενοι δὲ πρὸς Θερμοπύλας, καὶ σπανιζούσης αὐτοῦ τροφῆς, ἀπέλιπον ἄλλους δισμυρίους. διὰ δὲ τῶν Δαρδάνων διερχόμενοι ἅπαντες διεφθάρησαν, καὶ οὐδεὶς ὑπελείφθη ἀπελθεῖν οἶκον.

14 Ὁ Πύῤῥος τὰ κατὰ Συρακούσας καὶ Λεοντίνους καταστησάμενος μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἀκράγαντα προῆλθεν. ὄντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἧκον ἐν νηυσὶ λέγοντες τὴν φρουρὰν τὴν Καρχηδονίων ἐκβεβληκέναι, ἣν εἶχον, ὅπως μὴ Φιντίας δυναστεύσῃ αὐτῶν, λέγοντες τὴν πόλιν παραδώσειν καὶ συμμάχους γενέσθαι. αὐτοῦ δὲ ἀναλαβόντος τὴν στρατιάν, εἰς Ἀκράγαντα παραγενόμενος τὴν μὲν πόλιν ἔλαβε παρὰ Σωσιστράτου καὶ τοὺς στρατιώτας, πεζοὺς μὲν ὀκτακιςχιλίους, ἱππεῖς δὲ ὀκτακοσίους, πάντας δὲ ἐπιλέκτους, οὐδὲν ἀπολειπομένους τῶν Ἠπειρωτῶν· παρέλαβε δὲ καὶ τριάκοντα πόλεις ὧν ἦρχε Σωσίστρατος. μετὰ δὲ ταῦτα ἀποστείλας ἐς Συρακούσας ἤγαγεν ὄργανα πολιορκητικὰ καὶ βελῶν πλῆθος. ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν, ἔχων πεζοὺς τριςμυρίους, ἱππεῖς δὲ χιλίους πεντακοσίους καὶ ἐλέφαντας. καὶ πρώτην πόλιν Ἡράκλειαν ὑπηγάγετο, φρουρουμένην ὑπὸ Καρχηδονίων· μετὰ δὲ ταῦτα Ἀζῶνας παρέλαβεν. εἶτα Σελινούντιοι 498 τῷ βασιλεῖ προςεχώρησαν, εἶτα Ἁλικυαῖοι καὶ Ἐγεσταῖοι καὶ ἄλλαι πλεῖσται πόλεις. Ἐρυκίνης δὲ ἐχούσης φρουρὰν ἀξιόλογον Καρχηδονίων, καὶ φύσιν ἐχούσης ὀχυρὰν καὶ δυςπολιόρκητον, ἔκρινεν ὁ Πύῤῥος βίᾳ ταύτην ἐξελεῖν διὰ πολιορκίας. διὸ καὶ τοῖς τείχεσι προςαγαγὼν μηχανάς, καὶ πολιορκίας μεγάλης γενομένης καὶ ἰσχυρᾶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, βουλόμενος φιλοδοξῆσαι ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν Ἡρακλέους τάξιν ἁμιλλώμενος, πρῶτος τοῖς τείχεσιν ἐπέβαλε, καὶ μάχην ἡρωικὴν συστησάμενος τοὺς ἐπιῤῥάξαντας Καρχηδονίους ἀπέκτεινε· συνεπιλαβομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων φίλων κατὰ κράτος εἷλε τὴν πόλιν. φρουρὰν

δὲ καταστήσας ἐν αὐτῇ ἀπῆρε πρὸς τὴν Ἰετινῶν πάλιν, ὀχυρότητι διαφέρουσαν καὶ κατὰ τοῦ Πανόρμου καλῶς κειμένην· τῶν δὲ Ἰετινῶν ἑκουσίως προςχωρησάντων εὐθὺς ἧκεν ἐπὶ τῶν Πανορμιτῶν πόλιν, ἔχουσαν λιμένα κάλλιστον τῶν κατὰ Σικελίαν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν συμβέβηκε τετευχέναι ταύτης τῆς προςηγορίας. εἷλε δὲ καὶ ταύτην κατὰ κράτος· καὶ τῶν Ἑρκτῶν καταςχὼν τὸ ὀχύρωμα πάσης τῆς Καρχηδόνος ἐπεκράτησε δυνάμεως, καὶ κύριος ἐγένετο πλὴν τοῦ Λιλυβαίου· αὕτη γὰρ ἡ πόλις ὑπὸ Καρχηδονίων ἐκτίσθη μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Καρχηδονίων Μοτύης ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου· τοὺς γὰρ ἐκ ταύτης ὑπολειφθέντας ἀθροίσαντες κατῴκισαν εἰς τὸ Λιλύβαιον. τοῦ δὲ Πύῤῥου περὶ τὴν πολιορκίαν ταύτης παρασκευαζομένου διεβίβασαν ἐκ τῆς Λιβύης οἱ Καρχηδόνιοι δύναμιν ἀξιόλογον εἰς τὸ Λιλύβαιον· πολὺν δὲ σῖτον ἐκόμισαν θαλασσοκρατοῦντες, μηχανὰς δὲ καὶ βέλη πλῆθος ἄπιστον. οὔσης δὲ τῆς πόλεως τὸ πλεῖστον μέρος ἐν θαλάσσῃ, τὰς ἀπὸ τῆς γῆς προςόδους ἐτείχισαν καὶ πύργους πυκνοὺς ἐποίησαν, καὶ τάφρον ὀρύξαντες μέγαν διεπρεσβεύσαντο πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ διαλύσεως καὶ εἰρήνης, συνθέσθαι καὶ χρημάτων πλῆθος δοῦναι. τοῦ βασιλέως χρήματα λαβεῖν μὴ προςδεχομένου, πεισθέντος δὲ τὸ Λιλύβαιον συγχωρῆσαι τοῖς Καρχηδονίοις, οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου φίλοι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων ἀποκαλοῦντες μηδενὶ τρόπῳ συγχωρεῖν τοῖς βαρβάροις ἐπιβάθραν ἔχειν κατὰ τῆς Σικελίας, ἀλλ' ἐξ ἁπάσης αὐτῆς ἐξελάσαι τοὺς Φοίνικας καὶ διορίσαι τῷ πελάγει τὴν ἐπαρχίαν, εὐθὺς ὁ βασιλεὺς πλησίον τῶν τειχῶν καταστρατοπεδεύσας, τὸ μὲν πρῶτον συνεχεῖς τοῖς τείχεσιν ἐποιεῖτο προςβολὰς ἐκ διαδοχῆς· ἠμύναντο δὲ οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τὸ μέγεθος τῆς παρασκευῆς. τοσοῦτον γὰρ πλῆθος καταπελτῶν ὀξυβελῶν τε καὶ πετροβόλων ἤθροιστο παρὰ Καρχηδονίων ὥστε τὸ τεῖχος μὴ χωρεῖν τὸ πλῆθος τῆς παρασκευῆς. διὸ καὶ βελῶν παντοδαπῶν ἀχθομένων ἐπὶ τοὺς πολιορ-

κοῦντας, πολλῶν πιπτόντων, πολλῶν δὲ τραυματιζομένων, ἡλαττοῦτο Πύῤῥος. ἐπεβάλετο καὶ αὐτὸς μηχανὰς ὁ βασιλεὺς κατασκευάζειν, τῶν ἐκ Συρακούσης ἀναχθεισῶν αὐτῷ, καὶ διὰ τῆς μεταλλείας ἐπεβάλετο τὰ τείχη σαλεῦσαι. τῶν δὲ Καρχηδονίων ἀντιμαχομένων διὰ τὸ πετρώδη εἶναι τὸν τόπον, δύο μῆνας πολιορκήσας, καὶ ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τῆς βίας ἅλωσιν, ἔλυσε τὴν πολιορκίαν. κρίνας οὖν στόλον μέγαν κατασκευάζειν, καὶ διὰ τούτου θαλασσοκρατήσας δυνάμεις πρὸς Λιβύην διαβιβάζειν, ἔτρεπε τὴν ὁρμήν. 499

15 Τῶν δὲ τὴν Μεσσήνην οἰκούντων Μαμερτίνων ηὐξημένων * πολλὰ μὲν φρούρια * αὐτοὶ δὲ εὔζωνον ποιήσαντες τὴν δύναμιν ἧκον ἐν τάχει βοηθήσοντες τῇ Μεσσηνίᾳ πολεμουμένῃ. ὁ δὲ Ἱέρων ἀπαλλαγεὶς ἐκ τῆς πολεμίας [Μύλας κατὰ κράτος ἑλὼν ἐκυρίευσε στρατιωτῶν χιλίων πεντακοσίων. εὐθὺς δὲ καὶ τἄλλα χωρία χειρούμενος κατήντησεν ἐπὶ τὸ Ἀμήσελον, κείμενον μεταξὺ Κεντοριπίνων καὶ Ἀγυριναίων· ἐχυροῦ δὲ ὄντος καὶ πολλοὺς στρατιώτας ἔχοντος, ἐκπολιορκήσας τὸ χωρίον, τοῦτο μὲν κατέσκαψε, τοὺς δὲ φρουροῦντας ἀπολύσας τῶν ἐγκλημάτων ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας τάξεις. τῆς δὲ χώρας τὴν μὲν τοῖς Κεντοριπίνοις, τὴν δὲ τοῖς Ἀγυριναίοις ἐδωρήσατο. μετὰ δὲ ταῦτα Ἱέρων ἔχων δύναμιν ἀξιόλογον ἐστράτευσεν ἐπὶ Μαμερτίνους, καὶ τὴν μὲν Ἅλεσαν παραδόσει προσηγάγετο, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀβακαινίνων καὶ Τυνδαριτῶν προθύμως προσδεχθεὶς ἐκυρίευσε τῶν πόλεων τούτων, καὶ εἰς στενὴν χώραν συνήλασε τοὺς Μαμερτίνους. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους τὴν ἐγγὺς Μεσσήνης εἶχε πόλιν τὴν τῶν Ταυρομενιτῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ τὴν Τυνδαριτῶν. ἐμβαλὼν δὲ εἰς Μεσσήνην κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Λοίτανον ποταμόν, πεζοὺς ἔχων μυρίους, ἱππεῖς δὲ χιλίους πεντακοσίους· ἀντεστράτευσαν δὲ καὶ Μαμερτῖνοι ἔχοντες πεζοὺς ὀκτακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ μ΄· στρατηγὸν δὲ εἶχον Κίων. οὗτος δὲ μάντεις ἀθροίσας ἱεροσκόπους, θύσας ἐπη-

ρώτησε περὶ τῆς μάχης. τῶν δὲ ἀποφηναμένων ὅτι
διὰ τῶν ἱερῶν οἱ θεοὶ σημαίνουσι νυκτερεύσειν ἐν τῇ
παρεμβολῇ τῶν πολεμίων, περιχαρὴς ἦν, ὡς κυ-
ριεύσων τῆς τοῦ βασιλέως στρατοπεδείας. εὐθὺς δ' ἐκ-
τάξας τὴν δύναμιν ἐπειρᾶτο διαβαίνειν τὸν ποτα-
μόν. Ἱέρων δ' ἔχων τοὺς φυγάδας Μεσσήνης δια-
κοσίους συστρατεύοντας, διαφόρους ταῖς ἀνδρείαις
καὶ ἀρεταῖς, προσθεὶς αὐτοῖς ἄλλους τετρακοσίους
ἐπιλέκτους προσέταξε τὸν πλησίον λόφον τὸν ὀνο-
μαζόμενον Θώρακα περιελθεῖν, καὶ τοῖς πολεμίοις
κατὰ νώτου προσπεσεῖν· αὐτὸς δὲ τὴν δύναμιν ἐκ-
τάξας κατὰ στόμα ἀπήντα. γενομένης δὲ περὶ τὸ
ῥεῖθρον ἱππομαχίας, ἅμα καὶ τῶν πεζῶν παρατά-
ξεως τοῦ βασιλέως προκατειληφότων ὀφρύν τινα περὶ
τὸν ποταμόν, καὶ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πλεο-
500 νεκτοῦντος, μέχρι μέν τινος ἰσόῤῥοπος ἦν ὁ κίνδυ-
νος· ἐπεὶ δὲ οἱ τὸν λόφον διελθόντες ἐπέῤῥαξαν πα-
ραδόξως τοῖς Μαμερτίνοις, καὶ νεαλεῖς ὄντες τοὺς
κάμνοντας τῇ μάχῃ ῥᾳδίως ἀνῄρουν, τότε δὴ παν-
ταχόθεν κυκλωθέντες πρὸς φυγὴν ὥρμησαν. ἐπικει-
μένων δὲ τῶν Συρακοσίων δυνάμει, πάντας κατέκοψαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Μαμερτίνων ἀγωνιζόμενος ἐκ-
θύμως, καὶ περιπεσὼν πολλοῖς τραύμασι καὶ λιπο-
ψυχήσας, ἐζωγρήθη. οὗτος ἀνεκομίσθη ἔμπνους εἰς
τὴν τοῦ βασιλέως παρεμβολὴν καὶ παρεδόθη ἰατροῖς
εἰς θεραπείαν, κατὰ τὴν μαντείαν καὶ τὴν τῶν ἱεροσκό-
πων πρόῤῥησιν νυκτερεύσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν
ἐναντίων παρεμβολήν. τοῦ βασιλέως δὲ θέλοντος περὶ
πολλοῦ θεραπεῦσαι τὸν Κίων, ἧκόν τινες ἵππους φέ-
ροντες ἐκ τοῦ πολέμου εἰς τὸν βασιλέα. ὁ Κίως δὲ ἐπι-
γνοὺς τὸν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἵππον, ὑπέλαβεν ἀνῃρῆσθαι
τὸν νεανίσκον. περιαλγὴς δὲ γενόμενος τὰς ῥαφὰς τῶν
τραυμάτων διέῤῥηξε, τὴν ἀπώλειαν τοῦ τέκνου θανάτῳ
τιμησάμενος. οἱ δὲ Μαμερτῖνοι ἀπαγγελίας γενομένης
ὅτι σὺν τῷ στρατηγῷ Κίῳ καὶ οἱ λοιποὶ στρατιῶ-
ται πάντες ἀπολώλασιν, ἔκριναν μεθ' ἱκετηρίας ἀπαν-
τᾶν τῷ βασιλεῖ. οὐ μὴν ἡ τύχη εἴασε παντελῶς πε-
σεῖν τὰ κατὰ Μαμερτίνους πράγματα. Ἀννίβας γὰρ

ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς ἔτυχεν ὁρμῶν ἐν τῇ Λιπάρᾳ νήσῳ. ἀκούσας δὲ τὸ παράδοξον, ἧκε κατὰ τάχος εἰς τὸν βασιλέα, τῷ μὲν λόγῳ συγχαίρων, τῷ δὲ ἔργῳ σπεύδων τὸν Ἱέρωνα καταστρατηγῆσαι δι᾽ ἀπάτης. ὁ μὲν βασιλεὺς πεισθεὶς τῷ Φοίνικι τὰς ἡσυχίας ἔσχεν· ὁ δὲ Ἀννίβας παρελθὼν εἰς Μεσσήνην, καὶ καταλαβὼν Μαμερτίνους μέλλοντας παραδιδόναι τὴν πόλιν, ἀνέπεισε, καὶ προςποιησάμενος βοήθειαν εἰςήγαγεν εἰς τὴν πόλιν στρατιώτας μ΄. οἱ μὲν οὖν Μαμερτῖνοι ἀπογνόντες ἑαυτῶν διὰ τὴν ἧτταν πάλιν ἀποκατεστάθησαν εἰς ἀσφάλειαν τὸν εἰρημένον τρόπον. ὁ δὲ Ἱέρων καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φοίνικος, τὴν πολιορκίαν ἀπογνοὺς ἐπανῆλθεν εἰς Συρακούσας, περιβόητον εὐημερίαν περιπεποιημένος. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ Ἱέρων, ἀποπεπτωκότες τῆς Μεσσήνης, συνῆλθον εἰς σύλλογον, καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι συνέθεντο κοινῇ πολεμῆσαι Μεσσήνην.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΓ.

1 Ὅτι Σικελία πασῶν τῶν νήσων καλλίστη ὑπάρχει, ὡς μεγάλα δυναμένη συμβάλλεσθαι πρὸς αὔξησιν ἡγεμονίας.

2 Ὅτι Ἄννων ὁ Ἀννίβου εἰς Σικελίαν ἐλθὼν, καὶ τὰς δυνάμεις ἀθροίσας εἰς τὸ Λιλύβαιον, προῆλθε μέχρι Σολοῦντος, καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν ἀπέλιπε πλησίον τῆς πόλεως παρεμβεβληκυῖαν, αὐτὸς δὲ πα- 501
ρελθὼν εἰς τὴν Ἀκράγαντα τὴν ἄκραν ἐτείχισε, πείσας τὸν δῆμον φίλον ὄντα συμμαχῆσαι Καρχηδονίοις. ἐπανελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν στρατοπεδείαν ἧκον παρὰ Ἱέρωνος πρέσβεις περὶ τοῦ συμφέροντος. ἐποιήσαντο γὰρ κοινῇ συμμαχίαν Ῥωμαίους πολεμῆσαι, ἐὰν μὴ τὴν ταχίστην ἐκ τῆς Σικελίας ἀπαλλάττωνται. ἀμφοτέρων δὲ τὰς δυνάμεις ἀγαγόντων ἐπὶ τὴν Μεσσήνην, Ἱέρων μὲν ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ καλουμένου Χαλκιδικοῦ κατεστρατοπέδευσεν, οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τῇ πεζῇ στρατιᾷ παρενέ-

βαλον εἰς τὰς καλουμένας Εὐνεῖς, τῇ δὲ ναυτικῇ κατέσχον τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Πελωριάδα· συνεχῶς δ' ἐπολιόρκουν τὴν Μεσσήνην. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος πυθόμενος ἀπέστειλε τὸν ἕτερον ὕπατον καλούμενον Ἄππιον Κλαύδιον μετὰ δυνάμεως ἁδρᾶς, ὃς εὐθὺς ἦλθεν εἰς Ῥήγιον. πρὸς δὲ τὸν Ἱέρωνα καὶ Καρχηδονίους πρέσβεις ἐξέπεμψε περὶ διαλύσεως τῆς πολιορκίας. προσεπηγγέλλετο δημηγορεῖν δὲ πρὸς Ἱέρωνα πόλεμον μὴ ἐπιβήσεσθαι. ὁ δὲ Ἱέρων ἀπεκρίνατο διότι Μαμερτῖνοι Καμάριναν καὶ Γέλαν ἀναστάτους πεποιηκότες, Μεσσήνην δὲ ἀσεβέστατα κατειληφότες, δικαίως πολιορκοῦνται, Ῥωμαῖοι δὲ θρυλοῦντες τὸ τῆς πίστεως ὄνομα παντελῶς οὐκ ὀφείλουσι τοὺς μιαιφόνους, μάλιστα πίστεως καταφρονήσαντας, ὑπερασπίζειν· εἰ δὲ ὑπὲρ ἀσεβεστάτων τηλικοῦτον ἐπαναιροῦνται πόλεμον, φανεροὺς ἔσεσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι τῆς ἰδίας πλεονεξίας πρόφασιν πορίζονται τὸν τῶν κινδυνευόντων ἔλεον, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμοῦσιν.

Ὅτι Ῥωμαῖοι πρῶτον θυρεοὺς τετραγώνους εἶχον 3
εἰς τὸν πόλεμον· ὕστερον ἰδόντες Τυῤῥηνοὺς χαλκᾶς ἀσπίδας ἔχοντας, ποιήσαντες οὕτως ἐνίκησαν αὐτούς.

Ὅτι διαπεράσαντος τοῦ ὑπάτου εἰς Μεσσήνην 4
ὁ Ἱέρων νομίζων προδοθῆναι τὴν διάβασιν ὑπὸ Καρχηδονίων, ἔφυγεν εἰς Συρακούσας. Καρχηδονίων δὲ πολεμησάντων καὶ ἡττηθέντων, τὴν Ἔγεσταν ὁ ὕπατος ἐπολιόρκησε· καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Μεσσήνην ἀπέζευξεν.

Ὅτι τῶν ὑπάτων ἀμφοτέρων εἰς Σικελίαν ἐλθόν- 5
των, καὶ τὴν Ἀδρανιτῶν πόλιν πολιορκησάντων, εἷλον κατὰ κράτος. εἶτα τὴν Κεντοριπίνων πολιορκούντων, καὶ πρὸς ταῖς χαλκαῖς αὐλαῖς καθημένων, ἧκον πρέσβεις πρῶτον παρ' Ἀλαισίνων· εἶτα δειλίας πεσούσης καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ αὐτοὶ πρέσβεις ἀπέστειλαν περὶ εἰρήνης, καὶ ἐπιδώσειν τὰς πόλεις Ῥωμαίοις. ἦσαν δὲ ἑξήκοντα ἑπτά. ὧν παραλαβόντες τὰς δυνάμεις εἰς Συρακούσας ἦλθον πολιορκήσοντες Ἱέρωνα. ὁρῶν δὲ τοὺς Συρακοσίους

ἀγανακτοῦντας, πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ὑπάτους περὶ διαλύσεως. οἱ δὲ σπεύδοντες πρὸς μόνους 502
Καρχηδονίους διαπολεμεῖν, ἀσμένως ὑπήκουσαν, καὶ συνέθεντο εἰρήνην ἔτη πεντεκαίδεκα, λαβόντες δραχμῶν ιε΄ μυριάδας, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀποδόντι κυριεύειν Συρακοσίων καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτὸν πόλεων, Ἀκρῶν, Λεοντίνων, Μεγαρέων, Ἑλωρίων, Νεητίνων, Ταυρομενιτῶν. τούτων πραττομένων κατέπλευσεν Ἀννίβας μετὰ ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ξιφωνίαν βοηθήσων τῷ βασιλεῖ· μαθὼν δὲ τὰ πεπραγμένα ἀνεχώρησεν.

6 Ὅτι Ἀδράνωνα κώμην καὶ Μάκελλαν πολλὰς ἡμέρας πολιορκήσαντες Ῥωμαῖοι ἀπῆλθον ἄπρακτοι.

7 Ὅτι Ἐγεσταῖοι πρῶτον κρατούμενοι ὑπὸ Καρχηδονίων εἰς Ῥωμαίους ἀπέκλιναν. παραπλήσιον δὲ καὶ Ἁλικυαῖοι ἐποίησαν· Ἰλαρὸν δὲ καὶ Τυριττὸν καὶ τὸν Ἀσκέλον ἐξεπολιόρκησαν. Τυνδάριοι δὲ ἰδόντες αὐτοὺς ἀπολελειμμένους, φόβῳ συσχεθέντες ἠβουλήθησαν καὶ αὐτοὶ δοῦναι. ὑποπτεύσαντες δὲ Φοίνικες τὴν προαίρεσιν αὐτῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους ἔλαβον ὁμήρους εἰς τὸ Λιλύβαιον, τὸν σῖτον, οἶνον καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἀπεκόμισαν.

Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα, βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα.

Οἱ δὲ πολιορκοῦντες Ἀκράγαντα τὴν πόλιν σὺν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ταφροποιοῦντες καὶ χάρακας βάλλοντες δέκα μυριάδες ὑπῆρχον. πολλὰ δὲ οἱ Φοίνικες ἀντιμαχήσαντες τὴν πόλιν Ἀκράγαντα τοῖς Ῥωμαίοις παρέδωκαν.

8 Ὅτι Ἄννων ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῆς Λιβύης κατὰ τὴν πολιορκίαν Ἀκράγαντος ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν ἐν Σικελίᾳ, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἱππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. Φιλῖνος δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος ἱστορικὸς ἀνεγράψατο. ὁ δὲ οὖν Ἄννων ἀναζεύξας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ Λιλυβαίου παρῆλθεν εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καθ᾽ ὃν καιρὸν ἦλθόν τινες ἀπαγγέλλοντες τὸν Ἔρβησον παραδώσειν. Ἄννων δὲ πολεμήσας ἐν δυσὶ μάχαις ἀπέβαλε στρατιώτας πεζοὺς μὲν γ΄, ἱππεῖς α΄, ζω-

γρίας δὲ δ'. ἐλέφαντας *η θανεῖν, τριάκοντα τρεῖς δὲ κατατραυματισθῆναι.

503 Ὅτι πόλις ἦν καὶ ἡ Ἐντέλλινα. 9

Ὁ δὲ Ἄννων βουλευσάμενος ἐμφρόνως ἑνὶ στρατηγήματι τοὺς ἐχθροὺς ἅμα καὶ τοὺς πολεμίους ἀνεῖλεν. ἓξ δὲ μῆνας παρακαθίσαντες, οὕτω παρέλαβον Ἀκράγαντα, δούλους δὲ ἄραντες ἅπαντας πλέον τῶν δισμυρίων καὶ πεντακισχιλίων. ἀπέβαλον δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεζοὺς μὲν τρισμυρίους, ἱππεῖς δὲ μφ'. Ἄννωνα δὲ οἱ Καρχηδόνιοι ἐζημίωσαν χρυσοῖς ἑξακισχιλίοις ἀτιμάσαντες· ἀντὶ δὲ τούτου στρατηγὸν ἀπέστειλαν εἰς Σικελίαν Ἀμίλκαν. Μύστρατον δὲ πολιορκήσαντες Ῥωμαῖοι, καὶ πολλὰς μηχανὰς ποιήσαντες, μετὰ μῆνας ἑπτὰ ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι, πολλοὺς στρατιώτας ἀποβαλόντες. Ἀμίλκας δὲ τοῖς Ῥωμαίοις συναντήσας εἰς Θέρμας καὶ πολεμήσας, ἐνίκησε, καὶ ἀπέκτεινεν ἑξακισχιλίους, παρ' ὀλίγον δὲ ὅλην τὴν δύναμιν. ἦν δὲ καὶ τὸ Μάζαριν φρούριον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξηνδραποδισμένον. Ἀμίλκας δὲ ὁ Καρχηδόνιος Καμάριναν ὑπὸ προδοτῶν παρέλαβε δεύτερον· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας καὶ τῆς Ἔννης ἐκυρίευσεν ὃν τρόπον καὶ Καμαρίνης. τὸ δὲ Δρέπανον τειχίσας καὶ πόλιν καταστήσας, μετῴκισε τοὺς Ἐρυκίνους, καὶ τὸν Ἔρυκα κατέσκαψε πλὴν τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τόπου. τρίτον δὲ πολιορκήσαντες τὸν Μύστρατον Ῥωμαῖοι εἷλον καὶ κατέσκαψαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα σώματα λαφυροπωλήσαντες. μετὰ ταῦτα δὲ εἰς Καμάριναν ἦλθεν, καὶ ταύτῃ παρακαθίσας ἑλεῖν οὐκ ἐδυνήθη· ὕστερον δὲ παρ' Ἱέρωνος πολεμικὰ ὄργανα μεταστειλάμενος τὴν πόλιν εἷλε, καὶ τὰ σώματα τὰ πλείω Καμαριναίων ἐπώλησεν. εὐθὺς δὲ ὑπὸ προδοτῶν καὶ τὴν Ἔνναν εἷλε· καὶ τῶν φρουρῶν οἱ μὲν ἀνῃρέθησαν, οἱ δὲ ἐξέφυγον πρὸς τοὺς συμμάχους. εἶτα ἐπὶ Σιττάναν ἐλθών, κατὰ κράτος ταύτην εἷλεν. εἶτα ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πόλεσι φρουρὰν καταστήσας ἐπὶ Κάμικον ἦλθε, φρούριον Ἀκραγαντίνων. εἷλε καὶ αὐτὸ προδοσίᾳ· τὸν δὲ τόπον ἔμφρουρον κατέστησεν. ἐξελείφθη δὲ κατὰ τοῦ-

τὸν τὸν χρόνον καὶ Ἔρβησσος. ἔτι δὲ ποταμὸς Ἄλυκος * καὶ ἄλλαις ἔσχατος.

10 Ὅτι δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἢ νικᾶν ἢ εἴκειν τοῖς ὑπερέχουσιν.

11 Ὅτι κατὰ τὰς ἀτυχίας πάντες ἄνθρωποι μᾶλ- 504
λον εἰώθασι τοῦ θεοῦ μνημονεύειν· καὶ πολλάκις ἐν [δὲ] ταῖς εὐημερίαις καὶ εὐπραξίαις ὡς μύθων πεπλασμένων τοῦ θεοῦ καταφρονοῦντες κατὰ τὰς ἐλαττώσεις ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τὴν φυσικὴν εὐλάβειαν.

12 Ὅτι ῥᾷόν ἐστί τινα ἐχθροὺς γενέσθαι, ἐὰν μόνον ἀγαθῷ συμβούλῳ χρήσοιτο πειθόμενος. τῇ μὲν τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτηδευμάτων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετήν. τὴν γὰρ εὐτυχίαν ὥσπερ βαρὺ φορτίον ἐνεγκεῖν ἐπιδεξίως οὐ δυνηθείς, ἑαυτὸν μὲν ἀπεστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλοις περιέβαλε συμπτώμασι.

13 Τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐν Λιβύῃ διαβάντων μεγάλῃ δυνάμει σὺν Ἀττιλίῳ ὑπάτῳ, τὸ μὲν πρῶτον Καρχηδονίους ἐνίκησαν, καὶ πόλεις καὶ φρούρια εἷλον πολλά, καὶ δύναμιν πολλὴν κατέκοψαν. ὕστερον δὲ Ξανθίππου Σπαρτιάτου στρατηγοῦ μισθοφόρου ἐλθόντος ἀφ' Ἑλλάδος, ἐνίκησαν κατὰ κράτος Καρχηδόνιοι Ῥωμαίους καὶ κατέκοψαν μεγάλην δύναμιν. ἔκτοτε ναυμαχίαι καὶ πολλῶν σκαφῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπώλεια Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ὡς εἶναι τὸν τῶν ἀπολωλότων ἀριθμὸν δέκα μυριάδας.

Ἀντὶ μὲν τῆς προϋπαρχούσης αὐτῷ δόξης πολλαπλασίας τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἠλλάξατο, τοῖς δὲ ἰδίοις συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μετριοφρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις, τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε τὴν ἀτυχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἐξουσίαν φέρειν προαφῃρημένος ἑαυτῷ τὴν συγγνώμην καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς ἐπταικόσιν ἔλεον.

Τοὺς γὰρ πᾶσι κρατοῦντας τοῖς πᾶσιν ἠλάττωσε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἥττης προσδοκῶντας τὴν ἀπώλειαν

τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος ἐποίησε καταφρονῆσαι τῶν πολεμίων.

Οὐδὲν γὰρ θαυμαστὸν εἰ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ πραγμάτων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκούντων περιεγένετο. πάντα γὰρ τῇ συνέσει βάσιμα καὶ δυνατά, [ἄγειν] τῆς τέχνης ἐν πᾶσι χειρουμένης τὴν βίαν.

Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἐστι δοῦλον, οὕτως αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῇ τῶν ἡγεμόνων ὑπείκουσι φρονήσει.

Τοῦ πρὸς τὸ συμφέρον βουλευτηρίου παντὸς κατισχύοντος.

505 Φίλιστος δὲ ἱστορικὸς ἦν.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οἱ εἰς τὴν Λιβύην διαπεράσαντες 14
καὶ τὸν πόλεμον μετὰ τῶν Καρχηδονίων νεῶν ποιήσαντες, καὶ νικήσαντες καὶ ναῦς εἴκοσι τέτταρας παραλαβόντες Καρχηδονίας, τοὺς ἀπὸ τοῦ πεζικοῦ πολέμου διασωθέντας Ῥωμαίους ἀναλαβόντες καὶ πρὸς Σικελίαν διαπερῶντες, ἐξ αὐτῆς Καμαρίνας ἐκινδύνευσαν, καὶ ἀπώλεσαν μακρὰς ναῦς τριακοσίας τετταράκοντα, ἱππαγωγοὺς δὲ καὶ πλοῖα ἕτερα τριακόσια. ἀπὸ δὲ Καμαρίνης ἕως Παχύνου τὰ σώματα καὶ τὰ ἄλογα καὶ τὰ ναυάγια ἔκειντο. τοὺς δὲ διασωθέντας Ἱέρων φιλανθρώπως παραλαβών, ἐσθῆτι καὶ τροφῇ καὶ τῇ λοιπῇ χρείᾳ ἀναπαύσας ἕως Μεσσήνης διέσωσε. Καρθάλων μὲν ὁ Καρχηδόνιος μετὰ τὴν ναυαγίαν τῶν Ῥωμαίων πολιορκήσας Ἀκράγαντα, ταύτην εἷλε. καὶ τὴν μὲν πόλιν ἐνέπρησε, τὰ δὲ τείχη καθεῖλεν. οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ Ὀλύμπιον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἕτερον στόλον μετὰ τὸ ναυάγιον ναυπηγήσαντες, καὶ διακοσίαις πεντήκοντα ναυσὶν εἰς τὸ Κεφαλοίδιον ἐλθόντες, τοῦτο διὰ προδοσίαν παρέλαβον. ἐπὶ δὲ τὰ Δρέπανα ἐλθόντες καὶ πολιορκήσαντες, τοῦ Καρθάλωνος βοηθοῦντος ἐξέπεσον, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Πάνορμον. καθορμισθέντες ἐν τῷ λιμένι πλησίον τῶν τειχῶν καὶ τὴν δύναμιν ἐκβιβάσαντες, ἐχαράκουν καὶ ἐτάφρευον τὴν πόλιν. καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας μέχρι τῶν πυλῶν οὔσης ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὰ χώματα ἐχαρακώ-

θησαν καὶ ἐταφρεύθησαν. εἶτα Ῥωμαῖοι συνεχεῖς προςβολὰς ποιούμενοι καὶ μηχανὰς κατέβαλον τὸ τεῖχος, καὶ τῆς ἐκτὸς πόλεως κυριεύσαντες πολλοὺς ἀνεῖλον· οἱ δὲ ἄλλοι ἔφυγον εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν, καὶ πέμψαντες πρέσβεις πρὸς τοὺς ὑπάτους ἠξίουν τοῖς σώμασιν ἀσφάλειαν. τῶν δὲ συμφωνούντων δύο μνᾶς τῷ σώματι διδόντας ἐλευθέρους εἶναι, παρέλαβον τὴν πόλιν οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ μύρια τετρακιςχίλια σώματα τιμῆς συνεχωρήθη τῷ εὑρεθέντι ἀργυρίῳ καὶ ἀπελύθη. τοὺς δὲ λοιπούς, μυρίους τριςχιλίους ὄντας, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐλαφυροπώλησαν. Ἰετῖνοι δὲ ἐκβαλόντες τὴν τῶν Φοινίκων φρουρὰν τὴν πόλιν Ῥωμαίοις ἔδωκαν. παραπλησίως δὲ τούτοις ἐποίησαν Σολουντῖνοι καὶ Πετρῖνοι καὶ Ἠνναταρῖνοι καὶ Τυνδαρῖται. οἱ δὲ ὕπατοι φρουρὰν ἐν Πανόρμῳ λιπόντες ἀπῆλθον ἐν Μεσσήνῃ.

Τοῦ δὲ ἐπιγενομένου ἔτους πλεύσαντες οἱ Ῥωμαῖοι δεύτερον εἰς Λιβύην, καὶ τῶν Καρχηδονίων μὴ ἐασάντων αὐτοὺς ὁρμῆσαι, ὑποστρέφοντες ἦλθον εἰς Πάνορμον. ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἐν Ῥώμῃ δεύτερον ἐναυάγησαν χειμῶνος αὐτοὺς καταλαβόντος, καὶ ἀπώλεσαν ναῦς μακρὰς ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ τὴν 506
ἄλλην ἅπασαν τῶν ἱππαγωγῶν καὶ λαφύρων. τοῦ δὲ Θερμῶν πυλωροῦ περὶ τὰ ἔξω γενομένου εἰς ἀναγκαίας χρείας, ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ συνελήφθη· καὶ ἐπρέσβευσε πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὅτι ἐὰν ἀπολύσῃ αὐτόν, ἀνοίξειν αὐτῷ τὴν πύλην τῆς πόλεως νυκτός. τοῦ δὲ ἀπολύσαντος, καὶ συνθεμένου καιρόν, ἀπέστειλεν ὁ ἄρχων χιλίους νυκτός. καὶ φθάσαντες. ὁ μὲν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἤνοιξε πύλην· τὴν δὲ οἱ πρώτιστοι καὶ ἐπιφανεῖς εἰςῆλθον. καὶ εἶπον τῷ πυλωρῷ κλεῖσαι, καὶ μηδένα ἄλλον ἐᾶσαι εἰςελθεῖν, θέλοντες μόνως τὸν πλοῦτον τῆς πόλεως ἄραι. οὗτοι πάντες κατεκόπησαν, ἄξιον τῆς πλεονεξίας θάνατον ὑπομείναντες.

Ἐν ἄλλῳ δὲ καιρῷ τὰς Θέρμας καὶ τὴν Λιπάραν Ῥωμαῖοι παρέλαβον ἄμφω. πολιορκήσαντες δὲ Ῥωμαῖοι καὶ Ἑρκτὴν φρούριον, μυριάσι τέσσαρσι καὶ

χιλίοις ἱππεῦσιν οὐκ ἴσχυσαν. Ἀσδρούβας δὲ ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων βλασφημούμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν, ἀναζεύξας μετὰ πάσης δυνάμεως διὰ τῆς Σελινουντίας δυςχωρίας ἦλθεν εἰς τὸ Πάνορμον. καὶ διαβιβάσας τὸν ποταμὸν τὸν σύνεγγυς περὶ τὰ τείχη ἐστρατοπέδευσε, μήτε χάρακωμα μήτε τάφρον τάξας διὰ τὸ καταφρονεῖν. πάλιν δὲ καὶ τῶν ἐμπόρων πολὺν οἶνον ἐπιφερομένων, οἱ Κέλται μεθυσθέντες, καὶ κραυγῆς καὶ ἀταξίας πληρούμενοι, ἐπιπεσόντος Καικιλίου τοῦ ὑπάτου αὐτοῖς, κατὰ κράτος αὐτοὺς νικήσας, καὶ τῶν ἐλεφάντων ἑξήκοντα κρατήσας, εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε. καὶ θαῦμα Ῥωμαῖοι ἔσχον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΔ.

1 Τὴν δὲ Σελινουντίων πόλιν Καρχηδόνιοι κατασκάψαντες μετῴκισαν εἰς τὸ Λιλύβαιον. Ῥωμαῖοι δὲ ναυσὶ μακραῖς διακοσίαις τετταράκοντα καὶ κερκούροις ἑξήκοντα καὶ πλοίων πλήθει παντοδαπῶν κατέπλευσαν εἰς τὴν Πάνορμον, ἐκεῖθεν εἰς τὸ Λιλύβαιον, ὃ πολιορκεῖν ἤρξαντο. τὴν μὲν γῆν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τάφρῳ ἀπετείχισαν· καταπέλτας δὲ καὶ κριοὺς καὶ χωστρίδας καὶ χελώνας κατεσκεύασαν, τὸ δὲ στόμιον τοῦ λιμένος πεντεκαίδεκα κερκούρους ναῦς λίθων πληρώσαντες κατέχωσαν. ἦν δὲ ὁ λαὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων ἕνδεκα μυριάδες, τῶν δὲ πολιορκουμένων πεζοὶ ξ΄, ἱππεῖς δὲ ψ΄. πολιορκουμένων δὲ αὐτῶν, ἦλθεν αὐτοῖς βοήθεια ἀπὸ Καρχηδόνος ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ σῖτος μετὰ τοῦ Ἀτάρ-
507 βου, καὶ ἀνεθάρσησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεασάμενοι τὴν εἰςβολὴν τῆς δυνάμεως, λίθοις καὶ χώμασιν ἐκ δευτέρου τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἔχωσαν, καὶ ξύλοις μεγίστοις καὶ ἀγκύραις τὰ βάθη ἐσταύρωσαν. πνεύματος δὲ βιαίου πνεύσαντος, καὶ τῆς θαλάσσης ἀγριωθείσης, πάντα κατέλυσεν. ἐποίησαν δὲ Ῥωμαῖοι πετροβόλον ὄργανον. ἔκτισαν δὲ ἔνδοθεν ἄλλο τεῖχος Καρχηδόνιοι. τὴν δὲ τάφρον τῆς πόλεως ἔχω-

σαν Ῥωμαῖοι, ἔχουσαν τὸ πλάτος ἑξήκοντα πήχεις, καὶ τὸ βάθος τεσσαράκοντα. πόλεμον δὲ συνάψαντες εἰς τὸ πρὸς θάλασσαν τεῖχος ἔστησαν κατὰ πρόσωπον ἐνέδρας, καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν πρὸς θάλασσαν πόλεμον κενωθέντος οἱ τὰς ἐνέδρας κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες ἀνέβησαν, καὶ τὸ πρῶτον τεῖχος εἷλον. ἀκούσας δὲ ὁ Καρχηδόνιος στρατηγός, ἐπιπεσὼν αὐτοῖς ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐφόνευσε μυρίους, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκασε φεύγειν. πάντα δὲ πολεμικὰ ὄργανα, χελώνας, πετροβόλους, κριούς, χωστρίδας, πνεύματος μεγάλου ἐπιπνεύσαντος ἐνέπρησαν Ῥωμαίων. ἰδόντες δὲ οἱ Καρχηδόνιοι οὐδὲν ὠφελοῦντας τοὺς ἱππεῖς αὐτῶν ἐν τοῖς στενοῖς τόποις, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς εἰς τὰ Δρέπανα, καὶ πολλὴ βοήθεια Καρχηδονίοις ἐγένετο. ἐξαπορηθέντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι διὰ την καῦσιν τῶν ὀργάνων καὶ διὰ τὴν σπανίαν τῶν τροφῶν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον, κρεωβοροῦντες γὰρ μόνον Ῥωμαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, εἰς τὴν νόσον ἔπιπτον, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις μυρίους τεθνάναι. ὅθεν καὶ τὴν πολιορκίαν ἠθέλησαν καταλῦσαι· Ἱέρων δὲ ὁ βασιλεὺς Συρακούσης σῖτον πολὺν ἀποστείλας αὐτοῖς, ἀνεθάρσυνεν αὐτοὺς πρὸς τὴν πολιορκίαν πάλιν. τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸν ὕπατον διαδεξαμένων, τὴν ἀρχὴν παρέδωκαν Κλαυδίῳ ὑπάτῳ τῷ τοῦ Ἀππίου υἱῷ. καὶ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις πάλιν τὸν λιμένα ἔχωσεν, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἡ θάλασσα κατεσκόρπισε. τοῦ δὲ Κλαυδίου μέγα ἐπαρθέντος, τὰς ἀρίστας ναῦς ἐξήρτυσε διακοσίας δέκα, καὶ εἰς τὰ Δρέπανα πρὸς Καρχηδονίους ἀπῆλθε πολεμήσων αὐτούς. καὶ ἡττήθη ἀπολέσας ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα καὶ ἄνδρας δισμυρίους. ναυμαχίαν δὲ κρατερὰν καὶ νίκην λαμπροτέραν οὐχὶ Καρχηδονίοις, ἀλλ' οὐδ' ἄλλοις τοιαύτην γεγενημένην ῥᾳδίως περὶ τούτους τοὺς χρόνους, καὶ τὸ παράδοξον, ἐν τηλικούτῳ κινδύνῳ ὄντας Καρχηδονίους, καὶ μετὰ νεῶν δέκα, οὐ μόνον ἀνῃρέθη μὲν οὐδείς, ἐτραυματίσθησαν δὲ ὀλίγοι. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀννίβας τριηράρχην εἰς Πάνορμον μετὰ τριά-

κοντα νεῶν, αἳ τὴν ἀγορὰν τῶν Ῥωμαίων τοῦ σί-
του ἔφερον εἰς Δρέπανα. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγορᾶς τὴν
508 χρείαν ἐκ τῆς Δρεπάνης λαβόντες εἰς τὸ Λιλύβαιον
ἦλθον, καὶ τοὺς πολιορκουμένους ἐνέπλησαν παντοίων
ἀγαθῶν. ἔφθασε δὲ καὶ Καρθάλων στρατηγὸς ἐκ
Καρχηδόνος μετὰ νεῶν μακρῶν ἑβδομήκοντα καὶ σι-
τηγῶν ἴσων. ἐπιθεμένων δὲ καὶ αὐτῶν Ῥωμαίοις,
τινὰς μὲν ναῦς ἐβύθισε, τῶν δὲ νεῶν τῶν ὁρμουσῶν
εἰς γῆν ἀπέσπασε πέντε. ἀκούσας δὲ τὸν στόλον τῶν
Ῥωμαίων ἐκ Συρακουσῶν ἀφωρμηκέναι, πείσας τοὺς
συνάρχοντας ἀνήχθη ναυσὶν ἑκατὸν εἴκοσι ταῖς ἀρί-
σταις. τῶν δὲ στόλων εἰς σύνοψιν ἐλθόντων κατὰ
τὴν Γελῴαν χώραν, οἱ Ῥωμαῖοι φοβηθέντες κατέ-
πλευσαν εἰς τὴν Φιντιάδα, καὶ τὰ πλοῖα τὰ τὴν
ἀγορὰν κομίζοντα καὶ τὰς λοιπὰς ναῦς ἀπέλιπον
ὑπὸ τὴν γῆν· τῶν δὲ Καρχηδονίων καταπλευσάν-
των, συνέστη καρτερὸς ἀγών. τέλος δὲ οἱ Καρχηδό-
νιοι τῶν σκαφῶν τῶν μεγάλων κατέδυσαν πεντήκοντα,
τῶν δὲ μακρῶν ἐβύθισαν ἑπτακαίδεκα, συντρίψαντες
δὲ τρισκαίδεκα ἀχρήστους ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα
οἱ Καρχηδόνιοι ἐπὶ τὸν Ἄλυκον ποταμὸν παραγενό-
μενοι τοὺς τραυματίας ἀνέπαυσαν. ὁ δὲ ὕπατος
Ἰούνιος, οὐδὲν τῶν γεγενημένων εἰδώς, ἐκ τῆς Μεσ-
σήνης ἀνήχθη ναυσὶ μακραῖς τριάκοντα ἕξ, φορ-
τηγοῖς οὐκ ὀλίγοις. περιπλεύσας δὲ τὸν Πάχυνον καὶ
καθορμισθεὶς πλησίον Φιντιάδος, κατεπλάγη τὸ γε-
γενημένον. μετὰ δὲ ταῦτα Καρχηδονίων παντὶ στόλῳ
πρὸς αὐτοὺς ἐλθόντων, φοβηθεὶς ὁ ὕπατος τὰς μὲν
τρισκαίδεκα τὰς ἀχρήστους ἐνέπρησεν, ἐπὶ δὲ Συ-
ρακούσας τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο, νομίζων Ἱέρωνα πα-
ρέξεσθαι τὴν ἀσφάλειαν. καταληπτὸς δὲ γενόμενος
πρὸς τὴν γῆν τῆς Καμαρίνας εἰς τὴν γῆν κατέφυγε
πρὸς τόπους τραχεῖς καὶ ὑφαλώδεις· τοῦ δὲ πνεύμα-
τος βιαιότερον ἐπιπνέοντος, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι
κάμψαντες τὸν Πάχυνον εἰς ὑπεύδιον τόπον καθωρ-
μίσθησαν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κινδύνου μεγάλου γεγε-
νημένου, τὰ μὲν σιτηγὰ πλοῖα ἀπώλεσαν πάντα,
τὰς δὲ μακρὰς ναῦς οὔσας ἑκατὸν πέντε ὁμοίως,

ὥστε δύο μόνας σωθῆναι, τὰ δὲ πλεῖω σώματα ἀπολωλέναι. ὁ δὲ Ἰούνιος τὰς δύο ναῦς ἀπολαβὼν καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἄνδρας εἰς τὸ στρατόπεδον ἦλθε τὸ Λιλύβαιον. νυκτὸς δὲ οὗτος ἐπιπεσὼν τὸν Ἔρυκα παρέλαβε· καὶ τὸν Αἴγιθαλλον ἐτείχισεν, ὅνπερ νῦν Ἄκελλον καλοῦσι, καὶ στρατιώτας ὀκτακοσίους εἰς φυλακὴν κατέλιπε. Καρθάλων δὲ πυθόμενος τοὺς περὶ τὸν Ἔρυκα τόπους προκατειλῆφθαι, νυκτὸς ἐν ταῖς ναυσὶ παρεκόμισε δύναμιν· ἐπιπεσὼν δὲ τοῖς φρουροῖς τοῦ Αἰγιθάλλου ἐκυρίευσε τοῦ χωρίου, καὶ περιγενόμενος οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν εἰς τὸν Ἔρυκα· καὶ τὸ μὲν φρούριον τρισχίλιοι στρατιῶται ἐφύλαξαν. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ναυμαχίᾳ Ῥωμαῖοι ἔπεσον τρισμύριοι καὶ πεντακισχίλιοι, τῶν δὲ ἑαλωκότων οὐκ ἔλαττον τούτων.

2 Εἰς δὲ τὸν Λόγγωνα Κατάνης φρούριον ὑπῆρχε, καλούμενον Ἰτάλιον· ὅπερ πολεμήσας Βάρκας ὁ Καρχηδόνιος *

Τὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν βουλεύματα καὶ στρατη- 509 γήματα διαδιδόμενα τοῖς φίλοις τοῖς πολεμίοις γνώριμα γίνεται διὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ τοῖς στρατιώταις δειλίαν ἐντίκτοντα προσδοκίαν μεγάλου κινδύνου ἐντίθησι.

Βάρκας δὲ νυκτὸς καταπλεύσας καὶ τὴν δύναμιν ἀποβιβάσας, αὐτὸς πρῶτος ἡγησάμενος τῆς ἀναβάσεως τῆς πρὸς Ἔρυκα οὔσης σταδίων τριάκοντα παρέλαβε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀνεῖλε. μετῴκισε δὲ τοὺς λοιποὺς εἰς τὰ Δρέπανα.

Ἐν παντὶ γὰρ καιρῷ καὶ πράγματι συμβαίνει τὴν εὐταξίαν γίνεσθαι μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίαν.

3 Λυτάτιος δὲ ὁ ὕπατος ναυσὶ μακραῖς τριακοσίαις καὶ πλοίοις καὶ πορείοις ἑπτακοσίοις, ὁμοῦ χιλίοις, εἰς Σικελίαν ἔπλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἐρυκίνων ἐμπόριον καθωρμίσθη. Ἄννων δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ Καρχηδόνος ναυσὶ διακοσίαις πεντήκοντα μακραῖς καὶ τοῖς φορτηγοῖς εἰς τὴν νῆσον τὴν Ἱέραν ἦλθεν. εἶτα δὲ ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἔρυκα ἐρχόμενος, καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπαντησάντων, παρ᾽ ἀμφοτέρων πόλεμος

ἐγένετο μέγας. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον ἀπέβαλον Καρχηδόνιοι ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα, αὐτάνδρους μὲν τούτων εἴκοσι, Ῥωμαῖοι δὲ ὀγδοήκοντα, τριάκοντα μὲν εἰς τέλος, πεντήκοντα δὲ εἰς ἐπιμερισμόν, αἰχμαλώτους δέ, ὡς Φιλῖνος ἀνέγραψε, Καρχηδονίων ἑξακισχιλίους, ὡς δὲ ἕτεροι, τετρακισχιλίους τετταράκοντα. αἱ δὲ ἄλλαι νῆες πνεύματος ἐπιπνεύσαντος οὐρίου εἰς Καρχηδόνα ἔφυγον.

Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀνδρείας, ὅταν τοῦ σκάφους βυθισθέντος τὸ σῶμα τῆς βάσεως ἀποστερηθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τοῖς πολεμίοις ἐγχειρίζηται.

Εἴκοσι τέτταρα ἔτη πολεμήσαντες οἱ Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους, Λιλύβαιον δὲ δεκαετῆ χρόνον πολιορκήσαντες, πρὸς ἀλλήλους διελύθησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΕ.

Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος ἐπὶ ταῖς ἐπιγεγραμμέναις 1
ὑπ' αὐτοῦ κυρίαις δόξαις ἀπεφήνατο τὸν μὲν δίκαιον βίον ἀτάραχον ὑπάρχειν, τὸν δὲ ἄδικον πλείστης ταραχῆς γέμειν, βραχεῖ παντελῶς λόγῳ πολὺν ἀληθῆ νοῦν περιλαβὼν καὶ τὸ σύνολον δυνάμενον τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων διορθοῦσθαι. ἡ γὰρ ἀδικία μητρόπολις οὖσα τῶν κακῶν οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἔθνεσι καὶ δήμοις καὶ βασιλεῦσι τὰς μεγίστας ἀπεργάζεται συμφοράς.

Ὑπῆρχον γὰρ οἱ μετὰ Καρχηδονίων στρατευσάμενοι Ἴβηρες, Κελτοί, Βαλεαρεῖς, Λίβυες, Φοίνικες, Λιγυστῖνοι καὶ μιξέλληνες δοῦλοι· οἳ καὶ ἐστασίασαν.

510 Τότε συνιδεῖν ἔστιν ἐπ' αὐτῆς τῆς πείρας ἡλίκην ὑπεροχὴν ἔχει στρατηγικὴ σύνεσις ἰδιωτικῆς ἀπειρίας καὶ τριβῆς ἀλόγου καὶ στρατιωτικῆς.

Οὕτω τῶν κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὄντων μεγάλην ἔχει διαφορὰν ἡ μετριότης καὶ μηδὲν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπιτηδεύειν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκ Σικελίας ἐπαναχώρησιν οἱ μισθοφόροι Καρχηδονίων ἐπανέστησαν αὐτοῖς διὰ τοιαύ-

τας αἰτίας. ὑπὲρ τῶν ἵππων τῶν θανόντων ἐν Σικελίᾳ καὶ τῶν σφαγέντων ἀνδρῶν τιμὰς ὑπερβαλλούσας [ἀπήτουν.] καὶ ἐπολέμησαν ἔτη τέτταρα καὶ μῆνας τέτταρας. σφάζονται δὲ ὑπὸ [Ἀμίλκα] τοῦ Βάρκα στρατηγοῦ, ὃς καὶ ἐν Σικελίᾳ εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἀνδρικῶς ἐκρατύνατο.

2 Ἀμίλκας δὲ στρατηγήσας κατὰ Καρχηδόνα ταχὺ τὴν πατρίδα ηὔξησε, καὶ εἰς τὰς Ἡρακλείους στήλας καὶ εἰς τὰ Γάδειρα καὶ εἰς τὸν Ὠκεανὸν κατέπλευσεν. ἔστι δὲ τὰ Γάδειρα πόλις ἄποικος Φοινίκων· κεῖται μὲν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης κατὰ αὐτὸν τὸν Ὠκεανόν, ὅρμον ἔχουσα. πολεμήσας δὲ Ἴβηρας καὶ Ταρτησίους μετὰ Ἰστολατίου στρατηγοῦ τῶν Κελτῶν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πάντας κατέκοψεν, ἐν οἷς καὶ τοὺς δύο ἀδελφοὺς σὺν ἄλλοις ἐπιφανεστάτοις ἡγεμόσι· καὶ τρισχιλίους ζῶντας παραλαβὼν ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας στρατιάς. Ἰνδόρτης δὲ πάλιν ἀθροίσας πεντακισμυρίους, καὶ πρὶν πολέμου τραπεὶς καὶ φυγὼν εἰς λόφον τινά, καὶ πολιορκηθεὶς ὑπ' Ἀμίλκα, καὶ νυκτὸς πάλιν φυγών, τὸ πλεῖστον αὐτοῦ κατεκόπη, αὐτὸς δὲ Ἰνδόρτης καὶ ζωγρίας ἐλήφθη. ὃν τυφλώσας Ἀμίλκας καὶ τὸ σῶμα αἰκισάμενος ἀνεσταύρωσε· τοὺς δὲ ἄλλους αἰχμαλώτους, ὄντας μυρίων πλείους, ἀπέλυσε. πολλὰς δὲ πόλεις τῇ πειθοῖ προσηγάγετο, πολλὰς δὲ καὶ καταπολεμήσας. Ἀσδρούβας δὲ ὁ γαμβρὸς Ἀμίλκου, πεμφθεὶς παρὰ τοῦ κηδεστοῦ εἰς Καρχηδόνα εἰς πόλεμον τῶν Νομάδων τῶν ἐπαναστάντων Καρχηδονίοις, κατέκοψεν ὀκτακισχιλίους, ζωγρίας δὲ ἔλαβε δισχιλίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἐδουλώθησαν φόρους τελέσοντες. ὁ δὲ Ἀμίλκας περὶ τὴν Ἰβηρίαν πόλεις πολλὰς ὑποτάξας ἔκτισε πόλιν μεγίστην, καλέσας αὐτὴν ἐκ τῆς τοῦ τόπου θέσεως Ἄκραν λευκήν. Ἀμίλκας δὲ Ἑλικῇ τῇ πόλει παρακαθήμενος καὶ πολιορκῶν, τὸ πλεῖστον στράτευμα καὶ τοὺς ἐλέφαντας εἰς παραχειμασίας ἐν τῇ ὑπ' 511
αὐτοῦ κτισθείσῃ πόλει λευκῇ Ἄκρᾳ ἀποστείλας, μετὰ τῶν λοιπῶν παρέμεινε. συνεκβοηθήσαντος δὲ τοῦ Ὀρισσῶν βασιλέως τοῖς πολιορκουμένοις, δόλῳ φι-

λίαν συνεπιθέμενος καὶ συμμαχήσας ἔτρεψεν Ἀμίλκαν. τούτου δὲ φεύγοντος τοῖς υἱοῖς καὶ τοῖς φίλοις τὴν σωτηρίαν κατεσκεύασε δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐκκλίνας· καταδιωκόμενος γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἰς ποταμὸν μέγαν σὺν τῷ ἵππῳ ἐμβὰς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος διεφθάρη ὑπὸ τοῦ ἵππου. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀννίβαν καὶ Ἀσδρούβαν τοὺς υἱοὺς διεσώθησαν εἰς τὴν λευκὴν Ἄκραν.

Ἀμίλκας μὲν οὖν, καίπερ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον τῆς ἡμετέρας ἡλικίας τετελευτηκώς, ἐχέτω παρὰ τῆς ἱστορίας ὥσπερ ἐπιτάφιον τὸν ἴδιον ἔπαινον.

Ἀσδρούβας δὲ ὁ γαμβρὸς Ἀμίλκα μαθὼν τοῦ κηδεστοῦ τὸ ἀκλήρημα, ταχέως ἀναζεύξας πρὸς τὴν λευκὴν Ἄκραν ἦλθεν, ἔχων θηρία πλέον τῶν ἑκατόν. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἀναγορευθεὶς ὑπό τε τοῦ λαοῦ καὶ Καρχηδονίων πεντακισμυρίους ἐμπείρους πεζοὺς συνέλεξε καὶ ἱππεῖς ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ διακοσίους. πολεμήσας δὲ πρῶτον τὸν Ὀρισσῶν βασιλέα κατέσφαξε πάντας τοὺς αἰτίους τῆς Ἀμίλκα φυγῆς. παρέλαβε δὲ τὰς πόλεις αὐτῶν, οὔσας δυοκαίδεκα, καὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰβηρίας. γήμας δὲ γυναῖκα ἔσχε θυγατέρα βασιλέως Ἰβήρου, ὑπὸ πάντων τῶν Ἰβήρων ἀνηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ. ὅθεν ἔκτισε παραθαλασσίαν πόλιν, ἣν προςηγόρευσε Νέαν Καρχηδόνα, καὶ ἑτέραν πόλιν ὕστερον, θέλων τὴν Ἀμίλκα δύναμιν ὑπερβῆναι. καὶ ἐστράτευσεν [ἄγων πεζοὺς] ἑξακισμυρίους, ἱππεῖς ὀκτακισχιλίους, ἐλέφαντας διακοσίους. ὑπὸ δὲ οἰκέτου ἐπιβουλευθεὶς ἐσφάγη, στρατηγήσας ἔτη ἐννέα.

Κελτοὶ δὲ μετὰ Γαλατῶν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἀθροίσαντες συνῆξαν λαὸν μυριάδας εἴκοσι, καὶ πρῶτον μὲν πόλεμον ἐνίκησαν· καὶ δεύτερον προςβαλόντες ἐνίκησαν, ἀνεῖλον δὲ καὶ τὸν ἕνα Ῥωμαίων ὕπατον. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔχοντες πεζῶν μυριάδας ό, ἱππέων δὲ ἑπτακισμυρίους, τῶν δύο πολέμων ἡττημένων Ῥωμαίων, τῷ τρίτῳ πολέμῳ κατὰ κράτος ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι, καὶ ἀνεῖλον μυριάδας τέτταρας, καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἐζώγρησαν.

ὥστε καὶ τὸν μέγιστον αὐτῶν βασιλέα ἑαυτοῦ θερίσαι τὸν τράχηλον, τὸν δὲ δεύτερον αὐτοῦ ζῶντα ποιῆ- 512
σαι. ἐκ δὲ τούτου τοῦ ἀνδραγαθήματος ἀνθύπατος γενόμενος Αἰμίλιος κατέδραμε τὴν χώραν τῶν Γαλατῶν καὶ Κελτῶν, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ φρούρια εἷλε, καὶ ὠφελείας πολλῆς ἐπλήρωσε τὴν Ῥώμην.

4 Ἱέρων δὲ ὁ βασιλεὺς Συρακούσης εἰς τὸν Κελτικὸν πόλεμον Ῥωμαίοις σῖτον ἀπέστειλε, βοηθῶν Ῥωμαίοις, οὗ καὶ τὴν τιμὴν ἔλαβε μετὰ τὴν τοῦ πολέμου κατάλυσιν.

5 Μετὰ δὲ τὴν σφαγὴν Ἀσδρούβα τοῦ Καρχηδονίου ἀναρχίας οὔσης, τὸν μείζονα υἱὸν Ἀμίλκα Ἀννίβαν στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν. Ζακανθαίων δὲ ἡ πόλις πολιορκουμένη ὑπὸ Ἀννίβα, συναγαγόντες τὰ ἱερὰ καὶ τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον τὸν ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τὰ τῶν γυναικῶν κόσμια καὶ ἐνώτια καὶ ἀργύρια χωνεύσαντες ἔμιξαν χαλκὸν καὶ μόλιβδον, καὶ ἄχρηστον ποιήσαντες τὸν χρυσὸν ἐξῆλθον, καὶ ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμενοι πάντες κατεκόπησαν, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὶ φονεύσαντες. αἱ δὲ γυναῖκες τὰ τέκνα φονεύσασαι ἑαυτὰς δι' ἀγχόνης ἀπέπνιξαν. οὕτως ἀκερδῆ τὴν πόλιν παρέλαβεν Ἀννίβας. τὸν δὲ Ἀννίβαν Ῥωμαῖοι πρὸς δίκην αἰτήσαντες δι' ὧν παρηνόμησε, καὶ μὴ λαβόντες, πόλεμον τὸν Ἀννιβαϊκὸν καλούμενον ἔστησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Κϛ.

1. Οὔτε ποιητὴς οὔτε συγγραφεὺς οὔτε ἄλλος τεχνίτης οὐδεὶς παραγγελίας τινὸς λογικῆς δύναται πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι κατὰ πᾶν εὐαρεστῆσαι· θνητῇ δὲ φύσει, κἂν ὅλως ἐπιτετευγμένη γένηται, οὐ δυνατὸν ἐφικέσθαι τῆς ἀμέμπτου πάντων εὐαρεστήσεως. οὔτε γὰρ Φειδίας μάλιστα τεθαυμασμένος ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφαντίνων ἀγαλμάτων κατασκευήν, οὔτε Πραξιτέλης ὁ καταμίξας ἄκρως τοῖς λιθίνοις ἔργοις τὰ τῆς ψυχῆς πάθη, οὔτε Ἀπελλῆς ἢ Παῤῥάσιος οἱ τοῖς ἐμπειρικῶς κεκραμένοις χρώμασι προαγαγόντες εἰς

ἀκρότατον τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, οὕτως ἐπέτυχον ἐν τοῖς ἔργοις ὥςτε κατὰ πᾶν ἄμεμπτον ἐπιδείξασθαι τὸ τῆς ἐμπειρίας ἀποτέλεσμα. τίς γὰρ ἐπιφανέστερος τῶν μὲν ποιητῶν Ὁμήρου, τῶν δὲ ῥητόρων Δημοσθένους, τῶν δὲ εὖ βεβιωκότων Ἀριστείδου καὶ Σόλωνος; ἀλλ' ὅμως ταῖς τούτων εὐφημίαις καὶ δυνάμεσι προςῆλθεν ὁ μεμφόμενος καὶ τὰς ἀγνοίας ἐλέγχων λόγος. ἄνθρωποι γὰρ ὄντες καὶ ταῖς τῶν 513 ἐγχειρουμένων ὑπεροχαῖς ἐπιτυγχάνοντες, ὅμως διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν διέπιπτον ἐν πολλοῖς. ἔστι γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων φιλόφθονα καὶ μικρόσοφα τὰ παραπέμποντα μὲν τὰ καλῶς ἔχοντα τῶν ἐπιμεληθέντων, προςπλεκόμενα δὲ τοῖς ἐπιδεχομένοις διαστροφήν τινα καὶ πιθανὴν μέμψιν, ἐξ ὧν φιλοτιμοῦνται διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας τὴν ἰδίαν αὐξήσειν ἐμπειρίαν, ἀγνοοῦντες ὅτι πᾶσα δύναμις οὐκ ἐκ τῆς ἀλλοπαθείας ἀσθενεῖ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδίας ἕξεως θεωρεῖται. θαυμάσειε δὲ ἄν τις τῆς τοιαύτης ἀβελτηρίας τὴν εἰς τὰ φαῦλα φιλοπονίαν, δι' ἧς τινες πειρῶνται ταῖς κατὰ τῶν ἄλλων βλασφημίαις ἰδίαν εὐδοξίαν ἀποφέρεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες, οἶμαι, φύσεις σκαιότητι βλάπτουσαι, καθάπερ ἐκκαίουσαι τὰ καλὰ τῶν γεννημάτων πάχναι καὶ χιόνες. καὶ γὰρ διὰ μὲν τὴν ἀνταύγειαν τῆς κατὰ τὴν χιόνα λευκότητος ἀμαυρουμένη ἡ ὄψις τῆς ἀκριβοῦς θεωρίας ἀποστερεῖται, καὶ προαιρέσεις ἀνθρώπων ἀξιόλογον μὲν ἔργον οὔτε βουλόμεναι δρᾶν οὔτε δυνάμεναι, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων πεποιημένα διασύρουσι. διὰ [χρὴ] τοὺς εὖ φρονοῦντας τοῖς μὲν διὰ ἐπιμέλειαν κατωρθωκόσιν ἀρετὴν ἀπομερίζειν τὸν ἔπαινον, τοῖς δὲ σπανίως κατορθοῦσι μὴ συκοφαντεῖν ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀσθένειαν. περὶ μὲν οὖν τῶν βασκαίνειν ἐπιτηδευόντων ἱκανὸν ἡμῖν εἰρήσθω.

2 *Καθάπερ* γὰρ ἀθλητὴς ἀγαθὸς πολὺν χρόνον χειραλειπτήσας ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καταντᾷ, ἐμπειρίαν μεγάλην καὶ δύναμιν πεποιημένος.

3 *Μηνόδοτος* δὲ ὁ Περίνθιος τὰς Ἑλληνικὰς πραγματείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις πεντεκαίδεκα, Σώσιλος

δὲ ὁ Ἤλιος τὰ περὶ Ἀννίβαν ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ἑπτά.

4 Κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἡ λεγεὼν πεντακισχίλιοι εἰσίν.

5 Φύσει μὲν ἄνθρωποι ταῖς εὐημερίαις προστρέχουσι, τῇ δὲ τῶν πταισάντων τύχῃ συνεπιτίθενται. Τὴν γὰρ τύχην εὐμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰσάξειν μεταβολήν.

6 Ῥόδου γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ μεγάλου καταπτωθείσης Ἱέρων ὁ Συρακούσιος ἔδωκεν εἰς οἰκοδομὴν τοῦ τείχους ἀργυρίου ς τάλαντα καὶ ἀργυροῦς λέβητας ἀξιολόγους χωρὶς τοῦ νομίσματος καὶ ἀτέλειαν τοῖς σιτηγοῖς πλοίοις.

7 Ἡ νῦν δὲ καλουμένη Φιλιππόπολις κατὰ τὴν Θετταλίαν Φθιώτιδες Θῆβαι ἐκαλοῦντο.

8 Τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς καὶ μαλακῆς εὐνῆς καὶ 514
μύρων παντοίων καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ὑπομονὴν ἐξέλυσε, τὰ δὲ σώματα καὶ ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφερὰν διάθεσιν μετέστησεν. ἡ μὲν γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν ἀσυνήθη τῶν πόνων ἄσκησιν καὶ δίαιταν εὐτελῆ δυσχερῶς προσίεται, τὴν δὲ ῥᾳστώνην καὶ τρυφὴν ὁμοίως διώκει. Ἀννίβας γὰρ κακουργίᾳ πολλῇ καὶ τὰς πόλεις τῆς Ῥώμης Βρεττίας παραλαβὼν, ὕστερον καὶ τὴν Κρότωνα εἷλε καὶ τὸ Ῥήγιον πολιορκήσων. ἀπὸ δυσμῶν γὰρ ἀρξάμενος τῶν Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν πᾶσαν τῶν Ῥωμαίων χώραν ὑπέταξε πλὴν Ῥώμης καὶ Νεαπόλεως, πολεμήσας ἕως Κροτώνης.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΦΩΤΙΟΥ..

ΕΚ ΤΩΝ ΛΑ ΛΒ ΛΔ Λϛ ΛΖ ΛΗ Μ.

515 Ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων τὰς γεγενημένας διαβολὰς κατ' αὐτῶν ἀπολύσασθαι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. μηδὲν δὲ ἀνύοντες ὧν ἐπρέσβευον εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον, καὶ μετὰ δακρύων ἐποιοῦντο τὰς ἐντεύξεις. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν δημάρχων Ἀντωνίου πρῶτος μὲν ἐποιεῖτο τὸν ὑπὲρ τῆς πρεσβείας λόγον Φιλόφρων, μετὰ δὲ τοῦτον Ἀστυμήδης. πολλὰ δὲ πρὸς δέησιν καὶ παραίτησιν εἰπόντες, καὶ τὸ τελευταῖον κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύκνειον ᾄσαντες, μόλις ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρελύθησαν, περὶ δὲ τῶν ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

Διόπερ ἰδεῖν ἔστι παρὰ Ῥωμαίοις τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας ὑπὲρ δόξης ἁμιλλωμένους, δι' ὧν ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέγιστα τῷ δήμῳ κατορθοῦνται. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις πολιτεύμασι ζηλοτυποῦσιν ἀλλήλους, Ῥωμαῖοι δὲ ἐπαινοῦσιν. ἐξ οὗ συμβαίνει μάλιστα τοὺς μὲν πράσσειν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, ἁμιλλωμένους αὔξειν τὸ κοινῇ συμφέρον, τοὺς δ' ἄλλους ἀδικοδοξοῦντας καὶ τὰς ἀλλήλων ἐπιβολὰς λυμαινομένους βλάπτειν τὴν πατρίδα.

Ὅτι Περσέα τὸν τελευταῖον Μακεδονίας βασιλέα, πολλάκις Ῥωμαίοις διὰ φιλίας ἰόντα, πολλάκις δὲ 516 καὶ στρατιᾷ οὐκ ἀναξιολόγῳ πολεμήσαντα, τέλος Αἰμίλιος καταπολεμήσας εἷλε, καὶ λαμπρὸν θρίαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε. Περσεὺς δὲ τηλικαύταις περιπεσὼν συμφοραῖς ὥστε δοκεῖν ὅμοια μύθοις ἀγεννήτοις εἶναι τὰ πάθη τὰ περὶ αὐτόν, οὐδ' ἀπολυθῆναι τοῦ ζῆν ἤθελε. πρὶν γὰρ ἢ τὴν σύγκλητον ὑπὲρ αὐτοῦ διαλαβεῖν ὃ χρὴ παθεῖν, τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν εἷς ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν ἐν Ἄλβαις κάρκαρον μετὰ τῶν τέκνων. ἔστι δὲ ὁ κάρκαρος ὄρυγμα κατάγειον βαθύ, τὸ μὲν μέγεθος ἔχον οἴκου μάλιστά πως ἐννεακλίνου, σκότου δὲ πλῆρες καὶ δυσοσμίας διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραδεδομένων εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ θανατικοῖς ἐγκλήμασι καταδικαζομένων, ὧν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις οἱ πλείους ἐνταῦθα καθείργνυντο· ἐν οὕτω γὰρ στενωπῷ συγκεκλεισμένων πολλῶν ἀνδρῶν ἀπεθηριοῦτο τὰ τῶν ἀτυχῶν σώματα, τῶν τε πρὸς τροφὴν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν χρείαν ἀνηκόντων πάντων ἐν ταὐτῷ πεφυρμένων τοσαύτην προσπίπτειν δυσωδίαν συνέβαινεν ὥστε μηδένα τῶν προσιόντων ῥᾳδίως δύνασθαι καρτερῆσαι. ἐφ' ἡμέρας μὲν οὖν ἑπτὰ διετέλεσεν ἐνταῦθα κακουχούμενος, ὥστε καὶ παρὰ τῶν ἐσχάτων καὶ τακτὰ σιτουμένων ἐπικουρίας δεηθῆναι· συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γινόμενοι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀκληρημάτων, ὧν μετελάμβανον, φιλανθρώπως τούτων ἐκείνῳ μετεδίδοσαν δακρύοντες. ἔῤῥιπτο δ' αὐτῷ καὶ ξίφος πρὸς ἀναίρεσιν καὶ κάλως πρὸς ἀγχόνην, ἐξουσίας διδομένης ὡς βούλοιτο χρήσασθαι. ἀλλ' οὐδὲν οὕτω γλυκὺ φαίνεται τοῖς ἠτυχηκόσιν ὡς τὸ ζῆν, καίπερ αὐτῶν ἄξια θανάτου πασχόντων. καὶ πέρας ἐν ταύταις ἂν ταῖς ἀνάγκαις κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ Μάρκος Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, τηρῶν τό τε περὶ αὐτὸν ἀξίωμα καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικές, παρῄνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων, εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους με-

περχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακὴν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προσκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ᾽ ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν ἐτελεύτησεν.

517 Ὅτι λέγουσιν ἑαυτοὺς οἱ τῆς Καππαδοκίας βα- 3
σιλεῖς εἰς Κῦρον ἀναφέρειν τὸ γένος τὸν ἐν Πέρσαις, διαβεβαιοῦνται δὲ καὶ τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν τὸν μάγον ἐπανελομένων ἑνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονοι. καὶ τὴν μὲν ἀπὸ Κύρου συγγένειαν οὕτω καταριθμοῦνται. Καμβύσου τοῦ Κύρου πατρὸς ἀδελφὴν ὑπάρξαι γνησίαν Ἄτοσσαν· ταύτης δὲ καὶ Φαρνάκου τοῦ Καππαδοκίας βασιλέως γενέσθαι παῖδα Γάλλον, καὶ τούτου γενέσθαι Σμέρδιν, οὗ Ἀρτάμνην, τοῦ δὲ Ἀναφᾶν, ὃν καὶ διενεγκεῖν μὲν ἀνδρείᾳ καὶ τόλμῃ, γενέσθαι δ᾽ ἕνα τῶν ἑπτὰ Περσῶν. τὴν μὲν οὖν εἰς Κῦρον συγγένειαν οὕτω γενεαλογοῦσι. καὶ τὴν εἰς Ἀναφᾶν, ᾧ φασι δι᾽ ἀνδρείαν συγχωρηθῆναι τὴν Καππαδοκίας δυναστείαν, ὥστε μὴ τελεῖν φόρους Πέρσαις. οὗ τελευτήσαντος ὁμώνυμος υἱὸς ἄρχει. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ἀπολειφθέντων δυεῖν υἱοῖν, Δατάμου καὶ Ἀριμναίου, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν Δατάμην, ἄνδρα καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατ᾽ ἄλλα μέρη τῆς βασιλείας ἐπαινούμενον, ὃς Πέρσαις διὰ μάχης ἐλθὼν, καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν μάχην ἀγωνισάμενος, ἐν αὐτῇ τελευτᾷ. διεδέξατο δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀριάμνης, οὗ γίνονται παῖδες Ἀριαράθης καὶ Ὀλοφέρνης· οὗτος δὲ ἔτη πεντήκοντα δυναστεύσας καὶ μηδὲν ἔργον ἄξιον μνήμης πράξας τελευτᾷ. τὴν δὲ ἀρχὴν διεδέξατο ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν Ἀριαράθης, ὃς φιλοστοργῆσαι διαφερόντως λέγεται τὸν ἀδελφὸν, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὰς ἐπιφανεστάτας τάξεις· ὃν καὶ Πέρσαις κατ᾽ Αἰγυπτίων ἀποσταλέντα συμμαχῆσαι μετὰ μεγάλων τιμῶν ἐπανελθεῖν, ἃς Ὦχος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὲρ ἀνδρείας ἐδίδου, καὶ τὸν βίον ἐν τῇ πατρίδι λιπεῖν, υἱοὺς ἐγκαταλιπόντα Ἀριαράθην καὶ Ἀρύσην. ὁ δὲ ἀδελφὸς καὶ τῆς Καππαδοκίας ἔχων

τὴν ἀρχήν, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ γονὴ γνησία, τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων τἀδελφοῦ Ἀριαράθην υἱοποιεῖται. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπολεμεῖ μὲν Πέρσας, εἶτα καὶ τελευτᾷ, καὶ Περδίκκας ὁ τῶν ὅλων τότε ἡγούμενος Εὐμένη πέμπει Καππαδοκίας στρατηγόν. καὶ καταπολεμηθέντος Ἀριαράθου πεσόντος τε ἐν τῇ μάχῃ, αὐτή τε ἡ Καππαδοκία καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῆς ἔπεσεν ὑπὸ Μακεδόνας. Ἀριαράθης δὲ ὁ τοῦ προβεβασιλευκότος υἱὸς ἀπελπίσας κατὰ τὸ παρὸν ἀποχωρεῖ μετ' ὀλίγων πρὸς τὴν Ἀρμενίαν. μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τῶν περὶ τὸν Εὐμένη καὶ Περδίκκαν τελευτησάντων, Ἀντιγόνου δὲ καὶ Σελεύκου περισπωμένων, λαβὼν δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν 518 Ἀρμενίων Ἀρδοάτου τὸν μὲν τῶν Μακεδόνων στρατηγὸν Ἀμύνταν ἀπέκτεινεν, ἐξέβαλε δὲ καὶ Μακεδόνας ταχέως τῆς χώρας, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο. τούτῳ δὲ τριῶν παίδων γενομένων παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ πρεσβύτατος Ἀριάμνης· ὃς ἐπιγαμίαν πρὸς Ἀντίοχον ποιησάμενος τὸν ἐπονομασθέντα Θεόν, τὴν τούτου θυγατέρα Στρατονίκην συνῴκισε τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν υἱῶν Ἀριαράθῃ. ὑπάρχων δὲ φιλότεκνος διαφερόντως περιέθετο τῷ παιδὶ διάδημα, καὶ συνάρχειν πάντων τῶν τῆς βασιλείας προτερημάτων ἐπ' ἴσης μεταδίδωσι. τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος Ἀριαράθης βασιλεύει καθ' ἑαυτόν, καὶ μεταλλάσσων τὸν βίον κατέλιπε τὴν βασιλείαν Ἀριαράθῃ τῷ υἱῷ, νηπίῳ παντελῶς ὄντι τὴν ἡλικίαν. οὗτος δὲ ἔγημε θυγατέρα τοῦ μεγάλου κληθέντος Ἀντιόχου, ὀνομαζομένην Ἀντιοχίδα, πανοῦργον μάλιστα· ταύτην δὲ μὴ γινομένων τέκνων ὑποβαλέσθαι δύο παῖδας ἀγνοοῦντος τοῦ ἀνδρός, Ἀριαράθην καὶ Ὀλοφέρνην. μετὰ δέ τινα χρόνον τῆς φύσεως ἐπιδεξαμένης ἀνελπίστως τεκεῖν αὐτὴν δύο μὲν θυγατέρας, υἱὸν δὲ ἕνα τὸν ὀνομασθέντα Μιθριδάτην. ἐξ οὗ τοὺς ὑποβολιμαίους ἀναδιδαξαμένην τἀνδρί, τὸν μὲν πρεσβύτερον μετὰ συμμέτρου χρείας εἰς Ῥώμην ἀποσταλῆναι παρασκευάσαι, τὸν δὲ νεώτερον εἰς τὴν

Ἰωνίαν χάριν τοῦ μὴ διαμφισβητεῖν ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῷ γνησίῳ. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ Ἀριαράθην φασὶ μετονομασθῆναι, παιδείας τε Ἑλληνικῆς μετασχεῖν, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπαινεῖσθαι ἀρετήν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ φιλοπάτορι ὄντι τῷ υἱῷ ἔσπευδεν ἀποδοῦναι τὴν τοῦ φιλοτέκνου σπουδήν, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς προέβη τὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας ὥστε ὁ μὲν πατὴρ ἐξίστασθαι τῆς ὅλης ἀρχῆς ἠγωνίζετο τῷ παιδί, ὁ δὲ ἀδύνατον ἐδείκνυ δέξασθαι αὐτὸν παρὰ γονέων ἔτι ζώντων τὴν τοιαύτην χάριν. οὗτος τὸν πατέρα τοῦ πεπρωμένου καταλαβόντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν, τήν τε ἄλλην ἀγωγὴν τοῦ βίου ἀξιολογωτάτην ἐνδεικνύμενος καὶ φιλοσοφίᾳ προσανέχων, ἐξ οὗ καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένη πάλαι Καππαδοκία τότε τοῖς πεπαιδευμένοις ἐμβιωτήριον ὑπῆρχεν. ἀνενεώσατο δ' οὗτος καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τῆς εἰς Κῦρον ἀναφορᾶς τῶν μέχρι τοῦδε τῆς Καππαδοκίας βασιλευσάντων ἐν τούτοις.

Τῶν γὰρ Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις καὶ προγό- 4
519 νων δόξῃ διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται κατά τε τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα καὶ κατὰ τὴν ὅλην τοῦ σώματος περιγραφήν, μιμητὰς ἔχοντες ἐκ παντὸς τοῦ βίου παρατετηρηκότας τήν τε πορείαν καὶ τὰς κατὰ μέρος ἰδιότητας τῆς ἐμφάσεως. παραπλησίως δὲ καὶ τῶν προγόνων ἕκαστος προηγεῖται τοιαύτην ἔχων διασκευὴν καὶ κόσμον, ὥστε τοὺς θεωμένους διὰ τῆς ἐκ τούτων ἐμφάσεως γινώσκειν ἐφ' ὅσον ἕκαστοι τιμῆς προήχθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καλῶν.

Ὡς Μέμμιος ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς εἰς τὴν Ἰβη- 5
ρίαν ἐξαπέσταλτο μετὰ δυνάμεως, οἱ δὲ Λυσιτανοὶ συστραφέντες πρὸς αὐτόν, καὶ λαβόντες ἀπαράσκευον ἐν κατάπλῳ, μάχῃ τε ἐνίκησαν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ διέφθειραν. περιβοήτου δὲ γενομένης τῆς τῶν Ἰβήρων εὐημερίας, οἱ μὲν Ἀρουακοί, νομίσαντες πολὺ κρείττους εἶναι τῶν Ἰβήρων, κατεφρόνησαν τῶν πολεμίων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν διὰ

ταύτην μάλιστα τὴν αἰτίαν εἵλετο τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΒ.

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ μὲν τῆς μάχης μετὰ πεντακοσίων τὴν φυγὴν ἐποιήσατο τῆς Ἀραβίας εἰς τὰς καλουμένας Ἄβας πρὸς Διοκλέα τὸν δυνάστην, πρὸς ὃν ἦν καὶ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον προεκτεθειμένος ὄντα νήπιον. εἶτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἡλιάδην ἡγεμόνες, οἳ συνῆσαν Ἀλεξάνδρῳ, λάθρᾳ διεπρεσβεύσαντο περὶ τῆς ἰδίας ἡγεμονίας, ἐπαγγελλόμενοι δολοφονήσειν τὸν Ἀλέξανδρον· συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Δημητρίου περὶ ὧν ἠξίουν, οὐ μόνον προδόται τοῦ βασιλέως ἀλλὰ καὶ φονεῖς ἐγενήθησαν. οὐκ ἄξιον δὲ παρελθεῖν τὴν γενομένην περιπέτειαν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, διὰ δὲ τὸ παράδοξον ἴσως ἀπιστηθησομένην. Ἀλεξάνδρου γὰρ τοῦ βασιλέως βραχὺ πρὸ τῶν ἐνεστώτων χρόνων χρηστηριαζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν ἔνθα φασὶν Ἀπόλλωνος Σαρπηδονίου ἱερὸν εἶναι, ἀνελεῖν αὐτῷ λέγεται τὸν θεὸν φυλάξασθαι τὸν τόπον τὸν ἐνεγκόντα τὸν δίμορφον. καὶ τότε μὲν αἰνιγματώδη τὸν χρησμὸν εἶναι δόξαι, ὕστερον μέντοι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως ἐπιγνωσθῆναι τὸ λόγιον διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῆς Ἀραβίας ἐν ταῖς καλουμέναις Ἄβαις ᾤκει τις Διόφαντος ὄνομα, τὸ δὲ γένος Μακεδών. οὗτος ἐγχώριον Ἀραβίαν γυναῖκα γήμας ἐγέννησεν υἱὸν μὲν ὁμώνυμον ἑαυτῷ, θυ- 520
γατέρα δὲ τὴν προσαγορευθεῖσαν Ἡραΐδα. τὸν μὲν οὖν υἱὸν πρὸ τῆς ἀκμῆς ἐπεῖδε τελευτήσαντα, τὴν δὲ θυγατέρα γάμου ἔχουσαν ὥραν προικίσας συγκατῴκισέ τινι ὄνομα Σαμιάδῃ. οὗτος μὲν οὖν συμβιώσας τῇ γαμηθείσῃ χρόνον ἐνιαύσιον ἀπεδήμησε μακρὰν ἀποδημίαν. τὴν δ' Ἡραΐδα φασὶν ἀῤῥωστίᾳ περιπεσεῖν παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστουμένῃ· φλεγμονὴν γὰρ ἰσχυρὰν γενέσθαι περὶ τὸ ἦτρον αὐτῆς. ἐπὶ πλέον δὲ οἰδήσαντος τοῦ τόπου, ἔπειτα τῶν πυρετῶν μεγάλων συναπογινομένων, καταδοξάσαι τοὺς ἰατροὺς ἕλκωσιν γεγονέναι περὶ τὸν τράχηλον τῆς μή-

τρας χρωμένων δὲ αὐτῶν θεραπείαις αἷς ὑπελάμβανον καταστέλλειν τὰς φλεγμονάς, ἑβδομαίας δ' οὔσης, ῥῆξιν ἐπιγενέσθαι τῆς ἐπιφανείας, καὶ προπεσεῖν ἐκ τῶν τῆς Ἡραΐδος γυναικείων αἰδοῖον ἀνδρεῖον, ἔχον διδύμους προςκειμένους. τὴν δὲ ῥῆξιν τούτων καὶ τὸ πάθος γενέσθαι μήτε ἰατροῦ μήτ' ἄλλων τῶν ἔξωθεν παρόντων πλὴν μητρὸς καὶ δύο θεραπαινίδων. τότε μὲν οὖν ἀχανεῖς γενομένας διὰ τὸ παράδοξον τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τῆς Ἡραΐδος, καὶ κατασιωπῆσαι τὸ γεγονός. τὴν δὲ ἀπολυθεῖσαν τῆς νόσου τὴν ἐσθῆτα φορεῖν γυναικείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀγωγὴν οἰκουρὸν καὶ ὕπανδρον διαφυλάττειν. καταδοξάζεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν συνειδότων τὴν περιπέτειαν ἑρμαφρόδιτον εἶναι, καὶ κατὰ τὴν γεγενημένην μετ' ἀνδρὸς συμβίωσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐπιπλοκῆς ἀντιπραττούσης δοκεῖν αὐτὴν ταῖς ἀῤῥενικαῖς συμπεριφοραῖς καθωμιλῆσθαι. λανθανούσης δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς διαθέσεως ταύτης ἐπανελθεῖν τὸν Σαμιάδην, καὶ καθάπερ ἦν ἐπιβάλλον τὴν γαμηθεῖσαν ἐπιζητεῖν. οὐ τολμώσης δ' ἐκείνης εἰς ὄψιν ἐλθεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην, τὸν Σαμιάδην φασὶ βαρέως ἐνεγκεῖν. ἐπικειμένου δὲ συνεχέστερον καὶ ἀπαιτοῦντος τὴν σύμβιον, καὶ τοῦ πατρὸς μὴ συγχωροῦντος μέν, αἰσχυνομένου δὲ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, εἰς μέγα ηὔξετο ἡ διαφορά. ἐπενεγκεῖν τε διὰ τοῦτο δίκην τῷ πατρὶ περὶ τῆς ἰδίας γυναικός, τῆς τύχης ὥςπερ ἐν δράμασι τὸ παράδοξον τῆς περιπετείας ἀγούσης εἰς ἔγκλημα. συνεδρευσάντων δὲ τῶν κριτῶν καὶ λόγων ῥηθέντων συμπαρεῖναι μὲν τῇ κρίσει τὸ ἀμφιςβητούμενον σῶμα, διαπορεῖν δὲ τοὺς δικαστὰς πότερον προςήκει τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἢ τὸν πατέρα τῆς θυγατρὸς κυριεύειν. πέρας τῶν κριτῶν οἰομένων δεῖν ἀκολουθεῖν τἀνδρὶ τὴν γαμηθεῖσαν, τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι τὸ τῆς φύσεως ἄῤῥεν, καὶ θυμῷ τετολμηκότι τὴν καθυποκρινομένην ἐσθῆτα λύσασαν δεῖξαι πᾶσι, ῥῆξαί τε φωνὴν δεινοπαθοῦσαν, εἴ τινες ἀναγκάζουσι συνοικεῖν ἀνδρὶ τὸν ἄνδρα. πάντων δὲ καταπλαγέντων καὶ φωνῇ θαυμαζούσῃ τὸ παρ-

ράδοξον ἐπισημαινομένων, τὴν μὲν Ἡραΐδα φασὶν ἀποκαλυφθείσης τῆς αἰσχύνης μεταμφιάσασθαι τὸν γυναικεῖον κόσμον εἰς νεανίσκου διάθεσιν, τοὺς δὲ 521
ἰατρούς, ἐπιδειχθέντων αὐτοῖς τῶν φανέντων, γνῶναι ὅτι κατεκέκρυπτο φύσις ἄῤῥενος ἐν ᾠοειδεῖ τόπῳ φύσεως θηλείας, καὶ δέρματος περιειληφότος παρὰ τὸ σύνηθες τὴν φύσιν, σύντρησις ἐγεγένητο, δι' ὧν ἐξωδεύοντο τὰ περιττώματα· διόπερ τὸν προσσεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσαντας δεῖν κατουλῶσαι, τὴν δὲ ἀνδρὸς φύσιν εὔκοσμον ποιήσαντας σὺν ἐνδεχομένῃ δόξαι κεχρῆσθαι θεραπείᾳ. τὴν δ' Ἡραΐδα μετονομασθεῖσαν Διόφαντον εἰς τοὺς ἱππεῖς καταλεχθῆναι, καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ παραταξάμενον εἰς τὰς Ἄβας συναναχωρῆσαι. διὸ καὶ τὸν πρότερον ἀγνοούμενον χρησμὸν τότε γνωσθῆναι, φανέντος τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς Ἄβαις καθ' ὃν τόπον ὁ δίμορφος ἐγεγένητο. τὸν δὲ Σαμιάδην λέγουσιν, ἔρωτι καὶ τῇ προγεγενημένῃ συνηθείᾳ δεδουλωμένον, αἰσχύνῃ τε τοῦ παρὰ φύσιν γάμου συνεχόμενον, τῆς μὲν οὐσίας τὸν Διόφαντον ἀναδεῖξαι διαθήκῃ κληρονόμον, ἑαυτὸν δὲ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, ὥστε τὴν μὲν γυναῖκα γεγενημένην ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν δόξαν καὶ τόλμαν, τὸν δ' ἄνδρα γυναικείας ψυχῆς ἀσθενέστερον γενέσθαι.

Παραπλησία δὲ ταύτῃ τῇ διαθέσει συνετελέσθη περιπέτεια τριάκοντα ἔτεσιν ὕστερον ἐν τῇ πόλει τῶν Ἐπιδαυρίων. ἦν γάρ τις Ἐπιδαυρία, κόρη μὲν εἶναι δοκοῦσα, γονέων δὲ ὀρφανή, Καλλὼ δ' ὄνομα. αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδειγμένον ταῖς γυναιξὶ πόρον ἄτρητον εἶχε, παρὰ δὲ τὸν καλούμενον κτένα τόπου συριγγωθέντος ἐκ γενετῆς τὰς περιττώσεις τῶν ὑγρῶν ἐξέκρινεν. εἰς δὲ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας παραγενομένη συνῳκίσθη τινὶ τῶν πολιτῶν. διετῆ μὲν οὖν χρόνον συνεβίωσε τἀνδρί, τὴν μὲν γυναικείαν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἐπιδεχομένη, τὴν δὲ παρὰ φύσιν ὁμιλίαν ὑπομένειν ἀναγκαζομένη. μετὰ δὲ ταῦτα φλεγμονῆς αὐτῇ συμβάσης περὶ τὸν κτένα καὶ δεινῶν ἀλγηδόνων ἐπιγενομένων συνεκλήθη πλῆθος ἰατρῶν. καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐδεὶς ὑπισχνεῖτο θεραπεύειν,

φαρμακοπώλης δέ τις ἐπαγγελλόμενος ὑγιάζειν ἔτεμε τὸν ἐπηρμένον τόπον, ἐξ οὗπερ ἐξέπεσεν ἀνδρὸς αἰδοῖα, δίδυμοι καὶ καυλὸς ἄτρητος. πάντων δὲ τὸ παράδοξον καταπλαγέντων, ὁ φαρμακοπώλης ἐβοήθει τοῖς λειπομένοις μέρεσι τῆς πηρώσεως· τὸ μὲν οὖν πρῶτον τὸ αἰδοῖον ἄκρον ἐπιτεμὼν συνέτρησεν εἰς τὴν οὐρήθραν, καὶ καθεὶς ἀργυροῦν καυλίσκον ταύτῃ τὰ περιττώματα τῶν ὑγρῶν ἐξεκόμιζε, τὸν δὲ ἀναρρηγνύμενον τόπον ἑλκώσας ἐκόλλησε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιοποιήσας διπλοῦν ἀπῄτει τὸν μισθόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν παρειληφέναι γυναῖκα νοσοῦσαν, καθεστακέναι δὲ νεανίσκον ὑγιαίνοντα. ἡ δὲ Καλλὼ τὰς μὲν ἐκ τῶν ἱστῶν κερκίδας καὶ τὴν ἄλλην τῶν γυναικῶν ταλασιουργίαν ἀπέθετο, μεταλαβοῦσα δὲ ἀν-
522 δρὸς ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν μετωνομάσθη Κάλλων, ἑνὸς στοιχείου ἐπὶ τέλους τοῦ ν προστεθέντος. λέγεται δ' ὑπό τινων ὅτι πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν τὴν εἰς ἄνδρα μορφὴν ἱέρεια τῆς Δήμητρος ἐγεγόνει, καὶ τὰ τοῖς ἄρρεσιν ἀόρατα ἰδοῦσα κρίσιν ἔσχεν ἀσεβείας.

Ὁμοίως δ' ἐν τῇ Νεαπόλει καὶ κατ' ἄλλους τόπους πλείονας ἱστοροῦνται γεγονέναι τοιαῦται περιπέτειαι, οὐκ ἄρρενος καὶ θηλείας φύσεως εἰς διμορφον τύπον δημιουργηθείσης, ἀδύνατον γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ τῆς φύσεως διὰ τῶν τοῦ σώματος μερῶν ψευδογραφούσης εἰς ἔκπληξιν καὶ ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων. διόπερ καὶ ἡμεῖς τὰς περιπετείας ταύτας ἀναγραφῆς ἠξιώσαμεν, οὐ ψυχαγωγίας ἀλλ' ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἀναγινωσκόντων· πολλοὶ γὰρ τέρατα τὰ τοιαῦτα νομίζοντες εἶναι δεισιδαιμονοῦσιν, οὐκ ἰδιώτας μόνον ἀλλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις. κατ' ἀρχὰς γοῦν τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου πλησίον τῆς Ῥώμης οἰκοῦντά φασιν Ἰταλικὸν, γεγαμηκότα παραπλήσιον τοῖς εἰρημένοις ἀνδρόγυνον, προσαγγεῖλαι τῇ συγκλήτῳ, τὴν δὲ δεισιδαιμονήσασαν καὶ τοῖς ἀπὸ Τυῤῥηνίας ἱεροσκόποις πεισθεῖσαν ζῶντα προστάξαι καῦσαι. τοῦτον μὲν οὖν ὁμοίας κεκοινωνηκότα φύσεως, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλήθειαν τέρας γεγενημένον, φασὶν

ἀγνοίᾳ τῆς νόσου παρὰ τὸ προσῆκον ἀπολελοιπέναι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τοῦ τοιούτου γενομένου διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ πάθους ζῶντά φασι κατακαῆναι. καὶ γὰρ τὰς λεγομένας ὑαίνας τινὲς μυθολογοῦσιν ἄῤῥενας ἅμα καὶ θηλείας ὑπάρχειν, καὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλήλας ὀχεύειν, τῆς ἀληθείας οὐχ οὕτως ἐχούσης· ἑκατέρου γὰρ τοῦ γένους ἁπλῆν ἔχοντος καὶ ἀνεπίμικτον τὴν φύσιν, προσώρισται τὸ ψευδογραφοῦν καὶ παραφθειρόμενον τοὺς εἰκῇ θεωροῦντας· τῇ μὲν γὰρ θηλείᾳ πρόσκειταί τι κατὰ τὴν φύσιν παρεμφερὲς ἄῤῥενι μορίῳ, τῷ δὲ ἄῤῥενι κατὰ τὸ ἐναντίον ἔμφασις θηλείας φύσεως. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ζῴων, γινομένων μὲν πρὸς ἀλήθειαν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τεράτων, μὴ τρεφομένων δὲ καὶ εἰς τελείαν αὔξησιν ἐλθεῖν οὐ δυναμένων. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας.

2 Ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Καρχηδονίων τῆς πόλεως φησιν ὕψος μὲν εἶναι πηχῶν τεσσαράκοντα, πλάτος δὲ εἰκοσιδύο· ὅμως καὶ τοιούτων ὄντων αἱ Ῥωμαίων μηχαναὶ καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήματα κρείττους ὤφθησαν τῆς ἐκείνων ἀσφαλείας, καὶ ἑάλω ἡ πόλις καὶ κατηρειπώθη.

3 Ὅτι Μασανάσσης ὁ Λιβύων βεβασιλευκὼς καὶ 523
τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τετηρηκὼς ἐνενήκοντα μὲν ἐβίω ἔτη ἐν δυνάμει, παῖδας δέκα ἐν τῷ ἀπαλλάττεσθαι καταλιπών, οὓς καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτροπεύεσθαι παρακατέθετο. ἦν δὲ καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐτονίαν διαφέρων καὶ καρτερίᾳ καὶ πόνοις συνήθης ἐκ παιδός, ὅς γε στὰς ἐν τοῖς ἴχνεσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἀκίνητος ἔμενε, καθεζόμενος δὲ οὐκ ἠγείρετο, μέχρι νυκτὸς ἐνημερεύων ταῖς τῶν πόνων μελέταις· ἐπὶ δὲ τὸν ἵππον ἐπιβαίνων συνεχῶς ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ταῖς ἱππασίαις χρώμενος οὐκ ἐξελύετο. σημεῖον δὲ τῆς περὶ αὐτὸν εὐεξίας τε καὶ δυνάμεως μέγιστον· ἐνενήκοντα γὰρ σχεδὸν ἔχων ἔτη υἱὸν εἶχε τετραετῆ διαφέροντα τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ. ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγρῶν ἐπιμελείαις τοσοῦτον διήνεγκεν ὡς

ἑκάστῳ τῶν υἱῶν ἀπολιπεῖν ἀγρὸν μυριόπλεθρον, κεκοσμημένον πάσαις ταῖς κατασκευαῖς. ἐβασίλευσε δ' ἐπιφανῶς ἔτη ἑξήκοντα.

Ὅτι Νικομήδης Προυσίαν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καταπολεμήσας, καὶ καταφυγόντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν ἀνελὼν, παρέλαβε τὴν βασιλείαν τῆς Βιθυνίας, ἀσεβεστάτῳ φόνῳ κτησάμενος τὴν ἀρχήν. 4

Ὅτι Λυσιτανοὶ, φησὶ, τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔχοντες ἀξιόχρεων ἡγεμόνα εὐάλωτοι καθίσταντο Ῥωμαίοις πολεμοῦντες, ὕστερον δὲ Οὐριάτθου εὑρήσαντες μεγάλα Ῥωμαίους ἔβλαψαν. ἦν μὲν οὖν οὗτος τῶν παρὰ τὸν Ὠκεανὸν οἰκούντων Λυσιτανῶν, ποιμαίνων δ' ἐκ παιδὸς ὀρείῳ βίῳ κατέστη συνήθης, συνεργὸν ἔχων καὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν· καὶ γὰρ ῥώμῃ καὶ τάχει καὶ τῇ τῶν λοιπῶν μερῶν εὐκινησίᾳ πολὺ διήνεγκε τῶν Ἰβήρων. συνεθίσας δὲ αὑτὸν τροφῇ μὲν ὀλίγῃ γυμνασίοις δὲ πολλοῖς χρῆσθαι, καὶ ὕπνῳ μέχρι μόνου τοῦ ἀναγκαίου, καθόλου δὲ σιδηροφορῶν συνεχῶς καὶ θηρίοις καὶ λῃσταῖς εἰς ἀγῶνας καθιστάμενος, περιβόητος ἐγένετο παρὰ τοῖς πλήθεσι, καὶ ἡγεμὼν αὐτοῖς ᾑρέθη, καὶ ταχὺ σύστημα περὶ ἑαυτὸν λῃστῶν ἤθροισε. καὶ προκόπτων ἐν τοῖς πολέμοις οὐ μόνον ἐθαυμαστώθη δι' ἀλκὴν, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν ἔδοξε διαφερόντως. ἦν δὲ καὶ δίκαιος
524 ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ' ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώροις. προϊὼν δὲ οὐκέτι λῃστὴν ἀλλὰ δυνάστην αὑτὸν ἀναδείξας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ πολλαῖς ἐκράτησε μάχαις, ὡς καὶ στρατηγὸν Ῥωμαίων Οὐετέλλιον αὐτῷ καταπολεμῆσαι στρατῷ καὶ αἰχμάλωτον λαβεῖν καὶ ξίφει ἀνελεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα εὐημερῆσαι κατὰ πόλεμον, ἕως Φάβιος στρατηγὸς τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου κεχειροτόνητο. ἐκεῖθεν δ' ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο ἐπ' οὐκ ὀλίγον. εἶτα ἀναλαβὼν, καὶ κατευδοκιμήσας Φαβίου, εἰς συνθήκας αὐτὸν ἐλθεῖν ἀναξίους Ῥωμαίων ἠνάγκασεν. ἀλλ' ὅ γε Καιπίων στρατηγεῖν κατ' Οὐριάτθου αἱρεθεὶς τάς τε συνθήκας ἠκύρωσε, καὶ πολλάκις Οὐρίατθον ἐλαττώσας, εἶτα εἰς ἔσχατον ἧττης

συνελάσας, ὥστε καὶ πρὸς σπονδὰς ὁρμᾶν· διὰ τῶν οἰκείων ἐδολοφόνησα· καὶ τὸν διαδεξάμενον αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν Ταύιαμον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καταπληξάμενος, καὶ σπονδὰς οἵας ἐβούλετο θέσθαι παρασκευασάμενος, ἔδωκε χώραν καὶ πόλιν εἰς κατοίκησιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΔ.

1 Ὡς Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς, φησίν, ἐπολιόρκει τὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μέχρι μέν τινος ἀντέσχον, ἐξαναλωθέντων δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἁπάντων ἠναγκάσθησαν περὶ διαλύσεως διαπρεσβεύσασθαι. οἱ δὲ πλείους αὐτῷ τῶν φίλων συνεβούλευον κατὰ κράτος αἱρεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος ἄρδην ἀνελεῖν τῶν Ἰουδαίων, μόνους γὰρ ἁπάντων ἐθνῶν ἀκοινωνήτους εἶναι τῆς πρὸς ἄλλο ἔθνος ἐπιμιξίας καὶ πολεμίους ὑπολαμβάνειν πάντας. ἀπεδείκνυον δὲ καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν ὡς ἀσεβεῖς καὶ μισουμένους ὑπὸ τῶν θεῶν ἐξ ἁπάσης τῆς Αἰγύπτου πεφυγαδευμένους. τοὺς γὰρ ἀλφοὺς ἢ λέπρας ἔχοντας ἐν τοῖς σώμασι καθαρμοῦ χάριν ὡς ἐναγεῖς συναθροισθέντας ὑπερορίους ἐκβεβλῆσθαι· τοὺς δὲ ἐξορισθέντας καταλαβέσθαι μὲν τοὺς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τόπους, συστησαμένους δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος παραδόσιμον ποιῆσαι τὸ μῖσος τὸ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· διὰ τοῦτο δὲ καὶ νόμιμα παντελῶς ἐξηλλαγμένα καταδεῖξαι, τὸ μηδενὶ ἄλλῳ ἔθνει τραπέζης κοινωνεῖν μηδ' εὐνοεῖν τὸ παράπαν. ὑπέμνησαν δὲ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ προγενο- 525 μένου μίσους τοῖς προγόνοις πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος. Ἀντίοχος γὰρ ὁ προσαγορευθεὶς Ἐπιφανὴς καταπολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἄδυτον τοῦ θεοῦ σηκόν, οὗ νόμιμον εἰσιέναι μόνον τὸν ἱερέα· εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῷ λίθινον ἄγαλμα ἀνδρὸς βαθυπώγωνος καθήμενον ἐπ' ὄνου μετὰ χεῖρας ἔχον βιβλίον, τοῦτο μὲν ὑπέλαβε Μωυσέως εἶναι τοῦ κτίσαντος τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ συστησαμένου τὸ ἔθνος, πρὸς δὲ τούτοις νομοθετήσαντος τὰ μισάνθρωπα καὶ παρά-

νομα ἔθη τοῖς Ἰουδαίοις, αὐτὸς δὲ στυγήσας τὴν μισανθρωπίαν πάντων ἐθνῶν ἐφιλοτιμήθη καταλῦσαι τὰ νόμιμα. διὸ τῷ ἀγάλματι τοῦ κτίστου καὶ τῷ ὑπαίθρῳ βωμῷ τοῦ θεοῦ μεγάλην ὗν θύσας τό τε αἷμα προσέχεεν αὐτοῖς, καὶ τὰ κρέα σκευάσας προσέταξε τῷ μὲν ἀπὸ τούτων ζωμῷ τὰς ἱερὰς αὐτῶν βίβλους καὶ περιεχούσας τὰ μισόξενα νόμιμα καταῤῥᾶναι, τὸν δὲ ἀθάνατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς λύχνον καὶ καιόμενον ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ναῷ κατασβέσαι, τῶν τε κρεῶν ἀναγκάσας προσενέγκασθαι τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς ἄλλους Ἰουδαίους. ταῦτα δὴ διεξιόντες οἱ φίλοι τὸν Ἀντίοχον παρεκάλουν μάλιστα μὲν ἄρδην ἀνελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μή, καταλῦσαι τὰ νόμιμα καὶ συναναγκάσαι τὰς ἀγωγὰς μεταθέσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγαλόψυχος ὢν καὶ τὸ ἦθος ἥμερος, λαβὼν ὁμήρους ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Ἰουδαίους, φόρους τε τοὺς ὀφειλομένους πραξάμενος καὶ τὰ τείχη περιελὼν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδονίων κατάλυσιν ἐπὶ ἑξή- 2
κοντα ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροούντων ἐν πᾶσιν, ὁ
δουλικὸς αὐτοῖς ἐπανέστη πόλεμος ἐξ αἰτίας τοιαύ-
της. ἐπὶ πολὺ τοῖς βίοις ἀναδραμόντες καὶ μεγάλους
περιποιησάμενοι πλούτους συνηγόραζον οἰκετῶν πλῆ-
θος· οἷς ἐκ τῶν σωματοτροφείων ἀγεληδὸν ἀπαχθεῖ-
σιν εὐθὺς χαρακτῆρα ἐπέβαλλον καὶ στιγμὰς τοῖς
σώμασιν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῶν τοῖς μὲν νέοις νομεῦσι,
τοῖς δ' ἄλλοις ὥς πη ἑκάστῳ ἡ χρεία ἐπέβαλλε.
526 βαρέως δ' αὐτοῖς κατά τε τὰς ὑπηρεσίας ἐχρῶντο,
καὶ ἐπιμελείας παντελῶς ὀλίγης ἠξίουν, ὅσα τε
ἐντρέφεσθαι καὶ ὅσα ἐνδύσασθαι. ἐξ ὧν οἱ πλεί-
ους ἀπὸ λῃστείας τὸ ζῆν ἐπορίζοντο, καὶ μεστὰ
φόνων ἦν ἅπαντα, καθάπερ στρατευμάτων διε-
σπαρμένων τῶν λῃστῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν
μὲν ἐπεχείρουν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες διὰ τὴν
ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν κυρίων οἳ ἐδέσποζον
τῶν λῃστῶν ἠναγκάζοντο περιορᾶν λῃστευομένην τὴν
ἐπαρχίαν· οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄν-
τες τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρ-

χιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπῆρχον. πιεζόμενοι δὲ οἱ δοῦλοι ταῖς ταλαιπωρίαις, καὶ πληγαῖς τὰ πολλὰ παραλόγως ὑβριζόμενοι, οὐχ ὑπέμενον. συνιόντες οὖν ἀλλήλοις κατὰ τὰς εὐκαιρίας συνελάλουν περὶ ἀποστάσεως, ἕως εἰς ἔργον τὴν βουλὴν ἤγαγον. ἦν δέ τις οἰκέτης Σύρος Ἀντιγένους Ἐνναίου τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀπαμείας, ἄνθρωπος μάγος καὶ τερατουργὸς τὸν τρόπον. οὗτος προςεποιεῖτο θεῶν ἐπιτάγμασι καθ' ὕπνον προλέγειν τὰ μέλλοντα, καὶ πολλοὺς διὰ τὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυΐαν ἐξηπάτα. ἐντεῦθεν προϊὼν οὐ μόνον ἐξ ὀνείρων ἐμαντεύετο, ἀλλὰ καὶ ἐγρηγορότως θεοὺς ὁρᾶν ὑπεκρίνετο καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκούειν τὰ μέλλοντα. πολλῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ σχεδιαζομένων ἀπὸ τύχης ἔνια πρὸς ἀλήθειαν ἐξέβαινε· καὶ τῶν μὲν μὴ γινομένων ὑπ' οὐδενὸς ἐλεγχομένων, τῶν δὲ συντελουμένων ἐπισημασίας τυγχανόντων, προκοπὴν ἐλάμβανεν ἡ περὶ αὐτὸν δόξα. τελευταῖον διά τινος μηχανῆς πῦρ μετά τινος ἐνθουσιασμοῦ καὶ φλόγα διὰ τοῦ στόματος ἠφίει, καὶ οὕτω τὰ μέλλοντα ἀπεφοίβαζεν. εἰς γὰρ κάρυον ἤ τι τοιοῦτο τετρημένον ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐνετίθει πῦρ καὶ τὴν συνέχειν αὐτὸ δυναμένην ὕλην· εἶτα ἐντιθεὶς τῷ στόματι καὶ προςπνέων ποτὲ μὲν σπινθῆρας ποτὲ δὲ φλόγα ἐξέκαεν. οὗτος πρὸ τῆς ἀποστάσεως ἔλεγε τὴν Συρίαν θεὸν ἐπιφαινομένην αὐτῷ λέγειν ὅτι βασιλεύσει· καὶ τοῦτο οὐ πρὸς ἄλλους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κύριον αὐτοῦ διετέλει λέγων. εἰς δὲ γέλωτα τρεπομένου τοῦ πράγματος, ὁ μὲν Ἀντιγένης ψυχαγωγούμενος ἐπὶ τῇ τερατείᾳ παρῆγε τὸν Εὔνουν εἰς τὰ σύνδειπνα, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ τερατίᾳ, καὶ διηρώτα περὶ τῆς βασιλείας καὶ πῶς ἑκάστῳ χρήσεται τῶν παρόντων· τοῦ δὲ ἀτρέπτως πάντα διηγουμένου, καὶ ὡς μετρίως χρήσεται τοῖς κυρίοις, καὶ τὸ σύνολον ποικίλως τερατευομένου, γέλωτες ἐγίνοντο τοῖς παρακεκλημένοις, καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀξιολόγους μερίδας αἴροντες ἐδωροῦντο, ἐπιλέγοντες ὅπως ὅταν γένηται βασιλεὺς τῆς χάριτος μνημονεύοι. οὐ

μὴν ἀλλ' ἡ τερατεία προῆλθεν εἰς ἀληθινὸν ἀποτέλεσμα βασιλείας, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τοῖς παρὰ τὰ δεῖπνα δεξιωσαμένοις ἐν γέλωτι οὐ χωρὶς σπουδῆς
527 ἐποιήσατο τῆς χάριτος. ἀρχὴ δὲ τῆς ὅλης ἀποστάσεως ἐγένετο τοιαύτη. Δαμόφιλός τις ἦν Ἐνναῖος, τὴν δ' οὐσίαν μεγαλόπλουτος, ὑπερήφανος δὲ τὸν τρόπον· οὗτος κακῶς εἰς ὑπερβολὴν ἐκέχρητο τοῖς δούλοις, καὶ ἡ γυνὴ δὲ Μεγαλλὶς ἀντεφιλονείκει τἀνδρὶ πρὸς τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀπανθρωπίαν τὴν περὶ τοὺς δούλους. ἐξ ὧν ἀποθηριωθέντες οἱ προπηλακιζόμενοι συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων. καὶ πρὸς τὸν Εὔνουν ἐλθόντες ἠρώτων εἰ συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βεβουλευμένον. ὁ δὲ μετὰ τερατείας, ὡς εἰώθει, συνθέμενος ὅτι συγχωροῦσι, παραχρῆμα πείθει ἔχεσθαι τῆς ἐγχειρήσεως. εὐθὺς οὖν τετρακοσίους τῶν ὁμοδούλων συνήθροισαν, καὶ ὡς ἂν ὁ καιρὸς ἐδίδου καθοπλισθέντες εἰς τὴν Ἔνναν τὴν πόλιν εἰσπίπτουσιν, ἀφηγουμένου αὐτῶν καὶ τοῦ πυρὸς τὰς φλόγας τερατευομένου τοῦ Εὔνου. ταῖς δ' οἰκίαις ἐπεισελθόντες πλεῖστον φόνον εἰργάζοντο, μηδ' αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων φειδόμενοι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆς θηλῆς ἀποσπῶντες προσήρασσον τῇ γῇ· εἰς δὲ τὰς γυναῖκας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν, καὶ τοῦτο βλεπόντων τῶν ἀνδρῶν, ὅσα ἐνύβριζόν τε καὶ ἐνησέλγαινον, πολλοῦ αὐτοῖς πλήθους τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως δούλων προστεθέντος, οἳ καὶ κατὰ τῶν κυρίων πρότερον τὰ ἔσχατα ἐνδεικνύμενοι οὕτω πρὸς τὸν τῶν ἄλλων φόνον ἐτρέποντο. οἱ δὲ περὶ τὸν Εὔνουν πυθόμενοι τὸν Δαμόφιλον ὅτι κατὰ τὸν πλησίον τῆς πόλεως περίκηπον διατρίβει μετὰ τῆς γυναικός, εἷλκον ἐκεῖθεν διά τινων ἐξ αὐτῶν σταλέντων αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα δεδεμένους ἐξαγκωνίσαντες, πολλὰς κατὰ τὴν ὁδὸν ὕβρεις ὑποσχόντας. μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν οἱ δοῦλοι ἄφθησαν εἰς πάντα φεισάμενοι διὰ τὸ φιλάνθρωπον αὐτῆς ἦθος καὶ περὶ τοὺς δούλους συμπαθὲς καὶ βοηθητικὸν κατὰ δύναμιν. ἐξ ὧν ἐδείκνυτο τῶν δούλων οὐχὶ ὠμότης εἶναι

φύσεως τὰ γινόμενα εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τῶν προϋπηργμένων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἀνταπόδοσις. τὸν δὲ Δαμόφιλον καὶ τὴν Μεγαλλίδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπεσταλμένοι ἑλκύσαντες, ὥςπερ ἔφημεν, εἰς τὸ θέατρον εἰςήγαγον, συνεληλυθότος ἐνταῦθα τοῦ πλήθους τῶν ἀποστατῶν. καὶ τοῦ Δαμοφίλου κατεργάσασθαί τι πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐγχειρήσαντος, καὶ πολλοὺς τοῦ πλήθους τοῖς λόγοις ἐπαγομένου, Ἑρμείας καὶ Ζεῦξις πικρῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι πλάνον τε ἀπεκάλουν, καὶ οὐκ ἀναμείναντες τὴν ἀκριβῆ τοῦ δήμου κρίσιν ὁ μὲν διὰ τῶν πλευρῶν τὸ ξίφος ὦσεν, ὁ δὲ πελέκει τὸν τράχηλον ἔκοψεν. ἐντεῦθεν αἱρεῖται βασιλεὺς ὁ Εὔνους οὔτε δι' ἀνδρείαν οὔτε διὰ στρατηγίαν, διὰ δὲ μόνην τερατείαν καὶ τὸ τῆς ἀποστάσεως ἄρξαι, ἅμα δὲ καὶ τῆς προςηγορίας οἱονεί τινα καλὸν οἰωνὸν ἐχούσης πρὸς τὴν τῶν ὑποταττομένων εὔνοιαν. τῶν ὅλων δὲ τοῖς ἀποστάταις κατασταθεὶς 528
κύριος, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀνεῖλε μὲν τοὺς ἐζωγρημένους τῶν Ἐνναίων, ὅσοις οὐκ ἦν ἡ τέχνη ὅπλα ἐργάζεσθαι, ἐκείνους δὲ δεδεμένους τοῖς ἔργοις ὑπέβαλεν. ἔδωκε δὲ καὶ ταῖς θεραπαίναις τὴν Μεγαλλίδα χρήσασθαι ὡς ἂν βούλοιντο· καὶ αὗται κατεκρήμνισαν αἰκισάμεναι. καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἰδίους ἀνεῖλε κυρίους Ἀντιγένη καὶ Πύθωνα. περιθέμενος δὲ διάδημα καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν βασιλικῶς διακοσμήσας, τήν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ, Σύραν καὶ συμπολῖτιν οὖσαν, βασίλισσαν ἀποδείξας, συνέδρους τε τοὺς συνέσει δοκοῦντας διαφέρειν ποιησάμενος, ὧν ἦν Ἀχαιὸς καὶ τοὔνομα καὶ τὸ γένος, ἀνὴρ καὶ βουλῇ καὶ χειρὶ διαφέρων, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις πλείους τῶν ἑξακιςχιλίων τὸν δυνατὸν καθοπλίσας τρόπον, καὶ ἑτέρους συνεπαγόμενος ἀξίναις καὶ πελέκεσι χρωμένους ἢ σφενδόναις ἢ δρεπάνοις ἢ ξύλοις πεπυρακτωμένοις ἢ καὶ μαγείρων ὀβελοῖς, ἐπῄει πᾶσαν λεηλατῶν τὴν χώραν, καὶ πλῆθος ἄπειρον οἰκετῶν προςλαμβάνων ἐθάῤῥησε καὶ στρατηγοῖς Ῥωμαίων πολεμῆσαι, καὶ συμπλακεὶς τῷ πλήθει πολλάκις ἐκράτησεν, ἔχων ἤδη στρατιώτας

ὑπὲρ τοὺς μυρίους. ἐν τούτῳ δὲ Κλέων τις Κίλιξ ἄλλων δούλων ἀποστάσεως ἦρξε. καὶ πάντων ταῖς ἐλπίσι μετεωρισθέντων ὡς ἀντιπολεμήσει τὰ στασιάσαντα πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ ἀποστάται διαφθείροντες ἐλευθερώσουσι τὴν Σικελίαν τῆς στάσεως, παρὰ δόξαν ἀλλήλοις συνέβησαν, τοῦ Κλέωνος ὑποταγέντος ψιλῷ τοῦ Εὔνου προστάγματι καὶ τὴν τοῦ στρατηγοῦ οἷα δὴ βασιλεῖ χρείαν ἀποπληροῦντος, ἔχοντος οἰκεῖον πλῆθος στρατιωτῶν πεντακισχιλίων· ἡμέραι δ' ἐγγὺς ἦσαν ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τριάκοντα. καὶ μετὰ βραχὺ ἐκ Ῥώμης ἥκοντι στρατηγῷ Λευκίῳ Ὑψαίῳ, ἔχοντι στρατιώτας ἐκ Σικελίας ὀκτακισχιλίους, εἰς πόλεμον καταστάντες οἱ ἀποστάται ἐνίκησαν, πλῆθος ὄντες δισμύριοι. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀθροίζεται τὸ σύστημα αὐτῶν εἰς μυριάδας εἴκοσι, καὶ πολλοῖς τοῖς πρὸς Ῥωμαίους πολέμοις ἐνευδοκιμήσαντες ἔλαττον αὐτοὶ ἔπταιον. οὗ διαβοηθέντος κατά τε Ῥώμην δούλων ἀπόστασις ἑκατὸν πεντήκοντα συνομοσάντων ἀνήπτετο, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ χιλίων, ἔν τε Δήλῳ καὶ κατ' ἄλλους πολλοὺς τόπους· οὓς τάχει τε τῆς βοηθείας καὶ τῇ σφοδρᾷ κολάσει τῆς τιμωρίας οἱ καθ' ἕκαστον ἐπιμεληταὶ τῶν κοινῶν θᾶττον ἠφάνισαν, σωφρονίσαντες καὶ τὸ ἄλλο ὅσον ἦν ἐπὶ ἀποστάσει μετέωρον. κατὰ δὲ Σικελίαν ηὔξετο τὸ κακόν, καὶ πόλεις ἡλίσκοντο αὔτανδροι καὶ πολλὰ στρατόπεδα ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν κατεκόπησαν, ἕως Ῥουπίλιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸ Ταυρομένιον ἀνεσώσατο Ῥωμαίοις, καρτερῶς μὲν αὐτὸ πολιορκήσας, καὶ εἰς ἄφατον ἀνάγκην καὶ λιμὸν τοὺς ἀποστάτας συγκλεί-
529 σας, ὥστε ἀρξαμένους ἐκ παίδων βορᾶς καὶ διελθόντας διὰ γυναικῶν μηδὲ τῆς αὐτῶν ἀλληλοφαγίας μηδ' ὅλως φείσασθαι· ὅτε καὶ Κομανὸν τὸν ἀδελφὸν Κλέωνος φεύγοντα τῆς πολιορκουμένης πόλεως εἷλε. καὶ τὸ τελευταῖον Σαραπίωνος Σύρου τὴν ἄκραν προδόντος συμπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δραπετῶν ὁ στρατηγὸς ἐκυρίευσεν· οὓς καὶ αἰκισάμενος κατεκρήμνισεν. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Ἔνναν ἐλθὼν παρα-

πλησίως ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν ἀποστατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν στρατηγὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως καὶ ἡρωικῶς ἀγωνισάμενον μετ' ὀλίγων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρόν, εἷλε καὶ ταύτην προδοσίᾳ τὴν πόλιν, ἐπεὶ οὐδ' ἦν ἁλώσιμος διὰ τὴν ὀχυρότητα βίᾳ χειρός. ὁ δὲ Εὔνους ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλακας ὄντας χιλίους ἔφυγεν ἀνάνδρως εἴς τινας παρακρήμνους τόπους. ἀλλ' οἱ μὲν σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐτοὺς δεινὸν ἐπιστάμενοι, ἤδη γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥουπίλιος ἐπ' αὐτοὺς ἤλαυνεν, ἀλλήλους τοῖς ξίφεσιν ἔσφαζον ἀπαυχενίσαντας· ὁ δὲ τερατίας Εὔνους καὶ βασιλεύς, καταφυγὼν διὰ δειλίαν ἔν τισι κοιλάσιν, ἐξειλκύσθη ἅμα τεττάρων, μαγείρου καὶ ἀρτοποιοῦ καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τετάρτου τοῦ παρὰ τοὺς πότους εἰωθότος ψυχαγωγεῖν αὐτόν. καὶ παραδοθεὶς εἰς φυλακήν, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πλῆθος, οἰκείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥᾳδιουργίας κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ. ἐντεῦθεν Ῥουπίλιος ἐπιτρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλίγοις θᾶττον ἤπερ τις ἤλπισε παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε λῃστηρίου.

Ὅτι ὁ τῶν ἀποστατῶν βασιλεὺς Εὔνους ἑαυτὸν μὲν Ἀντίοχον, Σύρους δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ πλῆθος ἐπωνόμασεν.

ΕΚ ΤΟΥ Λς.

1 Ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ῥώμῃ, καθ' οὓς Μάριος μὲν τοὺς κατὰ Λιβύην βασιλεῖς Βόκχον καὶ Ἰουγούρθαν κατεπολέμησε μεγάλῃ παρατάξει, καὶ πολλὰς μὲν τῶν Λιβύων μυριάδας ἀνεῖλεν, ὕστερον δὲ αὐτὸν Ἰουγούρθαν συλληφθέντα ὑπὸ Βόκχου, ὥστε τυχεῖν συγγνώμης παρὰ Ῥωμαίων ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς κατέστη πρὸς πόλεμον, λαβὼν ἐκεῖθεν αἰχμάλωτον εἶχε, μεγίστοις δὲ πταίσμασι τοῖς κατὰ Γαλατίαν τῶν Κίμβρων πολεμούντων Ῥωμαῖοι περιπεσόντες ἠθύμουν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἧκόν τινες ἀπὸ

Σικελίας ἀπόστασιν ἀγγέλλοντες οἰκετῶν εἰς πολλὰς
ἀριθμουμένων μυριάδας. οὗ προςαγγελθέντος ἐν
πολλῇ περιστάσει τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν συνεχόμενον
διετέλει, ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξα-
κιςμυρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ Γαλατίαν πο-
λέμῳ διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν
στρατιωτῶν λογάδων.

Πρὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν τῶν δούλων ἐπα-
ναστάσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείους ἀπο-
530 στάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί, καθάπερ τοῦ δαι-
μονίου προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατὰ
τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως, πρώτη μὲν ἡ περὶ Νου-
κερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων
καὶ ταχὺ κολασθέντων, δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύην,
διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων καὶ ταχὺ καταλυ-
θέντων. τρίτη δὲ παράδοξος γέγονέ τις. ἦν Τίτος Με-
νούτιος, ἱππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλοπλούτου δὲ
πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπαινίδος ἀλλοτρίας
κάλλει διαφερούσης. συμπλακεὶς δ' αὐτῇ καὶ εἰς ἔρωτα
παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν ἐξηγόρασεν αὐτήν, οὕτω
τοῦ τε μανιώδους ἔρωτος βιαζομένου καὶ τοῦ κυρίου
τῆς κόρης τὴν πρᾶσιν μόλις κατανεύσαντος, ταλάν-
των Ἀττικῶν ἑπτά, καὶ χρόνον ὥρισε καθ' ὃν ἀπο-
τίσει τὸ χρέος· ἐπιστεύετο δὲ διὰ τὴν πατρῴαν πε-
ριουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων
ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθε-
σμίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπῄτουν,
ὁ δὲ οὐδὲν πλέον εἶχεν ἀνύειν, ὁ δ' ἔρως ἤκμαζεν,
ἐπεχείρησε πράξει παραλογωτάτῃ. ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ
τοὺς ἀπαιτοῦντας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν
περιέθηκε. συναγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας,
καὶ χρόνον τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθείς, λά-
θρᾳ πρός ἀγρόν τινα καρακομίσας τοὺς ἰδίους ἀνέ-
σεισε πρὸς ἀπόστασιν οἰκέτας, τετρακοσίους ὄντας.
εἶτα ἀναλαβὼν διάδημα καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν
καὶ ῥαβδούχους καὶ τὰ ἄλλα σύσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ
βασιλέα ἑαυτὸν συνεργίᾳ τῶν δούλων ἀναδείξας, τοὺς
μὲν ἀπαιτοῦντας τὴν τιμὴν τῆς κόρης ῥαβδίσας ἐπε-

πλησίως ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν ἀποστατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν στρατηγὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως καὶ ἡρωικῶς ἀγωνισάμενον μετ' ὀλίγων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρὸν, εἷλε καὶ ταύτην προδοσίᾳ τὴν πόλιν, ἐπεὶ οὐδ' ἦν ἁλώσιμος διὰ τὴν ὀχυρότητα βίᾳ χειρός. ὁ δὲ Εὔνους ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλακας ὄντας χιλίους ἔφυγεν ἀνάνδρως εἴς τινας παρακρήμνους τόπους. ἀλλ' οἱ μὲν σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐτοὺς δεινὸν ἐπιστάμενοι, ἤδη γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥουπίλιος ἐπ' αὐτοὺς ἤλαυνεν, ἀλλήλους τοῖς ξίφεσιν ἔσφαζον ἀπαυχενίσαντες· ὁ δὲ τερατίας Εὔνους καὶ βασιλεὺς, καταφυγὼν διὰ δειλίαν ἔν τισι κοιλάσιν, ἐξειλκύσθη ἅμα τεττάρων, μαγείρου καὶ ἀρτοποιοῦ καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τετάρτου τοῦ παρὰ τοὺς πότους εἰωθότος ψυχαγωγεῖν αὐτόν. καὶ παραδοθεὶς εἰς φυλακὴν, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πλῆθος, οἰκείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥᾳδιουργίας κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ. ἐντεῦθεν Ῥουπίλιος ἐπιτρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλίγοις θᾶττον ἤπερ τις ἤλπισε παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε λῃστηρίου.

Ὅτι ὁ τῶν ἀποστατῶν βασιλεὺς Εὔνους ἑαυτὸν μὲν Ἀντίοχον, Σύρους δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ πλῆθος ἐπωνόμασεν.

ΕΚ ΤΟΥ Λϛ.

1 Ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ῥώμῃ, καθ' οὓς Μάριος μὲν τοὺς κατὰ Λιβύην βασιλεῖς Βόκχον καὶ Ἰουγούρθαν κατεπολέμησε μεγάλῃ παρατάξει, καὶ πολλὰς μὲν τῶν Λιβύων μυριάδας ἀνεῖλεν, ὕστερον δὲ αὐτὸν Ἰουγούρθαν συλληφθέντα ὑπὸ Βόκχου, ὥστε τυχεῖν συγγνώμης παρὰ Ῥωμαίων ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς κατέστη πρὸς πόλεμον, λαβὼν ἐκεῖθεν αἰχμάλωτον εἶχε, μεγίστοις δὲ πταίσμασι τοῖς κατὰ Γαλατίαν τῶν Κίμβρων πολεμούντων Ῥωμαῖοι περιπεσόντες ἠθύμουν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἧκόν τινες ἀπὸ

Σικελίας ἀπόστασιν ἀγγέλλοντες οἰκετῶν εἰς πολλὰς ἀριθμουμένων μυριάδας. οὗ προςαγγελθέντος ἐν πολλῇ περιστάσει τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν συνεχόμενον διετέλει, ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξακιςμυρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ Γαλατίαν πολέμῳ διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν στρατιωτῶν λογάδων.

Πρὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν τῶν δούλων ἐπαναστάσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείους ἀπο-
530 στάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί, καθάπερ τοῦ δαιμονίου προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατὰ τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως, πρώτη μὲν ἡ περὶ Νουκερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων καὶ ταχὺ κολασθέντων, δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύην, διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων καὶ ταχὺ καταλυθέντων, τρίτη δὲ παράδοξος γέγονέ τις. ἦν Τίτος Μινούτιος, ἱππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλοπλούτου δὲ πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπαινίδος ἀλλοτρίας κάλλει διαφερούσης. συμπλακεὶς δ' αὐτῇ καὶ εἰς ἔρωτα παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν ἐξηγόρασεν αὐτήν, οὕτω τοῦ τε μανιώδους ἔρωτος βιαζομένου καὶ τοῦ κυρίου τῆς κόρης τὴν πρᾶσιν μόλις κατανεύσαντος, ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτά, καὶ χρόνον ὥρισε καθ' ὃν ἀποτίσει τὸ χρέος· ἐπιστεύετο δὲ διὰ τὴν πατρῴαν περιουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπῄτουν, ὁ δὲ οὐδὲν πλέον εἶχεν ἀνύειν, ὁ δ' ἔρως ἤκμαζεν, ἐπεχείρησε πράξει παραλογωτάτῃ. ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ τοὺς ἀπαιτοῦντας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν περιέθηκε. συναγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας, καὶ χρόνον τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθείς, λάθρᾳ πρός ἀγρόν τινα παρακομίσας τοὺς ἰδίους ἀνέσεισε πρὸς ἀπόστασιν οἰκέτας, τετρακοσίους ὄντας. εἶτα ἀναλαβὼν διάδημα καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν καὶ ῥαβδούχους καὶ τὰ ἄλλα σύσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλέα ἑαυτὸν συνεργίᾳ τῶν δούλων ἀναδείξας, τοὺς μὲν ἀπαιτοῦντας τὴν τιμὴν τῆς κόρης ῥαβδίσας ἐπε-

κέτας ἱκανοὺς πρόσεισι τῷ φρουρίῳ τῶν ἀποστατῶν, ὡς δὴ συμμεθέξων τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πολέμου· εὐμενῶς δὲ καὶ φιλοφρόνως προσδεχθεὶς ᾑρέθη διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ στρατηγός, καὶ προὔδωκε τὸ φρούριον. τῶν δ' ἀποστατῶν οἱ μὲν μαχόμενοι κατεκόπησαν, οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως δεδιότες τιμωρίαν ἑαυτοὺς κατεκρήμνισαν. ἡ μὲν οὖν πρώτη τῶν δραπετῶν στάσις κατελύθη τὸν εἰρημένον τρόπον.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἀπολυθέντων, ἧκόν τινες ἀπαγγέλλοντες ὅτι Πόπλιον Κλώνιον, γενόμενον ἱππέα Ῥωμαίων, ἐπαναστάντες οἱ δοῦλοι κατέσφαξαν ὀγδοήκοντα ὄντες, καὶ ὅτι πλῆθος ἀγείρουσι. καὶ ὁ μὲν στρατηγὸς ἑτέρων βουλαῖς παρακρουσθείς, ἤδη καὶ τῶν πλείστων στρατιωτῶν ἀπολελυμένων, καιρὸν παρεῖχε διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῖς ἀποστάταις βέλτιον αὑτοὺς ἀσφαλίσασθαι. προῆγε δὲ μετὰ τῶν ἐνόντων στρατιωτῶν, καὶ διαβὰς τὸν Ἄλβαν ποταμὸν παρῆλθε τοὺς ἀποστάτας διατρίβοντας ἐν ὄρει καλουμένῳ Καπριανῷ, καὶ κατήντησεν εἰς πόλιν Ἡράκλειαν. ἐκ δ' οὖν τοῦ μὴ προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν στρατηγὸν ἀτολμίαν αὐτοῦ διαφημίσαντες συχνοὺς ἀνέσειον τῶν οἰκετῶν. καὶ πολλῶν συῤῥεόντων καὶ τὸν δυνατὸν τρόπον εἰς μάχην παρασκευαζομένων, ἐν ἑπτὰ ταῖς πρώταις ἡμέραις καθωπλίσθησαν πλείους τῶν ὀκτακοσίων, ἐφεξῆς δ' ἐγένοντο τῶν δισχιλίων οὐκ ἐλάττους. πυθόμενος δ' ἐν Ἡρακλείᾳ τὴν αὔξησιν αὐτῶν ὁ στρατηγὸς ἡγεμόνα προεχειρίσατο Μάρκον Τιτίνιον, δοὺς αὐτῷ στρατιώτας τοὺς ἐκ τῆς Ἔννης φρουροὺς ἑξακοσίους. οὗτος δὲ μάχῃ προσβαλὼν τοῖς ἀποστάταις, ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς δυσχωρίαις ἐπλεονέκτουν ἐκεῖνοι, ἐτράπη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, τῶν δὲ λοιπῶν ῥιψάντων τὰ ὅπλα καὶ φυγῇ μόλις διασωθέντων. καὶ οἱ ἀποστάται ὅπλων τε εὐπορήσαντες τοσούτων ἀθρόον καὶ νίκης θρασύτερον εἴχοντο τῶν ἔργων, καὶ πάντες τῶν δούλων ἐμετεωρίζοντο πρὸς ἀπόστασιν. καὶ πολλῶν καθ' ἡμέραν 533 ἀφισταμένων σύντομον καὶ παράδοξον ἐλάμβανον

αὔξησιν, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πλείους γενέσθαι τῶν ἑξακισχιλίων. ὅτε δὴ καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες καὶ βουλῆς προτεθείσης πρῶτον μὲν εἵλοντο βασιλέα τὸν ὀνομαζόμενον Σαλούιον, δοκοῦντα τῆς ἱεροσκοπίας ἔμπειρον εἶναι καὶ ταῖς γυναικείαις θέαις ὑλομανοῦντα. οὗτος βασιλεύσας τὰς μὲν πόλεις ἀργίας καὶ τρυφῆς νομίζων ἐξέκλινεν, εἰς τρία δὲ μερίσας τοὺς ἀποστάτας καὶ ἴσους ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας ταῖς μερίσι, προςέταξεν ἐπιέναι τὴν χώραν καὶ πρὸς ἕνα τόπον καὶ καιρὸν ἅπαντας ἀπαντᾶν. διὸ πολλῶν ἐκ τῆς ἐπελασίας ἄλλων τε ζώων καὶ ἵππων εὐπορήσαντες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκευάσθησαν ἱππεῖς μὲν πλείους τῶν δισχιλίων, πεζοὶ δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων, ἤδη καὶ γυμνασίαις πολεμικαῖς ἐνδιαπρέποντες. προςπεσόντες οὖν ἄφνω πόλει ὀχυρᾷ Μοργαντίνῃ προςβολὰς ἐνεργεῖς καὶ συνεχεῖς ἐποιοῦντο. ὁ δὲ στρατηγὸς ὡς βοηθήσων τῇ πόλει ἐπελθών, νυκτοπορίᾳ χρησάμενος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἰταλιώτας τε καὶ ἐκ Σικελίας σχεδὸν στρατιώτας μυρίους, κατέλαβε τοὺς ἀποστάτας ἀσχολουμένους περὶ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἐπιθέμενος αὐτῶν τῇ παρεμβολῇ, καὶ εὑρὼν ὀλίγους μὲν τοὺς φυλάττοντας, πλῆθος δὲ γυναικῶν αἰχμαλώτων καὶ λείας ἄλλης παντοδαποῦς, ῥᾳδίως ἐξεῖλε τὴν στρατοπεδείαν. καὶ ταύτην μὲν διήρπασεν, ἐπὶ δὲ τὴν Μοργαντίνην ἦγεν. οἱ δ' ἀποστάται ἐξαίφνης ἀντεπιθέμενοι, καὶ ὑπερδέξιον τὴν στάσιν ἔχοντες, βιαίως τε ἐπιῤῥάξαντες, εὐθὺς ἐπὶ προτερήματος ἦσαν· οἱ δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐτράπησαν πρὸς φυγήν. τοῦ δὲ βασιλέως τῶν ἀποστατῶν κήρυγμα ποιησαμένου μηδένα κτείνειν τῶν τὰ ὅπλα ῥιπτούντων, οἱ πλεῖστοι ῥιπτοῦντες ἔφευγον. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ καταστρατηγήσας τοὺς πολεμίους ὁ Σαλούιος τήν τε παρεμβολὴν ἀνεκτήσατο καὶ περιβόητον νίκην ἀπενεγκάμενος πολλῶν ὅπλων ἐκυρίευσεν. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελῶν οὐ πλείους ἑξακοσίων διὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φιλανθρωπίαν, ἑάλωσαν δὲ περὶ τετρακισχιλίους. ὁ δὲ Σαλούιος, πολλῶν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ

κατορθώματος συῤῥεόντων διπλασιάσας τὴν ἰδίαν δύναμιν, ἐκράτει τῶν ὑπαίθρων. καὶ πολιορκεῖν πάλιν ἐπεχείρει τὴν Μοργαντῖναν, κήρυγμα δοὺς τοῖς ἐν αὐτῇ δούλοις τὴν ἐλευθερίαν. τῶν δὲ κυρίων ἀντιπροτεινόντων αὐτοῖς ταύτην, εἰ σφίσι συναγωνίσαιντο, εἵλοντο μᾶλλον τὴν ἀπὸ τῶν κυρίων, καὶ προθύμως ἀγωνισάμενοι ἀπετρίψαντο τὴν πολιορκίαν. ὁ δὲ στρατηγὸς μετὰ ταῦτα τὴν ἐλευθερίαν ἀνατρέψας αὐτομολῆσαι τοὺς πλείστους παρεσκεύασε τοῖς ἀποστάταις. 534

Περὶ δὲ τὴν Αἰγεσταίων καὶ Λιλυβαιτῶν χώραν, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν πλησιοχώρων, ἐνόσει πρὸς ἀπόστασιν τὰ πλήθη τῶν οἰκετῶν. γίνεται δὲ τούτων ἀρχηγὸς Ἀθηνίων ὄνομα, ἀνὴρ ἀνδρείᾳ διαφέρων, Κίλιξ τὸ γένος. οὗτος οἰκονόμος ὢν δυοῖν ἀδελφῶν μεγαλοπλούτων, καὶ τῆς ἀστρομαντικῆς πολλὴν ἔχων ἐμπειρίαν, ἔπεισε τῶν οἰκετῶν πρῶτον μὲν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τεταγμένους περὶ διακοσίους ὄντας, ἔπειτα τοὺς γειτνιῶντας, ὥςτε ἐν πέντε ἡμέραις συναχθῆναι πλείους τῶν χιλίων. ὑπὸ δὲ τούτων αἱρεθεὶς βασιλεὺς καὶ διάδημα περιθέμενος ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀποστάταις τὴν διάθεσιν ἐποιεῖτο. οὐ γὰρ προςεδέχετο πάντας τοὺς ἀφισταμένους, ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους ποιούμενος στρατιώτας, τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζε μένοντας ἐπὶ τῶν προγεγενημένων ἐργασιῶν ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἰδίας ἕκαστον οἰκονομίας καὶ τάξεως· ἐξ ὧν καὶ τροφὰς ἀφθόνους τῶν στρατιωτῶν ἐχορηγεῖτο. προςεποιεῖτο δὲ τοὺς θεοὺς αὐτῷ διὰ τῶν ἄστρων προσημαίνειν ὡς ἔσοιτο τῆς Σικελίας συμπάσης βασιλεύς· διὸ δεῖν αὐτῆς τε τῆς χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων τε καὶ καρπῶν ὡς ἰδίων φείδεσθαι. τέλος ἀθροίσας ὑπὲρ τοὺς μυρίους ἐτόλμησε πόλιν ἀπόρθητον τὸ Λιλύβαιον πολιορκεῖν. μηδὲν δὲ ἀνύων μετανίστατο αὐτῆς, εἰπὼν αὐτῷ τοὺς θεοὺς τοῦτο ἐπιτάττειν· ἐπιμένοντας γὰρ τῇ πολιορκίᾳ δυστυχήματος πειραθῆναι. παρασκευαζομένου δὲ αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀναχώρησιν κατέπλευσάν τινες ἐν ταῖς ναυσὶ κομίζοντες ἐπιλέκτους Μαυρουσίους, οἳ

ἐπὶ βοήθειαν ἦσαν ἀπεσταλμένοι τοῖς Λιλυβαίταις, ἔχοντες ἡγούμενον ὃς ὠνομάζετο Γόμων. οὗτος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ κατὰ νύκτα καὶ ἀνελπίστως ἐπιθέμενος τοὺς περὶ Ἀθηνίωνα ὁδοιποροῦντας, πολλοὺς καταβαλόντες, οὐκ ὀλίγους δὲ τραυματίσαντες, εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆλθον. διόπερ οἱ ἀποστάται τὴν ἐκ τῆς ἀστρομαντείας πρόρρησιν ἐθαύμαζον.

Εἶχε δὲ τὴν Σικελίαν πᾶσαν σύγχυσις καὶ κακῶν Ἰλιάς. οὐ γὰρ οἱ δοῦλοι μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ ἄποροι πᾶσαν ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας δούλους τε καὶ ἐλευθέρους, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγέλλοι τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιαν, ἐφόνευον ἀναιδῶς. διὸ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὰς πόλεις ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τειχῶν μόλις εἶναι ἴδια, τὰ δ' ἐκτὸς ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρασίας. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ πολλοῖς ἄτοπα κατὰ τὴν Σικελίαν ἐτολμᾶτο.

Ὁ δὲ τὴν Μοργαντίνην πολιορκήσας Σαλούιος, ἐπιδραμὼν τὴν χώραν μέχρι τοῦ Λεοντίνου πεδίου, ἤθροισεν αὐτοῦ τὸ σύμπαν στράτευμα, ἐπιλέκτους ἄνδρας οὐκ ἐλάττους τῶν τρισμυρίων, καὶ θύσας
535 τοῖς Παλικοῖς ἥρωσι, τούτοις μὲν ἀνέθηκε μίαν τῶν ἁλουργῶν περιπορφύρων στολὴν χαριστήρια τῆς νίκης, αὐτὸς δ' ἀναγορεύσας ἑαυτὸν βασιλέα Τρύφων μὲν ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν προσηγορεύετο. διανοούμενος δὲ τὰ Τριόκαλα καταλαβέσθαι καὶ κατασκευάσαι βασίλεια, πέμπει καὶ πρὸς Ἀθηνίωνα, μεταπεμπόμενος αὐτὸν ὡς στρατηγὸν βασιλεύς. πάντες μὲν οὖν ὑπελάμβανον τὸν Ἀθηνίωνα τῶν πρωτείων ἀντιποιήσεσθαι, καὶ διὰ τὴν στάσιν τῶν ἀποστατῶν ῥᾳδίως καταλυθήσεσθαι τὸν πόλεμον· ἡ δὲ τύχη καθάπερ ἐπίτηδες αὔξουσα τὰς τῶν δραπετῶν δυνάμεις, ὁμονοῆσαι τοὺς τούτων ἡγεμόνας ἐποίησεν. ἧκε μὲν γὰρ συντόμως μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὰ Τριόκαλα ὁ Τρύφων, ἧκε δὲ καὶ Ἀθηνίων μετὰ τρισχιλίων, ὑπακούων ὡς στρατηγὸς βασιλεῖ τῷ Τρύφωνι, τὴν ἄλλην αὐτοῦ δύναμιν κατατρέχειν τὴν χώραν καὶ ἀνασείειν πρὸς ἀπόστασιν τοὺς οἰκέτας ἀπεσταλ-

καίς. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπονοήσας ὁ Τρύφων τὸν Ἀθηνίωνα ἐπιθήσεσθαι ἐν καιρῷ παρέδωκεν εἰς φυλακήν. τὸ δὲ φρούριον ὀχυρώτατον ὂν κατεσκεύαζε πολυτελέσι κατασκευαῖς καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὀχύρου. Τριόκαλα δὲ αὐτό φασιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ τρία καλὰ ἔχειν, πρῶτον μὲν ναματιαίων ὑδάτων πλῆθος διαφόρων τῇ γλυκύτητι, δεύτερον παρακειμένην χώραν ἀμπελόφυτόν τε καὶ ἐλαιόφυτον καὶ γεωργεῖσθαι δυναμένην θαυμαστῶς, τρίτον ὑπερβάλλουσαν ὀχυρότητα, ὡς ἂν οὔσης μεγάλης πέτρας ἀναλώτου· ἣν καὶ περιβόλῳ πόλεως σταδίων ὀκτὼ προςπεριβαλὼν, καὶ ταφρεύσας βαθείᾳ τάφρῳ, βασιλείοις ἐχρῆτο, πάσῃ ἀφθονίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον ἁπάντων πεπληρωμένην. κατεσκεύασε δὲ καὶ βασιλικὴν οἰκίαν καὶ ἀγορὰν δυναμένην δέξασθαι πλῆθος ἀνθρώπων. ἐξελέξατο δὲ καὶ τῶν φρονήσει διαφερόντων ἀνδρῶν τοὺς ἱκανούς, οὓς ἀποδείξας συμβούλους ἐχρῆτο συνέδροις αὐτοῖς· τήβενναν τε περιπόρφυρον περιεβάλλετο καὶ πλατύσημον ἔδυ χιτῶνα κατὰ τοὺς χρηματισμούς, καὶ ῥαβδούχους εἶχε μετὰ πελέκεων τοὺς προηγουμένους, καὶ τἄλλα πάντα ὅσα ποιοῦσί τε καὶ ἐπικοσμοῦσι βασιλείαν ἐπετήδευε.

Προχειρίζεται δὲ κατὰ τῶν ἀποστατῶν ἡ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων Λεύκιον Λικίνιον Λούκουλλον, ἔχοντα στρατιώτας μυρίους μὲν καὶ τετρακιςχιλίους Ῥωμαίους καὶ Ἰταλούς, Βιθυνοὺς δὲ καὶ Θετταλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας ὀκτακοσίους, ἐκ δὲ τῆς Λευκανίας ἑξακοσίους, ὧν ἡγεῖτο Κλέπτιος, ἀνὴρ στρατηγικὸς καὶ ἐπ' ἀνδρείᾳ περιβόητος, ἔτι δὲ καὶ ἑτέρους ἑξακοσίους, ὡς γενέσθαι σύμπαντας ἑπτακιςχιλίους καὶ μυρίους, οὓς ἔχων κατέλαβε τὴν Σικελίαν. ὁ δὲ Τρύφων ἀπολύσας Ἀθηνίωνα τῆς αἰτίας ἐβουλεύετο περὶ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. καὶ τῷ μὲν ἤρεσκεν ἐν τοῖς Τριοκάλοις ἀγωνίζεσθαι, Ἀθηνίων δὲ 536
συνεβούλευε μὴ συγκλείειν ἑαυτοὺς εἰς πολιορκίαν, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ διαγωνίζεσθαι. κρατησάσης δὲ ταύτης τῆς βουλῆς κατεστρατοπέδευσαν πλησίον Σκιρθαίας, ὄντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακιςμυρίων·

ἀπεῖχε δ' αὐτῶν ἡ Ῥωμαίων παρεμβολὴ στάδια δυοκαίδεκα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐγίνοντο συνεχεῖς ἀκροβολισμοί· εἶτα παραταξαμένων ἑκατέρων, καὶ τῆς μάχης ὧδε κἀκεῖσε ῥεπούσης, καὶ πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων, ὁ μὲν Ἀθηνίων ἔχων συναγωνιζομένους διακοσίους ἱππεῖς ἐπιλέκτους πάντα τὸν περὶ αὐτὸν τόπον νεκρῶν ἐπλήρωσε, τρωθεὶς δ' εἰς ἀμφότερα τὰ γόνατα καὶ τρίτην λαβὼν ἄχρηστος ἐγένετο πρὸς τὴν μάχην· ἐξ οὗ οἱ δραπέται ταῖς ψυχαῖς πεσόντες πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ἀθηνίων ὡς νεκρὸς ὢν ἔλαθε, καὶ προςποιηθεὶς τετελευτηκέναι τῆς νυκτὸς ἐπιλαβούσης διεσώθη. ἐπεκράτησαν δὲ λαμπρῶς οἱ Ῥωμαῖοι, φυγόντων καὶ τῶν μετὰ Τρύφωνος καὶ αὐτοῦ ἐκείνου· καὶ πολλῶν κατὰ τὴν φυγὴν κοπέντων τέλος οὐκ ἐλάττους τῶν διςμυρίων ἀνῃρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς νυκτὸς συνεργούσης διέφυγον εἰς τὰ Τριόκαλα· καίτοι ῥᾷον ἦν ἐπιδιώξαντι τῷ στρατηγῷ καὶ τούτους ἀνελεῖν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τεταπείνωτο τὸ οἰκετικὸν ὥςτε καὶ ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τοὺς κυρίους ἐπαναδραμεῖν καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἐγχειρίσαι· πλὴν ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῶν μέχρι τελευτῆς ὑποθεμένων ἀγωνίσασθαι καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἑαυτοὺς καταπροδοῦναι. μετὰ δ' ἐνάτην ἡμέραν ὁ στρατηγὸς ἧκε πολιορκήσων τὰ Τριόκαλα. καὶ τὰ μὲν ἀναιρῶν τὰ δὲ ἀναιρούμενος, ἔλαττον ἔχων ἀπηλλάγη, καὶ οἱ ἀποστάται αὖθις ἐφρονηματίζοντο. ἤνυε δὲ τῶν δεόντων ὁ στρατηγὸς εἴτε διὰ ῥᾳστώνην εἴτε διὰ δωροδοκίαν οὐδέν· ἀνθ' ὧν καὶ δίκην ὕστερον κριθεὶς Ῥωμαίοις ἔδωκε.

Γάϊος δὲ Σερουΐλιος καταπεμφθεὶς στρατηγὸς διάδοχος Λουκούλλου οὐδ' αὐτός τι ἄξιον μνήμης ἔπραξε· διὸ καὶ ὁμοίως Λουκούλλῳ ὕστερον φυγῇ κατεδικάσθη. τελευτήσαντος δὲ Τρύφωνος διάδοχος τῆς ἀρχῆς ὁ Ἀθηνίων καθίσταται, καὶ τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν ἀδεῶς κατέτρεχε καὶ πολλῶν ἐκυρίευσε, τοῦ Σερουιλίου μηδὲν ἀντιπράττοντος.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος ὕπατος ἐν

Ῥώμῃ Γάϊος Μάριος ᾑρέθη τὸ πέμπτον καὶ Γάϊος Ἀκύλλιος· ὧν ὁ Ἀκύλλιος στρατηγὸς κατὰ τῶν ἀποστατῶν σταλεὶς διὰ τῆς ἰδίας ἀνδρείας ἐπιφανεῖ μάχῃ τοὺς ἀποστάτας ἐνίκησε. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῶν ἀποστατῶν Ἀθηνίωνα συμβαλὼν ἡρωικὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. καὶ τοῦτον μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὸς δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τρωθεὶς ἐθεραπεύθη. καὶ στρατεύει ἐπὶ τοὺς ὑπολειπομένους τῶν ἀποστατῶν, ὄντας μυρίους. οὐχ ὑπομεινάντων δὲ τὴν ἔφοδον, ἀλλ' εἰς τὰ ὀχυρώματα καταφυγόντων, ὅμως Ἀκύλλιος 537 οὐκ ἐνεδίδου πάντα πράττων, ἕως αὐτοὺς ἐκπολιορκήσας ἐχειρώσατο. ἔτι δ' ὑπολειπομένων χιλίων, καὶ στρατηγὸν ἐχόντων τὸν Σάτυρον, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο διὰ τῶν ὅπλων αὐτοὺς χειρώσασθαι, μετὰ δὲ ταῦτα διαπρεσβευόντων καὶ παραδόντων ἑαυτοὺς τῆς μὲν παραυτίκα τιμωρίας ἀπέλυσεν, ἀπαγαγὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην θηριομάχας αὐτοὺς ἐποίησε. τοὺς δέ φασί τινες ἐπιφανεστάτην ποιήσασθαι τοῦ βίου καταστροφήν· τῆς μὲν γὰρ πρὸς τὰ θηρία μάχης ἀποστῆναι, ἀλλήλους δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων βωμῶν κατασφάξαι, καὶ τὸν τελευταῖον αὐτὸν τὸν Σάτυρον ἀνελόντα, τοῦτον δ' ἐπὶ πᾶσιν αὐτοχειρίᾳ ἡρωικῶς καταστρέψαι. ὁ μὲν οὖν κατὰ Σικελίαν τῶν οἰκετῶν πόλεμος, διαμείνας ἔτη σχεδόν που τέτταρα, τραγικὴν ἔσχε τὴν καταστροφήν.

2 Ὅτι Βαττάκης τις ὄνομα ἧκε, φησίν, ἐκ Πισινοῦντος τῆς Φρυγίας, ἱερεὺς ὑπάρχων τῆς μεγάλης τῶν θεῶν μητρός. οὗτος κατὰ πρόσταγμα τῆς θεοῦ παρεῖναι φήσας τοῖς ἄρχουσιν ἐνέτυχε καὶ τῇ συγκλήτῳ, λέγων τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ μεμιάνθαι, καὶ δεῖν αὐτῇ δημοσίᾳ καθαρμοὺς ἐπὶ τῆς Ῥώμης συντελεσθῆναι. ἐφόρει δὲ ἐσθῆτα καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἄλλην κατασκευὴν ἐξηλλαγμένην καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐθῶν οὐκ ἐπιχωρουμένην· χρυσοῦν τε γὰρ στέφανον εἶχεν ὑπερμεγέθη καὶ στολὴν ἀνθινὴν διάχρυσον, βασιλικὴν ἀξίαν ἐπιφαίνουσαν. ποιησάμενος δὲ λόγους ἐπὶ τῶν ἐμβόλων ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὸ πλῆθος εἰς δεισιδαιμονίαν ἐμβαλών, καταλύματος μὲν

δημοσίου καὶ ξενίων ἠξιώθη, τὸν δὲ στέφανον ἐκωλύθη φορεῖν ὑφ' ἑνὸς τῶν δημάρχων Αὔλου Πομπηίου. διά τινος δ' ἑτέρου δημάρχου προαχθεὶς ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ ἱερὸν ἁγνείας ἐπερωτώμενος, ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο δεισιδαιμονίαν περιεχούσας. καταστασιασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Πομπηίου, καὶ μεθ' ὕβρεως ἀπαλλαγεὶς ἐπὶ τὴν κατάλυσιν, οὐκέτι προσεπορεύετο, λέγων μὴ μόνον ἑαυτὸν ἀσεβῶς προπεπηλακίσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν θεόν. ὁ δὲ Πομπήιος παραχρῆμα μὲν λάβρῳ πυρετῷ συνεσχέθη, μετὰ δὲ ταῦτα ἄφωνος γενόμενος καὶ καταληφθεὶς κυναγχικῷ πάθει τριταῖος κατέστρεψε τὸν βίον, παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποληφθεὶς θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἀνθ' ὧν εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὴν θεὸν ἐπλημμέλησε τοῦ ζῆν ἐστερῆσθαι· σφόδρα γὰρ Ῥωμαῖοι δεισιδαιμονοῦσι. διόπερ ὁ Βαττάκης λαβὼν τὴν συγχώρησιν τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν στολὴν κατασκευῆς, καὶ τιμηθεὶς ἀξιολόγοις ξενίοις, ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν προεπέμφθη τὴν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπάνοδον ποιούμενος.

538 Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις, ἡνίκα 3
ὁ στρατηγὸς αὐτῶν σὺν αὐτοῖς μάχῃ πρός τινας τῶν πολεμίων συμπλακεὶς ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους τῶν ἐχθρῶν ἐφαίνετο ἀνελών, ἰμπεράτορα αὐτὸν ἀναγορεύειν καὶ ἀποκαλεῖν, ὅ ἐστι βασιλέα.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΖ.

Ὠνομάσθαι δέ φησι Μαρσικὸν ἐκ τῶν ἀρξάν- 1
των τῆς ἀποστάσεως, ἐπεὶ σύμπαντές γε Ἰταλοὶ κατὰ Ῥωμαίων τοῦτον ἐξήνεγκαν τὸν πόλεμον· αἰτίαν δὲ πρώτην γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ μεταπεσεῖν τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς εὐτάκτου καὶ λιτῆς ἀγωγῆς καὶ ἐγκρατοῦς, δι' ἧς ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξήθησαν, εἰς ὀλέθριον ζῆλον τρυφῆς καὶ ἀκολασίας. ἐκ γὰρ τῆς διαφθορᾶς ταύτης στασιάσαντος τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἶτα ἐκείνης ἐπικαλεσαμένης τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπικουρῆσαι, καὶ ὑποσχομένης τῆς πο-

λυεράστου Ῥωμαϊκῆς πολιτείας μεταδοῦναι καὶ νόμῳ κυρῶσαι, ἐπεὶ οὐδὲν τῶν ὑπεσχημένων τοῖς Ἰταλιώταις ἐγένετο, ὁ ἐξ αὐτῶν πόλεμος πρὸς Ῥωμαίους ἐξεκαύθη, ὑπατευόντων ἐν τῇ Ῥώμῃ Λευκίου Μάρκου Φιλίππου καὶ Σέξτου Ἰουλίου· Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη [δευτέρα] πρὸς ταῖς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ποικίλα καὶ πολύτροπα πάθη καὶ πόλεων ἁλώσεις ἑκατέρῳ μέρει τῶν διαπολεμησάντων συνέβη, ταλαντευομένης ὥσπερ ἐπίτηδες παρὰ μέρος τῆς νίκης καὶ μηδετέροις ἐν βεβαίῳ διαμενούσης· ὅμως ἀπείρου πλήθους ἑκατέρωθεν πεσόντος, ὀψὲ καὶ μόλις Ῥωμαίοις ἐξενίκησε βεβαιωθῆναι τὸ κράτος. ἐπολέμουν δὲ Ῥωμαίοις Σαυνῖται, Ἀσκολανοί, Λευκανοί, Πικεντηνοί, Νωλανοί, καὶ ἕτεραι πόλεις καὶ ἔθνη, ἐν οἷς ἐπισημοτάτη καὶ μεγίστη καὶ κοινὴ πόλις ἄρτι συντετελεσμένη τοῖς Ἰταλιώταις τὸ Κορφίνιον ἦν, ἐν ᾗ τά τε ἄλλα ὅσα μεγάλην πόλιν καὶ ἀρχὴν κρατύνουσι συνεστήσαντο καὶ ἀγορὰν εὐμεγέθη καὶ βουλευτήριον, καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς πόλεμον ἀφθόνως ἅπαντα, καὶ χρημάτων πλῆθος, καὶ τροφῆς δαψιλῆ χορηγίαν. συνεστήσαντο δὲ καὶ σύγκλητον κοινὴν πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν οἵ τε τῆς πατρίδος ἄρχειν ἄξιοι προαχθήσεσθαι ἔμελλον καὶ οἱ προβουλεύεσθαι δυνάμενοι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. καὶ τούτοις ἐπέτρεψαν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον διοικεῖν, αὐτοκράτορας ποιήσαντες τοὺς συνέδρους. οὗτοι δ' ἐνομοθέτησαν 539 *δύο μὲν ὑπάτους κατ' ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι, δώδεκα δὲ στρατηγούς. καὶ κατεστάθησαν ὕπατοι μὲν Κόϊντος Πομπαίδιος Σίλων, Μάρσος μὲν τὸ γένος, πρωτεύων δὲ τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ δεύτερος ἐκ τοῦ Σαυνιτῶν γένους Γάϊος Ἀπώνιος Μότυλος, καὶ αὐτὸς δόξῃ καὶ πράξεσι τοῦ ἔθνους προέχων. τὴν δ' ὅλην Ἰταλίαν εἰς δύο μέρη διελόντες ὑπατικὰς ἐπαρχίας ταύτας καὶ μερίδας ἀπέδειξαν. καὶ τῷ μὲν Πομπαιδίῳ προσώρισαν χώραν ἀπὸ τῶν Κερκώλων καλουμένων μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τὰ πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν ἄρκτον νεύοντα μέρη, καὶ στρατη-*

γοὺς ἔταξαν αὐτῷ ἕξ· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἰταλίας, τὴν πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν νεύουσαν, προσώρισαν Γαΐῳ Μοτύλῳ, στρατηγοὺς ὁμοίως αὐζεύξαντες ἕξ. οὕτω πάντα δεξιῶς καὶ κατὰ μίμησιν, τὸ σύνολον φάναι, τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ ἐκ παλαιοῦ τάξεως τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν διαθέμενοι, κατὰ τὸ σφοδρότερον λοιπὸν εἴχοντο καὶ τοῦ ἐφεξῆς πολέμου, τὴν κοινὴν πόλιν Ἰταλικὴν ἐπονομάσαντες. καὶ διεπολέμησαν Ῥωμαίοις τὰ πλεῖστα κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον, ἕως Γναῖος Πομπήιος ὕπατος αἱρεθεὶς καὶ στρατηγὸς τοῦ πολέμου, καὶ Σύλλας στρατηγὸς ὑπὸ τῷ ἑτέρῳ ὑπάτῳ Κάτωνι, ἐπιφανεστάταις μάχαις τοὺς Ἰταλιώτας οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις νικήσαντες, τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ συντρίβεσθαι περιέστησαν. ἐπολέμησαν δ' οὖν καὶ ἔτι· ἀλλὰ Γαΐου Κοσκωνίου σταλέντος εἰς Ἰαπυγίαν στρατηγοῦ πολλάκις ἡττήθησαν. εἶτα ἐλαττωθέντες καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγοι καταλειφθέντες κοινῇ γνώμῃ τὴν κοινὴν ἐκλείπουσι πόλιν, τὸ Κορφίνιον, διὰ τὸ τοὺς Μάρσους καὶ πάντα τὰ γειτνιῶντα τῶν ἐθνῶν προσκεχωρηκέναι τοῖς Ῥωμαίοις. εἰς δὲ τὴν ἐν Σαυνίταις Αἰσερνίαν καθιδρύθησαν, πέντε στρατηγοὺς αὐτοῖς ἐπιστήσαντες. ὧν ἑνὶ μάλιστα Κοΐντῳ Πομπαιδίῳ Σίλωνι τὴν πάντων ἡγεμονίαν ἐπίστευσαν διὰ τὴν περὶ αὐτὸν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἀρετήν τε καὶ δόξαν. οὗτος δὲ μετὰ τῆς κοινῆς τῶν στρατηγῶν γνώμης κατεσκεύασε μεγάλην δύναμιν, ὡς τοὺς σύμπαντας μετὰ τῶν προϋπαρχόντων περὶ τρισμυρίους γενέσθαι, χωρὶς δὲ τούτων τοὺς δούλους ἐλευθερώσας καὶ ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου καθοπλίσας, συνῆγεν οὐ πολὺ λείποντας τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ χιλίους. συμβαλὼν δὲ Ῥωμαίοις Μαμέρκου στρατηγοῦντος αὐτῶν, Ῥωμαίους μὲν ἀναιρεῖ ὀλίγους, τῶν δ' οἰκείων ὑπὲρ ἑξακισχιλίους ἀποβάλλει. καὶ Μέτελλος κατὰ τὴν Ἀπουλίαν τὴν Οὐενουσίαν, πόλιν ἀξιόλογον οὖσαν καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἔχουσαν, ἐξεπολιόρκησε κατὰ καιρὸν τὸν αὐτόν, καὶ
540 πλείους τῶν τρισχιλίων αἰχμαλώτους εἷλεν. ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων,

πέμπουσιν οἱ Ἰταλοὶ πρὸς Μιθριδάτην τὸν βασιλέα Πόντου, ἀκμάζοντα τότε πολεμικῇ χειρὶ καὶ παρασκευῇ, ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ Ῥωμαίων ἄγειν τὰς δυνάμεις· οὕτω γὰρ ῥᾳδίως ἂν συναφθέντων τὸ Ῥωμαϊκὸν καταβληθήσεσθαι κράτος. ὁ δὲ Μιθριδάτης ἀπόκρισιν δίδωσιν ἄξειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπειδὰν αὐτῷ καταστήσῃ τὴν Ἀσίαν· τοῦτο γὰρ καὶ ἔπραττε. διὸ παντελῶς οἱ ἀποστάται τεταπεινωμένοι ἀπεγίνωσκον· λοιποὶ γὰρ ὑπῆρχον Σαυνιτῶν ὀλίγοι καὶ Σαβέλλοι διατρίβοντες ἐν τῇ Νώλῃ, καὶ πρός γε τούτοις οἱ περὶ Λαμπώνιον καὶ Κλεπίτιον, ἔχοντες λείψανα τῶν Λευκανῶν. διὸ καὶ τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου σχεδὸν ἤδη καταλυομένου πάλιν αἱ προγεγενημέναι στάσεις ἐμφύλιοι κατὰ τὴν Ῥώμην κινήσεις ἐλάμβανον, ἀντιποιουμένων πολλῶν ἐνδόξων τὸ τυχεῖν τῆς κατὰ Μιθριδάτου στρατηγίας διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐπάθλων· Γάϊός τε γὰρ Ἰούλιος καὶ Γάϊος Μάριος ὁ ἑξάκις ὑπατεύσας ἀντεφιλονείκουν, καὶ τὸ πλῆθος ἦν ἑκατέροις συμμεριζόμενον ταῖς γνώμαις. συνέβησαν δὲ καὶ ἕτεραι ταραχαί. ὁ μέντοι Σύλλας ὕπατος ὤν, χωρισθεὶς τῆς Ῥώμης πρὸς τὰς περὶ Νῶλαν ἠθροισμένας παρεγένετο δυνάμεις, καὶ πολλοὺς τῶν πλησιοχώρων καταπληξάμενος ἠνάγκασε παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις. τοῦ δὲ Σύλλα στρατεύσαντος μὲν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατὰ Μιθριδάτου, τῆς δὲ Ῥώμης μεγάλαις ταραχαῖς καὶ φόνοις ἐμφυλίοις περισπωμένης, Μάρκος Ἀπώνιος καὶ Τιβέριος Κλεπίτιος, ἔτι δὲ Πομπήιος, οἱ τῶν ὑπολοίπων Ἰταλιωτῶν στρατηγοί, διατρίβοντες ἐν τῇ Βρεττίᾳ, Ἰσίας μὲν πόλιν ὀχυρὰν ἐπὶ πολὺν χρόνον πολιορκήσαντες οὐκ ἴσχυσαν ἑλεῖν, μέρος δ' ἐπὶ τῆς πολιορκίας τοῦ στρατεύματος καταλιπόντες τῇ λοιπῇ τὸ Ῥήγιον ἰσχυρῶς ἐπολιόρκουν, ἐλπίζοντες, εἰ ταύτης κρατήσαιεν, ῥᾳδίως εἰς τὴν Σικελίαν διαβιβάσειν τὰς δυνάμεις καὶ κρατήσειν τῆς εὐδαιμονεστάτης τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νήσων. ἀλλ' ὁ ταύτης στρατηγὸς Γάϊος Ὀρβανός, πολλῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενος,

καὶ καταπληξάμενος τοὺς Ἰταλιώτας τῷ μεγέθει τῆς παρασκευῆς, ἐξήρπασε τοὺς Ῥηγίνους. εἶτα τῆς περὶ Σύλλαν καὶ Μάριον ἐμφυλίου στάσεως ἀναῤῥιπισθείσης Ῥωμαίοις, οἱ μὲν Σύλλᾳ οἱ δὲ Μαρίῳ συνεμάχησαν. καὶ τὸ μὲν πλέον αὐτῶν ἔπεσε τοῖς πολέ- 541 μοις, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἐπικρατήσαντι Σύλλᾳ προσεχώρησε. καὶ οὕτω τέλεον τῇ ἐμφυλίῳ συναπέσβη στάσει μέγιστος γεγονὼς καὶ ὁ Μαρσικὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος.

Ὅτι μεγάλη στάσις ἐμφύλιος ἤδη διαλυομένου τοῦ Μαρσικοῦ γέγονε πολέμου, ἧς ἡγοῦντο Σύλλας καὶ Γάϊος Μάριος, νέος ὤν, ὁ Μαρίου τοῦ πολλάκις ὑπατευκότος, ἑπτάκις γὰρ ὑπάτευσε, παῖς. ἐν δὲ τῇ στάσει πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἀνῃρέθησαν. ἐκράτησε δ' ὁ Σύλλας, καὶ δικτάτωρ γεγονὼς, ἐπαφρόδιτόν τε ὀνομάσας ἑαυτόν, οὐκ ἐψεύσθη τῆς ἀλαζονείας· κρατῶν γὰρ τοῖς πολέμοις ἰδίῳ ἀπεβίω θανάτῳ. ὁ δὲ Μάριος μάχῃ τῇ πρὸς Σύλλαν γενναίως ἀγωνισάμενος, ὅμως ἡττηθεὶς κατέφυγεν εἰς Πραίνεστον ἅμα μυρίοις πεντακισχιλίοις. συγκλεισθεὶς δ' ἐν αὐτῇ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον πολιορκηθεὶς ἠναγκάσθη, πάντων αὐτὸν ἐγκαταλιπόντων, καὶ μηδεμίαν σωτηρίας ὁδὸν καθορῶν, τὴν ἑνὸς οἰκέτου τῶν πιστῶν χεῖρα εἰς λύσιν τῶν δεινῶν παρακαλέσαι. καὶ ὅ γε πεισθείς, καὶ μιᾷ πληγῇ τοῦ βίου τὸν δεσπότην ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ἐπικατέσφαξε. καὶ παύεται μὲν αὕτη ἡ στάσις, λείψανα μέντοι τοῦ πολέμου ὑπολειφθέντα τῆς Μαρίου μοίρας ἐπὶ χρόνον Σύλλᾳ διεμαχέσαντο, ἕως καὶ αὐτὰ συνδιέφθορε τοῖς ἄλλοις.

Μετὰ μέντοι τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν Πομπηΐῳ τῷ ἐπικληθέντι Μάγνῳ διὰ τὰς πράξεις ἃς κατώρθωσε Σύλλᾳ τε συμπράττων καὶ καθ' ἑαυτὸν Ῥωμαίοις, τούτῳ δὴ καὶ Ἰουλίῳ Καίσαρι ἔρις ἐκκαεῖσα εἰς ἐμφυλίους σφαγὰς τοὺς Ῥωμαίους πάλιν ἠνάγκασε συστραφῆναι. Πομπηΐου δὲ λαμπρῶς τοῖς ὅλοις ἡττηθέντος καὶ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀναιρεθέντος, συστέλλεται μὲν ἡ τῶν ὑπάτων ἀρχὴ εἰς μοναρχίαν Καίσαρι τῷ Ἰουλίῳ, παύει δὲ τέλεον καὶ ἡ στάσις. ἐκείνου δὲ ἀπηρη-

μένου κατὰ Βρούτου καὶ Κασσίου τῶν ἀνελόντων πόλεμος ἐμφύλιος κινεῖται, χειριζομένων Λεπίδου τε καὶ Ἀντωνίου καὶ Ὀκταβιανοῦ τοῦ Αὐγούστου τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἐχόντων. οὐ βραδέως δὲ τοῦ πολέμου κρίσιν τοῖς ὅπλοις λαβόντος, καὶ νικηθέντων καὶ ἀναιρεθέντων τῶν περὶ Κάσσιον καὶ Βροῦτον, 542
μετ' οὐ πολὺ ῥήγνυται εἰς τὸ φανερὸν ἡ ἐνδομυχοῦσα Αὐγούστου καὶ Ἀντωνίου ὑπὲρ τῆς φιλοπρωτίας ἅμιλλα. καὶ πολλῶν συγγενῶν αἱμάτων ἑκατέρωθεν ῥυέντων τὸ κράτος Αὐγούστῳ βεβαιοῦται, καὶ τῶν ὅλων ἡ ἐξουσία αὐτῷ παραμένει διὰ βίου, τῆς τῶν ὑπάτων λοιπὸν ἀρχῆς τὴν ἰδίαν τάξιν καὶ δυναστείαν ἀποβεβληκυίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΗ.

1 Ὅτι οἱ περὶ τὸν Κίνναν καὶ Μάριον συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων ἐβουλεύοντο ὅπως βεβαίως καταστήσωσι τὴν εἰρήνην· τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐχθρῶν καὶ δυναμένους ἀμφισβητῆσαι πραγμάτων πάντας ἀποκτεῖναι, ὅπως καθαρᾶς γενομένης τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ μερίδος ἀδεῶς τὸ λοιπὸν καὶ ὡς ἂν βούλωνται μετὰ τῶν φίλων διοικῶσι τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν. εὐθὺς οὖν τῶν μὲν γεγενημένων συνθέσεων καὶ πίστεων ἠμέλησαν, σφαγαὶ δὲ τῶν καταψηφισθέντων αὐτοῖς ἄκριτοι καὶ πανταχοῦ ἐγίνοντο. Κοΐντος δὲ Λουτάτιος ὁ Κάτλος, τεθριαμβευκὼς μὲν ἐπισήμως ἀπὸ Κίμβρων, ἀγαπώμενος δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν περιττότερον, ὑπό τινος δημάρχου κατηγορίας ἐτύγχανεν ἐν τῷ δήμῳ θανάτου. φοβούμενος δὲ τὸν ἐκ τῆς συκοφαντίας κίνδυνον ἧκεν εἰς τὸν Μάριον, δεόμενος τυχεῖν βοηθείας. ὁ δὲ τὸ μὲν ἔμπροσθεν ἐγεγόνει φίλος, τότε δ' ἔκ τινος ὑποψίας ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς αὐτὸν τοῦτο μόνον ἀπεκρίθη, Θανεῖν δεῖ. καὶ ὁ Κάτλος ἀπογνοὺς μὲν τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, σπεύδων δὲ χωρὶς ὕβρεως καταστρέψαι τὸν βίον, ἑαυτὸν τοῦ ζῆν μετέστησεν ἰδίῳ τινὶ καὶ παρηλλαγμένῳ τρόπῳ. συγκλείσας ἑαυτὸν εἰς οἶκον νεόχριστον καὶ τὴν ἐκ τῆς κονίας ἀναφορὰν πυρὶ καὶ

καπνῷ συναυξήσας, τῇ τῆς ἀναπνοῆς φθορᾷ περιπνιγὴς γενόμενος ἀπήλλαξεν.

ΕΚ ΤΟΥ Μ.

Ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον, οἰκεῖον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθεῖν ἐν κεφαλαίοις τήν τε τοῦ ἔθνους τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα. κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν λοιμικῆς περιστάσεως γενομένης ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον· πολλῶν γὰρ καὶ παντοδαπῶν κατοικούν-
543 των ξένων καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς θυσίας, καταλελύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατρίους τῶν θεῶν τιμάς. ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἐγγενεῖς ὑπέλαβον, ἐὰν μὴ τοὺς ἀλλοφύλους μεταστήσωνται, κρίσιν οὐκ ἔσεσθαι τῶν κακῶν. εὐθὺς οὖν ξενηλατουμένων τῶν ἀλλοεθνῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δραστικώτατοι συστραφέντες ἐξεῤῥίφησαν, ὥς τινές φασιν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καί τινας ἑτέρους τόπους, ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας, ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς λεὼς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἰουδαίαν, οὐ πόῤῥω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς δὲ ἔρημον οὖσαν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος Μωσῆς, φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ πολὺ διαφέρων. οὗτος δὲ καταλαβόμενος τὴν χώραν ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε καὶ τὴν νῦν οὖσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομαζομένην Ἱεροσόλυμα. ἱδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον ἱερόν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ἁγιστείας τοῦ θείου κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διεῖλε δὲ τὸ πλῆθος εἰς δώδεκα φυλὰς διὰ τὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τελειότατον νομίζεσθαι καὶ σύμφωνον εἶναι τῷ πλήθει τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληρούντων. ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ σύνολον οὐ κατεσκεύασε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν, ἀλλὰ

τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεὸν καὶ τῶν ὅλων κύριον. τὰς δὲ θυσίας ἐξηλλαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ τὰς κατὰ τὸν βίον ἀγωγάς· διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν ξενηλασίαν ἀπάνθρωπόν τινα καὶ μισόξενον βίον εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαριεστάτους καὶ μάλιστα δυνησομένους τοῦ σύμπαντος ἔθνους προΐστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέδειξε· τὴν δὲ διατριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς τοῦ θεοῦ τιμάς τε καὶ θυσίας. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων κρίσεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθῶν φυλακὴν τούτοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασιλέα μὲν μηδέποτε τῶν Ἰουδαίων, τὴν δὲ τοῦ πλήθους προστασίαν δίδοσθαι διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον δὲ προσαγορεύουσιν ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνεσθαι τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. τοῦτον δὲ κατὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας συνόδους φησὶν ἐκφέρειν τὰ παραγγελλόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὕτως εὐπιθεῖς γίνεσθαι τοὺς Ἰουδαίους ὥστε παραχρῆμα πίπτοντας ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνεῖν τὸν τούτοις ἑρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προσγέγραπται δὲ καὶ τοῖς νόμοις ἐπὶ τῆς τελευτῆς ὅτι Μωσῆς ἀκούσας τοῦ 544 θεοῦ τάδε λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. ἐποιήσατο δ' ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρόνοιαν καὶ τοὺς νέους ἠνάγκαζεν ἀσκεῖν ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν καὶ τὸ σύνολον ὑπομονὴν πάσης κακοπαθείας. ἐποιεῖτο δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν, καὶ πολλὴν κατακτησάμενος χώραν κατεκληρούχησε, τοῖς μὲν ἰδιώταις ἴσους ποιήσας κλήρους, τοῖς δ' ἱερεῦσι μείζονας, ἵνα λαμβάνοντες ἀξιολογωτέρας προσόδους ἀπερίσπαστοι συνεχῶς προσεδρεύωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μή τινες διὰ πλεονεξίαν ἀγοράζοντες τοὺς κλήρους ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους καὶ κατασκευάζωσιν ὀλιγανδρίαν. τεκνοτροφεῖν τε ἠνάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δι' ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφομένων τῶν βρεφῶν ἀεὶ τὸ

γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε πολυάνθρωπον. καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ καὶ τὰς τῶν τελευτώντων ταφὰς πολὺ τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρατείας ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας, ἐπὶ τετάρτης τῶν Περσῶν ἡγεμονίας καὶ τῶν ταύτην καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς Ἰουδαίοις νομίμων ἐκινήθη.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ
ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣ.

Ὅτι παραδίδονται Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ καὶ Διόσκουροι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διενεγκεῖν, καὶ συστρατεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφανέστατα· πολλοῖς δὲ δεομένοις ἐπικουρίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ᾽ ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, πρὸς δὲ τούτοις στρατηγίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ παρὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοὶ τοῖς παρὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. δια δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς Διὸς υἱοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθρώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. 545

Ὅτι Ἐπωπεὺς βασιλεὺς Σικυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς μάχην προκαλούμενος, τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

Ὅτι φασὶ τὸν Σίσυφον πανουργίᾳ καὶ φιλοτεχνίᾳ διενεγκεῖν τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τῆς ἱεροσκοπίας ἅπαντα 546
εὑρίσκειν καὶ προλέγειν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅτι ὁ Σαλμωνεὺς ἀσεβὴς καὶ ὑπερήφανος ἦν, καὶ τὸ θεῖον διέσυρε, τὰς δὲ αὑτοῦ πράξεις ὑπερέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανῆς ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἐβρόντα, καὶ οὔτε θυσίας οὔτε πανηγύρεις ἐτέλει.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Σαλμωνεὺς ἔσχε θυγατέρα Τυρώ, ἥτις διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας τέτευχεν.

Ὅτι Ἄδμητος ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ εὐσεβείᾳ διενέγκας προσφιλὴς θεοῖς ἐγένετο· ἐπὶ τοσοῦτο δὲ δι' ἀρετὴν τιμηθῆναι ὥστε τὸν Ἀπόλλωνα προσκόψαντα Διὶ δοθῆναι θητεύειν παρὰ τὸν Ἄδμητον. φασὶ δὲ Ἄλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχοῦσαν, δοθῆναι γυναῖκα δι' εὐσέβειαν Ἀδμήτῳ.

Ὅτι Μελάμπους εὐσεβείᾳ διενεγκὼν φίλος ἐγένετο τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὅτι τῆς Τροίας ἁλούσης Αἰνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἠμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστῳ λαβεῖν ὅσα δύναιτο τῶν ἰδίων, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἤ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αἰνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηρακότα τελείως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐξήνεγκεν. ἐφ' ᾧ θαυμασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔλαβεν ἐξουσίαν πάλιν ὃ βούλοιτο τῶν οἴκοθεν ἐκλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα, πολὺ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καίπερ ὑπὸ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας. διόπερ φασὶν αὐτῷ συγχωρηθῆναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρῳάδος μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅπου βούλεται.

Ὅτι Ῥωμύλος Σιλούιος παρ' ὅλον τὸν βίον ὑπερήφανος γενόμενος ἡμιλλᾶτο πρὸς τὸν θεόν. βροντῶντος γὰρ αὐτοῦ ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας ταῖς σπάθαις τύπτειν τὰς ἀσπίδας ὑφ' ἑνὸς συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ παρ' αὐτῶν γινόμενος ψόφος εἴη μείζων. διὸ ἐκεραυνώθη.

Ὅτι ἐγένετο τύραννος κατὰ τὴν Κύμην τὴν πόλιν
547 ὄνομα Μάλακος, ὃς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλήθεσι καὶ τοὺς δυνατωτάτους ἀεὶ διαβάλλων περιεποιήσατο τὴν δυναστείαν. καὶ τοὺς μὲν εὐπορωτάτους τῶν πο-

λιτῶν ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβὼν μισθοφόρους ἔτρεφε καὶ φοβερὸς ἦν τοῖς Κυμαίοις.

Ὅτι τηλικοῦτον περὶ τὸν Λυκοῦργον ἦν τῆς ἀρετῆς τὸ μέγεθος ὥστε παραγενηθέντος εἰς Δελφοὺς αὐτοῦ τὴν Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε. ΖΗΤΕΙ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς τοῦ Λυκούργου νόμοις ἐκ ταπεινῶν δυνατώτατοι ἐγένοντο τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεφύλαξαν ἐπὶ ἔτη πλείω τῶν υ΄. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κατ᾽ ὀλίγον καταλύοντες ἕκαστον τῶν νομίμων, καὶ πρὸς τρυφὴν καὶ ῥᾳθυμίαν ἀποκλίνοντες, ἔτι δὲ διαφθαρέντες νομίσματι χρῆσθαι καὶ πλούτους ἀθροίζειν, ἀπέβαλον τὴν ἡγεμονίαν.

Ὅτι τῶν Ἠλείων πολυανδρουμένων καὶ νομίμως πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αὔξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, ἵν᾽ εἰρήνης ἀπολαύοντες μηδεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ θεῷ συγχωρησάντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὔτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνεστρατεύθησαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ᾽ ἰδίαν ἐν τοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐμφυλίοις πολέμοις οὐδεὶς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ἱερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ στρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδίᾳ πολέμους ἐπανελέσθαι.

Ὅτι τούτων ἐκτεθέντων, ἐπειδὴ τοῦ χρόνου προϊόντος ἠνδρώθησαν, πολὺ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ ῥώμῃ. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, ῥᾳδίως τοὺς λῃστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας συλλαμβάνοντες. χωρὶς δὲ τῆς ἐν τούτῳ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἅπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὁμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἑαυτῶν τρόπον μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις κειμένης, οἱ πλεῖστοι τούτοις

ὑπετάττοντο καὶ τὸ παραγγελλόμενον ἐποίουν συν-
τρέχοντες εἰς οὓς προστάξαιεν τόπους.

Ὅτι Πολυχάρη Μεσσήνιον πλούτῳ καὶ γένει δια-
548 φέροντα συνθέσθαι μεθ' ὧν κοινωνίαν πρὸς Εὔαι-
φνον Σπαρτιάτην, ὃν εἰς ἐπιμέλειαν καὶ φυλακὴν
παραλαβόντα τάς τε ἀγέλας καὶ τοὺς νομεῖς ἐπιχει-
ρῆσαι μὲν πλεονεκτεῖν, καταφανῆ δὲ γενέσθαι. πω-
λήσαντα γὰρ ἐμπόροις τῶν τε βοῶν καὶ τῶν νομέων
τινὰς ἐπ' ἐξαγωγῇ προσποιηθῆναι τὴν ἀπώλειαν
αὐτῶν ὑπὸ λῃστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δὲ ἐμπό-
ρους εἰς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παρὰ τὴν
Πελοπόννησον. γενομένου δὲ χειμῶνος προσορμισθῆ-
ναι τῇ γῇ, καὶ τοὺς νομεῖς νυκτὸς ἀποβάντας δια-
δρᾶναι τῇ τῶν τόπων ἐμπειρίᾳ πιστεύσαντας. παρα-
γενηθέντων δὲ αὐτῶν εἰς Μεσσήνην, καὶ τῷ κυρίῳ
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν εἰπόντων, τὸν Πολυχάρη τού-
τους μὲν κρύψαι, τὸν δὲ κοινωνὸν ἐκ τῆς Σπάρτης
μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δὲ αὐτοῦ καὶ λέ-
γοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ λῃστῶν ἀφηρπά-
σθαι, τοὺς δὲ τετελευτηκέναι, τὸν [δὲ] Πολυχάρη προ-
αγαγεῖν τοὺς ἄνδρας· οὓς ἰδόντα τὸν Εὔαιφνον κατα-
πλαγῆναι, καὶ φανερῶς ἐλεγχόμενον τραπῆναι πρὸς
δέησιν, καὶ τάς τε βοῦς ἀποκαταστήσειν ἐπαγγέλλε-
σθαι καὶ πᾶσαν προΐεσθαι φωνὴν εἰς τὸ σωθῆναι.
τὸν δὲ Πολυχάρη ἐντραπέντα τὴν ξενίαν κρύψαι τὴν
πρᾶξιν, καὶ τὸν υἱὸν συναποστεῖλαι τῷ Σπαρτιάτῃ
πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν δικαίων. Εὔαιφνον δὲ καὶ τῶν
ἐπαγγελιῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκ-
πεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεῖν· οὗ συντελεσθέντος τὸν
Πολυχάρη ὡς ἐπὶ τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγα-
νακτεῖν, καὶ τὸν αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαι-
μονίους τούτῳ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υἱὸν Εὐαίφνου
μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεῖλαι δηλοῦντα
διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορεῖται περὶ ὧν
ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων. τὸν
δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσων τόν τε νεανίσκον
ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν.

Ὅτι Ἀρχίας ὁ Κορίνθιος ἐραστὴς ὢν Ἀκταίωνος,

τὸ μὲν πρῶτον προέτρεπέ τινα τῷ παιδὶ, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος· οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς καλοκἀγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς σωφροσύνην, ἤθροισε τῶν 519 συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐκ χειρὸς καὶ δέησιν μὴ ὑπακούσαντα. τέλος δὲ μεθυσθεὶς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον ἀνοίας προσέπεσεν ὑπὸ τοῦ πάθους ὥστε εἰς τὴν οἰκίαν ἐμπεσὼν τοῦ Μελίσσου τὸν παῖδα βιαίως ἀπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἔλαθεν ὁ παῖς ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεὶς τὴν ψυχήν· ὥστε τὸ παράδοξον τῆς πράξεως ἀναλογιζομένους ἐλεεῖν ἅμα τὴν τοῦ παθόντος συμφορὰν καὶ θαυμάζειν τὴν τῆς τύχης περιπέτειαν. ὁ γὰρ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκείνῳ ἔτυχε προσηγορίας, τούτῳ τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου καταστροφὴν ἔσχεν, ἑκατέρων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἂν βοηθησόντων τοῦ ζῆν παραπλησίῳ τρόπῳ στερηθέντων.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἐπιστάτης αἱρεθεὶς τῆς περὶ τὰν νεὼν τῆς Ἀθηνᾶς οἰκοδομίας τοὺς καλλίστους τῶν τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις καταχρησάμενος οἰκίαν ᾠκοδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἷς πᾶσιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον· κεραυνωθέντα γὰρ τὸν Ἀγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οἱ δὲ Γεωμόροι ἔκριναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καίπερ τῶν κληρονόμων ἀποδεικνύντων μηδὲν εἰληφότα τῶν ἱερῶν δημοσίων χρημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν καθιερώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐποίησαν· ἣ ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται Ἐμβρονταῖον.

Ὅτι Πομπήλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνῃ διετέλεσε. λέγουσι δέ τινες ἀκουστὴν γενόμενον Πυθαγόρου παρ' ἐκείνου λαβεῖν τά τε περὶ θεῶν νομοθετήματα, καὶ πολλὰ διδαχθῆναι, δι' ὧν ἐπιφανὴς ἀνὴρ ἐγένετο καὶ βασιλεὺς ᾑρέθη μετάπεμπτος.

Ὅτι Δηιόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς πολλῶν ἀνο-

μημάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἄλλας ἀρετάς.

Ὅτι οἱ Συβαρῖται γαστρίδουλοί εἰσι καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ
550 Τυῤῥηνούς, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ.

Ὅτι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ παρὰ Συβαρίταις. οὗτος γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας· ὧν εἶναι τοὺς μὲν ἁλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενον δὲ εἰς Σικυῶνα ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύσαντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ προςιόντος τινός, ὅπως κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ τῆς γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

Ὅτι Ἱππομένης ὁ τῶν Ἀθηναίων ἄρχων, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἔλαβε παρ' αὐτῆς ἀνήκεστον καὶ παρηλλαγμένην· μεθ' ἵππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἠνάγκασε τὸ ζῶον διὰ τὴν ἔνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης.

Ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δυσνοπαθήσας ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπηρώτα εἰς Δελφούς. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις· τοὺς γὰρ ὕστερον βασιλεῖς οὐχ ὁμοίως ἄρχειν τῷ πρώτῳ Βάττῳ. ἐκεῖνον μὲν γὰρ αὐτῇ τῇ προςηγορίᾳ τοῦ βασιλέως ἀρκούμενον ἐπιεικῶς ἄρξαι καὶ δημοτικῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμάς· τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύ-

σαντας ἐξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

Ὅτι τῆς τῶν Κυρηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγένετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ δοκῶν διαφέρειν. οὗτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην, 551
καὶ παρὰ πάντων λαβὼν τὴν ἐπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις:

Ὅτι Λεύκιος Ταρκύνιος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς σπουδαίας ἔτυχεν ἀγωγῆς, καὶ γενόμενος ζηλωτὴς παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀρετὴν ἐθαυμάζετο. ἀνδρωθεὶς γὰρ συνεστάθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων Ἄγκῳ Μαρκίῳ, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο, καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιῴκει τῷ βασιλεῖ. καὶ μεγαλόπλουτος ὢν πολλοῖς τῶν ἀπόρων ἐβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προςφιλῶς ὁμιλῶν, ἄμεμπτος ἦν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ σοφίᾳ.

Ἦν δὲ [Σόλων] πατρὸς μὲν Ἐξηκεστίδου, τὸ γένος ἐκ Σαλαμῖνος τῆς Ἀττικῆς, σοφίᾳ δὲ καὶ παιδείᾳ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβεβηκώς. φύσει δὲ πρὸς ἀρετὴν τῶν ἄλλων πολὺ διαφέρων, ἐζήλωσεν ἀρετὴν ἐπαινουμένην· πᾶσι γὰρ τοῖς μαθήμασι πολὺν χρόνον ἐνδιατρίψας ἀθλητὴς ἐγένετο πάσης ἀρετῆς. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν παιδευταῖς ἐχρήσατο τοῖς ἀρίστοις, ἀνδρωθεὶς δὲ συνδιέτριψε τοῖς μεγίστην ἔχουσι δύναμιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. διὸ καὶ τούτοις ὁμιλῶν καὶ συνδιατρίβων ὠνομάσθη μὲν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸ πρωτεῖον τῆς συνέσεως οὐ μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῇ νομοθεσίᾳ μεγάλην δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ὁμιλίαις καὶ ἀποκρίσεσιν ἔτι δὲ συμβουλίαις θαυμαστὸς ἐτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδείᾳ προκοπήν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Σόλων τὴν ὅλην ἀγωγὴν τῆς πόλεως ἐχούσης Ἰωνικήν, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν καὶ τὴν ῥᾳστώνην ἐκτεθηλυμένων τῶν Ἀθηναίων, μετέθηκε τῇ συνηθείᾳ πρὸς ἀρετὴν καὶ ζῆλον τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. διὸ τῇ τούτου νομοθεσίᾳ καθοπλι-

σθέντες τὰς ψυχὰς Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων καταλύειν ἐπεχείρησαν τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχήν.

Ὅτι Μύσων τις ἦν Μαλιεύς, ὃς ᾤκει ἐν κώμῃ
552 Χηνὰς καλουμένῃ, τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν ἀγρῷ διατρίβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος. ὃν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγονέναι πικρόν.

Ὅτι Χίλων τῷ λόγῳ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, ὅπερ σπανίως εὕροι τις ἂν γινόμενον. τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ἰδεῖν ἔστι λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείριστα, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείρας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωρὶς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἅπασι τοῖς πραττομένοις ἀρετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο μνήμης ἄξια.

Ὅτι Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος οὐ μόνον ἐν σοφίᾳ θαυμαστὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἷον ἕτερον οὐκ ἤνεγκεν ἡ νῆσος· δοκῶ δ' οὐδ' ἂν ὕστερον ἐνέγκαι, μέχρι ἂν τὸν οἶνον φέρῃ πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὑπῆρχε καὶ τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ τὴν πατρίδα τριῶν τῶν μεγίστων συμφορῶν ἀπέλυσε, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου.

Ὅτι Πιττακὸς βαθὺς ἦν καὶ ἥμερος καὶ τὴν παραίτησιν ἔχων αὐτὸς ἐν αὑτῷ. διὸ δὴ παρὰ πᾶσιν ἐδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολογουμένως. κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο πολιτικὸς καὶ φρόνιμος, κατὰ δὲ τὴν πίστιν δίκαιος, κατὰ δὲ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ὑπεροχὴν ἀνδρεῖος, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ κέρδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάργυρος.

Ὅτι φασὶν οἱ Πριηνεῖς ὅτι Μεσσηνίας τὸ γένος ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ὁ Βίας παρὰ λῃστῶν ἦγεν ὡς ἰδίας θυγατέρας ἐντίμως. μετὰ δὲ τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οὔτε τροφεῖα πραξάμενος οὔτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ἰδίων πολλὰ δωρησάμενος. εἶχον οὖν πρὸς αὐτὸν αἱ κόραι πατρικὴν

εὔνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας, ὥστε καὶ χαρισθεῖσαι μετὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ὅτι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον μὲν οὐδὲν ἀνείλκυσαν, χαλκοῦν δὲ τρίποδα μόνον ἐπιγραφὴν ἔχοντα ΤΩΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩΙ· ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθῆναι τῷ Βίαντι.

Ὅτι Βίας ἦν δεινότατος καὶ τῷ λόγῳ πρωτεύων τῶν καθ' ἑαυτόν. κατεχρήσατο δὲ τῇ τοῦ λέγειν δυνάμει πολλοῖς ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ εἰς μισθαρνίαν οὐδὲ εἰς προσόδους, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ὅπερ ἂν σπανιώτατον ἄν τις εὕροι.

Ὅτι Κῦρος ὁ Καμβύσου μὲν υἱὸς καὶ Μανδάνης τῆς θυγατρὸς Ἀστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως ἀνδρείᾳ καὶ συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπρώτευε τῶν καθ' αὑτόν. βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἦγε παιδεύων, ζῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδηλος 553 ἦν ἁδρῶν ἁψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

Ὅτι Ἀστυάγης ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς ἡττηθεὶς καὶ φυγὼν αἰσχρῶς, δι' ὀργῆς εἶχε τοὺς στρατιώτας· καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ἡγεμονιῶν τεταγμένους ἅπαντας ἀπαλλάξας ἑτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἅπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε, νομίζων τῇ τούτων τιμωρίᾳ τοὺς ἄλλους ἀναγκάσειν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι· ὠμὸς γὰρ ἦν καὶ φύσει ἀπηνής. οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἕκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ παράνομον τῆς πράξεως μεταβολῆς ὠρέγετο. διὸ καὶ κατὰ λόγους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτων τιμωρίαν.

Ὅτι Κῦρος, ὥς φασιν, οὐ μόνον ἦν κατὰ τὸν πόλεμον ἀνδρεῖος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους εὐγνώμων καὶ φιλάνθρωπος. διόπερ αὐτὸν οἱ Πέρσαι προσηγόρευσαν πατέρα.

Ὅτι Ἄδραστός τις Φρὺξ τὸν τοῦ βασιλέως Κροίσου τοῦ Λυδίου υἱὸν πρὸς κυνηγίαν ἀκουσίως, ἐξακοντίσας κατὰ συὸς, Ἄτυν καλούμενον πλήξας ἀπέκτεινε· καὶ ὁ μὲν καὶ ἀκουσίως ἀνῃρηκὼς οὐκ ἔφησεν ἑαυτὸν ἔτι ζῆν ἄξιον εἶναι· διὸ καὶ παρεκάλει τὸν βασιλέα μὴ φείσασθαι, τὴν ταχίστην δὲ ἐπικατασφάττειν τῷ τοῦ τετελευτηκότος τάφῳ. ὁ δὲ Κροῖσος τὴν μὲν ἀρχὴν ὡς ἂν ἐπὶ φόνῳ τέκνου δι' ὀργῆς ἦγε τὸν Ἄδραστον, ἀπειλῶν ζῶντα κατακαύσειν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἑώρα προθυμούμενον καὶ εἰς τὴν τοῦ τετελευτηκότος τιμὴν τὸ ζῆν ἐπιδιδόντα, τὸ τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀργῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τὸν ἀνελόντα, τὴν ἰδίαν τύχην, ἀλλ' οὐ τὴν ἐκείνου προαίρεσιν αἰτιώμενος. ὁ δὲ Ἄδραστος οὐδὲν ἧττον κατ' ἰδίαν ἐπὶ τὸν Ἄτυος τάφον πορευθεὶς ἑαυτὸν κατέσφαξεν.

Ὅτι Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας μέχρι τοῦ νῦν ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται πονηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ.

Ὅτι Κῦρος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κροῖσον διὰ τὸ παραρραγῆναι ὄμβρον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκρισιν, μεθ' ἑαυτοῦ περιῆγε τὸν Κροῖσον ἐντίμως, μετέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδρίου, διαλαμβάνων ὑπάρχειν συνετὸν, ὡς ἂν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συμβεβληκότα.

Ὅτι Σερούιος Τύλλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐβασίλευσεν ἔτη μδʹ, διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς κατωρθωκὼς οὐκ ὀλίγα τῶν κοινῶν.

Ὅτι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Θηρικλέους κατὰ
554 τὴν ξαʹ Ὀλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, προκεκοφὼς ἤδη ἐν παιδείᾳ· γέγονε γὰρ ἱστορίας ἄξιος εἴ καί τις ἕτερος τῶν περὶ παιδείαν δια-

τριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γένος· οἱ δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός. τοσαύτη δ' ἦν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις πειθὼ καὶ χάρις ὥστε καὶ τῆς πόλεως σχεδὸν ὅλης ἐπ' αὐτὸν ἐπιστρεφούσης καθ' ἡμέραν, ὥσπερεὶ πρός τινος θεοῦ παρουσίαν ἅπαντας συντρέχειν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. οὐ μόνον δὲ περὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς ἐνέφαινεν ἦθος κατεσταλμένον καὶ πρὸς μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστὸν ἀρχέτυπον, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς, ἁπάντων διὰ τὴν εὐπορίαν ἐκκεχυμένων εἰς ἄνεσιν καὶ διαφθορὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς.

Ὅτι Πυθαγόρας πυθόμενος τὸν Φερεκύδην τὸν ἐπιστάτην αὐτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλῳ νοσεῖν καὶ τελέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεῖ δὲ χρόνον ἱκανὸν τὸν ἄνδρα γηροτροφήσας πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ὥστε τὸν πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αὐτὸν κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὡσανεί τις υἱὸς πατέρα, πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὅτι ἐπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας ἐκπέσοιεν, διῃροῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρὸς ἀδελφούς. οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς καθ' ἡμέραν συμβιοῦντας τῶν γνωρίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διάθεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς τῶν πραγμάτων τούτων μετασχόντας.

Ὅτι Κλινίας, Ταραντῖνος τὸ γένος, εἷς δὲ τῶν ἐκ τοῦ προειρημένου συστήματος ὤν, πυθόμενος Πρῶρον τὸν Κυρηναῖον διά τινα πολιτικὴν περίστασιν ἀπολωλεκότα τὴν οὐσίαν καὶ τελέως ἠπορημένον, ἐξεδήμησεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς Κυρήνην μετὰ χρημάτων ἱκανῶν, καὶ τὴν οὐσίαν ἀποκατέστησε τῷ προειρημένῳ, οὐδέποτε τοῦτον ἑωρακώς, ἀκούων δὲ μόνον ὅτι Πυθαγόρειος ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τὰ παραπλήσιον πεποιηκότες διαμνημονεύονται. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ τῶν χρημάτων ἐπιδόσει τοιούτους αὐτοὺς παρεῖχ-

χρῶντο τοῖς γνωρίμοις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἐπισφαλεστάτους καιροὺς συνεκινδύνευον. καὶ γὰρ Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπιβεβουλευκὼς τῷ τυράννῳ, μέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τὸ περὶ τῶν ἰδίων πρότερον ἃ βούλεται διοικῆσαι· δώσειν δ' ἔφησεν ἐγγυητὴν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἕνα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος ὃς ἑαυτὸν εἰς τὴν εἱρκτὴν ἀντ' ἐκείνου παραδώσει, προεκαλέσατό τινα τῶν γνωρίμων ὁ Φιντίας,
555 Δάμωνα ὄνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, ὃς οὐδὲ διστάσας ἔγγυος εὐθὺς ἐγενήθη θανάτου. τινὲς μὲν οὖν ἐπῄνουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας, τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ μανίαν κατεγίνωσκον. πρὸς δὲ τὴν τεταγμένην ὥραν ἅπας ὁ δῆμος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ καταστήσας. ἤδη δὲ τῆς ὥρας συγκλειούσης, πάντες μὲν ἀπεγίγνωσκον, ὁ δὲ Φιντίας ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ῥοπῆς δρομαῖος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσεν ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι καὶ τῆς μνήμης μεγίστην γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἠγείροντο πρὶν ἂν πρὸς ἑαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωΐας, τὴν δὲ τελευτὴν ἕως ἑσπέρας ποιούμενοι. εἰ δ' ἀναστροφὴν ἔχοιεν καὶ πλείονα σχολὴν ἄγοιεν, καὶ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ καὶ ταῖς ἔτι πρότερον ἡμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον. τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν ἔτι δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν.

Ὅτι ἐποιοῦντο καὶ τῆς ἐγκρατείας γυμνασίαν τόνδε τὸν τρόπον· παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ

τὰς λαμπροτάτας ἑστιάσεις παρατιθέμενα, πολὺν αὐτοῖς ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι, τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἴρειν τοὺς παῖδας, καὶ παραχρῆμα ἄγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο.

Ὅτι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοῖς μανθάνουσι σπανίως μὲν ὀμνύναι, χρησαμένους δὲ τοῖς ὅρκοις πάντως ἐμμένειν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον, παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ θέρος μὴ πλησιάζειν γυναιξί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας παρήγγελλε πρὸς τοὺς θεοὺς προσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς ἀλλὰ λαμπρὰς καὶ καθαρὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαρὸν παρεχομένους πάσης ἀδίκου πράξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἁγνεύουσαν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος πρὸς βίου σώφρονος ζῆλον καὶ πρὸς ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο.

Ὅτι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὄνομα, τῇ οὐσίᾳ 556
καὶ δόξῃ πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγόρειος γενέσθαι. ὢν δὲ χαλεπὸς καὶ βίαιος τὸν τρόπον ἔτι δὲ στασιαστὴς καὶ τυραννικὸς ἀπεδοκιμάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἑταιρίαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ' αὐτῶν.

Ὅτι Λύσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιωτίας γενόμενος διδάσκαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον μὲν τέλειον ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν κατέστησε, καὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι' εὔνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε καρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα

χαρβῶν; οὐ μόνον Θηβαίων ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν κατ᾽ αὐτὸν ἐπρώτευεν.

Ὅτι δὲ τῶν προγεγονότων ἀνδρῶν ἡ τῶν βίων ἀναγραφὴ δυσκολίαν μὲν παρέχεται τοῖς γράφουσιν, ὠφελεῖ δ᾽ οὐ μετρίως τὸν κοινὸν βίον. μετὰ παῤῥησίας γὰρ δηλοῦσα τὰ καλῶς πραχθέντα τοὺς μὲν ἀγαθοὺς κοσμεῖ, τοὺς δὲ πονηροὺς ταπεινοῖ, διὰ τῶν οἰκείων ἑκάστους ἐγκωμίων τε καὶ ψόγων. ἔστι δ᾽ ὁ μὲν ἔπαινος, ὡς ἄν τις εἴποι, ἔπαθλον ἀρετῆς ἀδάπανον, ὁ δὲ ψόγος τιμωρία φαυλότητος ἄνευ πληγῆς. καλὸν δὲ τοῖς μεταγενεστέροις ὑποκεῖσθαι διότι βίον οἷον ἄν τις ἕληται ζῶν, τοιαύτης ἀξιωθήσεται μετὰ τὸν θάνατον μνήμης, ἵνα μὴ περὶ τὰς τῶν λιθίνων μνημείων κατασκευὰς σπουδάζωσιν, ἃ καὶ τόπον ἕνα κατέχει καὶ φθορᾶς ὀξείας τυγχάνει, ἀλλὰ περὶ λόγον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, αἳ πάντῃ φοιτῶσι διὰ τῆς φήμης. ὁ δὲ χρόνος ὁ πάντα μαραίνων τἄλλα ταύτας ἀθανάτους φυλάττει, καὶ πρεσβύτερος γενόμενος αὐτὰς ταύτας ποιεῖ νεωτέρας. ζῆλος δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο προειρημένος· πάλαι γὰρ γεγονότες ὥσπερ νῦν ὄντες ὑπὸ πάντων μνημονεύονται.

Ὅτι ὁ Καμβύσης ἦν μὲν φύσει μανικὸς καὶ παρακεκινηκὼς τοῖς λογισμοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ὠμὸν καὶ ὑπερήφανον ἐποίει τὸ τῆς βασιλείας μέγεθος.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Πέρσης μετὰ τὴν ἅλωσιν Μέμφεως καὶ Πηλουσίου τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνθρωπίνως τὸν Ἀμάσιος τοῦ πρότερον βεβασιλευκότος τάφον ἀνέσκαψεν. εὑρὼν δὲ ἐν τῇ θήκῃ τὸν νεκρὸν τεταριχευμένον, τό τε σῶμα τοῦ τετελευτηκότος ᾐκίσατο καὶ πᾶσαν ὕβριν εἰς τὸν οὐκ αἰσθανόμενον εἰσενεγκάμενος τελευταῖον προσέταξε κατακαῦσαι τὸν νεκρόν. οὐκ εἰωθότων γὰρ πυρὶ παραδιδόναι
557 τῶν ἐγχωρίων τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων, ὑπελάμβανε καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου πλημμελήσειν τὸν πάλαι προτετελευτηκότα.

Ὅτι Καμβύσης μέλλων στρατεύειν ἐπ᾽ Αἰθιοπίαν ἔπεμψε μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ᾽ Ἀμμωνίους, προσ-

τάξας τοῖς ἡγεμόσι τὸ μαντεῖον συλήσαντας ἐμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας ἐξανδραποδίσασθαι.

Ὅτι Λυδοί τινες φεύγοντες τὴν Ὀροίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ πολλῶν χρημάτων, καὶ τοῦ Πολυκράτους ἱκέται ἐγένοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο.

Ὅτι Θέτταλος ὁ Πεισιστράτου υἱὸς σοφὸς ὑπάρχων ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τὴν ἰσότητα ζηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις· οἱ δὲ ἄλλοι, Ἵππαρχος καὶ Ἱππίας, βίαιοι καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως, πολλὰ δὲ παρανομοῦντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, καί τινος μειρακίου διαφόρου τὴν ὄψιν Ἵππαρχος ἐρασθείς, διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν. ἡ μὲν οὖν ἐπὶ τοὺς τυράννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πρὸς τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν σπουδὴ κοινὴ τῶν προειρημένων ὑπῆρξεν ἀνδρῶν· ἡ δὲ ἐν ταῖς βασάνοις παράστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καρτερικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπομονῆς περὶ μόνον ἐγενήθη τὸν Ἀριστογείτονα, ὃς ἐν τοῖς φοβερωτάτοις καιροῖς δύο μέγιστα διετήρησε, τήν τε πρὸς τοὺς φίλους πίστιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρίαν.

Ὅτι τυραννουμένης τῆς πατρίδος ὑπὸ Νεάρχου σκληρῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυράννου [Ζήνων] κατεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάγκας διερωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεάρχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, Ὤφελον γάρ, ἔφησεν, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτως ὑπῆρχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυράννου πολὺ μᾶλλον ταῖς βασάνοις προσεπιτείναντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαρτέρει· μετὰ δὲ ταῦτα σπεύδων ἀπολυθῆναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἅμα τιμωρήσασθαι τὸν Νέαρχον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον. κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου προσποιηθεὶς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκραγεν

ἔλεγε· ἐρῶ γὰρ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὡς δ' ἀνῆκαν, ἠξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ἰδίαν προσελθόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων ἃ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτῳ. τοῦ δὲ τυράννου προσελθόντος ἀσμένως, καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ στόματι παραβαλόντος,
558 ὁ Ζήνων τοῦ τε δυνάστου περιχανὼν τὸ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι, τῶν δὲ ὑπηρετῶν ταχὺ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένῳ προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὸ δῆγμα, πολὺ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι τἀνδρὸς νικῆσαι τὴν εὐψυχίαν, παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα διῇ τοὺς ὀδόντας. καὶ τοιούτῳ τεχνήματι τῶν ἀλγηδόνων ἀπελύθη, καὶ παρὰ τοῦ τυράννου τὴν ἐνδεχομένην ἔλαβε τιμωρίαν.

Ὅτι Λευκίου Ταρκυνίου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως ὁ υἱὸς Σέξτος ἐξεδήμησεν εἰς πόλιν Κολλατίαν καλουμένην, καὶ κατέλυσε πρὸς Λεύκιον Ταρκύνιον ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέως, ἔχοντα γυναῖκα Λουκρητίαν, ἥτις ἦν εὐπρεπὴς μὲν τὴν ὄψιν, σώφρων δὲ τὸν τρόπον. ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ ὄντος τἀνδρὸς, ὁ ξένος νυκτὸς ἐγερθεὶς ἐκ τοῦ κοιτῶνος ὥρμησεν ἐπὶ τὴν γυναῖκα κοιμωμένην ἔν τινι θαλάμῳ. ἐπιστὰς δὲ ταῖς θύραις ἄφνω, καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος, παρασκευάσασθαι μὲν ἔφησεν οἰκέτην ἐπιτήδειον εἰς σφαγὴν, συγκατασφάξειν δὲ κἀκείνην, ὡς ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ τετευχυῖαν τῆς προσηκούσης τιμωρίας ὑπὸ τοῦ συγγενεστάτου τῷ συνοικοῦντι. διόπερ αἱρετώτερον ὑπάρχειν ὑπουργῆσαι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ σιωπήσασαν· λήψεσθαι δὲ ἆθλα τῆς χάριτος δωρεάς τε μεγάλας καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν, καὶ γενέσθαι βασίλισσαν, ἰδιωτικῆς ἑστίας ἐξηλλαγμένην τυραννίδα. ἡ δὲ Λουκρητία διὰ τὸ παράδοξον ἐκπλαγὴς γενομένη, καὶ φοβηθεῖσα μήποτε ταῖς ἀληθείαις δόξῃ διὰ τὴν μοιχείαν ἀνῃρῆσθαι, τότε μὲν ἡσυχίαν ἔσχεν. ἡμέρας δὲ γενομένης ὁ Σέξτος ἐχωρίσθη· ἡ δὲ ἐκάλεσε τοὺς οἰκείους, καὶ ἠξίου μὴ περιιδεῖν ἀτιμώρητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἅμα καὶ συγγένειαν. ἑαυτῇ δὲ φήσασα μὴ

προσήκειν ἐφορᾶν τὸν ἥλιον τηλικαύτης ὕβρεως πεπειραμένην, ξιφιδίῳ πατάξασα τὸ στῆθος ἑαυτῆς ἐτελεύτησεν.

Ὅτι Ἱπποκράτης ὁ Γελῷος τύραννος τοὺς Συρακουσίους νενικηκὼς κατεστρατοπέδευσεν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν· κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ἱερέα καὶ τῶν Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χρυσᾶ, καὶ μάλιστα ἱμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ πολλοῦ κατεσκευασμένον χρυσίου. καὶ τούτοις μὲν ἐπιπλήξας ὡς ἱεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἀπέσχετο, φιλοδοξῆσαι θέλων, καὶ νομίζων δεῖν τὸν τηλικοῦτον ἐπανειρούμενον πόλεμον μηδὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ θεῖον, ἅμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων πρὸς τὰ πλήθη διὰ τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς ἀλλ᾽ οὐ δημοτικῶς οὐδ᾽ ἴσως ἄρχειν.

Ὅτι Θήρων ὁ Ἀκραγαντῖνος γένει καὶ πλούτῳ καὶ τῇ πρὸς τὸ πλῆθος φιλανθρωπίᾳ πολὺ προεῖχεν οὐ μόνον τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Σικελιωτῶν.

Ὅτι τοῦ Μιλτιάδου υἱὸς ὁ Κίμων, τελευτήσαντος 559
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ δημοσίᾳ φυλακῇ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτῖσαι τὸ ὄφλημα, ἵνα λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς εἰς ταφήν, ἑαυτὸν εἰς τὴν φυλακὴν παρέδωκε καὶ διεδέξατο τὸ ὄφλημα.

Ὅτι ὁ Κίμων φιλότιμος ὢν εἰς τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειργάσατο.

Ὅτι οἱ ἐν Θερμοπύλαις ἀνδρείως ἀγωνισάμενοι ἀπέθανον ὧν τὰς ἀρετὰς etc. V. l XI c. 11.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΑ.

Ὅτι Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐξ ἰδιώτου γενόμενος δυνάστης, καὶ πλεῖστον ἰσχύσας τῶν καθ᾽ αὐτὸν βασιλέων, οὐκ ἠρκέσθη ταῖς παρὰ τῆς τύχης δωρεαῖς,

ἀλλ' ἐπιβαλόμενος ταῖς τῶν ἄλλων βασιλείαις εἰς αὐτὸν ἀδίκως περιστῆσαι τὴν ἰδίαν ἀπέβαλεν ἀρχὴν ἅμα καὶ τοῦ ζῆν ἐστερήθη.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς πυθόμενος τούς τε Λίγυας καὶ Τυῤῥηνοὺς ταραχωδῶς ἀπῃτηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν υἱὸν Ἀγάθαρχον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν οὐκ ἐλάττους ὄντας τῶν δισχιλίων.

Ὅτι οἱ Θρᾷκες τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν Ἀγαθοκλέα λαβόντες αἰχμάλωτον ἀπέστειλαν μετὰ δώρων, ἅμα μὲν πρὸς τὰ παράδοξα τῆς τύχης ἑαυτοῖς παρασκευάζοντες καταφυγάς, ἅμα δὲ διὰ τῆς φιλανθρωπίας ταύτης ἐλπίζοντες ἀπολήψεσθαι τὴν ἀφῃρημένην αὐτῶν χώραν ὑπὸ Λυσιμάχου. οὐκέτι γὰρ ἤλπιζον αὐτοὺς δύνασθαι κρατῆσαι τῷ πολέμῳ, συμπεφρονηκότων ἁπάντων σχεδὸν τῶν δυνατωτάτων βασιλέων καὶ συμμαχούντων ἀλλήλοις.

Ὅτι ὁ Δρομιχαίτης ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς κατὰ πάντα τὸν Λυσίμαχον τὸν βασιλέα δεξιωσάμενος καὶ φιλήσας, ἔτι δὲ πατέρα προσαγορεύσας, ἀπήγαγε μετὰ τῶν τέκνων εἰς πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Ἥλιν.

Ὅτι μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Λυσιμάχου δυνάμεως συνδραμόντων τῶν Θρᾳκῶν καὶ βοώντων ἄγειν εἰς τὸ μέσον τὸν ἡλωκότα βασιλέα πρὸς τὴν κόλασιν, δεῖν γὰρ τὴν ἐξουσίαν ἔχειν τὸ τῶν κινδύνων μετεσχηκὸς πλῆθος βουλεύσασθαι πῶς χρηστέον ἐστὶ τοῖς ἡλωκόσιν, ὁ μὲν Δρομιχαίτης περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ βασιλέως ἀντειπὼν ἐδίδαξε τοὺς στρατιώτας ὅτι συμφέρει σῶσαι τὸν ἄνδρα. ἀναιρεθέντος μὲν γὰρ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄλλους καταλήψεσθαι τὴν Λυσιμάχου δυναστείαν, φοβερωτέραν οὖσαν, ἂν τύχῃ, τοῦ προϋπάρξαντος· διαφυλαχθέντος δὲ χάριν ἕξειν ὀφειλομένην τοῖς Θρᾳξὶ παρὰ τοῦ σωθέντος, καὶ τὰ
560 φρούρια τὰ πρότερον ὑπάρξαντα Θρᾳκῶν ἀπολήψεσθαι χωρὶς κινδύνων. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ πλήθους ὁ Δρομιχαίτης ἀναζητήσας ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς φίλους τοῦ Λυσιμάχου καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν εἰωθότας διατρίβειν, ἀπήγαγε πρὸς τὸν ἡλω-

κότα βασιλέα. μετὰ δὲ ταῦτα συντελέσας θυσίαν παρέλαβεν ἐπὶ τὴν ἑστίασιν τόν τε Λυσίμαχον μετὰ τῶν αὐτοῦ φίλων καὶ τῶν Θρᾳκῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους. διττὰς δὲ κλισίας παρασκευάσας, τοῖς μὲν περὶ τὸν Λυσίμαχον ἔστρωσε τὴν ἁλοῦσαν βασιλικὴν στρωμνήν, ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς φίλοις εὐτελῆ στιβάδα. ὁμοίως δὲ διττῶν ἑτοιμασθέντων δείπνων, ἐκείνοις μὲν παντοδαπῶν πολυτελείων βρωμάτων παρέθηκεν ἐπὶ τραπέζης ἀργυρᾶς, τοῖς δὲ Θρᾳξὶ λάχανα καὶ κρέα μετρίως ἐσκευασμένα, ἐπὶ σανίδος εὐτελοῦς ἐπικειμένης αὐτῆς τῆς τραπέζης. τὸ δὲ τελευταῖον τοῖς μὲν ἐνέχει τὸν οἶνον ἐν ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς ποτηρίοις, τοῖς δὲ μεθ' ἑαυτοῦ κερατίνοις καὶ ξυλίνοις, καθάπερ ἦν ἔθος τοῖς Γέταις. προβαίνοντος δὲ τοῦ πότου πληρώσας τὸ μέγιστον τῶν κεράτων, καὶ προσαγορεύσας πατέρα τὸν Λυσίμαχον ἠρώτησε πότερον αὐτῷ δοκεῖ τὸ δεῖπνον βασιλικώτερον, τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὸ Θρᾴκιον. τοῦ δὲ Λυσιμάχου τὸ Μακεδονικὸν εἰπόντος... ΖΗΤΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς Δημήτριος παραλαβὼν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις προσηνέχθη τοῖς Βοιωτοῖς μεγαλοψύχως· πλὴν γὰρ ἀνδρῶν δέκα καὶ τεσσάρων τῶν αἰτιωτάτων τῆς ἀποστάσεως ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων ἅπαντας.

Ὅτι Ἀγάθαρχος ἀνδρείᾳ καὶ ψυχῆς εὐτολμίᾳ πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων τῆς ἰδίας ἡλικίας. ἦν γὰρ παντελῶς νέος.

Ὅτι οὗτος ἱστορικὸς [Τίμαιος] τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐλέγξας, κατὰ μὲν τἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ-

ἑαυτοῦ προαχθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν μόνον γενομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτόντα. γενομένου δὲ
561 ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὗτος διατελεῖ παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας σχεδὸν ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν τῆς Ἰταλίας τε καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν· παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλαληθὲς τῆς ἱστορικῆς παρρησίας προδεδωκὼς ἰδίας ἕνεκεν ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως πέντε βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, ἐν αἷς περιείληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

Ὅτι καὶ Καλλίας ὁ Συρακούσιος δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἠξιώθη· ἀναληφθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐκ ἀπολέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσέβειαν θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβληκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾴδιον δ' ἦν, οἶμαι,

πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραμματεῖ τῶν ἱππομίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας.

Ὅτι οἱ μισθοφόροι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας προσεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων, ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι. ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ὑποληφθέντες εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, νυκτὸς ἐφόνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους, καὶ τὰς τῶν παρανομηθέντων γυναῖκας γήμαντες κατέσχον τὴν πόλιν.

Ὅτι τοῦ Δημητρίου φυλαττομένου εἰς Πέλλαν Λυσίμαχος πρέσβεις ἀποστείλας ἠξίου τὸν Σέλευκον μηδενὶ τρόπῳ τὸν Δημήτριον ἐκ τῶν χειρῶν ἀφεῖναι, πλεονέκτην ἄνδρα καὶ πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιβεβουλευκότα· ἐπηγγείλατο δὲ αὐτῷ δώσειν ὑπὲρ τῆς ἀναι- 562 ρέσεως τῆς τούτου τάλαντα δισχίλια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἐπετίμησε, παρακαλοῦσιν αὐτὸν μὴ μόνον ἀθετῆσαι πίστιν, ἀλλὰ καὶ συμφιλοτιμούμενον αὐτῷ μύσος ἐκεῖνο ἀναδέξασθαι· πρὸς δὲ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον ἐν τῇ Μηδίᾳ διατρίβοντα γράψας συνεβούλευε πῶς χρηστέον ἐστὶ τῷ Δημητρίῳ. κεκρίκει γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπολύειν καὶ κατάγειν ἐπὶ τὴν βασιλείαν μεγαλοπρεπῶς· ἔσπευδε δὲ καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ γνώμην συνεπιγράψασθαι ταῖς εὐεργεσίαις, ὡς ἂν γεγαμηκότος αὐτοῦ Στρατονίκην τὴν Δημητρίου, καὶ τέκνα γεγεννηκότος ἐξ αὐτῆς.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΒ.

Ὅτι εἰς τὸ Ῥήγιον ἀπεστάλη φρουρὰ ὑπὸ Ῥωμαίων· ὁ δὲ χιλίαρχος Δέκιος, τὸ γένος Καμπανός, πλεονεξίᾳ καὶ τόλμῃ διαφέρων, ἐμιμήσατο τὴν τῶν Μαμερτίνων παρανομίαν· ἐκεῖνοι γὰρ προσδεχθέντες ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς φίλοι τὴν μὲν πόλιν κατελάβοντο, τοὺς δὲ Μεσσηνίους ἐπὶ τῆς ἰδίας ἑστίας ἑκάστους σφάξαντες ἔγημαν τὰς τῶν ἰδιοξένων γυναῖκας, καὶ τὰς τῶν σφαγέντων κτήσεις κατέσχον. οἱ δὲ περὶ τὸν Δέκιον Καμπανοί, τεθέντες ὑπὸ Ῥωμαίων φύλακες τῶν Ῥηγίνων, ἐζήλωσαν τὴν τούτων

ὠμότητα· τοὺς γὰρ Ῥηγίνους σφάξαντες καὶ τὰς κτήσεις διελόμενοι, κατέσχον τὴν πόλιν ὡς δορίκτητον. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τεταγμένος Δέκιος ἐξαργυρισάμενος τὰς τῶν ἠτυχηκότων κτήσεις, καὶ τὴν διαίρεσιν τῆς ὠφελείας ἄδικον ποιησάμενος, ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Ῥηγίου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν συνασεβησάντων Καμπανῶν. οὐ μὴν ἐξέφυγον τὴν τιμωρίαν οἱ παρανομήσαντες, ἀλλ' ὁ μὲν Δέκιος εἰς ὀφθαλμίαν χαλεπὴν ἐμπεσὼν μετεπέμψατο τῶν ἰατρῶν τὸν ἄριστον· οὗτος δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τιμωρίαν λαμβάνων ἱκανῶς κανθαρίσιν ὑπήλειψε τὸν Δέκιον, καὶ τῆς ὁράσεως αὐτὸν στερήσας ἔφυγεν ἐκ τῆς Μεσσήνης.

Ὅτι Φιντίας ὁ τῶν πόλεων βιαίως ἄρχων καὶ πολλοὺς τῶν εὐπόρων ἀναιρῶν, ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων διὰ τὴν παρανομίαν ἐμισεῖτο. διόπερ ἁπάντων ὄντων πρὸς ἀπόστασιν, ταχὺ ταπεινωθεὶς μετεβάλετο τὸν τρόπον, καὶ φιλανθρωπότερον ἄρχων διακατέσχε τοὺς ὑπὸ χεῖρα.

Ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς τὴν μὲν ἡλικίαν νέος ὢν παντελῶς, πραγμάτων δὲ πολεμικῶν ἄπειρος, φύσει δὲ θρασὺς καὶ προπετής, οὐδὲν τῶν χρησίμων προενοεῖτο· τῶν γὰρ φίλων αὐτῷ συμβουλευόντων ἀναδέξασθαι τοὺς ἀφυστεροῦντας, οὐ προσέσχεν.

Ὅτι Ἀπολλόδωρος ἐπιθέμενος τυραννίδι, καὶ βεβαιῶσαι κρίνας τὴν συνωμοσίαν, μειρακίσκον τινὰ
563 φίλον αὐτοῦ καλέσας ὡς ἐπὶ θυσίαν, καὶ σφαγιάσας τοῖς θεοῖς, τά τε σπλάγχνα τοῖς συνομόσασιν ἔδωκε φαγεῖν καὶ τὸ αἷμα κεράσας οἴνῳ πιεῖν παρεκελεύσατο.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος Γαλάτας εὑρὼν, καὶ τούτοις ὅπλα διδοὺς καὶ δωρεαῖς τιμήσας, δορυφόροις ἐχρῆτο πιστοῖς καὶ πρὸς τὰς κολάσεις εὐθέτοις διὰ τὴν ὠμότητα. τὰς δὲ τῶν εὐπόρων οὐσίας δημεύων πλῆθος χρημάτων ἤθροιζεν, ἀναβιβάσας δὲ τοὺς στρατιωτικοὺς μισθοὺς, καὶ μεταδιδοὺς τοῖς πένησι τῆς εὐπορίας, δύναμιν ἀξιόλογον περιεποιήσατο. ἐκτραπεὶς δὲ εἰς ὠμότητα καὶ πλεονεξίαν, εἰσεπράττετο

τοὺς πολιτικοὺς χρήματα. καὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας, οὐκ ὀλίγας δὲ γυναῖκας τῇ διὰ τῶν βασάνων τιμωρίᾳ βιαζόμενος, ἠνάγκασε πάντα ἄργυρον καὶ χρυσὸν παραδιδόναι. εἶχε δὲ τυραννίδος εἰσηγητὴν καὶ διδάσκαλον Καλλιφῶντα τὸν Σικελὸν, συνδιατετριφότα πολλοῖς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τυράννοις.

Ὅτι τὰς Αἰγὰς διαρπάσας ὁ Πύῤῥος, ἥτις ἦν ἑστία τῆς Μακεδονικῆς βασιλείας, τοὺς Γαλάτας ἐκεῖσε κατέλιπεν. οἱ δὲ πυθόμενοί τινων ὅτι κατὰ τοὺς βασιλικοὺς τάφους τοῖς τετελευτηκόσι συγκατωρύχθη χρήματα πολλὰ κατά τινα παλαιὰν συνήθειαν, ἅπαντας ἀνέσκαψαν, καὶ τυμβωρυχήσαντες τὰ μὲν χρήματα διείλαντο, τὰ δὲ ὀστᾶ τῶν τετελευτηκότων διέῤῥιψαν. ὁ δὲ Πύῤῥος ἐπὶ τούτοις βλασφημούμενος οὐκ ἐκόλασε τοὺς βαρβάρους διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις χρείας.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΓ.

Ἡμεῖς δὲ τῆς ἱστορίας οἰκεῖον ὑπολαμβάνομεν εἶναι τὸ μὴ παραλιπεῖν ἀνεπισημάντους τὰς τῶν ἡγεμόνων προαιρέσεις ἐπ᾽ ἀμφότερα. τῇ μὲν γὰρ τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετήν. τίς οὖν οὐκ ἂν δικαίως μέμψαιτο τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τὴν Ἀττιλίου; τὴν γὰρ εὐτυχίαν ὥσπερ βαρὺ φορτίον ἐνεγκεῖν ἐπιδεξίως οὐ δυνηθεὶς ἑαυτὸν ἀπεστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλοις περιέβαλε κακοῖς. δυνάμενος γὰρ θέσθαι τὴν εἰρήνην συμφέρουσαν μὲν τῇ Ῥώμῃ, ταπεινὴν δὲ καὶ παντελῶς αἰσχρὰν τῇ Καρχηδόνι, πρὸς δὲ τούτοις ἀπενέγκασθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις αἰώνιον μνήμην ἡμερότητος καὶ φιλανθρωπίας, τούτων μὲν οὐδὲ ὁντιναοῦν ἐποιήσατο λόγον, τοῖς δὲ τῶν ἠτυχηκότων πταίσμασιν ὑπερη- 564
φάνως προσενεχθεὶς τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα προσέταττεν ὥστε τὸ μὲν δαιμόνιον νεμεσῆσαι, τοὺς δὲ ἡττημένους διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐκείνου βαρύτητος ἀναγκάσαι τραπέσθαι πρὸς ἀλκήν. τοιγαροῦν

εὐθὺς τηλικαύτη τῶν πραγμάτων ἐγένετο παλίῤῥοια δι' ἐκεῖνον ὥστε τοὺς μὲν Καρχηδονίους, τοὺς διὰ τὴν ἧτταν καὶ τὴν κατάπληξιν ἀπεγνωκότας τὸ πρότερον τὴν σωτηρίαν, ἐκ μεταβολῆς τότε θαρρήσαντας καταλῦσαι τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, τὸ δὲ σύνολον τηλικαύτῃ πληγῇ καὶ συμφορᾷ περιπεσεῖν τὴν Ῥώμην ὥστε τοὺς ἐν τῷ πεζομαχεῖν ἁπάντων ἀνθρώπων δοκοῦντας πρωτεύειν μηκέτι τολμᾶν ἐκ τοῦ προχείρου συγκαταβαίνειν εἰς παράταξιν· διὸ καὶ συνέβη τὸν πόλεμον μακρότατον μὲν γενέσθαι τῶν μνημονευομένων, τοὺς δὲ ἀγῶνας μεταπεσεῖν εἰς ναυμαχίας, ἐν αἷς τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων διεφθάρησαν ναῦς παμπληθεῖς, ἄνδρες δ' οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριάδων σὺν τοῖς ἐν ταῖς ναυαγίαις ἀπολομένοις· χρημάτων δὲ ἐδαπανήθη τοσοῦτος ἀριθμὸς ὅσον εἰκός ἐστιν ἀναλῶσαι τοὺς στόλους μὲν πλέοντας ἐκ τῶν νεῶν συνεστηκότας, διαπολεμήσαντας δὲ ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων ἔτη ιε'. οὐ μὴν ὅ γε τούτων αἴτιος ἐλαχίστην μερίδα τῆς συμφορᾶς ἀπηνέγκατο· τῆς γὰρ προϋπαρχούσης αὐτῷ δόξης πολλαπλασίαν τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἠλλάξατο, τοῖς δὲ ἰδίοις συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μέτρια φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις, τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε τὴν ἀτυχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἐξουσίαν φέρειν, προαφῃρημένος [δὲ] αὐτοῦ τὴν συγγνώμην καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς ἐπταικόσιν ἔλεον. Ξάνθιππος δὲ τῇ καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τοὺς Καρχηδονίους οὐ μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν δεινῶν ἐξήρπασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαντα πόλεμον εἰς τοὐναντίον περιέστησε. τοὺς μὲν γὰρ ἅπασι κρατοῦντας τοῖς ὅλοις ἠλάττωσε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἥττης προσδοκῶντας τὴν ἀπώλειαν τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος ἐποίησε καταφρονῆσαι τῶν πολεμίων. διὸ καὶ τῆς τῶν πραχθέντων ἐπιφανείας εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην διαδοθείσης, ἕκαστος γὰρ ἐθαύμαζε τὴν τἀνδρὸς ἀρετὴν εἰκότως, παράδοξον ἐφαίνετο πᾶσιν εἰ προσγενομένου τοῖς Καρχηδονίοις ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς τηλικαύτη τῶν ὅλων ἐγένετο μεταβολή,

ὥστε τοὺς μὲν εἰς πολιορκίαν ἄρτι συγκεκλεισμένους ἐκ μεταβολῆς τοὺς ἐναντίους πολιορκεῖν, τοὺς δὲ πρότερον γῆς καὶ θαλάττης διʼ ἀνδρείαν κρατοῦντας ἐν πόλει μικρᾷ συμπεφευγότας προσδέχεσθαι τὴν ἅλωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ πραγμάτων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκούντων εἶναι περιεγένετο.

Ὅτι Ἀμίλκας ὁ Βάρκας καλούμενος ὁ Καρχηδόνιος καὶ Ἀννίβας ὁ υἱὸς αὐτοῦ μέγιστοι στρατηγοὶ Καρχηδονίων ὄντες, οὐ μόνον τῶν προτέρων ἀλλὰ 565 καὶ τῶν μεταγενεστέρων ὁμολογουμένως οὗτοι διειλήφθησαν, καὶ ἰδίαις πράξεσιν ηὔξησαν μάλιστα τὴν πατρίδα.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΔ.

Ὅτι Κλώδιος παραγενόμενος εἰς τὴν Σικελίαν παρέλαβε τὰς πρὸς τῷ Λιλυβαίῳ δυνάμεις, καὶ τὰ πλήθη συναγαγὼν κατηγόρησε πικρῶς τῶν παραδόντων αὐτῷ τὸ στρατόπεδον ὑπάτων, φάσκων αὐτοὺς ῥαθύμως κεχειρικέναι τὸν πόλεμον, μεθυσκομένους καὶ ζῶντας ἐν ἀνέσει καὶ τρυφῇ, καὶ τὸ σύνολον πεπολιορκῆσθαι μᾶλλον ἢ πεπολιορκηκέναι. ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ τῇ διανοίᾳ παρακεκινηκώς, πολλὰ διῴκει μανίᾳ προσεμφερῶς. πρῶτον μὲν γάρ, ὧν τῆς στρατηγίας κατηγόρησε, τούτων τὴν ἄνοιαν μιμησάμενος παραπλησίως ἐν τῇ θαλάσσῃ τά τε χώματα καὶ τὰ κλεῖθρα κατεσκεύαζε, τοσούτῳ ἀφροσύνῃ διενέγκας ἐκείνων ὅσῳ μεῖζόν ἐστιν ἁμάρτημα τὸ μηδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι μεταδιδαχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλομένου σφαλῆναι. τιμωρητικὸς δὲ ὢν φύσει, τοὺς μὲν πολιτικοὺς τοῖς πατρίοις ἔθεσιν ἐκόλαζεν ἀπαραιτήτως, τοὺς δὲ συμμάχους ῥαβδίοις ἐμαστίγου. καθόλου δὲ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ γένους καὶ τὴν τῆς οἰκίας δόξαν διεφθαρμένος, ὑπεροπτικὸς ἦν καὶ κατεφρόνει πάντων.

Ὅτι Ἀμίλκας καὶ πρὸ τῆς στρατηγίας φανερὰν ἔσχε τὴν λαμπρότητα τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ἀρχὴν,

παρειληφὼς ἄξιος ἐφαίνετο τῆς πατρίδος, ἀντεχόμενος μὲν τῆς δόξης, καταφρονῶν δὲ τῶν κινδύνων.

Ὅτι οὗτος συνέσει διαφέρειν ἐδόκει, καὶ τόλμαν καὶ πρᾶξιν τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ἔχων ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς πολλούς, ὑπῆρχεν ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

Ὅτι ὁ Ἄννων μεγαλεπίβολος ὢν καὶ δόξης ὀρεγόμενος, καὶ τὸ μέγιστον, ἔχων δύναμιν σχολάζουσαν, ἅμα μὲν ταύτην γυμνάσειν ἤλπιζεν ἐν ταύτῃ τῇ στρατείᾳ, τρέφων ἐκ τῆς πολεμίας καὶ τὴν πόλιν κουφίζειν τῶν δαπανημάτων, ἅμα δὲ πολλὰ καταπράξασθαι τῇ πατρίδι καὶ πρὸς δόξαν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον.

Ὅτι Ἄννωνος τὴν Ἑκατόμπυλον ἐκπολιορκήσαντος, καὶ τῶν πρεσβυτέρων προσελθόντων μεθ' ἱκετηριῶν καὶ δεομένων ἀνθρωπίνως ἑαυτοῖς χρήσασθαι, φιλόδοξος ὢν ὁ στρατηγὸς καὶ προκρίνας εὐεργεσίαν τῆς τιμωρίας, τρισχιλίους μὲν ὁμήρους ἔλαβε, τὴν δὲ πόλιν καὶ τὰς κτήσεις ἀκεραίους ἐάσας ἔτυχε στεφάνων καὶ τιμῶν μεγάλων παρὰ τῶν εὖ παθόντων· οἱ δὲ στρατιῶται, τῶν ἐγχωρίων αὐτοὺς ὑποδε-
566 χομένων λαμπρῶς μετὰ πάσης προθυμίας, εἱστιῶντο πάντων ὄντων δαψιλῶν πρὸς ἀπόλαυσιν.

Ὅτι ἡ μήτηρ τῶν νεανίσκων βαρέως φέρουσα τὴν τἀνδρὸς τελευτήν, καὶ νομίσασα δι' ἀμέλειαν αὐτὸν ἐκλελοιπέναι τὸ ζῆν, ἔπεισε τοὺς υἱοὺς κακουχεῖν τοὺς αἰχμαλώτους. συγκλεισθέντων οὖν αὐτῶν εἰς οἴκημα στενὸν παντελῶς, τὰ σώματα καθάπερ τῶν θηρίων ἠναγκάζετο συνεσπειραμένα καρτερεῖν διὰ τὴν στενοχωρίαν. ἔπειτα τῆς τροφῆς παρῃρεθείσης ἐφ' ἡμέρας πέντε, Βωδόστωρ μὲν διὰ τὴν ἀθυμίαν καὶ τὴν ἔνδειαν ἐτελεύτησεν, Ἀμίλκας δέ, διαφέρων εὐψυχίᾳ, διεκαρτέρει καίπερ ἀπεγνωσμένης ἐλπίδος ἀντεχόμενος. πολλάκις δὲ αὐτοῦ δεομένου τῆς γυναικός, καὶ μετὰ δακρύων τὴν ἐπιμέλειαν τὴν εἰς τὸν ἄνδρα διεξιόντος, τοσοῦτον ἀπέσχεν ἐκείνη φιλανθρωπίας καὶ λογισμῶν ἀνθρωπίνων, ὥστε τὸν μὲν νεκρὸν αὐτῷ συγκατακλεῖσαι πέντε ἡμέρας, τροφὴν

δὲ ὀλίγην χορηγῆσαι, πρὸς αὐτὸ μόνον στοχαζομένην τὸ δύνασθαι τὴν ἀτυχίαν ἐνεγκεῖν. ὁ δὲ Ἀμίλκας ἀπογνοὺς τὸν ἐκ τῆς ἱκεσίας ἔλεον ἀνεβόησεν ἐπιμαρτυρόμενος Δία ξένιον καὶ θεοὺς τοὺς ἐποπτεύοντας τὰ κατ' ἀνθρώπους, ὡς ἀντὶ καλῆς χάριτος τῆς ὀφειλομένης ἀπολαμβάνει τιμωρίας ὑπὲρ ἄνθρωπον. οὐ μὴν ἐξέλιπε τὸ ζῆν, εἴτε δαιμονίου τινὸς ἐλεήσαντος εἴτε καὶ ταὐτομάτου παράδοξον ἐνεγκόντος βοήθειαν. ἐσχάτως γὰρ αὐτοῦ διακειμένου διά τε τὴν ἀποφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ καὶ τὴν ὅλην κακουχίαν, τῶν οἰκετῶν τινες τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν διηγήσαντό τισι τὸ γινόμενον· οἱ δὲ μισοπονηρήσαντες τοῖς δημάρχοις προσήγγειλαν. δεινῆς δ' οὖν τῆς ὠμότητος φανείσης, οἱ ἄρχοντες ἀνεκαλέσαντο τοὺς Ἀτιλίους, καὶ παρ' ὀλίγον θανάτου κρίσιν προσέθηκαν, ὡς καταισχύνουσι τὴν Ῥώμην· διηπειλήσαντο δὲ τὴν ἁρμόττουσαν παρ' αὐτῶν λήψεσθαι τιμωρίαν, εἰ μὴ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιήσονται τῶν αἰχμαλώτων. οἱ δὲ τῇ μητρὶ πολλὰ καταμεμψάμενοι, τὸν μὲν Βοδόστορα καύσαντες ἀπέστειλαν τὴν τέφραν τοῖς συγγενέσι, τὸν δὲ Ἀμίλκαν ἐκ τῆς κακουχίας ἀνέλαβον.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΕ.

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι περὶ τῆς Σικελίας μεγάλους ἀγῶνας καὶ κινδύνους ὑπομείναντες, καὶ πρὸς Ῥωμαίους κδ' ἔτη συνεχῶς διαπολεμήσαντες, οὐ τηλικούτων ἐπειράθησαν ἀτυχημάτων ὅσων ὁ πόλεμος αὐτοῖς αἴτιος ὑπῆρξεν ὁ πρὸς τοὺς ἀδικηθέντας ὑπ' 567 αὐτῶν μισθοφόρους. ἀποστερήσαντες γὰρ τοὺς ὀφειλομένους μισθοὺς τοῖς ἀλλοεθνέσι, παρ' ὀλίγον αὐτῆς τῆς ἡγεμονίας ἅμα καὶ τῆς πατρίδος ἐστερήθησαν. οἱ γὰρ ἀδικηθέντες μισθοφόροι παραχρῆμα ἀποστάντες ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιέβαλον τὴν Καρχηδόνα.

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι ἐξαπέστειλαν πρὸς τοὺς ἀποστάντας κήρυκα, τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν αἰτού-

μενοι. οἱ δὲ περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες ἐπιτείνοντες τὴν ἀποθηρίωσιν οὐ μόνον ἀντεῖπον περὶ τῆς ταφῆς, ἀλλὰ καὶ διηπειλήσαντο μηκέτι πέμπειν μηδένα κήρυκα περὶ μηδενὸς πρὸς αὐτούς, ὡς τῆς αὐτῆς κολάσεως γενομένης τῷ παραγινομένῳ. εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἐνομοθέτησαν τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν Καρχηδονίους τῆς αὐτῆς τούτοις ἀξιοῦν τιμωρίας, τοὺς δὲ συμμαχοῦντας τοῖς Φοίνιξι χειροκοπεῖν καὶ πέμπειν ἠκρωτηριασμένους εἰς τὴν Καρχηδόνα. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες διὰ τῆς εἰρημένης ἀσεβείας καὶ ὠμότητος ὑπετέμοντο τὴν διὰ τῆς φιλανθρωπίας στρατηγίαν τοῦ Βάρκα. τοῦτον τὸν τρόπον Ἀμίλκας δυσχρηστούμενος τῇ ὠμότητι καὶ αὐτὸς ἠναγκάζετο τῆς φιλανθρωπίας μὲν τῆς εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀποστῆναι, τὴν δὲ τιμωρίαν παραπλησίαν ἐπιτιθέναι τοῖς ὑποπεσοῦσι. διόπερ τοὺς ἁλισκομένους αἰκιζόμενος παρεῤῥίπτει τοῖς θηρίοις, ὑφ' ὧν καταπατούμενοι πικραῖς τιμωρίαις περιέπιπτον.

Ὅτι οἱ Ἱππακρῖται καὶ οἱ Ἰτυκαῖοι ἀπέστησαν καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς πόλεις ἔῤῥιψαν ἀτάφους κατὰ τῶν τειχῶν, καὶ τοῖς παρὰ Καρχηδονίων πρεσβεύσασι περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως ἀντεῖπον περὶ τῆς ταφῆς.

Ὅτι Ἀμίλκας ὁ καὶ Βάρκας πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρασχόμενος τῇ πατρίδι, κατὰ μὲν τὴν Σικελίαν ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους πολέμῳ, κατὰ δὲ τὴν Λιβύην, ὅτε τὴν ἀπόστασιν οἱ μισθοφόροι καὶ Λίβυες ποιησάμενοι συνεῖχον ἐν πολιορκίᾳ τὴν Καρχηδόνα. ἐπ' ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς πολέμοις τούτοις ἐπιφανεστάτας πράξεις κατεργασάμενος, καὶ πολιτευόμενος ἐμφρόνως, δικαίας ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ κατὰ τὴν Λιβύην πολέμου συστησάμενος ἑταιρείαν τῶν πονηροτάτων ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τούτων ἀθροίζων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων ὠφελείας, ἔτι δὲ αὐτὸν ὁρῶν ταῖς πράξεσιν αὐξανόμενον, καὶ δοὺς εἰς δημοκοπίαν καὶ πλήθους ἀρέσκειαν, παρεστή-

σατο τὸν δῆμον ἑαυτῷ παραδοῦναι τὴν στρατηγίαν ὅλης τῆς Λιβύης εἰς χρόνον ὀλίγιστον.

ΕΚ ΤΗΣ Κϛ. 663

Ὅτι Ἀννίβας ἦν φύσει μάχιμος, καὶ τῇ τῶν πολεμικῶν ἔργων ἐκ παιδὸς πείρᾳ πεπονημένος καὶ συνεστρατευκὼς ἔτη πλείω μεγάλοις ἡγεμόσι πολλὴν εἶχε τριβὴν τῶν πολεμικῶν ἀγώνων. κεχορηγημένος δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀγχινοίᾳ, καὶ πεπονημένος στρατηγικὴν ἀρετὴν διὰ τῆς πολυχρονίου περὶ τὸν πόλεμον ἀσκήσεως, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἐν ἑαυτῷ.

Ὅτι τοῦ Μινυκίου ἡττηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ πάντων ἐκρίθη Μινύκιος μὲν ἀφροσύνῃ καὶ ἀπειρίᾳ τοῖς ὅλοις ἐπταικώς, Φάβιος δὲ ἀγχινοίᾳ καὶ ἀρετῇ στρατηγικῇ διὰ παντὸς προνενοημένος τῆς ἀσφαλείας.

Ὅτι Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς ἀσεβῆ συνετελέσατο πρᾶξιν· τὸ γὰρ περὶ Δωδώνην μαντεῖον συλήσας ἐνέπρησε τὸ ἱερὸν πλὴν τοῦ σηκοῦ.

Ὅτι ἡ τοῦ Ἀννίβου δύναμις πολὺν χρόνον τῆς τῶν Καμπανῶν εὐδαιμονίας ἀπλήστως ἐμπλησθεῖσα μετέβαλε ταῖς ἀγωγαῖς εἰς τοὐναντίον. τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς καὶ μαλακῆς εὐνῆς καὶ μύρων παντοίων καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ἐξέλυσεν ὑπομονήν, τὰ δὲ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφερὰν διάθεσιν μετέστησεν.

Ὅτι τῶν Ῥωμαίων ὁ Ἀννίβας πολλὰ κατηγορήσας εἰς ὠμότητα καὶ πονηρίαν, μᾶλλον ὑπερηφανείαν, τοὺς τῶν συγκλητικῶν υἱοὺς καὶ συγγενεῖς ἐκλέξας ἀπέσφαξε, ταύτην παρὰ τοῦ συνεδρίου λαμβάνων τιμωρίαν.

Ὅτι ὁ Ἀννίβας ἀλλοτριώτατα διακείμενος πρὸς Ῥωμαίους ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους εἰς μονομαχίαν συνέζευξεν. ἀδελφοὺς μὲν ἀδελφοῖς, πατέρας δὲ υἱοῖς, συγγενεῖς δὲ συγγενέσι μονομαχεῖν ἠνάγκαζεν. ἔνθα δὴ δικαίως ἄν τις τοῦ

μὲν Φοίνικος ἐμίσησε τὴν ὠμότητα, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐθαύμασε τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑπομονήν τε καὶ καρτερίαν. πυρὸς γὰρ αὐτοῖς προσαγομένου καὶ κέντρων, ἔτι δὲ χαλεπωτάτων πληγῶν, οὐδεὶς ὑπήκουσε προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας τοῖς ἀναγκαιοτάτοις· πάντες γὰρ εὐγενῆ παραστήματα λαβόντες ἐναπέπνευσαν ταῖς ἀνάγκαις, ἀθίκτους ἑαυτοὺς τηρήσαντες τῆς πρὸς ἀλλήλους μιαιφονίας.

Ὅτι Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος τῶν βασιλέων κατὰ τὴν Σικελίαν τετελευτηκότων ἐν Συρακούσαις, Ἱερωνύμου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεδεγμένου, καὶ τὴν ἡλικίαν ὄντος ἀντίπαιδος, οὐκ εἶχεν ἡ βασιλεία τὸν προστησόμενον ἀξιόχρεων. διὸ καὶ τὸ μειράκιον ταῖς τῶν
569 κολάκων πρὸς χάριν ὁμιλίαις ἐξετράπη πρὸς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν καὶ τυραννικὴν ὠμότητα. ἐπετελεῖτο γὰρ γυναικῶν ὕβρεις, καὶ τοὺς παῤῥησίᾳ χρωμένους τῶν φίλων ἀπέκτεινε, καὶ πολλῶν ἀκρίτως οὐσίας ἐδήμευσε καὶ τοῖς πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν ἐδωρεῖτο. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπηκολούθει ἐκ τῶν ὄχλων μῖσος, εἶτα καὶ ἐπιβουλία καὶ ὁ τοῖς πονηροῖς δυνάσταις εἰωθὼς ἐπακολουθεῖν ὄλεθρος.

Ὅτι μετὰ τὴν Ἱερωνύμου τελευτὴν οἱ Συρακούσιοι ἐλθόντες εἰς ἐκκλησίαν ἐψηφίσαντο τοὺς συγγενεῖς τοῦ τυράννου κολάσαι, καὶ τὰς γυναῖκας ὁμοίως τοῖς ἀνδράσιν ἀνελεῖν, καὶ μηδὲ ῥίζαν ἀπολιπεῖν τυραννικῆς συγγενείας.

Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Σεμπρωνίου Μάγωνος ἀποστείλαντος πρὸς Ἀννίβαν, οἱ μὲν στρατιῶται κείμενον ὁρῶντες ἐβόων κατατέμνειν καὶ κατὰ μέρη διασφενδονῆσαι· ὁ δὲ Ἀννίβας φήσας οὐ προσήκειν τὴν ὀργὴν εἰς ἀναίσθητον σῶμα ἐναποτίθεσθαι, καὶ λαβὼν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ τῆς τύχης ἄδηλον, ἅμα δὲ καὶ θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, πολυτελοῦς ταφῆς ἠξίωσε τὸν τετελευτηκότα. ἀναλέξας δὲ τὰ τοῦ σώματος ὀστᾶ καὶ φιλανθρώπως περιστείλας ἀπέστειλεν εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον.

Ὅτι τῶν Συρακουσίων μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἀπαντησάντων Μαρκέλλῳ μεθ' ἱκετηρίας, τῶν

μὲν ἐλευθέρων ἔφη σωμάτων φείσασθαι, τὰς δὲ κτήσεις ἁπάσας διαρπάσαι.

Ὅτι Καρχηδόνιοι καταλύσαντες τὸν Λιβυκὸν πόλεμον τὸ τῶν Μικατανῶν Νομάδων ἔθνος σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις τιμωρησάμενοι πάντας τοὺς συλληφθέντας ἀνεσταύρωσαν. διόπερ οἱ τούτων ἀπόγονοι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ὠμότητος ἀναμιμνησκόμενοι χαλεπώτατοι τοῖς Καρχηδονίοις πολέμιοι καθεστήκεισαν.

Ὅτι οὐκ εἴασε τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν, φημὶ δὴ τοῦ Ἀσδρούβου, ἀνεπισήμαντον, ἀλλά φησιν, ἦν γὰρ υἱὸς Ἀμίλκου τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου, μεγίστην δὲ δόξαν ἐσχηκότος τῶν καθ' ἑαυτόν. καὶ γὰρ ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ μόνος τῶν ἡγεμόνων πολλάκις ἐνίκησε Ῥωμαίους, καὶ τὸν ἐμφύλιον καθελὼν πόλεμον πρῶτος διεβίβασε δύναμιν εἰς Ἰβηρίαν. τοιούτου δ' ὢν πατρὸς οὐκ ἀνάξιον ἑαυτὸν παρείχετο τῆς ἐκείνου δόξης. ὁμολογουμένως γὰρ ἄριστος ἦν στρατηλάτης ἁπάντων Καρχηδονίων μετὰ τὸν ἀδελφὸν Ἀννίβαν· διὸ καὶ τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ δυνάμεων Ἀσδρούβαν κατέλιπεν ἡγεμόνα. πολλὰς δὲ μάχας ἀγωνισάμενος κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων ἀναλαμβάνων τὰς δυνάμεις* πολλοὺς καὶ παντοίους ὑπέμεινε κινδύνους. καὶ εἰς τὴν μεσόγειον ἀποδιωχθεὶς διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν μεγάλην ἤθροισε δύναμιν, καὶ παρεγενήθη παρ' ἐλπίδας εἰς Ἰταλίαν.

Ὅτι Νάβις ὁ τύραννος τῶν Λακεδαιμονίων ἀνεῖλε 570
Πέλοπα τὸν Λυκούργου μὲν τοῦ βασιλεύσαντος υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα· εὐλαβεῖτο γὰρ μήποτε ὁ παῖς παραγενόμενος εἰς ἡλικίαν ἀποκαταστήσῃ τῇ πατρίδι τὴν ἐλευθερίαν, πεφρονηματισμένος διὰ τὴν εὐγένειαν. αὐτὸς δὲ τοὺς χαριεστάτους τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιλεγόμενος ἀνῄρει, καὶ μισθοφόρους πανταχόθεν τοὺς χειρίστους συνήγαγε φύλακας τῆς δυναστείας. διόπερ ἐκ παντὸς τόπου συνέῤῥεον εἰς τὴν Σπάρτην ἱερόσυλοι, φῶρες, λῃσταί, κατάδικοι θανάτου. ἀσεβῶς γὰρ τὴν τυραννίδα περιποιησάμε-

νος ὑπὸ μόνων τούτων ἤλπιζε βεβαιότατα τηρηθήσεσθαι.

Ὅτι Κρῆτες ναυσὶν ἑπτὰ πειρατεύειν ἐπιβαλόμενοι τῶν πλεόντων ἐλῄστευον οὐκ ὀλίγους. διὸ καὶ τῶν ἐμπόρων ἀθυμούντων, Ῥόδιοι πρὸς αὐτοὺς τἀδικήματα νομίσαντες ἥξειν, πρὸς τοὺς Κρῆτας πόλεμον ἐξήνεγκαν.

Ὅτι Πλημήνιος ὁ κατασταθεὶς Λοκρῶν ἡγεμὼν παρὰ Σκιπίωνος ἀσεβὴς ὢν τοὺς τῆς Περσεφόνης θησαυροὺς ἀνασπάσας καὶ τὰ χρήματα συλήσας ἀπήνεγκε. τῶν δὲ Λοκρῶν ἀγανακτούντων ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀνακαλουμένων πίστιν, δύο τῶν χιλιάρχων μισοπονηρεῖν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι προσεποιήθησαν. τοῦτο δὲ ἔπραττον οὐκ ἐπὶ τοῖς γινομένοις ἀγανακτοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τὸ μέρος μὴ εἰληφέναι τῶν σεσυλημένων χρημάτων ἐγκαλοῦντες τῷ Πλημηνίῳ. ταχὺ δ' αὐτοῖς ἅπασιν ἀξίαν τῆς πονηρίας ἐπέθηκε τὸ δαιμόνιον. καὶ γὰρ ἐπιφανέστατον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἱερῶν τοῦτ' εἶναι λέγεται καὶ διὰ παντὸς ἁγνὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τετηρῆσθαι. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν Πύῤῥος ἐκ τῆς Σικελίας διεβίβαζε τὰς δυνάμεις εἰς Λοκρούς, καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτούμενος τοὺς μισθοὺς ἠναγκάσθη δι' ἀπορίαν ἅψασθαι τῶν χρημάτων, κατὰ τὸν ἔκπλουν ἐπιγενηθῆναι πνεύματά φασιν, ὥστε στόλῳ παντὶ ναυαγῆσαι τοῦτον. τὸν δὲ Πύῤῥον δεισιδαιμονήσαντα τὴν θεὸν ἐξιλάσασθαι, καὶ μὴ πρότερον ἀπελθεῖν ἕως ἀποκατέστησε τὰ χρήματα. οἱ δὲ χιλίαρχοι προσποιούμενοι μισοπονηρεῖν προΐσταντο τῶν Λοκρῶν, καὶ τὸν Πλημήνιον κακῶς ἔλεγον καὶ δίκην ἐπιθήσειν ἠπείλουν. τέλος ἐπὶ πλεῖον τῆς λοιδορίας προβαινούσης εἰς χεῖρας ἦλθον. οἱ δὲ χιλίαρχοι τοῦτον θέντες ἐπὶ γῆν τά τε ὦτα περιέτρωγον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥῖνα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ χείλη διέσχισαν. ὁ δὲ Πλημήνιος συλλαβὼν τοὺς χιλιάρχους καὶ δειναῖς αἰκίαις περιβαλὼν διέφθειρεν. ἡ δὲ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων διὰ τὴν ἱεροσυλίαν οὐ μετρίως ἐδεισιδαιμόνει· οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι τῷ Σκιπίωνι καιρὸν

εὑρόντες οἰκεῖον διαβολῆς κατηγόρουν αὐτοῦ λέγοντες ὡς ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης ἅπαντα πεπραχέναι 571
Πλημήνιος. ἡ δὲ σύγκλητος ἀπέστειλε πρεσβευτὰς ἀγορανόμον καὶ δύο δημάρχους, εἰ μὲν εὕρωσιν ἀπὸ τῆς Σκιπίωνος γνώμης γεγενημένην ἱεροσυλίαν, κατὰ τάχος ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Ῥώμην· εἰ δὲ μή, ἐᾶν αὐτὸν διαβιβάζειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Λιβύην. τούτων δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ὄντων ὁ Σκιπίων μεταπεμψάμενος τὸν Πλημήνιον ἔδησεν εἰς ἅλυσιν καὶ περὶ τὴν γυμνασίαν ἦν τῶν δυνάμεων. οἱ δὲ δήμαρχοι ταῦτα θαυμάσαντες, ἐπῄνεσαν τὸν Σκιπίωνα. εἰς δὲ Ῥώμην ἀπαχθέντος τοῦ Πλημηνίου, τοῦτον ἡ σύγκλητος εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, καθ' ἣν αὐτὸν τελευτῆσαι συνέβη· τὴν δὲ οὐσίαν αὐτοῦ καθιέρωσε, καὶ τὰ προσελλείποντα τῶν ἱεροσυληθέντων χρημάτων ἐκ τοῦ δημοσίου προσθεῖσα τῇ θεῷ καθιέρωσεν. ἐψηφίσατο δὲ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἐλευθέρους εἶναι, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἔχοντάς τι τῶν Φερσέως χρημάτων, ἐὰν μὴ καταθῶσιν, ἐνόχους εἶναι θανάτου.

Ὅτι ὁ Σκιπίων παραγενηθέντων πρὸς αὐτὸν τῶν περὶ Σύφακα τὸ μὲν πρῶτον ἰδὼν τὸν ἄνδρα δεδεμένον ἐδάκρυσε, λογιζόμενος τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην αὐτοῦ βασιλείαν· μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον κρίνας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἐν τοῖς εὐτυχήμασιν ἐπέταξεν αὐτὸν λῦσαι, καὶ τὴν ἰδίαν σκηνὴν ἀπέδωκε καὶ τὴν ἄλλην ἀκολουθίαν ἔχειν συνεχώρησε. τηρῶν δὲ αὐτὸν ἐν ἐλευθερίᾳ φυλακῇ φιλανθρώπως ὡμίλει, καὶ πολλάκις ἐπὶ δεῖπνα παρελαμβάνετο.

Ὅτι Σοφόνισβα ἡ πρότερον μὲν Μασσανάσσῃ, μετὰ δὲ ταῦτα συνοικήσασα Σύφακι, τὸ δὲ τελευταῖον πάλιν εἰς συμβίωσιν ἐλθοῦσα διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῷ Μασσανάσσῃ, τήν τε ὄψιν ἦν εὐπρεπὴς καὶ τοῖς νόμοις ποικίλη καὶ πᾶν ἐξομηρεύσασθαι δυναμένη. οὖσα δὲ Καρχηδονίων συμμαχὶς προσέκειτο λιπαροῦσα καὶ δεομένη καθ' ἡμέραν τἀνδρὸς ὅπως ἀποστῇ Ῥώμης· ἦν γὰρ ἡ γυνὴ δεινῶς φιλόπατρις. ἃ δὴ γινώσκων ὁ Σύφαξ, ἐδήλωσε τῷ Σκιπίωνι περὶ

τῆς γυναικός, καὶ παρεκελεύσατο φυλάττειν. τούτοις δὲ σύμφωνα καὶ Λαιλίου λέγοντος, ὁ Σκιπίων ἐκέλευσεν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν τὴν γυναῖκα· παραιτουμένου δὲ τοῦ Μασσανάσσου, πικρότερον ἐπέπληξεν. ὁ δὲ εὐλαβηθεὶς ἐκέλευσεν ἀποστέλλειν τοὺς παραληψομένους· αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν φάρμακον θανάσιμον τῇ γυναικὶ [διδοὺς] πιεῖν ἠνάγκασε.

Ὅτι Σκιπίων διὰ τὸν πρὸς τοὺς ἠτυχηκότας ἔλεον βεβαίαν ἔσχε τὴν Μασσανάσσου συμμαχίαν εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

Ὅτι Ἀννίβας συγκαλεσάμενος τοὺς συμμάχους ἐδήλωσεν αὐτοῖς ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτὸν διαβῆναι εἰς
572 Λιβύην, καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῶν τοῖς βουλομένοις αὐτῷ συστρατεύειν. ἔνιοι μὲν εἵλοντο τὴν μετ' Ἀννίβου διάβασιν, τοῖς δὲ ἡδομένοις τῇ ἐν Ἰταλίᾳ μονῇ περιστήσας τὴν δύναμιν τὸ μὲν πρῶτον τοῖς στρατιώταις ἔδωκεν ἐξουσίαν, εἴ τινα βούλοιντο λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν δοῦλον· τοὺς δὲ λοιποὺς κατέσφαξεν, ἄνδρας μὲν περὶ δισμυρίους, ἱππεῖς δὲ περὶ τρισχιλίους, καὶ τῶν ὑποζυγίων ἀναρίθμητον πλῆθος.

Ὅτι αὐτόμολοι ἦλθον πρὸς Ἀννίβαν ἱππεῖς τετρακισχίλιοι, οὗτοι δὲ τοῦ Σύφακος πταίσαντος πρὸς Μασσανάσσην ἦσαν ἀφεστηκότες. ὁ δὲ ὀργισθεὶς αὐτοῖς περιέστησε τὴν δύναμιν, καὶ πάντας κατακοντίσας διέδωκε τοὺς ἵππους τοῖς μετ' αὐτοῦ στρατιώταις.

Ὅτι Σκιπίων ἀπέστειλε πρὸς Καρχηδονίους πρέσβεις, οἱ δὲ ὄχλοι παρ' ὀλίγον αὐτοὺς ἀνεῖλον. οἱ δὲ συνέσει διαφέροντες τούτους ἐξήρπασαν καὶ μετὰ τριήρων ἐξέπεμψαν. οἱ δὲ δημοκρατοῦντες ἐν Καρχηδόνι τὸν ναύαρχον παρεκελεύσαντο, ὅταν αἱ παραπέμψασαι τριήρεις ἀναστρέψωσιν, ἐπιπλεῦσαι τοῖς πρεσβευταῖς καὶ πάντας κατασφάξαι· ὃ καὶ γέγονεν. οἱ δὲ καταφυγόντες ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν πρὸς τὸν Σκιπίωνα. τὸ δὲ θεῖον τοῖς ἀσεβῆσαι βουλομένοις ταχέως ἐνεδείξατο τὴν αὐτοῦ δύναμιν. οἱ γὰρ εἰς Ῥώμην ἀποσταλέντες πρεσβευταὶ τῶν Καρχηδονίων ἀναστρέφοντες ὑπὸ χειμῶνος κατηνέχθησαν

εἰς τὸν τῶν Ῥωμαίων ναύσταθμον. ὧν ἀναχθέντων ἐπὶ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πάντων βοώντων ἀμύνασθαι τοὺς ἀσεβεῖς, ὁ Σκιπίων οὐκ ἔφη δεῖν πράττειν ἃ τοῖς Καρχηδονίοις ἐγκαλοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν ἀφεθέντες διεσώθησαν εἰς τὴν Καρχηδόνα, θαυμάζοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων εὐσέβειαν.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Δικαίαρχον τὸν Αἰτωλόν, ἄνδρα τολμηρόν, πείσας πειρατεύειν, ἔδωκεν αὐτῷ ναῦς εἴκοσι· προσέταξε δὲ τὰς μὲν νήσους φορολογεῖν, τοῖς δὲ Κρησὶ παραβοηθεῖν ἐν τῷ πρὸς Ῥοδίους πολέμῳ. οὗτος δὲ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοὺς μὲν ἐμπόρους ἐλῄστευε, τὰς δὲ νήσους λεηλατῶν ἀργύριον εἰσεπράττετο.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Ἡρακλείδην τινὰ Ταραντῖνον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, πονηρὸν ἄνθρωπον, ὃς κατ' ἰδίαν αὐτῷ λαλῶν πολλὰς καὶ ψευδεῖς διαβολὰς τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων φίλων ἔλεγε· τέλος δὲ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀσεβείας ὥστε τοὺς πρώτους τοῦ συνεδρίου πέντε ἄνδρας ἀπέσφαξε. διὸ καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτῷ τὰ πράγματα προήγετο. πολέμους γὰρ οὐκ ἀναγκαίους ἐπαναιρούμενος ἐκινδύνευσεν ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐκέτι γὰρ οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν φίλων ἔχειν παῤῥησίαν οὐδὲ ἐπιπλήττειν τῇ τοῦ βασιλέως ἀνοίᾳ, πεφρικὼς αὐτοῦ τὴν προπέτειαν. ἐστράτευσε δὲ ἐπὶ Δαρδανοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, καὶ τούτους παρατάξει νικήσας ἀνεῖλεν ὑπὲρ μυρίους.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς χωρὶς 573
τῆς πλεονεξίας οὕτως ὑπερήφανος ἦν ἐν ταῖς εὐτυχίαις ὥστε τοὺς μὲν φίλους ἀκρίτως ἀποσφάξαι, τοὺς δὲ τάφους τῶν προτετελευτηκότων καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν κατασκάπτειν. Ἀντίοχος δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἐλυμαΐδα τέμενος τοῦ Διὸς συλᾶν ἐπιβαλόμενος, πρέπουσαν τὴν καταστροφὴν εὗρε τοῦ βίου, μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἀπολόμενος. ἀμφότεροι δὲ τὰς αὑτῶν δυνάμεις ἀνυποστάτους εἶναι νομίσαντες, μιᾷ παρατάξει συνηναγκάσθησαν ἑτέροις ποιεῖν τὸ προςταττόμενον. διὸ καὶ τῆς μὲν περὶ αὐτοὺς γενομένης

ἀτυχίας τὰς ἰδίας ἁμαρτίας ᾐτιῶντο, τῶν δὲ συγχωρηθέντων φιλανθρώπων τὰς χάριτας εἶχον τοῖς ἐν τῷ κρατεῖν ἐπιεικῶς αὐτοῖς χρησαμένοις. τοιγαροῦν ὥςπερ ἀπὸ παραγραφῆς τῶν ἰδίων πράξεων ἐπὶ τὸ χεῖρον ἑώρων τὰς αὐτῶν βασιλείας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου προαγομένας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καὶ τότε καὶ μετὰ ταῦτα δικαίους ἐνιστάμενοι πολέμους, καὶ πλεῖστον ὅρκων καὶ σπονδῶν ποιούμενοι λόγον, οὐκ ἀλόγως συμμάχους εἶχον τοὺς θεοὺς ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς σπανίζων τροφῆς οὐ διέλιπε τὴν ὑπ' Ἄτταλον χώραν λεηλατῶν μέχρι τῆς τῶν Περγαμηνῶν πόλεως. κατέσκαψε δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὰ τό τε Νικηφόριον πολυτελῶς κατεσκευασμένον καὶ τἄλλα γλυφὰς ἔχοντα θαυμαζομένας εἰς τέλος παρῴνησε. δι' ὀργῆς γὰρ ἔχων τὸν Ἄτταλον, ἐπεὶ τοῦτον οὐ κατέλαβε περὶ τούτους τοὺς τόπους, τὸν θυμὸν εἰς ταῦτα κατετίθετο.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθὼν κατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ τὸ Κυνόςαργες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Ἀκαδημίαν ἐνέπρησε καὶ τοὺς τάφους κατέσκαψεν, ἔτι δὲ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐλυμήνατο. χαρισάμενος δὲ τῷ θυμῷ, καθάπερ εἰς Ἀθήνας ἀλλ' οὐκ εἰς τὸ θεῖον ἐξαμαρτάνων, ὑπὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων καὶ πάλαι βλασφημούμενος τότε τελέως ἐμισήθη, ὑπὸ δὲ θεῶν ταχὺ τῆς προςηκούσης ἐπιτιμήσεως ἔτυχε, διὰ μὲν τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν τοῖς ὅλοις σφαλείς, διὰ δὲ τὴν Ῥωμαίων ἐπιείκειαν τυχὼν συγγνώμης.

Ὅτι Φίλιππος θεωρῶν τῶν Μακεδόνων τοὺς πλείστους ἑαυτῷ χαλεπῶς ἔχοντας ἐπὶ τῷ τὸν Ἡρακλείδην ἔχειν φίλον, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακήν. ἦν δὲ οὗτος Ταραντῖνος μὲν τὸ γένος, πονηρίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ χρώμενος, καὶ τὸν Φίλιππον ἐξ ἐπιεικοῦς βασιλέως πεποιηκὼς πικρὸν καὶ ἀσεβῆ τύραννον. διὸ δὴ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Μακεδόσι καὶ

τοῖς Ἕλλησιν ὑπερβαλλόντως συνέβαινε μισεῖσθαι τὸν Ἡρακλείδην.

Ὅτι Ἀννίβας διὰ μόνης τῆς περὶ αὐτὸν φήμης καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην περίβλεπτος ἐγίνετο, κατὰ πᾶσαν πόλιν ἑκάστου σπεύδοντος θεάσασθαι τὸν ἄνδρα.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μέχρι μέν τινος ἐπῃνεῖτο· Ἀριστομένη δὲ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ γεγενημένον καὶ πάντα καλῶς διῳκηκότα 574
τὴν μὲν ἀρχὴν ἠγάπα καθαπερεὶ πατέρα, καὶ πάντα ἔπραττεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης· μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν κολακευόντων διαφθαρεὶς τὴν ψυχὴν τόν τε Ἀριστομένη παῤῥησιαζόμενον ἐμίσησε καὶ τέλος συνηνάγκασεν αὐτὸν πιόντα κώνειον τελευτῆσαι. ἀεὶ δὲ μᾶλλον θηριούμενος καὶ τυραννικὴν παρανομίαν ἀλλ' οὐ βασιλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσας, ἐμισήθη μὲν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἐκινδύνευσε δὲ ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν.

Ὅτι τὸ Δήλιον ἱερὸν ἦν οὐ μακρὰν ἀπέχον τῆς Χαλκίδος. διόπερ ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐβλασφημεῖτο, τὴν ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου πεποιημένος ἐξ ἀσεβείας. οὗ συνελθόντος Φλαμίνιος περὶ Κόρινθον διατρίβων ἐπεμαρτύρατο πάντας ἀνθρώπους τε καὶ θεοὺς ἐπὶ τῷ προκατῆρχθαι τοῦ πολέμου τὸν βασιλέα.

Ὅτι Ἀντίοχος ἐν Δημητριάδι τὴν παραχειμασίαν ποιούμενος, καὶ πλείω τῶν πεντήκοντα ἐτῶν βεβιωκώς, τῆς μὲν περὶ τὸν πόλεμον παρασκευῆς ἠμέλησε, παρθένου δὲ εὐπρεποῦς ἐρασθεὶς ἐκάθητο τοὺς ταύτης ἐπιτελῶν γάμους καὶ πανηγύρεις λαμπρὰς συνήγαγε. ταῦτα δὲ πράττων οὐ μόνον ἑαυτοῦ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διέφθειρεν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμὰς ἐξέλυσε. καὶ οἱ στρατιῶται τὸν χειμῶνα κατατετριφότες ἐν ἀνέσει καὶ τρυφῇ, κακῶς ἀπήλλαττον ἐν ταῖς ἀπορίαις, οὔτε δίψαν οὔτε ἄλλην κακοπάθειαν φέρειν δυνάμενοι. διόπερ αὐτῶν οἱ μὲν εἰς νόσους ἐνέπιπτον, οἱ δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπολειπόμενοι πολὺ τῶν τάξεων ἀπεσπῶντο.

Ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Θετταλίᾳ πόλεις πυνθανόμενος πρὸς Ῥωμαίους μετατεθεῖσθαι, τὰς δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας δυνάμεις ὑστερούσας, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς καταμελοῦντας καὶ προφάσεις ἀεὶ πορίζομένους, ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ καθειστήκει. διὸ καὶ τοὺς πεποιηκότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πείσαντας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν τὸν πόλεμον ἐπανελέσθαι δι᾽ ὀργῆς εἶχε· τὸν δὲ Ἀννίβαν τὴν ἐναντίαν γνώμην ἐσχηκότα τότε ἐθαύμαζε καὶ τὰς ἐλπίδας εἶχεν ἐν τούτῳ· τὸν δὲ πρὸ τούτου χρόνον ὑπόπτως πρὸς αὐτὸν διακείμενος τότε πιστότατον αὐτὸν εἶχε φίλον καὶ ἀπὸ τῆς τούτου γνώμης πάντα ἔπραττε.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος διὰ τὴν ἧτταν ταπεινωθεὶς ἔκρινε τῆς μὲν Εὐρώπης ἐξίστασθαι, περὶ δὲ τῆς Ἀσίας διαγωνίζεσθαι. καὶ προσέταξε τοῖς Λυσιμαχεῦσι πανδημεὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεις μετοικῆσαι. καὶ ἔδοξε πᾶσιν ἀφρόνως βεβουλεῦσθαι, καὶ πόλιν ἐπικαιρότατα κειμένην πρὸς τὸ διακωλῦσαι τοὺς πολεμίους ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν περαιοῦν τὰς δυνάμεις ἀκονιτὶ προέσθαι τοῖς πολεμίοις. ἀκολούθως δὲ τῇ διαλήψει ταύτῃ καὶ τὸ
575 τῶν ἀποτελεσμάτων ἔργον ἐπληρώθη. ὁ γὰρ Σκιπίων τὴν πόλιν καταλαβὼν ἔρημον αὐτομάτως εὐημέρησε ταύτην καταλαβών.

Ὅτι Μάρκος Φολούιος στρατηγὸς ὢν παρανομήσας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λιγυστικὴν συμμάχους ἔτυχε τῆς προσηκούσης κολάσεως. παρελθὼν γὰρ εἰς τοὺς ὀνομαζομένους Κενομανοὺς ὡς φίλος παρείλετο τὰ ὅπλα, μηδὲν ἔχων ἔγκλημα. ὁ δὲ ὕπατος πυθόμενος τὸ γεγονός, τούτοις μὲν ἀπέδωκε τὰ ὅπλα, τὸν δὲ Μάρκον ἐζημίωσε χρήμασι.

Ὅτι Ἀντίοχος ἀπορῶν χρημάτων, ἀκούων δὲ κατὰ τὴν Ἐλυμαΐδα τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Βήλου πολὺν ἐκ τῶν ἀναθημάτων ἔχειν ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν, ἔγνω τοῦτο συλῆσαι. καὶ ἥκων εἰς τὴν Ἐλυμαΐδα, καὶ καταιτιασάμενος τοὺς ἐγχωρίους πολέμου κατάρχεσθαι, τὸ μὲν ἱερὸν ἐσύλησε, χρημάτων δὲ πλῆθος

ἀθροίσας ταχὺ τῆς προσηκούσης ἐκ θεῶν ἔτυχε κολάσεως.

Ὅτι ὁ Φιλοποίμην ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς ἀνὴρ ἐγεγόνει φρονήσει καὶ στρατηγίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέρων, πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον πεπολιτευμένος ἀμέμπτως. καὶ πολλάκις μὲν στρατηγίας ἠξιώθη, τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ πολιτεύματος ἡγούμενος, μάλιστα δὲ τῶν ἄλλων εἰς κοινὸν ηὐξηκὼς τὴν Ἀχαιῶν συμπολιτείαν, πρός τε τοὺς ἰδιώτας ἡμερώτατα πολιτευόμενος, καὶ δι' ἀρετὴν παρὰ Ῥωμαίων ἀποδοχῆς τετευχώς, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς ἀγνώμονι τύχῃ συγκεχρημένος. ἀλλ' ὅμως μετὰ τὴν τελευτὴν ὡσπερεί τινι θείᾳ προνοίᾳ τὰς ἰσοθέους τιμὰς ἠλλάξατο τῶν κατὰ τὴν τελευτὴν ἀπηντηκότων ἀκληρημάτων. χωρὶς δὲ τῶν κοινῇ τοῖς Ἀχαιοῖς καταψηφισθέντων εἰς τιμὴν τἀνδρὸς ἡ πατρὶς ἱδρύσατο, καὶ τοῦ βουθυτεῖν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τῆς ἀρετῆς ἐγκώμιά τε καὶ ὕμνους κατέδειξεν ᾄδειν τοὺς νέους.

Ὅτι ὁ Ἀννίβας στρατηγικῇ συνέσει καὶ μεγέθει πράξεων πάντων Καρχηδονίων πεπρωτευκὼς οὐδέποτε στάσιν ἔσχεν ἐν τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ τῇ φύσει πλεῖστον διεστῶτα καὶ διαλέκτοις πολυφώνοις διειλημμένα διὰ τῆς ἰδίας προνοίας ἐν ὁμονοίᾳ καὶ συμφωνίᾳ διετήρησεν. ὁμοίως δὲ τῶν ὁμοεθνῶν εἰωθότων διὰ τὰς τυχούσας αἰτίας ἀφίστασθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο ἐτόλμησε. μεγάλας δὲ δυνάμεις ἀεὶ τρέφων οὐδέποτε χρημάτων οὐδὲ τροφῆς ἠπόρησε, καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, οἱ μετ' αὐτοῦ στρατευόμενοι τῶν ἀλλοεθνῶν τῆς πολιτικῆς εὐνοίας οὐκ ἀπελείφθησαν, ἀλλὰ πολὺ διήνεγκαν. τοιγαροῦν καλῶς ἄρχων τῶν στρατιωτῶν καλὰς καὶ τὰς πράξεις ἐπετελέσατο. πρὸς γὰρ τοὺς δυνατωτάτους πόλεμον ἐξενέγκας ἑπτακαίδεκα ἔτη σχεδὸν τὴν Ἰταλίαν ἐπόρθησεν, ἀήττητος δὲ ἐν πάσαις ταῖς μάχαις ἐγένετο· τηλικαύταις δὲ καὶ τοσαύταις πράξεσι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἡγεμόνας ἐνίκησεν ὥστε διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατακοπτομένων ὑπ'

αὐτοῦ μηδένα ποτὲ τολμᾶν ἔτι κατὰ στόμα μάχεσθαι πρὸς αὐτόν. πολλὰς μὲν πόλεις δοριαλώτους κα-
576 τέκαυσε, τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔθνη πολυανθρωπίᾳ διαφέροντα σπανίζειν ἐποίησεν ἀνδρῶν. καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμεγέθεσι, καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυσυποστάτων περιεγένετο διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς, καὶ πᾶσιν ἔδειξεν ὅτι καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ὁ νοῦς, οὕτως ἐπὶ στρατεύματος ὁ τὴν ἡγεμονίαν ἔχων ποιεῖ τὰ κατορθώματα.

Ὅτι ὁ Σκιπίων νέος ὢν παντελῶς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀνελπίστως ἐχρήσατο, καταπολεμήσας τοὺς Καρχηδονίους, τὴν δὲ πατρίδα κινδυνεύουσαν ἐξείλετο τῶν μεγίστων κινδύνων. τὸν γὰρ ἀήττητον Ἀννίβαν διὰ τῆς ἐπινοίας ἠνάγκασεν ἄνευ μάχης καὶ κινδύνων ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐκχωρῆσαι. τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ τῆς ἀνδρείας τε καὶ στρατηγίας μεγάλῃ παρατάξει τὸν ἀνίκητον γεγενημένον Ἀννίβαν καταπολεμήσας ἥττησε τὴν Καρχηδόνα.

Ὅτι Λεώκριτος ὁ τοῦ Φαρνάκου στρατηγὸς συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενος ἠνάγκασε τοὺς ἐν τῷ Τίῳ μισθοφόρους τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, αὐτοὺς δὲ ὑποσπόνδους προπεμφθῆναι μετὰ ἀσφαλείας. τῶν δὲ μισθοφόρων τότε μὲν ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὰς συνθήκας προπεμπομένων, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω χρόνοις ἠδικηκότων τὸν Φαρνάκην, ὁ Λεώκριτος ἐντολὰς ἔχων παρὰ τοῦ Φαρνάκου πάντας ἀνελεῖν, παρεσπόνδησε τοὺς μισθοφόρους· κατὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ Τίου μετάστασιν αὐτοῖς ἐπέθετο κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ πάντας κατηκόντισεν.

Ὅτι ὁ Σέλευκος ἀξιόλογον δύναμιν ἀναλαβὼν προῆγεν ὡς ὑπερβησόμενος τὸν Ταῦρον ἐπὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Φαρνάκου· ἔννοιαν δὲ λαβὼν τῶν πρὸς Ῥωμαίους τῷ πατρὶ γενομένων συνθηκῶν, καθ' ἃς οὐκ ἐξῆν

Ὅτι οἱ τὰ δεινὰ τολμήσαντες καὶ τὸν Δημήτριον ἀνελόντες οὐκ ἐξέφυγον τὴν τοῦ δικαίου δαιμονίου

τιμωρίαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐκ Ῥώμης τὰς ψευδεῖς διαβολὰς πλασάμενοι μετ' ὀλίγον χρόνον τῷ βασιλεῖ προσκόψαντες ἀνῃρέθησαν, ὁ δὲ Φίλιππος τὸν λοιπὸν τοῦ ζῆν χρόνον ὀνειροπολούμενος καὶ διὰ τὴν συνείδησιν τῆς εἰς τὸν εὐγενέστατον υἱὸν ἀσεβείας ταραττόμενος, οὐδὲ διετῆ χρόνον ἐπεβίωσε, τῇ δὲ λύπῃ ἀδιορθώτως συνεχόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. ὁ δὲ πάντων τῶν κακῶν ἀρχιτέκτων Περσεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμηθείς, καὶ φυγὼν εἰς Σαμοθράκην, ἄκυρον ἔσχε τὴν τῶν ἁγνοτάτων θεῶν ἱκεσίαν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν τετολμημένης ἀσεβείας.

Ὅτι Τιβέριος Γράκχος ἐξαπέλεκυς ὢν στρατη- 577
γὸς ἐνεργῶς διῴκει τὰ κατὰ τὸν πόλεμον. οὗτος γὰρ νέος ὢν τὴν ἡλικίαν πάντων ἡλικιωτῶν διέφερεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει· θαυμαζόμενος δὲ ἐπ' ἀρετῇ καὶ μεγάλας τοῦ μέλλοντος ὑποφαίνων ἐλπίδας πολὺ τῶν ἡλικιωτῶν προεῖχε δόξῃ.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος ὁ καὶ πάτρων γεγονὼς ἦν εὐγενής τε καὶ κατὰ τὴν ὄψιν εὐπρεπής, ἔτι δὲ συνέσει πολὺ διαφέρων τῶν ἄλλων. διόπερ ἡ μὲν πατρὶς αὐτὸν ἁπάσαις ταῖς ἐπιδόξοις ἀρχαῖς ἐτίμησεν, αὐτὸς δὲ ἔν τε τῷ ζῆν διετέλεσεν ἐπαινούμενος καὶ τῆς μετὰ θάνατον εὐφημίας προενοήθη μετὰ τοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος.

Ὅτι Ἀντίοχος προσφάτως παρειληφὼς τὴν βασιλείαν ἐνεστήσατο βίον παράλογον καὶ ἀσυνήθη τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκ τῶν βασιλείων ὑπάγων λάθρα τῆς θεραπείας περιῄει τὴν πόλιν ἀλύων ὅπου τύχοι δεύτερος ἢ τρίτος· μετὰ δὲ ταῦτα ἐφιλοτιμεῖτο μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταρρίπτειν οἷ τύχοι καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων εὐτελεστάτων συμπίνειν. καθόλου δ' εἴ τινας τῶν νέων αἴσθοιτο ἀφ' ἡμέρας μετ' ἀλλήλων γενομένους, ἐξαίφνης ἐπὶ κῶμον παρεγένετο μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ὥστε διὰ τὸ παράδοξον τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μὲν φεύγειν, τοὺς δὲ διὰ τὸν φόβον σιωπᾶν. τὸ δὲ τελευταῖον τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καταθέμενος

περιεβάλλετο τήβενναν, καθάπερ ἣν ἑωρακὼς ἐν Ῥώμῃ τοὺς μεταπορευομένους τὰς ἀρχάς, ἐνετύγχανέ τε τοῖς ἰδιώταις ἀσπαζόμενος καὶ περιπτύσσων ἕκαστον, καὶ ποτὲ μὲν παρακαλῶν φέρειν ἑαυτῷ τὴν ψῆφον ὡς ἀγορανόμῳ, ποτὲ δὲ ὡς δημάρχῳ· τυχὼν δὲ ἀρχῆς, ἐκάθιζεν ἐπὶ δίφρου ἐλεφαντίνου, καὶ καθὼς ἐστι Ῥωμαίοις ἔθιμον, διηκούετο τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητούντων περὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβολαίων. καὶ ταῦτ᾽ ἔπραττε μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως καὶ φιλοτιμίας, ὥστε τοὺς χαριεστάτους ἄνδρας ἀπορεῖν περὶ αὐτοῦ· οἱ μὲν γὰρ ἀφέλειαν, οἱ δὲ ἀλογίαν, τινὲς δὲ μανίαν αὐτοῦ κατεγίνωσκον.

Ὅτι μετὰ τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ Εὐμένους εἰς τὸ Πέργαμον διαδοθείσης φήμης ὅτι τετελεύτηκεν Εὐμένης Ἄτταλος ἐπεπλάκη τῇ βασιλίσσῃ προχειρότερον. οὐ μὴν Εὐμένης γε προσεποιήθη μετὰ ταῦτ᾽ ἀνακάμψας, ἀλλὰ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος τὸν ἀδελφὸν διέμεινεν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ.

Ὅτι ὁ Κότυς ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνὴρ ἔμπρακτος ἐμφερόμενος καὶ γνώμῃ
578 διαφέρων, ἔν τε τοῖς ἄλλοις σπουδαῖος καὶ φιλίας ἄξιος. ἦν δὲ καὶ νήπτης καὶ σώφρων καθ᾽ ὑπερβολήν, ἔτι δὲ τὸ μέγιστον, πάντων τοῖς Θρᾳξὶ παρακολουθούντων κακῶν ἀλλοτριώτατος.

Ὅτι τὰ Χάλεστρον τὸ πολισμάτιον πολιορκήσας ὁ Περσεύς, καὶ πάντας ἀποσφάξας, περὶ πεντακοσίους δὲ συμφυγόντων εἴς τινα τόπον ὀχυρὸν μετὰ τῶν ὅπλων καὶ αἰτησαμένων ἀσφάλειαν, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν ἀποθεμένοις τὰ ὅπλα σώζεσθαι. τῶν δὲ ποιησαμένων τὸ συγχωρηθέν, οἱ Μακεδόνες εἴτ᾽ ἀφ᾽ ἑαυτῶν εἴτε καὶ τοῦ βασιλέως προστάξαντος ἐπηκολούθησαν τοῖς λαβοῦσι τὴν πίστιν καὶ πάντας ἀπέσφαξαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἤπειρον Χάροψ υἱὸς τοῦ τὴν αὐτὴν ἔχοντος προσηγορίαν κατὰ τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον ἐξαπεσταλκότος Φλαμενίνῳ τὸν ἡγησόμενον τῆς ἀνελπίστου διὰ τῶν ὀρῶν ἀτραποῦ, δι᾽ ὧν οἱ Ῥωμαῖοι παραδόξως πορευθέντες τῶν στενῶν ἐκρά-

τησαν. τραφεὶς δὲ ἐν Ῥώμῃ διὰ τὴν τοῦ πάππου πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν πολλοῖς τῶν ἐπισήμων ἐπεξενώθη. ὢν δὲ τολμηρὸς καὶ πονηρίᾳ διαφέρων, τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν Ἠπειρωτῶν διέβαλλε πρὸς Ῥωμαίους, ψευδεῖς ἐπιῤῥίπτων αἰτίας, ὅπως ἅπαντας καταπληξάμενος τοὺς δυναμένους ἀντιπολιτεύεσθαι καθαπερεὶ κύριος ἁπάσης τῆς Ἠπείρου. διόπερ πρὸς Περσέα ἐξαπέστειλαν εἰς Μακεδονίαν, ἐπαγγελόμενοι παραδώσειν τὴν Ἤπειρον.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Εὐμένη τὴν τῶν Ἀβδηριτῶν πόλιν πολιορκοῦντες, καὶ τὴν ἐκ τῆς βίας ἅλωσιν ἀπογνόντες, διεπέμψαντο λάθρᾳ πρός τινα Πύθωνα τῇ δόξῃ πρωτεύοντα τῶν Ἀβδηριτῶν καὶ τὸ κυριεῦον μέρος διαφυλάττοντα διὰ δούλων ἰδίων καὶ ἀπελευθέρων διακοσίων. ψυχαγωγήσαντες οὖν αὐτὸν ἐπαγγελίαις διὰ τούτου παρεισήχθησαν ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ τῆς πόλεως ἐκυρίευσαν. ὁ δὲ τὴν πόλιν προδοὺς Πύθων μετρίας τυχὼν εὐεργεσίας, πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνων τὴν τῆς πατρίδος κατασκαφήν, ἐν ἀθυμίᾳ καὶ μεταμελείᾳ τὸν καταλειπόμενον ἐβίωσε χρόνον.

Ὅτι ὁ Περσεὺς κάλλιστον εἰληφὼς παρὰ τῆς τύχης καιρὸν εἰς τὸ διαφθεῖραι τὴν δύναμιν ἄρδην τῶν Ῥωμαίων, διέτριβε περὶ Δῖον τῆς Μακεδονίας, ἀπέχων μὲν οὐ πολὺ τῶν τόπων, ῥᾳθυμῶν δὲ περὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων. κραυγῆς γὰρ μόνον ἦν χρεία καὶ σάλπιγγος εἰς τὸ τὴν στρατιὰν τῶν πολεμίων 579
λαβεῖν αἰχμάλωτον, περικεκλεισμένην ἐν κρημνοῖς καὶ φάραγξι δυσεξιτήτοις. διόπερ ἐκείνου περὶ τούτων ἠμεληκότος, καὶ οἱ τὴν παρεμβολὴν ἔχοντες ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας Μακεδόνες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ τὰς ἐκκοιτίας ἐῤῥᾳθύμουν.

Ὅτι τελέως ὁ Περσεὺς νομίσας ἐπταικέναι τοῖς ὅλοις κατὰ πᾶν συντριβεὶς τῇ ψυχῇ Νίκωνα μὲν τὸν θησαυροφύλακα ἐξέπεμψε, συντάξας τὴν ἐν τῷ Φακῷ γάζαν καὶ τὰ χρήματα καταποντίσαι, Ἀνδρόνικον δὲ τὸν σωματοφύλακα εἰς Θεσσαλονίκην, συντάξας ἐμπρῆσαι τὰ νεώρια τὴν ταχίστην. ὃς γενηθεὶς τούτου φρονιμώτερος ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, οὐ

μὴν ἐποίησε τὰ προσταχθέν, νομίζων φίλιον τοῖς ὅλοις κρατεῖν Ῥωμαίοις.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς χρυσοῦς ἀνδριάντας ἀνασπάσας ἐκ Δίου, πάντας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀναλαβὼν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἀνεχώρησεν εἰς Πύδναν. οὗ μεῖζον ἁμάρτημα τῷ Περσεῖ πεπραγμένον οὐκ ἄν τις εὕροι.

Ὅτι οἱ Κυδωνιᾶται ἐπετελέσαντο πρᾶξιν ἔκνομον καὶ τελέως ἀλλοτριωτάτην τῶν Ἑλληνικῶν νομίμων. ἐν εἰρήνῃ γὰρ ὡς φίλοι πιστευόμενοι καταλαβόντες τὴν τῶν Ἀπολλωνιατῶν πόλιν τοὺς μὲν ἄνδρας ἡβηδὸν ἀνεῖλον, τέκνα δὲ καὶ γυναῖκας διανειμάμενοι κατεῖχον τὴν πόλιν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος δυνάμενος ἐλασσωθέντας τοὺς Αἰγυπτίους ἀποκτεῖναι, παριππεύων ἐβόα μὴ κτείνειν αὐτούς, ἀλλὰ ζῶντας συλλαμβάνειν. ταχὺ δὲ τοὺς καρποὺς ταύτης ἀγχινοίας ἐκομίσατο, καὶ περὶ τὴν τοῦ Πηλουσίου κατάληψιν καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κατάκτησιν τῆς Αἰγύπτου ταύτης τῆς φιλανθρωπίας μέγιστα συμβαλομένης.

Ἡμεῖς δὲ τοῦ Πτολεμαίου τὴν οὕτως ἀγενῆ φύσιν οὐκ ἂν προηγουμένως ἀνεπισήμαντον ἐάσαιμεν. τὸ γὰρ ἐκτὸς γενόμενον τῶν δεινῶν καὶ τοσαῦτα ἀφεστηκότα τῶν πολεμίων αὐτόθεν καθάπερ ἀκονιτὶ παραχωρῆσαι βασιλείας μεγίστης καὶ μακαριωτάτης πῶς οὐκ ἄν τις ἡγήσαιτο ψυχῆς τελείως ἐκτεθηλυμένης εἶναι; ἣν εἰ μὲν συνέβαινε φυσικῶς ὑπάρχειν Πτολεμαίῳ τοιαύτην, ἴσως ἄν τις ἐκείνην καταμέμψαιτο· ὅτε δὲ διὰ τῶν ὕστερον πράξεων ἡ φύσις ἱκανῶς ὑπὲρ αὑτῆς ἀπελογήθη, δείξασα τὸν βασιλέα καὶ στάσιμον ὄντα καὶ δραστικὸν οὐδενὸς ἧττον,
580 ἀναγκαῖόν ἐστι τὰς αἰτίας ἀνατιθέναι τῆς τότε δειλίας καὶ ἀγεννείας εἰς τὸν σπάδωνα καὶ τὴν ἐκείνου συστροφίαν· ὃς ἐκ παιδὸς τὸ μειράκιον ἐν τρυφῇ καὶ γυναικείοις ἐπιτηδεύμασι συνέχων διέφθειρεν αὐτοῦ τὴν ψυχήν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀνὴρ ἐφάνη πραγματικὸς καὶ

τοῦ προσχήματος τῆς βασιλείας ἄξιος πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Πηλούσιον στρατηγήματος.

Ὅτι ὁ Περσεὺς πυθόμενος ἐπιλέκτους Γαλάτας πεπεραικέναι τὸν Ἴστρον ἐπὶ συμμαχίᾳ, περιχαρὴς γενόμενος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μαιδικήν, προτρεπόμενος ἥκειν τὴν ταχίστην. ὁ δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγούμενος συμφωνήσας μισθὸν ᾔτει τακτόν, τοῦ σύμπαντος χρήματος εἰς φ' τάλαντα γινομένου. τοῦ δὲ Περσέως ὁμολογήσαντος μὲν δώσειν, οὐ ποιοῦντος δὲ τὸ συμφωνηθὲν διὰ φιλαργυρίαν, ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκείαν πάλιν οἱ Γαλάται.

Ὅτι Αἰμίλιος ὁ Ῥωμαῖος παραλαβὼν τὰς δυνάμεις καὶ συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν προετρέψατο τῶν στρατιωτῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὸ θαῤῥεῖν. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος περὶ ἑξήκοντα ἔτη, καὶ διὰ τὰς προκατειργασθείσας πράξεις μέγιστον ἔχων τότε Ῥωμαίων ἀξίωμα. πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐπενοήσατο ξένα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσεξεύρετα, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ τόλμης κατεπολέμησε τοὺς Μακεδόνας.

Ὅτι ὁ Περσεὺς βουλόμενος κατὰ τὴν φυγὴν προτρέψασθαι πλείους αὐτῷ συνεκπλεῦσαι, τῶν χρημάτων εἰς ξ τάλαντα προθεὶς ἔδωκε τοῖς βουλομένοις διαρπάσαι. ἐκπλεύσας δὲ καὶ κατενεχθεὶς εἰς Γαληψὸν ἔφησε πρὸς τοὺς διαρπάσαντας τὰ χρήματα ζητεῖν τὰ διὰ τῶν ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου καταληφθέντων κατασκευασθέντα. ἐπαγγειλάμενος οὖν ἀντιστήσειν τοῖς ἀποδοῦσι τιμήν, ἠξίου ταχέως ἀνενεγκεῖν ταῦτα· πάντων δὲ προθύμως ποιησάντων ἀπολαβὼν τὰ διαρπασθέντα τοὺς δόντας ἀπεστέρησε τῆς ἐπαγγελίας.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐχ ὁμοίαν ἔσχε τῷ Περσεῖ τῆς ψυχῆς διάθεσιν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν ἁρμόζουσαν ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς ἐκτήσατο βασιλείαν, ὁ δὲ διὰ τὴν σμικρολογίαν τούς τε Κελτοὺς ἀποτρεψάμενος καὶ τἄλλα τούτοις ἀκόλουθα πράξας κατέλυσε πολυχρόνιον καὶ μεγάλην βασιλείαν.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος μετὰ τὴν φυγὴν Περσέως ἐπεζήτει τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν Πόπλιον Ἀφρικανόν,

ὃς ἦν Αἰμιλίου κατὰ φύσιν υἱός, Σκιπίωνος δὲ τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀννίβαν κατὰ θέσιν υἱιδοῦς, κομιδῇ νέος, ὡς ἂν περὶ τὸ ἑπτακαιδέκατον γεγονὼς ἔτος. ὃς ἐκ νέου τηλικούτοις ἀγῶσι συμπαρὼν καὶ
581 τριβὴν λαμβάνων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, οὐχ ἥττων ἐγένετο τοῦ πάππου. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου εὑρεθέντος εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπελύθη τῆς ἀγωνίας ὁ ὕπατος, ἔχων οὐ πρὸς υἱὸν ἀλλὰ καθάπερ ἐρωμανῆ τινα διάθεσιν πρὸς τὸ μειράκιον.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος φιλανθρώπως προσενεχθεὶς τῷ Περσεῖ, καὶ πρὸς τὰ σύνδειπνα παραλαβὼν καὶ τοῦ συνεδρίου μεταδιδούς, πᾶσιν ἐνεδείξατο πρὸς μὲν τοὺς ὑφισταμένους ὄντα βαρὺν ἑαυτόν, πρὸς δὲ τοὺς κρατηθέντας ἐπιεικῆ. τὴν παραπλησίαν δὲ διάθεσιν καὶ τῶν ἄλλων ζηλούντων, τὴν τῆς οἰκουμένης ἡγεμονίαν οὐκ ἐπίφθονον εἶχεν ἡ Ῥώμη, τοιούτοις χρωμένη τῶν ὅλων προστάταις.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν μεγίστων βασιλέων Ἀντιόχου καὶ Φιλίππου πολέμῳ περιγενόμενοι τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τιμωρίαν λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, ὥστε μὴ μόνον συγχωρῆσαι τὰς βασιλείας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἐν δὲ τούτοις τοῖς χρόνοις, προδιηγωνισμένοι πολλάκις πρὸς Περσέα καὶ κινδύνους μεγάλους ὑπομεμενηκότες, ἐπειδὴ τῆς Μακεδόνων βασιλείας ἐκράτησαν, ἐλευθέρας ἀφῆκαν τὰς ἁλούσας πόλεις παρὰ τὴν ἁπάντων προσδοκίαν. οὐ γὰρ οἷον τῶν ἄλλων ὑπέλαβεν ἄν τις, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ Μακεδόνες ἤλπιζον ἀξιωθήσεσθαι τηλικαύτης φιλανθρωπίας, συνειδότες αὑτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα παρανενομηκόσιν εἰς Ῥωμαίους. τετυχηκότες γὰρ ἐπὶ τοῖς πρότερον ἀγνοήμασι συγγνώμης, εἰκότως ἂν τοῖς ὕστερον ἁμαρτήμασιν ὑπελάμβανον ἑαυτοὺς μηδένα λόγον δίκαιον εἰς ἔλεον καὶ παραίτησιν ἀπολελεῖφθαι. οὐ μὴν ἡ σύγκλητος ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐμνησικάκησεν, ἀλλὰ μεγαλοψύχως καὶ προσηκόντως ἑκάστοις προσηνέχθη. Περσέα μὲν γὰρ ἐκ προγόνων ὀφείλοντα χάριτας, ἐπειδὴ παρὰ τὰς συνθήκας ἄδικον ἐξήνεγκε πόλεμον,

λαβόντες αἰχμάλωτον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθεντο φυλακήν, ἐλάττονά γε τῶν παρανομημάτων λαμβάνοντες τιμωρίαν· τὸ δὲ τῶν Μακεδόνων ἔθνος εἰς δουλείαν δικαίως ἂν ἄγοντες, ἠλευθέρωσαν, οὕτως εὐγενῶς καὶ ταχέως προέμενοι τὴν εὐεργεσίαν ὥςτε μηδὲ παρὰ τῶν ἐπταικότων δέησιν ἀναμεῖναι. ὁμοίως καὶ τῶν Ἰλλυριῶν πολέμῳ κρατήσαντες αὐτονόμους ἀφῆκαν, οὐχ οὕτως ἀξίους ἡγούμενοι χάριτος τοὺς βαρβάρους ὡς ἑαυτοῖς προςήκειν νομίζοντες κατάρχειν εὐεργεσίας καὶ μὴ μεγάλα φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις.

Ὅτι ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τούς τε Μακεδόνας καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐλευθέρους ἀφεῖναι τὰ ἡμίση διδόντας ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΑ. 582

Ὅτι ὁ Περσεὺς εἰς τὸ κατάγειον ἐμβληθεὶς οἴκημα, ἐκεῖ ἂν κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ ὁ Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τηρῶν τὸ τῆς βουλῆς ἀξίωμα καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικές, παρῄνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων, εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους μετερχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακήν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προςανέχων, ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προςκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ' ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ τῶν βαρβάρων Γαλατῶν στρατηγὸς ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ γενόμενος, καὶ συναθροίσας τοὺς αἰχμαλώτους, πρᾶξιν ἐπετελέσατο βαρβαρικὴν καὶ παντελῶς ὑπερήφανον. τούς τε γὰρ τοῖς εἴδεσι καλλίστους καὶ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιοτάτους καταστέψας ἔθυσε τοῖς θεοῖς, εἴ γέ τις τῶν θεῶν δέχεται τὰς τοιαύτας τιμάς· τοὺς δὲ ἄλλους πάντας κατηκόντισε, πολλῶν μὲν ἐν αὐτοῖς γνωριζομένων διὰ τὰς προγεγενημένας

ἐπιξενώσεις, οὐδενὸς δὲ διὰ τὴν φιλίαν ἐλεουμένου. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ βάρβαροι παρ' ἐλπίδας κατορθώσαντες ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐχρήσαντο τοῖς εὐτυχήμασιν.

Ὅτι ὁ Εὐμένης ξενολογήσας τά τε ὀψώνια ἅπασιν ἀπέδωκε καὶ δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ ἐπαγγελίαις ἐψυχαγώγει πάντας, ἐκκαλούμενος τὴν εὔνοιαν, οὐχ ὁμοίως τῷ Περσεῖ. ἐκεῖνος γὰρ δισμυρίων Γαλατῶν παραγενομένων εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἀπετρίψατο τὴν τηλικαύτην συμμαχίαν, ἵνα φείσηται τῶν χρημάτων· ὁ δ' Εὐμένης οὐ λίαν εὐπορούμενος ξενολογῶν δωρεαῖς ἐτίμα τοὺς δυναμένους μάλιστα χρείας παρέχεσθαι. τοιγαροῦν ἐκεῖνος μὲν οὐ βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην ἀλλ' ἰδιωτικὴν τοῦ τυχόντος ἀναλαβὼν μικροψυχίαν ἅμα τῇ βασιλείᾳ πάσῃ καὶ τὸν τηρηθέντα πλοῦτον ἐπεῖδεν αἰχμάλωτον, οὗτος δὲ τῆς νίκης πάντα δεύτερα τιθέμενος οὐ μόνον ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐῤῥύσατο τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ τῶν Γαλατῶν ἔθνος ὑποχείριον ἐποιήσατο.

Ὅτι ἔνιαι τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῶν πράξεων βασιλικαὶ καὶ θαυμάσιαι τελέως ἦσαν, τινὲς δὲ πάλιν οὕτως εὐτελεῖς καὶ ληρώδεις ὥςθ' ὁλοσχερῶς ὑπὸ πάντων καταφρονεῖσθαι. συντελῶν γὰρ τοὺς ἀγῶνας πρῶτον μὲν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσιν ἔσχε προαίρεσιν. ἐκεῖνοι γὰρ αὔξοντες τὴν ἰδίαν βασιλείαν καὶ δυνάμεσι καὶ χρημάτων πλήθεσι, καθὸ οἷοί τ' ἦσαν ἐπεκρύπτοντο τὴν διαίρεσιν διὰ τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχήν· οὗτος δὲ τὴν ἐναντίαν λαβὼν διάθεσιν συνήγαγε σχεδὸν ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας εἰς τὴν πα-
583 νήγυριν, πάντα τὰ τοῦ βασιλείου μέρη διαφερόντως ἐκόσμησε, εἰς ἕνα δὲ τόπον ἀθροίσας καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηνὴν ἀναβιβάσας τὴν βασιλείαν ἅπασαν ἐποίησε μηδὲν ἀγνοεῖν τῶν περὶ αὐτόν.

Ὅτι τοὺς πολυτελεῖς ἀγῶνας καὶ τὴν θαυμαστὴν πανήγυριν ἐκτελέσας ὁ Ἀντίοχος πάντας τοὺς πρὶν ὑπερέβαλεν· ὁ δὲ δι' αὐτοῦ χειρισμὸς πολλῆς εὐτελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οἰκεῖος. παρέτρεχε γὰρ

παρὰ τὴν πομπὴν ἱππάριον ἔχων εὐτελές, καὶ τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν, ἄλλους δὲ ὡς ἔτυχε διατάττων· ὥστε εἴ τις ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀγνοούντων πιστεῦσαι τοῦτον εἶναι τὸν βασιλέα τὸν τῶν ὅλων κύριον, ὁρῶντα μηδ' ὑπηρέτου μετρίου φαντασίαν ἔχοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς ἐφιστάμενος ταῖς εἰσόδοις οὓς μὲν εἰσῆγεν οὓς δὲ ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταττεν. ἀκολούθως δὲ τούτοις προσιὼν τοῖς εὐωχουμένοις οὗ τύχοι ποτὲ μὲν ἐκάθιζε, ποτὲ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον, ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, καὶ περιῄει πάντα τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ δή ποτε προκοπτούσης ἐπὶ πολὺ τῆς ἑστιάσεως, καὶ τῶν πλειόνων ἤδη κεχωρισμένων, ἧκεν ὑπὸ τῶν μίμων ἐκφερόμενος περικεκαλυμμένος. τεθεὶς δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῶν συμπαιζόντων, μετὰ ταῦτα τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ἀνεπήδα γυμνός, καὶ τοῖς μίμοις προσπαίζων ὠρχεῖτο τῶν ὀρχήσεων τὰς γέλωτα καὶ χλευασμὸν εἰωθυίας ἐπισπᾶσθαι, ὡς πάντας αἰσχυνθέντας ἐπὶ τοῖς πραττομένοις φεύγειν ἐκ τοῦ πότου, καὶ ἕκαστον τῶν ἀπηντηκότων ἐπὶ τὴν πανήγυριν, ὅτε μὲν εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῆς χορηγίας ἐμβλέψαι καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ πομπείαις οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν ὅλων, καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλείαν, ὅτε δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσαι καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν τοσαύτην ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρξαι δυνατόν ἐστιν.

Ὅτι τούτων συνελθόντων ἧκον οἱ τοῦ Γράκχου πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν βασιλείαν. οἷς ὁ βασιλεὺς ὡμίλησε φιλοφρόνως, ὥστε μηδὲν ὑποπτεῦσαι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ διαφορᾶς ἔμφασιν ἔχον τῆς δοκούσης ὑποικουρεῖν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Αἴγυπτον γενομένης προσκοπῆς. οὐκ ἦν δὲ τῇ προαιρέσει τοι-

οὗτος, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἀλλοτριώτατα διέκειτο πρὸς Ῥωμαίους.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐκπεσόντος
584 καὶ πεζῇ ἀπερχομένου εἰς Ῥώμην, ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου, καὶ θαυμάσας τὸ παράδοξον, ἐποίησέ τι βασιλικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως. παραχρῆμα γὰρ προχειρισάμενος βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ διάδημα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἵππον πολυτελῆ χρυσοφάλαρον, μετὰ τῶν ἰδίων παίδων ἀπήντησε τῷ Πτολεμαίῳ. συμμίξας δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως ἀπὸ διακοσίων σταδίων καὶ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος, παρεκάλει κοσμηθέντα τοῖς τῆς βασιλείας παρασήμοις ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰς τὴν Ῥώμην εἴσοδον, ἵνα μὴ τελέως εὐκαταφρόνητος εἶναι δόξῃ. ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὴν μὲν προθυμίαν ἀπεδέξατο, τοσοῦτον δὲ ἀπέσχε τοῦ δέξασθαί τι τῶν διδομένων ὥστε καὶ τὸν Δημήτριον ἠξίωσεν ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν πόλεων καταμεῖναι καὶ τοὺς περὶ τὸν Ἀρχίαν μετ' αὐτοῦ.

Ὅτι τοῦ Ἀντιπάτρου ταῖς ἀνάγκαις ἐναποθανόντος Ἀσκληπιάδην τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως τεταγμένον ἤγαγον βοῶντα διότι Τιμόθεος τοῦτο τὸ δρᾶμα συντέθεικε, καὶ τὸ μειράκιον προκεκλημένος εἴη πρὸς ἄδικον καὶ ἀσεβῆ τιμωρίαν τἀδελφοῦ. τοῦ δὲ πλήθους τῶν ἡγεμόνων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἔννοιαν λαμβάνοντος τῆς ὅλης ῥᾳδιουργίας, καὶ τοὺς ἀνήκεστα πάσχοντας ἐλεοῦντος, φοβηθέντες οἱ περὶ Τιμόθεον τοὺς λοιποὺς τῶν καταιτιαθέντων ἀπολύσαντες τῶν βασάνων κατ' ἰδίαν ἐπανείλαντο.

Ὅτι ὁ Φιλοπάτωρ κληθεὶς Ἀριαράθης διαδεξάμενος τὴν πατρῴαν βασιλείαν πρῶτον μὲν τὸν πατέρα μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν· ἔπειτα τῶν τε φίλων καὶ τῶν , ἡγεμονίας τεταγμένων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑποτεταγμένων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιησάμενος μεγάλην εὔνοιαν παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἀπηνέγκατο.

Ὅτι τὸν Μιθροβουζάνην ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν καταγαγόντος Ἀριαράθους Ἀρταξίας ὁ τῆς Ἀρμε-

νίας βασιλεὺς οὐκ ἀφιστάμενος τῆς ἐξ ἀρχῆς πλεονεξίας πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς Ἀριαράθην, παρακαλῶν συμφρονῆσαι, καὶ τῶν νεανίσκων ἑκάτερον τὸν παρ' ἑαυτοῦ διαχειρισάμενον διελέσθαι τὴν Σωφηνήν. ὁ δὲ Ἀριαράθης πολὺ κεχωρισμένος τῆς τοιαύτης ῥᾳδιουργίας τοῖς πρεσβευταῖς ἐπέπληξε, καὶ πρὸς Ἀρταξίαν ἔγραψε, παρακαλῶν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων ἔργων. Ἀριαράθης μὲν οὖν ἀκολούθως οὕτω γενηθείσης τῆς πράξεως οὐ μετρίως ηὔξησε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν· ὁ δὲ Μιθροβουζάνης διὰ τὴν θαυμαζομένην τοῦ καταγαγόντος αὐτὸν πίστιν καὶ καλοκἀγαθίαν ἐκράτησε τῆς πατρῴας ἀρχῆς.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ Περσέα καταπολεμήσας τιμητὴς ὢν καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς πρωτεύων τῶν πολιτῶν ἐτελεύτησεν. ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη τῆς τελευτῆς διεδόθη, καὶ συνήγγιζεν ὁ 585
τῆς ἐκφορᾶς καιρός, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης τῆς πόλεως συμπάθειαν ὥστε μὴ μόνον τοὺς ἐργαστηριακοὺς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον συντρέχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν σύγκλητον ὑπερθέσθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν τιμὴν μετὰ προθυμίας, ἅμα θεασόμενοι καὶ τιμήσοντες τὸν μετηλλαχότα.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Αἰμίλιος οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν τὴν τύχην ἐδοξάζετο, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον μεταλλάττων. πλεῖστον γὰρ τῶν καθ' αὐτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν κομίσας εἰς τὴν Ῥώμην, μεγίστων δὲ θησαυρῶν τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἐγκρατὴς γενόμενος, πλείστης δὲ περὶ τὰ προειρημένα τετευχὼς ἐξουσίας, τοσοῦτον ἀπέσχετο τοῦ σφετερίσασθαί τι τῶν χρημάτων ὥστε μετὰ τὴν τελευτὴν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς δοθέντας εἰς υἱοθεσίαν διαδεξαμένους τὴν κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν ἐπίπλων μὴ δύνασθαι διαλῦσαι τῇ γυναικὶ τὴν φερνήν, εἰ μὴ καὶ τῶν ἐγγείων κτημάτων ἔνια προσαπέδοντο. διὸ καὶ πολλοῖς ἔδοξεν

ὑπερβεβηκέναι κατὰ τὴν ἀφιλαργυρίαν τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τοῦτο τὸ μέρος θαυμασθέντας Ἀριστείδην τε καὶ Ἐπαμινώνδαν. ἐκείνους μὲν γὰρ διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ λυσιτελεῖ τῶν διδόντων ἀπέχεσθαι τῆς δωρεᾶς, τοῦτον δὲ αὐτὸν ἐξουσίαν ἔχοντα λαβεῖν ὁπόσα βούλοιτο μηδενὸς τῶν τοιούτων ἐπιθυμῆσαι. εἰ δὲ ἄπιστόν τισι φαίνεται τὸ λεγόμενον, ἐκεῖνο λογίζεσθαι, ὅτι οὐ χρὴ τὴν τῶν ἀρχαίων ἀφιλαργυρίαν ἐκ τῆς νῦν Ῥωμαίων πλεονεξίας τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ γὰρ τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου μεγίστην ὁρμὴν τοῦτο τὸ ἔθνος ἐσχηκέναι δοκεῖ πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀνδρὸς νῦν ἐμνήσθην ἀγαθοῦ, βούλομαι βραχέα διελθεῖν περὶ τῆς Σκιπίωνος διαγωγῆς τοῦ Νομαντίαν ὕστερον κατασκάψαντος, ὅπως μὴ παράδοξός τισιν ἡ προκοπὴ τούτου δόξῃ γεγονέναι κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους, ἀγνοουμένης τῆς κατὰ τὴν νεότητα περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων σπουδῆς. Πόπλιος τοίνυν Σκιπίων Αἰμιλίου μὲν τοῦ Περσέα θριαμβεύσαντος ἦν κατὰ φύσιν υἱός, καθάπερ ἤδη προείρηται, δοθεὶς δὲ εἰς υἱοθεσίαν Σκιπίωνι τῷ παιδὶ τοῦ τὸν Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους καταπολεμήσαντος ἔσχε κατὰ θέσιν πάππον Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν προσαγορευθέντα, μέγιστον τῶν πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ῥίζης γεγονὼς καὶ τηλικοῦτο βάρος οἰκίας καὶ γένους διαδεδεγμένος, ἄξιος ἐφάνη τῆς τῶν προγόνων δόξης. ἐκ παίδων γὰρ Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπὶ πολὺ μεταλαβὼν, καὶ γεγονὼς κατὰ
586 τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν, ἔδωκεν ἑαυτὸν πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους, λαβὼν ἐπιστάτην Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην τὸν τὰς ἱστορίας συντεταγμένον. τούτῳ δὲ συμβιώσας, καὶ πάσης ἀρετῆς ζηλωτὴς γενόμενος, οὐχ οἷον τῶν ἡλικιωτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων πάντων πολὺ προέσχε σωφροσύνῃ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ μεγαλοψυχίᾳ καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς τῆς ἀρετῆς γένεσι. καίτοι γ' ἐν ἀρχαῖς πρὸ τοῦ φιλοσοφίας ἅψασθαι διάληψιν ἔσχε παρὰ τοῖς πολλοῖς ὡς νωθρὸς ὢν τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ βα-

ρους τῆς οἰκίας οὐκ ἀξιόχρεως διάδοχος καὶ προστάτης. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας οἰκείως πρῶτον ἤρξατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν. πολλὴ γάρ τις ὁρμὴ πρὸς τὰς ἀνέδην ἡδονὰς καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀκολασίας τοῖς τότε νέοις ἐνεπεπτώκει. οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους, οἱ δὲ εἰς ἑταίρας, οἱ δὲ εἰς ἀκροάματα παντοδαπὰ καὶ πότους καὶ καθόλου τὴν ἐπὶ τούτοις πολυτέλειαν ἐξεκέχυντο. ἐν γὰρ τῷ Περσικῷ πολέμῳ χρόνον πλείονα διατρίψαντες ταχέως ἐζήλωσαν τῶν Ἑλλήνων τὴν περὶ τοῦτο τὸ μέρος εὐχέρειαν, ἄλλως τε καὶ χρημάτων εὐπορηκότες καὶ χορηγὸν ἀξιόχρεων τὸν πλοῦτον ἔχοντες ταῖς πρὸς τὰς ἡδονὰς δαπάναις.

Ὅτι ὁ Σκιπίων ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγωγὴν τοῦ βίου, καὶ πάσαις ταῖς τῆς φύσεως ἐπιθυμίαις ὥςπερ τισὶ θηρίοις ἀντιταξάμενος, ἐπ' οὐδ' ὅλοις πέντε ἔτεσι περιεποιήσατο πάνδημον καὶ συγχωρουμένην τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ σωφροσύνην. ταύτης δ' αὐτῷ συμφώνως μαρτυρουμένης, καὶ παρὰ πᾶσι μεγάλης ἐπισημασίας τυγχανούσης, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα ἐλευθεριότητι διενεγκεῖν τῶν ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀρετῆς εἶχε μὲν καὶ τὸ ἦθος τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς Αἰμιλίου πρὸς μίμησιν κάλλιστον ἀρχέτυπον, καὶ καθόλου τὴν μετ' ἐκείνου συμβίωσιν πεποιημένος, προεῖχεν ἤδη τι τῶν προὔργου καὶ προὐτετύπωτο. οὐκ ὀλίγα δὲ αὐτῷ συνήργησε καὶ ταὐτόματον, παρασχόμενον ἀφορμὰς τοῦ ταχὺ περιβόητον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ἀφιλαργυρίαν. Αἰμιλία γάρτοι μεγάλου Σκιπίωνος, ἀδελφὴ δὲ τοῦ Περσέα καταπολεμήσαντος Αἰμιλίου, μετήλλαξε τὸν βίον, ἀπολιποῦσα μεγάλην οὐσίαν, ἧς οὗτος ὑπῆρξε κληρονόμος. ἐν τούτοις οὖν πρώτην ἔδωκε πεῖραν τῆς ἰδίας προαιρέσεως ἐκ περιστάσεως τοιαύτης. ἡ γὰρ μήτηρ αὐτοῦ Παπειρία πολὺ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς ἐτύγχανε κεχωρισμένη μὲν ἀπὸ τἀνδρός· κατ' ἰδίαν δὲ διάγουσα τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν εἶχε τῆς περὶ αὐτὴν εὐγενείας. ἡ δὲ τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ

τὴν κληρονομίαν ἀπολιποῦσα χωρὶς τῆς ἄλλης εὐπορίας μεγάλην ἐσχήκει περικοπὴν κόσμου περὶ αὐτὴν καὶ θεραπαινίδων καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν συνηκμακυῖα τῷ τε βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ μεγάλου Σκιπίωνος. ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν πολλῶν οὖσαν ταλάντων φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. ἧς κατὰ τὰς
587 ἐπισήμους ἐξόδους χρωμένης τῇ δοθείσῃ χορηγίᾳ καὶ λαμπρότητι, τὸ μὲν πρῶτον ἐν ταῖς γυναιξίν, εἶτα ἐν τοῖς ἀνδράσι καθ' ὅλην τὴν πόλιν περιβόητος ἦν ἡ χρηστότης καὶ μεγαλοψυχία τοῦ νεανίσκου καὶ τὸ σύνολον πρὸς τὴν τεκοῦσαν ὁσιότης. τοῦτο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν κρίναι' ἂν καλὸν καὶ θαυμαστόν, μάλιστα δὲ παρὰ Ῥωμαίοις, παρ' οἷς οὐδεὶς οὐδενὶ δίδωσι τῶν ὑπαρχόντων εὐχερῶς ἑκὼν οὐδέν. μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου θυγατράσι προσοφειλομένων εἰς τὴν φέρνην πολλῶν χρημάτων, καὶ τῶν Ῥωμαίων πάντων εἰθισμένων ἐν τρισὶν ἔτεσι κατὰ μέρος ἀποδιδόναι τὰς φερνάς, οὗτος εὐθέως ἁπάσας ἀπέλυσεν. ἑξῆς δὲ μεταλλάξαντος Αἰμιλίου τοῦ κατὰ φύσιν πατρός, καὶ τούτῳ τε καὶ τῷ Φαβίῳ, τοῖς δοθεῖσιν εἰς υἱοθεσίαν, ἀπολιπόντος τὴν οὐσίαν, ἐποίησεν ὁ Σκιπίων καλόν τι καὶ μνήμης ἄξιον. ὁρῶν γὰρ τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ καταδεέστερον ὄντα τοῖς χρήμασιν, ἐπεχορήγησεν αὐτῷ τὴν ἰδίαν μερίδα τῆς κληρονομίας, οὔσης ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα τῆς τιμήσεως, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐποίησεν ἴσην ἑαυτῷ [τὴν] πρὸς τὸν ἀδελφὸν γενέσθαι τὴν ὅλην ὕπαρξιν. ἀποδοχῆς δὲ τυγχάνων καὶ φήμης παρὰ πᾶσι θαυμασιώτερόν τι διεπράξατο. τοῦ γὰρ ἀδελφοῦ Φαβίου μονομαχίας βουλομένου ποιεῖν ἐπὶ τῷ πατρί, μὴ δυναμένου δὲ ὑποδέξασθαι τὴν δαπάνην διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλισκομένων εἰς ταῦτα χρημάτων, τὴν ἡμίσειαν τῶν ἀναλωμάτων ἔδωκεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας. ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρός, τοσοῦτον ἀπέσχετο τοῦ κομίσασθαί τι τῶν πρότερον δωρηθέντων, ὥστε καὶ ταῦτα καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν συνεχώρησεν ἔχειν ταῖς ἀδελφαῖς, οὐ προσηκούσης αὐταῖς κατὰ νόμον τῆς κληρονομίας. ἐπεὶ δὲ καὶ

μᾶλλον περίβλεπτος ἐγένετο κατὰ τὴν πόλιν, ἀναντίῤῥητον ἀπολαμβάνων ἔπαινον χρηστότητος καὶ μεγαλοψυχίας, οὐχ οὕτως τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ προκείμενον κατεργασάμενος ὡς τῷ καιρῷ τῆς δωρεᾶς καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς προθέσεως. τὴν δὲ σωφροσύνην περιεποιήσατο δαπανήσας μὲν οὐδέν, τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν ἀποσχόμενος προσωφελήθη τήν τε σωματικὴν ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν, ἥτις αὐτῷ πάντα τὸν βίον συμπαραμείνασα καλὰς ἀμοιβὰς καὶ χάριτας ἀπέδωκε. τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν μέρους, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαιότατον παρὰ πᾶσι μέν, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις, ἐξεπόνησε καὶ τοῦτο περιττῶς, ἀφορμὴν δούσης αὐτῷ μεγάλην τῆς τύχης· τῶν γὰρ κατὰ τὴν Μακεδονίαν βασιλέων πλείστην πεποιημένων σπουδὴν περὶ τὰς κυνηγεσίας, πάντας ὑπερέβαλε.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπολεμήσαντες τὸν Περσέα τῶν μετασχόντων τοῦ πολέμου τοῖς Μακεδόσι τοὺς μὲν ἐκόλασαν, τοὺς δὲ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην. τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἤπειρον λαβὼν ἐξουσίαν Χάροψ διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι φιλορώμαιος τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγα καὶ πεφεισμένως εἰς αὐτοὺς ἐξημάρτανεν· ἀεὶ δὲ προβαίνων τῇ παρανομίᾳ εἰς τέλος ἐλυμήνατο τὰ κατὰ τὴν Ἤπειρον. οὐ γὰρ διέλειπεν αἰτίας ψευδεῖς ἐπιφέρων τοῖς εὐπορωτάτοις, καὶ τοὺς μὲν φονεύων, 588
τοὺς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας δημεύων. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἄνδρας ἠργυρολόγησεν, ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς Φιλώτας· πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰς ὠμότητα καὶ παρανομίαν πλείονα ἢ κατὰ γυναῖκα· καὶ πολλοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὸν δῆμον, καταιτιασάμενος φρονεῖν ἀλλότρια Ῥωμαίων. καὶ πάντων κατέγνωσαν θάνατον.

Ὅτι Ὀροφέρνης τὸν ἀδελφὸν Ἀριαράθην ἐκβαλὼν τῆς ἀρχῆς τοῦ μὲν νουνεχῶς ἕκαστα διοικεῖν καὶ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ φιλανθρωπίαις ἐκκαλεῖσθαι τὰ πλήθη πρὸς εὔνοιαν πλεῖστον ὅσον ἀπέσχεν, ἀργυρολογῶν δὲ καὶ πολλοὺς ἐπαναιρούμενος πεντήκοντα μὲν ταλάντοις ἐστεφάνωσε Τιμόθεον, ἑβδομήκοντα δὲ ταλάντοις Δημήτριον τὸν βασιλέα, καὶ χωρὶς τούτων

ψ' τάλαντα, προςεπαγγειλάμενος καὶ τὰ λοιπὰ τετρακόσια δώσειν ἐν ἑτέρῳ καιρῷ. ὁρῶν δὲ τοὺς Καππάδοκας ἀλλοτρίως διακειμένους, ἐνήρξατο πάντας ἀργυρολογεῖν καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐπιφανεστάτων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναλαμβάνειν. ἀθροίσας δὲ χρημάτων πλῆθος, τετρακόσια τάλαντα παρέθετο Πριηνεῦσι πρὸς τὰ τῆς τύχης παράλογα. ἅπερ ὕστερον ἀπέδωκαν.

Ὅτι ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος ταχὺ διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιᾶς συγκλείσας τὸν ἀδελφὸν εἰς πολιορκίαν, καὶ πεῖραν πάσης ἀπορίας λαβεῖν ἀναγκάσας, ἐπανελέσθαι μὲν αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησεν, ἅμα μὲν διὰ τὴν χρηστότητα καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως συγγενές, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον. συνεχώρησε δὲ αὐτῷ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ συνθήκας ἐποιήσατο, καθ' ἃς ἔδει Κυρήνην ἔχοντα τὸν νεώτερον εὐδοκεῖν, καὶ σίτου πλῆθος τακτὸν λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτόν. καὶ τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς εἰς πολλὴν ἀλλοτριότητα καὶ κινδύνους ἀπηλπισμένους προελθόντα παραδόξου καὶ φιλανθρώπου συλλύσεως ἔτυχε.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Ὀροφέρνην, ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτοῖς τῶν πραγμάτων προβαινόντων, ἔσπευδον ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, φοβούμενοι μὴ στασιάζειν ἐπιχειρήσωσιν. ἀπορούμενος δὲ τὸ παρὸν χρημάτων, ἠναγκάσθη ἱεροσυλῆσαι τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν, ὃ καθίδρυται μὲν ὑπὸ τὸ καλούμενον ὄρος Ἀριάδνης, ἄσυλον δ' ἦν ἐκ παλαιῶν χρόνων. τοῦτο μὲν ἐσύλησε, καὶ τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων ἀπέδωκεν.

Ὅτι Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς, ἀποτυχὼν τῆς ἐπιβολῆς τῆς περὶ τὸν Ἄτταλον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως τέμενος τὸ καλούμενον Νικηφόριον διέφθειρε καὶ τὸν νεὼν ἐλυμήνατο, ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ τῶν θεῶν ξόανα καὶ τὸ περιβόητον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δοκοῦν ἔργον εἶναι Φυρομάχου, περιττῶς κατεσκευασμένον, καὶ τὰ ἱερὰ πάντα
689 ἐσύλα. ἀνθ' ὧν αὐτῷ ταχὺ τὸ δαιμόνιον ἐπεσήμαινε. τῆς γὰρ δυνάμεως δυσεντερίᾳ περιπεσούσης οἱ πλεῖ-

στοι τῶν στρατιωτῶν διεφθάρησαν. παραπλήσιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν· τοῦ γὰρ στόλου χειμῶνι παραλόγῳ περιπεσόντος ἐν τῇ Προποντίδι συνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καταποθῆναι, τινὰς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκπεσόντας ναυαγῆσαι. καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβὰς τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας τοιαύτας ἐκομίσατο.

Ὅτι οἱ Κρῆτες καταπλεύσαντες εἰς Σίφνον προσέβαλον τῇ πόλει, καὶ τὰ μὲν καταπληξάμενοι τὰ δὲ ἐξαπατήσαντες παρεδέχθησαν ἐντὸς τῶν τειχῶν· δόντες δὲ πίστιν ὥστε μηδὲν ἀδικήσειν, χρώμενοι δὲ τῇ συνήθει τοῖς Κρησὶν ἀθεσίᾳ, τήν τε πόλιν ἐξηνδραποδίσαντο καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς συλήσαντες εἰς Κρήτην κατάγομοι ταῖς ὠφελείαις ὄντες. ταχὺ δὲ τῆς παρανομίας αὐτοῖς τὸ θεῖον ἐπέθηκε τὴν δίκην, παραδόξως τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν ἐπισημηναμένου τοῦ δαιμονίου· συναναγκασθέντες γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων νυκτὸς ποιήσασθαι τὸν ἔκπλουν διὰ τὸ δεδιέναι τὰ μεγέθη τῶν σκαφῶν, μεγάλου πνεύματος ἐπιῤῥάξαντος οἱ πλεῖστοι μὲν ὑποβρύχιοι κατεπόθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, τινὲς δὲ καὶ πρὸς τῇ γῇ πέτραις προσραχθέντες ἀπώλοντο, παντελῶς δὲ ὀλίγοι διεσώθησαν οἱ τῆς κατὰ τοὺς Σιφνίους ἀθεσίας μὴ μετασχόντες.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΒ.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Ἀμύντου δουλεύουσαν Ἰλλυριοῖς τὴν ἡγεμονίαν παραλαβὼν τοῖς ὅπλοις ἅμα καὶ τῇ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀγχινοίᾳ τὴν βασιλείαν ἀνεκτήσατο, ταύτην δὲ μεγίστην τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην δυναστειῶν κατεσκεύασεν, ἐπιεικῶς προσφερόμενος τοῖς κρατηθεῖσιν. Ἀθηναίους γὰρ ἀμφισβητοῦντας τῆς ἡγεμονίας νικήσας ἐπιφανεῖ μάχῃ, τοὺς μὲν τετελευτηκότας τῶν ἡττημένων ἀτάφους ἀπολελειμμένους μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐκήδευσε, τοὺς δὲ ἁλόντας ὑπὲρ δισχιλίους ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἄνευ λύτρων ἀπέλυσε

εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. τοιγαροῦν οἱ περὶ τῆς ἡγε-
μονίας διὰ τῶν ὅπλων ἀγωνισάμενοι διὰ τὴν εἰς
αὐτοὺς ἐπιείκειαν ἑκουσίως ἐξεχώρησαν τῆς τῶν
Ἑλλήνων ἀρχῆς, ὁ δὲ διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ κιν-
δύνων μὴ δυνάμενος τυχεῖν τῆς ἀρχῆς διὰ μιᾶς
φιλανθρωπίας ἔλαβε παρὰ τῶν πολεμίων ἐθελοντὴν
τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. καὶ τὴν τελευταίαν τῆς
βασιλείας παραμονὴν τῷ φόβῳ κατέσχε, κατασκάψας
πόλιν μυρίανδρον τὴν Ὄλυνθον. ὁμοίως δὲ τούτῳ
καὶ ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος Θήβας μὲν ἁρπάσας τῇ
ταύτης τῆς πόλεως ἀπωλείᾳ τοὺς πρὸς νεωτερισμὸν
590 ὁρμωμένους Ἀθηναίους τε καὶ Λακεδαιμονίους τῆς
ἀποστάσεως ἀπέτρεψεν, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τοὺς Πέρσας
πολέμοις ἐπιεικέστατα χρώμενος τοῖς αἰχμαλώτοις,
οὐ μόνον ἀνδρείᾳ ἀλλὰ καὶ ἡμερότητι περιβόητος
τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας ἐπιθυμητὰς ἔσχε
τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ῥω-
μαῖοι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας ὀρεχθέντες συνεστή-
σαντο μὲν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν ὅπλων ἀνδρείας, πρὸς
αὔξησιν δὲ μεγίστην ἤγαγον ἐπιεικέστατα χρώμενοι
τοῖς καταπολεμηθεῖσι. τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχον τῆς
κατὰ τῶν ὑποπεπτωκότων ὠμότητος καὶ τιμωρίας
ὥστε δοκεῖν μὴ ὡς πολεμίοις ἀλλ' ὡς εὐεργέταις
καὶ φίλοις προσφέρεσθαι. οἱ μὲν γὰρ κρατηθέντες
προσεδόκων τῆς ἐσχάτης ἔχεσθαι τιμωρίας, ὡς πο-
λέμιοι γεγονότες· οἱ δὲ κρατοῦντες ὑπερβολὴν ἐπιει-
κείας ἑτέροις οὐκ ἀπέλειπον. οἷς μὲν γὰρ πολιτείας
μετέδοσαν, οἷς δὲ ἐπιγαμίας συνεχώρησαν, τισὶ δὲ
τὴν αὐτονομίαν ἀπέδοσαν, οὐδενὶ μνησικακήσαντες
πικρότερον τοῦ δέοντος. τοιγαροῦν διὰ τὴν ὑπερβο-
λὴν τῆς ἡμερότητος οἵ τε βασιλεῖς καὶ αἱ πόλεις καὶ
συλλήβδην τὰ ἔθνη πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν
ηὐτομόλησαν. οὗτοι δὲ σχεδὸν τὴν ἀρχὴν πάσης τῆς
οἰκουμένης ἔχοντες, ταύτην ἠσφαλίσαντο φόβῳ καὶ
τῇ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων ἀπωλείᾳ. Κόρινθον
γὰρ κατέσκαψαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Μακεδονίαν
ἐρριζοτόμησαν, οἷον τὸν Περσέα, καὶ Καρχηδόνα κα-

κατέσκαψαν καὶ ἐν Κελτιβηρίᾳ τὴν Νομαντίαν, καὶ πολλοὺς κατεπλήξαντο.

Ὅτι σφόδρα οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτιμοῦνται δικαίους ἐνίστασθαι τοὺς πολέμους καὶ μηδὲν εἰκῇ καὶ προπετῶς περὶ τῶν τοιούτων ψηφίζεσθαι.

Ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς κληθεὶς ὕστερον, τότε δὲ χιλίαρχος ὤν, τῶν ἄλλων τοὺς εἰς ὁμολογίαν καὶ ὅρκους καταντήσαντας παρασπονδούντων καὶ τὴν δοθεῖσαν πίστιν ἀθετούντων, οὗτος τοὐναντίον μάλιστα τὰς δοθείσας πίστεις τοῖς πολιορκουμένοις ἐτήρει, καὶ τοῖς ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσιν ἐπιεικῶς προσεφέρετο. διὸ καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης δικαίας διαδιδομένης κατὰ τὴν Λιβύην, οὐδεὶς τῶν πολιορκουμένων ἐνεπίστευεν αὐτόν, εἰ μὴ Σκιπίωνι συντίθοιτο τὰς ὁμολογίας.

Ὅτι κατὰ τὴν μάχην τριῶν Ῥωμαίων πεσόντων, καὶ τούτων ἀτάφων γεγονότων, πάντες χαλεπῶς ἔφερον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλείᾳ τε καὶ στερήσει τῆς ταφῆς. ὁ δὲ Σκιπίων συγχωρήσαντος τοῦ ὑπάτου διὰ γραμμάτων παρεκάλεσε τὸν Ἀσδρούβαν θάψαι τοὺς ἄνδρας. οὗ ποιήσαντος τὸ παρακληθέν, καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς κηδεύσαντος τοὺς ἄνδρας, καὶ τὰ ὀστέα πέμψαντος πρὸς τὸν ὕπατον, ὁ Σκιπίων προέκοπτε τῇ δόξῃ, ὡς ἂν καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις μεγάλης τυγχάνων ἀποδοχῆς.

Ὅτι ὁ Ψευδοφίλιππος περιβοήτῳ μάχῃ νικήσας Ῥωμαίους ἐξετράπη πρὸς ὠμότητα καὶ παρανομίαν τυραννικήν. πολλοὺς μὲν γὰρ τῶν εὐπόρων ἀνεῖλεν, ἐπιῤῥίψας αἰτίας διαβολῆς ψευδοῦς, οὐκ ὀλίγους 591
δὲ τῶν φίλων ἐμιαιφόνησεν. ἦν γὰρ φύσει θηριώδης καὶ φονικὸς καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις ὑπερήφανος, ἔτι δὲ πλεονεξίας καὶ πάσης κακίας ἀνάπλεως.

Ὅτι ὁ δῆμος τηλικαύτην εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Σκιπίωνα ὥστε μήτε τῆς ἡλικίας συγχωρούσης μήτε τῶν νόμων ἐπιτρεπόντων μεγάλην εἰσφέρεσθαι σπουδὴν εἰς τὸ τὴν ὕπατον ἀρχὴν αὐτῷ περιθεῖναι.

Ὅτι ὁ τῶν Ῥωμαίων ὕπατος Καλπούρνιος δι' ὁμολογίας τινὰς τῶν πόλεων εἰληφὼς κατέσκαψεν,

οὐδὲν τῆς πίστεως φροντίσας, διόπερ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀπιστούμενος ἀπετύγχανεν, ὥσπερ δαιμονίου τινὸς ἀντιπράττοντος. εἰς πολλὰς γὰρ ἐπιβολὰς δυςεπιτεύκτους ἧκε καὶ πράξεις.

Ὅτι ὁ Προυσίας ὁ βασιλεὺς τήν τε ὄψιν ὢν ἀδεξὴς καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν τρυφὴν ἔχων γυναικεῖον, ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν ἐμισεῖτο.

Ὅτι ὁ Σκιπίων μετὰ τὴν ἅλωσιν Καρχηδόνος τοῖς ἀπὸ τῆς Σικελίας κατηντηκόσι πρεσβευταῖς ἐπιδείξας ἅπαντα τὰ λάφυρα προςέταξεν ἑκάστους τὰ ἐκ τῶν ἰδίων πατρίδων εἰς Καρχηδόνα πάλαι ποτὲ μετενηνεγμένα ἐπιλεγομένους ἀποκομίζειν εἰς Σικελίαν. καὶ πολλαὶ μὲν εὑρέθησαν ἐπισήμων ἀνδρῶν γραφαί, πολλοὶ δὲ ἀνδριάντες ἐπιφανεῖς ταῖς κατασκευαῖς, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀναθήματα διαπρεπῆ θεῶν ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ. ἐν δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος, ὃν κατασκευάσας Περίλαος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ, καὶ πρῶτος τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας τέχνης ἐν τῇ καθ' αὑτὸν τιμωρίᾳ δικαίως ὑπομείνας, ἀνῃρέθη.

Ὅτι κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας καιροὺς διεληλυθότων σχεδὸν ἐτῶν ἑκατὸν θεασάμενος τὴν Κόρινθον Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις ὀνομασθεὶς θεός, εἰς τοιαύτην ἦλθε συμπάθειαν καὶ φιλοδοξίαν, ὥςτε μετὰ πολλῆς σπουδῆς πάλιν αὐτὴν ἀναστῆσαι. διόπερ τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν ἐπιεικείας δίκαιόν ἐστι μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἀπονέμειν αὐτῷ πρὸς τὸν αἰῶνα τῆς χρηστότητος ἔπαινον. τῶν γὰρ προγόνων αὐτοῦ σκληρότερον κεχρημένων τῇ πόλει, οὗτος διὰ τῆς ἰδίας ἡμερότητος διωρθώσατο τὰς ἐκείνων ἀποτομίας, προκρίνας τῆς τιμωρίας τὴν συγγνώμην. ὑπερεβάλετο δὲ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῷ μεγέθει τῶν κατεργασθέντων, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς δικαίως ἐκτήσατο. καθόλου δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐγενείᾳ τε καὶ λόγου δεινότητι καὶ στρατηγήμασι πολεμικοῖς καὶ ἀφιλαργυρίᾳ ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστιν ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστο-

ρίας ἄξιον ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν τῆς χρηστότητος ἔπαινον. μεγέθει γὰρ πράξεων ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίους ὑπερέθετο.

Ὅτι Οὐρίαιθος ὁ λῃστάρχος ὁ Λυσιτανὸς καὶ δίκαιος ἦν ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ' ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώ- 392
ροις, ἔτι δὲ οὐδὲν ἁπλῶς ἐκ τῶν κοινῶν νοσφιζόμενος. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς Λυσιτανοὺς προθυμότατα συγκινδυνεύειν αὐτῷ, τιμῶντας οἱονεί τινα κοινὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα.

Ὅτι ὁ Πλαύτιος ὁ ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων κακὸς προστάτης ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. ἀνθ' ὧν κατάκριτος ἐν τῇ πατρίδι γενόμενος ἐπὶ τῷ τεταπεινωκέναι τὴν ἀρχήν, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ῥώμης.

Ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς ἄχρηστος ὢν εἰς προστασίαν βασιλείας, τὰ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπέτρεψεν Ἱέρακι καὶ Διοδότῳ.

Ὅτι Δημήτριος, τεταπεινωμένης τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας, καὶ μόνος ἀπολειφθείς, ἀπολελύσθαι διέλαβεν ἑαυτὸν παντὸς κινδύνου. διόπερ τῆς συνήθους τοῖς ὄχλοις ἀρεσκείας καταφρονήσας, καὶ βαρύτερος ἀεὶ μᾶλλον τοῖς προστάγμασι γινόμενος, ἀπέσκηψεν εἰς ὠμότητα τυραννικὴν καὶ ποικίλων ἀνομημάτων ὑπερβολάς. αἰτία δ' ἦν αὐτῷ τῆς διαθέσεως ταύτης οὐ μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς βασιλείας προεστηκώς. οὗτος γὰρ ἀσεβὴς ὢν καὶ ῥᾳδιουργὸς πάντων τῶν κακῶν εἰσηγητὴς ἐγένετο, κολακεύων τὸ μειράκιον καὶ προτρεπόμενος εἰς τὰς αἰσχίστας πράξεις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ γεγονότας ἀλλοτρίους οὐ μετρίαις ἐπιτιμήσεσιν ἐκόλαζεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐξηλλαγμέναις περιέβαλλεν. ἔπειτα τῶν Ἀντιοχέων χρωμένων πρὸς αὐτὸν τῇ συνηθείᾳ, ξενικὴν δύναμιν ἀξιόλογον ἐπ' αὐτοὺς συνεστήσατο, καὶ τὰ μὲν ὅπλα παρείλετο, τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων παραδοῦναι τοὺς μὲν ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, τοὺς δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν κατεκέντησε. μεγάλης δὲ ταραχῆς γενο-

μένης περὶ τὸν παροπλισμόν, τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως ἐνέπρησε. πολλοὺς δὲ τῶν καταιτιαθέντων τιμωρησάμενος εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον τὰς οὐσίας ἀνέλαβε. διὰ δὲ τὸν φόβον καὶ τὸ μῖσος πολλοὶ τῶν Ἀντιοχέων φυγόντες ἐκ τῆς πατρίδος ἠλῶντο καθ' ὅλην τὴν Συρίαν, τηροῦντες τοὺς κατὰ τοῦ βασιλέως καιρούς. ὁ δὲ Δημήτριος ὑπάρχων αὐτοῖς πολέμιος, οὐ διέλιπε ποιῶν σφαγὰς καὶ φυγὰς καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις, πολὺ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς χαλεπότητα καὶ μιαιφονίαν ὑπερβαλόμενος. καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐ βασιλικὴν ἐπιείκειαν ἀλλὰ τυραννικὴν παρανομίαν ἐζηλωκὼς ἀνηκέστοις κακοῖς τοὺς ὑποταττομένους
598 περιεβεβλήκει· ὥστε συνέβαινε τοὺς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς οἰκίας βασιλεῖς διὰ τὴν παρανομίαν μισεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας διὰ τὴν ἐπιείκειαν ἀγαπᾶσθαι. διὸ καὶ παρ' ἕκαστον ἀγῶνες καὶ πόλεμοι συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ Συρίαν, ἐφεδρευόντων ἀλλήλοις τῶν δυναστῶν τῶν ἀφ' ἑκάστης οἰκίας. καὶ γὰρ τὰ πλήθη διὰ τὴν τῶν κατιόντων ἀεὶ βασιλέων ἀρέσκειαν εὐθέτως εἶχε πρὸς τὰς μεταβολάς.

Ὅτι οἱ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι τοὺς πρεσβευτὰς ἠτίμασαν. ἐπιβοωμένων δὲ τῶν ἀτυχούντων τὴν ἱερὰν τῶν ἱκετῶν τιμὴν καὶ τὴν ἄδειαν τῆς τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίας, παροξυνθέντες οἱ τολμηρότατοι τῶν νέων ἐξεκέντησαν τοὺς ἱκέτας. οἱ δὲ ἀνόσιον φόνον ἐπιτελεσάμενοι συνέδραμον ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν παρανομήμασι συνεπιχειρονομοῦντες ἄλλην κατὰ τῶν Μαραθηνῶν ἐπιβολὴν ἀσεβῆ συνεστήσαντο. περιελόμενοι γὰρ τῶν σφαγέντων τοὺς δακτυλίους ἔπεμψαν ὡς παρὰ τῶν πρεσβευτῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμον τῶν Μαραθηνῶν, ἐν ᾗ ἐδήλουν ἐπαγγελλόμενοι τοὺς Ἀραδίους πέμψαι στρατιώτας τοὺς βοηθήσοντας, ὅπως πιστευσάντων τῶν Μαραθηνῶν ὡς πρὸς ἀλήθειαν ἔχειν συμμάχους ἀποστελλομένους, προσδεχθῶσιν οἱ παρ' αὐτῶν στρατιῶται. οὐ μὴν ἠδυνήθησάν γε τὴν ἄνομον ἐπιβολὴν εἰς πέρας ἀγαγεῖν, ἀνδρὸς εὐσεβοῦς καὶ δικαίου κατελεήσαντος τὴν τύχην τῶν μελλόντων πάσχειν ἀνή-

κιστα. τῶν γὰρ Ἀραδίων πάντα τὰ πλοῖα παρελομένων, ὅπως μηδεὶς δυνηθῇ δηλῶσαι τοῖς ἐπιβουλευομένοις τὴν κατ' αὐτῶν σκευωρίαν, θαλαττουργός τις πρὸς τοὺς Μαραθηνοὺς οἰκείως διακείμενος, καὶ τὸν αὐλῶνα τὸν περὶ ἐκείνους τοὺς τόπους ἐργαζόμενος, παρῃρημένης αὐτοῦ τῆς ἁλιάδος διενήξατο νυκτὸς τὸν πόρον, καὶ παραβόλως διήνυσε τοὺς ὀκτὼ σταδίους, καὶ ἐδήλωσε τοῖς Μαραθηνοῖς τὴν κατ' αὐτῶν ἐπιβουλήν. οἱ δὲ Ἀράδιοι γνόντες διὰ τῶν κατασκόπων μεμηνυμένην τὴν ἰδίαν ἐπιβολήν, ἀπέστησαν τῆς διὰ τῶν ἐπιστολῶν κακουργίας.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος ἀδελφὸς βασιλεύσας ἐξ ἀνομημάτων ἤρξατο μεγάλων διοικεῖν τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. πολλοὺς μὲν γὰρ ψευδέσιν αἰτίαις περιβάλλων ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ ὠμῶς καὶ παρανόμως ἀνῄρει· ἄλλους δὲ ποικίλαις προφάσεσι συκοφαντῶν ὡς ἀδικοῦντας ἐφυγάδευε, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἀφῃρεῖτο. ἐφ' οἷς δυσχεραινόντων καὶ ἀγανακτούντων, τὴν παρὰ πάντων ὀργὴν ἐπαναιρούμενος ταχὺ τοῖς ὑποτεταγμένοις 594 ἦλθεν εἰς μῖσος. ὅμως ἐβασίλευσεν ἔτη πεντεκαίδεκα.

Ὅτι Οὐιρίατθος πολλῶν παρατεθέντων κατὰ τὸν γάμον ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων καὶ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν ὑφασμάτων, τῇ λόγχῃ προσαιωρησάμενος ἀπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος, οὐ θαυμάζων οὔτε ἐκπληττόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον καταφρονήσεως ἔννοιαν ἐπιφαίνων. καὶ πολλὰ εἰπὼν πραγματικῶς ἀποκρίσει μιᾷ πολλὰς ἐμφάσεις ἀπέλιπεν ἀχαριστίας εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ ἀφροσύνης ἐπὶ τὸ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἀστάτοις τῆς τύχης δωρήμασι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ περιβόητος τοῦ συγκηδεστοῦ πλοῦτος δοῦλος ἦν τοῦ τὴν λόγχην ἔχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὀφείλει, δίδωσι δὲ οὐδὲν ἴδιον τῷ κυρίῳ πάντων. ὁ δ' οὖν Οὐιρίατθος οὔτε ἐλούσατο λιπαρούντων οὔτε κατεκλίθη· τραπέζης δὲ παρατεθείσης παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀφελὼν ἄρτους καὶ κρέα τοῖς

μεθ' ἑαυτοῦ πορευθεῖσιν ἔδωκε. καὶ αὐτὰς ἀπὸ χειρῶν βραχέα προςενεγκάμενος ἄγειν ἐκέλευσε τὴν νύμφην. θύσας δὲ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ νομιζόμενα παρ' Ἴβηρσι ποιήσας, ἐπέθετο τὴν παρθένον ἐπὶ τὴν ἵππον, καὶ παραχρῆμα ἀπήλαυνεν εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι παρασκευάς. ὑπελάμβανε γὰρ τὴν μὲν αὐτάρκειαν μέγιστον ὑπάρχειν πλοῦτον, τὴν δὲ ἐλευθερίαν πατρίδα, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἀνδρείας ὑπεροχὴν βεβαιοτάτην κτῆσιν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ κατὰ τὰς ὁμιλίας εὔστοχος, ὡς ἂν ἐξ αὐτοδιδάκτου καὶ ἀδιαστρόφου φύσεως ἀμωμήτους φέρων τοὺς λόγους.

Ὅτι ὁ Δημήτριος ἐν Λαοδικείᾳ διατρίβων ῥαθύμως διῆγε, πότους τε συνάγων καὶ ταῖς πολυτελεστάταις ἀπολαύσεσιν ἐκκεχυμένως χρώμενος. ὁμοίως δὲ κατὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ αὐτὸς διέμεινεν εἰς πολλοὺς εἰκῇ παρανομῶν καὶ μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῶν ἐλαττωμάτων διορθωθῆναι.

Ὅτι οἱ Κνώσσιοι τῶν πρωτείων ἀντείχοντο. προῆγε δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς ἡγεμονίας φιλοτιμίαν τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἡ διαβεβοημένη δόξα κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους. τόν τε γὰρ Δία παρ' αὐτοῖς τετράφθαι μυθολογοῦσί τινες καὶ Μίνω τὸν θαλαττοκρατήσαντα Κνώσσιον ὄντα παιδευθῆναι ὑπὸ Διός, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διενεγκεῖν.

Ὅτι κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὠμότητα καὶ παρανομίαν οὐ μετρίως ἐμίσει τὸ πλῆθος. παράλληλος γὰρ ὁ τούτου
595 τρόπος πρὸς τὸν τοῦ Φιλομήτορος θεωρούμενος οὐδὲ σύγκρισιν ἐπεδέχετο διὰ τὰς παρ' ἀμφοτέροις ὑπερβολάς, τοῦ μὲν ἐπιεικείας, τοῦ δὲ ὠμότητος καὶ μιαιφονίας. διὸ τὰ πλήθη καὶ πρὸς μεταβολὴν οἰκείως ἔχοντα τὸν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐκαραδόκει καιρόν.

Ὅτι Πτολεμαίου κατὰ τὴν Μέμφιν ἐνθρονιζομένου τοῖς βασιλείοις κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων νόμους, παῖς ἐγένετο ἐκ τῆς Κλεοπάτρας τῷ βασιλεῖ. ἡσθεὶς δὲ διαφερόντως προςηγόρευσε τὸν παῖδα Μεμφίτην

ἀπὸ τῆς πόλεως καθ' ἣν τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντας ἐγεννήθη. ἄγων δὲ παιδογόνια, καὶ τῇ συνήθει μιαιφονίᾳ χρώμενος, προςέταξεν ἀποκτεῖναι τῶν Κυρηναίων τοὺς συγκαταγαγόντας μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐγκαλουμένους δὲ ἐπί τισι δικαίαις παῤῥησίαις διὰ τὴν παλλακὴν Εἰρήνην.

Ὅτι Διήγυλις ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, καὶ παραδόξως αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ἐπιῤῥεόντων, οὐκέτι τῶν ὑποτεταγμένων ὡς φίλων καὶ συμμάχων ἦρχεν, ἀλλ' ὡς ἀργυρωνήτων ἀνδραπόδων ἢ πολεμίων αἰχμαλώτων ὠμῶς ἐδέσποζε. πολλοὺς μὲν γὰρ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας Θρᾳκῶν ἀνεῖλε μετ' αἰκίας, οὐκ ὀλίγους δὲ ὕβριζε καὶ ταῖς ἐσχάταις παροινίαις περιέβαλλεν. οὐ γὰρ ἦν οὐ γυναικός, οὐ παιδὸς αὐτῷ κάλλος ἄθικτον, οὐ κατασκευὴ κτημάτων πολυτελὴς ἀναφαίρετος, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτὸν δυναστείαν ἐπλήρου παρανομίας. ἐπόρθει δὲ καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τὰς πλησιοχώρους, καὶ τῶν ἁλισκομένων οὓς μὲν ὕβριζεν, οὓς δὲ δειναῖς καὶ παρηλλαγμέναις αἰκίαις ἐτιμωρεῖτο. κυριεύσας δὲ ὁ αὐτὸς πόλεως Λυσιμαχίας, τεταγμένης ὑπὸ τὸν Ἄτταλον, τὴν μὲν πόλιν ἐνέπρησε, τῶν δ' αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς ἀξιολογωτάτους ἰδίαις καὶ παρηλλαγμέναις κατ' αὐτῶν ἐχρήσατο τιμωρίαις. παίδων μὲν γὰρ ἀποκόπτων χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς ἐξῆπτε ταῦτα φέρειν τοῖς τῶν γονέων τραχήλοις, ἀνδρῶν δὲ καὶ γυναικῶν ἑκατέρων διήλλαττεν ἀμφοτέρων τὰ μέλη. καὶ τινὰς μὲν χειροκοπήσας διεμέλιζε τὰ σώματα κατὰ ῥάχιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς διακοπὰς ἐπ' ἄκραις ταῖς λόγχαις φέρειν, ὡς Φάλαριν καὶ τὸν Κασσανδρέων τύραννον Ἀπολλόδωρον ὑπερβάλλειν ὠμότητι. παραλιπὼν δ' ἄν τις τὰ λοιπὰ τῆς περὶ αὐτὸν μιαιφονίας ἐξ ἑνὸς τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι τεκμήραιτο τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμότητος. γάμων ἀγομένων τούτῳ κατά τι Θρᾳκικὸν παλαιὸν ἔθος δύο νεανίσκους Ἕλληνας ἐκ τῆς Ἀτταλικῆς βασιλείας καθ' ὁδοιπορίαν συνήρπασεν, ἀδελφοὺς μὲν ὑπάρχοντας, τῇ δὲ εὐπρεπείᾳ διαφόρους, τὸν μὲν 556

ἴουλον κατάγοντα, τὸν δὲ ὑπογραφὴν ἄρτι λαμβάνοντα ταύτης τῆς ἀκμῆς. τούτους ἀμφοτέρους καταστέψας ἱερείου τρόπον εἰσήγαγε, καὶ τὸν μὲν νεώτερον κατατείνας μακρὸν διὰ τῶν ὑπηρετῶν ὡς μέσον διακόψων, ἀνεφώνησεν ὡς οὐχ ὁμοίοις ἱερείοις δεῖ χρῆσθαι τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς βασιλεῖς. κλαίοντος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ φιλάδελφον πάθος προφαίνοντος, καὶ τιθέντος ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν σίδηρον, προσέταξε τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῦτον ὁμοίως τεῖναι μακρόν. διπλασιάζων δὲ τὴν ὠμότητα, καὶ μιᾷ πληγῇ καθ' ἑκατέρου χρησάμενος, ἐν ἀμφοτέροις εὐστόχησε, παιᾶνι τῶν θεωμένων ἐπισημηνάντων τὴν κατόρθωσιν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παράνομα ἐποίησεν.

Ὅτι ὁ Ἄτταλος ἀκούων τὸν Διήγυλιν παρὰ τοῖς ὑποτεταγμένοις διαβεβλῆσθαι διά τε τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμότητος, ἐζήλωσε τὴν ἐναντίαν προαίρεσιν. διὸ καὶ τοὺς ἁλισκομένους τῶν Θρακῶν ἀπολύων μετὰ φιλανθρωπίας, πολλοὺς ἔσχε κήρυκας τῆς ἰδίας ἐπιεικείας. ἃ δὴ πυνθανόμενος ὁ Διήγυλις, τῶν μὲν ἀποχωρούντων τοὺς ὁμήρους δειναῖς ὕβρεσι καὶ παρανόμοις αἰκίαις περιέβαλλεν, ὧν ἦσάν τινες τῶν ἀσθενεστάτων παίδων ἡλικίᾳ καὶ φύσει. καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν διαμεμελισμένοι τὰ σώματα ποικίλως, οἱ δὲ κεφαλὰς καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀφῃρημένοι· καὶ τούτων οἱ μὲν ἐπὶ σκόλοψιν, οἱ δὲ ἐπὶ δένδρεσιν ἀνήρτηντο. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῶν γυναικῶν ἀνεπτυγμένας τὰ σώματα πρὸς ὕβριν τε ἦν ἰδεῖν πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμένας, παντοίας διαθέσεις αἰσχύνης ἐξ ὑπερηφανίας βαρβάρων συντετελεσμένας. αἳ τοῖς μὲν πράξασιν ὠμότητος ἀναισχύντου δεῖγμα προέκειντο, τῶν δὲ θεωρούντων καὶ τὸν ἥμερον ἐχόντων λογισμὸν πολλοὺς ἐξεκαλοῦντο πρὸς τὸν τῶν ἠτυχηκότων ἔλεον.

Ὅτι τοῦ Πομπηίου ἐλθόντος ἐπὶ πόλιν τὴν καλουμένην Λαγνί, καὶ ταύτην πολιορκοῦντος, οἱ Νουμαντῖνοι βουλόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ὁμοεθνέσιν ἔπεμψαν στρατιώτας τετρακοσίους νυκτός. οἱ δὲ τούτους ἀσμένως δεξάμενοι σωτῆρας ἀπεκάλουν καὶ δωρεαῖς

ἐτίμων. μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας καταπλαγέντες καὶ τὴν πόλιν προδιδόντες, τοῖς σώμασιν ᾔτουν ἀσφάλειαν. τοῦ δὲ Πομπηΐου δόντος ἀπόκρισιν, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ποιήσαιτο πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας, εἰ μὴ πρῶτον ἐκδώσουσι τοὺς συμμάχους, τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπόμενοι τὸ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀνόμημα διεκαρτέρουν· τοῦ δὲ δεινοῦ πλησίον ὄντος διεπρεσβεύοντο, καὶ τῇ τῶν φίλων ἀπωλείᾳ τὴν σωτηρίαν αὑτοῖς ἐπεχείρουν περιποιῆσαι. οὐ μὴν ἔλαθόν γε τοὺς ἐπιβουλευομένους, ἀλλὰ τοῦτο μαθόντες πρὸς ἀλκὴν 597
ἐτράποντο, καὶ νυκτὸς τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐπιθέμενοι πολὺν ἐποίουν φόνον. ὁ δὲ Πομπήιος τοῦ θορύβου αἰσθόμενος, καὶ κλίμακας προσερείσας τοῖς τείχεσιν, ἐκυρίευσε τῆς πόλεως. καὶ τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἅπαντας ἀπέσφαξε, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διακοσίους τὸν ἀριθμὸν ἀπέλυσε τῶν κινδύνων, ἅμα μὲν ἐλεήσας κινδυνεύουσαν ἀρετὴν καὶ τὸ περὶ τοὺς ἀκληροῦντας γενόμενον πάθος δι' ἀχαριστίαν, ἅμα δὲ τὴν Νουμαντίνων εὔνοιαν πρὸς Ῥωμαίους πόῤῥωθεν ἐκκαλούμενος ταῖς εὐεργεσίαις· τὴν δὲ πόλιν κατέσκαψεν.

Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίῤῥοιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ηὔξησε. μέχρι γὰρ τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως. εἰς τηλικοῦτο δὲ μέγεθος προαχθεὶς βασιλείας οὐκ ἐζήλωσε τρυφὴν οὐδὲ ὑπερηφανίαν, ἅπερ ταῖς πλείσταις δυναστείαις ἀκολουθεῖν εἴωθεν, ἀλλ' ἐπιείκειαν μὲν πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, ἀνδρείαν δὲ πρὸς τοὺς ἀντιταττομένους· καθόλου δὲ πολλῶν ἐθνῶν ἐγκρατὴς γενόμενος τὰ παρ' ἑκάστοις ἄριστα τῶν νομίμων κατέδειξε τοῖς Πάρθοις.

Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Οὐιριάτθου ταφῆς παραδόξου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἠξίωσαν, καὶ διακοσίοις ζεύγεσι μονομάχων ἀγῶνα πρὸς τῷ τάφῳ συνετέλεσαν, τιμῶντες αὐτοῦ τὴν διαβεβοημένην ἀνδρείαν. ὁμολογουμένως γὰρ ἦν πολεμικώτατος μὲν ἐν τοῖς κινδύνοις, στρατηγικώτατος δὲ ἐν τῷ προϊδέσθαι τὸ συμφέρον,

τὸ δὲ μέγιστον, διετέλεσε πάντα τὸν τῆς στρατηγίας χρόνον ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὡς οὐδεὶς ἕτερος. κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς λῃστείας διανομὰς οὐδὲν πλέον ἀπεφέρετο τῆς τοῖς ἰδιώταις ἐπιβαλλούσης μοίρας, ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῷ πορισθέντων ἐτίμα τοὺς ἀξίους χάριτος καὶ τοὺς ἀπόρους τῶν στρατιωτῶν ὑπελάμβανεν. ὑπῆρχε δὲ καὶ νήπτης καὶ ἀγρυπνητικὸς καὶ παντὸς πόνου καὶ κινδύνου κατεξανεστηκώς, ἔτι δὲ πάσης ἡδονῆς κρείττων. αἱ δὲ ἀποδείξεις τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς ἐμφανεῖς εἰσιν. ἕνδεκα γὰρ ἔτη δυναστεύοντος αὐτοῦ Λυσιτανῶν οὐ μόνον αἱ δυνάμεις ἀστασίαστοι διέμειναν, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀνίκητοι. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν τὸ σύστημα τῶν Λυσιτανῶν διελύθη στερηθὲν τῆς τούτου προστασίας.

Ὅτι Πτολεμαῖος διὰ τὴν ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν καὶ διὰ τὰς ἀνέδην τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν ἀπολαύσεις καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀγεννὲς πάθος, διὸ Φύσκων ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ στρατηγὸς Ἱέραξ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις θαυμαστὸς ὢν καὶ κατὰ τὰς ἐντεύ-
598 ξεις τοῖς ὄχλοις εὔθετος, ἔτι δὲ μεγαλόψυχος, συνέσχε τὴν τοῦ Πτολεμαίου βασιλείαν. τούτου γὰρ ἀπορουμένου χρημάτων, καὶ τῶν στρατιωτῶν βουλομένων ἀφίστασθαι πρὸς Γαλαίστην διὰ τὸ μὴ κομίζεσθαι τοὺς μισθούς, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὀψωνιάσας τὴν δύναμιν διωρθώσατο τὴν ὅλην μεταβολήν.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου παντελῶς οἱ Αἰγύπτιοι κατεφρόνησαν, ὁρῶντες ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις ὄντα παιδαριώδη καὶ πρὸς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἐκκεχυμένον καὶ διὰ τὴν ἀκολασίαν τὸ σῶμα γυναικῶδες περιπεποιημένον.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος διὰ τὴν βαρύτητα καὶ δυσκινησίαν τοῦ σώματος τῇ διὰ τὸν ὄγκον ὑπεροχῇ καὶ τῷ πλήθει τῶν περικεχυμένων σαρκῶν ἄχρηστος ἦν ἐν ταῖς κατὰ πόλεμον ἐνεργείαις.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΔ.

Ὅτι οὐδέποτε στάσις ἐγένετο τηλικαύτη δούλων ἡλίκη συνέστη ἐν τῇ Σικελίᾳ, δι' ἣν πολλαὶ μὲν πόλεις δειναῖς περιέπεσον συμφοραῖς, ἀναρίθμητοι δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ τέκνων ἐπειράθησαν τῶν μεγίστων ἀτυχημάτων, πᾶσα δὲ ἡ νῆσος ἐκινδύνευσε πεσεῖν εἰς ἐξουσίαν δραπετῶν, ὅρον τῆς ἐξουσίας τιθεμένων τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερβολὴν τῶν ἀκληρημάτων. καὶ ταῦτα ἀπήντησε τοῖς μὲν πολλοῖς ἀνελπίστως καὶ παραδόξως, τοῖς δὲ πραγματικῶς ἕκαστα δυναμένοις κρίνειν οὐκ ἀλόγως ἔδοξε συμβαίνειν. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐπορίας τῶν τὴν κρατίστην νῆσον ἐκκαρπουμένων ἅπαντες σχεδὸν οἱ τοῖς πλούτοις προκεκοφότες ἐζήλωσαν τὸ μὲν πρῶτον τρυφήν, εἶθ' ὑπερηφανίαν καὶ ὕβριν. ἐξ ὧν ἁπάντων αὐξανομένης ἐπ' ἴσης τῆς τε κατὰ τῶν οἰκετῶν κακουχίας καὶ τῆς κατὰ τῶν δεσποτῶν ἀλλοτριότητος, ἐῤῥάγη ποτὲ σὺν καιρῷ τὸ μῖσος. ἐξ οὗ χωρὶς παραγγέλματος πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον οἰκετῶν ἐπὶ τὴν τῶν δεσποτῶν ἀπώλειαν. τὸ παραπλήσιον δὲ γέγονε καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, Ἀριστονίκου μὲν ἀντιποιησαμένου τῆς μὴ προσηκούσης βασιλείας, τῶν δὲ δούλων διὰ τὰς ἐκ τῶν δεσποτῶν κακουχίας συναπονοησαμένων ἐκείνῳ, καὶ μεγάλοις ἀτυχήμασι πολλὰς πόλεις περιβαλόντων.

Ὅτι παραπλησίως καὶ πρὸς τὰς γεωργίας ἕκαστος τῶν πολλὴν χώραν κεκτημένων ὅλα σωματοτροφεῖα συνηγόραζον· τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύειν, τοὺς δὲ βαρύτησι τῶν ἔργων καταπονεῖν, πάντας δὲ τοῖς ὑπερηφάνοις χαρακτῆρσι κατέστιζον. διὸ καὶ τοσοῦτο τῶν οἰκετῶν ἐπέκλυσε πλῆθος ἅπασαν Σικελίαν 599
ὥστε τοὺς ἀκούοντας τὴν ὑπερβολὴν μὴ πιστεῦσαι. καὶ γὰρ τῶν Σικελιωτῶν οἱ πολλοὺς πλούτους κεκτημένοι διημιλλῶντο πρὸς τὰς τῶν Ἰταλιωτῶν ὑπερηφανίας τε καὶ πλεονεξίας καὶ κακουργίας. εἰς τοιαύτην γὰρ συνήθειαν ῥᾳδιουργίας τοὺς νομεῖς ἤγαγον οἱ πολλοὺς οἰκέτας κεκτημένοι τῶν Ἰταλικῶν ὥστε

τροφὰς μὲν μὴ παρέχειν, ἐπιτρέπειν δὲ λῃστεύειν. τοιαύτης δοθείσης ἐξουσίας ἀνθρώποις διὰ μὲν τὴν ἰσχὺν τῶν σωμάτων δυναμένοις πᾶν τὸ κριθὲν ἐκτελεῖν, διὰ δὲ τὴν ἄνεσιν καὶ σχολὴν εὐκαιροῦσι, διὰ δὲ τὴν τῆς τροφῆς ἔνδειαν ἀναγκαζομένοις τοῖς παραβόλοις ἐγχειρεῖν πράξεσι, συνέβη ταχὺ τὴν παρανομίαν αὐξηθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις τόποις τοὺς καθ' ἕνα καὶ δύο ταῖς ὁδοιπορίαις ποιουμένους ἐφόνευον· εἶτα ἐπὶ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων ἐπαύλεις νυκτὸς ἀθρόοι συντρέχοντες ἐξήρουν βίᾳ ταύτας καὶ τὰς κτήσεις διήρπαζον καὶ τοὺς ἀνθισταμένους ἀνῄρουν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τῆς τόλμης προβαινούσης, οὔτε τοῖς ὁδοιπόροις νυκτὸς ἡ Σικελία βάσιμος ἦν, οὔτε τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας ζῆν εἰωθόσιν ἀσφαλὴς ἐπὶ ταύτης ἡ διατριβή, πάντα δὲ βίας καὶ λῃστείας καὶ παντοδαπῶν φόνων ἦν μεστά. τοῖς δὲ νομεῦσιν ἀγραυλίας γεγενημένης καὶ σκευῆς στρατιωτικῆς, εὐλόγως ἅπαντες ἐνεπίμπλαντο φρονήματος καὶ θράσους· περιφέροντες γὰρ ῥόπαλα καὶ λόγχας καὶ καλαύροπας ἀξιολόγους, καὶ δέρμασι λύκων ἢ συάγρων ἐσκεπασμένοι τὰ σώματα, καταπληκτικὴν εἶχον τὴν πρόσοψιν καὶ πολεμικῶν ἔργων οὐ πόῤῥω κειμένην. κυνῶν τε ἀλκίμων ἄθροισμα συνεπόμενον ἑκάστῳ καὶ τροφῆς γάλακτος καὶ κρεῶν παρακειμένων πλῆθος ἐξηγρίου τάς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ἦν οὖν πᾶσα χώρα μεστὴ καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρμένων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν ἐπιτροπῆς τοῦ θράσους τῶν δούλων καθωπλισμένου. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν τὴν ἀπόνοιαν τῶν οἰκετῶν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν δεσποτῶν ἠναγκάζοντο περιορᾶν τὴν ἐπαρχίαν λῃστευομένην. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄντες ἐντελεῖς τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ ταῖς ἀρχαῖς ὑπῆρχον.

Ὅτι οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολούμενοι τῶν Ἰταλικῶν πεπληθότες οἰκέτας ὠνούμενοι καὶ πάντας χαράττοντες τοῖς στίγμασι, τροφὰς μὲν οὐχ ἱκανὰς

παρείχοντο, τῇ δὲ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον τὴν παρ᾽ αὐτῶν ταλαιπωρίαν.

Ὅτι Δαμόφιλός τις ἦν τὸ γένος Ἐνναῖος, τὴν οὐσίαν μεγαλόπλουτος, τὸν τρόπον ὑπερήφανος, ὃς 600 πολλὴν χώρας περίοδον γεωργῶν, παμπληθεῖς δὲ βοσκημάτων ἀγέλας κεκτημένος, οὐ μόνον τὴν τρυφὴν τῶν κατὰ Σικελίαν Ἰταλικῶν ἐζήλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς οἰκέτας πλῆθος καὶ τὴν εἰς τούτους ἀπανθρωπίαν καὶ βαρύτητα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς χώρας ἵππους τε πολυτελεῖς καὶ τετρακύκλους ἀπήνας μετ᾽ οἰκετῶν στρατιωτικῶν περιήγετο· πρὸς δὲ τούτοις εὐπρεπῶν παίδων πλῆθος, ἔτι δὲ κολάκων ἀναγωγὸν παραδρομὴν ἔχειν ἐφιλοτιμεῖτο. κατὰ δὲ τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐπαύλεις ἀργυρωμάτων ἐκθέσεις τορευτῶν καὶ στρωμάτων θαλαττίων πολυτελείας ἐκπονούμενος, παρετίθετο τραπέζας ὑπερηφάνους καὶ βασιλικὰς ταῖς δαψιλείαις, ὑπεραίρων τὴν Περσικὴν τρυφὴν ταῖς δαπάναις καὶ πολυτελείαις. ὑπερέβαλλε δὲ καὶ κατὰ τὴν ὑπερηφανίαν. ἀνάγωγος γὰρ καὶ ἀπαιδευτότροπος ἐξουσίας ἀνυπευθύνου καὶ οὐσίας μεγαλοπλούτου κυριεύσας, τὸ μὲν πρῶτον κόρον ἐγέννησεν, εἶθ᾽ ὕβριν, τὸ δὲ τελευταῖον ὄλεθρον ἑαυτῷ καὶ συμφορὰς μεγάλας τῇ πατρίδι. ἀγοράζων γὰρ οἰκετῶν πλῆθος, ὑβριστικῶς αὐτοῖς προσεφέρετο, στίγμασι σιδήρων χαράττων τὰ σώματα τῶν ἐλευθέρων μὲν ἐν πατρίσι γεγεννημένων, αἰχμαλωσίας δὲ καὶ δουλικῆς τύχης πεπειραμένων. καὶ τούτων τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύων εἰς τὰς συνεργασίας ἐνέβαλλε, τοὺς δὲ νομεῖς ἀποδεικνύων οὔθ᾽ ἐσθῆτας οὔτε τροφὰς ἐχορήγει τὰς ἁρμοττούσας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Δαμόφιλος διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ὠμότητα τῶν τρόπων οὐκ ἦν ἡμέρα καθ᾽ ἣν οὐκ ᾐκίζετό τινας τῶν οἰκετῶν ἐπ᾽ αἰτίαις οὐ δικαίαις. οὐχ ἧττον δὲ ἡ γυνὴ τούτου Μεγαλλὶς χαίρουσα ταῖς ὑπερηφάνοις τιμωρίαις ὠμῶς προσεφέρετο ταῖς θεραπαινίσι καὶ τῶν οἰκετῶν τοῖς ὑποπεσοῦσι. καὶ διὰ τὴν ἐξ ἀμφοτέρων ὕβριν καὶ τιμωρίαν ἀπεθηριώθησαν οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς κυρίους, καὶ διαλαμ-

βόντες μηδὲν ἔτι χεῖρον τῶν παρόντων αὐτοῖς κακῶν ἀπαντήσεσθαι.

Ὅτι κατὰ τὴν Σικελίαν ἦν τοῦ Δαμοφίλου θυγάτηρ, παρθένος μὲν τὴν ἡλικίαν, ἁπλότητι δὲ τρόπων καὶ φιλανθρωπίᾳ διαφέρουσα. αὕτη τοὺς μαστιζομένους ὑπὸ τῶν γονέων ἀεὶ φιλοτίμως εἰώθει παρηγορεῖσθαι, καὶ τοῖς δεδεμένοις τῶν οἰκετῶν ἐπαρκοῦσα διὰ τὴν ἐπιείκειαν θαυμαστῶς ὑπὸ πάντων ἠγαπᾶτο. καὶ τότ᾽ οὖν τῆς προγεγενημένης χάριτος ξενολογησάσης αὐτῇ τὸν παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἔλεον, οὐ μόνον οὐδεὶς ἐτόλμησε μεθ᾽ ὕβρεως ἐπιβαλεῖν τῇ κόρῃ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντες ἄθικτον πάσης ὕβρεως τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἐτήρησαν. προχειρισάμενοι δ᾽ ἐξ αὑτῶν τοὺς εὐθέτους, ὧν ἐκτενέστατος ἦν Ἑρμείας, ἀπήγαγον εἰς Κατάνην πρός τινας οἰκείους.

Ὅτι Εὔνους μετὰ τὸ ἀναγορευθῆναι βασιλεὺς πάντας ἀνελών, ἐκλέψας μόνους ἀφῆκε τοὺς ἐν τοῖς
601 ἔμπροσθεν χρόνοις κατὰ τὰς ἐκ τοῦ κυρίου συμπεριφορὰς ἐν τοῖς συνδείπνοις ἀποδεδεγμένους αὐτὸν ἔν τε τῇ μαντικῇ καὶ κατὰ τὰς τῆς τραπέζης δόσεις φιλανθρώπους· ὥστε θαυμάσαι τήν τε τῆς τύχης περιπέτειαν καὶ τὸ τὴν κατὰ τῶν εὐτελεστάτων εὐεργεσίαν ἀμειφθῆναι σὺν καιρῷ τηλικαύτῃ χάριτι.

Ὅτι καὶ ἄλλη τις ἐγένετο ἀπόστασις δραπετῶν καὶ σύστημα ἀξιόλογον. Κλέων γάρ τις Κίλιξ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ταῦρον τόπων, συνήθης ὢν ἐκ παίδων τῷ λῃστρικῷ βίῳ, καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν νομεὺς γεγονὼς ἱπποφορβίων, οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν καὶ παντοδαποὺς φόνους ἐπιτελούμενος. ὃς πυθόμενος τὴν κατὰ τὸν Εὔνουν προκοπὴν καὶ τὰς τῶν μετ᾽ αὐτοῦ δραπετῶν εὐημερίας, ἀποστάτης ἐγένετο, καί τινας τῶν πλησίον οἰκετῶν πείσας συναπονοήσασθαι κατέτρεχε τὴν πόλιν τῶν Ἀκραγαντίνων καὶ τὴν πλησιόχωρον πᾶσαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἄτταλος ὁ βασιλεὺς προσφάτως διαδεδεγμένος τὴν ἀρχὴν ἀλλοτρίαν ἔσχε διάθεσιν τῶν προβεβασιλευκότων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ χρώμενοι ταῖς βασιλείαις

εὐδαιμόνησαν· οὗτος δὲ γενόμενος ὠμὸς καὶ μιαιφόνος πολλοὺς τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν τεταγμένων ἀνηκέστοις συμφοραῖς καὶ σφαγαῖς περιέβαλε. τῶν δὲ πατρῴων φίλων τοὺς δυνατωτάτους ὑποπτεύσας ὡς κατ᾽ αὐτοῦ τι βουλευσαμένους, ἔκρινε δεῖν ἅπαντας ἐκποδὼν ποιήσασθαι. ἐπιλεξάμενος οὖν τῶν βαρβάρων μισθοφόρων τοὺς ἀγριωτάτους εἰς φόνον, ἀπλήστους δὲ εἰς χρημάτων περιουσίαν, τούτους ἔν τισιν οἰκήμασι κατέκρυψεν ἐν τοῖς βασιλείοις, τῶν δὲ φίλων τοὺς ὑποπτευομένους μετεπέμπετο. παραγενομένων δὲ τῶν φίλων, πάντας ἀπέκτεινεν, ἔχων ὑπηρέτας οἰκείους τῆς ἰδίας μιαιφονίας. εὐθὺς δὲ τέκνα καὶ γυναῖκας τούτων προσέταξε τῆς αὐτῆς τιμωρίας ἀξιῶσαι. τῶν δὲ ἄλλων φίλων τοὺς ἐπ᾽ ἐξουσίᾳ στρατιωτῶν ἢ πόλεων τεταγμένους οὓς μὲν ἐδολοφόνησεν, οὓς δὲ συλλαβὼν πανοικίους ἀνεῖλε. διὰ δὲ τὴν ὠμότητα μισηθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀρχομένων ἀλλὰ καὶ τῶν πλησιοχώρων, πάντας τοὺς ὑποτεταγμένους ἐποίησε μετεώρους πρὸς καινοτομίαν.

Ὅτι Τιβέριος ὁ Γράκχος ἦν υἱὸς Τιβερίου δὶς ὑπατευκότος, καὶ πολέμους ἐπιφανεῖς καὶ μεγάλους κεχειρικότος, ἔτι δὲ καλῶς πεπολιτευμένου, θυγατριδοῦς δὲ Ποπλίου Σκιπίωνος τοῦ καταπεπολεμηκότος Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γονέων ἐπισημοτάτου γένους πεφυκώς, ἰδίᾳ πολὺ προεῖχε τῶν ἡλικιωτῶν συνέσει τε καὶ λόγου δεινότητι καὶ τὸ σύνολον πάσῃ παιδείᾳ, καὶ δυνάμενος παρρησίαν ἄγειν πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀντιπραττόντων.

Ὅτι οἱ Σύροι οἱ δραπέται τῶν αἰχμαλώτων τὰς 602
χεῖρας ἀπέκοπτον, οὐκ ἀρκούμενοι ταῖς παρὰ τοὺς καρποὺς τομαῖς, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς βραχίοσιν ἀκρωτηριάζοντες.

Ὅτι ἡ σύγκλητος δεισιδαιμονοῦσα ἐξαπέστειλεν εἰς Σικελίαν περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον. οἱ δὲ ἐπελθόντες καθ᾽ ὅλην τὴν Σικελίαν τοὺς τοῦ Αἰτναίου Διὸς καθιδρυμένους βωμοὺς θυσιάσαντες καὶ περιφράγματα ποιήσαντες

ἀβάτους ἀπεδείκνυον τοὺς τόπους πλὴν τοῖς ἔχουσι καθ' ἕκαστον πολίτευμα πατρίους θύειν θυσίας.

Ὅτι ἦν τις Γοργὸς Μοργαντῖνος ἐπικαλούμενος Κάμβαλος, πλούτῳ καὶ δόξῃ διαφέρων, ὃς ἐπὶ κυνηγίαν ὁρμήσας, καὶ περιπεσὼν ληστηρίῳ δραπετῶν, ἔφευγε πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ Γοργοῦ τοῦ τούτου πατρὸς ἐφ' ἵππου, καὶ καθαλλομένου καὶ παραδιδόντος τὸν ἵππον, ὅπως ἐφαλλόμενος ἀφιππεύσῃ πρὸς τὴν πόλιν, οὔθ' ὁ παῖς τὴν ἰδίαν σωτηρίαν τῆς τοῦ πατρὸς προέκρινεν, οὔθ' ὁ πατὴρ προσεδέχετο τῷ τοῦ τέκνου θανάτῳ διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. δεομένων δὲ ἀλλήλων μετὰ δακρύων καὶ διαφιλοτιμουμένων ὑπὲρ εὐσεβείας τε καὶ φιλοστοργίας, σύγκρισίν τε λαμβάνοντος ἤθους φιλοτέκνου πρὸς τρόπον φιλοπάτορα, συνέβη τοὺς λῃστὰς ἐπιφανέντας ἀμφοτέρους ἀνελεῖν.

Ὅτι ὁ τοῦ Διηγύλιος υἱὸς Ζιβέλμιος, ἐξηλωκὼς τὰς τοῦ πατρὸς μιαιφονίας, μνησικακῶν δὲ ὑπὲρ τῶν τοῖς Θρᾳξὶ πραχθέντων, ἐπὶ τοσοῦτο προῆλθεν ὠμότητος καὶ παρανομίας ὥστε τοὺς προσκόψαντας πανοικίους τιμωρεῖσθαι. ἐπὶ γὰρ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις τοὺς μὲν διεμέλιζε, τοὺς δὲ ἀνεσταύρου, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἐνέπριζε. γονέων δὲ ἐν ὄμμασι καὶ κόλποις ἐγκατέσφαζε τέκνα, καὶ κρεανομῶν τὰ σώματα παρετίθει τοῖς συγγενεστάτοις, ἀνανεούμενος τὰς παλαιὰς ἐκείνας Τηρέως ἢ Θυέστου θοίνας. οἱ δὲ Θρᾷκες συλλαβόντες τὸν Ζισέλμιον, τὸ μὲν καθ' ἓν αὐτὸν ἀντιδιατιθέναι σχεδὸν ἀδύνατον ὑπῆρχε· πῶς γὰρ ἐνδεχόμενον ἦν ἓν σῶμα τὴν εἰς ὅλον ἔθνος παρανομίαν γενομένην ἀναδέξασθαι; ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἐφιλοτιμήθησαν πᾶσαν ὕβριν καὶ τιμωρίαν προσαγαγεῖν τῷ σώματι.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων προσαγορευόμενος, πυθόμενος τὴν τῆς Κλεοπάτρας πρὸς αὐτὸν ἀλλοτρίωσιν, καὶ οὐ δυνάμενος ἄλλως αὐτὴν λυπῆσαι, πρᾶξιν ἀνοσιωτάτην ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι. μιμησάμενος γὰρ τὴν τῆς Μηδείας ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν, τὸν κοινὸν αὐτοῦ τε κἀκείνης υἱὸν ἔσφαξεν ἐν

τῇ Κύπρῳ, παῖδα μὲν ὄντα τὴν ἡλικίαν, ὀνομαζόμενον 603 δὲ Μεμφίτην. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τῷ ἀσεβήματι τούτῳ πολλῷ μεῖζον μύσος ἕτερον ἐπετελέσατο. ἀκρωτηριάσας γὰρ τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς καὶ ἐνθεὶς εἴς τινα κίστην, προςέταξέ τινι τῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διακομίσαι. κατὰ τύχην δὲ σύνεγγυς ὄντων τῇ Κλεοπάτρᾳ τῶν γενεθλίων, τῇ πρὸ τούτων νυκτὶ θεῖναι τὴν κίστην πρὸ τῶν βασιλείων παρεσκευάσατο. οὗ συντελεσθέντος, καὶ τῆς περιστάσεως ἐπιγνωσθείσης, ἡ Κλεοπάτρα πένθος ἤρατο, καὶ τὸ πλῆθος παντελῶς ἀπεθηριώθη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον.

Ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀντιόχου Ἀθήναιος πλεῖστα ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις εἰργασμένος κακά, τῆς φυγῆς κατάρξας καὶ τὸν Ἀντίοχον ἐγκαταλιπών, τῆς προςηκούσης καταστροφῆς ἔτυχε. διεκπεσόντος γὰρ αὐτοῦ πρός τινας κώμας ἠδικημένας ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις, οὐδεὶς αὐτὸν ἐδέξατο εἰς οἰκίαν οὐδὲ τροφῆς μετέδωκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν χώραν ἀλώμενος λιμῷ κατέστρεψε τὸν βίον.

Ὅτι ἀποσταλεὶς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυτέρου Ἡγέλοχος στρατηγὸς ἐπὶ Μαρσύαν τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, αὐτόν τε ἐζώγρησε καὶ τὴν μετ᾽ αὐτοῦ δύναμιν ἄρδην ἀνεῖλεν. ἐπαναχθέντος δὲ τοῦ Μαρσύου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πάντων προςδοκώντων τιμωρίας αὐτὸν τεύξεσθαι τῆς μεγίστης, ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. μετενόει γὰρ ἤδη καὶ ταῖς φιλανθρωπίαις ἔσπευδε διορθώσασθαι τὴν τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀποθηρίωσιν.

Ὅτι Εὐήμερος ὁ τῶν Πάρθων βασιλεύς, Ὑρκάνιος ὢν τὸ γένος, ὠμότητι δὲ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς μνημονευομένους τυράννους, οὐκ ἔστιν ὁποῖον τιμωρίας γένος ἀπέλιπε. πολλοὺς δὲ τῶν Βαβυλωνίων καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις πανοικίους ἐξανδραποδισάμενος εἰς τὴν Μηδίαν ἐξέπεμψε, προςτάξας λαφυροπωλῆσαι. καὶ τῆς Βαβυλῶνος τὴν ἀγορὰν καί τινα τῶν ἱερῶν ἐνέπρησε καὶ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως διέφθειρε.

Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Ζαβινᾶς ἐπικληθείς, ἀξιολό-

γων ἡγεμόνων ἀποστάντων Ἀντιπάτρου καὶ Κλονίου καὶ Αἰρόπου, τούτους καταλαβομένους Λαοδίκειαν ἐξεπολιόρκησεν. καὶ χρησάμενος μεγαλοψύχως αὐτοῖς ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων. ἦν γὰρ πρᾶος καὶ συγγνωμονικός, ἔτι δὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς ἐντεύξεσι προσηνής· ὧν χάριν διαφερόντως ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠγαπᾶτο.

Ὅτι Σέξτου τὴν τῶν Γαλατῶν πόλιν ἑλόντος καὶ
604 τοὺς ἐν αὐτῇ λαφυροπωλοῦντος, Κράτων τις ὄνομα, γεγονὼς φιλορώμαιος, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ὕβρεις καὶ βασάνους ὑπὸ τῶν ἀποστάντων πολιτῶν ὑπομεμενηκώς, ἤγετο δέσμιος μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων. ἰδὼν δὲ χρηματίζοντα τὸν ὕπατον, καὶ δηλώσας ὅστις ἦν, καὶ ὅτι πολλοὺς καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑποστὰς κινδύνους, ὥσπερ ὑπὲρ Ῥωμαίων πολιτευόμενος, οὐ μόνον αὐτὸς μεθ' ὅλης τῆς συγγενείας ἀπολυθεὶς ἀπέλαβε τὴν κτῆσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους εὔνοιαν ἐξουσίαν ἔλαβεν ἐννακοσίους τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς δουλείας ἐξελέσθαι. ὁ γὰρ ὕπατος μεγαλοψυχότερον τῆς ἰδίας ἐλπίδος αὐτῷ προσηνέχθη, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεὶς τοῖς Γαλάταις τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος τῶν Ῥωμαίων ὑπερβολὴν φιλανθρωπίας καὶ τιμωρίας.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐ πιστεύων τοῖς ὄχλοις διά τε τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνων καὶ τὴν πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀξύτητα, παρατάξασθαι μὲν οὐκ ἐτόλμησε, διενοεῖτο δὲ συσκευάσασθαι τὰ βασιλικὰ χρήματα καὶ τὰ τῶν θεῶν ἀναθήματα συλῆσαι, καὶ μετὰ τούτων νυκτὸς ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἑλλάδα. συλᾶν δὲ ἐπιβαλόμενος διά τινων βαρβάρων τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, καὶ φωραθείς, ἐκινδύνευσε μὲν μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκ χειρὸς τυχεῖν τῆς ἁρμοττούσης τιμωρίας, φθάσας δὲ καὶ διαδρὰς μετ' ὀλίγων ἐπεβάλετο φεύγειν εἰς Σελεύκειαν. τῆς δὲ φήμης αὐτὸν καταταχούσης, οἱ Σελευκεῖς ἀκούσαντες τὰ περὶ τὴν ἱεροσυλίαν, ἀπέκλεισαν αὐτὸν τῆς πόλεως. ὁ δὲ ἀποπεσὼν καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, ὥρμησε φεύγειν ἐπὶ τὸ Ποσίδειον, ἀντεχόμενος τῶν παραθαλαττίων τόπων.

Ὅτι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Γράκχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου δούλου τῶν γεγονότων αὐτοῦ φίλων Λεύκιος Οὐιτέλλιος πρῶτος ἐπιστὰς τῷ πτώματι αὐτοῦ οὐχ ὅπως ἠχθέσθη τῇ συμφορᾷ τοῦ τετελευτηκότος, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν καὶ κομίσας πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἶκον ἰδίαν τινὰ πλεονεξίας ἐπίνοιαν καὶ ὠμότητος ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. ὁ γὰρ ὕπατος ἦν ἐπικεκηρυκὼς τῷ τὴν κεφαλὴν ἀπενέγκαντι δώσειν ἰσόσταθμον χρυσίον· ὁ δὲ τὸν τράχηλον διατρήσας καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐκκενώσας ἐνέτηξεν ἀντὶ τούτου μόλυβδον· ἀναδοὺς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκομίσατο μὲν τὸ χρυσίον, κατεγνώσθη δὲ εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἐπὶ προδοσίᾳ φιλίας. ὁμοίως δὲ οἱ Φλάκκοι διεχειρίσθησαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Λιβύην παραταξαμένων ἀλλήλοις τῶν βασιλέων Ἰογόρθας κρατήσας τῇ μάχῃ πολλοὺς ἀνεῖλε τῶν Νομάδων· ὁ δὲ Ἀτάρβας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καταφυγὼν εἰς Κίρταν, καὶ συγκλεισθεὶς εἰς πολιορκίαν 605, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμην μὴ περιιδεῖν βασιλέα φίλον καὶ σύμμαχον κινδυνεύοντα. ἡ δὲ σύγκλητος ἔπεμψε πρέσβεις λύσειν τὴν πολιορκίαν. οὐ προσέχοντος δὲ Ἰογόρθα πάλιν ἑτέρους ἔπεμψαν ἀξίωμα μεῖζον ἔχοντας. ὁμοίως δὲ καὶ τούτων ἀπράκτων ἐπανελθόντων ὁ Ἰογόρθας περιταφρεύσας τὴν πόλιν ἐνδείᾳ κατεπόνησε τοὺς ἐν τῇ πόλει· τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξελθόντα μεθ' ἱκετηρίας, καὶ τῆς μὲν βασιλείας ἐξιστάμενον, τὸ δὲ ζῆν αἰτούμενον, ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐντραπεὶς οὔτε συγγένειαν οὔτε τὸν τῆς ἱκεσίας νόμον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς συμμαχήσαντας τἀδελφῷ πάντας αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν.

Ὅτι Νασικᾶς ὁ ὕπατος ὑπῆρχεν ἀνὴρ καὶ κατ' ἀρετὴν ἀξιόλογος καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν θαυμαζόμενος. ἐξ ἐκείνου γὰρ ἦν τοῦ γένους ἐξ οὗ τοὺς Ἀφρικανοὺς καὶ τοὺς Ἀσιαγενεῖς καὶ τοὺς Ἱσπανοὺς ὀνομάζεσθαι συμβέβηκεν, ὧν ὁ μὲν τὴν Λιβύην, ὁ δὲ τὴν Ἀσίαν, ὁ δὲ τὴν Ἱσπανίαν καταστρεψάμενος, ἔτυχε τῆς ἀπὸ τῶν πράξεων φερωνύμου προσηγορίας. καὶ πρὸς δὲ τῇ κοινῇ τοῦ γένους δόξῃ πατέρα καὶ πάππον ἔσχεν ἐπιφανεστάτους Ῥωμαίων. ἄμφω μὲν

γὰρ προεκάθισαν τοῦ συνεδρίου καὶ πρώτην ἐπεῖχον γνώμην μέχρι τῆς τελευτῆς, ὁ δὲ πάππος αὐτοῦ καὶ κατὰ δόγμα τῆς συγκλήτου τῶν πλείστων ἄριστος ἐκρίθη. ἐν μὲν γὰρ τοῖς τῆς Σιβύλλης χρησμοῖς εὑρέθη γεγραμμένον ὅτι δεῖ τοὺς Ῥωμαίους ἱδρύσασθαι νεὼν τῆς μεγάλης μητρὸς τῶν θεῶν, καὶ τῶν μὲν ἱερῶν τὴν καταγωγὴν ἐκ Πεσινοῦντος τῆς Ἀσίας ποιήσασθαι, τὴν δὲ ἐκδοχὴν αὐτῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ γενέσθαι, πανδημεὶ τῆς ἀπαντήσεως γενομένης, καὶ τῶν τε ἀνδρῶν τὸν ἄριστον καὶ γυναικῶν ὁμοίως τὴν ἀγαθωτάτην, [καὶ] τούτους ἀφηγεῖσθαι τῆς ἀπαντήσεως καὶ δέξασθαι τὰ ἱερὰ τῆς θεᾶς. τῆς δὲ συγκλήτου πάντα συντελούσης κατὰ τὸν χρησμὸν, ἐκρίθη τῶν μὲν ἀνδρῶν ἄριστος Πόπλιος Νασικᾶς, τῶν δὲ γυναικῶν Οὐαλερία. οὐ μόνον γὰρ τῇ πρὸς θεοὺς εὐσεβείᾳ διαφέρειν ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸς ὑπῆρξε καὶ συνετὸς ἐν τῷ τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀννιβαϊκὸν πόλεμον Μάρκος μὲν Κάτων ὁ ἐπικληθεὶς Δημοσθένης εἰώθει λέγειν παρ' ἕκαστον ἐν τῇ συγκλήτῳ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἰδίας γνώμης Καρχηδόνα μὴ εἶναι, καὶ τοῦτο ἐποίει πολλάκις οὐχ ὑποκειμένης περὶ τούτου βουλῆς, ἀλλ' ἑτέρων τινῶν αἰεὶ ζητουμένων. ὁ δὲ Νασικᾶς αἰεὶ τοὐναντίον ἀπεφαίνετο, Καρχηδόνα διὰ παντὸς εἶναι. ἑκατέρα μὲν οὖν ἀπόφασις ἐδόκει τῷ συνεδρίῳ μεγάλην ἔχειν ἀναθεώρησιν· τοῖς δὲ διαφέρουσι τῇ φρονήσει πολὺ προτερεῖν ἡ τοῦ Νασικᾶ διελαμβά-
606 νετο. οὐ γὰρ ἐκ τῆς ἄλλων ἀσθενείας ἔκριναν δεῖν θεωρεῖσθαι τὴν τῆς Ῥώμης ἰσχὺν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τῶν μεγάλων μείζονα. πρὸς δὲ τούτοις σωζομένης μὲν τῆς Καρχηδόνος ὁ ἀπὸ ταύτης φόβος ἠνάγκαζεν ὁμονοεῖν τοὺς Ῥωμαίους καὶ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιεικῶς καὶ ἐνδόξως ἄρχειν· ὧν οὐδὲν κάλλιόν ἐστι πρὸς ἡγεμονίας διαμονήν τε καὶ αὔξησιν· ἀπολομένης δὲ τῆς ἀντιπάλου πόλεως πρόδηλος ἦν ἐν μὲν τοῖς πολίταις ἐμφύλιος πόλεμος ἐσόμενος, ἐκ δὲ τῶν συμμάχων ἀπάντων μῖσος εἰς τὴν ἡγεμονίαν διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀρχόντων πλεονεξίαν τε καὶ πα-

ρανομίαν. ἅπερ ἅπαντα συνέβη τῇ Ῥώμῃ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος κατασκαφήν. καὶ γὰρ ἐπικίνδυνοι δημαγωγίαι καὶ χώρας ἀναδασμοὶ καὶ συμμάχων ἀποστάσεις μεγάλαι καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολυετεῖς καὶ φοβεροὶ καὶ τἄλλα τὰ προαγορευθέντα ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος ἠκολούθησεν. ὁ τούτου δὲ υἱὸς πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλικίαν, καὶ Τιβέριον Γράκχον τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντα ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀπέκτεινε, προηγούμενος τῆς συγκλήτου. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτοῦντος καὶ τεθηριωμένου πρὸς τοὺς τὸν φόνον δράσαντας, ἔτι δὲ τῶν δημάρχων καθ' ἕνα τῶν συγκλητικῶν προαγαγόντων ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ ἐπερωτώντων τίς ἐστιν ὁ ἀνελών, οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες κατεπτηχότες τὴν τῶν ὄχλων ὁρμὴν καὶ βίαν ἠρνοῦντο καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐξηλλάττοντο, ὁ δὲ Σκιπίων μόνος ὡμολόγησεν ὑφ' ἑαυτοῦ γεγονέναι τὴν ἀναίρεσιν, ἐπειπὼν ὡς τοὺς μὲν ἄλλους ὁ Γράκχος ἐλάνθανεν ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σύγκλητον οὐκ ἔλαθεν. ὁ δὲ ὄχλος, καίπερ ἀγανακτῶν, ἡσύχασεν ἐντραπεὶς τὸ βάρος καὶ τὴν παῤῥησίαν τἀνδρός. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ τούτου υἱός, κατὰ τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτὸν τελευτήσας, ἀδωροδόκητος μὲν ἅπαντα τὸν βίον διετέλεσε, μετασχὼν δὲ τῆς φιλοσοφίας, καὶ τῷ βίῳ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλ' οὐ τοῖς λόγοις μόνοις φιλοσοφήσας, ἀκόλουθον ἔσχε τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κληρονομίαν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἀρτίως παρειληφὼς τὴν βασιλείαν ἐξέπεσεν εἰς μέθας καὶ τρυφὴν ἀγεννῆ, καὶ ζηλώματα βασιλείας ἀλλοτριώτατα. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς, καὶ τὰ τούτων ἐπιτηδεύματα μανθάνειν ἐφιλοτιμεῖτο. ἐπετήδευσε δὲ καὶ νευροσπαστεῖν καὶ δι' αὐτοῦ κινεῖν ζῷα πεντάπηχα κατάργυρα καὶ κα- 607
τάχρυσα καὶ ἕτερα πλείονα τοιαῦτα μηχανήματα· οὐκ εἶχε δὲ ἑλεπόλεων οὐδὲ ὀργάνων πολιορκητικῶν κατασκευάς, ἃ καὶ δόξαν μεγάλην καὶ χρείας ἀξιολόγους ἂν παρέσχετο. ἐνεθουσία δὲ καὶ πρὸς κυνηγεσίας ἀκαίρους, καὶ πολλάκις νύκτωρ λάθρα τῶν φί-

λων μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν οἰκετῶν ἐξιὼν ἐπὶ τὴν χώραν ἐκυνήγει λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ ὗς ἀγρίους. παραβόλως δὲ συμπλεκόμενος ἀλόγοις θηρίοις πολλάκις ἦλθεν εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους.

Ὅτι Μικίψας ὁ Μασσανάσσου υἱὸς τοῦ Νομάδων βασιλέως εἶχε καὶ ἄλλους υἱοὺς πλείους, μάλιστα δὲ προτετιμημένους Ἀτάρβαν τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ Ἰαμψαμον καὶ Μικίψαν, ὃς ἐπιεικέστατος τῶν κατὰ Λιβύην βασιλέων γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων μεταπεμπόμενος, συνεβίου τούτοις. πολλὴν δὲ ἐπιμέλειαν ποιούμενος παιδείας, μάλιστα δὲ φιλοσοφίας, ἐνεγήρασε τῇ δυναστείᾳ καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ.

Ὅτι Κοντωνιατός τις ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλατικῆς πόλεως τῆς οὕτω καλουμένης Ἰοντώρας συνέσει καὶ στρατηγίᾳ διάφορος ἦν, φίλος δὲ καὶ σύμμαχος Ῥωμαίων, ὡς ἂν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις διατετριφὼς ἐν Ῥώμῃ, καὶ κεκοινωνηκὼς ἀρετῆς καὶ ἀγωγῆς νομίμου, διὰ Ῥωμαίων δὲ παρειληφὼς τὴν ἐν Γαλατίᾳ βασιλείαν.

Ὅτι ὁ Μάριος εἷς ὢν τῶν συμβούλων καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ παρεθεωρεῖτο, ταπεινότατος ὢν τῶν πρεσβευτῶν τῇ δόξῃ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς ἀξιώμασι καὶ ταῖς συγγενείαις ὑπερέχοντες μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανον ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, οὗτος δὲ δοκῶν γεγονέναι δημοσιώνης, καὶ τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχὰς μόγις εἰληφώς, ἐν ταῖς εἰς δόξαν προαγωγαῖς παρεθεωρεῖτο. καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἕκαστος περιφεύγων πᾶσαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις κακοπάθειαν ἡρεῖτο τὴν ῥαθυμίαν καὶ ῥᾳστώνην, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς μάχαις κινδύνους πολλάκις ἡγεμὼν ἐκπεμπόμενος, τὴν μὲν ἐκ τούτων ἀτιμίαν προσεποιεῖτο· ὅμως δὲ αὑτὸν εἰς τὰς τοιαύτας λειτουργίας ἐπιδιδούς, πολλὴν ἐμπειρίαν περιεποιήσατο τῶν πολεμικῶν ἔργων. ὢν δὲ εὐφυὴς πρὸς ἀγῶνας καὶ κινδύνους, καὶ τούτους ὑπομένων προ-
608 θύμως, ταχὺ μεγάλην ἐκτήσατο δύναμιν καὶ δόξαν ἐπ' ἀνδρείᾳ. ἐπιεικῶς δὲ τοῖς στρατιώταις προσφε-

ρόμενος, καὶ ταῖς δωρεαῖς καὶ ταῖς ὁμιλίαις καὶ συμπεριφοραῖς κεχαρισμέναις τοῖς ὑποτεταγμένοις χρώμενος, μεγάλην εὔνοιαν ἐν τοῖς στρατιώταις περιεποιήσατο. πάντες γὰρ τῆς εὐεργεσίας χάριν ἀποδιδόντες ἐν ταῖς μετὰ τούτου μάχαις φιλοτιμότερον ἠγωνίζοντο, συναύξοντες αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν. εἰ δὲ τύχοι τις τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν ἡγούμενος, ἐθελοκακοῦντες ἀπεδειλίων κατὰ τοὺς ἀναγκαιοτάτους καιρούς. καὶ συνέβαινε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν μὲν ταῖς τῶν ἄλλων ἡγεμονίαις Ῥωμαίους ἡττᾶσθαι, κατὰ δὲ τὰς τοῦ Μαρίου παρουσίας ἀεὶ νικᾶν.

ΕΚ ΤΗΣ Λϛ.

Ὅτι οὐ μόνον τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν τὸ πρὸς τὴν ἀπόστασιν ὡρμημένον κατέτρεχεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ τὰς ἐπὶ χώρας κτήσεις οὐκ ἔχοντες ἐτρέποντο πρὸς ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν. οἱ γὰρ ἐλλειπεῖς ταῖς οὐσίαις διὰ τὴν ἀπορίαν ἅμα καὶ παρανομίαν ἐξεχέοντο κατὰ συστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ τὰς μὲν ἀγέλας τῶν θρεμμάτων ἀπήλαυνον, τοὺς δ' ἐν τοῖς σταθμοῖς τεθησαυρισμένους καρποὺς διήρπαζον, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας ἀνέδην ἐλευθέρους τε καὶ δούλους ἐφόνευον, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγείλῃ τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιάν τε καὶ παρανομίαν. ἀναρχίας δ' οὔσης διὰ τὸ μηδεμίαν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν δικαιοδοτεῖν, πάντες ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν ἔχοντες πολλὰς καὶ μεγάλας συμφορὰς ἀπειργάζοντο. διὸ καὶ πᾶς τόπος ἔγεμεν ἁρπαγῆς βιαίου ταῖς τῶν εὐπόρων οὐσίαις ἐνεξουσιαζούσης. οἱ δὲ πρότερον ἐν ταῖς πόλεσι πρωτεύοντες ταῖς τε δόξαις καὶ τοῖς πλούτοις τότε διὰ τὴν ἀνέλπιστον τῆς τύχης μεταβολὴν οὐ μόνον ὑπὸ τῶν δραπετῶν ὑβριστικῶς ἀπέβαλλον τὰς εὐπορίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων ἐπηρεαζόμενοι καρτερεῖν ἠναγκάζοντο. διὸ καὶ πάντες ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τῶν πυλῶν μόγις ὑπάρχειν ἴδια, τὰ δὲ ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρατίας εἶναι. καθόλου δ' ἦν

κατὰ πόλεις φυρμὸς καὶ σύγχυσις τῶν κατὰ νόμους δικαίων. οἱ γὰρ ἀποστάται τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες ἀνεπίβατον ἐποιοῦντο τὴν χώραν, μνησικακοῦντες τοῖς δεσπόταις, οὐκ ἐμπιπλάμενοι δὲ τῶν ἀνελπίστων εὐτυχημάτων· οἱ δὲ ἐντὸς τῶν τειχῶν δοῦλοι νοσοῦντες ταῖς ψυχαῖς καὶ μετεωριζόμενοι πρὸς ἀπόστασιν, φοβερώτατοι τοῖς κυρίοις ὑπῆρχον.

Ὅτι Σατορνῖνος ὁ δήμαρχος ζηλώσας βίον ἀκόλαστον, καὶ ταμίας ὑπάρχων, εἰς τὴν ἐξ Ὠστίας εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ σίτου παρακομιδὴν ἐτάχθη. διὰ δὲ τὴν ῥαθυμίαν καὶ φαυλότητα τῆς ἀγωγῆς δόξας κακῶς προεστάναι τῆς προειρημένης ἐπιμελείας, ἐπιτιμήσεως ἔτυχε προσηκούσης. ἡ δὲ σύγκλητος παρελομένη
609 τὴν ἐξουσίαν παρέδωκεν ἄλλοις τὴν ἐπιστασίαν ταύτην. διορθωσάμενος δὲ τὴν προϋπάρχουσαν ἀκολασίαν, καὶ τοῦ σώφρονος ἀντεχόμενος βίου, δημαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου κατηξιώθη.

Ὅτι περὶ τῆς τοῦ Μετέλλου φυγῆς ἐπ' ἔτη δύο γενομένων λόγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὁ υἱὸς αὐτοῦ κόμην ὑποτρέφων καὶ πώγωνα καὶ πιναρὰν ἔχων ἐσθῆτα περιῄει κατὰ τὴν ἀγοράν, δεόμενος τῶν πολιτῶν, καὶ μετὰ δακρύων προσπίπτων τοῖς ἑκάστου γόνασιν ᾐτεῖτο τὴν τοῦ πατρὸς κάθοδον. ὁ μὲν οὖν δῆμος, καίπερ οὐ βουλόμενος ἀφορμὴν διδόναι τοῖς φυγάσι τῆς καθόδου παρὰ τοὺς νόμους, ὅμως διὰ τὸν ἔλεον τοῦ νεανίσκου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ γονέως σπουδὴν κατήγαγε τὸν Μέτελλον, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν γεννήσαντα γεγενημένην φιλοτιμίαν Εὐσεβῆ προσηγόρευσεν.

Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ Ῥωμαῖοι νόμοις τε καὶ ἀγωγαῖς ἀρίστοις χρώμενοι κατ' ὀλίγον ηὐξήθησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡγεμονίαν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην τῶν μνημονευομένων κατακτήσασθαι. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις καιροῖς, καταπεπολεμημένων μὲν τῶν πλείστων ἐθνῶν, πολυχρονίου δὲ εἰρήνης γενομένης, μετέπεσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς εἰς ὀλέθριον ζῆλον. ἐτράπησαν γὰρ οἱ νέοι μετὰ τὴν ἐκ τῶν πολέμων ἄνεσιν εἰς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν, χο-

ργὸν ἔχοντες τὸν πλοῦτον ταῖς ἐπιθυμίαις. προεκρίνετο γὰρ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μὲν λιτότητος ἡ πολυτέλεια, τῆς δὲ τῶν πολεμικῶν ἔργων μελέτης ἡ ῥᾳστώνη. μακάριος δ' ὑπείληπτο τοῖς πολλοῖς οὐχ ὁ ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, ἀλλ' ὁ ταῖς προςηνεστάταις ἡδοναῖς πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐναπολαύων. διὸ καὶ δείπνων πολυδαπάνων παραθέσεις ἐπεπόλασαν καὶ μύρων θαυμαζομένων εὐωδίαι καὶ στρωμνῆς ἀνθινῆς καὶ μεγαλοπλούτου παρασκευαὶ τρικλίνων καὶ ἐλέφαντος καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων τῶν πολυτελεστάτων ὑλῶν περιττῶς δεδημιουργημένων κατασκευαί. τῶν δὲ οἴνων ὁ μὲν μετρίως τέρπων τὴν γεῦσιν ἀπεδοκιμάζετο, Φαλέρνος δὲ καὶ Χῖος καὶ πᾶς ὁ τούτοις ἐφάμιλλον ἔχων ἡδονήν, ἰχθύων τε καὶ τῶν ἄλλων χρηστῶν τὰ πρωτεύοντα πρὸς ἀπόλαυσιν ἀνέδην ἀνηλίσκοντο. ἀκολούθως δὲ τούτοις οἱ νέοι κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐφόρουν ἐσθῆτας διαφόρους μὲν ταῖς μαλακότησι, διαφανεῖς δὲ καὶ κατὰ τὴν λεπτότητα ταῖς γυναικείαις παρεμφερεῖς. καὶ πάντα τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀλαζονείαν ὀλέθριον ἀνήκοντα παρασκευαζόμενα ταχὺ τὰς τούτων τιμὰς εἰς ἄπιστον ὑπερβολὴν ἤγαγεν. τοῦ μὲν γὰρ οἴνου τὸ κεράμιον ἐπωλεῖτο δραχμῶν ἑκατόν, τῶν δὲ Ποντικῶν ταρίχων τὸ κεράμιον δραχμῶν τετρακοσίων, τῶν δὲ μαγείρων οἱ διαφέροντες ὀψαρτυτικαῖς φιλοτεχνίαις ταλάντων τεττάρων, οἱ δὲ ταῖς εὐμορφίαις ἐκ παράκοιτοι πολλῶν ταλάντων. ἀδιορθώτου δ' οὔσης τῆς ἐπὶ τὸ κακὸν ὁρμῆς, ἐπεβάλοντό τινες τῶν τὰς ἀρχὰς λαμβανόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μετατίθεσθαι τὸν τῆς προειρημένης ἀγωγῆς ζῆλον, καὶ τὸν ἑαυ- 610
τῶν βίον περίοπτον ὄντα διὰ τὴν ἐξουσίαν ἀρχέτυπον εἰς μίμησιν τιθέναι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ὅτι Κόϊντος Σκαιουόλας μεγίστην εἰςηνέγκατο σπουδὴν διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς διορθώσασθαι τὴν φαυλότητα τοῦ ζήλου. ἐκπεμφθεὶς γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγός, ἐπιλεξάμενος τὸν ἄριστον τῶν φίλων σύμβουλον Κόϊντον Ῥοτίλιον, μετ' αὐτοῦ συνήδρευε βου-

λευόμενος καὶ πάντα διατάττων καὶ κρίνων τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν. καὶ πᾶσαν τὴν δαπάνην ἔκρινεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιεῖσθαι τοῖς τε συνεκδήμοις καὶ αὑτῷ. εἶτα λιτότητι καὶ ἀφελείᾳ χρώμενος καὶ ἀκεραίῳ τῇ δικαιοσύνῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀνέλαβεν ἐκ τῶν προγεγονότων ἀκληρημάτων. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώκεισαν τὴν ἐπαρχίαν.

Ὅτι Λεύκιος ὁ Σκαιουόλας ταῖς μὲν δικαιοδοσίαις ἀδιαφθόροις καὶ ἀκριβέσι χρησάμενος, οὐ μόνον πάσης συκοφαντίας ἀπήλλαξε τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν δημοσιωνῶν ἀνομήματα διωρθώσατο. πᾶσι γὰρ τοῖς ἠδικημένοις ἀκριβῆ κριτήρια προστατεύων, καταδίκους ἐν ἅπασιν ἐποίει τοὺς δημοσιώνας, καὶ τὰς μὲν ἀργυρικὰς βλάβας τοῖς ἠδικημένοις ἐκτίνειν ἠνάγκαζε, τὰ δὲ θανατικὰ τῶν ἐγκλημάτων ἠξίου κρίσεως θανατικῆς. ἅτε δὴ τὸν κορυφαῖον τούτων οἰκονόμον, διδόντα μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολλὰ χρήματα, καὶ συμπεφωνηκότα πρὸς τοὺς κυρίους, φθάσας τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ θανάτου καταδικάσας ἀνεσταύρωσεν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς δημοσιώνας κατεδίκαζε καὶ τοῖς ἠδικημένοις ἐνεχείριζε. καὶ συνέβαινε τοὺς ὀλίγῳ πρότερον διὰ τὴν καταφρόνησιν καὶ πλεονεξίαν πολλὰ παρανομοῦντας παρ' ἐλπίδας ὑπὸ τῶν ἠδικημένων ἀπάγεσθαι πρὸς τοὺς καταδίκους. καὶ τὰς συνήθεις ταῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς συνεκδήμοις δαπάνας ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιούμενος, ταχὺ τὰς εὐνοίας τῶν συμμαχούντων εἰς τὴν Ῥώμην ἀνεκτήσατο.

Ὅτι Λεύκιος Ἀσύλλιος, πατρὸς μὲν ὑπάρχων τεταμιευκότος, ἐκπεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς εἰς Σικελίαν, κατέλαβε τὴν ἐπαρχίαν διεφθαρμένην. ἀνεκτήσατο δὲ τὴν νῆσον χρησάμενος τοῖς καλλίστοις ἐπιτηδεύμασι.
611 παραπλησίως γὰρ τῷ Σκαιουόλᾳ προεχειρίσατο τὸν ἄριστον τῶν φίλων πρεσβευτήν τε καὶ σύμβουλον, ὃς ἦν Γάϊος, ἐπικαλούμενος δὲ Λόγγος, ζηλωτὴς τῆς

ἀρχαίας καὶ σώφρονος ἀγωγῆς, καὶ Πόπλιον σὺν τούτῳ, πρωτεύοντα τῇ δόξῃ τῶν ἐν Συρακούσαις κατοικούντων ἱππέων· χωρὶς γὰρ τῶν ἐκ τῆς τύχης ἀγαθῶν καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς διέφερε. σημεῖον δὲ τῆς εὐσεβείας αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς κατασκευαὶ καὶ τὰ ἀναθήματα, τῆς δὲ σωφροσύνης τὸ τὰς αἰσθήσεις μέχρι τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου γραμμῆς ἀσινεῖς ἔχειν, τὸ δὲ τῆς παιδείας τε καὶ φιλανθρωπίας τὸ προτιμᾶσθαι παρ' αὐτῷ περιττότερον τοὺς πεπαιδευμένους· καθόλου δὲ τοὺς ἀπό τινος ἐπαινουμένης μούσης ὁρμωμένους εὐεργέτει, συλλαμβάνων ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἀφειδῶς· οἷς δυσὶν ὁ Σύλλιος προσαναπαυόμενος, ὁμοτοίχους μὲν οἰκίας εἰς κατάλυσιν παρεσκευάσατο, συνήδρευε δὲ μετὰ τούτων τὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβούμενος καὶ πάντα φιλοτεχνῶν καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπαρχίας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν πρὸς τὰ συμφέροντα φιλοτιμηθεὶς, τὴν συκοφαντίαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐφυγάδευσε, τῆς δὲ τῶν ἀσθενεστέρων βοηθείας μεγίστην ἐποιήσατο φροντίδα. τῶν γὰρ ἄλλων στρατηγῶν εἰωθότων διδόναι προστάτας τοῖς ὀρφανοῖς καὶ γυναιξὶν ἐρήμοις συγγενῶν, οὗτος ἑαυτὸν τούτων ἀνέδειξε φροντιστήν· διά τε τῆς ἰδίας σκέψεως καὶ φροντίδος διακρίνων τὰς ἐν τούτοις ἀμφισβητήσεις, πᾶσιν ἀπένειμε τὴν πρέπουσαν τοῖς καταδυναστευομένοις ἐπικουρίαν. καθόλου δὲ πάντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον διατελέσας εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν βιωτικῶν καὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, ἀποκατέστησε τὴν νῆσον εἰς τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην εὐδαιμονίαν.

Ὅτι Μάρκος Λίβιος Δροῦσος ἀνὴρ νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, κεκοσμημένος δὲ πᾶσι τοῖς πρωτείοις. πατρός τε γὰρ ἦν ἐπιφανεστάτου καὶ παρὰ τοῖς πολίταις δι' εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν θαυμαστῶς ἀγαπωμένου, αὐτὸς δὲ ὑπῆρχε λόγῳ μὲν δεινότατος τῶν ἡλικιωτῶν, πλούτῳ δὲ πάντας τοὺς πολίτας ὑπερβάλλων, μεγάλην δὲ ἀξιοπιστίαν ἔχων καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ὧν βε-

βαιότατος, ἔτι δὲ πλήρης εὐγενοῦς φρονήματος. διὸ καὶ μόνος ἔδοξεν ἔσεσθαι προστάτης τῆς συγκλήτου.

612 ΕΚ ΤΗΣ ΛΖ.

Ὅτι ὁ τῶν Μαρσῶν ἡγούμενος Πομπαίδιος ἐπεβάλετο μεγάλῃ καὶ παραβόλῳ πράξει. μυρίους γὰρ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν τὰς εὐθύνας φοβουμένων ἔχοντας ὑπὸ τοῖς ἱματίοις ξίφη προῆγεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. διενοεῖτο δὲ περιστῆσαι τῇ συγκλήτῳ τὰ ὅπλα καὶ τὴν πολιτείαν αἰτεῖσθαι, ἢ μὴ πείσας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὴν ἡγεμονίαν διαλυμήνασθαι. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ Γαΐου Δομιτίου, καὶ ἐρομένου Ποῖ προάγεις, Πομπαίδιε, μετὰ τοσούτου πλήθους; εἶπεν Εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν πολιτείαν, κεκλημένος ὑπὸ τῶν δημάρχων. ὁ δὲ Δομίτιος ὑπολαβὼν ἔφησεν, ἀκινδυνότερον αὐτὸν καὶ κάλλιον τεύξεσθαι τῆς πολιτείας, ἂν μὴ πολεμικῶς ἐπὶ τὴν σύγκλητον παραγένηται. ταύτην γὰρ βούλεσθαι τὴν χάριν δοῦναι τοῖς συμμάχοις μὴ βιασθεῖσαν ἀλλ' ὑπομνησθεῖσαν. ὁ δὲ ἱεράν τινα τὴν συμβουλὴν τἀνδρὸς θέμενος, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν οἰκείαν. Δομίτιος μὲν οὖν φρονίμοις λόγοις ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐξήρπασε τὴν πατρίδα, πολλῷ κρείττονα τὴν ὁμιλίαν ποιησάμενος τῆς γενομένης Σερουιλίῳ τῷ στρατηγῷ πρὸς Πικεντίνους. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ ὡς ἐλευθέροις καὶ συμμάχοις ὁμιλῶν, ἀλλ' ὡς δούλοις ἐνυβρίζων καὶ φόβον μεγάλων ἀπειλαῖς παρώξυνε τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὴν καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων τιμωρίαν. οὗτος δὲ πεφρονηματισμένων ἀποστατῶν ἀλόγους ὁρμὰς ἐπιεικέσι λόγοις εἰς εὔνοιαν προετρέψατο.

Ὅτι ἦν τις ἐν Ἄσκλῳ παραδεδομένος ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς φυλακήν, ὄνομα μὲν Ἀγαμέμνων, Κίλιξ δὲ τὸ γένος, διὰ δέ τινα περιπέτειαν καὶ συμμάχων φόνους ἐξωγρημένος. ὃς ὑπὸ τῶν Πικεντίνων ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς, διὰ τὴν εὐεργεσίαν προθύμως ἐστρατεύετο. λῃστείας δὲ πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχων, τὴν

πολεμίαν χώραν κατέτρεχε μετὰ στρατιωτῶν ὁμοίων ταῖς παρανομίαις.

Ὅτι οἱ Πιννῆται δειναῖς συνείχοντο συμφοραῖς. ἀμετάπειστον δ' ἔχοντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν, ἠναγκάζοντο κατεξανίστασθαι τῶν περὶ ψυχῆς παθῶν, καὶ περιορᾶν τὰ τέκνα στερισκόμενα τοῦ ζῆν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν γεγεννηκότων.

Ὅτι ὁ Σύλλας τὰς πράξεις καλῶς ἐνεχείριζε καὶ ἐνεργῶς, καὶ δόξης καὶ καλῆς φήμης ἐν Ῥώμῃ κατηξιοῦτο· καὶ τὸ πλῆθος ἐδοκίμαζεν αὐτὸν ἄξιον ὑπάρχειν ὕπατον αἱρεῖσθαι, καὶ περιβόητος ἦν ἐπ' ἀνδρείᾳ τε καὶ στρατηγικῇ συνέσει, καὶ καθόλου φανερὸς ὑπῆρχεν εἰς μεῖζον πρόσχημα δόξης προαχθησόμενος.

Ὅτι ὁ Μιθριδάτης τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας κατὰ τὴν Ἀσίαν νικήσας, καὶ πολλοὺς ζωγρήσας, ἅπαντας τιμήσας καὶ ἐσθῆσι καὶ ἐφοδίοις 613
ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας. διαβοηθείσης δὲ τῆς τοῦ Μιθριδάτου φιλανθρωπίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς πόλεις ὁρμὴ προστίθεσθαι τῷ βασιλεῖ. παρῆν δὲ ὁρᾶν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρεσβευτὰς μετὰ ψηφισμάτων καλούντων αὐτὸν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα προσαγορευόντων. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεὶ μεθ' ἐσθῆτος λαμπρᾶς καὶ πολλῆς χαρᾶς.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐπικρατοῦντος Μιθριδάτου, καὶ τῶν πόλεων ἀφισταμένων ἀκατασχέτως ἀπὸ Ῥωμαίων, οἱ ἐν τῇ Λέσβῳ διέγνωσαν οὐ μόνον αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀκίλλιον εἰς Μυτιλήνην συμπεφευγότα καὶ ὑδασκομούμενον παραδοῦναι τῷ Μιθριδάτῃ. ἐπιλέξαντες οὖν τῶν νέων τοὺς ἀλκῇ διαφέροντας ἔπεμψαν ἐπὶ τὸ κατάλυμα. οἱ δὲ ἀθρόοι προσπεσόντες τούτῳ, καὶ τὸν Ἀκίλλιον ἁρπάσαντες, ἔδησαν, ὡς καλλίστην τῷ βασιλεῖ καὶ κεχαρισμένην δωρεὰν ἐκπέμψοντες. ὁ δέ, καίπερ νέος ὢν παντελῶς τὴν ἡλικίαν, ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι πρᾶξιν ἡρωικήν· φθάσας γὰρ τοὺς μέλλοντας συν-

ἁρπάζειν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχρᾶς τιμωρίας ἠλλάξατο θάνατον. σφάζων γὰρ ἑαυτόν, καὶ τῇ δεινότητι τῆς πράξεως καταπληξάμενος τοὺς ἐπ' αὐτὸν ὁρμῶντας, ἐποίησε μὴ τολμῆσαι πλησίον αὐτοῦ προσελθεῖν· μετὰ πάσης δὲ ἀδείας ἑαυτὸν ἀπαλλάξας τοῦ ζῆν καὶ τῶν ἐπιφερομένων κακῶν περιβόητον ἔσχε τὴν ἐπ' εὐψυχίᾳ δόξαν.

Ὅτι καθόλου κατὰ τὴν ναυμαχίαν παρὰ τοῖς Ῥοδίοις πλὴν τοῦ πλήθους τὰ λοιπὰ πάντα μεγάλας εἶχεν ὑπεροχάς, τέχνη κυβερνητῶν, τάξις τῶν νεῶν, ἐρετῶν ἐμπειρία, δυνάμεις ἡγεμόνων, ἐπιβατῶν ἀρεταί· παρὰ δὲ τοῖς Καππάδοξιν ὑπῆρχον ἀπειρίαι καὶ ἀγυμνασίαι καὶ ἡ πάντων τῶν κακῶν παραίτιος ἀταξία. προθυμίᾳ μὲν γὰρ οὐκ ἐλείποντο τῶν Ῥοδίων, ὡς ἂν ἔχοντες ἐπίσκοπον καὶ θεατὴν τῶν κινδύνων τὸν βασιλέα, καὶ τούτῳ σπεύδοντες ἐνδείκνυσθαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν· μόνῳ δὲ ὑπερέχοντες τῷ πλήθει τῶν σκαφῶν, περιεχέοντο τὰς πολεμίας ναῦς καὶ κυκλοῦντες εἰς μέσον αὐτὰς ἀπελάμβανον.

Ὅτι Γάϊος Μάριος τῶν ἀνθρώπων ἐπιφανέστατος γεγονώς, ἐπὶ μὲν τῆς νεότητος ἐζήλωσεν ἀφιλαργυρίαν, τῶν καλῶν ἔργων ὀρεχθείς, καὶ μεγάλας πράξεις ἐπί τε τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης κατεργασάμενος περιεποιήσατο τὴν περιβόητον ἐπιφάνειάν τε καὶ δόξαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσχάτου γήρως ἐπιθυμήσας τὸν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως πλοῦτον καὶ τὴν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεσιν εὐπορίαν εἰς τὸν ἴδιον μετενεγκεῖν βίον, τοῖς ὅλοις ἔπταισε, καὶ τοῦ Σύλλα Κορνηλίου τὴν δεδομένην ἐπαρχίαν παραιρούμενος παρανόμως τῇ προσηκούσῃ περιέπεσε συμφορᾷ. οὐ μόνον δὲ τὸν ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον οὐκ ἔλαβεν,
614 ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν προσαπέβαλε, δημευθείσης [δὲ] αὐτοῦ τῆς ὑπάρξεως διὰ τὴν τῆς πλεονεξίας ὑπερβολήν. καταγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς πατρίδος θανάτῳ, καὶ διαδρὰς τὴν παραυτίκα τιμωρίαν, ἠλᾶτο κατὰ τὴν χώραν μόνος φεύγων. καὶ τέλος ἐξέπεσε τῆς Λιβύης εἰς τὴν Νομαδίαν δοῦλος, ἄπορος, ἔρημος σφῶν. ὕστερον δὲ τῆς Ῥώμης ἐμπεσούσης εἰς

πολέμους ἐμφυλίους, συνεργήσας τοῖς τῆς πατρίδος πολεμίοις, οὐκ ἠρκέσθη τῇ καθόδῳ· πόλεμον δὲ ἐκκαύσας, καὶ τυχὼν ὑπατείας τὸ ἕβδομον, οὐκ ἐτόλμησεν ἔτι τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, δεδιδαγμένος περὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀβεβαιότητος μεγάλοις συμπτώμασι. προορώμενος γὰρ τὸν ἀπὸ τοῦ Σύλλα πόλεμον ἐπικρεμάμενον τῇ Ῥώμῃ, μετέστησεν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἑκουσίως. ἀπολιπὼν δὲ ἀρχὰς μεγάλας πολέμων, αἴτιος ἐγένετο τῷ τε υἱῷ καὶ τῇ πατρίδι τῶν ἐσχάτων ἀκληρημάτων. ὁ μὲν γὰρ ἀναγκασθεὶς πολεμεῖν τοῖς κρείττοσι, κατέστρεψεν ἀτυχῶς τὸν βίον συμπεφευγὼς ἐν τῇ διώρυγι· οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ κατὰ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεις ἐμπεσόντες εἰς τὸν πάλαι προκείμενον πόλεμον ταῖς προκατεσκευασμέναις περιέπεσον συμφοραῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπιφανέστατοι τῶν Ῥωμαίων, Σκευόλαν καὶ Κράσσον φημί, ἐν συγκλήτῳ μιαιφονηθέντες ἀκρίτως προεσήμηναν ταῖς ἰδίαις ἀτυχίαις τὸ μέγεθος τῶν ἐσομένων κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀτυχημάτων. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σύλλαν ἀνῃρέθησαν· στρατιῶται δὲ ἐν ταῖς στάσεσι καὶ μάχαις κατεκόπησαν οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριάδων. καὶ ταῦτα πάντα συνέβη τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον ὑπὸ Μαρίου.

Ὅτι Μερόλας ὁ αἱρεθεὶς ὕπατος εἰς τὸν τοῦ Κίννα τόπον μετὰ τὸ σύνθεσιν ποιήσασθαι τὸ δήπερ αὐτὸν ὑπατεῦσαι ἔδοξε πρᾶξιν ἀγαθοῦ σφόδρα πολίτου πρᾶξαι. ἔν τε γὰρ τῷ συνεδρίῳ καὶ τῷ δήμῳ διαλεγόμενος περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἀρχηγὸς ἐπηγγείλατο γενέσθαι τῆς ὁμονοίας. ἄκων γὰρ ᾑρημένος ὕπατος ἑκουσίως ἔφη παραχωρήσειν τῷ Κίννᾳ τῆς ἀρχῆς, καὶ παραχρῆμα ἰδιώτης ἐγένετο. ἡ δὲ σύγκλητος ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς τοὺς ποιησομένους τὰς συνθήκας καὶ τὸν Κίνναν εἰσάξοντας εἰς τὴν πόλιν.

Ὅτι ὁ Σύλλας χρημάτων ἀπορούμενος ἐπέβαλε τὰς χεῖρας τρισὶν ἱεροῖς, ἐν οἷς ἀναθημάτων ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν πλῆθος ἦν, ἐν μὲν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι καθιερωμένα, ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ τῷ Ἀσκλη-

πιῷ, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ τῷ Διί. πλεῖστα δὲ ἔλαβεν ἐξ Ὀλυμπίας διὰ τὸ μεμενηκέναι τὸ ἱερὸν τοῦτο ἄσυλον ἐξ αἰῶνος· τῶν γὰρ ἐν Δελφοῖς χρημάτων Φωκεῖς τὰ πλεῖστα διεφόρησαν ἐν τῷ ἱερῷ κληθέντι πολέμῳ. ὁ δὲ Σύλλας πολὺν ἄργυρον καὶ χρυσόν, ἔτι δὲ τὴν ἄλλην πολυτελῆ κατασκευὴν ἀναλαβών, ἤθροιζε χρημάτων πλῆθος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ προςδοκωμένους πολέμους. ἀδεισιδαιμόνως δὲ τῇ λήψει τῶν ἱερῶν χρη-
615 μάτων προςενεχθεὶς, χώραν ἀντὶ τούτων καθιέρωσε τοῖς θεοῖς εἰς τὰς κατ' ἔτος προςόδους, εὐτραπελευόμενος δὲ ἀπεφαίνετο κρατεῖν τῷ πολέμῳ πάντως, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς αὐτῷ συνεργεῖν, εἰςενηνοχότας χρημάτων πολύ τι πλῆθος αὐτῷ.

Ὅτι Φιμβρίας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν πολὺ προέχων τοῖς διαστήμασι τοῦ Φλάκκου, καιρὸν ἔσχε μεγάλοις ἐπιχειρῆσαι τολμήμασι. καὶ σπεύδων τοὺς στρατιώτας ἰδίους κατασκευάσασθαι ταῖς εὐνοίαις, συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν χώραν τῶν συμμάχων ὡς πολεμίαν διαρπάζειν καὶ τοὺς περιτυχόντας ἐξανδραποδίζεσθαι. ἀσμένως δὲ προςδεξαμένων τῶν στρατιωτῶν τὴν συγχώρησιν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις περιεποιήσαντο χρημάτων πλῆθος. οἱ δὲ διαρπαγέντες ἀπήντησαν τῷ ὑπάτῳ, καὶ περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς ἀπωδύροντο. ὁ δὲ περιαλγὴς γενόμενος προςέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως τὰ ἴδια κομίσωνται. αὐτὸς δὲ τῷ Φιμβρίᾳ διαπειλησάμενος προςέταξε τὰ διαφορηθέντα τοῖς ἀπολωλεκόσιν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ τὴν πᾶσαν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς στρατιώτας ἀνέπεμπεν, ὡς ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης πάντα πεπραχότας· τοῖς δὲ στρατιώταις κατ' ἰδίαν παρήγγελλε μὴ προςέχειν τοῖς προςτάγμασιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τῶν ὅπλων κτηθέντα τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ μὴ προΐεσθαι. τοῦ δὲ Φλάκκου μετὰ ἀνατάσεως προςτάττοντος ἀποδιδόναι τὰ διηρπασμένα, τῶν δὲ στρατιωτῶν οὐ προςεχόντων, ταραχὴ καὶ στάσις κατεῖχε τὸ στράτευμα.

Ὅτι ὁ Φιμβρίας διαβεβηκὼς τὸν Ἑλλήςποντον τοὺς στρατιώτας πρὸς παρανομίαν καὶ ἁρπαγὴν παρορμήσας χρήματα τὰς πόλεις εἰςεπράττετο καὶ τοῖς

στρατιώταις ταῦτα διένεμεν. οἱ δὲ εἰς ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν προαχθέντες καὶ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὠφελείας μετεωρισθέντες, ὡς κοινὸν εὐεργέτην ἠγάπων. τὰς δὲ μὴ ὑπακουσάσας πόλεις ἐκπολιορκῶν εἰς διαρπαγὴν ἐχαρίζετο τοῖς στρατιώταις. καὶ Νικομήδειαν παρέδωκε τοῖς στρατιώταις εἰς διαρπαγήν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ Κύζικον παρελθὼν ὡς φίλος τοῖς μὲν εὐπορωτάτοις τῶν πολιτῶν ἐμέμφετο θανάτου καταιτιασάμενος· δύο δὲ εἰς κατάπληξιν καὶ φόβον τῶν ἄλλων καταδίκους ποιήσας καὶ ῥαβδίσας ἐπελέκισε, τὰς δὲ οὐσίας αὐτῶν ἀναλαβὼν, καὶ τοῖς ἄλλοις διὰ τῶν προαπολωλότων μέγαν φόβον ἐπιστήσας, ἠνάγκασε λύτρα τῆς σωτηρίας ὅλας τὰς ὑπάρξεις αὐτῷ προέσθαι.

Ὅτι Γναῖος Πομπήιος στρατιωτικὸν βίον ἑλόμενος ἐνεκαρτέρει ταῖς καθ' ἡμέραν κακοπαθείαις, καὶ ταχὺ τὸ πρωτεῖον ἀπηνέγκατο τῆς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ἀσκήσεως. πᾶσαν δὲ ῥᾳστώνην καὶ σχολὴν ἀποτριψάμενος διετέλει καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἀεί τι πράττων τῶν εἰς τὸν πόλεμον χρησίμων. διαίτῃ μὲν γὰρ ἐχρῆτο λιτῇ, λουτρῶν δὲ καὶ συμπεριφορᾶς τρυφὴν ἐχούσης ἀπείχετο. καὶ τὴν μὲν τροφὴν καθήμενος προσεφέρετο, πρὸς δὲ τὸν ὕπνον ἀπεμέριζε χρόνον ἐλάττονα τῆς ἐκ τῆς φύσεως ἀνάγκης· τὸν δὲ ἐν νυκτὶ πόνον παρεδίδου τὴν μεθ' ἡμέραν 616 ἐπιμέλειαν, ἐπαγρυπνῶν τοῖς τῆς στρατηγίας ἐντεύγμασι· διὰ δὲ συνήθους τῶν ἀπίστων μελέτης ἀθλητὴς ἐγένετο τῶν κατὰ πόλεμον ἀγώνων. τοιγαροῦν ὅσῳ χρόνῳ τις ἕτοιμον οὐκ ἂν παρέλαβε στράτευμα, πολὺ τάχιον οὗτος συνελέξατο καὶ διατάξας καθώπλισε. προσαγγελθεισῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν πράξεων εἰς τὴν Ῥώμην, ἅπαντες οὐ τὴν ἀρετὴν ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ λογιζόμενοι κατ' ἀρχὰς κατεφρόνησαν, ὡς τῶν προσαγγελλόντων κενῶς τὰ περὶ αὐτὸν τραγῳδούντων· ὡς δ' ἡ προσηγγελμένη φήμη διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀληθὴς ἐφάνη, ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν Ἰούνιον, ὃν τρεψάμενος ἐνίκησε.

Ὅτι καταλειφθέντος τοῦ Σκιπίωνος μόνου μετὰ

τὸ διαφθαρῆναι χρήμασι καὶ ἀποστῆναι πάντας, καὶ ἀπεγνωκότας τὴν σωτηρίαν, ὁ Σύλλας ἱππεῖς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τοὺς παραπέμψοντας μετ᾽ ἀσφαλείας ὅποι βούλοιτο. ὁ δὲ Σκιπίων ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ τὸ τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα μεθεῖναι συναναγκασθεὶς εἰς ἰδιωτικὸν βίον καὶ ταπεινὸν σχῆμα, διὰ τὴν ἐπιείκειαν ὑπὸ τοῦ Σύλλα παρεπέμφθη ταχέως εἰς ἣν ἐβούλετο πόλιν. εἶτα τὰ τῆς ἀρχῆς ἀνακτησάμενος κόσμια πάλιν δυνάμεως ἱκανῆς ἀφηγεῖτο.

Ὅτι οἱ τῶν Ῥωμαίων περιφανεῖς ἄνδρες ἐμιαιφονήθησαν ἐκ διαβολῆς, καὶ ὁ τὴν μεγίστην ἱερωσύνην ἔχων Σκαιουόλας, μέγιστον ἔχων ἀξίωμα τῶν πολιτῶν, ἀναξίας τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἔτυχε τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατ᾽ αὐτό γε τοῦτο μεγάλως εὐτύχησαν ὅτι τοῖς ἁγιωτάτοις σηκοῖς ὁ πάντιμος ἱερεὺς οὐκ ἔφθασε προςπεσεῖν, ἐπείτοι γε χάριν τῆς τῶν διωκόντων ὠμότητος καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀδύτοις ἐπιβώμιος μιαιφονηθεὶς ἀπέσβεσεν ἂν τῷ αἵματι τὸ ἀκοιμίστῳ δεισιδαιμονίᾳ τηρούμενον πῦρ ἐξ αἰῶνος.

Ὅτι προτεθείσης προγραφῆς εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνέδραμε πλῆθος ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν. οἱ πλεῖστοι δὲ συνέπασχον τοῖς ὀφείλουσιν ἀναδέχεσθαι τὸν θάνατον. εἷς δὲ τῶν συνεληλυθότων κακίᾳ καὶ ὑπερηφανίᾳ διαφέρων ἐγγελῶν τοῖς κινδυνεύουσι πολλὰ κατ᾽ αὐτῶν ὑβριστικῶς ἐβλασφήμησεν. ἔνθα δὴ δαιμονίου τινὸς νέμεσις τῷ διασύροντι τὴν τῶν ἀκληρούντων τύχην ἐπέθηκε τὴν πρέπουσαν τῇ κακίᾳ τιμωρίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐπὶ πᾶσιν ὀνόμασιν εὑρὼν ἑαυτὸν προςγεγραμμένον, εὐθέως ἐπικαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν προῆγε διὰ τοῦ πλήθους, ἐλπίζων λήσεσθαι τοὺς περιεστῶτας καὶ διὰ τοῦ δρασμοῦ πορίσεσθαι τὴν σωτηρίαν. γνωσθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν πλησίον ἑστώτων, καὶ φανερᾶς τῆς περὶ αὐτὸν περιστάσεως γενομένης, συνελήφθη, καὶ ἔτυχε τῆς τιμωρίας, πάντων ἐπιχαιρόντων τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

Ὅτι πολλῷ χρόνῳ τῆς Σικελίας ἀδικαιοδοτήτου γενομένης, ὁ Πομπήιος δοὺς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν δικαιο-

δοσίαν, καὶ χρηματίζων περὶ τῶν δημοσίων ἀμφις- 617
βητημάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων, οὕτως
εὐστόχως καὶ ἀδωροδοκήτως ἐποιεῖτο τὰς ἀποφά-
σεις ὥστε ὑπερβολὴν ἑτέρῳ μὴ ἀπολείπειν. εἴκοσι
δὲ καὶ δυεῖν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ὑπάρχων, καὶ τῆς νεό-
τητος προκαλουμένης εἰς τὰς ἀλογίστους ἡδονάς, οὕ-
τως αὐστηρῶς καὶ σωφρόνως ἐποιήσατο τὴν ἐπιδη-
μίαν κατὰ τὴν νῆσον ὥστε πάντας τοὺς κατὰ τὴν
Σικελίαν καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν τὴν ἀρετὴν
τοῦ νεανίσκου.

ΕΚ ΤΩΝ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ
ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

618 Ὅτι ἐπὶ Ὀστιλίου Τύλλου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 1
Ἀλβανοὶ τὴν αὔξησιν τῶν Ῥωμαίων ὑφορώμενοι, καὶ ταπεινῶσαι τούτους βουλόμενοι, προςεποιήσαντο ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν χώρας γεγονέναι λῃστὰς Ῥωμαίους, καὶ ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον αἰτήσοντας, εἰ δὲ μὴ προςέχωσι, πόλεμον καταγγελλοῦντας. Ὀστίλιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς πυθόμενος ὡς ζητοῦσι πρόφασιν πολέμου, τοῖς μὲν φίλοις παρήγγειλε τοὺς πρέσβεις ἐκδέξασθαι καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ξενίαν· αὐτὸς δὲ ἐκκλίνας τὴν πρὸς τούτους ἔντευξιν ἔπεμψεν εἰς Ἀλβανοὺς τὸ παραπλήσιον τοῖς ἐκείνων ποιήσοντας. τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ἀρχαϊκῷ τινι προαχθεὶς ἔθει, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς μηδὲν οὕτω σπουδάζειν ὡς τὸ δικαίους ἐνίστασθαι πολέμους. εὐλαβεῖτο γὰρ μὴ τοὺς αἰτίους τῆς λῃστείας οὔθ᾽ εὑρεῖν δυνάμενος οὔτε παραδιδοὺς τοῖς ἐξαιτοῦσι δόξῃ πόλεμον ἄδικον ἐπαναιρεῖσθαι. εὐτυχούντων δὲ πρότερον τῶν εἰς Ἄλβαν πεμφθέντων τὸ μὴ λαμβάνειν τὸ δίκαιον, εἰς ἡμέραν τριακοστὴν πόλεμον κατήγγειλαν. ὃν οἱ μὲν τῶν Ἀλβανῶν πρεσβευταὶ κατὰ τὴν ἐξαίτησιν ἀπόκρισιν ἔλαβον ὅτι πρότερον ἐκείνων οὐ διδόντων τὸ δίκαιον, οἱ Ῥωμαῖοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγγελκότες εἴησαν. οἱ δὲ δῆμοι πρὸς
619 ἀλλήλους ἐπιγαμίας ἔχοντες καὶ φιλίαν, ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας εἰς διαφορὰν κατέστησαν.

2 Ὅτι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύσαντος πάσης Αἰγύπτου, πρὸς τοῦτον οἱ Λίβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκότες τοῖς Αἰγυπτίοις, ἀπέστειλαν δῶρα καὶ τὸ προσταττόμενον ποιήσειν ἐπηγγείλαντο.

3 Ὅτι οἱ παρὰ Νάβιδος καὶ Φλαμινίνου πεμφθέντες εἰς Ῥώμην πρεσβευταὶ περὶ τῶν συνθηκῶν ἐπεὶ διελέχθησαν τῇ συγκλήτῳ περὶ ὧν τὰς ἐντολὰς εἶχον, ἔδοξε τῇ γερουσίᾳ βεβαιοῦν τὰς ὁμολογίας, καὶ τὰς φρουρὰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς στρατιὰς ἀπάγειν. ὁ δὲ Φλαμινῖνος ἀκούσας τὰ διῳκημένα, πανταχόθεν τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψατο, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν τὰς τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας ἀνενεώσατο, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν Νάβιν ἀπελογεῖτο, διότι κατὰ τὸ δυνατὸν πεποιήκασι, καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ δήμου προαίρεσιν ἅπαντες οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντές εἰσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀφρούρητοι, καὶ τὸ μέγιστον, τοῖς ἰδίοις νόμοις πολιτευόμενοι. ᾐτήσατο δὲ παρὰ τῶν Ἑλλήνων χάριν ὅπως τοὺς δουλεύοντας παρ' αὐτοῖς Ἰταλιώτας ἀναζητήσαντες ἀποστείλωσιν ἐν ἡμέραις τριάκοντα. ὃ καὶ γέγονεν.

4 Ὅτι πάλιν ἡ σύγκλητος διήκουσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρεσβειῶν, καὶ ταύταις φιλανθρώπως προσεφαίνει, βουλομένη προθύμους αὐτοὺς ἔχειν πρὸς τὸν Ἀντιοχικὸν πόλεμον, ὃν ταχέως προσεδόκα. τοῖς δὲ παρὰ Φιλίππου πρέσβεσιν ἀπεκρίθη διότι φυλάττοντος αὐτοῦ τὴν πίστιν τῶν τε φόρων αὐτὸν ἀπολύσει καὶ Δημήτριον τὸν υἱόν. τοῖς δὲ ἐληλυθόσι παρὰ Ἀντιόχου συνέστησεν ἐκ τῆς βουλῆς ἄνδρας δέκα τοὺς διακουσομένους περὶ ὧν ἔφησαν ἐντολὰς ἔχειν παρὰ τοῦ βασιλέως. ὧν συνεδρευσάντων ὁ τῆς πρεσβείας ἀφηγούμενος Μένιππος ἔλεγεν ἥκειν, ὅπως Ἀντιόχῳ φιλίαν καὶ συμμαχίαν συνάψηται πρὸς Ῥωμαίους. ἔφησε δὲ θαυμάζειν τὸν βασιλέα διὰ τίνα ποίαν τ' αἰτίαν προστάττουσιν αὐτῷ Ῥωμαῖοι τινὰ μὲν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην μὴ πολυπραγμονεῖν, τινῶν δὲ τῶν πόλεων ἀφίστασθαι καὶ παρ' ἐνίων τοὺς ὀφειλομέ-

νους φόρους μὴ λαμβάνειν· ταῦτα γὰρ οὐ τοῖς ἐξ ἴσου τὴν φιλίαν ποιουμένοις ἔθος εἶναι ποιεῖν, ἀλλὰ τοῖς πολέμῳ νενικηκόσι· τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας ἐπὶ Λυσιμαχίαν ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων. Ἀντιόχῳ δὲ πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον μὲν μηδέποτε γεγονέναι· φιλίαν δ' ἂν συνθέσθαι βούλωνται πρὸς αὐτὸν, ἕτοιμον εἶναι. ὁ δὲ Φλα-
620 μινῖνος ἔφη δυοῖν πραγμάτων ὄντων ἕτερον τῷ βασιλεῖ τὴν σύγκλητον συγχωρεῖν, εἰ μὲν βούλεται τῆς Εὐρώπης ἀπέχεσθαι, μηδὲν πολυπραγμονεῖν Ῥωμαίους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν· εἰ δὲ τοῦτο μὴ προαιρεῖται, γινώσκειν ὅτι Ῥωμαῖοι τοῖς ἑαυτῶν φίλοις καταδουλουμένοις βοηθήσουσι. τῶν δὲ πρεσβευτῶν ἀποκριναμένων ὡς οὐδὲν τοιοῦτο συνθήσονται δι' οὗ ταπεινώσουσι τὴν βασιλέως ἀρχὴν, τῇ ἐχομένῃ τοῖς Ἕλλησιν ἡ σύγκλητος εἶπεν ὡς ἐὰν Ἀντίοχος περιεργάζηταί τι τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, Ῥωμαῖοι μετὰ πολλῆς σπουδῆς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ἐλευθερώσουσιν. ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν, οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως ἠξίουν τε τὴν σύγκλητον ἐνθυμηθῆναι ἡλίκων ἑκατέροις κατάρχεται κινδύνων καὶ μηδὲν ταχέως πράττειν, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ δοῦναι χρόνον εἰς βουλὴν καὶ αὐτὴν ἐπιμελέστερον περὶ τούτων βουλεύσασθαι.

Ὅτι τοῖς Αἰτωλοῖς διαπρεσβευσαμένοις περὶ διαλύσεων ἐδογμάτισεν ἡ σύγκλητος ἢ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτρέπειν Ῥωμαίοις ἢ χίλια τάλαντα ἀργυρίου δοῦναι παραχρῆμα Ῥωμαίοις. οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως οὐ προσδεξάμενοι τὰ προσταττόμενα εἰς φόβους καὶ μεγάλους κινδύνους ἐνέπεσον συνηγωνισμένοι τῷ βασιλεῖ ἐκτενέστατα, εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπτον, οὐδεμίαν ἔκβασιν ἔχοντες τῶν κακῶν. 5

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος πυθόμενος τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκέναι, πρεσβευτὴν ἐξέπεμψε πρὸς τὸν ὕπατον Ἡρακλείδην τὸν Βυζάντιον περὶ διαλύσεων, ἀποδιδοὺς μὲν τὴν ἡμίσειαν τῆς δαπάνης, διδοὺς δὲ Λάμψακον καὶ Σμύρναν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, δι' ἃς ὁ πόλεμος ἐδόκει κεκινῆσθαι. αὗται γὰρ αἱ 6

πόλεις πρῶται τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλλήνων ἐπεπρεσβεύκεισαν πρὸς τὴν σύγκλητον, παρακαλοῦσαι περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

7 Ὅτι ὁ Ἀντίοχος Ποπλίῳ Σκιπίωνι τῷ τοῦ συνεδρίου προεστῶτι τὸν υἱὸν προσεπηγγείλατο ἄνευ λύτρων ἀποδώσειν, ὃν ἦν εἰληφὼς ὅτε περὶ Εὔβοιαν διέτριβεν, οὐδὲν δ' ἧττον καὶ χρημάτων πλῆθος, συνεπιλαβομένῳ τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ Σκιπίων ὑπὲρ μὲν τῆς κατὰ τὸν υἱὸν ἀποδόσεως ἔφησε χάριν ἕξειν τῷ βασιλεῖ, χρημάτων δὲ πλήθους μὴ προσδεῖσθαι. ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς εὐεργεσίας συμβουλεύειν αὐτῷ μὴ πα- 621
ρατάττεσθαι Ῥωμαίοις, πεπειραμένον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. ὁ δὲ δόξας βαρύτερα τοῦ προσήκοντος προστάττειν τοῦτον οὐ προσεδέξατο τὰς ἀποκρίσεις.

8 Ὅτι ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἥττης εἰσαχθέντων εἰς τὴν σύγκλητον τῶν ἐξ Αἰτωλίας πρεσβευτῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων οὐδὲν διαλεχθέντων, αὐτὰ δὲ τὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καλῶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πραχθέντα διεξιόντων, ἀναστάς τις τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου τοὺς πρέσβεις ἠρώτησεν εἰ παραδιδόασιν ἑαυτοὺς Αἰτωλοὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν Ῥωμαίων. ἀποσιωπησάντων δὲ τῶν πρέσβεων, ἡ σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπράκτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

9 Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀπογνοὺς τὸν πόλεμον ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν ὕπατον, ἀξιῶν αὐτῷ συγγνώμην δοθῆναι περὶ τῶν ἡμαρτημένων καὶ τυχεῖν ἐφ' οἷς δυνατόν ἐστι τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ ὕπατος διατηρῶν τὴν πάτριον τῆς Ῥώμης ἐπιείκειαν, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ποπλίου, συνεχώρησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τοῖσδε· ἐκχωρῆσαι τὸν βασιλέα τοῖς Ῥωμαίοις τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ ἐθνῶν· παραχωρῆσαι δὲ τῶν τε ἐλεφάντων καὶ μακρῶν νεῶν, καὶ τὰς δαπάνας τὰς γεγενημένας εἰς τὸν πόλεμον ἀποδοῦναι, ὧν ἦν ἡ διατίμησις ταλάντων Εὐβοϊκῶν μυρίων πεντακισχιλίων· ἐκδότους δὲ παραδοῦναι τόν τε Καρχη-

δόνιον Ἀννίβαν καὶ τὸν Αἰτωλὸν Θόαντα, καὶ τινας
ἑτέρους, καὶ ὁμήρους εἴκοσιν, οὓς ἀπογράψωσι Ῥω-
μαῖοι. ὁ δὲ πάντα προςδεξάμενος διὰ τὴν τῆς εἰρή-
νης ἐπιθυμίαν ἀπελύθη τοῦ πολέμου.

Ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἧτταν ἀπὸ πα- 10
σῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεων καὶ δυναστῶν κα-
ταντησάντων πρέσβεων, τῶν μὲν περὶ τῆς ἐλευθερίας,
τῶν δὲ καὶ περὶ εὐχαριστηρίων ἀνθ' ὧν εὐεργετήκασι
τὴν Ῥώμην καταγωνισάμενοι κατὰ Ἀντιόχου. οἷς
πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα
ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστελεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν
τοὺς μετὰ τῶν στρατηγῶν ἅπαντα ἕξοντας. ἐπανελ-
θόντων δὲ εἰς τὰς πατρίδας, καὶ τῶν δέκα πρέσβεων
μετὰ τῶν περὶ Σκιπίωνα καὶ τὸν Αἰμίλιον συνεδρευ-
622 σάντων, ἔκριναν οὗτοι καὶ διεσάφησαν, τὴν μὲν ἐπὶ
τάδε τοῦ Ταύρου χώραν Εὐμένους εἶναι καὶ τοὺς ἐλέ-
φαντας· Ῥοδίοις δὲ προςώρισαν Καρίαν καὶ Λυκίαν·
τῶν δὲ πόλεων τὰς μὲν Εὐμένει φόρους δεδωκυίας
ὑπὸ τὸν Εὐμένη τετάχθαι, τὰς δὲ Ἀντιόχῳ φόρον
φερούσας ἀπολελύσθαι τῶν φόρων.

Ὅτι Γναῖος Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος, παραγενομέ- 11
νων πρὸς αὐτὸν πρεσβευτῶν παρὰ Γαλατῶν περὶ
συλλύσεως τοῦ πολέμου, τούτοις ἔδωκεν ἀπόκρισιν
ὅτι τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρή-
νης συνθήκας ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι
πρὸς αὐτόν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς παρελθὼν εἰς Λυκαονίαν τὸν προς- 12
οφειλόμενον σῖτον ἐκομίσατο παρὰ Ἀντιόχου καὶ τὸν
κατὰ τὰς συνθήκας φόρον ἐνιαυτοῦ χίλια τάλαντα.

Ὅτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον τῆς κοινῆς συνόδου 13
τῶν Ἀχαιῶν συνελθούσης συνήχθησαν οἱ τῶν Ῥω-
μαίων πρέσβεις. αὗτοι δ' ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυς-
αρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι κα-
θαιρέσει, ἣν ἐποίησε τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ὅτε
τῆς Σπάρτης ἐκράτησε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους
κατέταξεν εἰς τὴν κοινὴν πολιτείαν. μετὰ δὲ τούτους
συνήχθησαν οἱ παρ' Εὐμένους πρέσβεις κομίζοντες
δωρεὰν ταλάντων εἴκοσιν, ἐξ ὧν ᾤετο δεῖν ὁ βασι-

λευς ὀψωνιάζεσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὴν δόσιν τῶν χρημάτων ἀποδοκιμάσαντες οὐ προςεδέξαντο τὴν δωρεάν. ἧκον δὲ καὶ παρὰ Σελεύκου πρέσβεις, τὴν προγεγενημένην εἰς τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα συμμαχίαν ἀνανεούμενοι. οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἀνενεώσαντο καὶ τὴν δωρεὰν προςεδέξαντο.

14 Ὅτι καταντησάντων εἰς Ῥώμην τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας βασιλέων πρεσβευτῶν ἀποσταλέντων οἱ περὶ 623
τὸν Ἄτταλον βασιλεῖς μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον. ἀπάντησις γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς καὶ ξένια καὶ τἄλλα φιλάνθρωπα διαφέροντα. σφόδρα γὰρ οἱ βασιλεῖς οὗτοι φιλορώμαιοι καθεστῶτες, καὶ πάντα τῇ συγκλήτῳ πειθαρχοῦντες, ἔτι δὲ τοὺς παραβάλλοντας Ῥωμαίων εἰς τὴν βασιλίδα ὑποδεχόμενοι φιλανθρωπότατα, μεγίστης ἀποδοχῆς μεγάλως ἠξιοῦντο. δι' ὧν καὶ τῶν πρέσβεων ἁπάντων ἡ σύγκλητος ἀκούσασα, καὶ μάλιστα σπεύδουσα τοῖς περὶ τὸν Εὐμένη βασιλεῦσι χαρίζεσθαι, προςηνῆ τούτοις τὴν ἀπόκρισιν ἐποιήσατο. ἀπεφήνατο γὰρ ἀποστελεῖν ἐκ τοῦ συνεδρίου πρέσβεις τοὺς ἐκ παντὸς τρόπου συλλύσοντας τὸν πρὸς Φαρνάκην πόλεμον.

15 Ὅτι τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης, ἡ σύγκλητος ὑπέλαβεν ἐκ τοῦ Περσέως γεγονέναι τὴν σύγχυσιν, καὶ ἀπελογίσατο τοῖς τοῦ Περσέως πρεσβευταῖς περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολύσειν αὐτὸν ἐγκλημάτων, περὶ δὲ τῆς Ἀβρουπόλιδος τοῦ Θρᾳκὸς ἐκ τῆς βασιλείας ἐκβολῆς ἐκέλευσε διορθώσασθαι τὸν Περσέα τὸ γεγονός.

16 Ὅτι τοῦ Ἁρπάλου τοῦ Περσέως πρεσβευτοῦ σιωπήσαντος, ἡ σύγκλητος τὸν Εὐμένη ἐλεφαντίνῳ τιμήσασα δίφρῳ, καὶ τῆς ἄλλης ἀποδοχῆς ἀξιώσασα φιλοφρόνως, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

17 Ὅτι ἡ σύγκλητος αὐθημερὸν ἐψηφίσατο τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον, καὶ τοῖς πρεσβευταῖς ἐχρημάτισε μέν, ἀπόκρισιν δὲ οὐδεμίαν δέδωκε. προςέταξε δὲ τοῖς

ὑπάταις ἐν ἐκκλησίαις διαῤῥήδην ἀπαγορεύειν· τοὺς δὲ πρεσβευτὰς καὶ πάντας Μακεδόνας ἐκ μὲν Ῥώμης ἀπελθεῖν αὐθημερὸν, ἐκ δὲ τῆς Ἰταλίας ἐν ἡμέραις τριάκοντα.

624 Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς εἰ- 18
δὼς τοὺς αὐτοῦ προγόνους ἐσχηκότας κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύτης· ἤλπιζέ τε τὴν ἀδίκῳ πολέμῳ πρότερον ἀνειμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι. ἃ δὴ πυθόμενος ὁ Ἀντίοχος ἐξαπέστειλεν εἰς Ῥώμην πρέσβεις, ἐντειλάμενος μαρτύρασθαι τὴν σύγκλητον ὅτι πολεμεῖν ἀδίκως ἐπιβάλλεται Πτολεμαῖος. ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ὁ προειρημένος τοὺς ἀπολογησομένους καὶ διδάξοντας τὴν σύγκλητον ὅτι παρὰ πάντα τὰ δίκαια κρατεῖ τῆς κοίλης Συρίας Ἀντίοχος ἑαυτοῦ προγονικῆς ὑπαρχούσης. ἐνετείλατο δὲ τά τε φιλάνθρωπα πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι καὶ περὶ τῆς πρὸς Περσέα διαλύσεως πειραθῆναι.

Ὅτι εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων 19
πρὸς τὰς γεγενημένας κατ' αὐτῶν διαβολὰς ἀπολογησόμενοι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. ὁρῶντες δὲ τὴν ἀλλοτριότητα τὴν πρὸς αὐτοὺς, εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον. ὡς δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν τις συναγαγὼν ἐκκλησίαν παρεκάλει τὰ πλήθη πρὸς τὸν κατὰ Ῥοδίων πόλεμον, τόθ' ὁλοσχερῶς δείσαντες περὶ τῆς πατρίδος εἰς τοιαύτην ἦλθον κατάπληξιν ὥςτε πένθιμον ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, κατὰ δὲ τὰς ἐντεύξεις τῶν φίλων μηκέτι παρακαλεῖν μηδὲ ἀξιοῦν, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων μηδὲν ἀνήκεστον περὶ αὐτῶν βουλεύεσθαι. εἰςαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν δημάρχων, καὶ τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσαντος ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιοῦντο τοὺς λόγους. καὶ πολλὰ πρὸς δέησιν εἰπόντες ἔλαβον ἀποκρίσεις δι' ὧν τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν, περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

20 Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἧκον εἰς Ῥώμην πάντοθεν οἱ πρεσβευταὶ συγχαρησόμενοι τοῖς γεγο- 625
νόσι κατορθώμασιν. ἡ δὲ σύγκλητος φιλανθρώπως ἅπαντας ἀποδεχομένη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐπιεικεῖς διδοῦσα συντόμως ἑκάστους ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας.

21 Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πολλῶν παραγεγονότων πρεσβευτῶν πρώτοις τοῖς περὶ Ἄτταλον ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος· ὑπόπτως γὰρ εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν Εὐμένη ἕνεκεν τῶν γραμμάτων τῶν εὑρημένων, ἐν οἷς συμμαχίαν ἦν συντεθειμένος πρὸς Περσέα κατὰ Ῥωμαίων. κατηγορησάντων δὲ πλειόνων ἀπὸ τῆς Ἀσίας πρεσβευτῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ Προυσίου βασιλέως καὶ Γαλατῶν, οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον ἐνδεχομένως ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ἡ δὲ σύγκλητος οὐ κατὰ πᾶν ἔληγε τῆς κατ' Εὐμένους ὑποψίας, προχειρισαμένη δὲ Γάϊον ἐξαπέστειλε κατοπτεύσοντα τὰ κατὰ Εὐμένη.

22 Ὅτι Προυσίας ἀνάξιος γεγονὼς τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος καὶ διατελέσας πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον αἰσχρῶς κολακεύων τοὺς ὑπερέχοντας, καί ποτε Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν παραγενομένων πρεσβευτῶν τὰ μὲν τῆς βασιλείας σύμβολα, τό τε διάδημα καὶ τὴν πορφύραν, ἀπέθετο, μιμησάμενος δὲ τὴν τῶν προσφάτως ἀπελευθερουμένων παρὰ Ῥωμαίοις τάξιν ἀπήντησεν ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν καὶ πίλεον ἔχων λευκόν, ἔτι δὲ φορῶν τήβενναν καὶ κάλτιον· ἀσπασάμενος δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἀπέφαινεν ἑαυτὸν ἀπελεύθερον εἶναι Ῥωμαίων· ἧς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εὑρεῖν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις οἰκεῖα πρότερον διεπράξατο, καὶ τότε δὲ κατὰ τὴν εἴσοδον γενόμενος τὴν εἰς τὴν σύγκλητον κατὰ τὸ θύρετρον ἀντίον στὰς τοῦ συνεδρίου καὶ καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, ἐπιφθεγξάμενος Χαίρετε θεοὶ σω-

τῆρες, ὑπερβολὴν οὐδεμίαν ἀπολιπὼν κολακείας ἀνάνδρου καὶ γυναικισμοῦ. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τὸν λόγον ἐν τῇ συγκλήτῳ ποιησάμενος τοιαῦτα διῆλθεν ὥστε καὶ γράφειν ἡμῖν ἀπρεπὲς εἶναι. ἡ δὲ σύγκλη-
626 τος τοῖς πλείστοις τῶν λεγομένων προσκόπτουσα πρεπούσας τῇ κολακείᾳ τὰς ἀποκρίσεις ἐποιήσατο· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ πολεμίους ἐπ' ἀνδρείᾳ μεγαλοφρονοῦντας νικᾶν σπεύδουσιν.

Ὅτι ἧκον πρεσβευταὶ εἰς Ῥώμην παρά τε τοῦ 23
νεωτέρου Πτολεμαίου καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου. δοθέντος δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ λόγου, διακούσασα ἡ σύγκλητος τὰ κατὰ μέρος ἐδογμάτισε τοὺς μὲν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Πτολεμαίου πρεσβευτὰς ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαλλάττεσθαι, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελεῖν τὴν πρὸς αὐτόν, πρὸς δὲ τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον πέμψαι πρεσβευτὰς τοὺς ἐμφανιοῦντας αὐτῷ τὴν εὔνοιαν τῆς συγκλήτου καὶ τὰ διασεσαφημένα τἀδελφῷ.

Ὅτι κατὰ τὴν ρνε' Ὀλυμπιάδα πρέσβεις παρε- 24
γένοντο παρὰ Ἀριαράθου στέφανον κομίζοντες ἀπὸ χρυσῶν μυρίων καὶ διασαφοῦντες τὴν εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἣν ἔχει πρὸς Ῥωμαίους, ἔτι δὲ τὴν δι' ἐκείνου γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον. συνεπιμαρτυρούντων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν Γράκχον πρεσβευτῶν, ἡ σύγκλητος ἐπαινέσασα τὸν Ἀριαράθη τόν τε στέφανον ἐδέξατο καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων δώρων ἀπέστειλεν.

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεισήχθησαν καὶ 25
οἱ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις οἱ τὸν στέφανον κομίζοντες ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ τοὺς αἰτίους τοῦ κατὰ τὸν Ὀκταούιον φόνου δεσμίους ἀγαγόντες. ἡ δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε πῶς χρηστέον ἦν τοῖς πράγμασι. καὶ ἡ σύγκλητος τὸν μὲν στέφανον προσεδέξατο, τοὺς δὲ μετὰ τοῦ στεφάνου παραδιδομένους Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην οὐκ ἐβουλήθη παραλαβεῖν.

Ὅτι οἱ Κελτίβηρες μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἀφρόνως 26

προνοούμενοι τοῦ μέλλοντος, πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς τὸν ὕπατον περὶ διαλύσεως. ὁ δὲ ἀναγκαῖον ἡγούμενος τηρεῖν τὸ τῆς πατρίδος μεγαλόψυ- 627
χον, ἀπεκρίθη τούτοις ἢ διδόναι περὶ πάντων ἐπιτροπὴν Ῥωμαίοις ἢ πράττειν ἐνεργῶς τὰ τοῦ πολέμου.

27 Ὅτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων πρὸς Καρχηδονίους, οἱ Καρχηδόνιοι πυθόμενοι τὸν εἰς τὸ Λιλύβαιον κατάπλουν, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον οὐδαμῶς καταβαίνοντες, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς Ῥώμην, οἳ ἐνεχείρισαν τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτούς τε καὶ τῆς πατρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος δεξαμένη τὴν παράδοσιν τῆς χώρας, ἔδωκεν ἀπόκρισιν, ἐπεὶ καλῶς βουλεύονται Καρχηδόνιοι, δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος νόμους, χώραν, ἱερά, τάφους, ἐλευθερίαν, ὑπάρξεις, οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν τὴν Καρχηδόνα, παρακρύπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναίρεσιν. τεύξεσθαι δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, ἐὰν ὁμήρους δῶσι τριακοσίους υἱοὺς τῶν συγκλητικῶν καὶ πείθωνται τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις. οἱ δὲ νομίσαντες ἀπολελύσθαι τοῦ πολέμου, τοὺς ὁμήρους ἐξέπεμψαν μετὰ πολλῆς οἰμωγῆς. εἶτα ἦλθον εἰς τὴν Ἰτύκην. οἱ δὲ πάλιν πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς πευσομένους εἴ τι ἕτερον αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ποιεῖν κελεύουσι. τῶν δὲ ὑπάτων εἰπόντων παραδοῦναι τὰ ὅπλα ἀδόλως καὶ τοὺς καταπέλτας, οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν πρὸς Ἀσδρούβαν πόλεμον βαρέως ἔφερον. παρέλαβον δ' ὅπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυριάδας καὶ καταπέλτας δισχιλίους. εἶτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι διεπέμψαντο πρὸς Καρχηδονίους, ἀποστεῖλαί τινας ἐκ τῆς γερουσίας κελεύοντες, οἷς τὸ καταλειπόμενον πρόσταγμα διασαφήσουσιν. οἱ δὲ τριάκοντα τῶν ἐπιφανεστάτων ἀπέστειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων Μανίλιος εἶπεν ὅτι τῇ συγκλήτῳ δέδοκται ἣν μὲν νῦν οἰκοῦσι πόλιν ἐκλιπεῖν, ἑτέραν δὲ κτίσαι τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν σταδίους ὀγδοήκοντα. τῶν δὲ πρεσβευτῶν εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον τραπέντων, καὶ πάντων ῥιψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πο-

λὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊεμένων, διατροπὴ μεγάλη τοῦ συνεδρίου ἐπέσχε. μόγις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάννων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος· εἰς δὲ οἶκτον προαγόμενος τοὺς ἀκούοντας.

628 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμαις ὄντες 28
πρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς Καρχηδόνος προσέταξαν ἀπιέναι ταχέως εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ τὰ δεδογμένα τοῖς πολίταις ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μὲν ἀπογνόντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν ἔφυγον ὁποσοῦν ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ἐπάνοδον ἑλόμενοι ἐπανῆλθον τὴν ὀλέθριον πρεσβείαν τετελεκότες. τῶν δὲ ὄχλων ὑπαπαντώντων, τούτοις μὲν οὐδὲν ἐλάλουν, τὰς δὲ ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείναντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι προῆγον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἀπήγγειλαν τὰ προστεταγμένα.

Ὅτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες ὑπέλαβον καιρὸν 29
εἰληφέναι πρὸς τὴν τῶν Μαραθηνῶν ἀπώλειαν. ἀποστείλαντες δὲ οὖν ἐν ἀποῤῥήτοις πρὸς Ἀμμώνιον τὸν προεστηκότα τῆς βασιλείας ἔπεισαν τριακοσίοις ταλάντοις παραδοῦναι τὴν Μάραθον αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰσίδωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε λόγῳ μὲν ὡς ἐφ' ἑτέρας χρείας, ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαιρήσοντα καὶ παραδώσοντα τοῖς Ἀραδίοις. οἱ δὲ Μαραθηνοὶ τὸν κεκυρωμένον καθ' αὑτῶν ὄλεθρον ἀγνοοῦντες, τοὺς δὲ Ἀραδίους ὁρῶντες ἐν προτιμήσει παρὰ τῷ βασιλεῖ φερομένους, ἔγνωσαν τοὺς μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως στρατιώτας εἰς τὴν πόλιν μὴ προσδέχεσθαι, τῶν δὲ Ἀραδίων αὐτοὺς ἱκέτας γενέσθαι. εὐθὺς οὖν τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐπιφανεστάτους παρὰ τούτοις δέκα πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ἄραδον ἱκετηρίαν κομίζοντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων· ὑπελάμβανον γὰρ ἐλέῳ συγγενείας καὶ θεῶν εὐσεβείᾳ μεταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν Ἀραδίων. οἱ δὲ κατὰ τὰς δεδομένας ἐντολὰς ἐκβάντες τῆς νηὸς

προνοούμενοι τοῦ μέλλοντος, πρεσβευτὰς ἐξαπέστει-
λαν πρὸς τὸν ὕπατον περὶ διαλύσεως. ὁ δὲ ἀναγ-
καῖον ἡγούμενος τηρεῖν τὸ τῆς πατρίδος μεγαλόψυ- 627
χον, ἀπεκρίθη τούτοις ἢ διδόναι περὶ πάντων ἐπι-
τροπὴν Ῥωμαίοις ἢ πράττειν ἐνεργῶς τὰ τοῦ πο-
λέμου.

27 Ὅτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων πρὸς Καρχη-
δονίους, οἱ Καρχηδόνιοι πυθόμενοι τὸν εἰς τὸ Λι-
λύβαιον κατάπλουν, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον οὐδαμῶς
καταβαίνοντες, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς Ῥώμην,
οἳ ἐνεχείρισαν τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτούς τε καὶ τῆς πα-
τρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος δεξαμένη τὴν
παράδοσιν τῆς χώρας ἔδωκεν ἀπόκρισιν, ἐπεὶ κα-
λῶς βουλεύονται Καρχηδόνιοι, δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγ-
κλητος νόμους, χώραν, ἱερά, τάφους, ἐλευθερίαν,
ὕπαρξιν, οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν τὴν Καρχηδόνα,
παρακρύπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναίρεσιν. τεύξεσθαι
δὲ τούτων τῶν φιλανθρώπων, ἐὰν ὁμήρους δῶσι
τριακοσίους υἱοὺς τῶν συγκλητικῶν καὶ πείθωνται
τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις. οἱ δὲ νομί-
σαντες ἀπολελύσθαι τοῦ πολέμου, τοὺς ὁμήρους ἐξέ-
πεμψαν μετὰ πολλῆς οἰμωγῆς. εἶτα ἦλθον εἰς τὴν
Ἰτύκην. οἱ δὲ πάλιν πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς
πευσομένους εἴ τι ἕτερον αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ποιεῖν
κελεύουσι. τῶν δὲ ὑπάτων εἰπόντων παραδοῦναι τὰ
ὅπλα ἀδόλως καὶ τοὺς καταπέλτας, οἱ δὲ τὸ μὲν
πρῶτον διὰ τὸν πρὸς Ἀσδρούβαν πόλεμον βαρέως
ἔφερον. παρέλαβον δ' ὅπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυ-
ριάδας καὶ καταπέλτας δισχιλίους. εἶτα πάλιν οἱ
Ῥωμαῖοι διεπέμψαντο πρὸς Καρχηδονίους, ἀποστεῖ-
λαί τινας ἐκ τῆς γερουσίας κελεύοντες, οἷς τὸ κατα-
λειπόμενον πρόσταγμα διασαφήσουσιν. οἱ δὲ τριάκοντα
τῶν ἐπιφανεστάτων ἀπέστειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος
τῶν ὑπάτων Μανίλιος εἶπεν ὅτι τῇ συγκλήτῳ δέδο-
κται ἣν μὲν νῦν οἰκοῦσι πόλιν ἐκλιπεῖν, ἑτέραν δὲ
κτίσαι τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν σταδίους ὀγδοήκοντα.
τῶν δὲ πρεσβευτῶν εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον τραπέντων,
καὶ πάντων ῥιψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πο-

λὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊεμένων, διατροπὴ μεγάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχε. μόγις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάννων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προϊέμενος διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος· εἰς δὲ οἶκτον προαγόμενος τοὺς ἀκούοντας.

628 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμαις ὄντες 28 πρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς Καρχηδόνος προσέταξαν ἀπιέναι ταχέως εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ τὰ δεδογμένα τοῖς πολίταις ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μὲν ἀπογνόντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν ἔφυγον ὅποσοῦν ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ἐπάνοδον ἑλόμενοι ἐπανῆλθον τὴν ὀλέθριον πρεσβείαν τετελεκότες. τῶν δὲ ὄχλων ὑπαπαντώντων, τούτοις μὲν οὐδὲν ἐλάλουν, τὰς δὲ ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείναντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι προῆγον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἀπήγγειλαν τὰ προστεταγμένα.

Ὅτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες ὑπέλαβον καιρὸν 29 εἰληφέναι πρὸς τὴν τῶν Μαραθηνῶν ἀπώλειαν. ἀποστείλαντες δὲ οὖν ἐν ἀποῤῥήτοις πρὸς Ἀμμώνιον τὸν προεστηκότα τῆς βασιλείας ἔπεισαν, τριακοσίοις ταλάντοις παραδοῦναι τὴν Μάραθον αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰσίδωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε λόγῳ μὲν ὡς ἐφ' ἑτέρας χρείας, ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαιρήσοντα καὶ παραδώσοντα τοῖς Ἀραδίοις. οἱ δὲ Μαραθηνοὶ τὸν κεκυρωμένον καθ' αὐτῶν ὄλεθρον ἀγνοοῦντες, τοὺς δὲ Ἀραδίους ὁρῶντες ἐν προτιμήσει παρὰ τῷ βασιλεῖ φερομένους, ἔγνωσαν τοὺς μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως στρατιώτας εἰς τὴν πόλιν μὴ προσδέχεσθαι, τῶν δὲ Ἀραδίων αὐτοὺς ἱκέτας γενέσθαι. εὐθὺς οὖν τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐπιφανεστάτους παρὰ τούτοις δέκα πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ἄραδον ἱκετηρίαν κομίζοντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων· ὑπελάμβανον γὰρ ἐλέῳ συγγενείας καὶ θεῶν εὐσεβείᾳ μεταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν Ἀραδίων. οἱ δὲ κατὰ τὰς δεδομένας ἐντολὰς ἐκβάντες τῆς νηὸς

εἰς ἱκεσίαν καὶ δέησιν ἐτρέποντο τῶν ὄχλων. οἱ δὲ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἱκεσίας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων καὶ θεῶν εὐσέβειαν· διόπερ τὰ μὲν τῶν θεῶν ἀγάλματα συντρίψαντες ὑβριστικῶς κατεπάτησαν, τοὺς δὲ πρεσβευτὰς ἐπεβάλλοντο τοῖς λίθοις καταλεύειν. πρεσβυτέρων δέ τινων ἐπιλαβομένων τῆς ὁρμῆς τῶν ὄχλων, μόγις διὰ τὴν τούτων ἐντροπὴν τοῦ βάλλειν ἀποσχόμενοι προσέταξαν εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὺς ἀπαγαγεῖν.

30 Ὅτι Νομαντῖνοι καὶ Τερμήσιοι περὶ διαλύσεως 629
διαπρεσβευσάμενοι πρὸς Ῥωμαίους, συνεχώρησαν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην ἐπὶ τούτοις· δοῦναι τῶν πόλεων ἑκατέραν Ῥωμαίοις ὁμήρους τριακοσίους, σάγους ἐνακισχιλίους, βύρσας τρισχιλίας, ἵππους πολεμιστὰς ὀκτακοσίους, ὅπλα πάντα· καὶ ταῦτα πράξαντας φίλους εἶναι καὶ συμμάχους. ταχθείσης δὲ ἡμέρας ἐν ᾗ ταῦτα συντελεῖν ἔδει τὰς πόλεις, κατὰ τὰς ὁμολογίας πάντα ἐτέλεσαν. ὡς δὲ ἐπὶ τελευτῆς ἔδει τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὀδυρμός ἦν τις εὐγενὴς καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν, εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων. μεταμελόμενοι δὲ τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἀλλήλους κατεμέμφοντο, καὶ πατέρες μὲν υἱοῖς ἐνεκάλουν, παῖδες δὲ γονεῦσι, γυναῖκες δὲ ἀνδράσι. καὶ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν ἀναδραμόντες καὶ τῶν ὅπλων οὐ παραχωρήσαντες, ἀνεκαίνισαν τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

31 Ὅτι Τρύφων ἐξ ἰδιώτου βασιλεὺς γεγονὼς ἔσπευδε τὴν δυναστείαν αὐτῷ διὰ δόγματος συγκλητικοῦ βεβαιῶσαι. διόπερ κατασκευάσας νίκην χρυσῆν ἄγουσαν ὁλκὴν χρυσίων μυρίων ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας τῷ δήμῳ. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι, προσδέξε-

σθαι τὴν νίκην, καὶ προςαγορευθῆναι βασιλέα. εὗρε δὲ τὴν σύγκλητον πάνυ πανουργοτέραν ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀπάτῃ παρακρουομένους συνέσει καταμαρτυροῦσαν· τὸ μὲν γὰρ δῶρον ἐδέξατο καὶ τὴν εὐφημίαν μετὰ τοῦ λυσιτελοῦς ἐτήρησεν· ἀντὶ δὲ Τρύφωνος μεταχρηματίσασα τὴν δόσιν εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ δολοφονηθέντα βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο. διὰ δὲ ταύτης τῆς πράξεως ἀνέδειξεν ἑαυτὴν μισοπονηροῦσαν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀναιρέσει καὶ δωρεὰς ἀσεβῶν ἀνδρῶν οὐ προςδεχομένην.

Ὅτι ἧκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν οἱ περὶ τὸν Σκιπίωνα 32
τὸν Ἀφρικανὸν πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν ὅλην βασιλείαν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος μετὰ μεγάλης ἀπαντήσεως καὶ παρασκευῆς προςδεξάμενος τοὺς ἄνδρας τάς τε
630 ἑστιάσεις πολυτελεῖς ἐποιεῖτο καὶ τὰ βασίλεια περιάγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἀρετῇ διαφέροντες τοῖς μὲν βρωτοῖς ὀλίγοις καὶ πρὸς ὑγείαν διατείνουσι χρώμενοι κατεφρόνουν τῆς πολυτελείας, ὡς διαφθειρούσης καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως θαυμαζομένων ἐν παρέργῳ τὴν θέαν ὡς οὐδενὸς ἀξίων ποιησαμένων, τὰ θέας ἄξια πρὸς ἀλήθειαν ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς, τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας, πρὸς δὲ τούτοις ἀναπλεύσαντες εἰς Μέμφιν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὰς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας, τό τε πλῆθος τῶν κατ' Αἴγυπτον πόλεων καὶ τὰς ἀναριθμήτους τῶν οἰκητόρων μυριάδας καὶ τὴν ὀχυρότητα τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν ὅλην τῆς χώρας ὑπεροχήν, ὡς εὖ διάκειται πρὸς ἡγεμονίας ἀσφάλειάν τε καὶ μέγεθος. καὶ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα, διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν δύνασθαι συσταθῆναι τυχούσης τῆς βασιλείας ταύτης ἀξίων τῶν ἡγεμόνων. οἱ μὲν οὖν πρεσβευταὶ κατασκεψάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. καθόλου δὲ καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπῆλθον, καὶ παρὰ πᾶσι σώ-

φρόνα καὶ θαυμαστὴν ποιησάμενοι τὴν ἀποδημίαν μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον, καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπεληλυθότες μετ' εὐφημίας ὑπὸ πάντων συμφωνουμένης ἐπανῆλθον. τῶν γὰρ ἐχόντων τὰς ἀμφισβητήσεις οὓς μὲν διηλλάχεισαν ἀλλήλοις, οὓς δ' ἐπεπείκεισαν τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς ἐγκαλοῦσι, τοὺς δὲ ἀναισχυντοῦντας διὰ τῆς ἀνάγκης κατεστάλκεισαν, τοὺς δὲ δυσδιακρίτους ἀναπεπόμφεσαν ἐπὶ τὴν σύγκλητον. ὡμιληκότες δὲ βασιλεῦσι καὶ δήμοις, καὶ τὴν προϋπάρχουσαν αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἅπαντας ἀνανεωσάμενοι, πρὸς εὔνοιαν τὴν ἡγεμονίαν ἐπηύξησαν. καὶ πάντες ταῖς αἱρέσεσιν οἰκείως διατεθέντες ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τοὺς περὶ Σκιπίωνα πρέσβεις ἐπῄνεσαν, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐξέπεμψαν.

33 Ὅτι Βόκχος ὁ κατὰ τὴν Λιβύην βασιλεύων πολλὰ καταμεμψάμενος τοῖς πείσασιν αὐτὸν πολεμεῖν τοῖς Ῥωμαίοις πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Μάριον, περὶ μὲν τῶν ἡμαρτημένων αἰτούμενος συγγνώμην, ἀξιῶν δὲ φιλίαν συνθέσθαι καὶ πολλὰ κατεπαγγελλόμενος χρήσιμος ἔσεσθαι Ῥωμαίοις. τοῦ δὲ Μαρίου κελεύσαντος περὶ τούτων πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτὰς περὶ τούτων. ἡ δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἁπάντων τεύξεσθαι τῶν φιλανθρώπων τὸν Βόκχον, ἐὰν Μάριον πείσῃ. τοῦ δὲ Μαρίου σπεύδοντος αἰχμάλωτον λαβεῖν Ἰογόρθαν τὸν βασιλέα, ὑπακούσας ὁ Βόκχος καὶ μεταπεμψάμενος τοῦ- 631 τον, ὡς περί τινων κοινῇ συμφερόντων διαλεξόμενος, συνέλαβε τὸν Ἰογόρθαν, καὶ δήσας παρέδωκε Λευκίῳ Σύλλᾳ τῷ ταμίᾳ τῷ πρὸς τὴν παράπεμψιν ἐκπεμφθέντι. τῇ δὲ τούτου συμφορᾷ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορισάμενος διελύθη τῆς παρὰ τῶν Ῥωμαίων τιμωρίας.

34 Ὅτι εἰς τὴν Ῥώμην ἧκον πρεσβευταὶ Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως κομίζοντες μεθ' αὑτῶν χρημάτων πλῆθος πρὸς τὴν τῆς συγκλήτου δωροδοκίαν. ὁ δὲ Σατουρνῖνος δόξας ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῆς συγκλή-

τοὺς μεγάλην ὕβριν τῇ πρεσβείᾳ ἐνεδείξατο. καὶ τῶν συγκλητικῶν παροξυνάντων τοὺς πρεσβευτὰς καὶ συνεργήσειν ἐπαγγελλομένων, οἱ καθυβρισθέντες ἐπήνεγκαν κρίσιν τῷ Σατουρνίνῳ περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ Ῥωμαίοις πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν πρεσβειῶν μισοπονηρίαν, ὁ δὲ Σατουρνῖνος θανάτου κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, ὡς ἂν ἐκείνων δικαζόντων τὰς τοιαύτας κρίσεις, εἰς τοὺς μεγίστους ἐνέπεσε φόβους τε καὶ κινδύνους. καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὑποκειμένων ἀγώνων πτήξας κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρούντων ἔλεον, καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν πολυτελῆ κατέθετο, πιναρὰν δὲ μεταμφιασάμενος καὶ κόμην καὶ πώγωνα τρέφων περιῄει εἰς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄχλους, καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος ἐδεῖτο καὶ μετὰ δακρύων καθικέτευε βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι· καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ τοῦτο πάσχειν ἑαυτὸν ἀπεδείκνυε διὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον εὔνοιαν καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔχειν ἐχθροὺς τε καὶ κατηγόρους καὶ κριτάς. τοῦ δὲ δήμου συνεξαιρομένου ταῖς δεήσεσι πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον ἐπὶ τὸ κριτήριον, καὶ παραδόξως ἀπελύθη. καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν δῆμον πάλιν ἀνεῤῥήθη δήμαρχος.

Ὅτι Μάρκος Ἀντώνιος συνθέμενος πρὸς Κρῆτας εἰρήνην, μέχρι μέν τινος ταύτην ἐτήρουν. μετὰ δὲ ταῦτα συντιθεμένης βουλῆς ὅπως ἂν μάλιστα τῆς ὠφελείας προνοήσαιντο, οἱ πρεσβύτατοι καὶ φρονήσει διαφέροντες συνεβούλευον πρέσβεις ἐκπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ περὶ τῶν ἐπιφερομένων ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὴν σύγκλητον εὐγνώμοσι λόγοις καὶ δεήσεσιν ἐξιλάσκεσθαι. διόπερ ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ῥώμην τριάκοντα πρεσβευτὰς τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας. οὗτοι δὲ κατ᾽ ἰδίαν περιπορευόμενοι
632 τὰς οἰκίας τῶν συγκλητικῶν καὶ πᾶσαν δεητικὴν προϊέμενοι φωνὴν ἐξεθεράπευον τοὺς τὸ συνέδριον

συνέχοντας. εἰσαχθέντες δὲ εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ περί τε τῶν ἐγκλημάτων ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι τάς τε ἰδίας εὐεργεσίας καὶ συμμαχίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀκριβῶς διελθόντες, ἠξίουν αὐτοὺς εἰς τὴν προγεγενημένην εὔνοιάν τε καὶ συμμαχίαν ἀποκαταστῆναι. ἡ δὲ σύγκλητος ἀσμένως τοὺς λόγους προςδεξαμένη δόγμα ἐπεβάλετο κυροῦν δι' οὗ τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Κρῆτας ἀπολύουσα φίλους καὶ συμμάχους τῆς ἡγεμονίας ἀνηγόρευεν· ἄκυρον δὲ τὸ δόγμα ἐποίησε Λέντουλος ὁ ἐπικαλούμενος Σπινθήρ. οἱ δὲ Κρῆτες ἀπηλλάγησαν. ἡ δὲ σύγκλητος, περὶ τῶν Κρητῶν πολλάκις λόγου γενομένου ὅτι κοινωνοῦσι τῆς λῃστείας τοῖς πειραταῖς, δόγμα ἔγραψαν ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀναπέμψωσιν εἰς Ῥώμην καὶ τριακοσίους ὁμήρους δῶσι τοὺς ἐπιφανεστάτους, ἐκπέμψωσι δὲ καὶ Λασθένην καὶ Πανάρην, κοινῇ δὲ πάντες ἐκτίσωσιν ἀργυρίου τάλαντα τετρακισχίλια. οἱ δὲ Κρῆτες πυθόμενοι τὰ δεδογμένα τῇ συγκλήτῳ, περὶ τῶν προςηγγελμένων ἐβουλεύοντο. καὶ οἱ μὲν φρονήσει διαφέροντες ἔφρασαν δεῖν πάντα ποιεῖν τὰ προςταττόμενα, οἱ δὲ περὶ τὸν Λασθένην, τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντες ἔνοχοι καὶ φοβούμενοι μὴ ἀναπεμφθέντες εἰς τὴν Ῥώμην τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

DIODORI SICULI

BIBLIOTHECAE HISTORICAE

FRAGMENTA.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ.

633 Περὶ θεῶν τοίνυν διττὰς οἱ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μεταγενεστέροις δεδώκασιν ἐννοίας· τοὺς 1 μὲν γὰρ ἀϊδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἷον ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατ' οὐρανὸν ἄστρα, πρὸς δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τῆς ὁμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας· τούτων γὰρ ἕκαστον ἀΐδιον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν. ἑτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετευχηκότας τιμῆς καὶ δόξης, οἷον Ἡρακλέα, Διόνυσον, Ἀρισταῖον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τοιούτους ὁμοίως. περὶ δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν πολλοὶ καὶ ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς τε καὶ μυθογράφοις· καὶ τῶν μὲν ἱστορικῶν Εὐήμερος ὁ τὴν ἱερὰν ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἰδίως ἀνέγραψε, τῶν δὲ μυθολόγων Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὀρφεὺς καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι τερατωδεστέρους μύθους περὶ θεῶν πεπλάκασιν. ἡμεῖς δὲ τὰ παρ' ἀμφοτέροις ἀναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας. Εὐήμερος μὲν οὖν, φίλος γεγονὼς Κασσάνδρου βασιλέως καὶ διὰ τοῦτον ἠναγκασμένος τελεῖν βασιλικάς τινας χρείας καὶ μεγάλας

ἀποδημίας, φησὶν ἐκτοπισθῆναι κατὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν Ὠκεανόν. ἐκπλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ποιήσασθαι τὸν πλοῦν δι' Ὠκεανοῦ πλείους ἡμέρας, καὶ προσενεχθῆναι νήσοις πελαγίαις, ὧν μίαν ὑπερέχειν τὴν ὀνομαζομένην Πάγχαιαν, ἐν ᾗ τεθεᾶσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Παγχαίους εὐσεβείᾳ διαφέροντας καὶ τοὺς θεοὺς τιμῶντας μεγαλοπρεπεστάταις θυσίαις καὶ ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις ἀργυροῖς τε καὶ χρυσοῖς. εἶναι δὲ τὴν νῆσον ἱερὰν θεῶν, καὶ ἕτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν τῆς κατασκευῆς πολυτεχνίαν. περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις ἀναγεγράφαμεν. εἶναι δ' ἐν αὐτῇ κατά τινα λόφον ὑψηλὸν καθ' ὑπερβολὴν ἱερὸν Διὸς Τριφυλίου, καθιδρυμένον ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὃν καιρὸν ἐβασίλευσε τῆς οἰκουμένης ἁπάσης, ἔτι κατὰ ἀνθρώπους ὤν. ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ στήλην εἶναι χρυσῆν, ἐν ᾗ τοῖς Παγχαίοις γράμμασιν ὑπάρχειν γεγραμμένας τάς τε Οὐρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιωδῶς. μετὰ ταῦτά φησι πρῶτον Οὐρανὸν βασιλέα γεγονέναι, ἐπιεικῆ τινα ἄνδρα καὶ εὐεργέτην καὶ τῆς τῶν 634 ἄστρων κινήσεως ἐπιστήμονα, ὃν καὶ πρῶτον θυσίαις τιμῆσαι τοὺς οὐρανίους θεούς· διὸ καὶ Οὐρανὸν προσαγορευθῆναι. υἱοὺς δὲ αὐτῷ γενέσθαι ἀπὸ γυναικὸς Ἑστίας Τιτᾶνα καὶ Κρόνον, θυγατέρας δὲ Ῥέαν καὶ Δήμητραν. Κρόνον δὲ βασιλεῦσαι μετὰ Οὐρανόν, καὶ γήμαντα Ῥέαν γεννῆσαι Δία καὶ Ἥραν καὶ Ποσειδῶνα. τὸν δὲ Δία διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν τοῦ Κρόνου γῆμαι Ἥραν καὶ Δήμητραν καὶ Θέμιν. ἐξ ὧν παῖδας ποιήσασθαι Κουρῆτας μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης, Περσεφόνην δὲ ἐκ τῆς δευτέρας, Ἀθηνᾶν δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης. ἐλθόντα δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπιξενωθῆναι Βήλῳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Παγχαίαν νῆσον πρὸς Ὠκεανῷ κειμένην παραγενόμενον Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου προπάτορος βωμὸν ἱδρύσασθαι. κἀκεῖθεν διὰ Συρίας ἐλθεῖν πρὸς τὸν τότε δυνάστην Κάσιον· ἐξ οὗ καὶ τὸ Κάσιον ὄρος. ἐλθόντα δὲ εἰς Κιλικίαν πολέμῳ νικῆσαι Κίλικα τοπάρχην. καὶ ἄλλα

δὲ πλεῖστα ἔθνη ἐπελθόντα παρ᾽ ἅπασι τιμηθῆναι καὶ θεὸν ἀναγορευθῆναι.

Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια ὡς περὶ θνητῶν ἀνδρῶν περὶ τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων,

Καὶ περὶ μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου τὴν ἱερὰν ἀναγραφὴν ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι· τὰ δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα περὶ θεῶν ἀκολούθως Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ καὶ Ὀρφεῖ πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν. Eusebius Praep. Euang. II. 2. p. 59.

Περὶ ὧν (θεῶν) ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέγει 2
καὶ ὁ Διόδωρος ὁ σοφώτατος ταῦτα· Ὅτι ἄνθρωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὕςτινας οἱ ἄνθρωποι ὡς νομίζοντες δι᾽ εὐεργεσίαν ἀθανάτους προςηγόρευον. τινὰς δὲ καὶ ὀνομάτων προςηγορίας ἐσχηκέναι καὶ κρατήσαντας χώρας. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ ἄνθρωποι ἀγνοίᾳ πλησθέντες. Io. Malala Chronogr. p. 64.

Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ἱστορίαν Ξάν- 3
θον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθῆσαι δὲ τῷ Διΐ, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἑταῖρον ὄντα, Βαλίον δὲ Διός. καὶ ἐν τῇ μάχῃ ἀξιῶσαι μεταθέσθαι τὴν μορφήν, οἷα αἰδουμένους ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν ἀξίωσιν· καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεῖ δοθέντας. διό φησι καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν θάνατον. Eustathius ad Il. T. 1190.

635 Saturnum Pherecydes ante omnes refert coro- 4
natum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum. Tertullianus de Cor. Milit. p. 419. edit. principis.

Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἤτοι τοπαρχία τῶν 5
Ἀργείων ἔτη φμθ', καθὼς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. Io. Malala Chron. p. 83.

Τούτων ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῆς 6
Κορινθίας καὶ Σικυωνίας εἰπεῖν ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατῳκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον

ἔθνη σχεδὸν πάντα πλὴν Ἀρκάδων ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν ἐξαίρετον ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον διεπέμψαντο πρὸς τὸν Ἀλήτην, παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανὴς δὲ ἀνὴρ γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον αὐξήσας ἐβασίλευσεν ἔτη λή. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι υμζ΄. καὶ πρῶτος μὲν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἰξίων ἔτη λή· μεθ' ὃν ἦρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ΄, μετὰ δὲ τούτους Πρύμνις ἔτη λέ, καὶ Βάκχις ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον, γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ· διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ἡρακλείδας ἀλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον Ἀγέλας μὲν ἔτη λ΄, Εὔδαμος δὲ ἔτη κέ, Ἀριστομήδης ἔτη λ΄. οὗτος δὲ τελευτήσας ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλετο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτροπος Ἀγήμων, ὃς ἦρξεν ἔτη ιϛ΄. μετὰ τοῦτον κατέσχεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῴας ἀρχῆς ἦρξεν ἔτη ιβ΄. τούτου ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος Αὐτομένης μὲν ἦρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῇ μὲν προειστήκεισαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ᾑροῦντο πρύτανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ἐνενήκοντα μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἧς κατελύθησαν. 635 Syncellus Chronogr. p. 143. ed. Ven.

7 Ἐκλήθη Μουνύχιον, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος παραφέρων τὰ Ἑλλανίκου, λέγων ὡς ὅτι Θρᾷκές ποτε στρατεύσαντες κατὰ τῶν οἰκούντων τὸν Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον τὸν τῆς Βοιωτίας ἐξέβαλλον αὐτοὺς ἐκεῖθεν· οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἦλθον εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Μουνύχου βασιλέως. ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς οἰκῆσαι τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Μουνυχίαν, ὅστις ἐπωνο-

μάσθη τοῦ βασιλέως. Vlpian. ad Demosth. pro cor. p. 155.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ.

Ἔνιοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέ- 8
λαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυ-
γατρὸς γεννηθέντα κεκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δὲ
ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασι-
λέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ δεύτερον
ἔτος τῆς ζ΄. Ὀλυμπιάδος. αὕτη ἡ κτίσις ὑστερεῖ τῶν
Τρωικῶν ἔτεσι πλείω τῶν υ΄ καὶ λ΄. Αἰνείας γὰρ
μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόν-
των παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ
κατασχὼν τριετῆ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη
καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξά-
μενος Ἀσκάνιος υἱὸς ἔκτισεν Ἄλβαν τὴν νῦν καλου-
μένην Λόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποτάμου τοῦ
τότε μὲν Ἀλβᾶ καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέριος ὀνομα-
ζομένου. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ
τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράψας ἄλλως μεμυθο-
λόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνείᾳ γενέσθαι λόγιον τετράπουν
αὐτῷ καθηγήσασθαι πρὸς κτίσιν πόλεως· μέλλοντος
δὲ αὐτοῦ θύειν ὗν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκήν,
637 ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ καταδιωχθῆναι πρός
τινα λόφον, πρὸς ὃν κομισθεῖσαν τεκεῖν λ΄ χοίρους.
τὸν δὲ Αἰνείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ
λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν
τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς δια-
κωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ λ΄ ἔτη κτίζειν,
ὥσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς
προθέσεως. Syncellus Chron. p. 155.

Γενεαλογοῦσι δ᾽ αὐτὸν (Κάρανον) οὕτως, ὥς 9
φησιν ὁ Διόδωρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων,
ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ Ἀρι-
στοδαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κισσίου
τοῦ Τημένου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ

Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροίσου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρους τοῦ Τημένου, ὃς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. Syncellus Chronogr. p. 209.

10 Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ Ἀριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἴδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέοννις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπιφερομένων Σπαρτιατῶν ὀκτὼ νεκροὺς ἐπεποιήκει· καὶ τούτων ἦσαν δύο ἡγεμόνες ἐπιφανεῖς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας ἐσκυλευκὼς ἐδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵνα ἔχῃ σημεῖα τῆς ἰδίας ἀρετῆς πρὸς τὴν κρίσιν. πολλοῖς δὲ περιπεσὼν τραύμασιν ἅπαντ' ἔσχεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ μηδενὶ τῶν πολεμίων εἶξαι. ὁ δ' Ἀριστομένης ἐν τῷ περὶ τοῦ βασιλέως ἀγῶνι πέντε μὲν ἀνῃρήκει τῶν Λακεδαιμο- 638 νίων καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολεμίων ἐπικειμένων· καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν ἄτρωτον, ἐκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος εἰς πόλιν ἔργον ἐπαινούμενον ἔπραξεν. ὁ μὲν γὰρ Κλέοννις ἀσθενῶς ἐκ τῶν τραυμάτων διακείμενος οὔτε βαδίζειν καθ' αὑτὸν οὔτε χειραγωγεῖσθαι δυνατὸς ἦν. ὁ δ' Ἀριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σώματος ἀπήνεγκεν εἰς τὴν πόλιν, οὐδὲν δὲ ἧττον κομίζων τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, καὶ ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος τῶν ἄλλων μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ σώματος. τοιαύτας δ' ἐχόντων ἀφορμὰς εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν, ὁ βασιλεὺς ἐκάθισε μετὰ τῶν ταξιάρχων κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν τὸν λόγον ὁ Κλέοννις τοιούτοις ἐχρήσατο λόγοις.

Βραχὺς μέν ἐστιν ὁ περὶ τῶν ἀριστείων λόγος· κριταὶ γάρ εἰσιν οἱ τεθεαμένοι τὰς ἑκάστων ἀρετάς· ὑπομνῆσαι δὲ δεῖ με διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἑκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἕνα καιρὸν καὶ τόπον ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς κατὰ τὴν αὐ-

τὴν περίστασιν ὁπότερος ἐν ἀριθμῷ τῶν ἀναιρεθέντων προτερεῖ καὶ τοῖς εἰς τὸ πρωτεῖον δικαίοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σώματα ἑκατέρων ἐμφανεστάτας ἀποδείξεις ἔχει τῆς ὑπεροχῆς. ὁ μὲν γὰρ πλήρης ὢν τραυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης, ὁ δ' ὥςπερ ἐκ πανηγύρεως ἀλλ' οὐ τηλικαύτης παρατάξεως ἐξιὼν οὐκ ἐπειράθη τί δύναται πολεμίων σίδηρος. εὐτυχέστερος μὲν οὖν ἴσως Ἀριστομένης, ἀγαθώτερος δ' ἡμῶν οὐκ ἂν δικαίως κριθείη. πρόδηλος γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιρέσεις τοῦ σώματος ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ὁ δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῇ καὶ τοιούτων κινδύνων τηρήσας ἑαυτὸν ἄτρωτον εὐλαβείᾳ τοῦ παθεῖν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον οὖν εἰ παρὰ τοῖς ἑωρακόσι τὴν μάχην ὁ τῶν πολεμίων μὲν ἐλάττους ἀνελών, τῷ δ' ἰδίῳ σώματι κινδυνεύσας ἧττον, προκριθήσεται τοῦ πρωτεύοντος ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάρχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα καταπεπονημένον ὑπὸ τῶν τραυμάτων ἀνδρείαν μὲν οὐδεμίαν ἔχει, σώματος δ' ἴσως ἰσχὺν ἐπιδείκνυται. ἱκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρὸς ὑμᾶς. πρόκειται γὰρ ἀγὼν οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων.

Παραλαβὼν δ' ἐν μέρει τὸν λόγον Ἀριστομένης Θαυμάζω, φησίν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφιςβητεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι. ἀναγκαῖον γὰρ ἢ τῶν δικαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρίσιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν τότε πεπραγμένων ἔσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέοννις δειχθήσεται κατ' ἀρετὴν λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ τελέως
639 ἀχάριστος. ἀφεὶς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιον· ᾧ γὰρ καὶ ἰδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου τὸν ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον ἀφῄρηται. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐν τοῖς τότε γεγενημένοις κινδύνοις εὐτυχὴς ὑπάρξαι, φημὶ δὲ πρότερον ἀγαθὸς γενέσθαι. εἰ μὲν ἐκκλίνας τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφορὰν ἄτρωτος ἐγενόμην, οὐκ εὐτυχῆ με προσῆκεν

ὀνομάζειν ἀλλὰ δειλόν, οὐδ᾽ ὑπὲρ ἀριστείων λέγειν κρίσιν, ἀλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι· ἐπεὶ δ᾽ ἐν πρώτοις μαχόμενος καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀναιρῶν οὐκ ἔπαθον ἅπερ ἔπραξα, ῥητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰρ οἱ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος ὃν ἐφοβήθησαν, εἴτ᾽ ἐκείνων ἀγωνιζομένων εὐθύμως ἐγὼ φονεύων τοὺς ἀνθεστηκότας καὶ τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος ἅμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν ἐμφρόνως ὑπομένων τὸ δεινὸν ἑκατέρας ἔχει τὰς ἀρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα δίκαια πρὸς ἑτέρους ἦν μοι ῥητέον ἀμείνους τούτου. ὅτε γὰρ Κλέοννιν παραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἀπήνεγκα τἀμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ κεκρίσθαι νομίζω τὸ δίκαιον. καίτοι γε παροραθεὶς τόθ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν ἴσως οὐκ ἂν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηδὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγίᾳ ταύτῃ χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἱκανά μοι τὰ ῥηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

Τούτων ῥηθέντων οἱ δικάζοντες ὁμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν τὸν Ἀριστομένην.

11 Κιθαρῳδὸς ὁ Τέρπανδρος τῷ γένει Μηθυμναῖος.
στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων
χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι,
ἂν ἐκ Μηθύμνης Τέρπανδρος ἐκείνοις κιθαρίσοι.
καὶ δή τι μέλος Τέρπανδρος ἐντέχνως κιθαρίσας
αὐτοὺς πάλιν συνήρμοσε, Διόδωρος ὡς γράφει,
τῆς ἁρμονίας τῇ ᾠδῇ. καὶ γὰρ μετατραπέντες
ἀλλήλους περιέβαλλον, ἠσπάζοντο δακρύοις.
Tzetzes Chil. I. 16..

12 Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων

τῶν κυρίων ἐν ταῖς Ἀθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν· ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος. Vlpian. ad Demosth. c. Timocr. p. 480.

Καὶ Διόδωρος ἄκραν τινὰ τῶν Ἄλπεων κορυφὴν 13
τοῦ σύμπαντος ὄρους δοκοῦσαν οὐρανοῦ ψαύειν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. Eustathius ad Od. Λ. p. 1190.

Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοῦτο ἦν 14
τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Tzetz. ad Lycophr. v. 355.

Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρα- 15
κλέους φησὶ κτισθῆναι. Tzetz. ad Lycophr. v. 717.

Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν περὶ 16
[παρὰ Diod. XIII. 59. Wess.] τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προεῤῥέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. Eustath. ad Hom. p. 1896. 1962.

Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευσεν ᾧ ἔτει Ὀλυμπιὰς ἤχθη 17
νε', ὡς ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Διοδώρου — ἔστιν εὑρεῖν. Africanus in Euseb. Praep. Euang. X. 10. p. 488.

Ὁ Πολυδάμας οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Σκοτούσης, 18
γυμναῖς χερσὶ μὲν λέοντας ὡς ἄρνας διαφθείρων,
πτεροῖς ποσὶ δ' ὑπερωκῶν ἅρματα ταχύδρομα,
τῇ δὲ χειρί τι σπήλαιον ἀντήρεισε συμπῖπτον.
641 ὁ Σικελὸς Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.
Tzetz. Chil. II. 58.

Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους καὶ τὰ 19
ῥητορικὰ ἰδιώματα εὑρεῖν, καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον Ἀντιφῶντα Φίλου Ῥαμνούσιον, ὥς φησι Διόδωρος. Clemens Alex. Strom. I. p. 365.

Οὗτος ὁ Ξερμοδίγεστος, Διόδωρος ὡς γράφει, 20
οἶμαι τοῦ Αὐδολέοντος Παιόνων βασιλέως
φίλος τελῶν πιστότατος τοὺς θησαυροὺς μηνύει
ἢ Λυσιμάχῳ ἤ τινι τῆς Θρᾴκης βασιλέων·

ἀργυρελέον δέ μοί ἐστι θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύειν
ἀθλίβλη πεφυκότι μοι· οἴδατε οἵςπερ λέγω·
τοὺς θησαυροὺς ἐμήνυσε τῷ Θράκης στεφηφόρῳ
τοὺς Σαργεντίου ποταμοῦ κάτωθεν κεκρυμμένους,
τοὺς οὓς αὐτὸς κατέκρυπτε σὺν αἰχμαλώτοις μόνοις,
τρέπων τὴν κοίτην ποταμοῦ καὶ κατορύττων κάτω.
εἶτα τὸν ῥοῦν ἐπαφιείς, τοὺς δ' αἰχμαλώτους σφάττων.

Tzetz. Chil. VI. 53.

21 Ὧν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, πρὸς ὀλίγας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπεσών. ὡςαύτως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε. μεθ' οὓς Σωσθένης, ἔτι δὲ Πτολεμαῖος, πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος καὶ Πύῤῥος ὁ Ἠπειρώτης· οἳ πάντες ἔτη τρία κατὰ τὸν Διόδωρον ἐβασίλευσαν. Syncellus Chronogr. p. 213.

22 Τούτου (Φιλίππου) ἐπίτροπος Ἀντίγονος καταστάθεὶς κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβ', κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη ἐννέα. Syncellus ibidem.

23 Καππαδόκων βασιλεῖς ἑπτά, χρόνους ρξ' διαρκέσαντες, κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρόνους, ὥς Διόδωρος γράφει. Syncellus p. 219.

24 Ἀσδρούβαλ βασιλεὺς Σικελίαν καταλαβόμενος πόλεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δὲ ὑπὸ 642 τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ᾗ Λεύκιος Γλαύκων εὐγενὴς ἀνὴρ τὴν Ἀσδρούβα κατέχων ναῦν ἀμφοτέρας ἀπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Σικελικῶν· παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος (l. Διόδωρος) ὁ Σικελιώτης. Plutarch. Parall. Min. c. 1. p. 305.

25 Τὸ πρότερον τὸ γένος μὲν Ῥωμαίων τῶν Λατίνων
οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀκηρυκτεὶ πρὸς ἔθνος,
ἀλλὰ τῇ χώρᾳ πρότερον ἔθνους τοῦ πολεμίου
δόρυ σημεῖον ἔῤῥιπτεν, ἔχθρας ἀρχὴν σημαῖνον.
ἔπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος·
τοῦτό φησι Διόδωρος.

Tzetz. Chil. V. 15.

Οὗτος κατὰ Διόδωρον τῆς Συρακούσης ταύτης 26
προδότου πρὸς τὸν Μάρκελλον ἀθρόως γενομένης,
εἴτε κατὰ τὸν Δίωνα Ῥωμαίοις προδοθείσης,
Ἀρτέμιδι τῶν πολιτῶν τότε παννυχιζόντων,
τοιουτοτρόπως τέθνηκεν ὑπό τινος Ῥωμαίου.
ἦν κεκυφὼς διάγραμμά τι μηχανικὸν γράφων·
τὶς δὲ Ῥωμαῖος ἐπιστὰς εἷλκεν αἰχμαλωτίζων.
ὁ δὲ τοῦ διαγράμματος ὅλος ὑπάρχων τότε,
τίς ὁ καθέλκων οὐκ εἰδὼς ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον,
Ἀπόστηθι, ὦ ἄνθρωπε, τοῦ διαγράμματός μου.
ὡς δ' εἷλκε τοῦτον, συστραφεὶς, καὶ γνοὺς Ῥωμαῖον εἶναι,
ἐβόα· Τὶ μηχάνημά τις τῶν ἐμῶν μοι δότω·
Ὁ δὲ Ῥωμαῖος πτοηθεὶς εὐθὺς ἐκεῖνον κτείνει,
ἄνδρα σαθρὸν καὶ γέροντα, δαιμόνιον τοῖς ἔργοις.
ἐθρήνησε δὲ Μάρκελλος τοῦτο μαθὼν εὐθέως,
λαμπρῶς τε τοῦτον ἔκρυψεν ἐν τάφοις τοῖς πατρῴοις
σὺν τοῖς ἀρίστοις πολιτῶν καὶ τοῖς Ῥωμαίοις πᾶσι·
τὸν δὲ φονέα τοῦ ἀνδρὸς, οἶμαι, πελέκει κτείνει.
ὁ Δίων καὶ Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.
Tzetz. Chil. II. 131.

Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος καὶ 27
643 ἄριστος στρατηγὸς, Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦ-
τον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγόντα παρὰ
τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλα-
κήν· τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἀλού-
σας παρ' ἐλπίδα πάσας ἐλευθέρας ἀφῆκεν, καίτοι
μεγάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλά-
κις ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις. καὶ πρό γε τούτου
κρατήσαντες πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς
φιλανθρωπευθέντων ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας
ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρῆσαι· ἐφ'
οἷς ἑαυτοὺς Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀνάξιοι
ἐδόκουν ἔσεσθαι παντὸς ἐλέους χειρωθέντες Ῥωμαίοις
σὺν Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγκλητος ἀμνησικάκως καὶ με-
γαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ

δουλείας χαρισαμένη· ὁμοίως καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς· καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γεντίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ Περσεῖ. εὐγενῶς οὖν δυνατοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἐλευθερίαν χαρισάμενοι τὸ ἥμισυ διδόναι τῶν τελῶν προσέταξαν ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν. ἐξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριούς. οἳ καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνεῖδον τὰ τείχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποζεῦξαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἓν συναγαγεῖν, ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους, διά τε τὸ τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως μή τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν πρῶτον τὰ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου ἐρύματα καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν καὶ Αἶνον πόλεις, πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σιντικῇ Ἡρακλείας· δεύτερον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὁρίζει ὁ Στρυμὼν ποταμός, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι· τρίτον, ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποταμός, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, 644
προστεθέντων καὶ τινων τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἔδεσσα καὶ Βέροια· τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπείρῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις. ἡγοῦντο δὲ καὶ τέσσαρες πόλεις τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν, τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου Πέλλα, καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ τέσσαρες κατεστάθησαν καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο. ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμί-

λιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπῶς τῷ πλήθει συντάξας τὰ εὑρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλεν· καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου. καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκτάβιος ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἡγησάμενος ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἑκάτερος ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλιαι διακόσιαι προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλιαι διακόσιαι ἅμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσιαι λόγχας καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι· προηγοῦντο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπιγκταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἴδη φέρουσαι, κάμακες ὀκτακόσιαι καθωπλισμέναι. τῇ δὲ δευτέρᾳ προεκομίσθη νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρου τάλαντα δισχίλια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἅμαξαι πεντακόσιαι, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες ἀναθεματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγοῦντο λευκαὶ βόες εὐπρεπεῖς ἑκατὸν εἴκοσι, χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορήμασι διακοσίοις εἴκοσι, φιάλη δέκα ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ ταλάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλιοι τριπήχεις, ἅρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵππος φαλάροις διαλίθοις καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρύσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος, κλίνη χρυσῆ στρωμναῖς πολυανθέσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύρᾳ, ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς Μακεδόνων ἅμα δυσὶν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίοις πεντήκοντα. στέ-
645 φανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἅρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου. Syncellus Chr. p. 213.

Διόδωρος δέ φησιν ὅτι ιέ ἔτη ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβα- 28
σίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο τήν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας καὶ πολλοὺς διαβάλλων ψευδῶς ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφαντίαις φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος. Syncellus Chr. p. 226.

Ἀντικατέστησαν, ἠναντιώθησαν. Διόδωρος, Οἱ δὲ ὑπολει- 29
φθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις. Suidas.

Ἐντείνας ἑαυτόν. Διόδωρος, Ἐς τὸν στρατιωτικὸν καὶ εὐ- 30
τελῆ βίον ἐντείνας. ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς. Suidas.

Ἐξακριβωθέντες, ἐρευνηθέντες. Διόδωρος, Ἄνδρες ἐξακρι- 31
βωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλμης ὀξύτητα καὶ ἀγερωχίαν. Suidas.

Κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Διόδωρος, Ἑξῆς δ' ἐκομίζοντο κλί- 32
μακες ώ, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. Suidas.

646 Στεγανόν, πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος, Οἱ δὲ Ῥω- 33
μαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχείμαζον. Suidas.

34 Ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον, καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει σκοπεῖν παρίημι. Suidas v. Σύλλας et Plutarchus Sylla p. 455. s.

35 Συνεῖχεν, ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος, Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν. Suidas.

36 Καὶ Διόδωρος, Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπό-
20 στασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι. Suidas v. ὑποστάς.

37 Διόδωρος, Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται. Suidas v. χαλάσαι.

38 Διόδωρος, Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει. Suidas v. χρῶμα.

39 Γράφει δὲ τοιοῦτόν τι (dixerat de Codro) Δοῦρις, Διόδωρος καὶ Δίων, ὅτι Σαυνιτῶν, Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς ὢν Τορκουάτου, οὕτως ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αὐθημερόν. Tzetz. ad Lycophr. 1378.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD VOL. I.

P. 3. v. 1. περιέχει ἡ πρώτη Wolfius. Libri ἔνεστιν ἐν τῇ πρώτῃ.

5. 7. Invito me hic relictum est πράσσομένων, qua forma non usum esse Diodorum persuasum habeo. Fluctuant quidem libri eius inter utramque formam, sed fluctuant illi in omnibus omnino scriptoribus. Quorum quum in Thucydide, tragicis et comicis poesis auctoritas ab omnibus negligatur, cur illa tanti in reliquis plerisque omnibus fiat nulla est idonea ratio. Fateor me ipsum olim in hac re libris obtemperasse sic ut quam illorum optimi formam praeferrent, eam anteponerem: quam rationem quum in hoc scriptore reliquerim, non mihi verendum est ne temere fecisse videar quod feci ponderatis momentis omnibus. Vnam enim illi formam restitui recentioris Atticismi et vulgaris adeo dialecti propriam, quae ττ duobus utitur pro duplici σ, in quibus quidem vocabulis communi usu illam receptam fuisse constaret. Multae enim voces sunt quae vel ob peregrinam originem vel usum in prosa oratione rarissimum vel alias quasdam rationes aut nunquam aut raro formam illam recipiant, veluti βύσσος, ἄβυσσος, βασίλισσα, αἰθύσσειν, σάρισσα, λισσὸς (XX. 41.), quod Aelianus λιττὸς dixit improbante Hemsterhusio Anecd. I. p. 305. Idem nuper Elmsleius ad Sophoclis Oed. Col. v. 687. de verbis πτήσσω, πτίσσω, πτύσσω monuit, in his quidem servatam esse in sermone familiari euphoniae gratia formam antiquiorem. Quo magis suspectum est illud Platonis Legibus l. IX. p. 858. E, τὰ περὶ τοὺς νόμους γεγραμμένα φαίνεσθαι διαπτυττόμενα μακρῷ κάλλιστά τε καὶ ἄριστα, ubi libro-

rum varietatibus ad διακεκυπωμένα deducaris. Caeterum in hac audacia, si qua est, nostra, qua casca illa γλῶσσα, πράσσειν et reliqua expolimus, tamen in prioribus quinque libris, in maiori librorum copia, etiam illorum plerumque auctoritas iudicium nostrum confirmavit, ut in illis quidem perraro invitis omnibus hoc genus mutationes fecerimus. Quod si in reliqua operis parte, minoribus librorum praesidiis usis, saepius nobis audendum fuit, vel in illis tamen multum superat numerus locorum librorum omnium consensu formam legitimam exhibentium. Huc adde quod pars longe maxima alterius formae documentorum in numeris versatur τέσσαρες et τεσσαράκοντα, quos quum litteris expressos invenirent librarii, ad utram tandem formam eos transtulisse credibile est, eamne qua ipsi plerumque uti solerent, an qua vix unquam uterentur? Hoc enim tenendum est imprimis, revixisse recentissima aetate cum multis aliis obsoletis duplex etiam σίγμα, unde in scholiastarum omninoque recentissimorum scriptorum libris litteram hanc ex parte restitutam videas in avitam sedem, de qua deiectam se conqueritur in Iudicio Vocalium Luciani. Caeterum aliud genus duplicium formarum est, in quibus par et apud Diodorum et apud alios plerosque inconstantia cernitur, illas dico quae ρσ et ρρ habent. Sed huius quidem aliqua certe pars ad ipsos scriptores pertinuit, quorum illi ipsi qui θάῤῥος, θαῤῥεῖν dixerunt, nescio tamen an nunquam iidem εὐθαῤῥής, εὐθαῤῥεῖν dixerint. Quare etsi non dubitabam quin pauca illa formarum θάρσος, θαρσεῖν, χερσόνησος apud Diodorum exempla ad normam illorum et longe quidem frequentiorum θάῤῥος etc. revocanda essent, ea tamen reliqui: ττ autem duplex ubi introduxi cum aliis huiusmodi rebus ad orthographiam spectantibus in varietate scripturae diligenter indicabo. 25. αἰωνίαις. Libri duo αἰωνίως. Vnde possis αἰωνίοις. Sic αἰωνίου

παραθέσεως I. 2., διαμονὴν αἰώνιον I. 63., οἴκησιν II. 93., περιόδῳ II. 30., φύσιν III. 9., τάξιν III. 56., τιμὰς IV. 51., τιμωρίας IV. 63. 69. 74., μνήμην V. 73. Excerpt. p. 92. 32., διαφορὰν XIII. 23. 24., ἔχθραν XIII. 32., κινήσεσι XV. 50., δόξης XV. 66., παρατηρήσεως XVII. 112. Quae copiosius enumeravimus, quo pateret ut nihil fallaci speciei tribuendum sit. Nam etiam αἰωνίαν διαμονὴν dixit semel XVII. 71..

7. 21. ἑνὸς ἔθνους Porsonus Adversariis p. 261. et Schaeferus ad Dionys. de struct. verb. p. 111..

8. 23. μιᾶς. Libri omnes μιᾷ, quod correxerat etiam Schaeferus. Idem vitium antea p. 7. 38. in quibusdam est.

10. 3. τούτων; τούτων τῶν. Reiskius (Animadv. ad Gr. Auctores vol. I.) 29. καὶ περὶ τῶν μυθολογουμένων ἑκάστου τῶν ἀθανάτων. Haec sic transponenda, τῶν μυθολογουμένων περὶ ἑκάστου.

12. 28. ἀνοιδῆσαι Reiskius. Legebatur συνοιδῆσαι.

13. 4. οὖν. Lege δ' οὖν. 13. τοῦ Schaeferus ad Gregorium p. 186. Libri τούτου.

16. 24. φῦσαι Reiskius et Toupius in Suid. I. p. 174. Legebatur φύσειν.

21. 1. Νύσης, formam et hic libri omnes servant et infra praebent optimi p. 24. 31. Mendose, ut opinor, utrubique. Epicorum enim poetarum haec propria est licentia, qui Νύσην pro Νύσα dicunt, sicut Σκύλλη pro Σκύλλα, κνίση pro κνίσα. Sed ea non ad caeteros scriptores pertinet, quibus Νύση non magis fuit permissum quam κνίσῃ aut Σκύλλῃ. Est quidem apud Herodotum III. 97. Νυσηιν in editionibus: sed recte optimus liber Florentinus νῆσαν i. e. Νῦσαν, in quam formam omnes consentiunt II. 146. Quod autem apud Euripidem Cyclope v. 68. haec

οὐ Νῦσα μετὰ νυμφᾶν

respondent illis v. 54.

Κύκλωπος ἀγροβότα:
locus ille hunc in modum constituendus est:
Κύκλωπος ἀγρόβοτα
οὗ Νῦσα μετὰ νυμφᾶν.

30. 22. οὖσαν. Immo εἶναι.

33. 11. Malim θεοῦ Κρόνου.

37. 31. Ἰόππης. Sic quidem bis terque libri Diodori et aliorum quorundam. Rectius tamen scribitur Ἰόπης, ut et nummi et poetarum loci plures testantur. Vide Berkelium ad Stephanum.

43. 1. Συρακόσιος formam, quam libris V., XI., XIII., XV., XVI., XX. et passim in Excerptis Hoeschelii codices partim praestantissimi frequentant, et hic et alibi ubique praeterquam in fragmentis reposui pro Συρακούσιος.

44. 5. γάρ. Immo vero δέ.

55. 28. De προςανατρέφειν vide Gronov. ad Liv. VII. 4. προςανατρέχειν malebat Reiskius.

56. 9. διεξάγοντας. Lege διεξαγαγόντας. 14. μὲν τῶν: Rectius τῶν μέν.

57. 16. περιειληφμένων: παρειληφμένων Reiskius.

63. 26. τήν τε ὀχυρότητα Stephanus. Ego praetulerim v. 30. κατεσκεύασε scribere.

64. 23. τὸ — μνημονεύεσθαι Reiskius.

68. 13. τούτων delendum videtur.

73. 5. ἀπολιπόντων. Vulgo ὑπολιπόντων.

77. 8. τοῖς deleverim. 12. τῇ κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ Reiskius. Legebatur τῇ κατὰ τὴν τέχνην χειρουργίᾳ.

78. 14. τῇ μὲν κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ Reiskius. Legebatur τῇ μὲν κατὰ τὴν τέχνην χειρουργίᾳ. 24. Post τάφους tolle comma.

79. 30. οὔτε παρά. Legebatur οὐδὲ παρά.

82. 6. δώδεκα: ἕνδεκα Reiskius. 7. ὑπειδομένους. Scribebatur ὑπειδομένους barbare.

83. 27. ἄλλην delet Reiskius.

84. 13. ἐντολῶν expungit Eichstadius. Alioqui aut

ἐπιθαλασσίων legendum aut *λόγων*. 22. *στραγγαληθείς*: *στραγγαλισθείς* Valckenarius Diatr. in Eurip. fr. p. 284.

85. 15. Sententia poscit *καὶ τῆς τῶν ἀστρῶν παρατηρήσεως*.

88. 10. *πλεῖστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλέων πολιτικὴν κατάστασιν ἐτήρησαν*. Sunt libri optimi qui pro *χρόνον* scriptum ferant *πλῆθος*. Ineptissime: hoc siquidem admisso necesse est fuisse etiam reges qui non conservarint *κατάστασιν πολιτικὴν* Aegypti. At si regnum Aegypti solutum unquam et nullum fuit, ne reges quidem eius esse potuerunt. Temere igitur Reiskius arripuit illud *πλῆθος*, quod propter *πλεῖστον* ab librariis per errorem positum videtur. Sic XIV. 28. *πλεῖστα πλήθη* liber quidam pro *πλεῖστα* solo, et V. 36. *πλῆθος* alius pro *πλεῖστον*. Veruntamen vitiosa est etiam vulgata scriptura, quae regibus tribuit *πολιτικὴν κατάστασιν*, quum sit regnorum. Quamobrem haec sic corrigenda censeo: *πλεῖστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλειῶν πολιτικὴν κατάστασιν ἐτήρησαν*. Vbi *ἐτήρησαν* iam non de regibus sed omnino de Aegyptiis accipiendum est. Recte autem regnum Aegyptiorum omnium quae unquam fuisse prodita sint diutissime servatum dicit. Supra c. 44. *μυθολογοῦσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον ἄρξαι τῆς Αἰγύπτου θεούς τε καὶ ἥρωας ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν ἔσχατον βασιλεῦσαι τὸν Ἴσιδος Ὧρον· ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασιλεῦσθαί φασιν ἀπὸ Μοίριδος ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν πεντακισχιλίων μέχρι τῆς ἑκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν παρεβάλομεν εἰς Αἴγυπτον*.

89. 7. *ἐνεκωμίαζον*. Vulgo *ἐνεγκωμίαζον*.

92. 32. *ἐπειδή*. Legebatur *ἐπειδάν*.

95. 10. *πῶ* Eichstadius. Libri *πῶς*.

97. 25. *μόνα* suspectum habeo. Quo deleto fortasse *ἀνακτήσασθαι* scribendum est.

98. 27. *ἐπιμελῶς.* Scribe *ἐπιμελοῦς.*

99. 14. *διδάσκουσιν.* Aut scribendum *διδάσκονται* cum Reiskio aut *μανθάνουσιν.* Vulgato quidem nisi res ipsa, repugnat vel illud quod p. 98. 5. de sacerdotibus litterarum magistris narraverat. 27. *ἀφ'.* Malim *ὑφ'.*

100. 33. *ὥσπερ εἰς τὰς μεγίστας τῶν θεῶν τιμὰς γινόμενοι.* Usitatius scribes *ὡς περὶ τὰς μεγίστας.*

101. 14. *αὐτό* Reiskius: Libri *τό.*

103. 29. *διὰ ταῦτα.* Fortasse legendum est *κατὰ ταὐτά,* mutatione lenissima, siquidem praepositiones hae ubique permiscentur.

104. 18. *τρέφειν μὲν ἐπιμελῶς ζῶντα, θάπτειν δὲ τελευτήσαντα.* Libri multi *πολυτελῶς* praebent pro *ἐπιμελῶς,* quod post *θάπτειν δὲ* reponendum esse vidit Eichstadius.

109. 4. *ἐκ.* Fuit quum *ἐν* mallem. 7. *γίνεσθαι.* Immo *γενέσθαι.*

111. 11. *ψυχαγωγίαν παρέχεσθαι τοῖς θεωμένοις.* Legebatur barbare *θεωρουμένοις,* quod quidem saepe ab librariis pro illo est suppositum. Vide XVII. 100. et quos Schweighaeuserus ad Polybium locos apposuit, inanem ille defendendo *θεωρεῖσθαι* pro *θεωρεῖν* dicto operam insumens. 15. *καὶ διαβεβαιοῦνται ὅτι διαβαίνειν μέλλει τὴν λίμνην, λέγοντες τοὔνομα τοῦ μετηλλαχότος.* Ita praeeunte Rhodomanno transposuimus haec verba, sic scripta in libris: *καὶ διαβεβαιοῦνται, λέγοντες ὅτι διαβαίνειν μέλλει τὴν λίμνην τοὔνομα τοῦ μετηλλαχότος.* Longe aliter quidem Wesselingius hunc locum constituit, sequutus librum unum non illum quidem contemnendum, sed tamen non optimum. Cuius scriptura stat caditque cum opinione quam concepit quidem Wesselingius, sed nihil protulit quo tueretur, singulos nomos seu nomarchias

Aegypti lacus habuisse mortuis transmittendos. Ego vero omnia quae de λίμνη hic narrat Diodorus ad Acherusiam refero, trans quam c. 96. plurima et splendidissima Aegyptiorum sepulchra fuisse tradit. Recte autem ea illuc referri ostendit Orphei et hic indigitata et illic exposita horum rituum imitatio. Omninoque ritus funebres de quibus hic Diodorus non ad quosvis de plebe homines sed ad nobiliores tantum pertinuisse manifestum est. Eos vero fidem non excedit etiam e longinquis Aegypti regionibus trans Acherontem devectos esse.

112. 14. ἀσφαλέστατον: ἐπιφανέστατον vel καταφανέστατον Reiskius.

113. 18. βεοῦν delet Reiskius.

114. 35. εἰς delet Eichstadius.

116. 31. δ' ὀνομάζειν Eichstadius. Libri δὲ νομίζειν.

117. 8. νόμισμα τὸν ὀβολὸν delet Schaeferus ad Bosii Ell. p. 322. Νόμισμα quidem servari non licet.

119. 10. τῶν. Aberat.

121. 7. Dele illud καί. Nam ipsa Semiramidis progenies post illam Asiae imperitavit.

130. 34. — 37. τηλικοῦτον — ἀκούουσιν secludunt Eichstadius et Schaeferus.

131. 9. μέν abesse malim. 11. μέσης. Libri nonnulli μέσον, qui voluerunt μέσου.

135. 22. ἀρκούμενον. Immo ἀρκοῦν.

137. 7. τόπον: [illegible] Reiskius.

141. 11. ἐξέπεμψεν ἀγγέλους εἰς ἁπάσας τὰς στρατοπεδείας. Quum Semiramis, ut ante dixerat, longinquam pacem ageret, quid ei cum castris negotii est? Stativa certe successores eius demum instituerunt, et quidem una tantum, circa regiam. Ipsaque mandata quae perferenda tradidit copias eam non habuisse magis instructas quam instruxisse indicant. Sane vix dubitari licet quin σατραπείας sit scribendum.

143. 13. πάντα. Malim πάντα τά.

149. 23. Σαρδανάπαλλος aliquoties MS. Vindobonensis. Quam formam constanter exhibui. Vide Wesselingium ad Herodot. II. 150. Cui adde Nicolaum Dam. p. 426. ed Val. Dionem p. 762. Vales.

150. 1. Libri ἀναίδην.

154. 4. πεῖραν λαβεῖν τῆς ἰδίας τέχνης καὶ τῆς τῶν θεῶν εὐεργεσίας. Artem quidem, si qua fuit, suam iam satis expertus erat exercitus: neque illi confisus Belesys in bello adversus Sardanapallum perseverabat, sed rerum suarum conversione divinitus facienda fretus. Vnde Diodorum scripsisse conjicio πεῖραν λαβεῖν τῆς ἰδίας τύχης.

155. 22. ἄλλων delet Reiskius.

156. 11. οὐ τὴν τυχοῦσαν εὔνοιαν ἀλλὰ καὶ δόξαν. Lege ἅμα. Est quidem IV. 56. οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ μακρόν. Sed ἅμα et ibi restituimus libri optimi auctoritate. V. 84. ἐν ταῖς νήσοις ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν pariter est in ἅμα convertendum: etsi Wesselingio ibidem c. 6. τὴν βάρβαρον διάλεκτον ἅμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἠλλάξαντο intrusum eodem errore in quosdam libros ἀλλά non contemnendum videtur. Qui mirum ni talia etiam defenderet quale illud Dionysii Hal. Epit. XIV. 11. p. 51. Mai. Τουσκλανοὶ μὲν δὴ πρὸς τῷ μηδὲν ἀφαιρεθῆναι τῶν σφετέρων ἁλούσης τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν κεκρατηκότων ἀγαθὰ προςλαβόντες ἀπῄεσαν, ubi ἀλλά delevit Reiskius; tu, si sapies, in ἅμα mutabis. Etenim dicitur quidem ἀλλά etiam non praemissa negatione, sed ita si alia creatur sententia aut alio quo modo quod positum erat tollatur. Sic praeter alios Euripides Cyclope v. 394. ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ, ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ. Diphilus apud Pollucem X. 18. ὡς ἡδὺ στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.

158. 12. *Ἄρεως.* Scribe *Ἄρεος*, ut recte infra saepius scribitur. 18. *εὔνοιαν.* Praestat *ἔννοιαν.* Illa certe quae sequuntur de procellis, diluviis, terrae motibus, non adeo comes et benignos deos referunt. 31. *τούς* alterum addidit Reiskius.

160. 22. *ἐπεὶ δὲ διαφωνοῦσιν οἱ μέγιστοι τῶν συγγραφέων περὶ τῆς μεγίστης τῶν Μήδων ἡγεμονίας* —. Quis non vel ob illud *μεγίστης* Herodotum et Ctesian alio epitheto ornatos vellet, etiamsi minus per se ineptum esset illud *μέγιστοι?* Cur enim *μεγίστους τῶν συγγραφέων* Herodotum et Ctesian dixerit Diodorus? De Ctesia quid senserit nescio; Herodoto non temere alibi tantum ab eo honoris habitum videas, quem saepius acerbe notavit. Porro quod pergit *Ἡρόδοτος μὲν οὖν κατὰ Ξέρξην γεγονὼς τοῖς χρόνοις* et infra *Κτησίας δὲ τοῖς μὲν χρόνοις ὑπῆρξε κατὰ τὴν Κύρου στρατείαν ἐπὶ Ἀρταξέρξην*, haec si dixit, ut lectores aetate utriusque imbueret, non id nunc demum faciendum erat, sed tum quum primum eos in scripto suo introduceret: atqui utrumque bis terque iam antea laudaverat, ut aut ibi aetatem eorum male praetermiserit aut ea ne nunc quidem opus sit commemorata. Quanto satius erat ad meliorum librorum scripturam animum advertisse, qui pro illo *μέγιστοι* praeferunt *παλαιότατοι.* Eam Wesselingius ut glossam despexit; tu noli dubitare quin ipsa sit Diodori manus, ab librariis ad sequens *μεγίστης* aberrantibus expulsa. Nam, ut per se est rectissimum illud *παλαιότατοι*, ita unice notationem aetatis historicorum duorum et vindicat et vindicatur ab illa. Sic IV. 1. quum ita incepisset: *τῶν μεταγενεστέρων ἱστοριογράφων οἱ πρωτεύοντες τῇ δόξῃ*, tum sic perrexit: *Ἔφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος, Ἰσοκράτους ὢν μαθητὴς — ὁμοίως δὲ τούτῳ Καλλισθένης καὶ Θεόπομπος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότες* —. 28. *πρότερον* satis otiosum est et fortasse in *πρῶτον* mutandum.

165. 9. Post *χειμερινοῦ* deest temporalis particula quaepiam. *οὐ* addit Eichstadius. 22. *γινομένων* tollit Reiskius.

166. 27. *κατάῤῥυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν. Κατάῤῥυτον* etsi insolentius dictum fatetur Wesselingius, defendisse tamen sibi visus est Plautino *hominem plagis irrigatum.* Et Plautus quidem iocose haec: Diodorus autem, qui non risus captandi gratia historiam scribebat, sic opinor reliquerat: *κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς.* Quemadmodum dixit V. 19. *παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδρεσι.*

169. 16. *νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' οὐσίας ἀνωμάλους κατασκευάζειν.* Quae de servis apud Indos nullis praecesserunt ostendunt non *οὐσίας*, de quibus nemo cogitaverat, sed *ἐξουσίας* legendum esse. 24. *ἰδιωτῶν* Eichstadius. Libri *ἰδίων.*

171. 19. *αἱ* addidit Reiskius.

172. 35. *μετοικισθῆναι.* Fortasse *μετῳκίσθαι.*

173. 1. *καθιδρυνθεῖσαν.* Liber quidam *καθίδρυσαν.* Equidem *ν* tantum delevi, ut alibi est apud Diodorum.

174. 3. *τῶν δὲ γεννωμένων τοὺς μὲν ἄῤῥενας ἐπήρουν τά τε σκέλη καὶ τοὺς βραχίονας, ἀχρήστους κατασκευάζοντες πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας.* Recte Stephanus vidit *ἐπήρουν* corrigendum esse *πηροῦν*, quemadmodum postea libri quidem *ἐπέκαον* pro *ἐπικαίειν* ex prava Grammaticorum emendatione: tum quod *κατασκευάζοντας* reponebat, oblitus erat de Amazonibus hic agi, ut *κατασκευαζούσας* oporteret, aut quod mihi placuit *κατασκευάζουσαν*, ad reginam referendum. Caeterum nunc iam sic malim locum constitui: *τῶν δὲ γεννωμένων τοὺς μὲν ἄῤῥενας πηροῦν τε τὰ σκέλη καὶ τοὺς βραχίονας ἀχρήστους κατασκευάζειν πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας*, quae pendeant ab illo *καταδεῖξαι.* 7. *ἵνα μὴ κατὰ τὰς μάχας τῶν σωμάτων ἐπαιρόμενος ἐνοχλῇ.*

Inutile τῶν σωμάτων tollebat Reiskius. Praestat fortasse κατὰ τὰς ἀκμὰς τῶν σωμάτων ἐπαιρόμενος scribi. Infra III. 53. ἐπικαλεῖσθαι αὐτοῦ τοὺς μαστούς, ἵνα μὴ μετεωρίζωνται κατὰ τοὺς τῆς ἀκμῆς χρόνους.

177. 19. ποταῖς. Vulgo πότοις.

178. 11. Post τοῖς omisi μὲν cum XIX. 98. τόπος Schaeferus in τύπος mutabat.

179. 1. Ante αἱ ταύτης sustuli ἀπ' αὐτῆς cum Reiskio. 23. ὑπό. Vulgo ἀπό. 26. Post δὲ delevi καί.

180. 27. περιποιοῦν Reiskius. Legebatur περιποιεῖν. 32. μὲν hic nihil significat.

182. 15. τὰς τῆς γῆς ποικιλίας: τῆς περὶ τὴν γῆν ποικιλίας Reiskius. 21. χυλῶν. Malim χυμῶν. Conf. p. 183. 15.

183. 30. τῇ καταθέσει τῶν κλάδων. Accipienda haec de ramis utrinque dependentibus. Quae κατάθεσις dici non potuit, recte potuit κάθεσις, quemadmodum capilli demissi κόμαι καθειμέναι dicuntur. Atque a capillis translata sunt etiam illa ἀκρόκομα et ἀμφίχαιτα.

186. 2. ποιησαμένους. Scribendum haud dubie ποιησομένους, id ut ad Iambulum eiusque socium pertineat, per quos terra lustrabatur, uti dixerat p. 185. 20. 28. ταῖς ἄλλαις τοῦ σώματος περιγραφαῖς εὐρύθμους. Fortasse legendum est ταῖς ὅλαις. 35. τὰ δ' ἐνδοτέρω πρὸς διαίρεσιν. Hoc quidem ineptissimum est. Scribe τὰ δ' ἐνδοτέρω προσδιαιρεῖν. Quod etiam Schaeferus coniecerat. 37. καὶ post εἶναι situm transposui monitu Schaeferi.

187. 26. συναγαγόντες. Lege συνάγοντες. 37. σημαινόντων. Immo σημαινομένων.

189. 25. Libri ἀναίδην.

190. 4. συγκεκομμένοις Reiskius. Libri συγκεκολλημένοις. 7. ἔχει. Structurae aptius est ἔχειν.

24. τῆς τροφῆς: εἰς τροφήν Reiskius. 28. ὤν. Aberat.

194. 9. τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις συντελεσθείσας πράξεις ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων. Malim abesse illud καὶ τάς, ne res Asiae ab Assyriorum rebus, quas quidem complectuntur, tanquam ab alienis distinguantur. Confer l. II. c. 1. et l. I. extremum.

195. 3. αὐτόχθονες ὀνομάζονται. Aptius est νομίζονται. II. 38. ἔθνη δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα. V. 80. δοκοῦντες ὑπάρχειν αὐτόχθονες.

196. 11, τὴν γινομένην. Magis placeret τὸ γινόμενον. Cum γινομένην compares infra p. 281. 7. 20. ἰδίων γὰρ Αἰγυπτίοις ὄντων γραμμάτων. Quod his verbis posuerat, peculiares esse Aegyptiis litteras, iis tollit quae continuo subiicit, τὰ μὲν δημώδη προσαγορευόμενα πάντας μανθάνειν, τὰ δ' ἱερὰ καλούμενα παρὰ μὲν τοῖς Αἰγυπτίοις μόνους γινώσκειν τοὺς ἱερεῖς, — παρὰ δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἅπαντας τούτοις χρῆσθαι τοῖς τύποις. Quomodo enim ἴδιαι Aegyptiis fuerunt litterae quae apud Aethiopes in promiscuo erant? Aut qui fieri potuit ut Diodorus sibi ipse tam stolide contradiceret? Sed nunquam ille in hac culpa fuit, qui scripserat quod reposuimus: διττῶν γὰρ Αἰγυπτίοις ὄντων γραμμάτων, τὰ μὲν δημώδη — τὰ δ' ἱερά. Sane ut illo ἰδίων nihil magis pravum et absurdum, ita διττῶν nihil relinquit quod aptius hic et commodius reponatur. I. 81. γράμματα διττά, τά τε ἱερὰ καλούμενα καὶ τὰ κοινοτέραν ἔχοντα τὴν μάθησιν. IV. 23. τούτων δ' ὄντων διττῶν, τὰ μὲν Ἱμεραῖα, τὰ δὲ Ἐγεσταῖα προσαγορεύεται.

197. 17. διὰ τὸ ζῷον τοῦτο. Articulum, quo aut ζῷον aut διά destitutum est, corrector aliquis in MS. Vindob. sic interposuit: διὰ τὸ τὸ ζῷον τοῦτο: quasi unquam articulus a Graecis casu, genere numeroque eisdem bis iuxta se positus fuerit. Mihi haec sic visum est transponere: διὰ τὸ τοῦτο

τὰ ἄμφω. Ita infra p. 202. 8. libri inter ὁ τόπος οὗτος et οὗτος ὁ τόπος variant. 34. τὰ addiderunt Eichstadius et Schaeferus.

198. 33. ἄν. Aberat.

199. 20. Secundum τὸ delendum est. 28. κατὰ τῶν φίλων in κατὰ τοῦ βασιλέως mutandum esse videtur Wesselingius: quo facto inserta post ὡς ἄν in libris τοῦ βασιλέως καὶ inducenda esse vidit Eichstadius.

200. 15. ἐνίοτε. Malim ἔνιοι. Conf. v. 27. v. 37. p. 201. 27. l. XIII. c. 111.

201. 15. Plerique libri εὐεργετεῖσθαι. Scribebatur εὐηργετῆσθαι. Et sane tam apud Diodorum quam multos alios scriptores εὐεργέτουν, εὐεργέτησα et reliqua saepe praebent libri: quae nunc nescio an pro vitiosis habeam.

202. 6. 7. Malim ἔχειν — καταφθείρειν. 38. Post γυναῖκας delevit δὲ Reiskius.

203. 14. μὲν γάρ. Immo μέντοι. Verax enim fuit Agatharchides, non ut alii quos modo dixerat, mendax. 17. Fortasse scribendum est καὶ τοὺς ἱερεῖς, παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ κατοικούντων ἱστορήσαντες τὰ πλεῖστα τῶν προειρημένων.

204. 18. διαφόροις. Legebatur διαφόρως.

205. 34. χρυσεῖον. Malim articulum addi.

206. 16. ὁ χρυσός Reiskius. Legebatur ὁ μὲν χρυσός.

208. 21. ἀνεκλείπτοις. Legebatur ἀνεκλείπτως.

209. 15. καὶ τὴν ἐπιφάνειαν exclūdit Reiskius. Neque habet ista Agatharchides. 24. παντελῶς ponebatur post φέρεσθαι. Correxit Reiskius. 31. τοῦ ποιοῦ πληροῦσθαι τοὺς ποταμούς. Etsi non oblitus sum Euripidei a Diodoro l. I. citati ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς, hic tamen scripserim πληροῦσθαι. Atque sic Agatharchides πληρουμένους τοὺς ποταμοὺς τῶν ὑγρῶν — μόλις ἀπογραφοῦσιν.

210. 12. αὐτοῦ post ἐμπεσεῖν translatum malim. 38.

πρῶτος: δεύτερος Valckenarius Diatr. in Eur. fr. p. 290.

211. 22. τοῖς ἰχθυοφάγοις. Ridicule: quum ipsi sint ἰχθυοφάγοι quae τὰ ἔθνη dicit. Recte haec verba expungit Schaeferus. 34. κύρτας. Scribebatur κυρτάς. Quod decepit Wesselingium.

212. 27. κατευωχηθόμενοι Eichstadius et Schaeferus (vid. Herman. ad Viger. p. 775.). Libri κατευωχησάμενοι. 29. θάπτουσι, κατὰ μὲν τὸν τῆς ἀμπώτεως καιρὸν ἐῶντες ἐῤῥιμμένους, ὅταν δ' ἡ πλημμυρὶς ἐπέλθῃ suspicatur Iacobsius Add. ad Athenaeum p. 321.

213. 38. ἂν de meo addidi.

214. 34. τό. Aberat.

216. 19. σχιζομένης καὶ delet Reiskius. 21. Ad γινομένοις deesse videtur locus ubi nascantur rapi.

218. 10. ὅταν γὰρ τὸ ζῷον δεξιὸν γένηται κατὰ τὸ δένδρον ἐν ᾧ συμβαίνει τὸν σκοπεύοντα κεκρύφθαι. Quidni vero etiam ad sinistram quum esset, impetum in beluam facere licuit absconditis? Aut qui per situm locorum fieri ubique potuit ut bestia ad dextrum latus eorum versaretur? Nulla sane ratio est; nec dubitandum quin non δεξιὸν sed διεξιὸν scripserit Diodorus. Sic Agatharchides apud Photium p. 1353. ἀπὸ δένδρου ἐφ' οὗ κάθηνται σκοποῦντες τὰς παρόδους τῶν θηρίων, et infra ubi de alia simili ratione venandi exponit, ἑστᾶσι παρὰ τὰς τῶν θηρίων διεξόδους. 21. ἐπιστῇ Reiskius. Libri ἐφεστᾶσι.

219. 2. ἀπό. Malim ὑπό. 19. ἀθρόον. Vulgo ἀθρόως. 35. καὶ fortasse delendum est.

221. 20. οὐ μόνον διάφοροι τοῖς εἴδεσιν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις ἄγριοι καὶ παντελῶς εἰδεχθεῖς. Absurdum videtur εἶδος et ἰδέαν tanquam contraria sibi ex adverso poni; idque eo magis, quum illi ἰδέαις comitetur εἰδεχθεῖς, quod quidem ab ipso est εἶδος derivatum. Fortasse igitur legendum διάφοροι τοῖς πλήθεσιν vel μεγέθεσιν. Sic

de locustis p. 220. 27. πλῆθος ἀκρίδων ἀμύθητον, τοῖς τε μεγέθεσι διαλλάττον καὶ τῇ χρόᾳ τοῦ πτερώματος εἰδεχθὲς καὶ ῥυπαρόν.

224. 34. πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ ὀργῆς ἢ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐπιγινομένης ἀεὶ νομῆς. Ὑπέρ τινος πολεμεῖν qui dicitur, is ad rem illam vindicandam bellum id gerere intelligitur. Ita ὑπὲρ ἀρχῆς πολεμεῖν, qui ad regnum sibi comparandum, ita hic ὑπὲρ νομῆς, qui ad pascua obtinenda, ὑπὲρ ἐγκλημάτων, qui ad iniuriam vindicandam bellum suscipiunt. Iam hoc pacto ὑπὲρ ὀργῆς πολεμεῖν quid significet apertum vel potius obscurum est. Nullam enim nisi pravam et inficetam inde sententiam elicies. Et ὑπ' ὀργῆς quidem et Graeci saepe pugnarunt et plerumque pugnatur; ὑπὲρ ὀργῆς vero neque illi unquam nec sana mente alii. Cave tamen ipsum hoc ὑπ' ὀργῆς hic forte reponendum credas: nam ne illi quidem qui de pascuis certabant iocabantur, sed ira accensi non minore quam quivis alii aliis de rebus contendentes proelia sua committebant. Enimvero ὑπὲρ quidem sanum, sed ὀργῆς vitiosissimum est: quo expulso illam hic restitue quae prima semper bellorum caussa fuit omnibus praeterquam nomadibus: πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ γῆς ἢ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων —.

225. 5. προβαλλόμεναι. Fortasse scribendum est προαλλόμεναι. προπηδῶσαι posuit Photius Agatharchidem, Diodori in his auctorem, compilans. Et similiter XIII. 15. μεθαλλόμενοι in μεταβαλλόμενοι demutatum est. 18. μὲν delendum. 30. ὅπου μὲν γὰρ —. Vbi vero? In Scythia quidem, ut et ipsa ex re et illis quae contraria huic ὅπου μὲν ponuntur περὶ δὲ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου facile colligitur. Sed hiat sententia, quum post illa ὅπου μὲν nihil sequatur in quo requiescat, nec

πρῶτος: δεύτερος Valckenarius Diatr. in Eur. fr. p. 290.

211. 22. τοῖς ἰχθυοφάγοις. Ridicule: quum ipsi sint ἰχθυοφάγοι quae τὰ ἔθνη dicit. Recte haec verba expungit Schaeferus. 34. κύρτας. Scribebatur κυρτάς, quod decepit Wesselingium.

212. 27. κατευωχησόμενοι Eichstadius et Schaeferus (vid. Herman. ad Viger. p. 775.). Libri κατευωχησάμενοι. 29. θάπτουσι, κατὰ μὲν τὸν τῆς ἀμπώτεως καιρὸν ἐῶντες ἐῤῥιμμένους, ὅταν δ' ἡ πλημμυρὶς ἐπέλθῃ suspicatur Iacobsius Add. ad Athenaeum p. 321.

213. 38. ἂν de meo addidi.

214. 34. τό. Aberat.

216. 19. σχιζομένης καὶ delet Reiskius. 21. Ad γινομένοις deesse videtur locus ubi nascantur napi.

218. 10. ὅταν γὰρ τὸ ζῶον δεξιὸν γένηται κατὰ τὸ δένδρον ἐν ᾧ συμβαίνει τὸν σκοπεύοντα καθῆσθαι. Quidni vero etiam ad sinistram quum esset, impetum in beluam facere licuit absconditis? Aut qui per situm locorum fieri ubique potuit ut bestia ad dextrum latus eorum versaretur? Nulla sane ratio est; nec dubitandum quin non δεξιὸν sed διεξιὸν scripserit Diodorus. Sic Agatharchides apud Photium p. 1353. ἀπὸ δένδρου ἐφ' ᾧ κάθηνται σκοποῦντες τὰς παρόδους τῶν θηρίων, et infra ubi de alia simili ratione venandi exponit, ἑστᾶσι παρὰ τὰς τῶν θηρίων διεξόδους. 21. ἐπιστῇ Reiskius. Libri ἐφεστῶ.

219. 2. ἀπό. Malim ὑπό. 19. ἀθρόοι. Vulgo ἀθρόως. 35. καὶ fortasse delendum est.

221. 20. οὐ μόνον διάφορος τοῖς εἴδεσιν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις ἄγριοι καὶ παντελῶς εἰδεχθεῖς. Absurdum videtur εἶδος et ἰδέαν tanquam contraria sibi ex adverso poni; idque eo magis, quum illi ἰδέαις comitetur εἰδεχθεῖς, quod quidem ab ipso est εἶδος derivatum. Fortasse igitur legendum διάφοροι τοῖς πλήθεσιν vel μεγέθεσι. Sic

de locustis p. 220. 27. πλῆθος [illegible] τον, τοῖς τε μεγέθεσι διαλλάττον καὶ τῇ [illegible] πτερώματος εἰδεχθὲς καὶ φοβερόν.

224. 34. πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ [illegible] Ἕλλησιν ὑπὲρ ὀργῆς ἢ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων [illegible] ὑπὲρ τῆς ἐπιγινομένης ἀεὶ νομῆς. [illegible] λεμεῖν qui dicitur, is ad rem illam [illegible] bellum id gerere intelligitur. Ita ὑπὲρ ἀρχῆς [illegible] λεμεῖν, qui ad regnum sibi comparandum [illegible] ita ὑπὲρ νομῆς, qui ad pascua obtinenda, ὑπὲρ ἐγκλημάτων, qui ad iniuriam vindicandam bell[illegible] suscipiunt. Iam hoc pacto ὑπὲρ ὀργῆς [illegible] quid significet apertum vel potius o[illegible] Nullam enim nisi pravam et infectam [illegible] tentiam elicies. Et ὑπ' ὀργῆς quidem [illegible] et G[illegible] saepe pugnarunt et plerumque pugn[illegible]; ὀργῆς vero neque illi unquam nec [illegible] alii. Cave tamen ipsum hoc ὑπ' ὀργῆς [illegible] reponendum credas: nam ne illi qui [illegible] pascuis certabant iocabantur, sed ira [illegible] minore quam quivis alii aliis de re[illegible] dentes proelia sua committebant. En[illegible] quidem sanum, sed ὀργῆς vitiosissimum [illegible] expulso illam hic restitue quae pr[illegible] bellorum causa fuit omnibus praeter [illegible] dibus: πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους [illegible] τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ γῆς ἢ τινων ἄλ[illegible] μάτων —.

225. 5. προβαλλόμεναι. Fortasse scri[illegible] προαλλόμεναι. προπηδῶσα posuit Photi[illegible] chidem, Diodori in his auctorem, [illegible] similiter XIII. 15. μεθαλλόμενοι in [illegible] νοι demutatum est. 18. μὲν delendum [illegible] μὲν γὰρ —. Vbi vero? In Scythia quid[illegible] ipsa ex re et illis quae contraria huic [illegible] ponuntur περὶ δὲ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγ[illegible] cile colligitur. Sed hiat sententia, qu[illegible] ὅπου μὲν nihil sequatur in quo requi[illegible]

finem magis in fine quam in initio habet. Sensui quidem satisfiet reponendo *ἐν Σκυθίᾳ μὲν γὰρ* vel *ἐκεῖ μὲν γάρ*. 33. *στέγοντος τοῦ κρυστάλλου διαβάσεις στρατοπέδων καὶ ἁμαξῶν καταγομένων ἐφόδους.* *Ἁμάξας καταγομένας* quales sibi finxisse Diodorum dicam nescio. Vtrumne reductas? Non. Stultum enim reduces iam appellari quas avectas non dixerat. An deductas? Ne hoc quidem. Quorsum enim? Deorsumne per fluvium? Quid igitur impediebat quo minus etiam sursum veherentur? Etsi, verum si quaeris, nec sursum nec deorsum currus illi fluvios congelatos emensi sunt, sed transversos traiecerunt, glacie instar pontis usi: unde saepe scriptores Graeci acutum frigus *γεφυροῦν τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν* dicunt: alioqui mirum ni terrestre iuxta amnem iter praetulerint. An tandem denique ex terra in flumen deductas? Id vero erat periculum, ne addito *ἐφόδους* parum hoc patefieret. Sed et illud opinor iam patescit, *καταγομένων* quamcunque in partem versetur, pravum omnibus et absurdissimum reperiri, et aliud hic Diodorum posuisse, gravius aliquanto et plaustris et sententiae pondus additurum: *διαβάσεις στρατοπέδων καὶ ἁμαξῶν καταγομένων ἐφόδους.* Vti dixit iterum de Galliae fluviis V. 25. *οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῖται κατ᾽ ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται.* Ac sane onusta demum plaustra, non currus vacui, digna sunt quae cum agminibus componantur.

226. 21. *προεῖνται.* Legebatur *προϊένται.*

227. 9. Fortasse legendam est *παραπλήσιον ἂν — ταπεινότερον, κτλ.*

228. 34. Aut *ἱστοροῦντες* aut *ἀποφηνάμενοι* delet Reiskius.

229. 7. *ἐπαλλήλαις.* Aut *ἐπαλλήλοις* scribendum aut

ἐπ' ἀλλήλαις. Prius praetuli, alterum pene praefero. 10. θηρίων seclusi Eichstadium sequutus (praefat. p. 86.) 13. προςτιθέντες καὶ τῆς κατὰ μέρος θήρας τὴν κατὰ μέρος οἰκονομίαν. Ferri quidem posset ingrata quamvis eorundem verborum intra tantulum intervallum repetitio, si modo utrubique sententia eis sua constaret. Atqui ἡ κατὰ μέρος οἰκονομία quidem quid sit patet: et sic Diodorus V. 1. τῆς κατὰ μέρος οἰκονομίας, ibidemque 14. ταῖς ἐν τῷ βίῳ κατὰ μέρος οἰκονομίαις: ut mirer quo modo Reiskio probari potuerint libri illi qui omittunt aptissima verba κατὰ μέρος. Qui si illud potius quaesisset, quid esset ἡ κατὰ μέρος θήρα, hic omnino abesse debere illa κατὰ μέρος vidisset. Neque enim credibile est catervatim unquam captas esse feras illas, quarum etiam unius captura cum summo vitae periculo coniuncta esset.

231. 3. Post ἅμα omisi δὲ cum Reiskio. 20. πλοκάνου. Legebatur πλοκάμου. 25. πλόκανον. Legebatur πλόκαμον. 31. αὐτὸ ante ἐκ τοῦ περιέχοντος ponebatur. Quod correxit Reiskius.

232. 9. Scribebatur θρυλλούμενον. 16. ὑπέρ Reiskius. Libri ὑπό. 19. παραπλησίους scripsi pro eo quod est in libris παραπλησίως, rectius etiam scripturus παραπλησίας: hoc enim cum illo commutatum supra I. 88.

233. 12. Μακαρίαν δυςπελαγίαν. Donec aliunde illud δυςπελαγίαν, ipsa de forma suspectum, munitum erit, coniecturam proferre certe non poenitebit, Μακαρίαν νῆσον πελαγίαν. Insulam quidem fuisse Macariam ex Ptolemaeo IV. 8. extr. constat: quod mirum si praeterierit Diodorus: fieri enim non potuisset quin in terra continenti sita putaretur Macaria. Caeterum si πελαγία fuit Macaria, augescit eo intervalli amplitudo, quippe quod tantum fuerit ut ora Turcaeo adversa non modo ipsa, sed ne adiacens quidem et proiecta

illi insula ab Turcaeo conspiceretur. Sed haec tantum coniectura nostra est. 19. τούτου, ut ex superiore versu repetitum, delendum puto. μυχός enim non idem est qui κόλπος, sed illius ipsius intimus recessus, contrarius τῷ στόματι supra v. 8., quem Strabo XVI. 1112. μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου vocat. Atque in illo sita est Arsinoe, abs qua descriptionem sinus Arabii orditur. 29. ταύτας Eichstadius. Libri αὐτάς.

236. 9. δὲ incommodum est. 35. τύπου Eichstadius. Libri τόπου.

239. 16. ἐξῆγον. Vsitatum est διεξῆγον. Et sic apud Apollodorum p. 195. H. libri ἐξήει pro διεξήει.

241. 1. κοίλωμα, quod si abesset, recte omnia procederent, Reiskius in κῦμα mutabat. Non male, si κύματος paullo ante in κλύδωνος mutes cum aliquot libris: quod ipsum tamen propter antecedens κλύδων non placet.

243. 5. οἱ addidit Eichstadius.

246. 11. πλωιζομένοις. Articulum addit Reiskius. Mihi vix dubium est quin delenda sit vox ex v. 6. huc delapsa.

249. 5. τὴν χώραν καὶ delet Reiskius collato v. 31.

250. 8. καὶ seclusi monitu Schneideri Lexico gr. v. μεταρσία.

252. 3. δοκεῖν. Legebatur δοκεῖ. 34. Scribe Χερρόνησον. Conf. Schweigh. ad Appian. vol. III. p. 113.

253. 16. Ἀτλαντείων. Libri hic omnes Ἀτλαντίδων, ut infra nonnulli aliquoties. Quod Ἀτλαντιδῶν saltem scribendum fuerat. contra in annot. nostr. ad Hesiodi fr. 59. 95. corrige perverse illic scripta Λευκιππιδων et Leucippidum. Caeterum est quidem etiam in argumento huius libri p. 194. v. 20. διεξιμεν περὶ τῶν ὀνομαζομένων Ἀτλαντίδων: sed hoc quidem ad Atlan-

tidea Atlantis filias referri licet; de quibus exposuit cap. 60. 38. ἐχόντων Eichstadius. Libri ἐχουσῶν.

255. 8. δορικτήτου. Vulgo δορυκτήτου. 16. Scribebatur Μιτυλήνην et hic et alibi ubique.

256. 19. πολλῷ. Malim πολύ.

257. 3. μὲν deest uno in libro. Servatum post ἀγνοοῦντας pones. 12. ὑπερβάλλειν σπουδάσαντας τὰς εὐεργεσίας Reiskius. Nisi praestat καὶ sequens tolli. Conf. extr. c. 61.

260. 25. πρότερον. Fortasse ἕτερον. 55. κράσεως Eichstadius. Libri κρίσεως.

262. 22. ὀνομασθέντας. Νομισθέντας potius dici solet. 32. Hic quoque καὶ abesse malim. 34. δ' αἱ: αἱ addidit Reiskius.

263. 18. τούτων delendum est.

265. 2. γεννηθῆναι Eichstadius. Libri γενηθῆναι. 9. διὰ — νομίζειν aut delet Reiskius aut v. 6. post τὴν αὔξησιν reponit. 12. ἑψεῖν τὸν οἶνον καὶ μίσγοντας εὐωδεστέραν αὐτοῦ καὶ βελτίονα τὴν φύσιν κατασκευάζειν. De myrtis aliisque odoribus, quibus vina admistis condiri solebant, et in Geoponicis VII. 20. expositum est et aliunde satis constat: neque aliena est ab hoc loco mistura vini, siquidem et Bacchi membra coquendo quasi permiscebantur. Nunquam igitur μίσγοντας falsum dixero. Poterit tamen, si cui mistura minus commode hic commemorata videatur, removere illam reponendo σμύχοντας, aptissime, quum essent olim qui vina coquendo quinta adeo parte sui deminuerent. Vide Geop. VII. 4. 15. Sententia orationem sic fere conformatam requirit: καὶ ἁρμοσθέντα πάλιν ἐπὶ τὴν προγεγενημένην φύσιν λεγόμενα ἀποκαθίστασθαι. 16. πάλιν ex superioribus temere repetitum videtur. Nam ne transpositum quidem uno qum libro aptum est. 28. καὶ delevit Eichstadius.

266. 20. τὴν prius tollendum. Tum σύκων Eichstadius, quod scribebatur συκῶν. Totum locum sic constituendum censeo: ὁμοίως δὲ καὶ τῶν σύκων καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, καὶ καθόλου τὰ πρὸς τὴν συγκομιδὴν καὶ παράθεσιν τούτων τῶν καρπῶν ἐπινοῆσαι. Conf. l. 78. p. 279. 10. τὸν δ' οὖν Διόνυσον λέγεται διδάξαι τοὺς Αἰγυπτίους τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν παράθεσιν τοῦ τε οἴνου καὶ τῶν ἀκροδρύων καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. 35. προσηγορίας πόλεων ὑπ' αὐτοῦ. Immo ἀπ' αὐτοῦ.

267. 5. χρῆται. Vulgo χρᾶται.

269. 36. τῶν. Legebatur τόν. Quo quid ineptius?

272. 18. ἀρχαϊκῶς. Immo ἀρχαϊκοῖς.

273. 9. εἶναι δ' ἐν αὐτῇ χώραν εὐδαίμονα λειμῶσί τε μαλακοῖς διειλημμένην καὶ κηπείαις ὕδασιν ἀρδευομέναις δαψιλέσι. Insigniter in scriptura horum verborum variant libri. Ea quam apposui nec plurimorum est neque integerrimorum. Optimi enim quattuor pro illis κηπείαις ὕδασιν ἀρδευομέναις fluctuant inter

κηπαίοις
κηπείοις } ὕδασιν ἀρδευομένην,
κηπίοις

a quibus non procul abest alius qui κήποις ὕδασιν ἀρδευομένην. Iam prior illa vel propter tot codicum in altera, prima specie multo minus ablandienti, consensum reiicienda est. Ab emendatore enim venit, qui tot locis pessime habuerunt Diodorum. Emendatorem vero hoc quoque loco, ut plurimis aliis, expertus est ille etiam liber qui κήποις, modestiorem illum quidem, caeterum perinde infelicem. Recte enim Reiskius monuit recepto κήποις: nam reliqua tria aut nihili sunt aut loco huic non apta: vitiosum enim quod bis apud Polybium fertur κηπίων: illo igitur recepto aut ἀρδευομένοις legendum aut καὶ ante

ὕδασιν interponendum esse. Equidem paucos fore puto qui improsperos hos et veterum et recentiorum conatus anteponant ei quod nos ex illa Coisliniani libri unius omnium praestantissimi scriptura κηπαίοις ὕδασιν ἀρδευομένην δαψιλέσι duabus ferme litteris transpositis eruimus, λειμῶσί τε μαλακοῖς διειλημμένην καὶ πηγαίοις ὕδασιν ἀρδευομένην δαψιλέσι. Ita saepe alibi inter virtutes locorum ὕδατα ναματιαῖα, κρηναῖα, memorat, huiusque ipsius loci fontes plurimos cap. sequentis principio. Πηγαῖα autem ὕδατα dixit et ipse supra c. 10. et Plutarchus Cimone p. 435. A aliique. 12. τόν. Aberat.

276. 38. αὐτόν Reiskius. Libri αὐτούς.

277. 13. Vulgo Σιληνούς. 15. Vulgo Σιληνόν.

287. 14. ἀξιολόγων. Immo ἀξιόλογον. 36. ἐπιδιδῶται. Libri ἐπιδίδοται. 37. διδῶται. Libri δίδοται.

288. 33. Vulgo Σιληνόν.

293. 38. μέν abesse malim.

298. 8. διετυπῶντο. Praeferam διετετύπωντο. 20. διέτριβεν. Legebatur διέτριβε μέν. Tum restituendus ante Λαμπείᾳ articulus τῇ cum eisdem qui Λαμπείᾳ praebuerunt libris.

299. 23. τοῖς τοιούτοις πλεονεκτήμασι προτεροῦντας. τοὺς τοιούτους quidam: τούς quidem non male scripseris.

300. 15. στιβείας. Librorum partim στειβίας partim στιβίας. Illud rescripsit Eichstadius.

304. 25. τούτους Reiskius. Libri τούτοις vel τούτου, unde possis non deterius τοῦτον.

306. 17. βουλόμενος. Malim βουλόμενον.

309. 25. τὸ τῶν Κυμαίων ex librorum scripturis composuit Eichstadius. Nunc mihi non dubium est servandum fuisse τὸ Κυμαῖον. Conf. V. 71. et posita alibi Φλεγραῖον, Λεοντῖνον πεδίον.

311. 13. Libri στενότατον.

314. 3. *κυκλωθείς*. Alii *ἐν κύκλῳ θείς* i. e. *ἐγκυκλωθείς*, quemadmodum et c. 23. libri inter compositum hoc et simplex variant. Ac nescio an praestet *κυκλοῦσθαι*.

315. 15. *δράκοντα δὲ τῶν ποιμνίων ἐπιμελητὴν καθεσταμένον*. Perit omnis sententia, nisi *Δράκοντα* scribis, id ut viri nomen sit. Haec enim fuit hominum acutissimorum sententia, nomina olim propria a posterioribus secus accepta esse. Similiter draconem et arietem Colchicos interpretabantur. Vide c. 47.

316. 6. *ὕστατον* Reiskius. Vulgo *ὕστερον*. 8. *καλλιερεῖν* supervacuum est. 25. *τὴν τῶν ἄστρων σφαῖραν φιλοτέχνως ἔχοντα ἔχειν ὑπόληψιν ὡς τὸν κόσμον ὅλον ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντα*. Non solum odiosum et ingratum est illud *ἔχοντα ἔχειν*, sed et sententia destitutum. Nam *ἔχοντα σφαῖραν φιλοτέχνως* nihili est, et sic corrigendum videtur. *τὴν τῶν ἄστρων σφαῖραν φιλοτέχνως εὑρόντα*. Quod quidem aptissimum est. I. c. 14. *τῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ θεῷ φιλοτέχνως εὑρεθέντων*. IV. 45. *φιλότεχνον δ' εἰς φαρμάκων θανασίμων συνθέσεις γενομένην τὸ καλούμενον ἀκόνιτον ἐξευρεῖν*. 76. *τὸν τόρνον εὑρὼν καὶ ἕτερά τινα φιλοτεχνήματα*. XVII. 44. *εὕρεμα φιλότεχνον* Porro de invento Atlantis est III. c. 60 *φασὶ δ' αὐτὸν τὰ περὶ τὴν ἀστρολογίαν ἐξακριβῶσαι, καὶ τὸν σφαιρικὸν λόγον εἰς ἀνθρώπους πρῶτον ἐξενεγκεῖν. ἀφ' ἧς αἰτίας δόξαι τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἄτλαντος ὤμων ὀχεῖσθαι*. Verborum autem *εὑρεῖν* et *ἔχειν* permutatorum exempla si quis desiderat, attulit Erfurdtius ad Sophoclis Antigonam v. 225. ed. Herm. secunda.

321. 1. *Ἰτώνων*. Immo *Ἰτωνίων*, nisi in Lydiae etiam urbis nomine variatum fuit sicut in aliis eiusdem nominis urbibus fuisse variatum narrat Stephanus Byzantius.

328. 1. ἔχων ἀεὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ στρατεύσαντας Ἀρκάδας. Alii συστρατεύσαντας. Quo recepto sic locum refingi malim: ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς ἀεὶ συστρατεύσαντας Ἀρκάδας. C. 36. extr. ἔχων τοὺς ἀεὶ συστρατεύοντας τῶν Ἀρκάδων.

331. 21. τῆς φήμης διαδοθείσης πρός τε τὸν ἄθλον καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυπηγίαν ἐπιβολῆς. Verum quidem est quod ait Wesselingius, structuram saepe variari, sed neo tam dure id alibi factum vidi neo διαδίδοσθαι φήμη πρός τι alio sensu dicitur quam loci eius quo fama divulgata est. Quanto planius et rotundius illud est quod ego restitui: περί τε τοῦ ἄθλου καὶ τῆς ἐπιβολῆς. Infra c. 47. διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος. III. 73. διαδιδομένης περὶ αὐτοῦ φήμης ἀγαθῆς. XVI. 26. τῆς φήμης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διαδοθείσης περὶ τοῦ πάθους. Et alibi.

333. 27. διωρυγμένοις: κατωρυγμένοις Reiskius.

343. 30. οὔσας Legendum εἶναι. 34. οἱ addidi de coniectura Iacobsii ad Athen. p. 393. Sed et προσάντως possis.

346. 9. Libri τεθρυλλημένους. 28. βούλεσθαι γὰρ αὐτὴν γαμεῖν οὐκ ἀποδοκιμάσαντα τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. In his prius αὐτήν ad Glaucen, alterum ad Medeam referendum est, ut malim βούλεσθαι γὰρ αὐτόν. 29. καί delendum.

347. 11. ἀποτυχοῦσαν. Legebatur ἐπιτυχοῦσαν.

350. 38. ἄλλων. Fortasse scribendum est Ἑλλήνων.

354. 33. τῶν addidit Reiskius.

355. 16. καὶ προςέταξεν αὐτῷ. Haec valde languent.

357. 25. τῷ δ' ἑτέρῳ Reiskius. Libri τὸν δ' ἕτερον.

363. 19. ἀπ' αὐτοῦ delenda esse vidit Eichstadius.

366. 17. καί deletum velim. 23. Libri Φολόην, nisi quod Ἐνεόν post hoc nomen additum in uno. Vnde Φενεόν pro Φολόην Eichstadius.

367. 26. ἄλλοι τε delenda existimo coll. c. 69. initio.

369. 11. ἄθλον προετίθει — τοιοῦτον ἔδει τὸν μὲν

ἡττηθέντα τελευτῆσαι —. Scribendum videtur τοιοῦτον οὐ ἔδει. Neque enim de vita contendebat Oenomaus cum procis filiae, sed quos curru vicisset interficiebat.

370. 3. Immo Διὸς μέν. 12. καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς. Sententiae convenientius est κατασχεθείς. Quae inter se commutata supra c. 70., infra XI. 78.

371. 25. εἷς τῶν Ἐρεχθειδῶν ὀνομαζόμενος. Praestat, opinor, ὀνομαζομένων.

373. 15. κούρους. Immo κόρους, ut c. 61. ex libris restitutum.

376. 4. μετά Eichstadius et Schaeferus ad Bosii Ell. p. 597. Libri κατά.

378. 33. ὑπὸ τῆς μητρὸς νύμφης τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενον. Quod ἀπό corrigit Wesselingius, id Grammaticae quidem satisfacit, caeterum sententiam pene ridiculam reddit. Nam ἀπὸ Λιβύης τὴν ἀναγωγὴν ποιήσασθαι recte dixeris; ἀπὸ μητρός, tanquam ab littore aut promontorio, minime. Fortasse exciderunt nonnulla, veluti καὶ πεισθέντα ὑπὸ τῆς μητρὸς νύμφης, aut similiter.

379. 151. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἀρισταίου. Immo καὶ περὶ μὲν Ἀρισταίου.

380. 30. κάλλει τε καὶ φύσει καὶ τόπων ἰδιότητι. Fortasse scribendum est κάλλει τε καὶ φυσικῇ τόπων ἰδιότητι. V. 13. φυσικῆς ταύτης τῆς ἰδιότητος παρακολουθούσης. 28. τὴν φυσικὴν τῆς χώρας ἰδιότητα.

382. 1. στενότατον libri.

386. 4. τὴν βίβλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῇ γραφῇ — ἐροῦμεν: τῇ ἐπιγραφῇ Reiskius inutili coniectura. I. 64. ἐπιγέγραπται δ' ἐπὶ τῆς μείζονος τὸ πλῆθος τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων — καὶ μηνύεται διὰ τῆς γραφῆς δεδαπανῆσθαι τάλαντα πλείω τῶν χιλίων. XII. 36. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐν τῇ προῤῥήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι· τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφώνως τῇ γραφῇ. Alium in errorem haec verba Wesselingium induxerunt, qui assumptis hinc

ἢ καὶ νησιωτική sic librum hunc inscripsit: βίβλος πέμπτη ἢ καὶ νησιωτική. Quasi parum sit hic indicari insulas libri quinti argumentum futuras, nisi ipsa inscriptione idem inculcetur. Id quod non fecisse Diodorum ex eo etiam quod ἐπιγράφοντες non ἐπιγράψαντες dixit colligo.

387. 1. εἰκός ἐστιν ἀποδίδοσθαι. Libri optimi tres εἰκότως, quod verissimum habeo deleto ἐστίν. Quumque pro sequenti ὁρᾶν ἔστι unus isque praestantissimus ὁρᾶν δέ exhibeat, eo in ὁρᾶσθαι mutato iam totus locus oratione obliqua decurret.

390. 35. ἀνειλάσης. Malim ἀνείσης.

394. 8. κατεσκεύασαν τὸ ναυτικόν. Malim κατεσκευάσαντο ναυτικόν.

400. 4. Scribendum ἡ ὀνομαζομένη.

401. 23. διά. Scribendum κατά.

404. 20. μεγίστη ἡ. Libri, quorum eorum haec est scriptura, ἡ μεγίστη.

409. 38. γοῦν. Aut δ' οὖν legendum aut γάρ. Nihil enim tribuo locis aliquot, ubi γοῦν similiter dictum, aut corruptis aut corrupte loquentium.

410. 7. ἀλήθουσιν ἢ συγκόπτουσι τὰς ἐχούσας τὸ ψῆγμα βώλους. Quod nunc legitur ἀλήθουσι καὶ συγκόπτουσι non eorum est auctoritate librorum munitum quin servatum ἀλήθουσιν ἢ συγκόπτουσιν litura potius sanandum censeam: ἀλήθουσι τὰς — βώλους. Supra quidem III. 13. sine illo additamento dixerat τὸν λίθον ἀλήθουσιν. Atque illa quoque (v. 18.) ἱεροῖς καὶ ante τεμένεσιν suspecta habeo. 28. καὶ abesse malis.

412. 28. χαλκῶν: χαλκῶς liber unus. Vnde χαλκᾶς Reiskius.

413. 7. πηχυαῖα — λείποντα Reiskius. Libri πηχυαίας — λειπούσας.

416. 18. ὅπλων καὶ delet Eichstadius.

417. 1. ἅπαντες. Legebatur ἅπαντας.

418. 13. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ μετάλλων ἀργυρείων. Aut delendum μετάλλων aut post ἀργυρείων

reponendum. XVI. 8. τῶν κατὰ τὴν χώραν χρυσείων μετάλλων. 23. δέ addidit Eichstadius post Reiskium. 29. τοῦ addidit idem.

420. 9. ἐνίοτε λαβεῖν. Immo λαβεῖν ἐνίοτε.

421. 30. μηδέν addidit Reiskius. 33. τεθρυλλήκασιν libri.

424. 25. δέ addidit Eichstadius post Reiskium. 33. τόπων. Immo λόφων.

426. 1. ὁ μὲν πυῤῥὸς ἐαρινὸς ὑπάρχει διὰ τὰς δρόσους, ὁ δὲ λευκὸς θερινός ἐστι. Priora nisi invertuntur, ἐαρινὸς πυῤῥός, absurdi quid in se continent: inversis autem rectius deinde sequetur θερινὸς λευκός ἐστι. 37. τὴν — εὐφυΐαν Reiskius. Libri τῆς εὐφυΐας.

427. 25. ὥρας vel ὀπώρας Reiskius. Libri χώρας.

430. 29. παραπλήσιος Eichstadius. Libri παραπλησίως.

432. 24. Immo Ἄρεος.

434. 25. Pro Σικελός ex Parthenio c. 19. Σκέλλις recipere non dubitavi. Sic apud Thucydidem VIII. 89. Σικελίου nonnulli pro Σκελλίου. Sed illud mendosum videtur apud Parthenium quod Κήτορος pro Σκήτορος habet.

438. 12. τῶν addidit Reiskius, ab Wesselingio neque in textu neque in varietate scripturae positum. Idem tamen annotationi suae haec verba praefigens articulum adiecit, ut neglexisse eum antea per errorem videatur. 32. ὅτι οἵτινες Eichstadius. 36. Post πῦρ delevit καί Eichstadius et τότε post ἐπιθεῖναι.

444. 18. ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Fortasse ἀπὸ τούτου.

445. 2. τὸ περί. Haec supervacua sunt. 7. φυλαττόμενα. Immo φυλάττεται.

449. 8. πάσαις. Immo ταῖς.

450. 7. κομισθέντος. Legendum κομισθέν. 12. μήδ'. Dele.

453. 33. τούς τε. Malim τοῦ τε.

457. 3. τοῦ Reiskius. Vulgo τούς.

458. 5. δέ Eichstadius. Libri τέ.

459. 31. γεγεννημένων Schaeferus. Scribebatur γεγενημένων. 38. ἀσύνοπτον Schaeferus.
461. 17. μετ' Ἀγαμέμνονος. Pro eo quod Wesselingius proposuit κατ' Ἀγαμέμνονος possis etiam μετὰ Μέμνονος. De Memnone summo copiarum ex Asia Troiam missarum duce vide II. 22..
462. 12. κατά. Immo τὰ κατά. 15. ταύτης τῆς νήσου Reiskius. Legebatur ταύτας τὰς νήσους.
465. 27. ἀλλά. Immo ἅμα.

ANNOTATIONES

AD VOL. II.

P. 4. v. 16. *ἤθροισαν μὲν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας, ναῦς δὲ διακοσίας.* Post *ἤθροισαν* deſit *πεζῶν.*

5. 33. *τοὺς προδότας ἂν γενομένους* Eichstadius. Aut hoc sententia requirit, id quod Reiskius iam viderat, aut *τοῦ προδότας γενέσθαι* 36. *δέ* delendum est. 37. *δέ* Eichstadius. Libri *τέ.*

6. 11. Scribebatur *ἐπηγγέλοντο.* 19. *τὴν Ἑλλάδα* Reiskius.

7. 15. Scribebatur *τριηκόντοροι.*

8. 1. Malim *αἰνιγματώδους δὲ καὶ ἀσαφοῦς.* XVI. 13. *ὑπερηφάνου τῆς ἀποκρίσεως γενομένης.* 16. *κατεπηγγελμένοι.* Legebatur *κατεπαγγελλόμενοι.* 32. *πορευομένου.* Scribendum censeo *πορευομένη.* XX. 73. *τῷ δὲ Δημητρίῳ παραδοὺς τὸν στόλον συνέταξε συμπαραπλεῖν ἅμα πορευομένῃ τῇ δυνάμει.*

10. 14. *συνυπέδειξε,* quod absurdum est, Reiskius in *συνέταξε* vel propius ad litteras *συνυπέταξε* mutabat. Ego vero novi compositi fingendi licentia concessa lenius nec minus apte *συνυπέμιξε* coniicio. 20. Libri *στενότατον.*

11. 18. *προεῖπεν* Reiskius. Legebatur *προςεῖπεν.*

13. 4. *τούτοις.* Lege *τούτοις μέν.* 22. *ἀπώλοντο.* Immo *ἀπώλλυντο.* 30. *ἀνήρητο.* Vulgo *ἀνῃρεῖτο.*

15. 18. Post *μνᾶστις* excidisse quid suspiceris. Sola enim *μνᾶστις προγόνων* nihil habet quod vices eius gerat. De ipsa autem generis commemoratione in orationibus ſunebribus res est notis-

sima ex Thucydide, Xenophonte, Lysia, Demosthene, Platone, ipsoque Diodoro. 23. εἵλετο pro εἵλατο Hermannus de emend. rat. Gr. gr. p. 314. Idem v. 22. corrigebat οἰκητὰν quod scribebatur οἰκετᾶν.

18. 25. ὅτι συμφέρει ἀεὶ τῷ στόλῳ συντεταγμένῳ πλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Quum de una nunc imminente pugna verba faciat Themistocles, nihil ad eius orationem pertinet ἀεί. Quod in παντὶ mutatum, ita demum rectissime habebit. Sic v. 51. et infra c. 60. 61. παντὶ τῷ στόλῳ, et addito συντεταγμένος c. 22. πάσῃ τῇ δυνάμει συντεταγμένῃ.

19. 20. ποιεῖσθαι. Legebatur πεποιῆσθαι.

22. 1. τόπον: λόφον Reiskius. Ea vocabula saepe commutata sunt.

23. 27. συντεθειμένοι. Legebatur συντιθέμενοι.

25. 7. ὅσους Reiskius. Libri ὅσον. 11. μὲν ex v. 9. repetitum deleverim. 29. αὐτὴν quidem ferri nequit: hoc certum est; illud dubium, Rhodomanni coniectura αὐτὸν an nostra ταύτην verior sit. 34. Σελινουντίων συμμάχους. Fortasse scripserat Σελινουντίους συμμάχους.

26. 12. ἐξαγαγόντες Eichstadius. Libri enim ἐξάγοντες. 22. ταῖς φωναῖς tollit Reiskius. 30. τόπον. Hic etiam λόφον praestabit.

29. 27. ποταμῶν καὶ κρηναίων ὑδάτων. Scribe ποταμίων. 31. Libri αὐτῇ.

30. 22. Libri αὐτῇ.

32. 13. διπλασίοις. Libri duo διπλασίοισι. Vnde scribendum fuit διπλασίοσι.

33. 25. ἐπανελθόντος δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Μαρδονίου — ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἑλλήνων — πανδημεὶ προσελθόντας εἰς τὰς Πλαταιὰς διαγωνίσασθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας. Ibi quidem frustra Graeci quaesituri erant Persas, qui, ut modo dictum est, Athenis versabantur. Sed minime aut Graeci ita desipuerunt ut adversus hostem

in Attica agentem in Boeotiam proficiscerentur, aut id ut diceret, Diodorus: qui id se quod reposuimus, εἰς τὰς Θήβας, scripsisse ostendit illis quae posuit p. 34. 11. Μαρδόνιος δὲ πυθόμενος τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν προάγειν ἐπὶ Βοιωτίαν, προῆλθεν ἐκ τῶν Θηβῶν. Thebas enim Mardonium redisse ante illa verba nusquam nisi hic, ubi libri Ἀθήνας praebent, dixerat. Id igitur recte in Θήβας mutavimus. Atque sic etiam Herodotus IX. 13. ἐβουλεύετο ὦν ἐπαναχωρήσας ἐς τὰς Θήβας συμβαλεῖν πρὸς πόλι τε φιλίῃ καὶ χώρῃ ἱππασίμῃ. 26. προςελθόντας. Immo προσελθόντας. 29. ἐλευθέρια κοινῇ Reiskius. Legebatur ἐλευθερίαν κοινήν.

34. 3. Libri οἰκοδομήσω, quod servandum erat. 29. βοηθήσειν. Immo βοηθῆσαι. Conf. XV. 80.

37. 3. δέ ponebatur v. 4. pone τήν. 7. τούς. Delendum. 6. ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινῇ μὲν ἅπασι τόδε — ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς τόδε. Illud αὐτοῖς nihil habet quo referatur quam ipsum Λακεδαιμονίοις, abs quibus tamen distinguuntur illi αὐτοὶ tanquam ab genere species. Enimvero ut nunc haec scribuntur sententiam habent ineptissimam et hunc in modum corrigendam: ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι κοινῇ μὲν ἅπασι τόδε:

μυριάσιν ποτὲ τῇδε διηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

ἰδίᾳ δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις τόδε etc. Herodotus VII. 228. θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε·

μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται, τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ.

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο. 30. τοὺς αἰτίους τῆς προτέρας συμμαχίας ἐξήτει. Fortasse legendum est τοὺς αἰτίους τῆς πρὸς Πέρσας συμμαχίας, ut c. 81. Θηβαῖοι μὲν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν πρὸς Ξέρξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν. XVIII. 69. περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν συμμαχίας, et saepe alibi. Illo enim προτέρας quid languidius incertiusve hic dici potuit? Certe qui non aliunde cognitionem secum afferat societatis Thebanorum, ex hoc loco eam cum Graecis potius quam cum Persis initam ab eis fuisse coniiciet. Id adeo Rhodomannum commoverat ut latine sic haec verteret: auctores prioris cum Persa societatis. Quin ne satis accurate quidem dictum est προτέρας. Nondum enim desierat sed adhuc vigebat societas Persica quum Pausanias urbem Thebarum obsideret.

38. 25. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωτυχίδην παντὶ τῷ στόλῳ κεκοσμημένῳ προσπλεύσαντες. Legebatur κεκοσμημένοι. C. 68. ναῦς μακρὰς κεκοσμημένας εἰς ναυμαχίαν. 75. καταρτισθεισῶν δὲ τριήρων τριακοσίων, ταύτας ἐκόσμησαν ἐπιβάταις τε τοῖς κρατίστοις καὶ ὅπλοις. 77. ναῦς κεκοσμημένας καλῶς πρὸς τὴν πολεμικὴν χρείαν. XII. 3. τὸν στόλον κεκοσμημένον ἀνδρῶν τε ἀρεταῖς καὶ χορηγίαις δαψιλέσιν. XV. 92. τριήρεις πολυτελῶς κεκοσμημένας. Polybius I. 21. extr. τοῖς πολεμίοις ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιουμένοις τὸν πλοῦν.

39. 12. τό addidit Eichstadius. 27. 31. Malim προαγόντων.

41. 8. βοηθῇ. Vulgo βοηθοίη.

43. 27. προεῖπεν Reiskius. Libri προειπών.

44. 1. αἱ addidit Eichstadius. 28. ἐνεστήσαντο Reiskius. Legebatur ἀνεστήσαντο. 29. μάχην Reiskius. Legebatur μάχῃ. 31. εἷλον: ἀνεῖλον Reiskius

46. 7. κατασκευασόμενος Eichstadius. Libri κατασκευασάμενος. 14. Libri αὐτή.

48. 3. τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφανῶς ἐν ταῖς κοινολογίαις ἀνελάμβανε τὰς πόλεις. Nescio an ἐμφρόνως scripserit, quod quidem ab illo una tantum littera distat. Ita apud Isaeum Ciron. p. 69. libri inter καταφανέστερον et καταφρονέστερον variant. Caeterum vide XV. 52. τοῖς ἐν παιδείᾳ λογισμοῖς ἐμφρόνως χρησάμενος. XIII. 78. δεξιῶς τῷ καιρῷ χρησάμενος. II. 19. τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη. 12. δή Reiskius. Libri δέ. 28. αὐτοί. Fortasse verius est οὗτοι. 34. εἰ. Malim ἤ.

49. 33. ἐγίνωσκε πόσῳ. Legebatur ἐγίνωσκεν ὅπως. 35. οὗτος. Legebatur αὐτός.

51. 15. φυγόντα. Immo φυγόντος. 32. ἀποκατέστησε. Scribebatur ἀπεκατέστησε. Qualia etsi libri saepius praebent, tamen vitiosa sunt et infimae aetatis scriptoribus relinquenda.

52. 2. μυρίους πληρώσας οἰκήτορας. Malebam quondam κληρώσας, ut XV. 18. κληρώσαντες ἐξ ἑαυτῶν ἀποίκους, et alibi. 30. Σπάρτην Reiskius. Libri σπουδήν.

53. 31. καί delet Reiskius.

55. 17. καί ante ἐκεῖ v. 18. inserebat Reiskius, ante φυγών inseruit Eichstadius.

56. 20. τό addidit Reiskius.

57. 4. εἰώθει Reiskius. Libri εἰώθεισαν. 14. κρίσιν περί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀργείων. Ἀργείων Wesselingius, ut res postulat, in Αἰγινητῶν mutabat. Sed quum illud quo de iudicium hoc tulerunt Spartani virtutis praemium necessario hic commemorari debuerit, assumpta Rhodomanni coniectura ἀριστείων id restituit Eichstadius quod ab me repetitum est. 17. παρεχομένων. Aut παρασχομένων aut παρεσχημένων malim.

58. 15. διὰ τῆς τῶν νεανίσκων εὐνοίας τε καὶ κακο-

παθείας. Aptius videtur εὐνοίας τε καὶ συμπαθείας.

60. 9. Post πάντων deest τῶν. 29. τὸν δ' εὐεργέτην ἤγαγον αὐτὸν ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Sic quidem positum αὐτόν nihili est. Quis enim alius cogitationi relinquitur abs quo discerni Themistoclem oporteat? Quodsi αὐτοί scribes mecum, hoc dicet Diodorus, Athenienses Themistoclem ultro, insontem, nulla iniuria provocatos, in extremum discrimen adduxisse.

61. 7. τοῖς delet Reiskius. 8. τοιούτοις Reiskius. Legebatur τούτοις. 22. Post Μίκυθος addebatur μέν. 32. τάς Reiskius. Legebatur ταῖς. 33. ἐν Βυζαντίῳ καὶ Reiskius. Legebatur καὶ ἐν Βυζαντίῳ.

62. 12. προςαγαγόμενος Eichstadius. Libri προςαγόμενος. 13. Post ὁμοίως delevit δέ Eichstadius. 38. ἐνεβίβασεν. Legebatur ἀνεβίβασεν.

63. 1. προςπλέοντος Reiskius. Libri ὡς πλέοντος. 31. σύσσημον. Malim τὸ σύσσημον.

64. 14. ἀνδρείᾳ. Scribebatur ἀνδρίᾳ et hic et 83. 31. 97. 12. 129. 38. 130. 8. 11. 135. 26. 147. 10. 154. 12. 164. 4. 265. 29. 298. 16.

66. 3. οὗτοι: τότε Reiskius. 11. στρατεύσαντες. Legebatur στρατηγήσαντες. 29. ἑαυτούς Reiskius. Libri ἑαυτοῖς. 30. ὅτι supervacaneum est.

69. 36. καταστήσαντες: καταρτίσαντες Reiskius. 38. ἑτοίμους ἑαυτοὺς ἀπέδειξαν — βουλομένους διαγωνίζεσθαι. De redundantia quae his inest vide ad p. 240. 29.

72. 13. ἑλεῖν. Legebatur ἀνελεῖν.

74. 32. εὐθύς. Scribebatur εὐθύ.

76. 27. καταφυγόντας Legebatur καταφεύγοντας.

77. 28. πολέμων Reiskius. Libri πολεμίων. 36. τὰς ἀπαλλοτρίους πολιτείας ἀπολαβοῦσαι. Ἀπαλλότριος, mira vox et hoc uno in loco reperta, Reiskio interprete idem hic significat atque ἴδιος καὶ πάτριος, seu aliena potestate exemptum;

secundum analogiam autem contrarium plane: quod ex proprio alienum est factum i. e. ἀπηλλοτριωμένον: quemadmodum ἀπελεύθερος idem est atque ἀπηλευθερωμένος, qui liber esse incepit, non qui desiit. Et ita recte explicuit Brunckius in Thesauri Steph. ed. Londinensi. Iam etsi a pristino rerum publicarum statu Siculi illi, quod alio uti coacti fuerant, per tempus aliquod abalienati erant, inepte tamen illum quis simpliciter peregrinum dixerit, nisi eiusmodi quid addat veluti τὰς ἀπαλλοτρίους γενομένας πολιτείας ἀπολαβοῦσαι. Quare illud potius considera, an ἀπαλλοτρίους ex duabus sit scripturis conflatum hisce:

πα
ἀλλοτρίους. Πάτριος quidem hic convenientissimum est: ἀλλότριος autem ex praecedentibus repetitum facile potuit alienam sedem occupare.

78. 33. λογισάμενοι etc. Excidit fortasse τὸν κίνδυνον. 55. ἀπελθεῖν Reiskius.

79. 22. Scribebatur Κεκρυφαλλίαν.

80. 19. πόλεων. Legebatur πολεμίων.

81. 18. ἰσχυρά Reiskius. Vulgo ἰσχυρᾶς. 25. ταύτῃ Reiskius. Legebatur ταύτης. XIX. 32. παρήγγειλε τῆς ὥρας δειπνοποιεῖσθαι. 29. καὶ πολλούς. Lege πολλούς. Conf. XIV. 65. XVII. 13. 58.

83. 4. στρατηγός. Legebatur στρατηγόν. 28. οὖν. Immo γοῦν.

84. 3. καί addidit Reiskius. 37. Excidit ἐβούλετο, ἐπεθύμει, ἔσπευδεν, vel eiusmodi quid, ut monuit Reiskius. Differt enim hic locus ab illo p. 82. 26. et aliis huius similibus.

85. 6. λαθραίως ante τεχνάζεται aptius ponetur quam post βουλόμενος. ὁπλίτας. Legebatur πολίτας. 10. εὐρωστοτάτους Eichstadius. Scribebatur εὐρωστάτους. 25. παρέπλευσεν Reiskius. 29. προσαγόμενος libri; correxit Eichstadius.

86. 21. Quae hic de Egestanorum cum Lilybaeis bello tradit Diodorus, repugnare eis quae idem

alibi de urbis Lilybaei origine multo hac aetate recentiori narrat, monuit Wesselingius. Sed hic quidem Diodorus culpa absolvi videtur posse, siquidem credibile est loca illa etiam ante conditam in Lilybaeo promontorio urbem cognominem accolis frequentata fuisse. 36. δὲ Eichstadius. Libri τέ.

88. 51. Rectius scribitur *Αἰθάλειαν*.

89. 2. πλεῖστα. Malim τὰ πλεῖστα. 22. δὲ delendum est. 31. κατάκορον Reiskius. Legebatur κατακόρου.

90. 13. ἀπαλλαγῶσι. Immo καταλλαγῶσι.

91. 3. μὲν fortasse delendum est. 19. Νομὰς sanum esse etsi neque affirmaverim nec negaverim, tamen si mendosum est, vix dubitem quin in Μένας sit mutandum. De qua urbe Ducetii dixerat supra.

92. 12. 15. δεῖν — εἶναι Eichstadius. Libri δεῖ — ἐστίν. 18. οὖν. Aberat. 19. Aut Δουκέτιον aut ἱκέτην abesse debet.

97. 3. καὶ τὰ κατὰ Reiskius.

98. 9. καὶ addidit Eichstadius. Post μὲν deest τοῦ ναυτικοῦ. 23. πεζικῆς. Legebatur Περσικῆς.

99. 29. Φασηλίδος. Malim προπαροξυτόνως scriptum hoc nomen et hic et infra. Vide Duker. ad Thucyd. VIII. 88.

100. 34. Post Περικλῆς omisi δὲ cum Reiskio.

103. 9. γὰρ Eichstadius. Legebatur δέ. 22. ἀμετρῆ δὲ μᾶζαν ἔδοντες. Haec ipsa oraculi verba videntur.

104. 21. ἁπάσας. Malim ἁπάσαις.

105. 28. ἀπό: πολὺ aut ἔτι Reiskius. Certe *dehinc* hic non admodum necessarium est.

106. 17. διωρθώσατο libri.

107. 9. τεθαύμακ' οὐκ ἐπεὶ πέπλευκεν. Difficile est certi quid de fragmenti tam brevis scriptura constituere. Illud quidem non dubium est, ἐπεὶ non scripsisse Philemonem. Sed fueritne olim οὐκέτ'

εἰ an aliud non dixero. Non magis illo νόμῳ quid faciendum sit definiri nunc potest. 11. θαυμάζειν. Legebatur θαυμάσειν barbare. 15. μητρυιάς. Scribebatur μητρυιᾶς. 16. ταύτας Reiskius.

108. 31. δ' οὖν. Vulgo γοῦν. 34. Structura non procedit nisi deleto διά. 38. Scribe προαγομένους.

109. 14. διορθωθῆναι: διορθωταί Reiskius. 19. τόν: τῷ Reiskius. Quod praefero Wesselingii correctioni. 22. Libri τετυχέναι. Quod correxit Eichstadius.

110. 30. προέστη: προσέστη vel προέβη Reiskius.

111. 16. τά delendum puto. 25. ἔχθραν Reiskius.

112. 7. τὴν αἰσχρὰν κόλασιν ὁμολογήσας. Aut κόλασιν sequi eiusmodi quid debet ut ὑπομείνας, aut ὁμολογήσας praecedere tale quid quale Reiskius desiderabat, τὴν ἀκολασίαν vel τὴν αἰσχρὰν ἐπιτήδευσιν. 17. διαφυγόντες Eichstadius. Libri διαφεύγοντες.

113. 9. συκοφάντην Reiskius. Libri συκοφάντας. 18. Libri κρεώπωλιον. 25. Malim καθ' αὑτόν, ut scripsit Eichstadius.

114. 29. τότε v. 30. post ἡ δέ ponam.

115. 37. βουλομένων τὴν ἀριστοκρατίαν εἶναι. Delendum diceres articulum, nisi recentiores multum ab veterum in eius usu elegantia abscederent. XI. 10. τῆς δὲ νυκτὸς καθεστώσης ἐπλανῶντο καθ' ὅλην τὴν παρεμβολήν XVII. 7. ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον ἔτι τῆς νυκτὸς οὔσης ἀνατέλλοντα.

119. 28. ἐκπολιορκήσαντες. Legebatur πολιορκήσαντες.

120. 11. δέ addidit Reiskius.

121. 6. πάντων. Fortasse πάλιν scribendum est, si quidem etiam pridie eius diei Corcyraei tota classe pugnarunt.

122. 9. παρεσχημέναι. Legebatur παρεσχηκέναι. Sic apud Thucydidem III. 90. libri quidam πεποιη-

κέναι pro πεποιημέναι, unde frustra Coraës πεποιηκυῖαι exsculpsit. 36. ἀνακυκλισμός unde descendat non habet. Quare in ἀνακυλισμόν converto significatione eadem.

124. 16. σκοπεῖν ponebatur v. 17. ante μή. Quod correxit Reiskius. Conf. XI. 92.

126. 4. ἱεροῖς Reiskius. Libri ἔργοις. 17. τριήρεις δὲ τὰς παρούσας τριακοσίας. His consentit Thucydides II. 13. ἱππέας δ' ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους — καὶ τριήρεις τὰς πλοΐμους τριακοσίας. et Xenophon Anabasi VII. 1. 27. ἡμεῖς γάρ οἱ Ἀθηναῖοι ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους ἔχοντες τριήρεις τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ τὰς δ' ἐν τοῖς νεωρίοις οὐκ ἐλάττους τριακοσίων, cui hunc numerum ex auctoritate librorum restituimus pro τετρακοσίων. Illud tamen inter eos et Diodorum discriminis est quod illi quidem naves universas numerant trecentas, Diodorus autem praesentes duntaxat tum temporis totidem numero ponit. Sed quis sibi persuadeat Periclem, vires civitatis quantas maximas posset ostentantem, eas naves quae tum forte aberant praeteriisse, quasi minus praesto futuras Atheniensibus? Mihi quidem neque hoc credibile videtur neque illud ineptum, si quis τριήρεις δὲ τὰς πάσας scripsisse Diodorum coniiciat.

127. 1. ἐπεκάθιζεν non de correctione Wesselingii exhibemus, sed ed. Stephanianam sequuti. ἐπεκάθισεν est mendum posteriorum. Quod monere visum est.

129. 29. δέ Eichstadius. Libri τέ.

130. 6. ἑλεῖν Reiskius. Legebatur ἀνελεῖν. 19. Scribebatur Κεφαληνίαν. 36. Scribebatur Θυραίας. Quem accentum quidem et hic et infra servatum malim.

131. 26. δεδενδροκοπημένης. Vulgo δενδροκοπημένης.

133. 15. ἐστράτευσε. Immo ἐστρατοπέδευσε. Nam illud quidem alterum etiam antequam Plataeas

veniret in ipso itinere Plataeensi fecerat. 18. κατὰ ταύτην. Malim κατ' αὐτήν.

134. 16. ἡ. Aberat. 26. πολεμίαις. Legebatur πολεμικαῖς.

138. 7. 8. καταγέλαστα — τιθέμενα Reiskius. 8. δέ addidit Eichstadius. Id quod nunc iam non imitarer: saepius ita τέλος sine copula, adiicitur. 27. 28. Vncis inclusa delet Reiskius.

139. 2. αὐτῶν Reiskius. Libri τῶν.

140. 14. μέν ante τριήρεις positum malim.

142. 11. κατέλυσάν τε τὴν δημοκρατίαν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον Reiskius. 14. καί delet Reiskius. 23. αὐτάς addidit Reiskius. 25. Post ἀποβαλεῖν desidero πεζούς. Dissimile est illud XVII. 33. τὰ τάγματα τῶν στρατιωτῶν καὶ τὰς τῶν ἱππέων ἴλας. 28. τήν addidit Eichstadius, τῆς Reiskius.

144. 11. ἐξέπεμψαν Reiskius, τέ sequenti in δέ mutato.

146. 3. προςβάλλοντες Eichstadius. Libri προςβαλόντες. 17. πλήθει. Aut πλήθη aut πλῆθος aut πλήθους legendum.

147. 19. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ἰδίαν χώραν ἔχοντες. Haec respondent illis Ἀθηναῖοι μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀμυνόμενοι, et sententiam habent contrariam ei quae requiritur. Ac frustra, si quid intelligo, corrigendi necessitatem negat Wesselingius. Idem tamen quod Rhodomannum reddidisse animum advertit, τὴν ἰδίαν χώραν οὐκ ἔχοντες, tam debile et ieiunum est, nihil ut certius habeam illo, sic non scripsisse Diodorum. Quem ego tale quid posuisse suspicor: Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ἰδίαν χώραν ἑλοῦντες ἐκ τῆς θαλάττης προςέβαλον τοῖς πολεμίοις. Multimodis tum Atheniensium et Lacedaemoniorum vices fortuna inverterat et commutaverat: Athenienses Lacedaemonios ex eorum ditione non expellebant sed propulsabant, terraque maris domini profligabant eos quos penes summa tum erat

terrestris imperii; Lacedaemonii autem non hostilem terram sed suam ipsorum oppugnabant, mari superantes maris dominos, superati terra, quibus imperium tenebant. Atque in hanc sententiam argute sibi ex adverso ponuntur ἀμυνόμενοι et ἐλοῦντες. Qua forma usus ἐλεῖ dixit Diodorus libro II. 26. et ἀνελοῦντας l. XIV. 11, ubi libri itidem ἀνελόντας tenent, et XVIII. 62. παρελεῖσθαι, ubi παρελέσθαι; et XIX. 39. ἐλεῖσθαι, ubi plerique ἐλέσθαι. 32. οὐδὲν τούτων: οὐδὲ τούτῳ (immo vero τοῦτο) Reiskius.

148. 6. ἐάν. Legebatur εἰ. 8. κατοικησαμένων. Legendum est κατῳκισμένων. 21. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου. Aut πολλῆς aut ἀξιολόγου redundare monuit Reiskius. Atque si alterutrum delendum est, haud dubie est πολλῆς. Redit tamen infra XVII. 7. τριήρεις τε πολλὰς κατασκευασάμενος καὶ πολλὰς δυνάμεις ἀξιολόγους συνιστάμενος, quod Reiskius inoffensus transiit. Sed ibi quidem multo etiam facilius πολλάς temere repeti potuit. 17. ἑτέρας Eichstadius. Libri ἑτέρων.

150. 10. Scribebatur Θυραίας.

152. 35. Scribebatur Βισσαλτικῶν. ταῦτα: ταύτας Reiskius.

153. 27. ὡπλισμένοι δὲ οὐχ ὁμοίως. Deest ἦσαν.

154. 24. τῇ addidit Eichstadius.

157. 8. πολιορκήσας τἄλλα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. τἄλλα omittit liber unus non optimus. Equidem ἅμα scribendum puto. Quod quo minus certissimum habeam illud unum obsistit quod κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλατταν alibi ubique dicere consuevit. 29. Aut ὧν ὁ μὲν Βρασίδας legendum aut ὁ μὲν οὖν Βρασίδας.

158. 27. ἰδίαν. Malim ἰδίᾳ.

159. 11. εἶχε. Vulgo ἔχει. Quod nunc minus alienum videtur. 13. καταλύσεως Reiskius. Libri καταλύσεως. 14. τέ. Immo δέ. 26. ἐκ αὐτοῦς. Malim ἐφ᾽ αὑτοῦ. 38. ἀλλοτριοῦντας. Hoc

dicendum erat ἀλλοτριουμένους. Et scripsisse videtur ἀλλοτριοφρονοῦντας, uti scripsit XVII. 4.

160. 3. ἐκ si abesset, non desiderarem.

162. 9. αὐτούς: Ἄργος Reiskius. 37. οἱ delet Reiskius.

163. 10. Ἀρκάσι: λογάσι Reiskius.

164. 7. ἐκπολιορκήσαντες. Legebatur πολιορκήσαντες.

165. 9. τῇ Ἀργείᾳ malebat Schaeferus ad Demosthenem I. p. 515.

166. 22. αὐτούς: τούς vel αὖ τούς Reiskius.

167. ἀνελθόντων. Legebatur ἀπελθόντων. 26. τέ. Immo δέ.

169. 7. μετάκλησις Eichstadius. Legebatur κατάκλησις.

172. 8. τὰς κοινὰς πράξεις Reiskius.

173. 10. ἰδίας. Malim ἰδίᾳ. 21. ὑπό Schaeferus Melet. p. 84. Legebatur ἀπό. 32. τριήρων μὲν etc. Ante haec verba exciderunt nonnulla. 33. Libri ἑτοιμασμένων. 37. τῶν συμμάχων. Fortasse scribendum est σύμμαχοι.

175. 14. δ' addidit Eichstadius.

179. 26. προσκατασκευάσαντες pro προπαρασκευάσαντες posui ductum ex varietatibus librorum, quas vide.

180. 35. Post τηρούμενα deest διήρπασαν.

182. 7. Malim οἱ δὲ Συρακόσιοι συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμίοις καὶ οὐδεμίαν διδόντες ἀναστροφήν: 23. τριακοσίων δέκα: ἐγδοήκοντα Eichstadius probabiliter, etsi Thucydidis Plutarchique testimoniis ἑβδομήκοντα magis conveniet.

183. 32. Σικελιωτῶν: Σικελῶν Eichstadius. 38. Malim ἐγίνοντο.

186. 19. λαμβάνοντος Reiskius. Libri λαμβάνοντες. 28. ἐδεῖτο πάντων εἶναι πρότερον ἢ τὸ νῦν ἀντιλαβέσθαι τῆς μόνης καταλελειμμένης ἐλπίδος. Duas ad hunc locum coniecturas exprompsit Reiskius, unam, ἐδεῖτο πάντων δεῖν πρότερον τὸ νῦν ἀν-

τιλαβέσθαι: quae vel eo nomine reiicienda est quod νῦν aut omittendum erat, aut post ἀντιλαβέσθαι ponendum: alteram paullo meliorem, ἐδεῖτο πάντων, εἰ μὴ πρότερον, ἀλλ' ἐν γε τῷ νῦν ἀντιλαβέσθαι. Equidem et lenius et Atheniensibus honorificentius sic reponebam: ἐδεῖτο πάντων, εἰ καὶ πρότερόν ποτε, νῦν ἀντιλαβέσθαι. Aristophanes Thesmophoriazusis v. 1155. μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ Θεσμοφόρω πολυποτνία. εἰ καὶ πρότερόν πότ' ἐπηκόω ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον. Hoc igitur eos rogabat et obtestabatur Nicias, ut si unquam antea, nunc certe probarent fortitudinem unice salutarem. Caeterum nil obest coniecturae nostrae quod ἀντιλαβέσθαι τῆς μόνης καταλελειμμένης ἐλπίδος ad πρότερον quadrare non videtur. Retulit enim ad νῦν duntaxat, ut fit saepissime. Atque sequentium verborum ἐν γὰρ ταῖς τῶν ναυμαχεῖν μελλόντων ἀρεταῖς etc. sententia talis est quae pariter et ad νῦν et ad πρότερον quadret.

187. 17. ὑπομένοντες. Immo ὑπέμενον.

189. 8. ἐκπηδῶντες ἐκ τῶν νεῶν ἀπολομένων. Male ἀπολομένων adhaesit voci νεῶν ex illo (v. 11.) νεῶν ἀπολομένων ἑξήκοντα. Nam pereuntibus quidem navigiis recte exsilias; ex perditis quam evaseris prius ipse perditus fueris. 18. στρατηγῶν Legebatur στρατιωτῶν. Atqui ipsi sunt milites de quibus dicit ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι.

191. 18. ἀντ' addidit Reiskius.

193. 25. συγγνώμην Reiskius. Libri γνώμην. 33. συνηδομένους Valckenarius ad Eur. Hippol. p. 302. Libri ἡδομένους.

194. 30. συμβαίνῃ. Vulgo συμβαίῃ. 37. ἀλλὰ πράξαντας δεινὰ παθεῖν εὐγνώμονα. ἀλλά in καί mutandum videtur, quae et aptissima hic particula est et saepe cum illa commutata. Certe maiorem hoc speciem habet Rhodomanniano οὐδέ: nam Stephani, Wesselingii, Reiskii coniecturae non magis orationem quam sententiam exhibent concinnam.

197. 35. ἐπαγαγόντα. Legebatur ἐπάγοντα.
198. 6. τήν. Aberat. Vide Add. ad 408. 30. 7. τινί: δεινῇ Reiskius, ταπεινῇ Eichstadius. 29. φησί. Vulgo φήσει. 38. ὁρῶ. Fortasse ὁρᾷς.
199. 32. ὑμῶν Eichstadius. Libri ἡμῶν.
200. 32. χρώμενον. Immo χρωμένων. 33. καὶ τί λέγω; Μηλίους ἐκπολιορκήσαντες ἡβηδὸν ἀπέκτειναν, καὶ Σκιωναίους, οἳ συγγενεῖς ὄντες τῆς αὐτῆς Μηλίοις τύχης ἐκοινώνησαν. Καὶ τί λέγω sic positum est corrigentis sese et quod dixerat retractantis. Iam quae hic ponit Gylippus crudelitatis Atheniensium exempla duobus modis discrepant ab eo quod supra attulerat in Mytilenenses ab eis editum. Nam neque irrita fuerunt quae crudelissime in Melios et Scionaeos populus scivit, ut factum erat in Mytilenensium supplicio, neque in Graecos modo aut socios aut bene de se meritos, sed suos ipsorum colonos saevierant. Sed hoc quidem posterius discrimen non adeo urgere Gylippum satis ostendit quod Scionaeos et cum Meliis coniunxit, Spartanorum ut constat colonis, neque primo sed secundo loco commemoravit. Quod autem utrumque supplicium ratum fuit, non ut Mytilenensium irritum, id quum antea dissimularit, non potest iam ad id quod non dixerat orationem suam referre. His accedit et structurae intolerabilis in oratore negligentia et bonorum librorum auctoritas, quibus deest καὶ ante τί. Vnde scribendum haud dubie: τί λέγω Μηλίους, οὓς ἐκπολιορκήσαντες — ἀπέκτειναν, καὶ Σκιωναίους etc. . Supra c. 27. τί λέγω Νικίαν, ὃς ἀντεῖπεν;
201. 8. ποῦ. Immo ποῖ.
202. 16. μηδέν. Malim μὴ δεῖν. Idem verbum, sed alio loco positum, monstrare videtur Coisliniani scriptura. 36. ἄν. Aberat.
204. 15. Malim συμμαχήσαντας Λακεδαιμονίους.

205. 24. *ὀλιγωρότερον* Reiskius. Libri *ὀλίγῳ πρότερον*. 29. *Λακεδαιμονίων*: *πρὸς Λακεδαιμονίους* Reiskius. 31. *φιλονεικοῦντες* Reiskius. Libri *τοῖς φιλονεικοῦσι*.

206. 13. *μεθίσταντο* Reiskius. Libri *καθίσταντο*. 9. *διαλογιζόμενος ἀποστεῖλαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν*. Quum circa Ioniam tunc maxime et Hellespontum bellum arderet, insignem fatuum necesse est Pharnabazum fuisse, qui stultum consilium caperet in Boeotiam classem suam mittendi, nihil nec Lacedaemoniis profuturam neque obfuturam Atheniensibus. Mindarus quidem Lacedaemoniorum classi praefectus Mileti naves Persicas exspectans desidebat. v. p. 207. 35.. Et vix dubitari licet quin sic recte haec emendemus: *ἀποστεῖλαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὴν βοήθειαν*. Vti dixit XIII. c. 59. *προαπεσταλμένοι ἐπὶ τὴν βοήθειαν*, et saepe alibi.

212. 36. *πόλιν*. Legebatur *τὴν πόλιν*. 38. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ παρ᾽ αὐτοῖς πρωτεύοντος παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν*. *Παραλαβεῖν* quum sublime pendeat, in verbo unde aptum sit probabilissime restituendo coniecturis certarunt Rhodomannus, Wesselingius, Reiskius. Sed ut mihi videntur, omnes operam inanem perdiderunt. Nam quod ante omnia quaerendum fuerat, quis esset iste *πρωτεύων*, id vero leviter admodum ab eis quaesitum est. Wesselingius, qui solus in hanc disputationem ingressus est, incertus animi pendet sufetumne principem an regem qui mox vocatur Annibalem intelligat. Nunc ego illud primum ostendam, regem Annibalem intelligi nullo unquam pacto posse. In quam rem nihil nisi locum hunc integrum ponam: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ παρ᾽ αὐτοῖς πρωτεύοντος παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν, εἰς δὲ τὴν τούτων διοίκησιν, ἂν ᾖ χρεία πολεμεῖν, κατέστη-*

σαν στρατηγὸν τὸν Ἀννίβαν, κατὰ νόμους τότε βασιλεύοντα. Nam aut ego nihil video, aut clarum ex his est Annibalem ibi primum ubi nominatur introduci. Iam si certum est regem non fuisse illum πρωτεύοντα: est autem certissimum: sufesne ille an quis alius fuerit nihil ne quaerere quidem attinet. Absurdum est enim civitatis, cuius rex imperium tenet, πρωτεύοντα dici alium quam regem. Rex enim ubi regnat, supremus est omnium. Quocirca etsi supersedere mihi hac quaestione licebat, tamen ne quid reliquum faciam, id iam demonstrabo, ne sufetem quidem esse illum πρωτεύοντα posse. Et verum quidem est plures eodem tempore sufetes Carthagine creari solitos, adeoque quantum ex Livio, qui eos velut consulare imperium habuisse dicit (XXX. 7.), et Festo, qui, *Sufes*, inquit, *consul lingua Poenorum*, colligitur, binos: eosdemque Graeci scriptores βασιλεῖς Carthaginiensium vocare videntur, ab Aristotele Polit. II. 9. cum regibus Spartanorum compositos, binis, ut constat, numero. Sed haec ipsa docent nihili esse quae Wesselingius de principe sufetum comminiscitur: non magis enim sufetum Carthagine princeps fuit quam aut consulum Romae aut Lacedaemone regum. Quodsi certum est principem illum, quem hic urbis capiendae suasorem introducunt Rhodomannus aliique, summorum ullum magistratuum non fuisse: scire cupiam quis tandem fuerit aut quomodo dici πρωτεύων potuerit. Nunquam sane rationem reddideris: neo dubitandum videtur quin locus hic aliter longe restituendus sit: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς πρωτεύοντος τοῦ παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν.* Dixerat antea apud Carthaginienses urbis opportunissimae cupiditatem metu Syracusanorum paullisper cohibitam: tandem vero illa superante auxilium se laturos promiserunt.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καί autem sic habes positum XIV. 43. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς ἀνυπερβλήτου γενομένης κατεσκευάσθησαν ἀσπίδων — μυριάδες.* Excerpt. de Virt. et Vit. p. 122. 2. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας οἰκείως πρῶτον ἤρξατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν.*

213. 9. *ὅμως.* Immo *ὁμοίως* aut *ἅμα.* 19. *διακριθῆναι*: *καί* praeponit Reiskius.

217. 32. Libri *στενότατος.*

218. 17. *ἦν καί* Reiskius. Libri *ἦν.*

221. 11. *ἐφόδου.* Malim *ἀφόδου.* 28. *ταύταις.* Legebatur *ταύτας.*

222. 26. *ἀντετάχθη* Reiskius. Libri *ἀντετάχθησαν.*

223. 2. *Πολυδώρου.* Fortasse scribendum est *Πολυδώρα*, ut insula haec ab aliis vocatur. 16. *πολιτῶν.* Nescio an praestet *ὁπλιτῶν.* Conf. Xenoph. hist. gr. I. 1. 34. et infra c. 64. 19. *Λακεδαιμονίους.* Immo *Λακεδαιμονίαν* vel *Λακεδαίμονα.* 29. *ἀλλήλοις* Reiskius. Libri *ἀλλήλους.*

224. 7. *πέμποντες.* Fortasse scribendum est *πολεμοῦντες. σκάφεσι πολιτικοῖς μᾶλλον κινδυνεύομεν. Μᾶλλον* non est satis aptum; aptissimum autem *μόνον*, quod et minimum differt ab illo et saepe cum eo permutatum est. Haec enim legati mens, se quidem navigiis tantum periclitari, ut quibus socii militem praebeant: Athenienses vero quum ipsi naves conscendant, semet ipsos in discrimen committere. 13. Post *θαλάττης* deesse *ἐκβληθέντας* vel ejusmodi quid vidit Reiskius. 19. *συνατυχοῦντας* Reiskius. Libri *συνατυχοῦντα.*

228. 13. *κακοπαθεῖν καὶ δρᾶσαι δεινά.* Legendum *καὶ παθεῖν καὶ δρᾶσαι δεινά.* 18. *στενωπῶν* Reiskius. Legebatur *στενῶν κόπων.*

229. 36. *γυναῖκες ἐστερημέναι τῆς συνήθους τροφῆς.* Alimentorum discrimen minima opinor pars erat miserrimae sortis Selinuntiarum: nec manifestius quidquam correctione nostra *τῆς συνήθους τρυφῆς.* Vniversus enim cultus luxuriosissimus su-

bito in gravissimam conditionem verterat. Infra c. 89. de virginibus Agrigentinis, τὴν συνήθη τρυφὴν εἰς ὁδοιπορίαν καὶ κακοπάθειαν ὑπεράγουσαν μεταβαλλόμεναι διεκαρτέρουν.

230. 1. τῶν. Aberat. 14. τετελευτήκεισαν. Vulgo τετελευτήκασιν. 36. συμπεφωνηκὼς: συμβεβουλευκὼς Reiskius.

231. 14. τέτταρσι. Legebatur τέτρασι. 35. τῷ πλείονι: τὸ πλεῖον Reiskius.

232. 9. Post κρατήσειαν delevit ἂν Eichstadius. 12. Malim τολμῆσαι.

234. 17. μὲν prius delendum. 35. Πελοποννήσῳ. Immo Ἑλλησπόντῳ.

235. 13. Post μάχῃ delevit τὲ Reiskius, et 15. post τὴν Eichstadius.

236. 21. αἱ μὲν ἀπὸ Σικελίας πέντε, ἐκ τῶν πολιτῶν πεπληρωμέναι. Vitium, quod etiam Wesselingius senserat, ego ut in re incerta sic tollere tutissimum duxi ut minimam mutationem facerem; πέντε δ' ἐκ τῶν πολιτῶν. 24. περιστρατοπεδεύσαντες. Legebatur περιστρατεύσαντες.

237. 16. μὲν post Μεγαρέων repone. 27. οἱ δὲ κατελθόντες τῶν Χίων τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτοῖς καὶ τῆς ἐκπτώσεως εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας ἐφυγάδευσαν. Quod post ἐκπτώσεως addit liber Vaticanus αἰτίους ὄντας, id primo quidem obtutu mire abblanditur, modo, structura sic iubente, αἰτίων ὄντων scribatur cum Wesselingio. Sed idem qui accuratius considerarit, correctoris emblema agnoscet, et quidem imperiti. Nam quum illud quod in codice est αἰτίους ὄντας propter ἀντιπολιτευομένων stare non possit, rursum illud quod Wesselingius restituit αἰτίων ὄντων propter ὄντας nequit. Tribus siquidem modis Graece dicere licet: aut τοὺς αἰτίους ὄντας, εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας, aut τῶν αἰτίων ὄντων εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, aut τοὺς αἰτίους ὄντας, εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. Quar-

tus non superest. Noli igitur admirari libri illius scripturam, quae quam facile emendatori subnasci potuerit documento est Stephanus, qui in eandem inciderat codice Vaticano nunquam inspecto. Sic autem locus emendandus videtur: οἱ δὲ κατελθόντες τῶν Χίων τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐτοῖς πρὸ τῆς ἐκπτώσεως εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας ἐφυγάδευσαν. Ac rectius Chii fecisse videntur quod omnes qui antea sibi adversabantur eiecerunt, quam sexcentos tantum eorum. 33. τοῖς Χίον post Rhodomannum Toupius in Suidam II. p. 625. Libri τοῖς τὸ Ἰσχίον.

238. 5. καθεσταμένος. Legebatur καθισκάμενος. 22. τῆς. Aberat.

239. 11. τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς ἐμπιπρώντων, τὰ δὲ ἀποσπώντων ταῖς σιδηραῖς χερσὶν Toupius Emend. in Suid. II. p. 6. sive I. p. 75. collato Polybio I. 53. τοῦ Καρθάλωνος τὰ μὲν ἐμπιπρῶντος τὰ δὲ ἀποσπῶντος τῶν πλοίων. Caeterum bene Suidae illa τῶν δὲ πλείων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς citantis glossam et defendendo et explicando ἀποστολαῖς adhibuit idem. 24. δὲ addidit Reiskius.

240. 29. μόγις ἐνόμιζον εὑρηκέναι δυνατὸν ἄνδρα τοῦτον φανερῶς ἀντιτάξασθαι τῷ δήμῳ δυνάμενον. Δυνατὸν redundare monuit Reiskius. Neque id cuiquam animum attendenti latere poterat, nisi plane ignaro quid Graece significaret μόγις εὑρηκέναι. Id enim quum interpolator ille qui codicem Venetum contaminavit sic interpretaretur, vix unquam se invenisse putabant, ita locum corrupit: μόγις ἐνόμιζον εὑρηκέναι δυνατὸν ἄνδρα ὡς τοῦτον — δυνάμενον. Quo pacto sane et δυνάμενον et δυνατὸν servatur, sed lingua et sententia perimuntur. Nam quum μόγις εὑρημένον non id Graece dicatur quod vix unquam sed quod aegre tandem inventum est, ut apud Aristophanem Pluto v. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυ-

μοῦντες; μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον. Lucianum Piscat. 15. μόλις γοῦν εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην. et Diodorum infra XIII. 92. ὁ δὲ δημοτικὸς ὄχλος ἐπῄνει καὶ μόλις ἔφασκε τὴν πόλιν προστάτην εὑρηκέναι βέβαιον: id igitur quum ita sit, Veneti codicis scriptura admissa Alcibiades secum ipse comparabitur stolide. Caeterum Reiskio eodem immo meliori iure δυνάμενον tollere licuerat: nam δυνατόν si deleas, aut omittendum erit τοῦτον aut in τόν mutandum. Sed mihi magna suspicio orta est utrumque servandum esse. Simillimus enim hic locus illi supra p. 69. 36. ἑτοίμους ἑαυτοὺς ἀπέδειξαν καὶ πεζῇ καὶ κατὰ θάλατταν βουλομένους διαγωνίζεσθαι. Vbi facile quidem dictu est litura curari oportere redundantiam orationis. Verum enimvero qui in eadem enuntiatione προσήκειν δεῖν et similia alterum alteri superaddere non dubitarunt, ab iis non ausim eandem in aliis loquendi speciebus licentiam alienam iudicare. Vide quae dicturus sum infra ad p. 501. 29.

241. 6. ἔχοντες. Immo ἔχοντας. 16. ἔπειτα δὲ τὰς στήλας κατεπόντισαν, ἐν αἷς ἔγραψαν τὴν αὐτοῦ καταδίκην. Reiskius. Scribendum videtur — ἐν αἷς ἡ καταδίκη ἦν καὶ τἄλλα. 23. Malim εἵλοντο δὲ καὶ στρατηγοὺς ἑτέρους οὓς ἐκεῖνος ἤθελεν.

242. 11. τὰς ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι Reiskius. Libri ταύτας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι.

243. 5. ἀρίστας. Malim τὰς ἀρίστας. 8. προκαλεσόμενος Eichstadius. Libri προκαλεσάμενος.

246. 30. οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον. Malim οἱ δ' ἐν τῇ Ῥόδῳ νήσῳ, deleto quod sequitur καί. 37. δὲ addidit Eichstadius.

247. 2. ἐπὶ τὴν Συράκουσαν. Aptius videtur Συρακοσίαν. Non enim ipsas Syracusas venit. Atque XIV. 14. etiam Συρακοσίᾳ malim. 8. αὐτῷ

Reiskius. Libri *αὐτοῦ*. 9. *περιεωρᾶσθαι* Reiskius. 10. Malim *προσκόψῃ*. 15. Malim *ἔθαψάν τε*.

248. 22. *αἷς* Reiskius. Vulgo *ταῖς*. 27. *διεξελθόντες*. Fortasse *οὐδ' ἐξελθόντες*.

249. 11. *τότε μὲν αὐτοὺς διαναυμαχεῖν ἔκρινεν ἐπισφαλές*. Recte Wesselingius *αὐτοῦ*. Sed quum et ante et magis etiam post receptum *αὐτοῦ* loci non tempora distinguantur, etiam *τότε* est in *τό* mutandum. 15. *τῇ Μιτυλήνῃ* Reiskius. Libri *τὴν Μιτυλήνην*.

250. 30. Malim *κατεσκεύασαν*. 38. *ἐνεβίβασε*. Legebatur *ἀνεβίβασε*.

251. 16. *τετολμηκότως*. Legebatur *τετολμηκότες*. 24. *ἐπί*. Vulgo *ἀπό*. 36. *μεγίστῳ τε πλήθει τῶν νεῶν καὶ τῇ ῥώμῃ τῶν ἐπιβατῶν*. Sequebatur Callicratidam classis centum quadraginta navium (vid. c. 76.), quibus accesserunt triginta de Atheniensibus captae (vid. c. 78.). Earum ad proelium Mytilenense nonnisi optimas quasque selegerat (v. c. 78. extr.), quot numero, nescio; sed etiamsi omnes secum adduxisset, tamen non erat quare numerum hunc ingentem vocaret Diodorus, quum et ante et post haec tempora classes multo ampliores mare tulerit. Sane nimium est illud *μεγίστῳ* in numero non nimio, et sic restituendum: *πολὺν διαγωνισάμενος χρόνον μόγις τῷ τε πλήθει τῶν νεῶν καὶ τῇ ῥώμῃ τῶν ἐπιβατῶν ἐξέωσε τοὺς Ἀθηναίους*. Infra c. 110. *πολὺν διαγωνισάμενοι χρόνον μόγις ἐξέωσαν τοὺς ἐντὸς τῆς τάφρου βιασαμένους*.

254. 9. *καὶ γὰρ ἀμπελῶνος*. Deest *ἦσαν* vel *ὑπῆρχον*, quod animadvertit Reiskius. 32. *προαίρεσις* Reiskius. Libri *προδιαίρεσις*. 33. *ἡ μέχρι τοίχων τοὺς νεὼς οἰκοδομούντων*. *Τοίχων* quid huc faciat non exputo, et scribendum coniicio *θριγκῶν*. Non absimili mendo apud Euripidem Iphigenia T. v. 73. *θριγκώματα* in *τριχώματα* depravatum. Iuvat autem cum his comparare illa l.

XVII. c. 105. τὰς οἰκήσεις κατασκευάζουσι τοὺς μὲν τοίχους οἰκοδομοῦντες, τὰς δ' ὀροφὰς ἐκ τῶν τοῦ κήτους πλευρῶν. 34. σηκούς Reiskius. Libri οἴκους. 35. συνῳκοδομοῦντο. Malim συνῳκοδόμηντο vel ἐνῳκοδόμηντο. Sed totum locum considera: συνῳκοδομοῦντο γὰρ οἱ τοῖχοι τοῖς κίοσιν, ἔξωθεν μὲν στρογγύλοι, τὸ δ' ἐντὸς τοῦ νεὼ ἔχοντες τετράγωνον. Nihil stultius his fingi potest, ac manifestum est parietibus tribui quod columnarum fuit. Quare haec invertenda sunt uti edidimus, οἱ κίονες τοῖς τοίχοις, vel τοῖς τοίχοις οἱ κίονες.

255. 2. τοῦ. Vulgo τό. 5. ταῖς delendum est. 6. διαφερούσαις. Libri duo διαφερούσας. Legebatur διαφέρουσαν. 33. Γελλίας. Excidisse videtur ἦν.

256. 3. Libri ξένων. 20. προςέπεσεν. Immo προέπεσεν.

257. 15. ἐπιπλήττειν Eichstadius. Libri ἐπέπληττε.

258. 33. συνέπεσεν. Malim ἐνέπεσεν.

259. 36. Immo εὐλαβήθη.

260. 18. δ' delet Eichstadius.

263. 2. ἐκτείνοντος: ἐγτείνοντος Reiskius. Libri ἐκτέμνοντος. 6. φωτί Reiskius. Libri φόβῳ. δύναμιν. Immo τὴν δύναμιν. 8. δή Eichstadius. Libri δέ. 18. ἀφελέσθαι. Fortasse ἀφελεῖσθαι. 27. παντοίων. Legebatur παντοίαν. 28. Immo εὑρέθησαν.

265. 6. Malim προσήρητο. 15. μὴ τούς. Legebatur τοὺς μή. 36. περιαιρήσεσθαι Reiskius.

266. 17. ἔφυγον. Liber unus φυγών. Legebatur φυγόντας.

267. 19. οἷς Eichstadius. Libri αἷς.

268. 3. δ' addidit Reiskius. 13. Negationem post Reiskium addidit Eichstadius. 19. δέ delet Eichstadius.

269. 5. ἐπιβουλῆς. Malim ἐπιβολῆς. 28. ἀπομιμούμενον Reiskius. Libri ὑπομιμούμενον.

271. 20. καὶ nisi deleri placet cum Wesselingio, addendum εἰ est αὐτός. περί. Malim ἐπί.

272. 17. εἶναι Reiskius. Libri ἐστί. 27. ἐνέβαινον. Legebatur ἀνέβαινον. 35. τότε, πρότερον Eichstadius. Libri πρότερον, τότε.

273. 13. τοῖς Ἕλλησι πρὸς Ἕλληνας. Legendum esse Ἕλλησι quis non videat? Et sic infra XIII. c. 102. XV. 85. XVII. 14.

274. 9. φυγόντος Eichstadius. Libri φυγόντων. 11. αὐτοῖς Reiskius. Legebatur αὐτούς.

278. 1. κατέστρεψεν. Legebatur κατέστρεφεν.

280. 33. τῇ γῇ Reiskius.

281. 22. τούτων Reiskius. Libri ταῦτα. τήν post ἐπιγραφήν ponit Reiskius.

283. 5. Malim δὲ μέν. 31. 32. Immo προσβαλλόντων — καταβαλλόντων.

284. 2. ἀνώχυρον. Scribebatur ἀνόχυρον. 15. τόποις: Γελῴοις Reiskius. 30. παρ' αὐτὸν τὸν αἰγιαλόν. Satis erat παρὰ τὸν αἰγιαλόν.

285. 7. παρὰ τὴν θάλατταν τὸ πᾶν: τὸν παρὰ τὴν θάλατταν τόπον Reiskius.

286. 7. περὶ τῶν ὅλων κρίνεσθαι διὰ τοὺς πολεμίους. Διά in πρός mutabat Reiskius: quod si sequentibus iungeretur, sic scribi malebat, πρὸς τοὺς πολεμίους ὑπὸ τὴν ἑσπέραν ἀπέστειλε. Praestat opinor nostra correctio, πάντων δὲ λεγόντων ἀνεπιτήδειον εἶναι τὸν τόπον περὶ τῶν ὅλων διακρίνεσθαι, τοῖς πολεμίοις πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀπέστειλε κήρυκα. Διακρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων frequens est neque exemplis indiget: ἀποστέλλειν autem sic dativo iunxit XII. 45. πρεσβείας ἀποστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἠξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον. 36. ἐξοριζόμενον — καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον θεωροῦντες Reiskius.

287. 10. τῶν. Malim τῷ. 12. βραχύτητα. Immo βραδύτητα. 17. πάντας: πάντα Reiskius. 22. ἀπολειπόντας. Immo ἀπολείποντας. 36. ἄν. Immo vero ὄν. 37. πειθοῖ libri. Pro quo propositum

a Wesselingio σκεύος Reiskius rectius σπεῦδαι scripsit, idem σπουδῇ et ἐπείγοι proponens. 38. παρὰ δόξαν ἐκείνων Reiskius. Fortasse ἐκείνων in ἐκεῖσε mutandum est.

288. 23. τῶν ἀλλοτρίως τῇ πόλει διακειμένων. Πόλει ineptum esse patet: non urbi enim sed tyrannidi Dionysii infesti erant. Itaque Reiskius aut ipsum illud τυραννίδι rescribendum aut sic locum interpolandum conicieibat, τῶν ἀλλοτρίως ἑαυτῷ ἐν τῇ πόλει διακειμένων, ubi quidem inane est illud ἐν τῇ πόλει. Sed Ienius, nisi fallor, hic locus restituendus est: τῶν ἀλλοτρίως τῇ πολιτείᾳ διακειμένων. Tyrannus erat Dionysius: sed etiam tyrannidem recte πολιτείαν dici quis neget? Nec dissimile est πολιτεία de triginta virorum Athenis dominatu dictum XIV. 4. 32. ὥσπερ. Manifestum est excidisse hic quaedam de lue pestifera in castris Carthaginiensium grassata, quam capite hoc extremo memorat tanquam notam lectoribus, etsi de ea ne verbum quidem dixerat. 37. ἄλλους καί. Malim ἄλλους τε καί.

294. 7. μέν: δέ Reiskius, μέντοι Eichstadius et Schaeferus. 20. Scribebatur θρυλλοῦσιν.

295. 20. ἕκαστον. Malim ἑκάστων.

296. 12. ἀπέφηναν: ἀποκαθίστασθαι addit Reiskius. 16. τά. Aberat. 21. προσφάτως συνειληφυῖς τὴν πόλιν. Non sic possunt nec dicuntur urbes συλλαμβάνεσθαι instar hominum. Et scribendum videtur προσφάτως ἦν εἰληφυῖς. Quod praestat etiam ad structuram.

298. 1. ἔχοντας Reiskius. Libri ἔχοντες. 29. διειλήφεισαν Eichstadius. Libri διειλήφασι.

299. 1. γέ Reiskius. Libri τέ. 2. ἐπίτασιν Reiskius. Libri ἐν ἅπασι. 28. 29. διενοεῖτο μᾶλλον Reiskius. Libri διενόει τὸ μέλλον.

300. 13. ἐξήνεγκεν: ἐξήγαγεν Reiskius.

301. 3. εἰώθεισαν Reiskius. Libri εἰώθασι. 29. προσήκειν ἔφησε δεῖν οὐκ ἐφ' ἵππου θέαντος

ἐκπηδᾶν. Recte sic Stephanus pro ἔφη σοι δεῖν. Demosthenes Epitaph. p. 1399. ἄξια δὴ τούτων ᾤοντο δεῖν προσήκειν ποιοῦντες ὀφθῆναι. Quo de plane assentior Lobeckio ad Phrynichum p. 753. Diodorus XVII. 117. ἀναγκαῖον ἡγούμεθα δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτῶν τοὺς λόγους. 31. προσπίπτειν. Praestat, opinor, προπίπτειν.

302. 4. ἱππεῖς inseruit Reiskius. 6. ἐξῄεσαν Reiskius. Libri ἀντεξῄεσαν.

304. 32. ἀνελοῦντας Eichstadius. Libri ἀνελόντας.

305. 26. Βοιωτούς: βοηθούς Reiskius. 29. δ' addidit Reiskius.

307. 3. ἥξειν. Legendum ἄξειν. 4. χρόνον delet Reiskius.

309. 32. Libri ἀπὸ τῶν Ἐρβιταίων. Quod correxit Eichstadius. 37. Immo Ἀρχωνίδειον.

311. 1. κελεύοντας. Malim κελεύοντες. 19. προσστρατοπεδεύσας Eichstadius. Scribebatur σ simplici.

312. 31. παρεσκεύαζεν. Immo παρεκόμιζεν. 32. παρείχετο Eichstadius. Libri παρέσχετο vel παρέχετο.

313. 14. ᾠκοδόμητο Eichstadius. Libri ᾠκοδόμηντο.

315. 17. συστρατευσομένους Reiskius. Libri στρατευσομένους. 23. Post εὐνοίᾳ excidit ἀπρκλίνων, quod illi iungere solet Diodorus. 24. συστρατεύσεσθαι. Omnino scribendum συστρατεύσεται.

316. 5. ἀποτηροῦντες. Malim ἐπιτηροῦντες. Hoc saepissime utitur Diodorus; illo neque ipse nec quem noverim alium. 25. ἐπ' αὐτῆς δ' ἄρχεται τῆς ὁδοῦ ἕτερον μέρος, μία δ' ἐστὶ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, καὶ καλεῖται μὲν Λίβανος. Μέρος in ὄρος mutandum esse viderat Wesselingius; illud non viderat, mendosissimum et illud esse quod sequitur, μία (sc. ὁδός) δ' ἐστὶ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους. Eo siquidem simul et tollitur quod modo positum erat et ponitur quod modo sublatum. Si una duntaxat via illic ducebat, quorsum τῶν istud, quod plures ibi fuisse

prodit? Hoc opinor animadverso Reiskius *μία δ' ἐστὶ* vitiosum esse monuit, caeterum mendi feliciter detecti infelicissimam medicinam excogitavit *ὑψηλότατον*. Equidem tale quid potius ex illo *ΟΡΟΣΜΙΑΔΕΣΤΙΤΩΝ* exsculpserim: *ΟΡΟΣΣΠΙΛΩΔΕΣΤΑΤΟΝΤΩΝ*. Recte autem *σπιλωδέστατον*: quam vocem, ut multas, a Polybio accepit, qui X. 10. 7. *ἡ δὲ πόλις αὐτὴ μεσόκοιλός ἐστι· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας πλευρὰν ἐπίπεδον ἔχει τὴν ἀπὸ θαλάττης πρόσοδον, τὰ δὲ λοιπὰ περιέχεται λόφοις, δυσὶ μὲν ὀρεινοῖς καὶ τραχέσιν, ἄλλοις δὲ τρισὶ πολὺ μὲν χθαμαλωτέροις, σπιλώδεσι δὲ καὶ δυσβάτοις.* Qui locus sane in rem nostram est: in quo *τραχὺς* et *σπιλώδης* sibi uti hic ex adverso ponuntur: *ὄρη γὰρ πλησίον ἀλλήλων κεῖται, τὸ μὲν τραχὺ καὶ κρημνοὺς ἔχον ἀξιολόγους, ἐκ αὐτῆς δ' ἄρχεται τῆς ὁδοῦ ἕτερον ὄρος σπιλωδέστατον τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους.* Porro Demosthenes Bithynus apud Stephanum sub *Ἡραία*,

ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Καλχηδόνος ἄκρη,
Ἡραία τρηχοῦσα, πολυσπιλάς.

317. 35. Malim *προσιοῦσαν*.

319. 25. *τῶν*. Malim *τῷ*, sicut v. 20. *τὸ περὶ τὸν βασιλέα γεγονὸς ἐλάττωμα*. Ipsius enim Cyri victoriam dicit, si *τῷ* scribis, clare et aperte, sin *τῶν*, obscure et ambigue.

322. 4. *ταὐτὸ* Reiskius. Libri *τοῦτο*. 7. *τῇ αὐτῇ τὴν ἀναχώρησιν ἧπερ ἦλθον* Reiskius. Legebatur *τὴν αὐτὴν ἀναχώρησιν ἥνπερ ἦλθον*. 23. Malim *συνεφώνησαν*.

323. 6. *ἐπιλέξας*. Immo *ἐπιλέξαι*. Alioqui *προηρεῖτο* dictum oportuerat. Conf. vol. III. p. 313. 33.

324. 22. *Τηρίβαζος*. Dubitari non posse videtur quin verum unum sit *Τιρίβαζος*. Hanc enim formam plerorumque omnium scriptorum boni libri praeferunt. Hic quidem proximum illi *Τει-*

ῥίβαζος exhibet liber insigni quidam bonitate. Vbi pro more librarius diphthongo expressit longam vocalem: ι enim priorem haec nomina producunt. Horatius Carm, I. 26.

quid Tiridaten terreat, unice.

325. 25. τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι. Hoc ab librario temere propter illa τὰς μὲν τοῖς ὑποζυγίοις positum videtur pro οἱ δ' ἄνδρες. Vide infra ad p. 345. 26.

326. 2. Aut delendum τά aut τῆς scribendum.

327. 16. δέ Eichstadius. Libri τέ. 20. ἐλέγετο γὰρ εἶναι φίλος Ἀναξιβίῳ. Id apud Xenophontem de se ipse profitetur Chirisophus. Fortasse igitur scribendum ἔλεγε.

328. 23. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Σινωπεῖς. Quinam hi sunt alii Sinopenses aut a quibus distinguendi? Adhuc quidem unos duntaxat memoraverat, ut mirum sit cur hic bifariam repente scindantur. Sed componendus hic locus cum illo qui est infra p. 331. 32. οἱ μὲν ἄλλοι φυγάδες προςλαμβανόμενοι τοὺς Μεσσηνίους παρετάξαντο. Ne ibi quidem illo ἄλλοι ineptius quid cogitari potest: sed exemplo illius loci hoc nostro primo delendum est οὖν, ab librariis vel temere vel consilio interpositum, deinde autem uterque ad hunc modum corrigendus: οὐ μὴν ἀλλ' οἱ Σινωπεῖς, οὐ μὴν ἀλλ' οἱ φυγάδες. Quas particulas frequentat Diodorus. 32. οἱ περιλειφθέντες ἀπὸ μυρίων τριςχίλιοι ὀκτακόσιοι. Haec non solum cum Xenophonte pugnant, qui paullo ante haec tempora superstites memoravit sexcentos supra octo millia, sed ipso Diodoro, qui infra c. 37. de millibus quinque tanquam parte eorum loquitur. Nihil igitur mendo manifestius: sed correctionem tamen eius nemo probabilem attulit. Quam hanc habeo ut ὀκτακιςχίλιοι τριακόσιοι scribatur. Is certe numerus probabilissimus est. Octies mille sexcentos Cerasunte superfuisse

narrat Xenophon. Post quod tempus proelia cum Mossynoecis et alii casus varii rerumque discrimina facile potuerant trecentos absumpsisse Chrysopoli. 55. τὴν παρακειμένην Θρᾳκῶν πόλιν. Omnino Θρᾳκῶν χώραν scribendum. Quae nomina permutari solere videbis ex huius libri c. 57., XV. 36..

329. 29. Articulum priorem abesse malim. 35. ἐάν. Vulgo εἰ.

330. 13. ἔρημον: ἐρυμνὸν Reiskius. 16. τῆς. Id alibi addere non solet.

331. 30. προσφάτως. Anteponendum καί. 32. Vide ad p. 328. 23.

333. 13. οὖς. Aptius est ὅσους. Et sic p. 340. 34. et alibi.

334. 21. Μελήτου. Vulgo Μελίτου.

335. 9. Ἡριππίδαν. Vulgo Ἡριπίδαν. 17. καὶ μετὰ πέντε ἔτη κατήχθησαν εἰς Βοιωτίαν. Cave his fidem habeas. Nunquam Oetaei Boeotiam viderunt: neque in eam terram unde expulsi nunquam erant restitui potuerunt. Teste Diodoro c. 82. bello Boeotico Oetaei in patriam Trachinem, et quidem urbem Heracleam, revocati sunt ab iis ipsis qui oppidum hoc de Lacedaemoniis coeperant Boeotis. Vnde reponendum videtur κατήχθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν. 35. πολεμίων. Fuitne πελαγίων?

336. 29. τοῦ: γένους τοῦ Reiskius. 34. Fortasse scribendum est παρέθηγον δ' ἅπαντας πρὸς τὸν πόλεμον.

338. 15. κατέστησε. Fortasse huic anteponendum κριτάς. 16. τοῖς: ἄριστα addit Reiskius, sequentis capitis initium conferens. 17. διέδωκε Reiskius, Libri δέδωκε. 22. Immo κάλλιστα. 26. γίνεσθαι. Vulgo γενέσθαι.

339. 17. δέ Eichstadius. Libri τέ. 27. ὅπλων Reiskius. Libri οἴκων.

340. 10. δ' addidit Reiskius. 18. ἐξελθόντων τῶν Eichstadius. 25. Libri Σέξστος.

341. 12. καί delet Eichstadius. 33. πολιτικῶν Eichstadius. Libri πολιτῶν. 38. πολιτῶν Eichstadius. Libri πόλεων.

342. 26. χρήσεσθαι Eichstadius. Libri χρῆσθαι.

343. 5. ὑπό. Malim τὰς ὑπό. 26. κατέστρεφεν. Legebatur κατέστρεφέν.

344. 30. προςαγαγόμενος Eichstadius. Libri προςαγόμενος. 32. πολύ subabsurdum ex versu sequenti repetitum videtur.

345. 26. ἐν addidit Eichstadius. 30. τὴν μὲν οὖν τῶν Σολουντίνων καὶ Πανορμιτῶν πρὸς δὲ τούτοις Ἀλικυαίων χώραν ὁ Διονύσιος λεηλατήσας ἐδενδροτόμησε, τὴν δὲ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Ἐντελλάνων — περιστρατοπεδεύσας — ἐποιεῖτο προςβολάς. Quae posuit verba περιστρατόπεδεύσας et προςβολάς, de urbibus eum non de regionibus loqui declarant. Atqui ad τήν ex superioribus necesse est χώραν iterari, idque est ineptum. Corrigendum autem: τὴν δὲ Ἔγεσταν καὶ Ἔντελλαν περιστρατοπεδεύσας. Quod specie quam reapse violentius est. Perrexit enim librarius inceptam constructionem persequi temere, id quod saepius accidit. Sic apud Xenophontem Convivio I. 25. libri δοκεῖ μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταῦτα πάσχειν ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων, ubi iam olim ex Castellionis coniectura ἅπερ καὶ τὰ ἐν γῇ φυόμενα edidimus. Tum confer supra ad p. 325. 25. Recte autem hanc huic loco medicinam, etiamsi alia superesset, adhiberi tenui quidem, sed tamen satis claro vestigio cognovimus formae Ἐντελλάνων. Id enim nihili est et Ἐντελλίνων fuerat dicendum. Sed librarius, qui locum supine percucurrerat, ex illo quod Ἔντελλαν legerat Ἐντελλάνων suum duxit.

346. 17. τὰς μηχανὰς ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἅμα τῇ τοῦ χώματος αὐξήσει προςήγαγε τοῖς τείχεσι. Schaefero ad Dionysium de struct. verb. p. 119. scribendum videtur ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον. Eleganter quidem et speciose. Sed minime tamen absurdum est κατὰ λόγον: simul tormenta urbi pro ratione accrescentis aggeris admovebat. Et ita saepe ἐκ τοῦ κατὰ λόγον dicitur, ubi nullo modo ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον inferre licet. Vide modo quae Polybii exempla contulit Schweighaeuserus lexico p. 370.

347. 20. ὑποτρόχους Eichstadius. Libri ὑπὸ τῶν τρόχων. Vide Wesselingium. 36. ἀθρόων Reiskius. Libri ἀθρόως.

348. 21. καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν γυναικῶν Eichstadius. Eodem iure 28. τὴν τῶν τέκνων καὶ γυναικῶν αἰχμαλωσίαν scribas. 29. οὐκέ. Vulgo οὐδέ. 31. Aut hic αὐτοὺς aut 32. τοὺς Φοίνικας tollit Reiskius.

349. 8. ἡμέρας τινὸς τοιαύτης Eichstadius. Libri ἡμέρας τοιαύτης τινός.

350. 16. Lacunam indicavit Eichstadius.

351. 2. ἵππων Eichstadius. Libri ἱππέων. 13. Lege πεζῶν μέν. 32. Λιβύην ineptum est. Μοτύην Eichstadius.

352. 31. ἀνάγειν Eichstadius. Libri ἀνάγων.

353. 23. κατά: τὰ κατὰ Reiskius. 24. δουλεύσειν Reiskius. Libri δουλεύειν. 32. πρός Eichstadius. Libri περί.

354. 19. χώραν Eichstadius. Libri πόλιν. Vide Wesselingium.

355. 11. ὅπου Reiskius. Libri ὅτι που aut ὅτε. 23. ἡγεμόνα δὲ οὐκ ἔχοντες. Libri duo οὔτ' ἂν δ' ἡγεμόνα ἔχοντες. Id est οὐδένα δ' ἡγεμόνα ἔχοντες. Minus dextre Wesselingius barbarum Siculi ducis nomen hic latere suspicabatur. 33. παραπλεύσαντος Eichstadius. Libri καταπλεύσαντος.

356. 7. συνετελέσθη Reiskius. Libri συνετέλεσε. 9. βραχύν. Legebatur βραδύν.

357. 31. *ἀνελκύσαντες* Eichstadius. Libri *καθελκύσαντες*. 32. *οἱ Φοίνικες ἀνήψαντο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς — ὥςτε τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον ἀκουστὸν ἀλλὰ καὶ θεωρητὸν ποιῆσαι τὸ μέγεθος τοῦ προτερήματος*. Ridiculum est Poenos sibi ipsis ostendisse magnitudinem victoriae: quibus illam ne ab aliis quidem ostentari opus erat. An caeci proelio interfuerant, ut stragem navium virorumque, qualem modo descripsit, adhuc fama tantum cognossent? Enimvero neque mendo hic quicquam manifestius neque, ut arbitror, emendatione nostra certius: *τοῖς Καταναίοις μὴ μόνον ἀκουστὸν ἀλλὰ καὶ θεωρητὸν ποιῆσαι τὸ μέγεθος*. In portu Catanaeo post proelium commissum stationem ceperant Carthaginienses, eoque naves captivas deduxerant. Hi igitur illi sunt qui et antea nonnisi audiverant et nunc oculis cernebant victoriae magnitudinem. 34. Fortasse legendum *τὴν πορείαν μὲν ἐπὶ τῶν Συρακουσῶν ἐποιήσαντο. νομίζοντες δὲ πάντως*. 38. *διὰ τὴν γεγενημένην νίκην* hoc loco inepta sunt; ambigua autem, sive post *νομίζοντες δέ* sive post *τάχα γάρ* reponas: ut illis ego quidem plane carere malim, ad *παραδόξῳ* olim fortasse ascriptis.

358. 1. 2. Legebatur *καταπλήξασθαι — διορθώσασθαι*.

359. 12. *τὰς χιλίας* Eichstadius post Rhodomannum. Libri *τριςχιλίας*. 14. *μέν* fortasse delendum est.

360. 13. *τόν* secundum addidit Eichstadius. 29. *ἀπῆραν* aut simile verbum supplet Reiskius.

361. 26. *ὅταν ἡ νίκη μηδὲν ἧττον ᾖ τῆς ἥττης*. His verbis ut aliqua saltem sententia inesset, scribendum foret *ἥττων*. Quo posito iam contraria prodibit eius quae hic requiritur. Nam victoria si nihilo deterior est clade, aut melior sit necesse est aut aeque bona. Atqui Theodorus plane in adversam partem disputat. Negat enim Syracusanos promptos ad dimicandum esse, quam-

diu vicisse nihil eis prosit: nunc victis parendum erat Carthaginiensibus, victoribus autem Dionysio, ipsis Poenis graviori. Non igitur victoria aut par aut melior clade sed damnosior erat futura. Itaque ne ἥττων quidem huc convenit sed κρείττων potius. Sic autem corrigendum censeo: ὅταν ἡ νίκη μηδὲν ἧττον ᾖ τῆς ἥττης. Nempe haec erat misera Syracusanorum conditio quod seu victis seu victoribus sortem superatorum subeundum erat, serviendumque, si victi essent, Poenis, sin vicissent, Dionysio. 27. λειφθέντας γὰρ Καρχηδονίους δεήσει ποιεῖν τὸ προςταττόμενον. Καρχηδονίους, quod plane absonum est, libri duo in Καρχηδονίων mutant. Quorum ego non eam bonitatem cognovi quin illis coniecturam, si modo praestet, anteponere audeam. Iam vero nihil huc pertinet a quibus vincantur Syracusani: Carthaginienses enim etiam non nominati intelliguntur: illud magis ex re est, dominos, prout aut superabant aut superabantur diversos, discerni. Quam in sententiam sic repones: λειφθέντας γὰρ Καρχηδονίοις δεήσει ποιεῖν τὸ προςταττόμενον, νικήσαντας δὲ Διονύσιον ἔχειν βαρύτερον ἐκείνων δεσπότην.

362. 16. οὐδὲ λόγῳ παῤῥησίαν ἐπάγειν τολμῶμεν. Dici solet ἄγειν παῤῥησίαν, non ἐπάγειν, scribendumque puto ἔτι ἄγειν. 21. διὰ Reiskius. Libri μετά.

363. 3. τὸ οὖν ὅλον εἰς μίαν κατακεκλείσμεθα πόλιν. Apage istud οὖν in hac alacerrima oratione. Scripserat haud dubie: Γέλα καὶ Καμάρινα διὰ τοῦτον κατεστράφησαν, Μεσσήνη ἄρδην ἀνήρηται κατὰ συμμαχίαν, δισμύριοι τῶν συμμάχων ἀπολώλασι, τὸ σύνολον εἰς μίαν κατακεκλείσμεθα πόλιν. Supra l. I. 2. de historia: ὁρᾶσθαι γὰρ αὐτὴν προτρεπομένην ἐπὶ δικαιοσύνην, κατηγοροῦσαν τῶν φαύλων, ἐγκωμιάζουσαν τοὺς ἀγαθούς, τὸ σύνολον ἐμπειρίαν μεγίστην περιποιοῦσαν τοῖς ἐν-

τυγχάνουσι. 26. τοῖς Reiskius. Libri τοῦ. 33. Excidisse καὶ ἔρημοι videtur.

364. 1. οὐκ αἰσχυνόμεθα τὸν πολέμιον ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἱερὰ σεσυληκότα. Illo τὸν πολέμιον et membrorum parilitas corrumpitur et orationis tenor confunditur. Liber optimus τῶν πολεμίων. Quod recta ad verum ducit, τῶν πολέμων ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν — σεσυληκότα. Infra p. 365. 24. διόπερ ἕτερον ἡγεμόνα ζητητέον, ὅπως μὴ τὸν σεσυληκότα τοὺς τῶν θεῶν νεοὺς στρατηγὸν ἔχοντες ἐν τῷ πολέμῳ θεομαχῶμεν. 5. πολέμοις Reiskius. Libri πολεμίοις. 8. τόν addidit Eichstadius. 19. ἀοικήτους delet Reiskius. 37. ἐκ Reiskius. Libri ἐν.

365. 1. Πελοποννήσου Reiskius. Libri Πελοποννήσῳ. 11. ἄν addidit Reiskius.

366. 20. ἀντιλαμβανομένων Reiskius. Libri ἀντιλαμβανόμενος. 25. τὸ πλῆθος vel τὰ πλήθη Reiskius. 30. τό addidit Eichstadius.

367. 14. τούτου: τοῦ Eichstadius. 22. καί abesse malim. 36. πολεμίαις. Legebatur πολεμικαῖς.

368. 20. τῶν addidit Reiskius. 31. μόγις hic locum non habet. Et ne sequentia quidem satis sana sunt. Nam αἱ δέ requirit ut pars aliqua navium non omnes antea dicantur. Nihil desiderarem si scriptum foret, πλαγίαις ἐνέσειον. τινὲς μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ἐπικαίρου πληγῆς κατέδυον.

369. 16. δέ addidit Reiskius. 19. τῆς πνιγός Eichstadius, τοῦ πνίγους Reiskius. Libri τῆς πληγῆς. 22. αἱ addidit Reiskius. 37. Malim ἀφειμένοι.

370. 2. κατῆρχε: κατήρτυε Eichstadius. 27. Καρχηδονίους delent Eichstadius et Schaeferus Melet. p. 9. 36. ἐπί: ὑπό Reiskius.

371. 5. ἅπαν. Sic legendum. Et id ipsum libri praebere videntur. Legebatur ἅπαν τό. 8. τέ. Legebatur τότε. 24. οἱ μέν. Aut ὧν οἱ μέν aut καὶ οἱ μέν aut οἱ μὲν οὖν oportuerat. 31. λοιπήν

ex illo (30.) λοιπόν natum expunge. 36. Σικελίαν. Malim πόλεων additum.

372. 11. ὁ ποιησάμενος σκηνὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ, πρόςοδον δὲ τὸν ἐκ τῶν ἱερῶν συληθέντα πλοῦτον. Haec intelligi quidem possunt, sed concinna sic demum evadent: ὁ ποιησάμενος σκηνὴν μὲν τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, πρόςοδον δὲ τὸν — πλοῦτον.

373. 3. ὀλίγον: ὀλίγους Reiskius. 13. ἔθεσιν Eichstadius. Libri ἤθεσιν. 38. ῥᾳδίως Eichstadius. Libri ὡς.

374. 16. αὐτῆς Reiskius. Libri αὐτός. 19. πολλούς. Malim καὶ πολλούς. 34. τήν addidit Eichstadius. 55. διεβίβασε τὴν δύναμιν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς Ἔφεσον. Libri quidam optimi non Εὐρώπης sed Ἀσίας praeferunt. Quis tam hebes quin aut reponat illico διεβίβασε τὴν δύναμιν τῆς Ἀσίας εἰς Ἔφεσον, aut repositum saltem longe commodius esse agnoscat? 38. Post ὄχλος omisit καί Reiskius.

375. 16. Libri Κόνωνα μὲν τὸν τοῦ βασιλικοῦ. Quod correxit Reiskius. Sed τόν ab eo deletum uncis liberari velim. 22. μετὰ τοῦ στόλου παντὸς ἀπῆγεν εἰς Ῥόδον. ἀπάγειν de navibus sic non dicitur. Deinde imperfectum hic est ineptum. Legendum ἀπῆρεν.

376. 19 Post ἐξαίφνης delevit δ' Reiskius.

377. 6. ἂν πάντες: aut πάντες malim aut ἅπαντες.

378. 11. δύναμιν: διάνοιαν Reiskius.

380. 18. Legebatur στενήν. Quod correxit Reiskius, ante τὴν πορείαν aut διὰ τῆς Φωκίδος aut ὀξεῖαν vel simile quid inserens. 28. προπλεούσαις Reiskius. Libri προςπλεούσαις.

381. 25. τοιαύτης δὲ τῆς καταστάσεως οὔσης σπουδή τις εἰς τὰς πόλεις ἐνέπεσεν. Locum turpiter interpolatum bene repurgavit Reiskius, τοιαύτη τῆς μεταστάσεως σπουδὴ εἰς τὰς πόλεις ἐνέπεσεν, nisi quod τίς servare debebat. XVI. 54. τοιαύτη

φορά τις προδοτῶν ὑπῆρξε τότε κατὰ τὴν Ἑλλάδα. 27. Malim ἐκβαλοῦσαι. 33. προςαγαγόμενοι Eichstadius. Libri προςαγόμενοι. 37. Κορινθίους. Malim Κορίνθου. 38. Libri διειλέχθησαν.

382. 7. κατέστροφεν. Legebatur κατέστρεφεν. 11. τήν addidit Reiskius. 16. Libri Σέξοτος. 34. προαγαγόμενος Eichstadius. Libri προσαγόμενος.

383. 16. Ante ἐντός omisit τό Eichstadius.

384. 4. οὗτοι Eichstadius. Libri αὐτοί. 6. ἀπελθόντες Eichstadius. Libri ἐπελθόντες. 7. τόν addidit Reiskius.

387. 16. τοῦ. Libri τῆς. Possis etiam τήν. 17. βασιλεῦσαι Reiskius, βασιλεῦσαι τῶν Eichstadius. Libri βασιλεύσαντα. 18. δέ addidit Reiskius.

388. 8. διελήλυθει Eichstadius. Libri διελήλυθε. 10. Libri Σέξοτος.

389. 12. ἐπέστη. Id alibi ἐπέσχε dicere solet. 21. τέ Eichstadius. Libri τότε.

390. 13. δ' αἱ Eichstadius. Libri δέ. 31. Λακεδαιμονίοις Reiskius. Libri Λακεδαιμόνιοι.

391. 10. τέ addidit Eichstadius. 38. τὴν Κύπρον εὐφυῶς διακειμένην. Διακεῖσθαι de locis sic dici inauditum est. Dele igitur praepositionem ex illo διανοούμενος huc propagatam.

392. 8. αὐτός. Immo οὗτος. Nam rex si semet ipsum belli ducem praebuit, quid Hecatomno agendum superfuit? 18. παρειλήφεισαν Eichstadius. Libri παρειλήφασιν. 20. καταπέμψας. Immo καταστήσας vel καταδείξας. 24. κατελάβετο Eichstadius. Libri κατέλαβε τό. 34. ἐπελθών Reiskius. Libri ἀπελθών.

393. 29. τῆς θαλάττης Eichstadius. Libri τῇ θαλάττῃ. 34. ἐπέπλευσε Eichstadius. Libri ἔπλευσε.

394. 17. ἐν Reiskius. Addebatur τέ. 36. Λαὸν πόλιν Reiskius. Legebatur λαὸν καὶ πόλιν. Confer Niebuhr. Röm. Geschichte vol. I. p. 45.

395. 18. προςπλέων. Legendum ὁ προςπλέων. 29. αὐταῖς Reiskius. Libri αὐτῷ.

396. 24. ὑπέσχοντο Reiskius.
397. 3. Ante κατά omisit καί Reiskius.
398. 4. πολιορκίαν. Ita scribi lingua iubet. Neque aliam codicis scripturam ex annotatione quidem Wesselingii erueris, tametsi ipse τὴν πολιορκίαν rescripsit. 10. ἀπήλλαττον. Legebatur ἀπηλλάττοντο. Atqui non magis ἀπαλλάττεσθαι pro ἀπαλλάττειν quam ἀπαλλάττειν pro ἀπαλλάττεσθαι dicitur. Apud Polybium X. 49. 10. ἐπιέζοντο, καὶ κακῶς ἀπηλλάττοντο vitium corrigenti, Reiskio recte obedivit Schweighaeuserus. 12. οὐ μέτριος ἐν τοῖς εὐημερήμασι γενόμενος. Hacc illis sane non disconveniunt quae proxime sequuntur: προςέταττεν ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ κρατοῦντι. Sed mox apparet speciem tantum severitatis induisse Dionysium, reapse autem πάντων ἐπιεικέστατον se praebuisse. Quid igitur magis decuit Diodorum, Italicorumne ex mente, ficto terrore perculsorum, loquentem lectores decipere, an id statim quod res erat exponere insolitamque Dionysii clementiam praedicare? Id utique, opinor, quod postremum posuimus. Atque ita videtur Rhodomannus sensisse, quum contrariam illi οὐ μέτριος sententiam restituere infeliciter tentaret. Nihili enim eius sunt coniecturae ὅδε vel τότε μέτριος — γενόμενος: et sic potius scribere debebat: ἐπικηρυκευσαμένων δ᾽ αὐτῶν πρὸς τὸν Διονύσιον, καὶ παρακαλούντων λύτρα πράξασθαι, οὗτος μέτριος — γενόμενος, προςέταξεν ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα. 19. κατάξας: πήξας Eichstadius. 27. πράττων. Liber optimus πράξειν. Vnde sane malim πρᾶξαι.
399. 3. ταύτης δὲ τοὺς μὲν ἐνοικοῦντας ἐν Συρακούσαις μετῴκισε. Si κατῴκισε scribas cum uno non primario libro, grammatica quidem salva est. Sed et aptius est μετοικίζειν et tritius in talibus Diodoro. Vide c. 107. τοὺς μὲν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ μετῴκισεν εἰς τὰς Συρακούσας. XVI. 82.

τοὺς μὲν Λεοντίνους εἰς Συρακούσας μετῴκισεν. Vbi itidem liber unus κατῴκησεν, ut paullum tribuendum sit scripturae κατῴκισεν, quippe qui merus forte librarii error sit. Nam ultro citroque haec verba permiscentur. Itaque in hanc sententiam propendeo, εἰς Συρακούσας hic quoque scripsisse Diodorum, quod propter ἐνοικοῦντας in modum vulgatae depravatum est. 5. κατασκάψας Eichstadius. Libri καταστρέψας. 7. Αἰφοίκουσαν. Aequicolum in hoc latere suspicatur Reiskius ad p. 396. 1. 28. συγχωρῆσαι. Aptius est συγχωροῦσι, quod malit Reiskius. 36. πολιορκήσειν. Malim ἐκπολιορκήσειν. Neque enim oppugnare perpetuo Rhegium, sed et expugnare, ut opinor, constituerat.

400. 7. Malim τῇ πόλει.

401. 9. ἐπεβάλοντο. Legebatur ἐπέβαλον. 39. τὰ addidit Reiskius, idemque etiam τὰ post τά. 32. Post ὅτι desidero οἱ.

402. 17. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι καί τινες ἕτεροι τῶν ἄλλων. Hoc ego quidem non sollicito. Sed si qua hic emendatio facienda sit, nulla infelicior excogitari potest aut magis plumbea quam quae adhibita est ab homine impudentissimo qui MS. Regium priorem ad arbitrium suum refinxit. Quis enim tam laevus, quin καί τινες ἕτεροι τῶν Ἑλλήνων malit rescribere, quae nomina centies commutata sunt, quam ἕτεροι cum illo temere abiicere? 21. διαλυθεὶς τῆς — διαφορᾶς. Huic casui congruet ἀπολυθείς: sed διαλυθείς requirere τὴν διαφορὰν seu τὰς διαφοράς existimo. 23. Corr. Εὐαγόρας errorem operarum. 35. καθέρψοντες Reiskius. Libri καθεψῶντες.

403. 7. καθ' αὑτῶν. Scribebatur κατ' αὐτῶν. 10. τετελευτήκεισαν Eichstadius. Libri τετελευτήκασι.

404. 12. ἐκβαλόντες. Legebatur ἐκβάλλοντες. 19. οἱ καλούμενοι Σένωνες ἔτυχον λαβόντες τὸν πορρωτάτω κείμενον λόφον τῶν ὀρῶν παρὰ θάλατ-

τῶν: Mons quem Galli Senones insedisse dicuntur non potuit ad alium quam ad Apenninum pertinere. Huius enim unius iuga Senonibus vicina sunt. Atqui ille si, quod ait Diodorus, ad mare pertigit, frustra Horatius negabat fieri posse, in mare ut celsus procurreret Apenninus. Sane λόφος ille alienum locum hic tenet, et in planitiem convertendus est qualem Senones Galli involuerunt: λαβόντες τὸν πορρωτάτω κείμενον τόπον τῶν ὀρῶν παρὰ θάλατταν: acceperant loca longissime a montibus ad mare sita. Caeterum eandem coniecturam nunc demum video iam olim a Cluverio propositam, sed spretam a Wesselingio. 51. παρετάξαντο: συμπαρετάξαντο aut παρετάξαντο σὺν vel ἅμα Reiskius. 58. χρήματα λαβεῖν περὶ τῶν ἠδικημένων. Malim ὑπὲρ quam περί.

405. 28. δ' αἰ. Legebatur δέ.

406. 11. Malim καὶ παρὰ τὸν ποταμόν. Quod inter alia etiam Reiskius coniecit.

407. 7. ἀνακόπτοντες: ἀποκόπτοντες Reiskius.

408. 30. δημοσίας. Malim δημοσίᾳ. 33. τήν. Aberat. Conf. Sylburg. ad Dionys. Archaeol. VI. 31..

409. 13. Excidisse magistrum equitum animum advertit Reiskius. 24. ἀγαγών. Malim προςαγαγὼν aut alio quo modo expressum quo exercitum duxerit Camillus. 30. Οὐεάσκιον: Οὐολσίνιον vel Θύσκλον suspicatur Niebuhrius R. G. vol. II. p. 280.

41[illegible]. Scribebatur Ἰάσωνος.

415. 18. ἐκυρίευε — τῶν πόλεων σχεδόν τι τὸ πλέον. Liber princeps σχεδόν τι πλέον. Vnde si hariolari mihi libeat, facile illud *ΠΛΕΟΝ* in *ΠΑΣΩΝ* convertere possim: τῶν πόλεων σχεδόν τι πασῶν. Sed nolim nimium tribui merae haud dubie describentis negligentiae.

417. 17. προϋπαρχούσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς εἰρήνης. Absurdam hanc scripturam optimorum

librorum ope, qui τοῖς Ἑλληνικοῖς κοινῆς praebent, sic facile est restituere: προϋπαρχούσης τοῖς Ἕλλησι κοινῆς εἰρήνης. XVII. 9. μετέχειν τῆς κοινῆς τοῖς Ἕλλησιν εἰρήνης.

418. 26. Libri, quorum ea est scriptura, κατορθωμένοις. 31. Libri ἐπερωτήθη.

419. 27. ἔχοντα etsi falsum non est, usitatius tamen ἄγοντα.

420. 9. λύπης: λύτπης reponebat Schaeferus Melet. p. 128. 33. ἐὰν Εὐαγόρας ἐκχωρήσῃ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Κύπρον πόλεων, αὐτὸς δὲ μόνος τῆς Σαλαμῖνος βασιλεύων τελῇ φόρον. Quum de sociis regni Euagorae ne cogitari quidem possit, ineptum est μόνος et recte a Wesselingio ex codicibus in μόνης conversum. Sed eadem opella sine illis scribere debebat etiam αὐτῆς: ut ne Euagoras ab Euagora distingueretur. III. 69. πρὸς αὐτὴν μόνην τὴν ἀπὸ τῆς θέας τέρψιν. Et alibi saepissime.

421. 12. ἰδίους εὐνοίαις κατασκευάζεται. Hanc phrasin alibi ubique articulus comitari solet. Ac plane scribendum hic quoque ταῖς εὐνοίαις. 33. ἐξομοιοῦται: ἐξίσοι τε Reiskius.

422. 4. ὧν Schaeferus, qui in librum XV. praeclaras aliquot emendationes mecum communicavit. Legebatur ἦν. 8. ἔτι δέ. Libri ἐπί vel ἐκεί. 33. περιτεθέντων: περιταθέντων Reiskius.

423. 1. πρὸς μὲν τὴν κατὰ τὸν Εὐαγόραν διαβολὴν ἀνεγίνωσκε τὴν ὑπ' Ὀρόντου γεγενημένην ὑπακούσιν ὡς βασιλέα βασιλεῖ προσήνεγκεν. Post γεγενημένην lacunam esse aliquot verborum, id quod Stephanus iam senserat, recte monuit Rhodomannus, eamque sic expleas licet: τὴν ὑπ' Ὀρόντου γεγενημένην σύλλυσιν ὥστε αὐτόν etc. Sed in reliquis infelicior fuit ille, qui et ὑπακούσειν pro eo quod nos reposuimus ὑπακούειν scripserit, et προσήνεγκε in προήνεγκε mutatum sequenti membro adiunxerit. Atqui huius quidem et scriptura

et positura vulgata diligenter custodienda est: expellenda vero eius interpretatio ἀνεγίνωσκε. Sin προςφέρειν dixit de epistola XVII, 39. καὶ τὴν μὲν ἀληθινὴν ἐπιστολὴν ἀποκρυψάμενος, ἑτέραν δὲ γράψας φέρουσαν πρὸς τὸ ἑαυτῷ συμφέρον, προςήνεγκε τοῖς συνέδροις. Quod valet idem atque ἀνέγνω. Plutarchus Lysandro p. 446. τὸν δ' Ἀγησίλαον ἔβλαπτε Διοπείθης, ἀνὴρ εὐδόκιμος ἐπὶ χρησμολογίᾳ, τοιόνδε μάντευμα προςφέρων εἰς τὴν χωλότητα τοῦ Ἀγησιλάου. Qui eandem rem narrans Agesil. p. 597. ἦν δὲ Διοπείθης inquit ἀνὴρ χρησμολόγος ἐν Σπάρτῃ — οὗτος οὐκ ἔφη θεμιτὸν εἶναι χωλὸν γενέσθαι τῆς Λακεδαίμονος βασιλέα, καὶ χρησμὸν ἐν τῇ δίκῃ τοιοῦτον ἀνεγίνωσκε. Nihil autem necessum est illa ἑαυτὸν δὲ — συντεθεῖσθαι verbo unde pendeant onerari. Quod quum facillime intelligatur, tum elegantius tacetur. 3. συντεθεῖσθαι Reiskius. Legebatur συντίθεσθαι.

426. 1. τέτ' μὲν Schaeferus.

427. 11. παρόντας. Immo Ἰταλιώτας.

428. 36. ἀνετέτραπτο Reiskius. Possis etiam συνετέτριπτο, ut XIX. 43. τῆς φάλαγγος συντετριμμένης.

430. 9. ἐνεστήσαντο Reiskius. 19. Malim μεθέστασαν.

431. 21. Libri Σέξστον.

433. 25. Διονυσόδωρος Reiskius. Et sic citat Corsinus F. A. II. 1. p. 299. Vulgo Διονυσιόδωρος.

434. 2. καταλεχθῆναι. Malim καταδεχθῆναι.

436. 13. συντόμως. Immo συντόνως. 23. μεθ'. Legebatur καθ'. Id quod hic quidem consistere nequit. 24. οἰκοῦντες. Immo φρουροῦντες.

438. 17. προτιθεὶς Reiskius. Libri προςτιθεὶς. 18. δ'. Hoc de meo addidi. 27. ἐπὶ Schaeferus. Vulgo ἀπό.

439. 19. στρατιώτας μὲν ὁπλίτας καταλέξαι. Μὲν omnino post ὁπλίτας ponendum. Sed et ὁπλίτας post καταλέξαι repositum malim. 36. βεβαιοτάτην πίστιν διεφύλαττεν. Malim τὴν πίστιν. Ita infra p. 440. 21. βεβαίως ἐτήρουν τὴν φιλίαν. XVIII. 58. τὴν εὔνοιαν βεβαιοτάτην τετηρηκώς. Atque ita hic praecesserat ἀδιάλυτον ἐφύλαττε τὴν ἔχθραν.

440. 18. ἐπολιόρκησε. Malim ἐξεπολιόρκησε. Oppugnando enim duntaxat castello nunquam futurum erat ut in libertatem illos vindicaret.

441. 17. ἐπολέμουν Reiskius. Legebatur πολεμοῦντες. 32. Immo μόραι — μόραν.

442. 25. ἐν. Aberat.

443. 7. ἂν hic nihil agit. 12. δύναιντο καὶ φθάσαι κατὰ τὸν κίνδυνον. Φθάσαι corrigendum, ut fecimus, πταῖσαι. Deinde pro δύναιντο utique scribendum ἐδύναντο. 13. ἀπό. Vulgo ὑπό. 26. δ' οὖν. Legebatur γοῦν.

444. 11. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ πάντων Λακεδαιμονίων τῇ αὐτῇ δυνάμει στρατευσάντων ἐπὶ τὰς Θήβας. Hoc quidem falsum videtur. Exercitus enim de quo loquitur ille est quo supra (c. 32.) Thebas petivisse Lacedaemonios narraverat. Is vero erat, ut ait illic, πλειόνων τῶν μυρίων ὀκτακισχιλίων, ὧν ἦσαν Λακεδαιμονίων πέντε μόραι. Iam Spartanorum consentiunt fere scriptores μόρας fuisse sex: quorsum igitur πάντων Λακεδαιμονίων, quorum quinque tantum μόραι exiverant? Aut minus accurate loquutus est Diodorus aut scripserat οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ πάλιν τῶν Λακεδαιμονίων τῇ αὐτῇ δυνάμει στρατευσάντων ἐπὶ τὰς Θήβας. Sic et Xenophon Historia graeca V. 4. 47. ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ἐπέστη, πάλιν ἔφαινον φρουρὰν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὰς Θήβας. 15. προςμαχομένου tacite Schneiderus ad Xenoph. hist. gr. p. 385. 55. Scribe σιτοπομ-

πίαν. Neque enim alterum introducere debebam ubi non erat et hic et Exc. p. 4. 9., sed ubi est (vol. III. 452. 21.) expellere.

445. 15. τοῖς ἄλλοις: ταῖς ἄλλαις Reiskius. 25. ἀναμνησθείς: γάρ addit Reiskius.

446. 26. ποιουμένους. Recte procedet libri optimi scriptura ποιουμένοις addito ἐπιθέμενοι.

447. 6. τάς τ' ἐν αὐτῇ πόλεις Reiskius. Vulgo τάς τε ναῦς τῇ πόλει. 9. καθόλου τὰς χώρας τὰς τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους πόλεων ἐξιδιοποιησάμενος. Ipsis igitur urbibus sollicite cavisse videtur ne amicus fieret. Nunquam stultiorem ducem vidi. Sed bene accidit quod libri duo meliores vestigia certe veri servarunt. Qui quum τὰς πόλεις repraesentent pro illo τὰς χώρας, iam facile est sic locum restituere: τὰς πλείστας τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους πόλεων. 32. κατέστροφε. Vulgo κατέστρεφε.

448. 18. δέ delet Reiskius. 27. τῆς addidit Reiskius.

449. 28. Post πατρίδων desidero ἀπηγριώθησαν aut tale quid. Similiter Reiskius.

450. 4. διαβληθέντες δέ, ἐγένοντο περικατάληπτοι. Legebatur διαβληθέντες ἐγένοντό τε περικατάληπτοι. 13. νεωτερίζειν ἐπιβαλόμενοι καὶ γνωσθέντες, ἀνῃρέθησαν. Aliquoties ita verbo γινώσκεσθαι usus est Diodorus. Sed hic quidem aliud scripserat. Libri meliores tres καὶ σταλέντες, margo Stephani καὶ στασιάσαντες. Horum illud στασιάσαντες infelicis est coniectoris emblema σταλέντες istud emendaturi. Rectius, ut videtur, nos reposuimus ἐπιβαλόμενοι καὶ σφαλέντες. Excerpt. de Virt. et Vit. p. 94. 31. τοῦ πρώτως ἐπιβαλόμενον σφαλῆναι. XVII. 48. μεγάλαις ἐπιβολαῖς ἐγχειρήσας, καὶ παρ' ἐλπίδα σφαλείς.

451. 21. ἕκαστον: ἑκάστου aut ἑκάστων Reiskius. 27. ἑπτὰ στόμασι vulgo illis ἀπὸ θαλάττης annexa post ἐκβολὰς ponit Reiskius. Mihi placuit γὰρ τοῦ scribere pro τοῦ γάρ. 38. πορευτὰς Reiskius. Legebatur πορείας.

453. 7. ὅπλων. Immo τόπων. 15. ἀεὶ abesse malim. Nisi enim μᾶλλον addideris, inane est. 16. Vulgo ἔγνωκαν. 38. τῶν delendum est. Sic dici solet, φιλοτιμεῖσθαι περί τι.

454. 9. Post τότε delevit δὲ Schaeferus. 18. στρατείας. Vulgo στρατιάς. 38. προςηγόρευον Ἀρκαδίαν. Immo προςηγορεύετο Ἀρκαδία.

456. 29. Malim προκαλεσάμενοι. 38. προςκατεσκεύαζον: προςκατεσκεύαζε Reiskius. Libri προκατασκευάζων. τὰς delendum.

457. 1. ὥςτε Reiskius. Legebatur ὡς καί. 29. ὁ εὐνοῦχος: διʼ εὐνούχου Reiskius.

458. 4. οὐδέ. Vulgo οὔτε. 23. τὲ dele.

459. 19. χρήματα. Immo θύματα. 37. τό. Malim τί.

460. 30. τῶν delet Reiskius, qui et συντελουμένας.

461. 29. Libri Σέξστον. 35. συντεθεῖσθαι Reiskius. Legebatur συντίθεσθαι.

462. 3. Sententia postulat διόπερ οἱ μὲν εὐνοϊκῶς ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων. 15. πολυπραγμονοῦσι τῶν κατὰ τὴν Λακωνικήν. Legendum τὶ τῶν. XX. 54. τῆς ἀνάγκης οὐ πολυπραγμονούσης τι τῶν παρʼ ἀνθρώποις ὁσίων. IV. 44. μηδὲν τῶν καθʼ ἑαυτὸν πολυπραγμονεῖν. 30. στρατείας Schaeferus. Vulgo στρατιάς. 36. ἀνδράποδον Reiskius, oblitus etiam ἀποδεδρακότα in ἀποδεδρακός mutare.

464. 9. ὑπερδεξίοις Reiskius. Legebatur δεξιοῖς. 11. ὄντων: παρόντων Schaeferus. Aut hoc recipiendum est aut ἑπτὰ pro ἓξ scribendum.

467. 14. κατεκτήσαντο Reiskius. Legebatur κατεστήσαντο. 33. δεῖ ante διαφυλάττειν collocabat Schaeferus.

468. 15. δʼ οὖν. Vulgo γοῦν.

469. 4. λύτης Schaeferus Mel. p. 128. Libri λύπης. 25. προςαγαγόμενος Schaeferus. Libri προςαγόμενος.

470. 4. Ἀμύντας μὲν Θαῤῥαλέου. Hunc hominem Aelianus et Iustinus Menelao, Dexippus Aridaeo patre natum dicunt, ut annotavit Wesselingius. Et cum illis quidem nunquam conciliari poterit Diodorus: sed Dexippi opinor eandem olim et Diodori sententiam fuisse. Quantillum est enim quod differunt ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ et ὉΑΡΡΙΔΕΟΥ, i. e. ὁ Ἀῤῥιδαίου. Supra l. XIII. 91. ΘΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ pro ὉἙΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ et 103. ΘΕΟΦΙΛΟΥ pro ὉΟΦΙΛΟΥ scripta in libris idem vitium referebant.

473. 27. στρατιωτῶν: στρατηγῶν ὧν Schaeferus. 32. Structura non expeditur nisi aut κρίνας (31.) scribas aut quod Schaeferus malebat παραδόξως οὖν.

475. 17. δ᾽ ἐκ. Legebatur δέ. 31. καὶ τὴν χώραν. Malim τὴν χώραν καί.

476. 24. συναποστατῶν. Immo συναποστάντων. XVIII. 40. μετὰ τῶν συναποστάντων στρατιωτῶν.

477. 13. μέν malim post τούς (14.) poni. 24. οὗτος Schaeferus. Legebatur αὐτός.

478. 33. οὐδέν: οὐδενός Reiskius. 38. Post τινάς desidero ἄλλας.

481. 9. ἐπέλειπε Schaeferus. Legebatur ὑπελείπετο.

483. 12. ἑκάτεροι Reiskius. Vulgo ἑκάτεραι. 18. τὴν — καταστροφήν Reiskius.

487. 18. διακοσίας ναῦς ἰδίᾳ πληροῦντες Reiskius. Legebatur διακοσίαις ναυσὶ διαπληροῦντες. Conf. Valcken. ad Herodot. VIII. 1. 33. Malim τῇ — ἡγεμονίᾳ.

488. 16. παραγαγόντων Schaeferus. Vulgo παραγόντων. 25. κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν. Libri optimi ἔχοντες. Vnde scribendum fuit ἑλόντες. 30. ἡττώμενοι. Malim ἡττημένοι.

489. 8. τῆς πόλεως post ἔξοδον reposita malim. Neque enim ἥλιος τῆς πόλεως Graeca loquendi formula videtur. 11. στρατείαν. Schaeferus. Le-

legebatur στρατιάν. 32. ἄρχοντα σύμμαχον. Immo ἄρχων σύμμαχος. 34. ἡττῆσθαι Schaeferus. Vulgo ἡττᾶσθαι.

490. 2. καταλήψει: κατηλύσει Reiskius. 21. πολλαπλάσιον. Malim πολλαπλασίονα. Inter eadem variant libri XIX. 93. 24. καλῶς ἀγωνισάμενος post ἐνίκησε (v. 22.) ponit Reiskius, post κεφρόνητον (v. 25.) ego reponam. Sed 26. δύνηται. Vulgo δύναιτο. 28. ἐκέλευεν οὖν. Vulgo ἐκέλευε γοῦν. 37. στράτευμα. Legebatur στρατοπέδευμα.

493. 19. Immo Ἡγέλοχον. 35. καταβάντων Schaeferus, συγκαταβάντων Reiskius.

494. 22. ἵππων Schaeferus. Vulgo ἱππέων. 31. Malim αὐθαδῶν. 33. Malim τῶν ψιλικῶν!

497. 12. τὴν inseruit Schaeferus. Quem sequi non debebam. 35. προτερῶν. Vulgo πρότερον. III. 52. πολὺ προτερεῖν τοῖς χρόνοις. IV. 4. πολὺ τοῖς χρόνοις προτεροῦντα.

499. 31. τῶν δ' Ἰώνων Λύκιοι τε καὶ Πισίδαι. Absurdum illud Ἰώνων qui quocunque modo loco huic aptare tentant operam ludere videntur. Quid enim attinebat hic Iones introduci, comprehensos iam illis (v. 18.) τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις? Quodsi tamen denuo eis locus hic conceditur, desideres Aeoles Doriensesque, qui itidem urbes in Asia incolebant. Sed, nisi fallor, locus hic alia longe quam adhuc tentata est emendatione sanandus est: τῶν δ' ἐθνῶν Λύκιοι etc.. Hoc quidem et lenissimum est: certe ε et ι nihil fere, θ autem et ω more veteri scriptae exiguum quid differunt: et vero etiam aptissimum. Dixerat antea de urbibus et satrapis adversus regem confoederatis: unde iam ad gentes rebelles venit, Lycios, Pisidas, Pamphylios et reliquos. Nunc illud superest ut structuram loci expediam, non librariorum sed scriptoris, ut opinor, negligentia impeditiorem. Qui

nomina gentium eadem structura persequutus est qua antea satraparum: licet verbum unde utraque pendent ad satrapas tantum quadret, minime ad gentes.

500. 19. Post *Δατάμου* Schaeferus *Μιθροβαρζάνης* inserit. 31. *πρῶτον* delet Schaeferus. *παλιμπροδοσίαν* et 34. *παλιμπροδότην* Reiskius. Scribebatur *πάλιν προδοσίαν* et *πάλιν προδότην*. Eadem librariorum imperitia eadem alibi menda peperit, ut *πάλιν αὐτομόλους* pro *παλιναυτομόλους* apud Xenophontem histor. gr. VII. 3. 10. 36. *ἀπορίας*. Immo *περιπετείας*.

501. 9. *τότε* Reiskius. Legebatur *τέ*. 37. *ἔπεισαν* delet Reiskius.

505. 10. Vulgo *Διονυσιόδωρον*. 14. *ἑταιρειῶν*, deleto *τήν* (v. 10.), Reiskius.

ANNOTATIONES

AD VOL. III.

P. 1. *l.* *χρυσεῖα.* Vulgo *χρυσία.*

7. 10. *τέ.* Malim *δέ.* 19. *αὐτόν* Reiskius.

8. 36. *περιυπτεῦσαι* Reiskius.

10. 8. Vulgo *Λικίννιον.*

11. 12. Scribebatur *Ταυρομένειον.* Conf. Burmann. ad Dorvillii Sic. p. 373.

13. 13. *χρυσεῖα.* Vulgo *χρύσεια.*

15. 3. Malim *παρῄρητο.* 9. *ἐπιγνόντες.* Legendum videtur *ἀπογνόντες.*

16. 8. *δ'* delet Reiskius.

17. 5. *ἐν σταδίῳ ὀλίγῳ δὲ διαστήματι τῆς διατειχίου ἔσω μάχης οὔσης.* Hunc locum ita corrigit Reiskius ut molesta illa *σταδίῳ* et *διατειχίου ἔσω* tollat: aliter Schneiderus voce *διατειχίον*, *ἐν σταδιαίῳ γὰρ ὀλίγῳ τε διαστήματι τοῦ διατειχίου ἔσω μάχης οὔσης*, *διατειχίον* explicans *διατείχισμα.* Vbi tamen, ut alia taceam, nemini non displiceat illud *ὀλίγῳ τε.* Nihil equidem certi quod hic reponam habeo; sed hariolari si licet, illis nihilo deterius restituam: *ἐν σταδιαίῳ δὲ διαστήματι διὰ τείχους εἴσω τῆς μάχης οὔσης.* Vbi *σταδιαίῳ* quidem mihi cum Schneidero commune est.

23, 8. *πολεμίαις.* Legebatur *πολεμικαῖς.* 27. *ἐμποδιζόμενοι δὲ ταῖς ὁρμαῖς.* Malim *τῆς ὁρμῆς*, ut est *κωλύεσθαι τῆς ὁρμῆς* XX. 51. et *ἐμποδίζεσθαι τῆς πορείας* XIV. 28.

24. 22. *προςῆγε.* Malim *προῆγε.* 26. *οἱ δέ.* Immo *οἱ δ' ἐκ.*

25. 32. οὖσαν. Lege οὔσας. Nam Imbrus etiam Atheniensibus parebat. Atque eundem numerum Rhodomanni interpretatione expressum video.
30. 12. παλαιάν. Immo πάλαι. Isaeus p. 69. τὰ μὲν παλαιὰ γεγενημένα. Recte Stephanus πάλαι.
35. 19. μεθίεσθαι. Legebatur μεταθέσθαι.
36. 10. Aut delendum τῶν aut τινῶν scribendum.
37. 16. οὖν. Malim δ' οὖν.
48. 30. τέ. Immo δέ.
51. 32. ἀπόγονος μὲν ἦν τῶν ἑπτὰ Περσῶν: ἑνὸς τῶν ἑπτά Reiskius recte omnino. XIX. 40. ἀπόγονος δ' ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Περσῶν. Vbi mirabiliter ἑνός itidem deest libris duobus. Excerpt. p. 85. 10. τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν τὸν μάγον ἐπανελομένων ἑνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονον.
54. 23. Ἑλλήνων Reiskius.
56. 30. συνετέλεσε. Aptius est διετέλεσε. 32. παρὰ βασιλεῖ suspecta sunt.
58. 7. ἐβασίλευσεν. Vulgo ἐβασίλευεν.
60. 29. Legendum τὰ πλεῖστα.
63. 5. οὐκ delendum est. Excerpt. de Virt. et Vit. p. 96. 1. τροφὴν δὲ ὀλίγην χορηγῆσαι, πρὸς αὐτὸ μόνον στοχαζομένην τὸ δύνασθαι τὴν ἀτυχίαν ἐνεγκεῖν.
64. 7. Immo ὅποι.
65. 7. καὶ πάντα φιλοφρονηθείς. Aut καὶ πρὸς πάντας φιλοφρονηθεὶς legendum aut quod minus placet πάντα καὶ φιλοφρονηθείς.
68. 11. Corrige errorem typothetae φορέσασα.
71. 38. Scripturas librorum consideranti non improbabile videatur τῷ κρατοῦντι τῆς πόλεως τυράννῳ scribendum esse. Non plane dissimilis locus XIV. 105. σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ κρατοῦντι.
72. 3. ὡρμᾶτο. Immo ὥρμητο.
74. 10. μακατιθεμένην. Malim μετατιθεμένην.
75. 23. Malim προκαλεσόμενος.

78. 17. *καθ'*. Malim *μεθ'*.
79. 4. *ἀθρόοις*. Legebatur *ἀθρόως*.
84. 2. *καί* hic nihil significat.
85. 14. *ἔθαψε*. *ἐθανάτωσε* Reiskius. Possis et *ἀπέσφαξε*.
89. 32. *παραστατῶν*. Malim *παραστάντων*.
91. 2. *ἐν τοῖς λόγοις* suspecta habeo.
92. 17. Legendum videtur: *ἀνηγόρευσαν. ὁ δῆμος τῶν Συρακοσίων Τιμολέοντα Τιμαινέτου Κορίνθιον θάπτει μὲν ἀπὸ διακοσίων μνῶν, ἐτίμησε δέ*. 23. *ἀνοικίσας*. Libri *ἐνδικίσας*.
93. 16. *τῆς Ἀσίας ὑπὸ Μακεδόνας ἐσομένης αἰχμαλώτου*. Immo *ὑπὸ Μακεδονίας*. XI. 25. *ὥστε δοκεῖν ὑπὸ τῆς νήσου γεγονέναι τὴν Λιβύην ὅλην αἰχμάλωτον*. 20. *μέν* post *βασιλεῖ* commodius ponetur. 24. *μουσικοὺς μεγαλοπρεπεῖς*. Legebatur *μουσικοὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς*.
94. 10. *προςενέγκασθαι τῶν ἐπιτετευγμένων ποιημάτων*. Immo *προενέγκασθαι*. XIV. 109. *τὰ ποιήματα προφερόμενοι* et ibidem *προφέρεσθαι τὰ ποιήματα*. XV. 6. *καί τινας στίχους τῶν δοκούντων ἐπιτετεῦχθαι προενεγκαμένου*. Vbi libri tres *προςενεγκαμένου* eodem errore. 16. *μεταπέσοιτο*. Legebatur *μεταπέσοι ποτέ*. 28. *θνατῶν* Reiskius. Vulgo *θανάτων*.
97. 22. *συμμαχίας*: *μάχας* Reiskius.
105. 26. *τηρεῖν πρὸς αὐτὸν τὴν πατροπαράδοτον εὔνοιαν*. Legebatur *τηρεῖν τὴν πρὸς αὐτὸν πατροπαράδοτον εὔνοιαν*. XV. 74. *τηρεῖν τὴν πατροπαράδοτον πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν*. Quemadmodum et hic verba collocare poteris.
107. 8. *τοὺς συνορίζοντας*. Immo *τὰ συνορίζοντα*.
114. 6. *δὲ περί* Reiskius. Libri *δ' ἐπί*. 25. Quum *καί* desit uni libro, vide ne scribendum sit: *ἑτοιμασάμενος τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν, τὰς δυνάμεις διείλετο εἰς τρία μέρη*.
120. 17. Scribebatur *δορύκτητον*.
122. 1. *γενόμενοι*. Vulgo *γινόμενοι*

129. 12. τούς: τούτοις Reiskius.
130. 16. καὶ supervacaneum est.
132. 30. τέ. Immo δέ.
136. 7. τῶν Περσῶν: τὸν Πέρσην Reiskius. 26. Vulgo ἱέμενον.
141. 15. προςπεσεῖν. Immo προπεσεῖν.
142. 5. συγχωρήσειν Reiskius. Legebatur συνεχωρήσειν.
148. 14. ἐπὶ delet Reiskius.
149. 20. ἐν ταύταις. Malim ἐνταῦθα.
151. 35. ἐκ: οἱ ἐκ Reiskius.
153. 22. ἐστερημένης. Vulgo ἐστερημένη. αὕτη. Malim αὐτή.
154. 24. Malim ὅποι. 35. εἰ. Immo ἤ. 37. αἰρόντων. Fortasse legendum est αἰωρούντων.
156. 4. αὐτῷ aut deleas oportet aut cum ταῦτα permutes. 30. Locus hic de constructione curruum falcatorum insignis, doctorumque virorum dissensu agitatus. Quorum opiniones, quum ad ipsam scripturae sinceritatem constituendam momentum faciant, nostrum est sub examen vocare, si litem eorum componere possimus. Ait autem Diodorus: τούτων ἑκάστου παρ᾽ ἑκάτερον τῶν σειραφόρων ἵππων ἐξέκειτο προςηλωμένα τῷ ζυγῷ ξύστρα παραμήκη τρισπίθαμα, τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀκμῆς ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόςωπον ἐπιφάνειαν, πρὸς δὲ ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ᾽ εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόςωπον ἐπιφάνειαν τοῖς πρότερον, τὸ δὲ μῆκος μείζω καὶ πλατύτερα· συνηρμοστο δὲ ταῖς τούτων ἀρχαῖς δρέπανα. Hoc est: *horum curruum uniuscuiusque iuxta ambo funales equos* (id est eos qui utrumque currus quadriiugi latus tenebant) *affixae iugo radulae prominebant, oblongae, trium palmorum, quae cuspidem habebant obversam frontibus hostium, circa inclinationes autem axium aliae duae in rectum tendentes, acie itidem frontibus hostium adversa,*

sed longiores prioribus latioresque: iniunctae autem harum finibus erant falces. Vbi caetera quidem omnia planissima sunt; illa vero πρὸς ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων variis interpretationibus obnoxia et ab aliis alio tracta. Perizonius quidem Curt. Vind. p. 167. κατακλίσεις τῶν ἀξόνων interpretabatur locum ubi axes ex curru demittuntur in rotam, indeque apta spicula transversa utrimque prominuisse putabat. Schefferus autem Clericusque quum illa πρὸς ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων acciperent de loco ubi axibus currus incumbit, tum radulas inde in hostem adversum directas intraque rotas sub currum fixas fingebant. Iam Wesselingius, qui illorum sententias diligenter annotavit, illud minus circumspecte fecit quod reiecto Perizonio Scheffero se Clericoque addixit. De quorum opinione tum dicam quum illa quae adversus Perizonium disputavit Wesselingius refutavero. Sic autem ille: „Si τὰ ξύστρα sive cuspides ad effigiem radulae porrectae ex lateribus curruum eminuerint, quomodo ἐπ' εὐθείας *in rectum protensae*, et ea quidem ratione, qua iugo praefixae, dici poterunt? tum utique transversae ex rotis earumque radiis promicuerunt. Iam si ex eo loco, ubi axes flectuntur in rotam perque rotae radios extensae adversos in hostes fuerint, insertae haud dubie fuerunt rotae modiolo: alioqui enim rotam sufflaminassent: haeccine vero κατάκλισις τῶν ἀξόνων erit? Adde nulli usui fuisse, si rotae modiolo per radios transversae adhaeserint: nam falces, quae extremis axibus coniunctae erant, quidquid obvium dabatur transfigebant: cui proin bono illae ex rotae modiolo cuspides?" In quibus quattuor insunt errores. Primo enim quum negat spicula transversa e lateribus curruum prominentia posse ἐπ' εὐθείας, in rectum protensa, dici, male con-

fundit *rectum* cum *adverso*. Nam illae in latera directae radulae si modo non huc, non illuc, non sursum, non deorsum flectuntur, Graece non modo recte dicentur ἐπ' εὐθείας εἰς τὰ πλάγια ἀποτεταμέναι, sed ne poterunt quidem aliter dici. Quicquid enim ἐπ' εὐθείας aliquo ferri dicitur, de eo illud tantum constat, recta illuc ferri et a via non declinare; quo autem feratur, id aliunde definiendum est. Vanum est igitur quo primo contra Perizonium argumento utitur Wesselingius, transversa spicula non posse ἐπ' εὐθείας protensa dici. At non esset vanum, si modo illud verum esset quod addit: „quomodo ἐπ' εὐθείας, in rectum protensae, *et ea quidem ratione, qua iugo praefixae*, dici poterunt?" Quippe illae quae iugo affixae erant radulae si dictae essent ἐπ' εὐθείας hostes versus spectasse, eodemque iam dicerentur illae quae axibus adiunctae erant tetendisse, hae fieri non posset ut e lateribus curruum transversae prominuissent, sed eas instar illarum oporteret in hostes directas fuisse. Atqui tam hoc fictum a Wesselingio, iugo affixorum spiculorum cuspides in hostes directas fuisse, quam illud falsum, axibus adiuncta eodem quo illa spectasse. Neutrum enim horum tradit Diodorus, sed illud tantum, et iugo affixa aciem hostibus obversam habuisse, et quae ab axibus recta prominerent, eorum item aciem hostibus apparuisse: ut ex verbis eius videre licet: ἐξέκειτο προσηλωμένα τῷ ζυγῷ ξυστρα — τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀκμῆς ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν, πρὸς δὲ ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ' εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν. Etenim spicula illa, sive sursum sive deorsum sive prorsum sive dextrorsum sinistrorsumve spectarent, tamen communiter aciem, ut par est, sed minime cuspides omnia in hostes dirigebant. At-

que hoc dicit illo ὁμοίαν Diodorus. Sed iam aliud Wesselingii argumentum excutiamus. Negat enim usui ulli futuras fuisse radulas eminentes ex lateribus, quae falcibus iam armata essent. Gravis sane ponderis argumentum, et, si valeret, non mediocriter concussurum Perizonii rationem. Sed et hoc quoque telum non quidem de nihilo fictum a Wesselingio, veruntamen ex pessima verborum et sententiae depravatione contortum est. Nihil enim de falcibus quae axibus adhaererent Diodorus. Commentus has est Wesselingius ex his verbis: πρὸς δὲ ταῖς κατακλείσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ' εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόςωπον ἐπιφάνειαν τοῖς πρότερον, τὸ δὲ μῆκος μείζω καὶ πλατύτερα· συνήρμοστο δὲ ταῖς τούτων ἀρχαῖς δρέπανα. Vbi ipse quidem τούτων ad ἀξόνων refert, grammatica autem cogit et imperat, id ut ad ἄλλα δύο — μείζω καὶ πλατύτερα ξύστρα, neque usquam alio, trahatur. Ita vero latera curruum inermia fiunt stulte et contra omnium omnino scriptorum testimonia. Nam etsi currus illi falcati non eundem omnes ad modum construeti fuerunt, ab lateribus tamen gladiis falcibusque omni tempore horruerunt. Id testantur praeter Diodorum Xenophon, Livius, Curtius. Tantum abest igitur ut verba quibus contra Perizonium usus est Wesselingius illius sententiae noceant, ex iis ut appareat unum verum vidisse Perizonium, falli autem et gravissimo errore labi qui Schefferum Clericumve sequantur. Vnum superest a Perizonio non explicatum, quo modo locus ille axium extremus κατάκλεισις τῶν ἀξόνων dici possit. Axem enim currus dicimus circa quem rota volvitur: in quo nullus est κατακλίσεως locus. Et iam pridem ego illud suspicatus eram quod postea vidi Reiskio etiam in mentem venisse, scribendum esse πρὸς ταῖς κατακλείσεσι τῶν ἀξόνων, nisi quod ego

quidem usitato vocabulo κατακλεισὶ uti malebam, unde natum καταχλίσεσι ut XX. 91. μεταθέσεσιν ex μετάθεσιν, Φρατέρασιν ex Φράτερσιν apud Photium v. Τίβιοι, et similia alibi ex similibus. Repagula autem axium locum sane extremum occupant.

160. 14. Vulgo Αυγκιστῶν. 26. δὲ καί. Libri partim καὶ δέ partim καί. 30. τάξιν. Immo τὴν τάξιν.

161. 23. Prius τά abesse malim.

162. 8. πόλλοὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις καὶ κατὰ τὸ πλῆθος. Melophori, ut annotavit Wesselingius, mille erant numero. Qui numerus, prouti rem consideres, et magnus et parvus dici potest: ut hoc quidem nomine non absurdum sit πολλοί. Sed illud quid est, πολλοὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις? quam prave et contorte dictum? Equidem etsi non habeo qua leni medicina hoc amoveam, tamen a Diodoro profectum non mihi persuadeo. Quem tale quid scripsisse putem: ἐπίλεκτοι ταῖς ἀνδραγαθίαις καὶ κατὰ τὸ πλῆθος πολλοί. Nihil quidem aptius illo ἐπίλεκτοι hic dici potuit. Heraclides Cumaeus apud Athenaeum XII. p. 514. B. ἦσαν δὲ αὐτοι (melophori) τῶν δορυφόρων, καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν ἀθανάτων καλουμένων.

163. 9. Vulgo ἱεμένων. 25. ἵππων. Vulgo ἱππέων.

164. 30. Δομίτιος. Libri Δομέττιος. 35. διαμένοι. Legebatur διαμένῃ.

168. 20. ἐπιφανεστάτων Reiskius. Legebatur ἐπιφανεστάτας τῶν. 22. τῇ φυγῇ. Immo ἐν τῇ φυγῇ.

172. 8. ἀπέκοπτον. Immo ἀπεκέκοπτο. 12. τύχας Reiskius. Vulgo ψυχάς. 24. μέν hic nihil significat.

173. 24. πολεμίαν: πολεμιωτάτην Reiskius.

174. 5. ταύτῃ. Vulgo αὐτῇ.

175. 36. προςαγαγόμενος. Legebatur προςαγόμενος.
177. 4. κατέγραφε. Vulgo κατέγραψε. 22. δέ. Malim δ' ἐν.
178. 2. ὑφ' αὐτήν. Vulgo ὑπ' αὐτήν. 28. ἐπιφάνειαν. Sententia poscit ὠφέλειαν. Illud ex v. 23. petitum videtur. 30. ἐνδιατρῖβον. Vulgo ἐνδιατρίβων.
180. 28. συνιέναι: συνεῖναι Schaeferus Melet. p. 63..
181. 5. τὸν μὲν Δαρείου: τὸν Ἀρείας Reiskius. 18. φυγάς: καταφυγάς Reiskius. 26. Δραγγινῆς. Sic et infra c. 105. XVIII. 3. 39., sed fere ubique παροξυτόνως, scribitur in libris. Vereor ut recte. Stephanus Byz. Δράγγαι ἔθνος Περσικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τὸ θηλυκὸν Δραγγηΐς ἡ χώρα. Δραγγανή, ὡς ἔθος. Σωφηνοὶ γὰρ καὶ Ἀραξηνοί. Quae interpretes eius alius aliter corrigunt, mihi sic scribenda videntur: τὸ θηλυκὸν Δραγγηΐς. ἡ χώρα Δραγγηνή, ὡς ἔθος· Σωφηνὴ γὰρ καὶ Ἀραξηνή. Vbi cum ὡς ἔθος compares illa s. Ἀγκύριον, ὁ πολίτης Ἀγκύριος — ἀλλ' ἄμεινον διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀγκυριανὸς ὡς Ἀδριανός. Constat enim permultarum Asiae regionum nomina in ηνη terminari. Atque eandem apud Diodorum terminationem primo et postremo loco praeferunt libri quidam. Quo minus illi praepropere, Δραγγιανή cum Berkelio vel adeo Δραγγανή cum Pinedine inferendum est.
182. 37. μέν. Legebatur μὲν οὖν.
183. 11. προϊεμένους. Immo προειμένους.
184. 33. Post ἀνταυγῇ nescio an exciderit διά.
185. 5. Ad ἐφθείροντο deesse τὰς ὁράσεις monuit Reiskius. 16. Μηδικήν: Ἰνδικήν Reiskius.
186. 25. De lacunis, quae hic et in sequentibus sunt, vide disputationem Coraini F. A. I. Diss. IX. 14. s..
187. 7. προςμαχομένοις posui ductum ex scriptura προμαχομένοις. Sed restituendum μαχομένοις.

189. 2. κατειλημμένην. Legebatur καταλελειμμένην.
202. 2. Vulgo ὑπαλήλειμμένος.
203. 30. πλέοντος. Immo προςπλέοντος.
206. 12. Legebatur ἡγούμενοι. πραττομένων δὲ τῶν. Quod correxi post Wesselingium. 38. φιλοτιμηθεὶς Reiskius.
207. 24. ἀνοικοδομοῦντες. Immo οἰκοδομοῦντες. 37. Vulgo Ἀρίαν.
208. 2. φορτίων. Sententia poscit ὑποζυγίων.
210. 28. Legendum puto τοῦτο τὸ σύστημα τῶν Περσῶν κατεσκεύασεν, ἐκ μιᾶς μὲν ἡλικίας καὶ ὁμοίας συνεστηκός.
212. 36. Βοιώτιον. Fortasse Εὐβοϊκόν.
215. 11. παρασκευάσασθαι. Aptius videtur παρακελεύσασθαι.
230. 4. κατά: τῶν κατά Schaeferus ad Eurip. Orest. v. 910. Pors. ed. tertia.
231. 35. ποταμίοις Reiskius.
234. 26. τῆς χαρᾶς. Immo τὴν χαράν.
245. 16. Vulgo δημοκρατείας. 18. τῶν. Libri quorum haec est scriptura τῷ.
246. 24. μεθ' αὑτοῦ. Vulgo μετ' αὐτοῦ.
247. 15. Vulgo εὐθύ.
248. 13. περί Reiskius. Legebatur ἐπί. 18. ἐν δὲ τῇ τούτων ἀπουσίᾳ. Legebatur τῇ δὲ τούτων παρουσίᾳ. Quorum illud παρουσίᾳ ex libro MS. correxi.
250. 31. Malim τῆς πόλεως.
251. 36. Vulgo ἀνοχύρους.
253. 21. ἀξιόλογον. Legendum ἄξιον.
255. 26. Malim aut articulum aut στρατιωτῶν transpositum.
256. 25. Legebatur προκατασκευασάμενος.
257. 29. Malim Μακεδόνες.
260. 4. Legebatur κατεσκευασμένοις.
266. 12. Vulgo Ἀρίαν.
269. 22. δοκίων. Fortasse δοκίδων.
270. 6. πόλεων. Desidero τόπων aut χωρῶν. 14.

De defectu archontum duorum ante Apollodorum conf. disputationem Corsini F. A. P. 1. Diss. IX. 8. s.

271. 37. Vulgo τοῖ.

274. 12. βασιλικῶν delendum est.

275. 7. τέ abesse malim.

276. 32. καθιστάναι. Vulgo καθεστάναι. Vicissim καθεστάναι scribe Xenoph. Ages. I. 8.

278. 33. δέ. Vulgo τέ.

279. 8. ἔχειν. Immo εἶναι.

284. 5. ὑπό. Vulgo ἀπό.

285. 6. Vulgo γενόμενον.

288. 11. ἐκ τῶν. Vulgo τῶν ἐκ.

291. 32. ὤν addidit Reiskius.

293. 37. δέ ponebatur post ἀστάτου (v. 36.), ubi stare non posse, viderat Rhodomannus.

296. 5. τῆς prius aberat.

297. 21. ῥύμῃ Reiskius. Vulgo ῥώμῃ.

305. 12. καί supervacaneum est.

308. 5. γένοιντο. Vulgo γένωνται. 18. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

309. 11. ἐμπλακείς: συμπλακείς Schaeferus Indice ad Melet. v. σύν.

310. 7. Immo τῇ — μάχῃ.

311. 34. ἐγίνοντο κίνδυνοι συνεχεῖς καὶ παρατάξεις ἀνδρῶν καὶ δυνάμεων: Haec quidem eodem redeunt. Nullae enim nisi ἀνδρῶν δυνάμεις hic cogitari possunt, ut ineptum sit haec duo inter se distingui. Illud opinor magis ex re erat dici quod a me est repositum, παρατάξεις ἁδρῶν δυνάμεων, quemadmodum et paullo ante dixerat p. 310. 36. δύναμιν ἁδράν et saepissime alibi. Caeterum mendum huius loci simillimum est illi l. III. c. 47. κιόνων τε καὶ ἀνδρῶν περίστυλα, quod ex codicibus in κιόνων τε ἁδρῶν περίστυλα mutatum.

312. 13. καί delendum est.

315. 36. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

317. 1. Vulgo ὑπομένειν.
319. 28. κατέσκαψε. Vulgo κατέστρεψε.
320. 14. Vulgo ὑπομένειν.
322. 13. μεγάλα ταῖς ἐπιβολαῖς Reiskius. Legebatur μεγάλαις ἐπιβολαῖς.
323. 6. Vulgo Ἀρίας. 33. ἵστατο. Vulgo ἵστατο.
324. 10. ἂν delendum est.
326. 26. συνεχώρησεν. Fortasse συνενόησεν. 38. ἀκοὴν φωνῆς Reiskius. Legebatur ἀκοῆς φωνήν.
327. 9. δέ ponebatur post ἀπειθοῦντος. Quod correxit Reiskius.
329. 32. Post Ἀντίγονος deest καί.
336. 11. βάθος. Aut μῆκος legendum cum Reiskio, aut numerus qui sequitur falsus est. 31. ἀργυράσπιδες Μακεδόνες Schaeferus Melet. p. 9.
337. 29. ἐπίστευεν. Immo ἐπίστευον. 35. Qui illa libri unius scriptura ἐχόμενα δὲ τούτοις ἀπὸ Φρυγίας uti volet, illud quidem non opus est ut τούτοις cum Wesselingio in τούτων mutet. Ἔχεσθαι enim ubi in illam consequentiae notionem dictum est, etiam dativum asciscit. Supra III, 24. ἐχόμενοι δὲ τούτοις εἰσὶν οἵ τε ὑλοφάγοι καὶ οἱ σπερματοφάγοι καλούμενοι. Plato Gorgia p. 494. τί ἀποκρινεῖ, ἐάν τις σε τὰ ἐχόμενα τούτοις ἐφεξῆς ἅπαντα ἐρωτᾷ.
338. 19. ἱππέων abesse malim. 23. παρά. Vulgo περί.
341. 24. ἀκέραιον. Vulgo ἀκεραίαν.
343. 31. αὐτῇ. Vulgo αὕτη.
344. 5. τῆς abesse malim. 13. τἀδελφοῦ. Immo τὸν ἀδελφόν.
345. 2. δέ. Legebatur τέ. 16. τῶν delendum est.
347. 2. δούς. Malim διαδούς. Quae permutata infra XIX. 105.
352. 30. τόπον: λόφον Reiskius. 31. ἠναγκάσθη συνεῖξαι Reiskius. Legebatur ἠναγκάσθησαν εἶξαι.
353. 28. Κέβαλον pro Κελβανὸν ex libro uno recipiendum monuit Wesselingius, comparans illa

Βίλιππος, Βάλακρος, Βερενίκη. Potuerat etiam similius Κεβαλῖνος Macedonis nomen conferre commemorati XVII. 79. Atque videndum est an idem et nomen et homo fuerit qui hic Κεβαλὸς vel Κελβανὸς scribitur.

354. 11. ἐν ῇ. Immo ἐν οἷς vel ἔνθα.

357. 18. Vulgo Ἀρίαν. 23. Vulgo οὔτε, quod nunc servatum malim.

358. 19. πάντων. Immo τῶν πάντων. 35. πάντα. Malim πᾶν τό. Sic infra c. 102. πᾶν τὸ διαπειλούμενον ἀλλοτρίως. XIII. 56. τοῖς δὲ Σελινουντίοις οὐκ ἦν τὸ βοηθῆσον.

359. 7. ἱππέων. Malim ἵππων.

361. 14. τό. Aberat.

362. 33. ἐκ. Immo διά.

365. 2. τὸν Ἰσθμόν ut ex 364. 31. repetita seclusi.

366. 9. μεγάλη γὰρ τις ἐμπειρία περὶ τούτους εἶναι δοκεῖ καὶ παρὰ τούτοις ἡ τήρησις τῶν ἄστρων ἀκριβεστάτη. Illud τούτους τούτοις quam molestum sit non opus est ut dicam. Suspicor autem glossemate locum hunc dehonestari, nec nisi haec scripsisse Diodorum: — ἐμπειρία περὶ τούτους εἶναι δοκεῖ καὶ ἡ τήρησις τῶν ἄστρων ἀκριβεστάτη. Sane supra c. 41. libri inter περὶ αὐτοὺς et παρ' αὐτοῖς variant.

367. 26. ποιήσει. Vulgo ποιήσῃ. 28. τοῦ δ' Ἀντιγόνου τραχύτερον ἀποκρινομένου καὶ τὰ πρὸς Πτολεμαῖον εἰπόντος παρασκευάζεσθαι. Responsum hoc Antigonus dedit legatis Ptolemaei, Lysimachi et Cassandri inter se coniunctorum. Qui fit igitur ut de uno iam Ptolemaeo loquatur, reliquorum nullam rationem habeat? Hoc quidem et ipsum ratione caret, ac tollendum est hoc modo: τραχύτερον ἀποκρινομένου καὶ τὰ πρὸς πόλεμον εἰπόντος παρασκευάζεσθαι. Bellum minati erant legati regum: id eos parare iussit.

369. 22. Vulgo Κιττιεύς. Alexander Ephesius apud

Stephanum B. v. *Λάπηθος*,

Βῆλόν δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος.

375. 6. *ὡς ἤκουσε* Reiskius.

376. 6. *ἀργύριον.* Articulum addidit Reiskius. 12. *ἐπιβουλευομένων* Reiskius. Legebatur *προεπιβουλευομένων.*

378. 31. *ὀχυρῶν*: *ἀνωχύρων* Reiskius.

379. 5. *Λευκάδος.* Immo *Λευκάδα.*

382. 35. *ποιήσασθαι.* Ad hoc deest *βουλόμενος* aut tale quippiam.

386. 30. *διεληλυθότα*: *κατεληλυθότα* Reiskius.

387. 6. Vulgo *ἀνοχύρους.*

391. 15. *προςαγαγόμενος.* Legebatur *προςαγόμενος.*

392. 18. *διέτριβεν ἀεί.* Malim *διέτριβε μέν.*

394. 15. *συγκαθεσταμένος.* Legebatur *συγκαθιστάμενος.*

395. 2. *τά.* Vulgo *τινά.*

400. 71. *ἀνδρῶν.* Desideres *ἐπιφανῶν ἀνδρῶν* aut simile quid. Ac ne illud quidem (v. 31.) *ὥραν* commode caret participio *ἐνεσταμένην.*

404. 51. *δ'.* Aberat.

408. 14. *εἰςβεβηκυῖαν.* Malim *εἰςβεβληκυῖαν.*

410. 7. *ὤν* addidit Schaeferus ad Bosii Ell. p. 292. 28. *βάρος ὃ συμβαίνει μετέχειν αὐξήσεως ἢ πνεύματος.* Si quid video, *αὔξησις* nihil huc pertinet, sed *ἀνάπνευσις* potius aut eius simile. 31. *μέν.* Aut *μήν* scribendum aut *μέντοι.*

411. 22. *καὶ τῶν ἄλλων σατραπειῶν.* Lege *τῶν ἄνω.* Conf. Wesseling. ad XVIII. 30. Recte autem *Μηδίας καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν* non minus quam *τῇ τε Βαβυλωνίᾳ καὶ ταῖς ἄνω σατραπείαις* XX. 47.

412. 22. *προςβολαί*: *προνομαί* Reiskius. 27. *κατεστρατοπέδευσαν.* Scribendum videtur *ἀντεστρατοπέδευσαν.* 37. *ὀλίγων.* Malim *ὀλίγον.*

413. 24. *συστρατευομένους.* Legebatur *στρατευομένους.*

416. 15. *ἀπό.* Vulgo *ὑπό.*

417. ... ζευγνύντας: ζευγλας Reiskius. 25. ἐπὶ: περὶ Reiskius.

418. 32. Immo Θαλάρεσσα. μέσον. Malim μέσου.

420. 25. γινόμενον. Praestat γενόμενον.

426. 16. γραφέν. Vulgo γράφεν.

427. 3. ... τὰ εἴρημα. Reiskius.

429. ... ἐδύνατο. Reiskius. Legebatur ἠδύνατο.

430. 5. ... ἠγγυάζετο Reiskius. Libri ... 7. δυναμένους. Malim δυνάμενος.

434. 2. δέ Reiskius. Libri τέ.

435. 23. δ' οὖν. Legebatur γοῦν. 36. ... Sententia postulat ... vel ...

436. 19. Ante δυνάμενος deesse videtur πεζῇ. 26. ἱππέων. Legebatur ἵππων.

438. 19. ... Immo ... 28. ...των πάλιν Reiskius.

440. 12. αὐτοῦ. Legebatur αὐτῶν.

441. 29. Scribebatur ἐφόδια.

442. 19. τέ. Libri τῆς.

443. 2. χωρίων. Legebatur ἐγχωρίων.

444. 7. τάς. Fortasse scribendum est κατὰ τάς.

445. 5. ἀθρόους. Legebatur ἀθρόως.

446. 33. ἔχοντα. Vulgo ἔχοντι. 35. ἢ δ' ... Legebatur ἢ δὲ καθ' ἑτέρου. 37. ... Hoc lubenter caream.

450. 5. οἷς Reiskius. Libri ὡς.

452. 12. Immo Λυσιμάχειαν. 15. Immo Ἄρευς ὁ υἱός.

454. 4. στρατιᾶς Schaeferus ad Bosii Ell. p. 274. Libri στρατείας. 36. τοῖς δευτερεύουσι τῇ μετὰ τὸν στρατηγὸν τιμῇ. Haec sic in ordinem redigenda sunt: τοῖς δευτερεύουσι μετὰ τὸν στρατηγὸν τῇ τιμῇ. I. 73. δευτερεύοντες μετὰ τὸν βασιλέα ταῖς τε δόξαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις.

456. 5. πλοῦν. Immo τὸν πλοῦν. 7. ἀφυλάκτους ὄντας. Nescio an praestet ἀφυλακτοῦντας.

457. 37. ἐάν. Legebatur κἄν.

458. 5. *προκατεργασθεισῶν.* Legebatur *προκατεργασθέντων.* 19. *μετατεθησομένων.* Immo *μεταθησομένων*, a quo propius abest libri unius scriptura *μεταβησομένων.* XIX. 107. *τῶν φρουρίων οὐκ ὀλίγα μεταθήσεσθαι.*

459. 15. *ἐμβαλών.* Legebatur *συνεμβαλών.*

460. 11. *οὐ τοὺς εὐγενεῖς καὶ προέχοντας τοῖς ἀξιώμασι προσέγραφεν μόνους, ὡς ἦν ἔθος, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ τῶν ἀπελευθέρων ἐνίους ἀνέμιξεν.* Vix mihi persuadeo Appium quantumvis procacem eo progressum esse ut ipsos libertinos in senatum legeret et forte iuxta dominos olim suos collocaret. Neque vero id memoriae prodiderunt qui de censura Appii scripserunt. Livius certe de filiis tantummodo libertinorum loquitur IX. 46. *Appii Claudii censura, qui senatum primus libertinorum filiis lectis inquinaverat.* Et sane Diodorum idem tradidisse ipsa verborum eius structura tam clare ostendit ut hebetem esse oporteat qui hanc eius esse manum non agnoscat: *ἀλλὰ πολλοὺς καὶ τῶν ἀπελευθέρων υἱοὺς ἀνέμιξεν.* 12. Vocis inclusa tanquam sequentium interpretatio delenda sunt. Turpiter hic quoque ut alibi saepe grassatus est MSti Regii prioris emendator, quem incaute sequitur Wesselingius. Malim autem *ὅπου* quam *ὅποι* scriptum.

462. 8. *προσδεξομένην.* Immo *προσαξομένην.* Conf. v. 16. 28. *ἄλλην* ex illo *ἄλλης* (v. 27.) male repetitum videtur.

463. 14. Malim *καταφυγόντας* quam *καταφεύγοντας.* 37. *οὗτοι.* Legebatur *αὐτοί.*

464. 2. *τόπον.* Cum *καταβιβάσας* (v. 3.) melius conveniet *λόφον.* 19. *ἣν.* Immo *ἦν.* 30. *ἀναφέροντος* Reiskius. 31. *διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδὴν ὑπῆρχεν ἀποδεδειγμένος εἰς τὴν πόλιν, καὶ πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων προθύμως ὑπήκουσαν εἰς τὴν στρατείαν.* Permutatio ista praepositionum *εἰς* et *ἐν* sive *κατὰ*,

quae in his cernitur, frequens est recentioribus. Sed infima demum aetate temere omnia permista sunt, ut frequentari coeperint quae antea inaudita fuerant. Iam apud Diodorum nihil, quod quidem mendo careat, tale quale illud *ἀποδεδειγμένος εἰς τὴν πόλιν* animadvertimus. Neque illud non displicet quod Ophellas Atheniensibus propter *σπουδὴν* suam carus fuisse dicitur. Quam nisi erga Athenienses probaverat, nihil erat cur ab illis quidem eo nomine coleretur. Quare valde suspicor mendosa haec esse et in hanc sententiam corrigenda: *διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδήν, ἣν ὑπῆρχεν ἀποδεδειγμένος εἰς τὴν πόλιν, πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων προθύμως ὑπήκουσαν.*

466, 7. *δ' οὖν.* Vulgo *γοῦν.*

467, 3. *συναναγκάσας τὸ λοιπὸν πλῆθος ἀποδόσθαι τὰ ὅπλα.* Legendum *ἀποθέσθαι.* Nihil enim caussae est quare redimere Agathocles arma victorum voluerit. Gravissimo autem errore dabuntur qui *ἀποδόσθαι* *tradere* hic interpretantur. Quod Graece dicitur *ἀποδοῦναι.* Unum Lysiam recordor, qui contra testis produci possit, apud Photium p. 546. Pors. et Suidam sub voce *συγκομιδὴ ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ ὥρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.* Sed qui glossam hanc exscripsit Etymologici M. auctor, *ἀποδοὺς τὸν ἀγρὸν* exhibet: unde scribendum apud Lysiam videtur *ἀποδόμενος τὸν ἀγρόν.* Et posteriore quidem sui parte salvum iam est hoc Lysiae fragmentum: caeterum idem ab initio mendo laborare gravissimo arguit ipse Photius. Quid est enim in verbis Lysiae unde, quod ille ait, *συγκομίζειν* verbum de frugibus colligendis eum usurpasse appareat? Nihil plane, nisi nostram coniecturam

admiserit, συμμορίαις δὲ τὰ ἱερεῖα καὶ ὑποδεχόμενος τὸν ἀγρόν.
468. 26. Malim προδεδομένης.
471. 30. διαπολεμῆσαι post τὴν ταχίστην positum malim.
472. 21. πληροφορίαις. Malim πλησίοις χωρίοις. 33. et 496. 35. 5. 18. Immo ἐπιτηδεύσαι. 37. τῇ κώμῃ. Malim καὶ ταῖς περὶ Αἴγυπτον ἐπαρχείαις Reiskius.
473. 2. Aut scripsit aut scribere debuit Diodorus hoc fere modo: ἐπὶ τὴν κληθεῖσαν μὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἀπ' ἐκείνου δὲ πατρὸς κληθεῖσαν Ἀντιόχειαν.
475. 20. πρὸς abesse malim.
478. 87. Malim εἰς τὰς ἰδίας τάξεις.
479. 13. ὃν ponebatur post ἱερωσύνης (vulgo).
480. 38. Scribebatur Λιβοφοίνικες.
481. ὅσους — πλείστους. Legebatur οὓς — πλείους. Pro οὓς perinde erit sive sic ut edidi sive ὡς reponas.
482. 14. ἐπιβουλῇ. Cum ἐπεβάλλετο melius conveniet ἐπιβολῇ τῇ μάχῃ. Immo εἰς μάχην.
484. 14. Libri ἀπειλεῖ. 19. συνετώτερον. Legebatur συνεπτωμένον. 35. ἔτι. Malim δέ.
485. 8. πραγμάτων ὁλοσχερῶν μεταβολῆς. Immo ὁλοσχερῶς.
486. 28. τε delendum.
489. 32. παρήγγειλεν. Legebatur παρήγγειλε μέν.
490. 28. τάς ante κατά vel post οὔσας addit Reiskius.
492. 37. συνεβίβασε. Immo συνενεβίβασε.
496. 9. ἧκοντο — γυναῖκες. Legebatur ἐγένοντο γυναῖκας.
497. 29. Vulgo ἐφρούρουν.
499. 7. ἠκολουθηκυιῶν Schaeferus ad schol. Apollon. p. 628. Legebatur ἠκολουθηκότων. 18. ἅμα. Fortasse ἔτι. 33. ἀπολύσειν. Vulgo ὑπολύσειν.

501. 18. *ὁ κηδεστὴς Μεγακλῆς ἀπεφήνατο πρὸς αὐτόν, εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν ἐκ τῆς τυραννίδος ἐκπίπτοντα τοῦ σκέλους ἑλκόμενον ἀπιέναι.* Multum hic ab se ipso deflectit Diodorus, qui XIV. 8. dictum istud Philisto historiarum scriptori tribuerat. Sed profecto iam olim sententiae de auctore eius variabant, siquidem alii Philisto, Philistus autem ipse alii id ascripserat, ut narrat Plutarchus Dione p. 974. Itaque Diodorus hoc loco ipsum fortasse est Philistum sequutus. 29. *πεποίηται.* Aut *ἐποιεῖτο* aut *ἐπεποίητο* malim.

505. 18. *δέ* vulgo post *οὔσης* (v. 17.) positum post *πάντες* transtuli.

506. 2. Malim aut *προςπολεμουμένης* aut *προπολεμούσης.*

507. 16. *προςπλέων.* Malim *προπλέων.* 37. *ὁρμοῦσι.* Vulgo *ὁρμῶσι.*

508. 11. Malim *παρεκόμισε.*

510. 11. *μέν* delendum est. 15. *ἀναῤῥηττουσῶν.* Vulgo *ἀναῤῥηττόντων.*

512. 37. *εἶλον.* Legebatur *ἀνεῖλον.*

513. 25. *προωθεῖν* Reiskius. Libri *παρωθεῖν.* 29. *τὴν — μετάθεσιν* Reiskius. Libri *ταῖς — μεταθέσεσιν.*

514. 8. *τὴν πληγήν.* Immo *τῇ πληγῇ.* 17. Vulgo *προςώθουν.* Conf. Wesseling. ad. c. 95.

516. 29. *τέ* Reiskius. Libri *τό.*

519. 8. *φυλακήν.* Legendum *ἑλέπολιν* vel *μηχανήν* cum Reiskio. 32. *πυρφόροι.* Immo, opinor, *πετροβόλοι.* 37. *κατεσκεύασε.* Malim *ἐπεσκεύασε.* Nam illud etiam XIII. 47. *τὰς πεπονηκυίας ναῦς κατεσκεύαζε* recte eodem modo corrigere videtur Wesselingius.

521. 19. *οἱ δὲ τῶν Ῥοδίων.* Deest *πρυτάνεις* aut eiusmodi quid.

523. 6. Vulgo *Πτολεμαῖον,* ut et apud Pausaniam I. XVII. 2. vitiose scribitur.

525. 12. ὀχυροῦ. Immo ἀνωχύρου. 36. 38. Σισύφειον. Immo Σισύφειον.
530. 25. Malim σύντονον.
531. 30. ἀπολιπούσης. Legebatur ὑπολιπούσης.
532. 5. περικαταλαμβάνουσαν Reiskius.
533. 18. πολέμους. Vulgo πολεμίους.
536. 10. Malim παρεχείμαζεν.

ANNOTATIONES

AD VOL. IV.

P. 1. v. 2. Vulgo αὐτή. 21. Vulgo νηῶν.

2. 25. οἶκον: πύργον Reiskius. Vulgo ἴδον. 30. καί prius abesse malim. Legebatur ἐποιήσαντο. 32. Malim ἀπολιπών.

3. 8. τοῦ. Legebatur αὐτοῦ. 15. Vulgo νηῶν. 16. τῶν. Immo τήν.

4. 9. Vulgo σιτοπομπίων. 16. Legebatur ἐγίνετο.

5. 17. Vulgo δημοκράτειαν. Sic etiam v. 33.

7. 20. ἁρπαγήν: ἀρωγήν Reiskius. Caeterum haec duo fragmenta videntur.

8. 10. ἐπί. Malim περί. 25. ἀπεστέρησε Schaeferus ad schol. Apollonii, p. 206. Scribebatur ἐπεστέρησε.

9. 1. Vulgo αὐτή. 25. Malim προςκαλοῦνται. 35. μέν post πολιορκίας (v. 35.) reponendum.

10. 6. ἐν abesse malim. 12. πεζῇ. Codex πεζί. 13. στρατεύοντες. Immo στρατοπεδεύοντες. 23. Fortasse scribendum est ἐντεῦθεν διάρας τὸν πορθμόν, καὶ καταπλεύσας εἰς Σικελίαν, κατῆρεν εἰς τὸ Ταυρομένιον. Aliter Reiskius: ἐντεῦθεν ἐκπλεύσας καὶ διάρας τὸν πορθμόν, (τῆς) Σικελίας. 38. Malim ἐκυρίευεν.

11. 4. Conïicias: ἤγαγε, καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς διὰ τὴν εἰρήνην ἔτυχε. Postremum etiam Reiskius addebat. 5. παραλαβών. Immo παρέλαβε. 36. ἀπό. Malim ὑπό.

12. 14. Fortasse scribendum est καὶ συμμάχους γενέσθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν. 18. Malim ἀπολειπομένους. 22. τήν. Codex τῆς. 34.

τὴν Ἡρακλέους τάξιν ἁμιλλώμενος. Fortasse legendum τῇ Ἡρακλέους δόξῃ διαμιλλώμενος XVII. 85. διαμιλληθῆναι τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ. vel πρὸς τὴν Ἡρακλέους δόξαν ἁμιλλώμενος. XI. 84. ἁμιλλώμενος πρὸς τὴν Μυρωνίδου ἀρετήν τε καὶ δόξαν.

13. 4. τῶν. Immo τήν. 8. πάσης τῆς Καρχηδόνος ἐπεκράτησε δυνάμεως καὶ κύριος ἐγένετο πλὴν τοῦ Λιλυβαίου. Legendum videtur πάσης τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας κύριος ἐγένετο πλήν etc.. 11. Καρχηδονίων fortasse delendum est. 18. Malim μηχανὰς δὲ καὶ βελῶν πλῆθος. 22. Malim καὶ εἰρήνην συνθέσθαι. 37. τὸ τεῖχος μὴ χωρεῖν τὸ πλῆθος Reiskius. Legebatur τὸ πλῆθος μὴ χωρεῖν τὸ τεῖχος.

14. 4. Vulgo ἐναχθεισῶν. 14. Vulgo βοηθήσαντες. 26. Immo Ἄλαισαν. 31. τήν prius dele. 37. μ': β, Reiskius.

15. 13. παρατάξεως: ἐκ προσνάξεως Reiskius. 17. περιελθόντες Reiskius. 22. ἐκθύμως Reiskius. Legebatur ἑκουσίως.

16. 9. μ': β, Reiskius. 11. Vulgo ἀπεκατεστάθησαν 33. κοινῇ ante συμφέροντος ponit Reiskius.

17. 3. Scribebatur θρυλλοῦντες. 22. Ante ποιήσαντες excidisse quid videtur. 32. αὐλαῖς: πύλαις Reiskius. 35. Vulgo ἐπιδόσειν. Malim autem ἀποδώσειν.

18. 6. αὐτόν. Vulgo αὐτῶν. 27. ἀντιμαχήσαντες. Vsitatum est ἀντιμαχεσάμενοι. Illud convenit cum συμμαχεῖν. 38. γ'. Corrige errorem typothetae scribendo γ,.

19. 1. Hic quoque δ' male expressum est pro δ,. Tum η' vel ὀκτώ scribe pro η,, sublato qui ante hanc litteram positus est asterisco, quem Hoeschelius non ut lacunam in codice inventam indicaret, sed adnotationem, quam in margine apposuit, monstraturum inseruisse videtur. 9. μ, φ' (sic enim Hoeschelius) : β, φ' Reiskius.

20. 6. τοῦ θεοῦ. Quum τῷ θεῷ sit in codice, rectius τῶν θεῶν quam cum aliis τοῦ θεοῦ scripturus fuisse videor.

21. 6. ἄγειν vide an in ἄτε mutari quam deleri praestet. 13. οἱ alterum abesse malim. 14. νέων (sic enim scribebatur) delebat Reiskius. 18. ἐξ αὐτῆς Καμαρίνας: An ἐγγὺς τῆς Καμαρίνας vel Καμαρίνης? Polybius I. 37. dixit προςμίξαντες τῇ τῶν Καμαριναίων χώρᾳ. 32. πολιορκήσαντες. Quod sequitur ἐξέπεσον potius ἐκπολιορκήσαντες requirere videtur.

23. 4. Malim τῆς δυνάμεως. 5. Immo διαβάς.

24. 32. Vsitatius est καρτεράν. 36. Fortasse legendum est μετὰ νεῶν δέκα μόνον.

25. 27. Malim τῷ στόλῳ.

26. 52. Vulgo πορίοις.

27. 9. — 11. ὅταν τοῦ — ἐγχειρίζηται. Legebatur ὅτ' αὐτοῦ — ἐγχειρίζεται Sed indicativum quidem mutando nescio an nimium tribuerim huic scriptori. 37. Vulgo ἀπαναχώρησιν.

29. 1. συνεπιθέμενος. Sententia συνθέμενος postulare videtur, ut postea v. 6. non ὑπό sed μετά.

32. 6. τὴν γὰρ ψυχὴν ἀμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰςάξειν μεταβολήν. Si pervicax et expers mutationis fuit anima illa, cuius tandem cunque fuit, mirum qui praesentis rerum status commutatio ab illa exspectari potuerit. Quid porro tota haec sententia tam singulare habet, ut auctor horum Excerptorum in illa eam referendam putaret? Ad haec optime respondebimus vulgaribus vitiis duobus tollendis: τὴν γὰρ τύχην εὐμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰςάξειν μεταβολήν. Supra XVIII. 59. τὸ τῆς τύχης εὐμετάβολον. 10. ἀργυρίους. Praestiterit ἀργυρείους vel ἀργυρέους sive ἀργυροῦς. 27. τῶν. Malim τήν.

40. 5. φοειδεῖ Bekkerus. Libri φειδεῖ.

41. 9. συνέφυσε Reiskius.

42. 13. γινομένων Bekkerus. Libri γενομένων. 23. κατηρειπιώθη Reiskius. Libri κατερειπιώθη vel κατεριπώθη.

43. 13. δ' addidit Reiskius, quem lubentius sequar quam unum de Photii libris κατέστη praetermittentem.

47. 6. μεγαλόπλουτος Reiskius. Libri μεγαλόψυχος.

48. 21. ὑπέβαλεν Bekkerus. Libri ὑπέβαλλεν.

50. 12. ἀπαυχενίσαντας. Nominativum reponunt Reiskius et Bekkerus.

53. 20. Ἀγκυλίων. Dubiae fidei sunt Ancylii, alibi non reperti. Ac facilis est ad restituendum urbs Siciliae notissima, ΑΝΚΥΛΙΩΝ in ΑΛΙΚΥΛΙΩΝ mutato.

54. 20. δ' οὖν Bekkerus. Libri γὰρ vel γοῦν.

60. 34. ἐπιχωρουμένην Reiskius. Libri ἐπιχωρημένην.

62. 22. κοινὴν Bekkerus. Libri καινήν.

67. 2. περιπνιγὴς γενόμενος ἀπήλλαξεν. Apparet ex his non satis verum esse quod dixi supra p. 258. non dici ἀπαλλάττεσθαι pro ἀπαλλάττειν. Fatendum tamen est rarissime id fieri: neque ipse Diodorus ἀπαλλάττειν unquam dixit *mori*, sed semper μεταλλάττειν.

69. 6. ἐπὶ τετάρτης: ἐπί τε τῆς Bekkerus. Quod verissimum est.

70. 25. Vulgo τέτυχεν.

71. 27. Fortasse ὅποι.

72. 16. συγκατασκευάσαι. Deest copula. 20. συνεστρατεύθησαν. Non adeo mirer si hic scriptor ita sibi pro συνεστρατεύσαντο scribere permiserit. Idem tamen facile pro συνεστράτευσαν hic potuit irrepere. 22. Legebatur ὅτι. Quod correxit Reiskius. Ita dixit Diodorus XII. 35. οἵ τε γὰρ Ἀθη-

ναῖοι τῆς ἀποικίας ταύτης ἠμφισβήτουν — ἔτι δ' αἱ κατὰ τὴν Πελοπόννησον πόλεις ἔφησαν —. XX. 24. ἀνεῖλε τούς τε φίλους τῶν περὶ τὸν Σάτυρον καὶ Πρύτανιν, ἔτι δὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα. ibid. 93. ἥ τε γὰρ μεγαλοψυχία ἐπαίνων ἐτύγχανε — ἔτι δὲ πρὸς τὸ παράδοξον τῆς τύχης κατελείπετ' αὐτοῖς ἀνάμνησις. Plato Alcibiade I. p. 123. A. ἔκ τε γὰρ τῶν τοιούτων μέγισται λήψεις καὶ πλεῖσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἔτι δὲ καὶ ὁ βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται.

73. 4. μεθών. F. νομῶν. 10. Vulgo βιαίων. 20. δέ abesse malim. Malim προαγαγεῖν. 34. κατηγορείτω Reiskius.

74. 1. προσέπεμπε Reiskius. 7. Immo προέπεσεν. 16. οἱ γὰρ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἔτυχε προσηγορίας. Cur tandem ἐκείνης? Forfasse legendum est: τῆς αὐτῆς ἐκοινώνησε προσηγορίας. XIII. 50. τῆς αὐτῆς Μηλίοις τύχης ἐκοινώνησαν. 10. βοηθησάντων Schaeferus Melet. p. 126.

75. 10. οὗτος: τοῦτον Reiskius, deleto (v. 14.) τινά.

76. 27. τῶν addidit Reiskius. 37. ἀνθρωπίνων. Fortasse ἀῤῥενωπῶν.

78. 32. κατὰ λόγους ἐγίνοντο συνδρομαί. Λόχους vertit Valesius, emendationem, ut opinor, suam tacite sequutus, non librum manuscriptum. Legendum videtur κατ' ὀλίγους. 34. τούτου Reiskius.

80. 17. Scribebatur εἰσενέγκατο. κατισχυθέντος Reiskius. Legebatur κατισχύσαντος. 34. Vulgo ἀπεκατέστησε.

81. 32. Malim καὶ τὰ τρίτη. Sequentia manca sunt.

83. 3. δέ delet Reiskius. 8. ἑκάστους Reiskius. 19. αὐτάς. Malim αὐτός. 20. ὁ προειρημένος Reiskius.

84. 23. Vulgo δύω. Quod quamvis a Diodoro alienum in his Grammaticorum Excerptis servatum mallem pariter atque vitiosum Αἴγεστα.

85. 1. ἀνῆκαν Reiskius. 6. τέ supervacaneum est. Sed videntur quaedam excidisse de lingua, quam Zeno sibi una cum aure tyranni momorderit.

Quod docent scriptores a Wesselingio comparati.
18. 32. Vulgo Λουκριτίαν et Λουκριτία.
87. 31. φοβερωτέραν οὖσαν. Immo φοβερωτέρους.
38. τόν addidit Reiskius.
88. 28. νέος Reiskius. Vulgo νέως. Antea ὑπερῆρε structura poscit. 31. Immo οὗτος ὁ.
90. 19 συνεβούλευσε. Immo συνεβουλεύσατο.
91. 2. Vulgo δορύκτητον.
92. 23. ἐπιτηδευμάτων. Aptius videtur ἐπιτευγμάτων.
93. 14. ναυαγίαις. Legebatur ναυμαχίαις. Quod est ineptum. Caeterum satis constat foedis tum tempestatibus classem Romanorum vexatam esse. Diodorus Exc. p. 20. 26. ἐκτότε ναυμάχίαι καὶ πολλῶν σκαφῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπώλεια Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ὡς εἶναι τὸν τῶν ἀπολωλότων ἀριθμὸν δέκα μυριάδας. Polybius I. 37. διάραντες δὲ τὸν πόρον ἀσφαλῶς, καὶ προςμίξαντες τῇ τῶν Καμαριναίων χώρᾳ, τηλικούτῳ περιέπεσον χειμῶνι καὶ τηλικαύταις συμφοραῖς ὥςτε μηδ' ἂν εἰπεῖν ἀξίως δύνασθαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος, et quae sequuntur, quibuscum confer Diodor. Exc. p. 21. s. . 17. πλέοντας. Immo πληρώσαντας. τῶν: τ' Reiskius. Vulgo νηῶν. 25. δέ. Delendum. Conf. p. 20. 34. .
95. 34. Vulgo ἀνεχόμενος.
96. 16. Vulgo καταισχυνοῦσι.
97. 5. γενομένης. Immo γενησομένης. 29. γάρ delet Reiskius commate post Καρχηδόνα posito. 36. καί: τάς Reiskius.
98. 2. παρεστήσατο τὸν δῆμον ἑαυτῷ παραδοῦναι τὴν στρατηγίαν ὅλης τῆς Λιβύης εἰς χρόνον ὀλίγιστον. Mirum videri debet Amilcarem fovendo populo id unum consequutum esse ut in tempus brevissimum Libyae totius imperator eligeretur ille tot annorum bellorumque dux. Et sane non breve per tempus sed novem ferme annos dehinc rempublicam praeclare gessit in

Hispania, nec nisi cum vita imperium deposuit, teste Polybio II. 1. διατρίψας δ' ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἔτη σχεδὸν ἐννέα, καὶ πολλοὺς μὲν πολέμῳ, πολλοὺς δὲ πειθοῖ ποιήσας Ἰβήρων ὑπηκόους Καρχηδόνι, κατέστρεψε τὸν βίον. Quare valde suspicor mendosum esse ὀλίγιστον et scribendum ἀλόγιστον, quemadmodum vicissim ἀλόγιστον pro ὀλίγιστον praebet liber unus apud Platonem Parmenide p. 153. A. Ἀλόγιστον autem hic accipio pro ἀπερίόριστον: quo sensu etsi alibi usurpatum non vidi, potuit tamen usurpari secundum etymologiam. Scilicet hac mente auram popularem captabat Amilcar ut perpetuo imperium penes se haberet. 9. Vulgo πολεμίων. 10. πεπαρησμένας Reiskius.

99. 15. Scribebatur ἀξιόχρεον. Nec male fortasse.

101. 13. Vulgo δύω. 28. Vulgo ἀπεκατέστησε.

102. 2. Aut πέπραχε aut Πλημήνιον legit Reiskius. 28. Malim ἐλευθέρᾳ.

103. 15. τῇ — μονῇ Reiskius. 19. ἱππεῖς. Immo ἵππους. Et sic Appianus De bello Annib. c. 59. ἐπικατέσφαξε δ' αὐτοῖς καὶ ἵππους εἰς τετρακισχιλίους καὶ πλῆθος ὑποζυγίων, οὐ δυνάμενος εἰς Λιβύην ἐπάγεσθαι.

104. 11. οὗτος. Legebatur αὐτός. 21. προήγετο. Legebatur προηγάγετο. 25. ἔχειν. Malim ἄγειν.

106. 22. οὐ συνελθόντας. Συνελθεῖν hic dictum est sic ut dicitur συμβαίνειν. Eodemque modo infra p. 118. 32. τούτων συνελθόντων. Sed quemadmodum ibi Valesius ex Polybii, quem descripsit Diodorus, verbis μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν ἀγώνων reponit τούτων συντελεσθέντων, ita hic quoque συντελεσθέντος esse scribendum suspicor. 36. ἀποφίαις. Cum sequenti ὁδοῖς melius conveniet πορείαις.

107. 5. διὸ καὶ τοὺς πεποιηκότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πείσαντας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν τὸν πόλεμον ἐπανελέσθαι δι' ὀργῆς εἶχε.

Scribendum videtur τοὺς πεπεικότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πιστεύσαντα ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν. Appianus Syriac. 12. Ἀντιόχῳ δ᾽ ἧκον Αἰτωλῶν πρέσβεις, ὧν Θόας ἦρχεν, αὐτοκράτορά τε στρατηγὸν Αἰτωλῶν Ἀντίοχον ἀποφαίνοντες καὶ διαπλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤδη παρακαλοῦντες, ὡς ἐπὶ ἔργον ἕτοιμον, οὐδὲ ἐῶν ἀναμένειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄνω κατιοῦσαν, ἀλλὰ τὰ Αἰτωλῶν ὑπερεπαίροντες etc..

108. 15. Vulgo ἀκληρωμάτων. 16. βωμὸν ἡ πατρὶς ἱδρύσατο καὶ τὸ βουθυτεῖν Reiskius. Equidem τοῦ deleri malim. 37. πράξεσι. Aptius videtur παρατάξεσι.

109. 7. καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμεγεθέσι. Maximam affuisse Poenis sociorum mercenariorumque copiam nunquam negavero. Et quanquam per se minime ineptum est illud παμμεγεθέσι, fit tamen eo quod solis hic exercitibus tribuitur quod illis commune cum belli sumptibus erat. Nam etiam impensas ingentes fecisse Carthaginienses in tot millia per tot annos sub armis continenda quis infitiabitur? Enimvero compertum habere videor aliud Diodorum illis μισθοφόροις καὶ συμμάχοις epitheton adiunxisse, quod et illis solis conveniret et contrarium esset ei quod sumptibus apposuerat πολιτικοῖς: μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι. Id certe aptissimum. Diodorus V. 38. de argentifodinis Hispaniae: ἐκ τούτων γὰρ ἔσχον τὴν ἐπὶ πλεῖον αὔξησιν, μισθούμενοι τοὺς κρατίστους στρατιώτας καὶ διὰ τούτων πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. καθόλου γὰρ ἀεὶ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν οὔτε πολιτικοῖς στρατιώταις οὔτε τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίους καὶ Σικελιώτας καὶ τοὺς κατὰ τὴν Λιβύην κατοικοῦντας εἰς τοὺς μεγίστους ἦγον κινδύνους καταπλουτομα-

χοῦντες ἅπαντας διὰ τὴν ἐκ τῶν μετάλλων γινομένην εὐπορίαν. Polybius XI. 19. de Annibale: εἶχε γὰρ Λίβυας, Ἴβηρας, Λιγυστινούς, Κελτούς, Φοίνικας, Ἰταλούς, Ἕλληνας, οἷς οὐ νόμος, οὐκ ἔθος, οὐ λόγος, οὐχ ἕτερον οὐδὲν ἦν κοινὸν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους. ἀλλ᾽ ὅμως ἡ τοῦ προεστῶτος ἀγχίνοια τὰς τηλικαύτας καὶ τοιαύτας διαφορὰς ἑνὸς ἐποίει προστάγματος ἀκούειν καὶ μιᾷ πείθεσθαι γνώμῃ. Caeterum quod sequitur καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυςυποστάτων, quum ad Romanos referatur, articulo male destitutum est. Quo addito non uno nomine praestabit locum ad hunc modum scribi: καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι τῶν διὰ τὴν συμφωνίαν δυςυποστάτων περιεγένετο διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς. Vbi oratio similiter conformata est atque XII. 4. ὑπελάμβανέ τοὺς Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθεῖν μὲν μὴ δυναμένους, ἐγκαταλιπόντας δὲ τοὺς συμμάχους καταφρονηθήσεσθαι. 12. τοῖς κατὰ Reiskius.

111. 20. ἐμφερόμενος delet Reiskius. 25. πολιορκήσας. Immo ἐκπολιορκήσας. 34. υἱός: ἦν addit Reiskius, et καὶ ante κατὰ (v. 35.).

112. 7. κύριος ᾖ Reiskius. Possis etiam κατασταθῇ pro καθαπερεί. 29. ταῖς ἀκρωρείαις Reiskius. 30. Legebatur τὰς κοιτίας ἐρᾳθύμουν.

113. 1. φίλιον: κάλλιον Reiskius. 17. ταύτης τῆς Reiskius. 21. Scr. ἀγεννῆ.

114. 25. καταλειφθέντων Reiskius.

115. 8. Ante πρός inserendum πατρός, male a Valesio, infeliciter in his versato, pro ipso πρός repositum.

117. 31. Copulam deesse monet Reiskius.

118. 28. Immo ἀτενίσαι vel ἀτενίζοι.

119. 22. Vulgo συντέθειμαι. Correxit Reiskius.

120. 16. Malim αὐτόν. 21. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν τιμὴν μετὰ προθυμίας. Ad emendanda haec Wesselingii coniectura καὶ τῶν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν ἐχουσῶν σχεδὸν πάντες παρεγένοντο μετὰ προθυμίας nihil proficitur. Fortasse legendum est: ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, κατήντων εἰς τὴν Ῥώμην σχεδόν τι πανδημεὶ μετὰ προθυμίας. Infra p. 156. 24. κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεί.

121. 8. λογίζεσθαι. Ad hoc deest δεῖ.

122. 4. Vulgo ἀναίδην. 21. ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχίᾳ Reiskius. Nisi praestat διενεγκεῖν in διήνεγκε mutari. 29. τὴν addidit Reiskius. Tum Αἰμιλία γὰρ γυνὴ μὲν τοῦ μεγάλου idem, Αἰμ. γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου Schaeferus ad Bosii Ell. p. 93. . 50. ἀδελφὴ δέ Reiskius post Wesselingium. Legebatur ἀδελφιδῆ.

123. 27. τήν delet Reiskius.

124. 10. μέρους: λοιποῦ ὄντος addit Reiskius collato Polybio X. 3. .

125. 10. στρατιᾶς. Vulgo στρατείας. 19. Vulgo ἀπελπισμένους.

132. 27. οὔτε. Immo οὐδέ.

133. 33. ἀποκαταστάσεως. Sententia ἀποστάσεως requirit.

134. 21. Immo Λυσιμαχείας. 27. δέ. Vulgo τέ. 30. φέρειν unde pendeat verbum deesse monet Reiskius.

135. 28. Fortasse legendum καὶ πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμέναις παντοίας.

136. 18. Vulgo γινόμενον.

137. 17. Vulgo ἀναίδην. Deinde verbum quodpiam

deficere monet Reiskius. 18. πάθος. Malim πάχος.

138. 29. 30. Fortasse δεσμεύοντες — καταπονοῦντες.

140. 5. περίοδον Reiskius. Vulgo πάροδον. 17. Vulgo θαψιλίαις. 20. ἀπαιδευχότροπος Reiskius. Legebatur ἀναπαιδευτότροπος. 26. Malim ἐν ταῖς πατρίσι.

142. 32. βραχίοσιν ἀκρωτηριάζοντες Reiskius. Vulgo βραχίοσι συνακρωτηριάζοντες. 35. περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς delenda videntur.

144. 17. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

146. 20. λύσειν. Malim λύειν.

147. 1. Vulgo προεκάθησαν. 3. τῶν πλείστων. Immo vero τῶν πολιτῶν. 15. γάρ. Malim δέ. 18. Scribebatur Ἀννιβιακόν. 27. Vulgo Νασίκα. 23. Prius ἀεί abesse malim.

148. 33. πεντάπηχα. Immo πενταπήχη.

150. 23. Vulgo ἀναίδην.

151. 18. Vulgo δύω.

152. 6. ἐναπολαύων Schneiderus Lex. gr. v. ἐπαπολαύειν. Legebatur ἐπαπολαύων. 9. μεγαλοπλούτων Reiskius. 16. Vulgo ἀναίδην.

153. 7. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν, δημοσιῶνας κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας. Publicanorum fuisse Romae iudicia exercere non alibi legere memini Sed et illud novum est proconsules Asiae sic nude τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν dici, quae verba secundum linguae rationem non possunt non omnes omnino Asianos significare. Atque vel his argumentis, etiamsi verborum collocatio minus prava et vitiosa esset, facile opinor victurus eram scribendum esse οἱ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώκεσαν τὴν ἐπαρχίαν. De flagitiis publicanorum superioris tem-

poris vide duo quae insequuntur fragmenta. 8. δικάζοντας Reiskius. 15 ἀκριβεῖ κριτηρίῳ Reiskius.
154. 8. τὸ δὲ τῆς παιδείας. Scribendum videtur τῆς δὲ παιδείας. 16. καὶ aut abesse malim aut in τά mutari. 29. Vulgo ἀπεκατέστησε.
156. 4. ἀμετάπειστον Reiskius. Codex ἀμετάπιστον. 8. ἐνεχείριζε. Immo ἐχείριζε.
157. 5. Vulgo προελθεῖν. 10. Vulgo νηῶν. 33. δέ. Delendum. 37. δοῦλος: ἄδουλος Reiskius.
160. 9. Vulgo δύω. 25. τῇ — ἐπιμελείᾳ Reiskius.
163. 20. ὄν. Fortasse εἶθ'.
164. 10. Vulgo στρατείας: 35. ποίαν τ'. Fortasse ποτ'. 36. τινά. Fortasse τά.
165. 4. Immo Λυσιμάχειαν. 8. ὄντων. Fortasse τό. 13. Vulgo καταδουλωμένοις. 17. Vulgo περιεργάζεται. 31. συνηγωνισμένοι δέ Reiskius.
166. 6. ὅτε Schaeferus ad Bosii Ell. p. 470.. Vulgo ὅταν. 14. τοῦτον Reiskius. 35. Vulgo νηῶν.
167. 2. οὕς. Malim οὓς ἄν. 12. ἕξοντας: διατάξοντας Reiskius. 31. 37. συνήχθησαν. Immo εἰςήχθησαν.
168. 9. καὶ πρεσβευτῶν Reiskius 16. μεγάλως. Fortasse εὐλόγως. 21. συλλύσοντας Reiskius. Vulgo συλλύοντας. 26. Scribebatur στρατείαν. 28. Malim ἀπολύειν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. 38. Malim ἔδωκε.
169. 22. εὐνοίαις Reiskius. Vulgo ἐννοίαις.
170. 20. Vulgo κατοπτεύσαντα. 32. Scribebatur ἀγενεστέραν.
171. 2. Vulgo γυναικιασμοῦ. Conf. Schweigh. ad Polyb. vol. VII. p. 700. 17. εὔνοιαν Reiskius. Vulgo ἔννοιαν.
172. 13. ὅτι ἐπεὶ Reiskius. 17. τεύξεσθαι. Vulgo τεύξασθαι.
173. 5. παῤῥησιαζόμενος. Fortasse παῤῥησιαζομένους. 11. τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μέν.. Codex τινὲς οἱ μέν. Vnde scribendum erat οἱ μὲν τινές.

175. 1. καταπροτερούσαν vel καθυπερτερούσαν Reiskius. 22. ἀξίων Reiskius. Vulgo ἀξίαν.
176. 1. ἐπιδημίαν Reiskius. 36. μεθ᾽ αὐτῶν. Vulgo μετ᾽ αὐτῶν.
177. 15. κόμην Toupius in Suid. II. p. 205. collatis quae de Saturnino sunt supra p. 151. 20. Legebatur κοινήν. 23. Vulgo συνεξαιρουμένου. XVII. 72. τοῦ βασιλέως συνεξαρθέντος τοῖς λόγοις. 29. συντιθεμένης Immo προτιθεμένης.
180. 12. ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις. τῇ — βίβλῳ suspicatur Wesselingius, qui fallitur. XX. 37. προδεδηλωκότες ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις, quae respiciunt narrata XIX. 67.
185. 2. προτερεῖ bis ponendum. 32. Fortasse δίκαιος.
190. 3. δυνατοῖς. Fortasse αὐτοῖς. 14. τό Aberat. 30. τὸ Βέρνον ὄρος suspecta habeo.
192. 35. F. συνεῖχεν ἐν στρατείαις.

INDICES.

INDEX

SCRIPTORVM.

Numeri monstrant paginas Wesselingianas,

Scribendum videtur τοὺς πεπεικότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πιστεύσαντα ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν. Appianus Syriac. 12. Ἀντιόχῳ δ' ἧκον Αἰτωλῶν πρέσβεις, ὧν Θόας ἦρχεν, αὐτοκράτορά τε στρατηγὸν Αἰτωλῶν Ἀντίοχον ἀποφαίνοντες καὶ διαπλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤδη παρακαλοῦντες, ὡς ἐπὶ ἔργον ἕτοιμον, οὐδὲ ἐῶν ἀναμένειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄνω κατιοῦσαν, ἀλλὰ τὰ Αἰτωλῶν ὑπερεπαίροντες etc.

108. 15. Vulgo ἀκληρωμάτων. 16. βωμὸν ἡ πατρὶς ἱδρύσατο καὶ τὸ βουθυτεῖν Reiskius. Equidem τοῦ deleri malim. 37. πράξεσι. Aptius videtur παρατάξεσι.

109. 7. καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμεγέθεσι. Maximam affuisse Poenis sociorum mercenariorumque copiam nunquam negavero. Et quanquam per se minime ineptum est illud παμμεγέθεσι, fit tamen eo quod solis hic exercitibus tribuitur quod illis commune cum belli sumptibus erat. Nam etiam impensas ingentes fecisse Carthaginienses in tot millia per tot annos sub armis continenda quis infitiabitur? Enimvero compertum habere videor aliud Diodorum illis μισθοφόροις καὶ συμμάχοις epitheton adiunxisse, quod et illis solis conveniret et contrarium esset ei quod sumptibus apposuerat πολιτικοῖς: μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι. Id certe aptissimum. Diodorus V. 38. de argentifodinis Hispaniae: ἐκ τούτων γὰρ ἔσχον τὴν ἐπὶ πλεῖον αὔξησιν, μισθούμενοι τοὺς κρατίστους στρατιώτας καὶ διὰ τούτων πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. καθόλου γὰρ ἀεὶ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν οὔτε πολιτικοῖς στρατιώταις οὔτε τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίους καὶ Σικελιώτας καὶ τοὺς κατὰ τὴν Λιβύην κατοικοῦντας εἰς τοὺς μεγίστους ἦγον κινδύνους καταπλουτομα-

χαῦντες ἅπαντας διὰ τὴν ἐκ τῶν μετάλλων γινομένην εὐπορίαν. Polybius XI. 19. de Annibale: εἶχε γὰρ Λίβυας, Ἴβηρας, Λιγυστινούς, Κελτούς, Φοίνικας, Ἰταλούς, Ἕλληνας, οἷς οὐ νόμος, οὐκ ἔθος, οὐ λόγος, οὐχ ἕτερον οὐδὲν ἦν κοινὸν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους. ἀλλ' ὅμως ἡ τοῦ προεστῶτος ἀγχίνοια τὰς τηλικαύτας καὶ τοιαύτας διαφορὰς ἑνὸς ἐποίει προστάγματος ἀκούειν καὶ μιᾷ πείθεσθαι γνώμῃ. Caeterum quod sequitur καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυςυποστάτων, quum ad Romanos referatur, articulo male destitutum est. Quo addito non uno nomine praestabit locum ad hunc modum scribi: καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι. τῶν διὰ τὴν συμφωνίαν δυςυποστάτων περιεγένετο διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς. Vbi oratio similiter conformata est atque XII. 4. ὑπελάμβανέ τοὺς Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθεῖν μὲν μὴ δυναμένους, ἐγκαταλιπόντας δὲ τοὺς συμμάχους καταφρονηθήσεσθαι. 12. τοῖς κατὰ Reiskius.

111. 20. ἐμφερόμενος delet Reiskius. 25. πολιορκήσας. Immo ἐκπολιορκήσας. 34. υἱός: ἦν addit Reiskius, et καί ante κατά (v. 35.).

112. 7. κύριος ᾖ Reiskius. Possis etiam κατασταθῇ pro καθαπερεί. 29. ταῖς ἀκρωρείαις Reiskius. 30. Legebatur τὰς κοιτίας ἐραθύμουν.

113. 1. φίλιον: κάλλιον Reiskius. 17. ταύτης τῆς Reiskius. 21. Scr. ἀγεννῆ.

114. 25. καταλειφθέντων Reiskius.

115. 8. Ante πρός inserendum πατρός, male a Valesio, infeliciter in his versato, pro ipso πρός repositum.

117. 31. Copulam deesse monet Reiskius.

118. 28. Immo ἀτενίσαι vel ἀτενίζοι.

119. 22. Vulgo συντέθειμε. Correxit Reiskius.

120. 16. Malim αὐτόν. 21. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν τιμὴν μετὰ προθυμίας. Ad emendanda haec Wesselingii coniectura καὶ τῶν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν ἐχουσῶν σχεδὸν πάντες παρεγένοντο μετὰ προθυμίας nihil proficitur. Fortasse legendum est: ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, κατήντων εἰς τὴν Ῥώμην σχεδόν τι πανδημεὶ μετὰ προθυμίας. Infra p. 156. 24. κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεί.

121. 8. λογίζεσθαι. Ad hoc deest δεῖ.

122. 4. Vulgo ἀναίδην. 21. ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχίᾳ Reiskius. Nisi praestat διενεγκεῖν in διήνεγκε mutari. 29. τὴν addidit Reiskius. Tum Αἰμιλία γὰρ γυνὴ μὲν τοῦ μεγάλου idem, Αἰμ. γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου Schaeferus ad Bosii Ell. p. 93. 50. ἀδελφὴ δέ Reiskius post Wesselingium. Legebatur ἀδελφιδῆ.

123. 27. τήν delet Reiskius.

124. 10. μέρους: λοιποῦ ὄντος addit Reiskius collato Polybio X. 3.

125. 10. στρατιᾶς. Vulgo στρατείας. 19. Vulgo ἀπελπισμένους.

132. 27. οὔτε. Immo οὐδέ.

133. 33. ἀποκαταστάσεως. Sententia ἀποστάσεως requirit.

134. 21. Immo Λυσιμαχείας. 27. δέ. Vulgo τέ. 30. φέρειν unde pendeat verbum deesse monet Reiskius.

135. 28. Fortasse legendum καὶ πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμέναις παντοίας.

136. 18. Vulgo γινόμενον.

137. 17. Vulgo ἀναίδην. Deinde verbum quodpiam

deficere monet Reiskius. 18. πάθος. Malim πάχος.

138. 29. 30. Fortasse δεσμεύοντες — καταπονοῦντες.

140. 5. περίοδον Reiskius. Vulgo πάροδον. 17. Vulgo δαψιλίαις. 20. ἀπαιδευτότροπος Reiskius. Legebatur ἀναπαιδευτότροπος. 26. Malim ἐν ταῖς πατρίσι.

142. 32. βραχίοσιν ἀκρωτηριάζοντες Reiskius. Vulgo βραχίοσι συνακρωτηριάζοντες. 35. περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς delenda videntur.

144. 17. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

146. 20. λύσειν. Malim λύειν.

147. 1. Vulgo προεκάθησαν. 3. τῶν πλείστων. Immo vero τῶν πολιτῶν. 15. γάρ. Malim δέ. 18. Scribebatur Ἀννιβιακόν. 27. Vulgo Νασίκα. 23. Prius ἀεί abesse malim.

148. 33. πεντάπηχα. Immo πεντάπηχη.

150. 23. Vulgo ἀναίδην.

151. 18. Vulgo δύω.

152. 6. ἐναπολαύων Schneiderus Lex. gr. v. ἐναπολαύειν. Legebatur ἐπαπολαύων. 9. μεγαλοπλούτων Reiskius. 16. Vulgo ἀναίδην.

153. 7. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν, δημοσιώνας κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας. Publicanorum fuisse Romae iudicia exercere non alibi legere memini Sed et illud novum est proconsules Asiae sic nude τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν dici, quae verba secundum linguae rationem non possunt non omnes omnino Asianos significare. Atque vel his argumentis, etiamsi verborum collocatio minus prava et vitiosa esset, facile opinor victurus eram scribendum esse οἱ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώκεσαν τὴν ἐπαρχίαν. De flagitiis publicanorum superioris tem-

poris vide duo quae insequuntur fragmenta. 8. δικάζοντας Reiskius. 15 ἀκριβεῖ κριτηρίῳ Reiskius.

154. 8. τὰ δὲ τῆς παιδείας. Scribendam videtur τῆς δὲ παιδείας. 16. καί aut abesse malim aut in τά mutari. 29. Vulgo ἀπεκατέστησε.

156. 4. ἀμετάπειστον Reiskius. Codex ἀμετάπιστον. 8. ἐνεχείριζε. Immo ἐχείριζε.

157. 5. Vulgo προελθεῖν. 10. Vulgo νηῶν. 33. δέ. Delendum. 37. δοῦλος: ἄδουλος Reiskius.

160. 9. Vulgo δύω. 25. τῇ — ἐπιμελείᾳ Reiskius.

163. 20. ὄν. Fortasse εἶθ'.

164. 10. Vulgo στρατείας: 35. ποίαν τ'. Fortasse ποτ'. 36. τινά. Fortasse τά.

165. 4. Immo Λυσιμάχειαν. 8. ὄντων. Fortasse τό. 13. Vulgo καταδουλωμένοις. 17. Vulgo περιεργάζεται. 31. συνηγωνισμένοι δέ Reiskius.

166. 6. ὅτε Schaeferus ad Bosii Ell. p. 470. Vulgo ὅταν. 14. τοῦτον Reiskius. 35. Vulgo νηῶν.

167. 2. οὕς. Malim οὕς ἄν. 12. ἕξοντας: διατάξοντας Reiskius. 31. 37. συνήχθησαν. Immo εἰσήχθησαν.

168. 9. καὶ πρεσβευτῶν Reiskius 16. μεγάλως. Fortasse εὐλόγως. 21. συλλύσοντας Reiskius. Vulgo συλλύοντας. 26. Scribebatur στρατείαν. 28. Malim ἀπολύειν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. 38. Malim ἔδωκε.

169. 22. εὐνοίαις Reiskius. Vulgo ἐννοίαις.

170. 20. Vulgo κατοπτεύσαντα. 32. Scribebatur ἀγενεστέραν.

171. 2. Vulgo γυναικιασμοῦ. Conf. Schweigh. ad Polyb. vol. VII. p. 700. 17. εὔνοιαν Reiskius. Vulgo ἔννοιαν.

172. 13. ὅτι ἐπεί Reiskius. 17. τεύξεσθαι. Vulgo τεύξασθαι.

173. 5. παῤῥησιαζόμενος. Fortasse παῤῥησιαζομένως. 11. τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μέν. Codex τινὲς οἱ μέν. Unde scribendum erat οἱ μὲν τινές.

175. 1. καταπροτερούσαν vel καθυπερτερούσαν Reiskius. 22. ἀξίων Reiskius. Vulgo ἀξίαν.
176. 1. ἐπιδημίαν Reiskius. 36. μεθ' αὐτῶν. Vulgo μετ' αὐτῶν.
177. 15. κόμην Toupius in Suid. II. p. 205. collatis quae de Saturnino sunt supra p. 151. 20. . Legebatur κοινήν. 23. Vulgo συνεξαιρουμένου. XVII. 72. τοῦ βασιλέως συνεξαρθέντος τοῖς λόγοις. 29. συντιθεμένης Immo προτιθεμένης.
180. 12. ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις. τῇ — βίβλῳ suspicatur Wesselingius, qui fallitur. XX. 37. προδεδηλωκότες ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις, quae respiciunt narrata XIX. 67. .
185. 2. προτερεῖ bis ponendum. 32. Fortasse δίκαιος.
190. 3. δυνατοῖς. Fortasse αὐτοῖς. 14. τό Aberat. 30. τὸ Βέρνον ὄρος suspecta habeo.
192. 35. F. συνεῖχεν ἐν στρατείαις.

INDICES.

INDEX

SCRIPTORVM.

Numeri monstrant paginas Wesselingianas.

INDEX

GEOGRAPHICVS.

INDEX

RERVM.

Numeri duplices monstrant libros et capita; simplices fragmentorum paginas Wesselingianas.

Boves Aegyptiis cur praecipue sacri I, 61. 38. Boves rufi in Aegypto cur mactentur I, 88. Boves Indici perigrinantes III, 31.

INDEX

ARCHONTVM ATTICORVM

ET

OLYMPIONICARVM.

Numeri monstrant paginas Wesselingianas.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

Vol. I, p. 9. cv. 32, l. ἐπειδὰ. 18, 4. τὰς τοῦ 29, 11. γεγενῆσθαι 32, 8. ἐπαινετὸν 52, 17. μαρτυρεῖν 54, 38. quam omini cum Eichstadio ante hanc v. inscriptionem, πρῶτον δεύτερον τῆς πρώτης τῶν Δ. βίβλων, eam a librariis profectam esse iam minus probabile videtur. 73, 21. ἡλικιώτας 75, 16. μείζονας 85. 16. praestat fortasse interpunctionem post γενέσθαι poni, ut πρὸς τούτοις referatur tam ad παρατήρησιν quam ad εὕρησιν. Ita vanus omnis emendandi conatus. 102, 32. τούτοις 109, 37. malim οὐδὲ 112, 16. praestat, opinor, δέησιν. conf. 68, 6. πρὸς ἀργύριον συμβαλλομένους. 119, 25. immo κατασκευασθ. 178, 25. τόπους τούτους 187, 28. scribendum γενομένας, ut recte Coraës ad Plutarch. 3. 357. 232, 37. ἀναφέρομεν 219, 10. καὶ ποτὲ 251, 21. ἐν pro ἐπὶ 257, 25. etc. immo Βουλίμιον, ut vulgo. conf. Aristoph. Av. v. 1539. 1753. 262, 14. 22. Ἀπόλλω per Ἀπόλλωνα Eichstadium — inter utrumque fluctuant libri, ut tum id fieri posse videatur. Sed nihil — emendandum est, etiamsi recentioris prosae scriptores ne omisso quidem articulo formam Ἀπόλλω refugiunt. 271, 32. πορεῦσαι τὸν ἄνδρα: sic enim libri verba collocare videntur. 329, 27. μεθεστάσθαι. 340, 38, tolle comma in fine positum: sed talia omittam deinceps. 364, 27. Οἰκλέους. 392, 18. Σύρφέντων 400, 4. correctioni a me propositae iam praefero Wesselingii νῆσος. 411, 6. ὀβελοὺς 430, 16. χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου: ita haec libri secundum annot. Wesselingii collocant: in textu tamen ipsius χαλκοῦ et κασσ. locum permutant: recte, si quid colligi licet e silentio excerptorum Vindobonensium. Quanquam illa etiam ad alia tacent, ubi de codicum illorum assensu vehementer dubites. ibid. 25. immo θῦκα cum Vind. et Schneidero ad Theophr. III. p. 431. 432, 28. Ἠλέκτραν.

Vol. II. 18 9. malim τῆς δυνάμεως. 25. 12. ἀνοικοδ. conf. Abresch. Dilucid. Thuc. 356, qui tuebitur etiam illud ἀνοικοδομοῦντες vol. III. 207, 26. 28, 6. post ἀγορ. tolle colon. 64, 19. πόλεως 83, 38. Μιλτιάδη 89. 12. Πελλήνη et Πάλληνα oxytona sunt alibi. conf. Bekk. Anecd. p. 1369. a. 117, 10. Μυριχ. 124, 29. τὸν δώδεκα θεῶν suspicatur Meinekius Quaest. scen. (Berol. 1826.) p. 15. Nihil desideraretur si τὸν τῶν θεῶν βωμὸν

scribi liceret (cf. 91, 37.) 127, 38. καὶ τινὲς 183, 7: ποιήσαντες, 209, 29. νῦν 255, 3. τῶν δ' ἀετῶν — ἐχόντων, ἐχόντων quidem cum Coisl., Gallus C., qui nescio an Curerius sit, Diar. Class. XXX. p. 372. 299, ἢ ἄνδρα παγκρατιαστὴν idem. [342, 27. χρῆσθαι non opus videtur mutari.

408, 30. quod τὴν πόλιν scripsi pro πόλιν, vereor ut recte fecerim. Neque inter soloecismos aut idiotismos Dionysii referre debebat Reiskius genus loquendi Atticorum optimo cuique nonnunquam usurpatum. Erravit idem apud Lysiam c. Agorat. p. 137. St. ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν πόλιν repunens pro εἰς πόλιν. Est tamen, ut arbitror, liberior hic usus articuli certis quibusdam formulis astrictus, inter quas non puto esse eam cui illum restitui p. 198, 6.] 453, 7. τόπον idem, ut ego. 462, 7. κομίζοντο ... idem, servans tamen, ut videtur, ... quod sequitur. Caeterum etiam τυφλὸν in δοῦλον mutabat. 475, ... οὗτος δὲ εἰς τὸν ... φανεστάτων Σπαρτιατῶν idem. 490, 6. ...

Vol. III, 97, 16. ... 185, 5. similiter ac Reiskius vir doctus in Diar. Cl. p. 372. ... idem. Equidem talia et aliorum et mea ... ut ... quid postularet ... ipsam scriptoris ... referre putarem. ... simpliciter positum sit in eandem sententiam in quam non ... dicitur.

Vol. IV, 2, 35. ... 17. 84, 27. 89, 29. pro uncis quadratis posui rotundos. 103, 7. imino ... 169, 4. ... ut recte Wessel. reponebat. 179, 11. ... 180, 9. 10 post χρυσοῖς et εἶναι pone cola, et 11. comma post ... 183, 33. fragmentum ex Syncello appositum de Eusebio ... sumpserat, cuius interpretationem Armeniam qui nuper latine reddiderunt (Euseb. et Samuelis Chronica p. 210. ed. Mediol.), idem post illud ... προέλεγε adeuntem prodiderunt his quae infra apposui.

Post huius obitum populum dissensio tenuit ob duos de sceptro certantes. nam et Iulus Ascanii filius ad se regnum pertinere dicebat et Silvius Ascanii frater Aenea genitus et Silvia, quae olim fuerat Latini uxor, pari iure se uti putabat. huic post Aeneae obitum insidias Ascanius struxerat, ideoque puer nutritus fuerat ab armentariis in monte, unde et nomen ei factum Silvius de nomine montis Latinorum, cui Silva nomen erat. in hoc partium conflictu tandem suffragiorum numero praepollens regiam dignitatem Silvius obtinuit, Iulus autem dominatu exclusus summum pontificatum adeptus est, qui erat

honor a regni secundus. ex hoc aiunt gentem Iuliam ad hunc usque diem Romae propagatam. Silvius autem quum in principatu suo nihil commemoratione dignum egisset, post regni annum quadragesimum nonum obiit. successit in imperium Aeneas filius, cui Silvio cognomentum erat, isque annis plus triginta regnavit. Exin potestatem adeptus est Latinus, cognomento item Silvius, annis L. hic rebus gestis domi belloque inclaruit. idem adiacentia oppida sustulit, tum veteres illas urbes, quae Latinorum olim dicebantur, exstruxit octodecim, Tibur videlicet, Praeneste, Gabios, Tusculum, Coram, Pometiam, Lanuvium, Labicum, Scaptiam, Satricum, Ariciam, Tellenas, Crustumerium, Caeninam, Fregellas, Cameriam, Medulliam, Boilum, quam nonnulli Bolam dicunt. Latino mortuo rex creatus est filius eius Alba Silvius, qui annis octo et triginta potestatem retinuit. postea imperavit Epitus Silvius annis viginti sex. quo defuncto regnum delapsum est ad Capyn, idque ei mansit annis duodetriginta. postea Calpetus filius eius annis tredecim dominatus est. mox Tiberius Silvius annis octo, is adversus Etruscos expeditione suscepta, dum Albam fluvium cum exercitu transmitteret, gurgite eius mersus obiit: ex quo nomen fluvii deinceps fuit Tiberis. eo vitae erepto imperavit Latinis Agrippa quadraginta annis et uno. hunc consecutus est Amulius Silvius annis undeviginti. hic traditur in omni vita superbe se gessisse, et cum ipso Iove de potentia aemulanter certasse. quare et interdum fructuum tempore, quum frequentia et vehementia tonitrua exaudirentur, is exercitum suum iubebat signo edito clypeos unanimiter gladiis percutere, atque ita putabat se graviorem tonitru fragorem excitare. quare et superbi in deos animi poenas luit fulminibus enectus, cumque domo universa sub lacum Albanum mersus (cf. Exc. de Virt. et Vit. p. 546.). *etiamnum Romani lacus illius accolae vestigia quaedam demonstrant, columnas nimirum aqua eminentes, cuius in fundo regia domus sita erat. Exin lectus est Aventius, qui annis septem supra triginta regnavit. is proelio finitimorum magnopere pressus in Aventium collem fuga se subduxit, qui ex eo nomen contraxit Aventii. hoc obeunte dominationem occupavit filius eiusdem Procas Silvius tenuitque annis tribus supra viginti. quo item naturae satisfaciente filius natu minor Amulius tyrannidem usurpavit, quum Numitor maior natu frater, regni heres, longinqua in regione versabatur. regnavit Amulius annis paulo plus quadraginta tribus, donec a Remo et Romulo Romae conditoribus interfectus est.*

183, 35. Dele illud καὶ post Διόδωρος, quod recte abe ab ed. Paris. Syncelli Eius loco comma ponendum. 18 51. κιθαρίσῃ cum codd. ap. Kienlingium p. 17. 18 11. 1590. 188, 4. τοῦ ib. 16. scribe οἷ, omisso quod rect ignorat Syncellus ἐβασίλευσαν. 189, 35. Fortasse leg ἐφ' οἷς Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀναξίους ἑαυτοὺς ἐδόκουν — χειρωθέντας. ibid. 38. σὺν τῷ ΙΑ. 190, 1. ὁμ. δὲ καὶ 198. (43.) 42. 199. (88. 10.) praestare βασιλειῶν, si in libris reperiretur, etiam nunc existimo: sed βασιλέων non satis idoneo argumento impugnavi. 202. (149. 23.) Σαρδανάπαλλος Athenaeo ex optimi libri sui auctoritate restituit Schweighaeuserus vol. III. p. 257. IV. p. 7. et sic statua ap. Winkelm. hist. art. p. 467. ib. (154.) 153. et illa proilli

ib. (156. 11.) libri optimi: lege librorum duorum. In Diphili loco fugerat me Porsono Adv. p. 285. et Piersono ad Moer. p. 442. ὥστ' οὐ placuisse: quod mihi quoque in mentem venerat, sed repudiabam, quod necessarium non putarem: nec Bentleium vulgata scriptura offenderat epist. ad Hemsterh. p. 288. Mirum autem ni etiam Euripidis locum restituta negatione ereptum mihi quis eat. 207. (202.) 6. — κατάφθ. dele. 213. (257.) 2. 214. (264.) 25.

218. (371.) ὀνομαζομένων etiam Poggium reddidisse suo *unus ex his qui Ereohthidae dicuntur*, monuit Sibeliesius. ib. (379) 15. 219. (387. 1.) unus ὁρῶν 221. (461. 17.) Assyrius erat Memnon: sed Asia tum parebat Assyriis 224. (3. 16.) 16. 227. (62.) 37. 229. (104.) 20. 230 (113.) 24. 233. (148.) ante 17. inserendum 149. ib. (157. 8.) ita τἆλλα et ἅμα permutata Herod. VII. 104. 234. (167.) adde 1. 183. 38. etc. dele. 239. (221.) 18. 240. (232.) 12. etc. dele. 241. (293. 11). πλοίων pro πλείων 243. (251. 26.) immo scr. τετολμηκότες

ib. (254. 9.) ἀμπελῶνες 244. (269.) 25. 247. (305.) 30. (316) 15. 255. (364.) 20. ib. (367.) 37. 260. (408.) 31. 265. (456.) προκαλεσάμενος (462.) 37. 266. (470.) 3. 268. (505.) Διονυσιόδωρος 276. 1. κατάκλεισαι. (173.) 4. 277. (180.) 37. 281. init. add. Κεβαλῖνος etiam Valckenarius ad Herod. VI, 45. 282. (410.) 17. 283. (452. 15.) articulo quidem transposito non opus. 284. (460.) 10. 285. (467. 3.) adde Appian. vol. I. p. 241., ubi recte Schweighaeuserus vol. III. p. 353.

286. (471.) καὶ διαπολεμῆσαι. (481.) add. 23. 287. (510.) 25. 289. (1.) De illo νεῶν dubito. 290. (14.) 25. (17.) 13. 293. (80.) 18. κατισχ. 294. (88.) 29. pro 31. 297. (115.) add. ut monuit Toupius ad Longin. IX, 7. 299. (147.) 27. etc. pone post 23. etc. 300. (168.) ad v. 26. apposita illuc non pertinent,